1874, pentru alimentarea cu apă a orașului Focșani. Gîrla începe la satul Găgești, jud. Putna, din malul drept al Putnei, trece pe la S.-V. de Bolotești, udă Jariștea și Vărsătura, înconjoară partea nord-estică a Odobeștilor, trece pe lîngă Pătești, udă marginea de N. a orașului Focșani, tăind șoseaua Odobeștilor și șoseaua Tecucilor și trecînd pe la Ocol și cazarma Vînătorilor. După ce ese din Focșani, gîrla se varsă în balta Mîndrești, care se scurge în rîul Putna la satul Vînători.

Această gîrlă, de la Pătești în jos, este vechiul canal tras de Domnul Moldovei, Ștefan cel Mare, din Milcovul-cel-Mare, spre a forma hotarul dintre Moldova și Țara-Românească, despre care ne zice cronicarul Urechiă: «Și zăbovind Ștefan-Vodă acolo pănă a se strînge oștile toate, aducînd și pre mulți din boierii Țărei-Românești și alți oameni de frunte, acolo aŭ pus pre aĭ săĭ boieri și oameni de cinste de aŭ vorovit și aŭ tocmit, de aŭ despărțit din Milcovul-cel-Mare o parte de pîrîŭ, ce vine pre lîngă Odobești și trece de dă în apa Putnei și acela pănă astăzĭ este hotar țărei Moldovei și Țărei-Românești.» («Letopiseț.», I, p. 162).

Aproape de această gîrlă, a avut loc, în 1600, înfrîngerea luĭ Simion Movilă de către Mihaiŭ-Viteazul, după care Simion a fost nevoit să fugă și să-și ia orice nădejde de a maĭ căpăta tronul Țărei-Românești. Iată și pasagiul în care cronicarul Miron Costin pomenește de această luptă: «n'aŭ stătut Simion Movilă împotriva luĭ Mihaiŭ-Vodă de îndată ce s'aŭ dat spre marginea țărei, spre Focșani, pentru ajutorul de la frate săŭ Ieremia-Voevod, de la care venise slujitorĭ din țara de jos la Simion-Voevod. Și dacă s'aŭ strîns cîte-va seamă de oștĭ și la Simion-Voevod, aŭ stătut și aŭ așteptat pe Mihaiŭ-Voevod cu războiul la o vale ce se chiamă Milcovul-cel-Mare în Țara-Muntenească (are și alt nume grozav acel pîrîŭ, și spun, de atunci). Și aŭ stătut războiul cîte-va ceasurĭ, apoĭ aŭ pierdut Simion-Voevod războiul. (Miron Costin «Opere complecte». Ediț. Urechiă, Tom. I, p. 444—445).

Această luptă e pomenită și de Șincaĭ («Cronica Romînilor», II, 457), însă sub anul 1601, care reproduce amănuntele eĭ după Engel: «Nefiind de față Mihaiŭ-Vodă, Simeon Moghilă cu Moldovenii și cu Polonii, cu carĭ venise în Valahia, foarte aŭ prădat țara. Iară frații Buzești, s'aŭ ridicat asupra luĭ cu oștile de la Craiova, dară Simeon n'aŭ cutezat a-ĭ aștepta, ci aŭ fugit în Moldova. Buzeștiĭ s'aŭ cărat după el și ĭ-aŭ ajuns oștile dincoace de Focșani, la un rîŭ. Aci aŭ tăiat prea mulți dintre ostașii luĭ Simeon și aŭ luat înapoĭ tot cît prădase din Valahia. De aci Buzeștiĭ s'aŭ înturnat cu mare dobîndă, și rîul lîngă care aŭ bătut pe ostașiĭ luĭ Simeon Moghilă, l'aŭ numit Căcata».

Lîngă acest pîrîŭ al căruĭ nume Costin nu îndrăznește să-l citeze, din cauza trivialității luĭ, a avut loc în 1653 înfrîngerea de către Vasile Lupu a oasteĭ muntenești conduse de Dicul, spătarul luĭ Mateiŭ-Basarab. In pasagiul ce urmează, vedem că numele ce-l purta acest pîrîŭ pe acea vreme, era Căcata: «Sta în tocmeală cu oștile sale și Dicul spătarul luĭ Mateiŭ-Voevod nu departe de oraș de Focșani, la o vale căreia-ĭ zic Milcovul-cel-Mare (cu alt nume Căcata). Ripele celuĭ pîrîŭ pusese despre oștile luĭ Vasile-Voevod și oastea sa tocmise de ceal-altă parte stol, toată oastea într'un șirag tocmită ca 9000 de oamenĭ; că și din lefegiiĭ luĭ Mateiŭ-Voevod o seamă era cu dînsul și oastea de țară, cîtă are țara Muntenească de la București din coace pănă la margine, toată era acolo adunată și acolo și Gheorghe Ștefan-Voevod cu vr'o 300 de Moldoveni. Și așa în rînd tocmită oastea Muntenească, aștepta pe Vasile-Voevod și pre Timuș. Intîiŭ li s'aŭ arătat Vasile-Voevod cu oștile sale și aŭ stătut frunte și Moldovenii; iar Cazaciĭ își întocmea tabăra pe urmă. Și atîta aŭ stătut Munteniĭ la războiŭ, cît aŭ făcut oare-ce harțurĭ cu Moldovenii peste pîrîŭ, trecînd Moldovenii, apoĭ trecîndu-ĭ Munteniĭ iar dincoace, așa în douătreĭ rînduri, pănă aŭ trimis Vasile-Voevod Nemții ce avea și s'a supus pe sub malurĭ. Deci aŭ luat călărimea Moldovenilor și malul dincolo. Iar cît aŭ văzut Munteniĭ tabăra căzăcească apropiată de pîrîŭ, aŭ purces în risipă cine în cotro i-aŭ părut. Gonit-aŭ Moldoveniĭ și o seamă de călărețĭ și de Cazacĭ pănă la Rîbnic. Iar n'aŭ pierit oștenĭ așa mulțĭ din Muntenĭ, că aŭ luat de vreme fuga». (Miron Costin, «Opere complecte», Ediț. V. A. Urechiă, Tom. I, p. 605—606).

Căcaina. V. Izvoarele, pîrîŭ, jud. Iași.

Căcaina. V. Corbîea, pîrîŭ, jud. Iași.

Căcaina, *pîrîŭ,* jud. Botoșani. Ese din orașul Botoșani și, pe moșia Zeicești, se unește cu Drăsleuca și se varsă în iezerul Dracșani, com. Bălușeni.

www.dacoromanica.ro

Căcaina, *prival*, jud. Brăila, în com. Stăncuța, între canalele Cremenea și Vîlciul. Unește iezerul Milea cu Dumboiul.

Căcaineï (Calea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Aldeni, căt. Podeni. Incepe de la Rîpa-Mare, se unește cu Valea-Oarzeï și dă în rîul Slănic.

Căcata, *baltă*, situată pe teritoriul com. Viișoara, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, la Sudul comuneï. Se formează din apele Iminoguluï și din izvoarele ce ies din dealul Piscul-Șarpelui.

Căcata, *numele vechiŭ al pîrîuluï* Căcaina, jud. Putna.

Căcata, *pîrîŭ*, com. Alunul, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea. După ce udă E. comuneï, avînd o direcție de la E. spre V., se varsă în rîul Oltul, tot în raionul comuneï Alunul.

Căcatele, *punct* însemnat, în dreptul comuneï Cioara, județul Teleorman, în partea care se numește Roșia, spre Dunăre.

Căcăcioaia, *vale*, jud. Brăila, situată la N. de comuna Ciacîrul, în drumul Brăila-Călărași. A fost nivelată de către județ.

Căcăcioiul, *lac*, în com. Ciocești-Mîndra, jud. Teleorman.

Căcănăul, *sat vechiŭ* și *moșie*, în pl. Călmățuiul, jud. Teleorman. Numirea aceasta se găsește în cele maï vechï nomenclaturï de comune și prin diferite acte de hotărnicie. Numele comuneï a fost schimbat în acela de Vînători, în anul 1883.

Moșia Căcănăul o vedem figurînd ca hotar al Țărïï-Romînești în partea despre Dunăre, în urma hotărnicieï făcută după pacea de la 1741. Pe atuncï era proprietatea cluceruluï Slătineanu. («Istoria» Dion. Fotino).

Căcănăul, *prival*, jud. Brăila, pe lunca Dunăreï. Pleacă din Privalul-Morarului, din dreptul cîrciumeï Ibiș, de pe teritoriul stîng al Dunăreï-Vapoarelor, din comuna-Vizirul; merge paralel cu Dunărea spre N.; trece în com. Ciacîrul și se unește cu lacul Tocilele, în dreptul satuluï Ciacîrul.

Căcărăzeni (Banul), *sat*, în partea de N.-E. a com. Păușești, pl. Cîrligătura, jud. Iași, pe malul drept al rîuluï Bahluiul. Se zice de oamenïï din localitate, că un locuitor din Valahia, stabilindu-se aci cu familia sa, cultiva păpușoiŭ, pe care el îl numea cucuruz, locuitorïï din vecinătate poreclindu-l Cucuruz, a rămas și numele satuluï Cucuruzeni, iar maï în urmă Căcărăzeni. Se maï numește și Banul, nume ce i s'a dat de către un fost proprietar, Banul Ioan Popovicï. Are o suprafață de 1717 hect. și o populație de 32 familiï, cu 169 suflete.

Numărul vitelor e de 1534, din carï: 186 vite marï cornute, 19 caï, 1288 oï și 41 rîmătorï.

Pe la 7248, Constantin-Cantemir, fiul luï Antioh-Vodă, care era brigadier în armata rusească, a trecut rîul Bahluiul, prin dreptul acestuï sat, cu 2000 de Ruși, luînd drumul Șanteï către Vasluiŭ, fugărind pe Grigore-Vodă-Ghica.

Căcărăzeni, *deal*, între satele Dumești și Căcărăzeni, din com. Păușești, pl. Cîrligătura și Cucuteni din pl. Stavnicul, jud. Iași; face și hotar între ele.

Căcăreaza, *deal*, pl. Bistrița-d.-j., jud. Bacăŭ, pe teritoriul com. Dealul-Noŭ.

Căcărezeni, *sat* și *com. rur.*, pe apa Cotmeana, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 19 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefecturеï, și la 23 kil. de Pitești. Are 252 familiï, cu 1038 sufl., din carï 20 Țiganï. In comună sunt 3 bisericï vechï, deservite de 3 preoțï, 3 cîntăreți și 3 paracliserï; o școală primară rurală; 5 cîrciumï.

Budgetul comuneï pe 1882-83 a fost de 2441 leï, 41 banï la venituri și de 2400 leï la cheltuelï. După o publicație oficială (1887) această comună avea 219 contribuabilï și un budget de 2776 leï la venituri și de 2103 la cheltuelï.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 955 capete vite marï (862 boï și vacï, 93 caï) și de 3400 vite mărunte (2655 oï, 72 capre, 673 rîmătorï).

Căcăstorile, *pădure* particulară, supusă regimuluï silvic, pendinte de com. Olănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Căciula, *pîrîŭ*, izvorește din raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova; se împreună cu pîrîul Stancea; trece pe lîngă mănăstirea Suzana; curge de la N. spre S.-E. și se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept, tot în raionul comuneï Măneciul-Ungureni.

Căciulata, *sat*, face parte din com. rur. Călimănești, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 21 loc. (9 bărbați și 12 femeï). Este la distanță de 5

www.dacoromanica.ro

kil. de reşedinţa comuneĭ Călimăneşti.

Căciulata, *izvor* cu apă minerală alcalină, jud. Vîlcea, numit astfel după micul cătun cu acest nume, ce se află în apropiere de această sursă. Sursa este situată pe malul drept al Oltuluĭ, la 3 kil. departe de stabilimentul de la Călimăneşti şi la 1 ½ kil. de mănăstirea Cozia. Această apă, întrebuinţată în băuturĭ contra boalelor rinichilor şi băşiceĭ uduluĭ, aŭ o reputaţiune europeană.

Se ştie că Căciulata la noĭ şi Contrexéville în Franţa sunt unicele izvoare minerale în combaterea boalelor menţionate. Uniĭ medicĭ susţin chiar superioritatea apelor noastre de la Căciulata asupra celor din Franţa.

La 1869, Impăratul Napoleon al III-lea, care pătimea de cumplita boală a băşiceĭ uduluĭ, se hotărî a veni la noĭ în ţară spre a face o cură la Căciulata; regretatul filo-romîn Dr. Davila, contribuise mult la răspîndirea renumeluĭ acestor ape minerale. Se vorbea pe atuncĭ că guvernul se pregătea a restaura şi a mobila încăperile mănăstireĭ Cozia, pentru a primi pe ilustrul oaspete. Nenorocitele evenimente din anul 1870 făcură ca proectul acesta să nu se realizeze.

Iată analiza chimică făcută de Dr. Zorileanu:

	Kgr.	Grame
Clorură de sodiŭ . . .	0,	0876
» » magneziŭ	0,	0055
Carbonat de calce . .	0,	0203
» » magneziŭ	0,	0111
Sulfat de calce . . .	0,	0080
Acid carbonic formînd bicarbonate	0,	0135
Idrogen sulfurat liber	0,	00035
Total . . .	0,	1495

Izvorul de la Căciulata face parte din staţiunea de la Călimăneşti. Intrebuinţarea apeĭ la izvor este gratuită. Se vinde apă de Căciulata şi în buteliĭ.

Căciulata (Piua-de-Cruce), *loc izolat*, în judeţul Buzăŭ, com. Albeşti, şi punct de hotar despre com. Meteleul.

Căciulata, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Vulcanul, situat spre N. de com. Frăncesti. Partea sa despre E., fostă a mănăstireĭ Strîmba, aparţine statuluĭ. Pe acest munte se află pădure şi păşunĭ frumoase.

Căciulata, *culme de munte*, prelungire a culmeĭ Olăneşti, jud. Vîlcea. Culmea e scurtă şi maĭ abruptă dintre toate, separînd pîrîul Căciulata de pîrîul Puturoasa.

Căciulata, *vale*, la N. comuneĭ Călimăneşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Căciulatul, *com. rur.*, situată pe dealul Căciulatul, plasa Dumbrava-d.-s., jud. Dolj, la 34 kil. la N.-V. de Craiova şi la 23 kil. de reşedinţa plăşeĭ, com. Şopotul.

Se învecineşte la E. cu com. Terpezita, la V. cu com. Moşna, la N. cu com. Răchita şi la S. cu com. Vela.

Terenul comuneĭ este şes. Pe el se găsesc cîte-va scursorĭ, formate din ploĭ şi carĭ se pierd nu departe de origina lor.

Comuna se compune din 4 cătune şi anume: Căciulatul, care este cătunul de reşedinţă, Floran, Ivăcheşti şi Ştubeiul. Altă-dată cătunul de reşedinţă a fost Floranul.

In comună sunt două biserică: una în cătunul Căciulatul, făcută de răposatul vistier Polihronie; cea-l-altă în cătunul Ştubeiul, făcută de locuitoriĭ comuneĭ. Biserica are o proprietate de 17 pogoane arabile. In serviciul bisericeĭ sunt doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţi.

In această comună se află două şcolĭ mixte: una în cătunul Căciulatul şi una în cătunul Ştubeiul. Ambele aŭ cîte un învăţător şi sunt întreţinute de stat. Şcoala din cătunul Ştubeiul funcţionează de la anul 1888. Localul şcoaleĭ din Căciulatul, de zid, este construit de comună. Localul şcoaleĭ din Ştubeiul este de bîrne. Ambele localurĭ sunt în bună stare. După legea rurală din 1864 aŭ cîte 17 pogoane arabile.

Aŭ frecuentat şcoala (1893) 3 copiĭ din Ivăcheşti, 18 din Căciulatul, 5 din Floranul şi 12 din Ştubeiul.

In vîrstă de şcoală sunt 54 copiĭ în toată comuna.

Ştiŭ carte: 6 locuitorĭ din cătunul Floranul, 3 din Căciulatul, 5 din Ştubeiul şi 2 din Ivăcheşti.

Populaţia comuneĭ este de 548 locuitorĭ şi anume: în Căciulatul 153; în Foranul 146; în Ivăcheşti 153 şi în Ştubeiul 98. Eĭ locuesc în 206 case. După legea rurală din 1864 sunt 194 împămînteniţĭ, iar după cea din 1879 sunt 27 împămînteniţĭ.

Suprafaţa întreguluĭ teritoriu comunal este de 1669 pogoane. Moşia de pe teritoriul comunal se numeşte Căciulatul. Aparţinea vistieruluĭ Polihronie, iar acum aparţine D-luĭ Tache Guran. Dă un venit de 12000 leĭ.

Statul are în această comună moşiile Floranul şi Ştubeiul, care, împreună cu Vălcanul, sunt arendate de la 1893—98; arenda anuală este de 31000 leĭ. Suprafaţa vîndută este de 1468 hect. 1256 m. p. Suprafaţa ră-

www.dacoromanica.ro

masă este de 493 hect., 8960 m. p.

In cât. Ştubeiul se găseşte o mică carieră de piatră.

In cât. Floranul sunt două cîrciumĭ, şi în cât. Ştubeiul numaĭ una. Comercianţĭ sunt 6.

Locuitoriĭ îşĭ desfac productele la Craiova şi la şchela Calafat. Transportul îl fac cu carele pe şosele comunale şi vecinale.

Cheltuelile şi veniturile budgetare sunt 2344 leĭ şi 72 banĭ.

In comună sunt 200 vite marĭ cornute, 240 oi, 15 capre, 24 porcĭ şi 28 caĭ.

Căile de comunicaţie ale comuneĭ sunt: şoselele vecinale şi comunale, care o leagă la V. cu Ivăcheşti, la S.-E. cu Terpezita, iar la S. cu Vela.

Căciulatul, *sat*, pl. Dumbrava-d.-s., comuna Căciulatul, judeţul Dolj, situat la 43 kil. la N.-V. de Craiova. Aci e reşedinţa primărieĭ. Are 153 suflete, 78 bărbaţĭ şi 75 femeĭ. Locuesc în 64 case. In sat este 1 şcoală mixtă ce funcţionează din 1864, fiind întreţinută de stat şi comună. Localul este de zid. Cursurile se predau de un învăţător. In anul şcolar 1892—93 aŭ frecuentat şcoala 18 copiĭ. Ştiu carte 3 locuitorĭ. In sat este 1 biserică fondată de răposatul vistier Polihronie. Are 1 preot, 1 cîntăreţ. Are 17 pogoane proprietate.

Satul e legat prin şosele vecinale şi comunale la V. cu Iordacheşti, la N.-V. cu Răchita, iar la S.-E. cu Terpezita.

Căciulatul, *moşie* particulară, pl. Dumbrava-d.-s., com. Căciulatul, jud. Dolj, cu venitul anual de 12000 leĭ. Aparţine d-luĭ Tache Guran şi înainte era a vistierului Polihronie.

Căciulaţi, *com. rur.*, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situată la N. de Bucureşti, 28 kil. departe de capitală. Se compune din satele: Căciulaţi, Canela, Moara-Săracă, Păşcani şi Pîrlita, cu o populaţie de 2058 locuitorĭ, carĭ trăesc în 490 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 4042 hect.

Proprietariĭ şi statul aŭ 2384 hect. şi loc. 1658 hect. Proprietariĭ cultivă 1283 hect.; 7 rămîn sterpe, 150 izlaz, 941 pădure şi 3 vie. Locuitoriĭ cultivă 1514 hect.; restul rămîn sterpe.

Comuna numără 365 contrib. Are un budget de 6964 leĭ la venituri şi 6907 leĭ la cheltuelĭ. In anul 1885 eraŭ 359 contribuabilĭ.

In comună sunt: 5 biserici; 2 şcolĭ mixte; 2 morĭ de apă; 1 maşină de treierat cu aburĭ; 4 heleştaie; 4 poduri.

Numărul vitelor marĭ e de 1492 (238 caĭ şi epe, 3 armăsarĭ, 617 boĭ, 571 vacĭ şi viţeĭ, 7 tauri, 26 bivolĭ şi 30 bivoliţe) şi al celor micĭ de 2135 (66 capre, 462 porcĭ şi 1607 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 464 sunt plugarĭ, 4 industriaşĭ şi 36 aŭ diferite profesiunĭ. Arătura se face cu 140 pluguri: 137 cu boĭ şi 3 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 253 care şi căruţe: 237 cu boĭ, 16 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 291 şi neîmproprietăriţĭ, 227.

Comerciul se face de 13 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Căciulaţi (Căciulaţi-Episcopieĭ), *sat*, din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N. de Bucureşti, între Moara-Voiculuĭ şi valea Fieni. Are un castel şi un heleşteŭ bine îngrijit, în grădina castelului.

Se întinde pe o suprafaţă de 2642 hect., cu o populaţie de 874 locuitorĭ.

Din teritoriul satuluĭ, familia Blaremberg are 1531 hect. şi locuitoriĭ 1111 hect. Proprietarul cultivă 572 hect. (7 sterpe, 150 izlaz, 2 vie şi 800 pădure). Locuitoriĭ cultivă 999 hect.; restul de 112 rămîn sterpe.

Are 2 bisericĭ, cu hramul Adormirea, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ, şĭ o şcoală mixtă frecuentată obicĭnuit de 21 elevĭ şi 3 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 2516 leĭ. La această şcoală copiĭ lucrează cu îndemînare pălăriĭ şi coşurĭ de paie. Localul s'a construit de judeţ în anul 1889, pe terenul oferit de d-na Maria Blaremberg, care a maĭ contribuit 1000 leĭ pentru construcţiune.

In raionul satuluĭ maĭ este 1 moară de apă, 1 maşină de treierat cu aburĭ, 2 heleştaie şi 2 poduri stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 766 şi al celor micĭ de 514.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Stabiliţĭ în sat sunt 11 străinĭ.

Căciulaţi, *pădure*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, de 800 hect., proprietatea d-neĭ Maria Blaremberg.

Căciulaţi-Banuluĭ. (V. Păşcani, pl. Znagovul, jud. Ilfov).

Căciulaţi-Episcopieĭ. (V. Căciulaţi, *sat*, jud. Ilfov).

Căciulă (Cîşla-luĭ-), *locuinţă izolată*, jud. Constanţa, în plasa Medjidia, com. Alacapî, pe teritoriul şi în apropierea satuluĭ Docuzol. Numele acesta, se zice, şi l-a luat de la un cioban bătrîn care în tot-d'a-una locuia aci cu turma luĭ numeroasă şi care în cele din urmă a fost o-

www.dacoromanica.ro

morît și prădat; tîrla a fost părăsită. Azĭ este cu totul dărăpănată.

Căciulăteşti, *com. rur.*, în jud. Dolj, plasa Jiul-d.-j., la 43 kil. spre S.-E. de Craiova. In această comună se află reşedinţa sub-prefecturei Jiul-d.-j.

Este situată pe loc şes, în stînga Jiuluĭ, în faţa comuneĭ Horezul-Poenarĭ, din dreapta Jiuluĭ.

Se învecineşte la N. cu com. Murta, la S. cu com. Damian, la E. cu com. Locusteni şi la V. cu com. Valea-Stanciuluĭ.

Terenul comuneĭ este brăzdat de văile: Valea-Sărtăluiuluĭ ce se află în N. comuneĭ cu îndreptarea de la E. la V.; Valea-Predeştilor; valea Gura-Gînsaculuĭ.

Movile sunt 3: una numită Măgura-cu-Coadă şi alte două mpvile, găurite adînc în centrul lor.

Comuna este udată de pîrîul Jieţul, ce curge pe lunca Jiuluĭ, cu direcţiunea de la N.-S., primeşte în stînga pîrîul Sărtăluiul, ce curge în valea cu acelaşĭ nume, avînd izvorul său în această comună la N.-E.; merge de la E.-V. până ce taie şoseaua judeţeană Craiova, apoĭ de aci se îndreptează spre S.; înconjură balta Stegăroaia şi se varsă în Jieţul. Tot în stînga primeşte Pîrîul-Predeştilor, care curge de la E.-V. până la întîlnirea căeĭ judeţene Craiova, pe care o taie; apoĭ se îndreptează spre S.-V. şi se varsă în Jieţul.

Pîrîul Gura-Gînsaculuĭ, ce curge pe valea cu acelaşĭ nume, se varsă şi el în Jieţul. Acesta, după ce se încarcă cu aceste pîraie, se varsă în balta Pietrişul, din comuna Sadova.

Lacurĭ sunt: Roşul, Călina, Bica-cu-Peşte, Marşoaia şi Stegăroaia.

Inainte, comuna se numea Dobreşti. Azĭ se compune din treĭ cătune: Căciulăteşti la centru. Roaba, numită în vechime Toceni, la S., şi Dobreşti, care este cătunul de reşedinţă, la N.

Lîngă cătunul Căciulăteşti se află ruina uneĭ biericĭ, pe care locuitoriĭ o numesc Casa-Albă. In jurul eĭ sunt două şanţurĭ ce li se zic Cetate. In apropiere de acest şanţ se află două movile marĭ cu gropĭ adînciĭ în centrul lor.

Biericĭ sunt două în cătunul Roaba, una în Căciulăteşti şi una în Dobreşti; cu totul 4 biericĭ. In cătunul Roaba: biserica numită Schitul-Roaba-Vechiă, azĭ ruinată, fondată la anul 1834, Noembrie 28; şi biserica numită Schitul-Roaba-Nouă, fondată la anul 1855, de paharnicul Robu Iermonahu. Biserica din cătunul Căciulăteşti a fost începută la 1841 de Popa Stoica, Boer Ilie, Popa Voinea şi I. Ştefan Caranbanu. Biserica din căt. Dobreşti, a fost fondată la 1847 de Iacov Grigorie şi Toma Dobrescu. Numaĭ Schitul-Roaba-Nouă are o proprietate numită Moşia-Roaba. In serviciul bisericilor sunt un preot şi doĭ cîntăreţĭ.

Şcoală se află una singură în Dobreşti, mixtă, ce funcţionează de la 1860 şi este întreţinută de stat. La această şcoală urmează copiiĭ din satele Căciulăteşti şi Roaba. Localul, construit din zid, este în bună stare. Şcoala are un singur învăţător. Pe anul şcolar 1892—93 aŭ urmat la şcoală 32 băeţĭ şi 6 fete. Ştiŭ carte 63 bărbaţĭ şi 9 femeĭ.

Populaţia comuneĭ se urcă la 1247 suflete, din carĭ, după legea din 1864, sunt 43 împămînteniţĭ, iar după cea din 1879 sunt 2 însuraţeĭ. Eĭ locuesc în 37 case şi 243 bordee.

Suprafaţa teritoriuluĭ comunal este de aproape 8800 pogoane.

Moşia de pe teritoriul comunal se numeşte Roaba. Din aceasta statul ocupă a $^1/_4$ parte.

Venitul anual este de 59846 leĭ, 86 banĭ.

Se găsesc cete de moşneni în Căciulăteşti, Roaba şi Dobreşti.

Se află o pădure în cătunul Roaba, numită Opritura, în întindere de 5 hect.

Pădurea numită Schitul-Roaba, aparţine statuluĭ; se află situată între cătunele Căciulăteşti la S. şi Roaba la N.; înainte aparţinea Schituluĭ Roaba. Pădurile sunt compuse din cer, stejar şi gîrniţă; această din urmă predomină.

Viile, în întindere de 69 hect., aparţin moşnenilor şi daŭ vin roşu.

In comună sunt 9 morĭ de apă; se găsesc la vadurile numite Ţiganca şi Opritura, Izvorul şi Pîrlita, la pod în curtea proprietaruluĭ, N. V. Lubicĭ, precum şi la Iordăneasa, în cătunul Căciulăteşti.

Comerciul se face cu schela Bechet, unde locuitoriĭ duc vite şi grîne. Transportul îl fac cu carele pe calea judeţeană Craiova-Bechet ce trece prin cătunul Roaba de-a lungul său şi pe la V. de căt. Căciulăteşti, pe o lungime de 4 kil.

Cîrciumĭ sunt în număr de 8. Comercianţĭ sunt 7.

Din cele 8 cîrciumĭ, 3 sunt în Căciulăteşti, 3 în Roaba şi 2 în Dobreşti.

Contribuabilĭ sunt 258.

Budgetul comuneĭ pe exerciţiul 1893—94 este de 3459,96 leĭ la venit. şi 3222,44 la chelt.

Animale: Vite cornute 284, oĭ 140, caĭ 30, capre 9 şi porcĭ 40.

Căciulăteşti, *sat*, plasa Jiul-d.-j.,

www.dacoromanica.ro

comuna Căciulătești, jud. Dolj, situat la $1^1/_8$ kil. la S. de cătunul Dobrești, unde e reședința subprefecturei și a primăriei. Două dealuri îl despart de acest cătun. Lîngă acest sat este ruina de biserică, numită de locuitorĭ Casa-Albă. Are 642 suflete, 340 bărbați și 302 femeĭ. Copiiĭ din sat urmează la școală mixtă din satul Dobrești, ce este la 1625 m. depărtare. In anul școlar 1892—93, aŭ urmat regulat la școală 7 băeți. Știŭ carte 24 bărbați și 3 femeĭ. In sat este o biserică, începută în 1841 și terminată la 1851 de Popa Stoica, Boer Ilie, Popa Voinea și I. Ștefan Caranbanu.

Comunicația se face prin șoseaua județeană Craiova-Bechet, care-l pune în legătură la N. cu Murta, iar la S. cu Sadova.

Căciulești, *com. rur.*, situată în centrul plășeĭ Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Este așezată pe podișele ce se întind către E. dealurilor Balaurul și Dărmănești, în drumul șoseleĭ județene Piatra-Roman, cum și pe Valea-Cracăului.

Se mărginește spre V. cu com. Gîrcina, de care se desparte prin culmea dealuluĭ Balaurul și o parte din dealul numit Ciriteĭ, spre N. cu com. Dobreni și com. Cîrligi, spre V. cu com. Șerbești, iar spre S. cu com. Girovul.

Este formată din satele: Căciulești, Gura-Văeĭ, Popești, Turturești și Verșești, cu o suprafață de 2685 hect. și o populațiune de 1243 suflete, carĭ trăesc în 298 case. Sunt 635 bărbați, 624 femeĭ; 631 necăsătoriți, 533 căsătoriți, 94 văduvĭ, 1 divorțat; 87 știŭ carte, 1172 nu știŭ.

Ocupațiunea de căpetenie a locuitorilor este agricultura. Solul însă nu prea este productiv, din care pricină s'a și desființat imașul vitelor, prefăcîndu-se în locurĭ de arătură. Dar cu toate acestea, plantele agricole de abia se cultivă pe o întindere numaĭ de 927 hect. 15 ariĭ, cea ce reprezintă cu mult maĭ puțin de cît jumătate din întreaga suprafață a comuneĭ.

Terenurile se apleacă către E., în povîrnișurĭ ce se pierd spre Valea-Cracăului.

Dintre locuitoriŭ împroprietăriți în 1864 sunt astăzĭ: 84 carĭ stăpînesc înșișĭ locurile lor; 114, ca urmașĭ. Dintre ceĭ împroprietăriți în 1878 sunt astăzĭ 53 carĭ posedă locurile lor; 2 locurĭ sunt părăsite; 7 locurĭ ocupate de alțiĭ; 2, de comună; 61 persoane sunt carĭ, de și insurați și cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ un fel de proprietate.

In această comună se află: 5 bisericĭ, deservite de 5 preoți și 8 dascălĭ, plătiți din fondurile comunale cu suma de 700 leĭ anual. Venitul fonciar anual al pămînturilor date bisericilor se urcă la suma de 1025 leĭ. Este o școală, cu un învățător plătit de stat. Maĭ sunt 5 morĭ de apă pe Cracăul, 1 velniță, 1 fierărie, 6 stolerĭ, etc.

Budgetul e de 5036 leĭ la venitурĭ și de 5021 leĭ la cheltueli. Numărul contribuabililor e de 120.

Comunicațiunea cu satele din împrejurime se face prin: șoseaua județeană Piatra-Roman, ce trece pe lîngă satul Turturești; prin șoseaua județeană Dobreni-Roznov-Tazlăul, ce trece prin satul Căciulești; precum și prin drumurile comunale prunduite: Turturești-Popești, care purcede din șoseaua Piatra-Roman, dintre al 4—5 kil., și drumul Popești-Căciulești, în osebĭ de drumurile naturale, carĭ leagă satul Popești-Cășăria-Dobreni, satul Popești-Gura-Văeĭ.

Numărul vitelor, carĭ se cresc în comună, se ridică la cifra de 3379 capete, dintre carĭ: 1725 vite marĭ cornute, 1380 de oĭ, 110 caĭ, 94 porcĭ.

Căciulești, *sat*, în com. Căciulești, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, așezat pe valea Cracăului, ce trece despre Estul săŭ, în drumul șoseleĭ județene Dobreni-Roznov, la 5 kil. departe de satul Dobreni, și la 11 kil. de orașul Piatra.

Suprafața terenurilor sale (împreună cu vatra satuluĭ) e cam de 1074 hect., cu o populațiune de 250 suflete, ce locuesc în 61 case. Dintre aceștia sunt: 132 bărbați, 118 femeĭ, saŭ după starea civilă: 121 necăsătoriți, 101 căsătoriți, 20 văduvĭ; în raport cu instrucția: 19 știŭ carte, 231 nu știŭ.

In acest sat se află: reședința comuneĭ; o biserică, deservită de un preot și 1 eclesiarc; o școală; 4 morĭ de apă pe cracul despre Vest al pîrîuluĭ Cracăul; o velniță.

Numărul vitelor e de 415 capete: 150 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 35 porcĭ și 200 de oĭ.

Satul Căciulești formează crucișul liniilor ce s'ar trage pe un plan, de la satul Popești (ce vine așezat către V.), spre satul Verșești (așezat spre E.), cum și de la satul Malul (spre Nord), la satul Girovul (spre Sud).

Căciulești, *deal*, în com. rur. Menți-din-Dos, pl. Motrul-d.-j. jud. Mehedinți.

Căciulești, *moșie*, cu părți, în comuna cu aceeași numire, plasa

www.dacoromanica.ro

Piatra-Muntele, județul Neamțu. Partea stăpînită de Enache Cantemir produce un venit anual de 8000 de lei, iar partea familiei Alexandru Mavrocordat, de 28000 lei.

Căcîcea, *gîrliță*, izvorește de la locul numit Sub - Vîrful - Stînei, comuna Măneciul-Pămînteni, plaiul Teleajenul, județul Prahova, și se varsă în Teleajen la Piatra.

Căcîcea, *izvor*, în jud. Buzău, com. Chiojdul. Ese din muntele Brădetul și se scurge în rîul Bîsca, în dreptul comunei Chiojdul.

Căcîcea, *pîrîiaș*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul comunei Bucșești, cu scurgere în pîrîul Cernul.

Căcîcea, *pîrîu*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul comunei Faraoani, care se scurge d'a dreapta în Siret.

Căcîcea, *poiană*, com. Măneciul-Pămînteni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Căcîcei (Fundul-), *loc izolat*, în com. Cizlăul, în pădurea Cislăul. jud. Buzău; face hotar despre jud. Prahova.

Căeata, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul comunei Bogza, așezat în partea de V. a comunei, în cîmp deschis, lîngă movila cu același nume, la o depărtare de 2268 m. spre Vest de cătunul de reședință, Bogza. Are o întindere cam de 57 hect. (numai vatra satului), cu o populațiune ce se ridică la 117 familii, cari cuprind 428 suflete, din cari 147 contribuabili; 22 locuitori știu carte. Are o biserică, deservită de un preot și un cîntăreț, precum și una din școlile comunei.

Acest cătun, precum și locurile înconjurătoare, au fost teatrul războaielor dintre Turci și Ruși aliați cu Nemții, la 1789 și 1834—35.

Căeata, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-lui-Băban. Se desface din dealul Costandoiul; brăzdează partea de Est a comunei și se oprește în rîul Rîmna, întinzîndu-se printre acest rîu și afluentul său pîrîul Calița. Este acoperit cu imaș pentru vite.

Căeata, *movilă* naturală, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Bogza, cătunul Căeata. Azi tinde să dispară, fiind arată de locuitori necontenit.

Căianul, *deal*, în com. rur. Izvorul-Aneștilor, pl. Ocolul - d. - j., jud. Mehedinți.

Căierul, *vale*, numită și Valea-Căieruluĭ, în comuna rurală Ilfovățul, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Căineni, *com. rur.*, pe apa Oltului, aproape de frontiera țării despre Transilvania, jud. Argeș, pl. Loviștea, la 40 kil. de com. rur. Șuici, reședința subprefecturei, și la 89 kil. de Pitești. Se compune din satele: Căineni și Grăblești, avînd în tot 150 familii, cu 991 suflete moșneni, și vr'o zece familii Țigani. Prin această comună trecea mai înainte drumul vechiu al poștei de la Sibiu prin Rîul-Vaduluĭ, în Vîlcea, la Pitești-București.

In comună sunt 3 biserici și 2 școli primare, una de băeți și alta de fete; 6 cîrciumi. Budgetul comunei pe anul 1882-83 a fost de 2489 lei la venit și de 2092 lei la cheltueli. După o publicație oficială (1887), această comună numără 160 contribuabili și are un budget de 2725 lei la venit și de 2369 lei la cheltueli.

Numărul vitelor a fost în 1887 de 830 capete vite mari (730 boi și vaci, 100 cai) și de 5950 vite mărunte (5180 oi, 470 capre și 200 rîmători).

Căineni, *sat*, pe malul sting al Oltului, jud. Argeș, pl. Loviștea, în fața satului Cîineni, din jud. Vîlcea, în apropiere de granită.

Are 80 de familii și 2 biserici, întîia cu hramul S-ții Ingeri și a doua cu hramul Sf. Nicolae, deservite fie-care de cîte 1 preot și 1 cîntăreț. Acest sat face parte din comuna rurală cu același nume.

Are o școală primară rurală mixtă.

Aici este și reședința primăriei.

Căiniceni, *mahala*, în com. rur. Jidoștița, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Căiniceni, *pîrîu*, în com. rur. Jidoștița, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Căița, *deal* cu vii, în com. rur. Vînjul-Mare, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Căiuțul, *com. rur.*, pl. Trotușul, jud. Bacău, situată în dreapta Trotușului. Se alcătuește din: Negoești, Căiuțul, tîrgușor și sat (reședința), la confluența Căiuțului-Mic cu Trotușul, Popeni și Pralea pe Căiuțul-Mare.

In Condica Liuzilor, Căiuțul se găsește a fi răzășesc; secția Negoești este și astă-zi a răze-

www.dacoromanica.ro

șilor. In statistica din 1874, comuna se găsește constituită ca și astă-zĭ.

Teritoriul sĕŭ se mărginește la E. și N. cu al comuneĭ Jăvreni, la V. cu al comuneĭ Bogdana și la S. cu al comunelor: Borșani, Cîmpurile și Răcoasa, din jud. Putna.

Comuna este udată de rîurile Căiuțul-Mic și Căiuțul-Mare, și brăzdată de dealurile: Dealul-Chimiĭ, Dealul-Mare, Oușorul și altele.

Are o școală mixtă care funcționează din 1865 în tîrgușorul Căiuțul. Pănă la 1877, școala a fost întreținută de stat; iar de atunci se întreține de comună. In anul 1891 școala a fost frecuentată de 15 copiĭ, din carĭ 5 fete.

Biserici sunt 5: 4 ortodoxe, în fie-care sat cîte una, deservite de 1 preot și 7 cîntăreți, și una catolică în satul Pralea.

Case de locuit sunt 456, rare în Pralea, dese în cele-l-alte cătune. Cîrciumĭ sunt 12. Casele boerești aŭ un parc frumos, cu un lac.

Populațiunea este de 481 capĭ de familie, cu 1697 suflete, din carĭ 814 bărbațĭ și 883 femeĭ. După naționalitate și protecțiune se împart: 1686 romînă, dintre carĭ 300 Evreĭ; 1 bulgară; 4 rusă și 6 ungară. După felul ocupațiuneĭ sunt: 1470 agricultorĭ, 8 meseriașĭ, 18 comercianți, 12 profesiunĭ libere și 6 servitorĭ. Știŭ carte 179 persoane, din carĭ 46 femeĭ; nu știŭ carte 1518 persoane, din carĭ 837 femeĭ. Contribuabilĭ, după noul recensămînt, sunt 391. După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 231 locuitorĭ, cu 803 fălcĭ și 40 prăjinĭ pămînt.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 7000 hect. Pădurile: Pralea, Ciortolomul, etc. ocupă peste 4000 hect.

Proprietarĭ marĭ sunt moștenitoriĭ deced. Răducanu Rosetti, care aŭ moșiĭ marĭ ce daŭ un venit anual de 75000 leĭ, cu venitul pădurilor exploatate. Cea maĭ mare parte din moșiĭ este stăpînită de soția Generaluluĭ G. Catargiŭ, născută Rosetti. Impozitele sunt de 4500 leĭ anual.

In comună sunt 6 morĭ de apă, 23 piue pentru sumane și 3 drîste pentru făcut cergĭ.

Viile sunt pe o întindere de 54 hectare, carĭ în 1890 aŭ dat 540 hectol. vin alb. După controalele diviziei filoxerice (1891) viea lucrătoare are 95 hect. In comună s'a maĭ făcut, la 1890, 22 hectol. rachiŭ de tescovină și drojdiĭ.

Animale sunt: 73 caĭ, 855 vite marĭ cornute, 151 porcĭ, 117 capre și 465 oĭ, carĭ aparțin la 72 proprietarĭ; la 1891 oile aŭ dat 977 kgr. lînă țurcană.

Stupĭ de albine sunt 88, carĭ în 1890, aŭ dat 44 kgr. miere și 44 kgr. ceară.

Totalul pămînturilor de cultură este de 2848 hect.

Budgetul comuneĭ pe exercițiul 1891—92 are la venitură leĭ 17971, banĭ 65, și la cheltueliĭ leĭ 4383, banĭ 40.

Teritoriul comunal este străbătut de calea ferată Adjud-Ocna, cu stația Căiuțul și de calea națională cu aceeașĭ destinație.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 62 kil.; la T.-Ocna, reședința plășeĭ, 25 kil.; la comuna Bogdana, 9 kil.; la com. Jăvreni, 7 kil.

Căiuțul, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, cu o secție numită Tîrgușorul-Căiuțul, și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, situat pe șes în dreapta Trotușuluĭ și pe Căiuțul-Mic. Are o școală mixtă în tîrgușorul Căiuțul, la care aŭ urmat din acest sat, la 1891, 6 băeți și 5 fete, din 77 copiĭ în vîrstă de școală. Are o biserică ortodoxă în tîrgușorul Căiuțul, clădită la 1765 și reparată la 1884 de locuitorĭ și de familia Catargiŭ, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Cîrciumĭ sunt 8. Capĭ de familie 189, suflete 645. Animale se numără: 22 caĭ, 250 vite cornute, 16 porcĭ și 44 capre. Pe teritoriul acestuĭ sat se află stația căeĭ ferate Adjud-Tîrgul-Ocna, numită Căiuțul.

Căiuțul, *tîrgușor*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Căiuțul, care intră în compunerea satuluĭ Căiuțul și prin care trece calea județeană Adjud-Tîrgul-Ocna. Comerțul constă în vite, cherestea, producte de tîmplărie, etc. Drepturile și îndatoririle tîrgoveților aŭ fost regulate de Domnul Ion Sandu Sturdza al Moldoveĭ, prin hrisovul de la 1828.

Căiuțul, *stație* de dr. de fer, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Căiuțul, pe linia Adjud-T.-Ocna, pusă în circulație la 22 Iunie 1884. Se află între stațiile Bîlcea (5.8 kil.) și Onești (14.2 kil.) și la o depărtare de 267 kil. de București. Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭ de 159m,14. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 140908 leĭ, 10 banĭ.

Căiuțul-Mare, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Căiuțul, care curge pe teritoriul satelor Pralea și Popeni. Își are obîrșia din muntele Ursoaia și se varsă d'a dreapta în Trotuș, după ce primește pe dreapta pîrîașul Pralea și Pîrîul-Cucoaneĭ și pe stînga pîrîașele Secul și Teiul.

www.dacoromanica.ro

Căiuțul-Mic, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Căiuțul, care curge prin satul și tîrgușorul Căiuțul. Își are obîrșia în Fundul-Mateiașului și se varsă d'a dreapta în Trotușul, după ce se îngroașă pe stînga cu pîrîiașul Brăduleața.

Călărași, *com. urb.*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, capitala județului Ialomița. Este situată jumătate, partea de E., pe malul stîng al brațului Borcea și jumătate, partea de V., pe malul stîng al gîtului Jirlăul.

Se învecinește la E. cu satul Măgurenî, pendinte de oraș, la V. cu lacul Călărași și la N. cu cîmpiî arabile.

Orașul este așezat pe un loc șes, ridicat d'asupra nivelului apeî brațului Borcea, cu o poziție frumoasă, și privit, cu deosebire din partea de S., de pe apa Borceî, prezintă vedereî unul din cele maî pitoreștî tablourî. In partea de S. se desfășoară lunca întinsă a Borceî și a Dunăreî, avînd la dreapta lacul Călărași și din loc în loc grupe de pădurî; iar la 8 kilometri, pe cel-l'alt țărm al Dunăreî, se înalță, spre E., Dealul-Dobrogeî, pe a căruî coastă este Ostrovul și spre V., Dealul-Bulgarieî, sub poalele căruia este Silistra.

Numirea de Călărași, orașului o poartă după numele vechilor oștași aî țăriî. Asupra acesteî numirî sunt două versiunî. Se spune că aicî fiind trecătoare din Turcia în Romînia, punctul de trecere era sub privighetorea uneî căpităniî militare căpitănia Lichireștî și oamenii de pază erau călărețî saŭ călărașî, de unde a rămas și numirea orașului.

A doua versiune este, că de aicî și de prin satul Călărași-Vechî se recruta pentru armată ceî maî buniî călărețî și pentru acest cuvînt s'a dat și localităților numirea de Călărași. Inainte s'ar fi numit Lichireștî. De la 1852 orașul a luat numirea de Știrbeiŭ, pentru că în acel an, fiind Domn al țăriî Barbu Știrbeiŭ, locuitoriî orașului, după maî mulțe încercărî neizbutite, aŭ reușit să cumpere de la Eforia Spitalelor Civile din Bucureștî o parte din moșia Lichireștî, pe care se afla și orașul; iar drept aducere aminte pentru acest mare act, a dat orașului numirea Domnitoruluî de atuncî. Numirea de Știrbeiŭ, dată în atuncî orașuluî, s'a păstrat pănă la 1881, cînd nu s'a maî întrebuințat de nicî o autoritate.

Terenul cumpărat de la Eforia Spitalelor Civile este de 1714 pogoane, carî s'aŭ împărțit ast-fel: 229392 stînjenî pătrațî formează vatra orașuluî, din carî 157784 s'aŭ împărțit locuitorilor, 71608 aŭ rămas pentru strade, piețe și rezerve, iar restul de 1357 pogoane formează izlazul și moșia orașuluî. Pănă la 1852 orașul era mic, avînd o singură stradă și numaî în urma cumpărareî moșieî a început a se mări. Satul Măgureni, numit înainte Creței, care este spre E., în apropiere de oraș, forma înainte un sat separat. Dar prin retragerea locuitorilor în oraș a început a descrește și astăzî contează ca mahala. Prin 1877, orașul s'a maî mărit în toată lungimea sa cu 54 stînjenî în partea de N. și V.

Călărași este capitala județuluî Ialomița de la anul 1832, cînd reședința prefecților (scaunul ispravnicilor) județuluî s'a strămutat aci din tîrgușorul Urzicen.

După statistica din 1887, populațiunea orașuluî era de 1826 capî de familie; 7734 locuitorî, din carî 2762 bărbațî, 2353 femeî și 2619 copiî.

In recensămîntul făcut în 1890, s'a constatat că populațiunea este de 8125 locuitorî, cu 2156 capî de familie și 5969 membri de familie, saŭ 4204 bărbați și 3921 femeî. După naționalități s'aŭ găsit: 7648 Romînî, 50 Grecî, 60 Sîrbî, 50 Bulgarî, 3 Ruși, 3 Prusianî, 15 Germanî, 30 Ungurî, 5 Francezî, 13 Italienî, 2 Englezî, 10 Turcî și 236 de alte naționalități.

După profesiunî: 1687 agricultorî, 245 meseriași, 50 industriași saŭ fabricanți, 237 comercianți, 272 profesiunî libere, 370 muncitorî și 250 servitorî.

După religie sunt: 7811 creștinî ortodoxî, 65 catolicî, 3 armenî, 10 mahometanî și 236 mozaicî.

Cu știință de carte sunt 3340 persoane și fără știință 4785.

Industriiile micî, ce se practică în oraș, sunt: croitoria, cojocăria, cizmăria, lemnăria, fierăria, plăpumăria, tinichigeria, dogăria și altele.

Industria mare e reprezentată prin 4 morî cu vaporî, o tăbăcărie, maî multe cărămidăriî, o fabrică de bere, două de apă gazoasă și una de fringhierie.

Mișcarea comercială în oraș este vie, căcî se vînd zilnic pentru export marî cantități de cereale și multe vite, ce sunt aduse cu calea ferată și cu carele și se transportă cu vase plutitoare pe Borcea și de aci pe Dunăre.

Exportul cerealelor și a altor producte în portul Călărași în aniî 1887—1888, în chintale metrice, 100 kil., a fost:

www.dacoromanica.ro

	1887	1888
Grîŭ	78525	193696
Secară	34099	88950
Porumb	478266	129891
Orz	175221	159009
Ovăz	4266	2007
Meiŭ	54898	26402
Legume făin.	39605	67314
Sem. uleioase	720	1589

In vama portuluĭ Călărași a fost în 1886 următoarea mișcare în import și export:

Import 54759878 kilgr; val. leĭ 2416148; dreptul de perc. 53221 leĭ.

Export 50629802 kilgr.; val. leĭ 7869723; dreptul de perc. 13385 leĭ.

Comerciul intern al orașuluĭ se face zilnic în maĭ multe stabilimente de coloniale, lipscăniĭ, brașoveniĭ, de băuturĭ și altele, precum și în piețe, unde se vînd legume, fructe și diferite alimente.

In fie-care an, de la 1 — 10 Septembrie, se face aicĭ un mare bîlciŭ de vite, de manufacturĭ și altele, care este vizitat de comercianțĭ indigenĭ și străinĭ și de unde locuitoriĭ orașuluĭ și aĭ județuluĭ se aprovizionează cu diferite obiecte.

La 9 Martie, în fie-care an, se face un bîlciu numaĭ de vite.

Bîlciurile aduc caseĭ comunale un venit de 26000 leĭ anual.

In oraș se află: 5 brutăriĭ, 3 cofetăriĭ, 4 cafenele, 2 farmaciĭ, 2 tipografiĭ, 3 librăriĭ, maĭ multe case de comerciu, 3 oteluri.

In Călărași sunt 5 piețe: piața Carol I, principala piață a orașuluĭ, în mijlocul căreia s'a construit un palat administrativ, împrejurul căruia s'a făcut un parc; piața Știrbeiu-Vodă; piața cerealelor saŭ oborul; piața Cuza-Vodă și piața pescăriilor.

Sunt în oraș 23 strade, din carĭ strada Știrbeiŭ-Vodă este cea maĭ mare; este șoseluită și cu trotuare de bazalt. Apoĭ căile județene: Bucureștĭ, Slobozia și Dobrogea, cea dintîiŭ traversează orașul de la E. spre V. Cele două din urmă duc în port, unde este un frumos cheiŭ de lemn de stejar cu două înălțimĭ, servind pentru ancorarea vaselor, și unde se termină calea ferată Slobozia-Călărași-Port.

Pe marginea orașuluĭ despre port, este bulevardul Traian, șoseluit cu trotuare largĭ umbrite de arborĭ și care este singurul loc de preumblare al orășenilor.

Sunt 11 bariere: Măgureni, Cărămidari, Sf. Impărați, Ștefan-cel-Mare, Tudor Vladimirescu, Bucureștĭ, Cioroiul, Slobozia, Leasa, Sîrbi și Dobrogea.

Ordinea publică se ține de un polițaiŭ, 2 comisarĭ clasa I, 4 comisarĭ clasa II, un comisar de gară și port, 58 gardiștĭ și 2 sergenți revizorĭ.

Pentru paza de foc sunt 24 pompieriĭ, cu un comandant și un ajutor.

Serviciul sanitar se face de un medic, un vaccinator, o moașă și un medic veterinar. In oraș se află un spital județean cu 50 paturĭ.

In orașul Călărași se află reședința următoarelor autorități: prefectura județuluĭ, tribunalul, judecătoria ocoluluĭ Călărași, protoieria județuluĭ, casieria județuluĭ, comitetul permanent, consiliul de igienă, creditul agricol, serviciul technic al județuluĭ, biuroul telegrafo-postal, biuroul sub-șefuluĭ silvicultor, biuroul vamal și căpitănia portuluĭ. Aci este și reședința regimentuluĭ Ialomița cu un batalion permanent și 2 batalioane teritoriale și a două escadroane de călărași.

Biserică sunt 4: Sf. Nicolae (catedrală) deservită de 3 preoțĭ, 1 diacon și 2 dascălĭ cîntărețĭ; cheltuindu-se 5220 leĭ anual.

Sf. Nicolae, biserică filială, în mahalaua Măgureni, deservită de 1 preot supra-numerar și 1 dascăl cîntăreț, — cheltueli anuale 1248 leĭ.

Sfinții Impărați, deservită de treĭ preoți și doĭ cîntărețĭ, — cheltueli anuale 4260 leĭ.

Sf. Ion, Cuvioasa Paraschiva și Sf. Treime deservită de 1 preot paroh și doĭ dascălĭ cîntărețĭ.

La cimitir se află o capelă.

Evreiĭ aŭ două sinagoge.

Sunt treĭ cimitire, unul pentru creștinĭ ortodoxĭ, unul pentru catolicĭ și al treilea izraelit.

In oraș se află: un gimnaziŭ real, fondat în 1884, cu 6 profesorĭ și 3 maestri; a fost frecuentat, în anul școlar 1891—1892, de 91 elevĭ; 7 școlĭ primare, din care 3 de băeți (2 cu patru clase și 1 cu 2 clase), 2 de fete (1 cu patru clase și 1 cu 3 clase); o școală urbană mixtă, și o școală rurală cu tip urban.

Școalele de băeți sunt frecuentate de 596 elevĭ, cele de fete de 375 eleve.

Budgetul veniturilor și a cheltuelilor pe anul 1898 — 99 se balanțează cu suma de 428133 leĭ, 99 banĭ.

Intre cheltuelile cele maĭ principale trecute în budgetul anuluĭ 1898—99, notăm următoarele maĭ principale:

Datoriile comuneĭ 105302 leĭ; retribuția serviciuluĭ accizelor 24480 leĭ; idem a serviciuluĭ medical 25030 leĭ; idem a serviciuluĭ poliției administrative 53720 leĭ; idem, pompieriĭ 30440 leĭ; iluminatul, asistența publică

www.dacoromanica.ro

33668 leĭ; instrucțiunea publică 8980 leĭ.

Budgetul drumurilor se balanțează cu cifra de 18825 lei, 60 banĭ.

Orașul are o luncă în vale, destinată pentru depozite de lemne de foc și altele, care aduce un venit anual de leĭ 2500.

Are și o moșie care se arendează pe suma de 15500 leĭ anual.

Comuna Călărași a realizat în anul 1897 de la Casa de Depunerĭ și Consemnațiunĭ un împrumut de 1 milion leĭ, pentru înfrumusețarea și îmbunătățirea orașuluĭ.

Comuna are subvențiĭ: de la Ministerul Cultelor 5136 leĭ pentru întreținerea cleruluĭ mirean; 20000 leĭ de la casa județuluĭ Ialomița și 800 leĭ de la executoriĭ testamentarĭ aĭ defunctuluĭ A. Popescu, pentru întreținerea serviciuluĭ divin.

Una dintre trecătoarele cele maĭ lesnicioase de pe un țărm al Dunăreĭ pe cel-l'alt, a fost și este țărmul stîng al Borceĭ, între Călărași și Silistra. Această împrejurare a și făcut ca Silistra să devie, din vechime, o cetate puternică. Călărași, fiind situat în fața trecătoareĭ, a fost punctul cel maĭ expus d'a fi atacat de popoarele ce locuiau cel-l'alt țărm al Dunăreĭ, sau locul de unde se pornea atacul contra cetățeĭ Silistra.

In anul 335, înainte de era creștină, Alexandru cel Mare, regele Macedonieĭ, venind cu armele asupra Geților, trecu Dunărea în timpul nopțeĭ, pe la Silistra și în revărsatul zorilor se arătă de o dată înaintea Geților. Aceștia loviți așa pe neașteptate, luară fuga, închizîndu-se într'un oraș al lor de lemn, slab întărit, care se afla numaĭ treĭ sferturĭ de ceas departe de Dunăre. Văzîndu-se și aci înconjurați de toate părțile, se aruncară pe caĭ, cu femeĭ, copiĭ și cu tot ce maĭ puteaŭ să încarce, și se năpustiră în cîmpiĭ Bărăganuluĭ. Macedonenii, după ce dărîmară și arséră în cîte-va ceasurĭ orașul Geților, se întoarseră încărcați de pradă chiar în acea zi în lagărul de pe malul drept al rîuluĭ.

In anul 1398, sultanul Baiazid a trecut pe aicĭ cu o armată formidabilă în contra luĭ Mircea cel Mare. Dar fiind învins de Romînĭ la Rovine, tot pe aci s'a retras, după ce prin îndemnul luĭ Evernos-Beg cel maĭ capabil general turcesc, a făcut o tabără de care și șanțurĭ, la adăpostul căreia a scăpat de urmărirea luĭ Mircea.

In toate războaele purtate de Ruși contra Turcilor, orașul a fost ocupat maĭ tot-d'auna de Ruși și de aci își îndreptaŭ atacul contra Silistreĭ și numaĭ mulțumită depărtăriĭ sale de acea cetate, a putut fi apărat de distrugere.

Călărași, *com. rur.*, în pl. Jiul d.-j., jud. Dolj, la 67 kil. departe de Craiova și la 36 kil. departe de reședința plășeĭ, Căciulățești.

Comuna este situată pe o mică coastă, pe malul stîng al Dunăreĭ, la o depărtare de 4 kil. spre N. de Dunăre.

Se învecinește la N. cu com. Damian, la S. cu Dunărea, la E. cu com. Dăbuleni, jud. Romanați, și la V. cu com. Grindeni.

Limita linieĭ de N. începe de la Măgura-Verde și merge spre V. până la Plopi.

Limita linieĭ de V. începe de la Plopi, merge spre S. până la Plopul-Ostrovenilor.

Limita linieĭ de S. începe de la movila Plopul-Ostrovenilor și merge până la movila Perigelul cu direcțiunea de la V. la E.

Limita linieĭ de E. începe de la movila Perigelul și merge spre N. până la Măgura-Verde.

Terenul comuneĭ este șes.

Comuna este udată de pîrîul Ascunsa, ce izvorește din dealul Ascunsa, jud. Romanați, și merge pe hotarul despărțitor între jud. Dolj și jud. Romanați; se oprește lîngă grădiniĭ, unde formează o mică mlaștină.

Smîrcurĭ sunt, dar în lipsa ploilor seacă adesea-orĭ.

Intre acestea se numără: smîrcul Pateleanca, Sălcița și Vadul-Barceĭ. Ele încep din Dunăre și se scurg în balta Potelul, din jud. Romanați.

Fîntînĭ sunt: Fîntîna-Hîrnuluĭ, fîntîna Mantea, fîntîna Marinescu, Fîntîna-Nouă, Cișmeaualuĭ-Vasile, Fîntîna-luĭ-Drăgoiu, Fîntîna-luĭ-Șercău, Fîntîna-cu-Salcie, Fîntîna-Vladuluĭ, Cișmeaua-Albă, Fîntîna-luĭ-Obede și Fîntîna-luĭ-Nuța.

Cea maĭ mare parte din bătrînĭ povestesc ast-fel împrejurarea rea, care a făcut ca această comună să se numească ast-fel. Se zice că atuncĭ cînd satul se compunea numaĭ din cîte-va case, aŭ venit Turcĭ și călare fiind, aŭ tăiat oameniĭ din acel sătuleț. De la Turciĭ călărĭ și-a tras numele comuneĭ de Călărași. Inainte cuprindea și cât. Ascunsa, dar maĭ apoĭ s'a desființat din cauză că izvora apă din casele oamenilor. Azĭ comuna coprinde un singur cătun, numit Călărași, în care se află siliștea cătunuluĭ Ascunsa. Spre N.-E. comuneĭ, ca la 40 m. departe de sat, pe un pămînt nisipos, săpînd oameniĭ, aŭ găsit arme și oseminte ce se cred a fi din timpul războiuluĭ luĭ Mihaiŭ-Viteazul cu Turcii.

www.dacoromanica.ro

In comună se află o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae și Adormirea-Maicei-Domnului.

A fost zidită din cărămidă și piatră, la anul 1820, de către Hagi Ion Enuși și s'a terminat la anul 1833. In tinda bisericei se află următoarea inscripțiune:

«In numele tatălui și al fiului și al Sfîntului duh: la leatul 1820 ziditu-s'au această sfînta și dumnezeiască biserică unde se prăznuește hramul Adormirea-Precistei și hramul Sf. Erarh Nicolae, din temelie, de d-l Hagi Ion Enuși până s'a săvîrșit zidul și acoperișul și acum la leatul 1833 cu ajutorul lui Dumnezeŭ s'a apucat ceĭ mai jos arătați și au înfrumusețat-o cu zugrăveală, după cum se vede: Panait sin Enache și soția lui, Popa Stan sin Popa Stan, Patru sin Moise, Patru sin Neagoe, de a una cu tot satul aŭ ajutat și la zid și la zugrăveala. La zugrăveala a fost ostenitorĭ Sfinția-Sa Popa Ion Duhovnicul, Zugrav boer de neam Coșoveanu. Iulie 24».

In cătunul Călărași se află o școală mixtă ce funcționează din 1865, fiind întreținută de comună și de stat. Localul construit din cărămidă este în bună stare. Cu ridicarea lui s'a cheltuit 3000 leĭ. Are două sale de studiu: I-a are o suprafață de 88 m. p., iar a II-a de 72 m. p. Pentru cancelaria, locuința învățătorului și pentru serviciŭ sunt 5 camere. Pe lîngă școală se află un atelier de pălăriĭ de pae. Localul a fost construit de Administrația Domeniului Coroanei.

In anul școlar 1892—93 s'aŭ înscris la școală 59 băeți și 8 fete Aŭ urmat regulat la școală 46 băeți și 6 fete. In vîrstă de școală sunt 137 copiĭ, adică 196 băeți și 175 fete. Știŭ carte 380 locuitorĭ, din carĭ 80 femeĭ. Școala are 8 pogoane arabile.

Populația comuneĭ se urcă la 2329 suflete, din care 1252 bărbați și 1077 femeĭ. După legea rurală din 1864 sunt 335 împroprietăriți; s'a dat pămînt și pentru doĭ preoți. După legea din .1879 sunt 27 însurățeĭ.

Case sunt 100 și bordee 370. Parte din ele sunt făcute din zid, parte de gard.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 10358 pogoane, din care 7358 pogoane arabile.

Moșia se numește Bechet-Călărași, aparține statuluĭ. Arenda este de 127100 leĭ. Suprafața vîndută este de 8455 hect. 5290 m. p.; suprafața rămasă este nevîndută saŭ parcelată. Restul pămîntuluĭ arabil de 2858 pogoane ale locuitorilor daŭ un venit de 28296 leĭ. Inainte, toată moșia aparținea schituluĭ Roaba.

Prundul-luĭ-Gol, cam de 150 hect., este situat pe moșia statuluĭ Călărași, la marginea Dunăreĭ; pădurea numită Prundul-Noŭ, pe insula din fața comuneĭ, în Dunăre, are o suprafață de 50 hectare.

Viile aparțin locuitorilor. Se fabrică cam la 700 vedre rachiŭ din tescovina strugurilor. Pentru fabricare sunt 10 căldărĭ în comună.

Pe moșia statuluĭ sunt două morĭ, una cu apă și alta cu aburĭ. Stîne sunt patru.

Sunt în comună 9 cîrciumĭ. Comercinl se face cu com. Bechet, unde duc loc. grîu, porumb, orz, ovăz, secară și de unde importă lucrurĭ trebuincioase pentru casă. Transportul îl fac pe calea județeană Bechet-Corabia, ce trece prin centrul comuneĭ pe o lungime de 6 kil. Căĭ comunale unesc comuna Călărași cu comunele megieșe.

Ca drum vechiŭ este Drumul-Săreĭ ce vine din ocnele județuluĭ Rîmnicul - Vîlcea, trece prin Caracal, prin viile locuitorilor din această comună și merge la Bechet. Pe el se transportă sare; de aceea s'a numit Drumul-Săreĭ.

Contribuabilĭ sunt 578.

Veniturile comuneĭ pe exercițiul 1893—94 aŭ fost de 4584 leĭ, 41 banĭ, iar cheltuelile de 4236 leĭ, 98 banĭ.

Animale sunt: 440 vite cornute, 500 oĭ și 36 caĭ.

Călărași, *stație de dr. d.f.*, jud. Ialomița, pl. Borcea, căt. Călărași, pe linia Ciulnița-Călărași, pusă în circulație la 17 Noembrie 1886. Se află între stațiile Siliștea (14.5 kil.) și Călărași (port) (3.3 kil.) Inălțimea d'asupra nivelului mării de 16,[m]17. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 240349 leĭ 72 banĭ.

Călărași, *sat*, în jud. Botoșani, partea de Sud-Vest a comuneĭ Ringhilești, pl. Stefănești. A fost înființat la 1880 cu noiĭ împroprietăriți însurățeĭ, pe moșia Ciornohal. Are o suprafață de 1436 hect. pămînt al locuitorilor și o populație de 193 familiĭ, cu 1012 suflete, din carĭ 212 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ din acest sat sunt veniți din pl. Siret, comunele Salcea și Călinești; ceĭ maĭ mulțĭ sunt Ruși.

Are o școală mixtă, întreținută de comună, cu 1 învățător și 29 școlarĭ, avînd 8 hect. și 50 ariĭ pămînt.

Numărul vitelor este de 608 vite cornute, 96 caĭ marĭ și micĭ, 441 de oĭ, și 60 mascurĭ. Sunt 48 stupĭ cu albine.

In sat se află o cîrciumă; 3 comercianți și 4 meseriași.

Călărași, *sat*, pl. Jiul-d.-j., com. Căciulătești, jud. Dolj, cu reședința primărieĭ.

Călărași, *lac*, în jud. Ialomița, pl.

www.dacoromanica.ro

Borcea, situat spre Vest de orașul Călărași, de la care a primit și numirea. Se întinde pe teritoriul comunelor: Călărași-Vechi, Ceacul, Cacomeanca și Rasa, avînd o suprafață în teren mediu de 500 hect. Este alimentat de Dunăre, prin brațul Botul și adesea și prin gîtul Jirlăul-de-Borcea; căci cînd apele Dunării cresc, apa din Borcea curge prin Jirlău în lac, iar cînd apele Dunării descresc, apa laculuĭ se scurge prin acelașĭ gît în Borcea. Din acest lac se pescuește mult pește.

Călărași-Vechi, *com. rur.*, în pl. Borcea, jud. Ialomița. Este situată spre N.-V. de orașul Călărași.

Teritoriul acesteĭ comune se întinde din Dunăre spre N., pe cîmpia Bărăganul, pănă în apropiere de linia căeĭ ferate București-Feteștĭ, și între comunele Ceăcul și orașul Călărași. Are o suprafață de 14000 hect., din carĭ 3000 hect. baltă, 500 hect. izlaz, iar restul pămînt arabil. Coprinde două moșiĭ: Călărași-Vechi, proprietate a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Căldărușani și care a fost arendată pe periodul 1885-95 cu suma de 58100 leĭ anual, și moșia Călărași-Lichirești, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, arendată acum cu suma de leĭ 33000 anual.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriți 150 locuitorĭ; neîmproprietăriți sunt 110.

Se compune dintr'un singur sat, situat sub coasta de S. a Bărăganuluĭ, la 10 kil. de orașul Călărași, și spre E., la 1 kil. de satul Ceacul. De această comună țin și cătunele (tîrlele) Calangi, Grătarul, Stîlpul, Trestia, Gara-Silistra, Revederea, Maican, Vadul-Cailor, Osman, Luchia și Siliștea-Inaltă.

Reședința primărieĭ este în satul Călărași-Vechĭ.

Populațiunea comuneĭ este de 1097 locuitorĭ, cu 235 capĭ de familie, saŭ 559 bărbațĭ și 538 femeĭ, toțĭ de naționalitate romînă și de religie ortodoxă. După profesiunĭ sunt: 247 agricultorĭ, 6 meseriașĭ, 7 comercianțĭ, 8 cu profesiunĭ libere, 38 muncitorĭ și 40 servitorĭ.

Știŭ carte 143 persoane; 954 nu știŭ carte.

Vite sunt: 1000 boĭ, 500 caĭ, 230 porcĭ, 100 bivolĭ, 4000 oĭ și 20 capre.

Venitul comuneĭ este de 4317 leĭ și cheltuelile de 4719 leĭ.

Are o școală mixtă, frecuentată de 36 elevĭ și 21 eleve. Cursurile se predaŭ de un învățător retribuit de stat și comună. Școala are localul eĭ propriŭ, construit de comună.

Aci este o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntăreți, pentru care comuna are prevăzut în budgetul eĭ suma de 408 leĭ.

Prin apropiere, spre E. de sat, trece calea ferată Călărași-Slobozia, avînd aproare stația Siliștea.

Călărașilor (Valea-), *vale*, ce se află pe proprietatea Baciul; dă în Valea-Sericiuluĭ de pe aceeași proprietate, pendinte de com. Blejești, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Călărășani, *cătun*, pendinte de comuna Chiriacul, pl. Marginea, jud. Vlașca. Această proprietate este: $^3/_5$ proprietate a moșnenilor Călărășani și $^2/_5$ proprietate a d-luĭ Alimănescu. Are o suprafață de 388 hect. și aduce un venit anual de 4600 leĭ. In sat se află 2 cîrciumĭ.

Călărășești. Vezĭ Mateești, jud. Vîlcea.

Călărețĭ (Giula), *sat*, jud. Ilfov, face parte din com. rur. Călărețĭ-Șeinoaia, pl. Negoești. Este situat la E. de București, lîngă Valea-luĭ-Ilie. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 1221 hect., cu o populație de 313 locuitorĭ.

D-l C. Atanasiŭ are 1025 hect. și locuitoriĭ 196 hect.

Acest sat s'a înființat la anul 1843 de polcovnicul Odobescu. In spre S. de acest cătun se află valea numită Valea-Vînătă care are direcțiunea dela V. spre S.-E.

Proprietarul cultivă 740 hect.; 85 sunt sterpe, 50 izlaz și 150 pădure. Locuitoriĭ cultivă tot terenul, rezervînd 5 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. In sat este un eleșteŭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 302 și al celor micĭ de 1088.

Are o școală frecuentată de 20 elevĭ și 2 eleve, cu întreținerea căreia județul și comuna cheltuesc 150 leĭ anual.

Călărețĭ-Șeinoaia, *com. rur.*, jud. Ilfov, plasa Negoești, situată la E. de București, lîngă valea Mostiștea, 40 kil. departe de București.

Se compune din satele: Brătășani, Călărețĭ, Pitișteanca, Șeinoaia, cu o populație de 769 locuitorĭ, carĭ trăesc în 148 case și în 13 bordee.

Se întinde pe o suprafață de 3171 hect.

D-niĭ C. Atanasiŭ, G. Pitești-teanu, Frațiĭ Manolescu și statul aŭ 2672 hect. și locuitoriĭ 499 hect. Proprietariĭ cultivă 2087 hect.; 85 sunt sterpe, 145

www.dacoromanica.ro

izlaz, 355 pădure. Locuitorii cultivă 451 hect.; 38 sunt rezervate pentru izlaz și 10 pentru vie.

Comuna numără 165 contribuabili. Are un budget de 2474 lei la venituri și 2436 lei la cheltueli. In anul 1885 erau 174 contribuabili.

In comună sunt 2 biserici, cu 2 preoți, la Brătășani și Călărești; 1 școală mixtă; 4 eleștaie.

Numărul vitelor mari e de 1022: 371 cai și epe, 277 boi, 361 vaci și viței, 4 tauri, 9 bivoli și bivolițe, și al celor mici de 1709: 7 capre, 210 porci și 1492 oi.

Dintre locuitori, 204 sunt plugari și 11 au diferite alte profesiuni.

Arătura se face cu 151 pluguri: 72 cu boi și 79 cu cai. Locuitorii au 244 care și care: 107 cu boi și 137 cu cai.

Locuitori împroprietăriți sunt 104 și neîmproprietăriți, 117.

Comerciul se face de 5 cîrciumari și 1 hangiu.

Călăsăul, *vale,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Cașinul, formată de dealurile Cepoiul și Zboina-Neagră, prin care curge pîrîul Călăsăul-Mare.

Călăsăul-Mare, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Trotușul, care își are obîrșia la locul numit Izvorul-Iute, curge pe teritoriul comunei Mănăstirea-Cașinul, și se varsă în pîrîiașul Cașinul, pe dreapta.

Călăsăul-Mic, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Trotușul, care își are obîrșia la locul numit al Banului, curge pe teritoriul com. Mănăstirea-Cașinul și se varsă în pîrîiașul Călăsăul-Mare.

Călcăi, *moșie* nelocuită, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., pendinte de com. Hînguleşti; azi e proprietatea statului.

Călcăi (La-Salcia), vechiu *pichet,* cu No. 63, către Moldova, jud. R.-Sărat, situat în pl. Marginea-d.-j., com. Hînguleşti. și pe moșia Călcăi, de unde și-a luat numele. Azi e han pe drumul spre com. Gologani și Focșani.

Călcăiasca (La-), *locuință izolată,* jud. R.-Sărat, în pl. Marginea-d.-j., com. Gologanul, în partea de E., aproape de hotarul către jud. Putna. Azi e han pe drumul spre Hînguleşti-Măxineni.

Călcăioasa, *baltă,* jud. Botoșani, pe șesul Prutului, formată din revărsarea apelor, în com. Ostopceni, pl. Ștefănești.

Călceasca, *pădure,* supusă regimului silvic, com. Glîmbocelul, pl. Podgoria, jud. Muscel, avînd împreună cu trupurile: Goleasca, Băneasa, Dinuleasa, Tomeasca, Gherăsoaia, Chiricească și Chițeasca, o întindere de 1350 hect.; compuse din stejar, fag, carpen, jugastru, plop și frasin.

Călcescul, *munte,* la N.-E. com. Cărpenișul, în jud. Gorj, plaiul Novaci.

Călcîiul, *sat,* jud. Bacău, pl. Trotușul, secție din satul Grozești.

Căldare (In-), *parte* din cursul *rîului* Bistrița, în județul Suceava, între Cojoci și Dîmbul-Colaculuĭ. Aci Bistrița curge foarte lin.

Căldarea. Vezi Mocirlele-Leotei, jud. Muscel.

Căldărarilor (Piscul-), *pisc,* comuna Goleşti, pl. Podgoria, jud. Muscel. De aci izvorește gîrla Peșteleasa.

Căldărarul, *sat,* face parte din com. rur. Cernica-Căldărarul, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov. Este situat la S.-V. de Cernica, într'un loc smîrcos. Spre S. de Căldărarul trece rîul Dîmbovița.

Populația lui e de 162 suf.

Suprafața totală a satului e de 773 hect., din cari 658 hect. sunt ale statului și 115 ale locuitorilor. Statul cultivă prin arendașii săi 580 hect. (30 sterpe și 48 pădure). Locuitorii cultivă 103 hect., rezervînd restul pentru cultura vie.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 75 și al celor mici de 270.

Căldărarul, *cătun,* pendinte de com. Strîmbeni, pl. Teleorman, jud. Teleorman. Are o populațiune de 456 suflete, din cari 83 contribuabili.

Căldărarul, *pădure* a statului, în întindere de 35 hect., pendinte de com. Cernica, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov.

Căldărarul, *petic de pădure* de stejar, pe proprietatea Purani-Mitropoliei, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca. Are o suprafață de 295 hect., pendinte de ocolul silvic Cîrtojani.

Căldărarul-Burdea, *moșie* a statului, jud. Teleorman, compusă din mai multe trupuri, avînd pe dînsa și păduri întinse.

Căldărarul-Glina, *moșie* a statului, jud. Ilfov, pendinte de mănăstirea Radu-Vodă; moșia s'a arendat pe periodul 1888—93, cu 17600 lei anual.

www.dacoromanica.ro

Căldăreasca, *moșie* a statuluĭ, jud. Buzău, com. Caragele, pendinte de Episcopie. Are 630 hect. Acum e vîndută în loturĭ locuitorilor din com. Caragele.

Căldăreasca, *moșie*, în pl. Marginea, jud. Teleorman, proprietate a d-neĭ Zoe Slătineanu, situată pe teritoriul com. Spătărei. Se învecinește pe de o parte cu Pîrîul-Urluiuluĭ, la N. cu moșia Ulmeni și parte din Spătărei și cu proprietățile locuitorilor din com. Spătărei; de pe altă parte cu moșiile Plosca și Spătărei. Are o întindere de 250 hect. Această fășie de moșie forma maĭ înainte un singur trup cu moșia Liza, și în urma împărțelilor succesive între moștenitorĭ, a rămas această fășie izolată.

Căldăreĭ (Movila-), *deal*, în jud. Constanța, plasa Constanța, pe teritoriul comuneĭ Gargalîcul, și anume pe al ambelor cătune ce o constituesc. Se desface din dealul Tașăul; se întinde spre S., într'o direcție de la N. la S., printre pîrîul și lacul Gargalîcul de o parte la V., Balta-Mare și țărmul, pe care îl face înalt și stîncos, la E. Se ridică la 35 m., în vîrful Bacargi-Tepe. La poalele-ĭ vestice e așezat lacul Gargalîcul și cele două sate Gargalîcul-Mare și Gargalîcul-Mic. Este acoperit cu fînețe și izlazurĭ.

Căldăreĭ (Pîrîul-), mic *pîrîŭ*, afluent al Bistrițeĭ, com. Broșteni, jud. Suceava.

Căldăreĭ (Valea-), *vale*, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea; izvorește dintre com. Genuneni și Surpatele, de la nordul dealuluĭ Cîineni, zis și Plescioara; trece prin com. Surpatele și se varsă în rîul Otăsăul, cam în mijlocul comuneĭ Surpatele.

Căldărești (Trandafirul), *com. rur.*, în pl. Cîmpuluĭ, jud. Buzău, între comunele Padina și Pogoanele, la distanță de Buzău de 46 kil. Limitele sale sunt: la N., hotarul moșiilor Căldăreasca și Luciul; la E., hotarul moșieĭ Macoveiul, până dă în hotarul moșieĭ Balaciul, jud. Ialomița; la S., hotarul moșiilor Arcanul și Meteleul; la V., pămîntul locuitorilor din com. Pogoanele și parte din moșia Țugulatul, până dă iar în hotarul moșieĭ Căldăreasca. Limitele sunt însemnate numaĭ prin moșoroaie. Suprafața sa este de 4266 hect., din care: 3607 arabile, 73 pădurĭ, 32 fineață, 458 izlaz și 96 sterp. Are o singură proprietate, Trandafirul. Terenul e un vast șes, întrerupt puțin în partea de E. de cîteva deluțe și movile. Industrie n'are, afară de 2 stîne. Căĭ de comunicație n'are altele, afară de șoseaua vecinală Padina-Pogoanele.

Vite are: 462 boĭ, 365 vacĭ, 188 viteĭ, 1 bivol, 8 bivolițe, 147 caĭ, 175 epe, 63 mînjĭ, 1020 oĭ și 293 porcĭ.

Comuna e formată din singurul sat Căldărești, avînd o populație de 870 locuitorĭ, din carĭ: 182 bărbați însurați, 22 neînsurați, 5 văduvĭ, 250 băeți; 182 femeĭ măritate, 15 văduve, 214 fete. Eĭ trăesc în 173 case. Străinĭ sunt: 2 Grecĭ, 5 Austro-Ungarĭ, 1 German și 1 Bulgar. Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 2 fierarĭ, 1 mașinist, 1 cojocar și 1 boiangiŭ. Media nașterilor e de 45, anual, a deceselor de 23, a căsătoriilor de 9.

Comuna are 154 contrib., din carĭ 6 comercianțĭ romînĭ. Stabilimente sunt 7. Budgetul comuneĭ e de 30000 leĭ, 54 banĭ.

Are o școală, frecuentată de 45 elevĭ și 3 eleve. Carte știŭ 82 locuitorĭ. Are o biserică, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți, al căreĭ hram este la 6 Decembrie. Cîrciumĭ sunt 7.

Această comună a purtat mult timp numele de Trandafirul, după un baciŭ, care, pe la finele secoluluĭ trecut, îșĭ avea tîrla aci. Parte din locuitoriĭ din comuna Meteleul, spune legenda poporană, ne maĭ putînd suferi angaralele impuse de proprietarĭ, începură a fugi și a se stabili aci și pe la începutul acestuĭ veac, satul îșĭ luă ființă; dar, fiind situat în drumul invaziunilor ruso-turce, nu putu prospera. Cu împroprietărirea locuitorilor, comuna începuse să-și ia oare-care avînt, însă în anul 1880, Februarie 2, un incendiŭ puternic o reduse aproape în cenușă, așa că locuitorĭ, cu greŭ, și-aŭ terminat construcțiunea primitivelor lor locuințe.

Căldărești, *cătun* al comuneĭ Cernătești, jud. Buzău. Se ia adesea alipit cu cătunul Zărnești-de-Slănic. Are 170 locuitorĭ și 40 case.

Căldărești, *moșie*, în jud. Buzău, comuna Căldărești, numită de comun Trandafirul. Are 4066 hect., maĭ toate arabile, din care 86 pădure, formată din două pîlcurĭ alăturate, din care unul are 70 hect. și altul 16.

Căldărești, *vale*, ce începe de pe moșia Blejești și dă în valea Glavaciocul. Depinde de com. Blejești, pl. Glavaciocul, județul Vlașca.

Căldărușa, *cătun*, pendinte de com. Urleasca, pl. Ianca, jud.

www.dacoromanica.ro

Brăila, situat la 5 kil. spre S.-V. de Plopul. Are 155 suflete, saŭ 31 familiĭ. Ştiŭ carte 6 persoane, 149 nu ştiŭ.

Căldărușa, *vechie numire* a cătunuluĭ Postea, din com. Cilibia, jud Buzăŭ.

Căldărușa, *lac*, în satul Buhăești, plasa Stemnicul, județul Vasluiu.

Căldărușa, *pădure* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Jugureni; face corp cu Arhimandrita și Nuciĭ-Ghidieĭ.

Căldărușa, *pisc*, spre E. de com. Oporelul, jud. Olt, pl. Oltul-d.-j., acoperit cu pădure.

Căldărușa-Căpreni, *moșie* a statuluĭ, pendinte de Sf. Apostolĭ, în jud. Buzăŭ, com. Cilibia. Are 373 hect., maĭ toate arabile, și 60 hect., pădure formată din tufă și salcie. Se arendează împreună cu Jugureni din com. Jugureni. Acum s'aŭ despărțit și aŭ devenit proprietățĭ particulare.

Căldărușa - Jugureni, *moșie*. Vezĭ Jugureni, jud. Buzăŭ.

Căldărușa-Manasia, *moșie*, în jud. Buzău, com. Aldeni. Vezĭ Manasia.

Căldărușa - Urseasca, *moșie*. Vezĭ Urseasca sau Căldărușa, jud. Buzău.

Căldărușanca, *moșie* a statuluĭ, pe care, la 1864, s'aŭ împroprietărit 36 locuitorĭ din com. Cărbunești, plasa Podgoria, județul Prahova.

Căldărușanca, *moșie* a statuluĭ, pe care, la 1864, s'aŭ împroprietărit parte din locuitoriĭ comuneĭ Ceptura, pl. Cricovul, județul Prahova.

Căldărușanca - Aricești. Vezĭ Căldărușanca - Atîrnați, județul Prahova.

Căldărușanca - Atîrnați, *trup de pădure*, a statuluĭ, în întindere de 75 hect., pendinte de com. Cărbunești, pl. Podgoria, jud. Prahova, care împreună cu trupurile: Cărbunești (430 hect.), și Căldărușanca - Aricești (750 hect.) formează pădurea Cărbunești.

Căldărușani, *sat*, jud. Ilfov, face parte din com. rur. Rădulești-Resimcea, pl. Mostiștea. Se întinde pe o suprafață de 806 hect., cu o populație de 280 locuitorĭ.

D-l N. C. Filitis are 250 hect., din carĭ cultivă 170 hect. și locuitoriĭ aŭ 556 hect., din carĭ rezervă pentru izlaz 125 hect.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 316 și al celor micĭ de 263.

Căldărușani, jud. Ilfov, *mănăstire* de călugărĭ, așezată pe o limbă de pămînt întrată în lacul Căldărușani, la 4 ore depărtare de Bucureștĭ. Are o poziție pitorească. Era pănă în timpul luĭ Mateiŭ-Basarab un loc de schivnicie și p'atuncĭ avea o mică bisericuță cu cîțĭ-va pusnicĭ.

La anul 1638, Mateiŭ-Basarab, după un războiŭ ce a avut cu Vasile Lupu, din care a eșit biruitor, a fondat biserica și cetatea, iar mănăstirea s'a populat și a fost în multe rîndurĭ un loc de adăpost pentru populația Bucureștilor.

Inscripția d'asupra ușeĭ bisericeĭ este cea următoare:

«Cu strălucirea ceĭ Sfinte și începătoare de viață și ceĭ nelmpărțite și celeĭ pururea cîntată și închinateĭ Troițe, și noĭ cu această putere de lumină umbrindu-ne și luminîndu-ne. Luat-am aminte la cele grăite cu dumnezeeștile scripturĭ. Cînd zice: Că înfricoșat este a cădea în mîna luĭ Dumnezeŭ celuĭ viŭ. Cine își ascunde în pămînt talantul bogățieĭ luĭ, și iar grăește Domnul. Nu vă ascundeți voĭ vistieriele în pămînt unde viermiĭ și putreziciunele o putrezesc și furiĭ o sapă, ci vă ascundeți vistieriele la cer de unde nicĭ una dintre acestea nu le poate strica. Și iar mă întristez de ce grăește Pavel, vasul cel ales: De zice că nimic n'am adus în lumea aceasta cu aceia nicĭ aduce nu vom putea, și iar zice: celor bogațĭ se oprește să nu se înalțe cu mintea înțelepciuneĭ nicĭ să nădzuiască spre bogățiia cea pĭeritoare, ci spre Dumnezeul cel viŭ, celuĭ ce a dat nouă toate din destul întru îndulcire, a lucra cele bune și să se îmbogățească întru lucrurile cele bune și să-și ascunză evanghelie, zice și teme bune veacul cela ce va să fie prorocirea.

Drept acestea și eŭ întru Christos Domnul, bun creștin, singur ținitor, Io Mateĭ Basarab Voevod și Domn a toată Țara-Romînească și de cea parte de munte și altele domnind, auzind acestea, repezitu-m'am cu pofta și cu gîndul cel Dumnezeesc, carele este cătră sîntele bisericĭ a le zidi și a le urzi și a le înfrumuseța cu cheltuială din avuția ce s'a dat nouă de la Dumnezeŭ, întocmind acestea, vrut-am și aci în locul acesta carele se chiamă Căldărușani a zidi casa Domnuluĭ, carele loc singur Domnia-mea cu gîndul l'am găsit întru mărirea și lauda sîntuluĭ Mareluĭ Mucenic Dimitrie, ca să ne fie Domnieĭ-mele și părinților meĭ întru vecĭnică pomană. Iar Impăratuluĭ de vecĭ, celuĭ neputred, celuĭ nevăzut, celuĭ înțelept, unul Dumnezeŭ, acelua să-ĭ fie cinste și mărire întru vecĭĭ de veac, amin.

Și s'a început a zidi în luna luĭ Iulie în 14 și s'a săvîrșit în luna Octombrie 20, leatul 1638».

Aci, pe vremurĭ, era un focar de literatură romînească. Meritosul Mitropolit Grigorie, înainte de alegere, trăia în această mănăstire ca simplu diacon, îndeletnicindu-se cu traducerea de cărți bisericești în romînește.

Mănăstirea numără azĭ 111 călugărĭ, ceĭ maĭ mulțĭ înfirmĭ și

www.dacoromanica.ro

bătrînĭ și întreținerea eĭ costă pe stat anual, 25204 leĭ.

Căldărușani, *baltă,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, lîngă mănăstirea cu același nume, formată de pîraiele: Pîrîul-Călugărului, al Vlăscioareĭ, al Vlăsieĭ și de alte izvoare. Din ea se scoate pește mult și gustos.

Căldărușani, *numire* dată în localitate, *moșieĭ* Glodeanul-Sărat, din com. Glodeanul-Sărat, jud. Buzău.

Căldărușani, *pădure,* pl. Znagovul, jud. Ilfov, lîngă mănăstirea cu același nume. Coprinde 3522 hect., împreună cu cele după cătunele comuneĭ Lipia-Bojdani, formată din trupurile: Căldărușani (1800 hect.), Intre-Poduri (770 hect.) și Brînzeanca (952 hect.)

Căldărușești, *mahala,* în plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinți; ține de com. rur. Pestenuța.

Căldărușiĭ (Cotul-), *pădure* a statuluĭ, în jud. Buzău, comuna Cilibia. Are aproape 48 hect. crivină. Face un corp cu Tufele-Lupașculuĭ.

Căldura, *pădure,* în jud. Buzău, com. Pănătăul. Face un corp, de 80 hect., împreună cu sforile: Coasta-Babețuluĭ, Nicioaia și Malurile, proprietate a moșnenilor în devălmășie.

Călești, *cătun,* al comuneĭ Slobozia, din pl. Ocolul, jud. Gorj, ca la 3 kil. spre N.-E. comuneĭ. E situat pe șes și are o întindere de 258 hect., din carĭ 96 arabile, 45 hect. fînețe și livezĭ, 7 hect. vie, 110 hect. pădure.

Are o populație de 15 fam., cu 75 suflete, din carĭ 10 contribuabilĭ, toțĭ Romînĭ. Locuitoriĭ posedă 9 pluguri, 12 care cu boĭ și vacĭ, 1 căruță cu caĭ; 12 stupĭ de albine.

Cătunul este udat de apa Cernădia și în comunicație cu comuna sa, printr'un drum de care.

In cătun se găsesc 1 moară pe apa Cernădia și 2 fîntînĭ.

Numărul vitelor este de 174 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 87 oĭ și 67 rîmătorĭ.

Biserică n'are; oamenii merg la biserica din căt. Bălani. Cătunul are și un deal numit dealul Călești, care nu este altul de cît prelungirea dealuluĭ Bătrîna, din com. Stănești.

Călianul, *rîpă,* com. Priboeni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Călianuluĭ (Vălceaua-), *vălcea,* pe teritoriul comuneĭ Țigănești, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Călicelele, *deal,* jud. Vîlcea, unit cu dealul Cătănelul, despre care se spune că și-ar fi luat numele de la un om, anume Cătănelul, care a curățit acel loc de pădure, făcîndu-l arabil. Este situat la V. comuneĭ Cîineni, pl. Cozia, depărtare de 1 kil. de vatra satuluĭ.

Călieni, *com. rur.,* în pl. Bilieștĭ, jud. Putna.

Călieni se află așezat pe malul Leicăĭ și al Siretuluĭ. Servește ca loc de popas pentru plutele ce vin din Moldova și merg spre Galați.

Distanța eĭ de reședința subprefecturĭ (com. Suraia), e de 15 kil., iar de capitala județuluĭ e de 30 kil.

Marginile acesteĭ comune sunt: la N. și N.-V. cu Siretul; la N.-V. și E. cu Milcovul, care o desparte din com. Vulturul; la S. cu Milcovul; iar la E. cu Siretul.

Comuna Călieni e formată din cătunele Călieni și Malurile.

Populațiunea comuneĭ, după cel din urmă recensămînt, e de 314 capĭ de familie, cu 1246 suflete, din care: 641 bărbațĭ și 605 femeĭ. Această populație se împărțea (1892) ast-fel:

După starea civilă: 614 neînsurațĭ: 327 bărbațĭ, 287 femeĭ; 596 însurațĭ: 35 văduvĭ, 16 bărbațĭ, 19 femeĭ și 1 femee divorțată; după naționalitate: 1238 Romînĭ, 4 Grecĭ și 4 de diferite naționalități; după religiune: 1242 ortodoxĭ și 4 mozaicĭ; după felul ocupațiuneĭ: 484 agricultorĭ, 3 meseriașĭ, 8 comercianțĭ, 2 profesiunĭ libere, 24 muncitorĭ și 3 servitorĭ. Știu carte 184 bărbațĭ și 2 femeĭ.

Numărul caselor de locuit este de 278.

Mișcarea populațiuneĭ în anul 1892 a fost: 14 căsătorĭĭ, 72 nașterĭ și 45 morțĭ.

Cultul creștin-ortodox e reprezentat printr'o biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe. Comuna vine în ajutorul bisericeĭ cu 20 leĭ anual.

Instrucțiunea publică se predă într'o școală mixtă situată în satul Călieni și frecuentată de 57 copiĭ, 52 băețĭ și 5 fete. Numărul total al copiilor cu vîrstă de școală e de 150, 90 băeți și 60 fete. Comuna vine în ajutorul școaleĭ cu 334 leĭ anual.

Comuna numără 274 contribuabilĭ, adică 1 la 4.55 loc. In anul 1886 eraŭ numaĭ 213 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul financiar 1893—94 a fost:

Venitur leĭ 4068, banĭ 68; cheltueliĭ leĭ 4049, banĭ 3.

Budgetul fondurilor drumuri-

www.dacoromanica.ro

lor: venitur lei 629, bani 95; cheltueli lei 500.

In anul 1885—86, budgetul de venitur era de lei 4548, iar la cheltueli lei de 4546.

Teritoriul comunei Călieni, fiind aşezat în Valea-Milcovului şi a Siretului, are un pămînt fertil, din care se cultivă 2 treimi.

Numărul cultivatorilor este de 216.

Instrumentele agricole, de care dispun cultivatorii din Călieni, sunt: 1 maşină de treerat cu aburi, 1 maşină de vînturat, 6 pluguri de lemn, 84 de fier şi 3 grape de fier.

Vite sunt: 2986, din cari: 476 boi, 532 vaci, 197 cai, 1549 oi şi 232 porci.

Stabilimente comerciale sunt: 6 cîrciumi, 2 băcănii, 1 fabrică de cherestea, 2 cizmării, 1 grădinărie şi 1 fabrică de rachiu de tescovină.

Comuna Călieni e pusă în comunicaţiune la N.-V. şi V. cu com. Vulturul, prin şoseaua comunală Suraia-Vulturul-Călieni în lungime de 16 kil., iar cu Nămoloasa, printr'o altă şosea, ce pleacă de la Sudul comunei şi are o lungime de 17 kil. La marginea acestei comune, se află o movilă, care indică locul unde s'au îngropat morţii din timpul revoluţiunii de la 1821.

Călieni, *cătun*, în comuna cu acelaşi nume, pl. Biliesti, judeţul Putna. Este situat pe malul Siretului, servind ca loc de popas pentru plutele ce vin din Moldova spre Galaţi.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, pentru întreţinerea căreia comuna vine în ajutor cu 20 lei anual. Are 1 şcoală mixtă, construită din bîrne, care e frecuentată de 57 copii (52 băeţi şi 5 fete), din 150 copii (90 băeţi şi 60 fete) cu vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea ei, comuna cheltueşte 334 lei anual.

Călieni, *mahala*, în plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi; ţine de com. rur. Floreşti.

Călieni, *parohie*, în com. cu acelaşi nume, pl. Biliesti, jud. Putna, formată din 2 biserici: una parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în cătunul Călieni; a doua filială, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, în cătunul Malurile. Comuna vine in ajutorul bisericilor cu 30 lei anual.

Călimah, *deal*, în raionul com. Valea-Rea, plasa Zeletinul, jud. Tecuciu. Este acoperit de vii, pomi fructiferi, puţină pădure şi are şi loc de semănături. Se întinde din Valea-Zeletinului până în Valea-Berheciului.

Călimani, *loc izolat*, în comuna Roznovul, plasa Bistriţa, judeţul Neamţu, renumit pentru fineţele ce se fac aici, precum şi pentru zarzavaturile ce se cultivă.

Călimanul, *deal*, în com. Iordăchianul, plasa Cricovul, jud. Prahova; servă de păşune pentru vitele locuitorilor.

Călimanul, *munte*, în jud. Suceava, între com. Neagra-Şarului şi Transilvania, avînd ca piscuri Bîtca-Ţiganului în Transilvania şi Ciribuc (1459) la noi. D'asupra acestui munte este un platou mare, peste care Transilvanii s'au întins încet încet cu păşunatul, până ce Ungurii, după mai mult timp de păşunat, au pus stăpînire, aşa că frontiera trece acum pe sub creasta munteluí. D'asupra lui, peste hotar, se află un lac, mic în suprafaţă, dar adînc. De obiceiu, până pe la 10 Iulie omătul e nelipsit de pe Călimanul, pe care nu creşte de cît muşchiu gros, căţuni, eniperi, afine şi mai jos merişoare.

La poalele lui sunt mine de arsenic; formează vine groase de $^1/_2$ m. E de o calitate curată. Se întrebuinţează mai cu seamă de vopsitorii de stofă.

Călimanei (Piscul-), *pisc*, în comuna Cetăţeni-din-Deal, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Călimăneasa, *sat*, face parte din com. Valea-Rea, jud. Tecuciu. E aşezat pe dealul cu acelaşi nume, la o distanţă de 1 kil. şi 860 m. departe de cătunul Galbeni, unde se află reşedinţa comunei.

Are o populaţie de 210 capi de familie, cu 860 suflete.

Locuitorii sunt răzeşi vechi.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 40 de copii.

In sat este o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi.

Pe la 1700, satele Călimăneasa şi Galbeni formau un singur sat cu numele de Galbeni, avînd şi o biserică făcută de Ursul Vartic. Din cauza inundaţiilor Zeletinului s'a despărţit în două: o parte din locuitori cu Fătul Galbenul s'a stabilit spre V. şi a dat numele satului Galbeni; iar a doua parte a apucat spre E., formînd satul Călimăneasa. Până la 1730, ambele sate formau o parohie cu o biserică numită Schitul-lui-Ursul-Vartic. La 1735, locuitorii din Călimăneasa au stăruit la părintele Sofronie, care le-a dat un schit din satul Tochile (com. Burdusaci). El a fost adus în 40 care şi s'a făcut biserica. La 1754 s'a tîrnosit. Este de lemn de stejar.

www.dacoromanica.ro

S'a reparat la 1850 și 1854. In această stare se află și astă-zi.

Călimăneasa, *deal*, în raionul com. Valea-Rea, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ. Este acoperit cu vii și pădurĭ. De o parte este situat satul Călimăneasa.

Călimănelul, *munte*, în jud. Suceava, între comuna Șarul-Dornei și Dorna.

Călimănelul, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, com. Șarul-Dornei. Izvorește de sub muntele cu același nume și după un curs de 12 kil. se varsă în Neagra-Șaruluĭ, din jos de Panaci. Are de afluenți din dreapta: Jalovjița, Mihăilețul și Pîrîul-Tăeturei; iar din stînga Bucinișul și Pîrîul-Tulbure.

Călimănești, *com. rur.*, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, formată din 5 cătune: Călimănești, Gura-Văeĭ, Seaca, Țigănia și Căciulata. Această comună este situată pe Valea-Oltuluĭ, pe malul drept, spre N. de Rîmnicul, la 17 kil. și spre E. de reședința sub-prefecturei, Olănești, la 9 kil.

După spusa bătrînilor, vatra satuluĭ Călimănești ar fi fost lîngă mănăstirea Cozia, dar mai tîrziŭ s'a mutat pe locul unde e astă-zi.

Are o populațiune de 2088 locuitorĭ, 988 bărbați și 1100 femeĭ, în care intră și 75 familiĭ Țigani, carĭ se ocupă cu agricultura și fierăria. Capĭ de familie sunt 538, contribuabilĭ 518, case 497.

In Călimănești e o singură biserică, fondată de călugărul Serafim, Egumenul Mănăstireĭ Cozia și zugrăvită de jupan Gheorghe Miscuricĭ. Inscripția e ștearsă.

Pe lîngă agricultură, 69 locuitorĭ se ocupă cu dulgheria, rotăria și dogăria, maĭ puținĭ cu tîmplăria, olăria și fierăria. Produsul munceĭ îl desfac la ceĭ-l'alțĭ sătenĭ saŭ la comercianțiĭ din comună.

In comună sunt: 51 caĭ, 488 boĭ, 515 vacĭ, 375 oĭ, 126 capre, 872 porcĭ.

Pe rîul Călimănești și Gura-Văeĭ sunt maĭ multe morĭ carĭ produc anual 1500 leĭ.

Locuitoriĭ, în număr de 389, s'aŭ împroprietărit la 1864 și li s'aŭ dat 1235 hect. pămînt din moșia statuluĭ.

Terenul cultivabil produce cam 875 chile porumb. Alte cereale nu se cultivă.

Aproximativ sunt în comună 1550 merĭ, 1200 perĭ, 1400 nucĭ, 1600 cireșĭ și peste 50000 prunĭ. Venitul comuneĭ se urcă la 4406 leĭ anual, iar cheltuelile la 3722 leĭ. Nu dispune de fond capitalizat.

Se mărginește la E. cu jud. Argeș, de care se desparte prin rîul Oltul, la V. cu dealul Pleșul și Muerești, la N. cu munțiĭ Carpați și la S. cu com. Mureasca.

La N. de vatra satuluĭ, la distanță de 8 kil. sunt locurile numite: Cîrlige, Lotrișorul, Clopotul, Lunca-Bagî și Puturoasa. Spre N.-V., la distanță de 2—5 kil. sunt poenile: Onofrea, Vadul-Șindileĭ, La-Stînă, Pleșul, Poeni, Năzaria și Cocinile. Spre V. la distanță de 2—4 kil. sunt poenile: Purcărețul, Groșățul, Gangurea. Văĭ sunt: Căciulata, Postea, Puturoasa, Lotrișorul, Antim, Călimănești și Gura-Văeĭ.

Prin comună trece șoseaua națională Rîmnicul-Rîul-Vaduluĭ, care înlesnește comunicația între com. Brezoiul, Cîineni, Călinești, Robești și Rîmnicul.

Locurile din jurul comuneĭ se numesc: Cîmpul-luĭ-Dan, Răstoaca, Naca, Manga, Belegosul, Fulga, Spoelile, Piua și Căciulata. Moșia nu s'a vîndut în loturĭ la locuitorĭ, fiind ape minerale pe dînsa.

De com. Călimănești aparține muntele Neroțul cu direcția de la N.-V. spre S.-E. Ca locurĭ însemnate în comună sunt: Mănăstirea Cozia, băile Călimănești și Ostrovul.

Pe lîngă apele de la Călimănești, destul de bine cunoscute, aci maĭ este un izvor cu apă, care conține pucioasă în multă cantitate, numită de sătenĭ Puturoasa și care izvorește din dealurile Călimăneștilor.

Pe prundurile Oltuluĭ se găsește multă piatră de construcție.

Școală există în comună de la anul 1837. Clădirea e bună și e proprietatea comuneĭ. Se frecuentează de 61 copiĭ, 52 băeți și 9 fete, din numărul de 282 copiĭ, 153 băeți și 129 fete, cu vîrsta de școală. E dotată cu 3 hect. pămînt în țarină. Știŭ carte 160 bărbați și femeĭ. Cu întreținerea școaleĭ, statul cheltuește anual 2322 leĭ. Sunt 2 învățătorĭ.

Sunt 136 stupĭ cu albine, carĭ daŭ pănă la 150 kgr. miere și 100 kgr. ceară.

Intinderea comuneĭ, cu izlaz, vatra satuluĭ și pămînt pentru cultură, este de 1295 hect. afară de proprietatea și pădurea statuluĭ. In timpiĭ cînd se fac prunele, se produce peste 13000 decal. țuică, iar în cazul contrariŭ maximum 1000 decal.

Aproape de așa numita Masaluĭ-Traian, între mănăstirea Cozia și Piscul-Turnuluĭ, pe țărmul stîng al Oltuluĭ, la cîte-va sute de pașĭ maĭ la vale de Calea-luĭ-Traian și la o mică distanță de izvorul termal de 27° C., sunt scoase astăzĭ la lumina zileĭ maĭ multe zidărĭ de

www.dacoromanica.ro

piatră cioplită și de cărămidă, a căror formă și dispoziţiune nu lasă nicĭ o îndoială asupra destinaţiuneĭ lor. Sunt rămăşiţele uneĭ cetăţĭ romane, numită Arutella, una din staţiunile militare de pe limesul alutan. Săpăturile întreprinse aci de d. Tocilescu avură de rezultat dezgroparea a două pietre cu inscripţiunĭ, inscripţiunile chiar de fundaţiune ale lagăruluĭ, carĭ se aflaŭ d'asupra porţilor de intrare în cetate. Din ele rezultă că lagărul a fost construit la anul 138 d. Chr., în timpul împăratuluĭ Hadrian, de către corpul auxiliar al Siriacilor săgetaşi (Surii Sagittarii), prin îngrijirea luĭ T. Fl. Constans, procuratorul imperial al Dacieĭ inferioare. In interiorul lagăruluĭ s'a descoperit şi însemnate resturĭ de o baiă (balneum) aşa cum obicinuiaŭ Romanĭĭ să aibă în fie-care castru al lor, ba chiar şi în sate. Se observă cele treĭ despărţiturĭ absolut necesare uneĭ baĭ: cella tepidaria, (tepidarium) cella caldaria, (caldarium) şi cella frigidaria, (frigidarium).

In mijlocul construcţiuneĭ se află furnalul (hypocausis), şi înaintea luĭ: camerile pentru încălzit: propnigeum şi praefurnium, iar, de o parte şi de alta a furnaluluĭ, caldariele, ce comunică cu tepidariele, şi în faţă, frigidariele.

Din caldariĭ şi tepidariĭ s'a păstrat Suterana (suspensurae) numită şi hypocaust, pardosită cu cărămidă şi avînd maĭ multe rînduri de stîlpişorĭ saŭ columne de cărămidă, înalte 2 picioare romane şi depărtate una de alta $1^1/_2$ picior; pe cîte două din aceste coloane venea cîte o cărămidă mare de 2 picioare în quadrat, alcătuind pardoseala cellelor; pe cînd tuburile (tubi), prin pereţĭ, comunicau căldura din suspensurae în cella.

In săpăturĭ s'a maĭ aflat, pe lîngă vîrfurĭ de lăncĭ, cuţite următoarele: 1. o placă rotundă de argint cu inscripţia Terent(ius) Dec(imianus) saŭ Terent(ianus) dec(urio); 2. o altă placă tot de argint cu inscripţia pe ea punctată: Valerius, Valerianus eques librarius chortis I Hispanorum ex voto posuit, precum şi 3. maĭ multe monede începînd cu August pănă la Iulia Doamna. Obiectele, ca şi monedele, se păstrează în colecţiunea Muzeuluĭ, iar inscripţiunile aŭ fost publicate de d. Gr. Tocilescu în «Archaeologisch Epigraph. Mittheilungen» din Viena, vol. XIV.

Călimăneşti, *izvor* de apă minerală, situat la extremitatea vestică a comuneĭ Călimăneşti, jud. Vîlcea.

Analiza chimică a apelor ce s'a făcut în laboratoriul Şcoaleĭ de podurĭ şi şosele este cea următoare:

Sorginţile carĭ alimentează bazinul cel mare.

	kgr. gr.
Clorură de sodiŭ .	0,7814
» de calce .	0,0737
» de magnezie	0,0337
Carbonat de calce .	0,0598
» de magnezie	—
Sulfat de calce . .	0,0161
Iodură de magnezie	0,0003
Bromură	0,0002
Acid carbonic formînd bicarbonate . .	0,0149
Idrogen sulfurat liber	0,00143

Sorginţea de lîngă stabiliment despre partea nord.

	kgr. gr.
Clorură de sodiŭ .	0,0012
» de calce .	0,0039
» de magnezie	— —
Bromură	— —
Carbonat de calce .	0,164
» » magnezie	0,118
Sulfat de magnezie.	0,0034
Acid carbonic formînd bicarbonate . .	0,058
Idrogen sulfurat liber	0,00006

Această localitate este înzestrată cu un frumos stabiliment balnear.

Aşezat în mijlocul uneĭ naturĭ de o frumuseţe încîntătoare şi în niştе condiţiunĭ higienice dintre cele maĭ bune, stabilimentul balnear de la Călimăneşti posedă toate necesităţile cerute de ştiinţă pentru tratamentul balneo-terapeutic, ce cu totul lipsea în ţara noastră. In faţa stabilimentuluĭ se află, în mijlocul Oltuluĭ, o insulă, ce poartă numele de Ostrovul, punct de atracţie al acesteĭ staţiunĭ balneare. In partea de V. are dealurĭ înalte acoperite cu verdeaţă. Spre aripa stîngă sunt munţĭ înalţĭ; în faţa sa are pe bătrînul Olt şi şoseaua puterniculuĭ Traian de glorioasă aducere aminte.

Lucrările pentru captarea apelor s'aŭ întreprins şi condus de specialiştĭ francezĭ. Primele lucrărĭ s'aŭ început în anul 1883.

Apele de la Călimăneşti clorosodice-sulfuroase sunt atermale şi sunt întrebuinţate cu folos în reumatizm, scrofula, anemia, sifilis şi diferite leziunĭ osoase.

D-l Dr. Bernard, în a sa lucrare făcută în 1884 asupra apelor din Vîlcea, se ocupă în special de izvoarele de la Călimăneşti, după ce face o comparaţiune între apele acestora şi a celor maĭ importante sorginte sulfuroase din Europa, conchide în modul următor: «aşa dar, sorginţele de la Călimăneşti, sunt maĭ bogate în constitutive sulfo-fere de cît staţiunile renumite de pe continentul Europeĭ ca de pildă: Aachen, Aix-les-Bains, Canterets, Eaux-Bonnes,

www.dacoromanica.ro

St. Sauveur, Vernet, Baden, Pystyan, Teplitz și Kreutznach.

Următorul tabel ne dă numărul băilor făcute (1), precum și încasările din băĭ și ape (2):

	1	2	
1893	5394	19759	leĭ
1894	5490	20950	»
1895	4000	23906	»
1896	2737	22069	
1897	2057	20239	»

In anul 1897 Călimănești aŭ fost vizitaț̆ĭ de aproape 1500 de persoane suferinde.

Călimănești, *sat*, face parte din com. rur. cu același nume, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 1315 loc. (609 bărbați și 706 femeĭ). Aci sunt apele minerale, numite Băile-de-la-Călimănești. E reședința comuneĭ. Are o școală frecuentată de 59 copiĭ.

Călimănești, *cătun*, în com. Pădureni, pl. Șușița, jud. Putna. E situat pe pîrîul cu același nume. Are o populațiune de 240 locuitorĭ, carĭ trăesc în 75 case. In cătun este o biserică, cu hramul Adormirea. Nicolae Mustea pomenește că în acest sat și-ar fi trimis Buhuș Hatmanul soția, împreună cu alte gloate ale lor, refugindu-se dinaintea luĭ Petriceicu-Vodă. In anul 1803, satul Călimănești aparținea postelniceseĭ Catrina. Maĭ tîrziŭ, parte din moșia Călimănești intră în stăpînirea banuluĭ Mateiŭ Vidrașcu; iar parte se stăpînea de Sandulache Sturdza, de căminarul Gh. Lipan, paharnicul Șerban Bontăș și de serdarul Alecu Bălțatul, clironomiĭ serdaruluĭ Ion Gîță.

Călimănești, *deal*, la nordul comuneĭ Muereasca-d.-s., plaiul Cozia, jud. Vîlcea, cu direcția de la V. către N.-E.

Călimănești, *deal*, în raionul comuneĭ cu același nume, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 50 ariĭ vie.

Călimănești, *moșie* a statuluĭ, județul Vîlcea, care împreună cu Gura-Văeĭ (fără băĭ), pendinte de mănăstirea Cozia, s'a căutat în regie de stat, aducînd un venit anual de leĭ 5200.

Călimănești, *culme de munte*, județul Vîlcea. Este o prelungire a culmeĭ Olănești, coprinsă între pîraele Gura-Văeĭ și Căciulata.

Călimănești, *pădure* a statuluĭ, situată în comuna Călimănești, pl. Cozia, jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Cozia, în întindere de 6637 hect., formată din trupurile: Călimănești (5224 hect.), și Buta cu Gura-Văeĭ (1413 hect.).

Călimănești, *pîrîŭ*, pe teritoriul comuneĭ Pădureni, plasa Șușița, jud. Putna, care se varsă în Siretul.

Călimănești, *vale*, jud. Vîlcea. Izvorește din dealul Gangurea; trece prin mijlocul căt. Călimănești și se varsă în Olt, la Estul comuneĭ.

Călimănești-Boerești, *sat*, în jud. și pl. Tutova, com. Lălești, spre S.-E. de satul Lălești. Are 465 locuitorĭ, din carĭ 60 știŭ carte. Locuesc în 127 case.

Călimănești-Răzeși, *sat*, în jud. și plasa Tutova, com. Lălești, spre S.-E. de satul Lălești. Are o școală primară de băeț̆ĭ.

Călin (Piscul-luĭ-), *deal*, lung de 600 m., com. Rîjețul-Vieroș, plasa Vedea-d.-s., jud. Olt. Are direcția de la N. la S.

Călina, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. N'are nicĭ un cătun alipit. Se crede că-și trage numele de la o femee Călina.

Este situată pe Valea-Oltuluĭ, sub dealul Călina, la 49 kil. de parte de capitala județuluĭ și la 5 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 1634 locuitorĭ, 865 bărbațĭ și 769 femeĭ, în care intră și 7 familiĭ de Țiganĭ. Sunt 290 case și 2 bordee.

Aci sunt 2 bisericĭ vechĭ de lemn. Anul fondăreĭ și ctitorii lor nu se cunosc. Acum s'a maĭ zidit o altă biserică de zid al căreĭ ctitor este D-l Ioan D. Lințoiu.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, dar maĭ mult cu viticultura. Eĭ desfac vinurile prin Drăgășani, Craiova, București și alte orașe.

Sunt în comună: 12 caĭ, 100 boĭ, 60 vacĭ și 250 oĭ.

Pe rîul Olt, în raionul comuneĭ sunt 3 morĭ. Locuitoriĭ, în număr de 160, s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd lĭ s'aŭ dat 467 hect. pămînt în moșia statuluĭ, Drăgășani.

Pe cîmpiile acesteĭ comune a poposit Tudor Vladimirescu la anul 1821 cu panduriĭ săĭ.

Școala datează de 30 ani. Se frecuentă de 7 copiĭ, 6 băeț̆ĭ și 1 fată, din numărul de 113, 61 băeț̆ĭ și 52 fete, cu vîrsta de școală. Este dotată în țarină cu $8^1/_2$ hect. pămînt. Știŭ carte 50 bărbați și nicĭ o femee. Cu întreținerea școaleĭ, statul cheltuește anual 1404 leĭ.

Vatra satuluĭ are 150 hect.; iar comuna cu izlaz cu tot are 467 hect. pămînt. Țuică se fabrică cam 1200 decal.

Prin comună trece șoseaua națională Traian.

Veniturile comuneĭ se urcă la suma de 2662 leĭ și cheltue-

www.dacoromanica.ro

lile la 1957 leĭ anual. Dispune d'un capital de 1342 leĭ.

E brăzdată de dealul Călina și udată de valea Groșerea, care izvorește din dreptul com. Prundeni, vine prin valea numită Groșerea și se varsă în Olt. Spre S., în apropiere de comună, este orașul Drăgășani, spre N. com. Prundeni, spre E. rîul Oltul și spre V. com. Mitrofani.

Călina, *deal*, în raionul com. Călina, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 296 hect. și 50 ariĭ vie.

Călina, *pîrîŭ*, izvorește de sub dealul Măgura, din com. Gîrbești, plasa Funduri, jud. Vasluiŭ, trece printre com. Gîrbești și Țibănești și se varsă în pîrîul Șacovățul.

Călina, *vălcea*, jud. Olt, com. Spineni, pl. Vedea-d. j.

Călina, *vălcea*, izvorește din Dealul-Papiĭ, com. Mărgineni, plasa Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, trece către V. prin comună și se varsă în rîul Cerna.

Călineasca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pe proprietatea Negrești, com. Beleți, pl. Podgoria, jud. Muscel, în întindere de 2500 hect., împreună cu trupul de pădure Topoloveanca, compusă din stejar, fag, carpen și anin.

Călineasca, *pisc*, spre S. de com. Poseşti, plasa Teleajenul, jud. Prahova. Desparte com. Ploești de comuna Tîrlești și cătr. Gogeasca. Acest pisc servește de pășune vitelor.

Călineasca, *pîrîŭ*, izvorește din fundul văeĭ Călinești, pl. Podgoria, jud. Muscel, curge spre S., se întoarce puțin spre E. prin cătr. Turculești, se varsă în apa Izvorul și împreună în rîul Argeș la com. Golești-Badeĭ.

Călineĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Roman, plasa Moldova, comuna Cîrligul, spre Sud de satul Cîrligul.

Călineĭ (Poiana-), *șes*, com. Ogretinul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. S'a numit ast-fel de la numeroșiĭ călinĭ ce o acoperă.

Călineĭ (Valea-), *vale*, la Nordul com. Traianul. Dă în Valea-Suroaeĭ, jud. Teleorman.

Călinele, *cîmpie*. (Vezĭ Dăroaia, jud. Vîlcea).

Călinescul, *moșie* moșnenească, în jud. Buzăŭ, com. Fințești, de aproape 520 hect., din care 200 pădure, restul viĭ, livezĭ, arăturĭ și fîneață.

Călinești, *com. rur.*, situată în jud. Botoșani, partea de N. a plășeĭ Siretul. Se întinde pe șesul Siretuluĭ și dealurile din dreapta și stînga sa.

E formată din satele: Bucecea, Călinești, Grigorești și Siminicca-Miclescu. Are o suprafață de 4750 hect. și o populație de 790 familiĭ, saŭ 3257 suflete, carĭ locuesc în 708 case.

Pămîntul este productiv. Locurile cultivate aŭ o întindere de 2989 hect.

In partea de S.-V. a comuneĭ se află pădurea Grigorești, de aproape 429 hect., iar în partea de N. și E. pădurile Statuluĭ Bohoghina și Găvanele 180 hect., toate se exploatează sistematic.

Vite sunt: 913 boĭ, 633 vacĭ, 360 caĭ, 2016 oĭ, 6 capre și 878 porcĭ.

Sunt 324 stupĭ cu albine.

In comună sunt 8 comercianțiĭ, carĭ țin cîrciume și 31 meseriașĭ.

Comuna e străbătută de calea ferată Botoșani-Verești, avînd și stație la Tîrgul-Bucecea, și de calea națională Mihăileni-Botoșani.

In comună sunt 4 iazurĭ și 15 morĭ de apă, din carĭ 11, pe pîrîul Izvorul, sunt proprietățĭ ale statuluĭ și aduc un venit anual de 4800 leĭ.

Budgetul comuneĭ are la venițurĭ 6860 leĭ, 14 banĭ, iar la cheltueliĭ 6673 leĭ, 9 banĭ.

Sunt 4 bisericĭ, deservite de 3 preoți și 7 cîntărețĭ și 1 școală mixtă a statuluĭ, cu 1 învățător, 53 băeți și 7 fete. Numărul copiilor, din toată comuna, în etate de a urma la școală e de 207 băeți și 198 fete.

Călinești, *com. rur.*, plasa Podgoria, județul Muscel, situată la S. de Cîmpulung, pe malul stîng al rîuluĭ Argeș și pe partea dreaptă a văeĭ Cîrcinovul. De la această comună pănă la Cîmpulung sunt 69 kil.; pănă la reședința judecătorieĭ de ocol 5 kil. și pănă la subprefectură 12 kil.

Se mărginește la N. cu com. Țigănești, la E. cu com. Topoloveni și Golești-Badeĭ, la V. cu com. Gorganul și la S. cu județul Argeș, de care se desparte prin rîul Argeș.

Are o populație de 1621 locuitorĭ romînĭ (876 bărbați și 745 femeĭ) cu 413 capĭ de familie, carĭ trăesc în 401 case.

Se compune din 3 cătune: Călinești, Turculești și Vitichești, cu reședința în cătunul Turculești.

Locuitoriĭ posedă: 49 caĭ, 899 boĭ și vacĭ, 4 bivolĭ, 271 oĭ, 348 porcĭ și 4 capre.

www.dacoromanica.ro

Comuna se întinde pe o suprafață de 1055 hect.

Locuitorii posedă pămîntul prin împroprietărire pe moșiile statului Cozia și Gâiseanca, Cotroceanca-Slătineanca și Castrișoaia, pe proprietatea d-lui Romanov și a d-lui Grigore Șutzu. Atunci s'au împroprietărit 270 locuitori.

Numărul contribuabililor este de 313. Budgetul comunei este la venituri de 2525 lei, 61 bani și la cheltueli de 1988 lei, 61 bani (1889—90). Pentru școală se cheltuește 140 lei anual și pentru cult 176 lei.

Comuna este înconjurată la Nord de dealuri acoperite cu vii și livezi de pruni, precum: dealul Chiciura, Unguroiciul, Slătineanca, Mîrzolea și Dealul-Bisericei. Aceste dealuri sunt ramuri din Carpați.

In partea de Sud este udată de rîul Argeș, care desparte comuna de județul Argeș și de pîraiele: Spoita, Călineasca și Izvorul. Prin mijlocul comunei, de la V. spre E, trece calea ferată București-Pitești și șoseaua națională de la București-Pitești-Frontieră, ambele mergînd aproape paralel. Din calea națională, la Sud, pleacă trei drumuri mari neșoseluite, numite La-Locuri, cari merg pănă în rîul Argeș; iar la Nord cîte trele cătunele sunt străbătute de șosele bine întreținute, cari leagă comuna Călinești cu comunele: Gorganul la V., Topoloveni și Țigănești la Nord.

In centrul comunei, peste rîul Călineasca, pe șoseaua națională București-Pitești, este un pod de lemn. Are: 3 biserici, în fiecare cătun cîte una, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 41 elevi, din numărul de 180 copii în vîrstă de școală. Cu întreținerea școalei statul cheltuește 1296 lei anual.

Știu carte 96 bărbați și 10 femei.

Intre cătunele Turculești și Vițichești este o moară de aburi, proprietate a d-lui G. Manolescu.

Călinești, *comună rurală*, pl. Filipești, jud. Prahova. După actele ce există în arhiva primăriei, se vede că această comună datează din anul 1859. Și-a luat numirea de la proprietarul moșiei.

Este situată între rîurile Prahova și Proviță, la 20 kil. departe de capitala județului și la 3 kil. de a plășei.

Se compune din trei cătune: Călinești, Cătina și Siliștea-Dealului, cu o populațiune de 605 loc. (309 b., 296 f.), avînd 145 capi de familie; 126 contribuabili. Sunt 145 case de locuit.

In comună este o singură biserică și o capelă a D-nei Maria Cantacuzino. Biserica este fondată din timpul domniei lui Mateiu Basarab. Ctitorii nu i se cunosc, de oare-ce inscripția s'a șters. Această biserică e deservită de un singur preot. S'a reparat de răposatul General Mavru, proprietarul moșiei, care a dat-o fiicei sale Maria I. Cantacuzino. Aci este un frumos palat și alee, ce duc spre comuna Filipești-de-Pădure.

Locuitorii se ocupă numai cu agricultura. Produsul munceî îl desfac la Ploești, reședința județului.

Locuitorii, în număr de 93, s'au împroprietărit la 1864 pe moșia lui G. N. Mavros, cînd li s'au dat 321 hect. pămînt. Ei au 23 cai și epe, 144 boi, 38 vaci, 16 viței, 25 capre, 653 oi, 124 porci.

In raionul comunei, pe rîul Prahova, sunt două mori.

Școala datează în comună de la 1870. Localul e proprietatea comunei, dăruit de d-na Maria Cantacuzino. In anul trecut s'a frecuentat de 51 băeți și 1 fată, din numărul de 136 copii în vîrstă de școală. Cu întreținerea ei statul cheltuește anual 1080 lei. Știu carte 60 bărbați și 4 femei.

In anul 1893 s'a fabricat în comună 1800 decal. țuică și 1000 decal. vin. Gîndacii de mătase dau pănă la 25 kil. gogoși. Stupi cu albine sunt 35.

Pămîntul e pietros. Terenul ce se cultivă a produs, în anul 1892, 1056 hectol. grîu, 1208 hectol. porumb.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumari.

Veniturile comunei se urcă la 1756 lei și cheltuelile la 1675 lei.

Șosele vecinale o pun în comunicație cu comunele: Filipești, Filipești-de Pădure, Florești și Măgureni.

Călinești, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, în partea de S.-E., pe platoul dintre Valea-Teleormanului și Valea-Ciineluî.

Se mărginește la S. cu comuna Mavrodinul, la N. cu comuna Bivolița, la E. cu com. Orbeasca-d.-j. și la V. cu comuna Licuriciul. Este străbătută de șoseaua județeană Tătărești-Zimnicea.

Intinderea acestei com., dimpreună cu proprietățile de pe dînsa, este de 2000 hect. Proprietarii principali sunt: D-l M. Rîmniceanu și moștenitorii decedatului C. Aninoșianu, avînd fie-care cîte 650 hect. Pe proprietatea d-lui M. Rîmniceanu se află și o pădure de 40 hect. Locuitori împroprietăriți sunt în număr de 146, pe 700 hect. Pe

www.dacoromanica.ro

58 hect. sunt sădite vii, iar în Valea-Cîrneluĭ sunt livezĭ de fineţe, în întindere de aproape 100 hect. şi osebit alte vii de 27 hect. Solul este prea puţin accidentat şi este fertil.

Populaţiunea comuneĭ este de 1107 suflete, din carĭ 318 capĭ de familie. Sunt 218 contrib.

Numărul vitelor din comună este de 3130 capete, din carĭ 786 vite cornute marĭ, 192 caĭ, 1972 oĭ şi 180 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 3221, banĭ 57 la venitурĭ şi de leĭ 3204, banĭ 48 la cheltuelĭ.

Are o şcoală frecuentată de 26 elevĭ; o biserică, deservită de doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ; o moară cu aburĭ.

Comuna Călineşti se leagă prin şosele vecinale cu Lăceni şi Obeasca-d.-j., precum şi cu com. Mavrodinul, Licuriciul şi Bivoliţa.

Vechea denumire de Şetrarul i-a fost dată după rangul proprietaruluĭ de pe vremurĭ, care era şetrar. Parte din locuitorĭ sunt veniţĭ aci de prin alte părţĭ: unĭĭ de la com. Talpa, din jud. Vlaşca şi alţiĭ de la Roşiori-de-Vede. Din această împrejurare satul s'a împărţit în două mahalale: una a Tălpenilor şi ceal'altă a Ruşăneştilor.

Călineşti, *com. rur.*, pl. Cozia, jud. Vîlcea, compusă din 5 cătune: Călineşti, Golotreni, Corbul, Proeni şi Ţuţuleşti.

Este si uată pe valea rîuluĭ Oltul, pe malul stîng al Lotruluĭ şi pe ambele malurĭ ale gîrleĭ Călineştilor, la 40 kil. departe de reşedinţa judeţuluĭ şi la 30 kil. de a subprefectureĭ.

Se mărgineşte la E. cu com. Racoviţa, din jud. Argeş, de care se desparte prin rîul Oltul, la V. şi la S. cu com. Brezoiul şi la N. cu com. Robeşti.

Are o populaţiune de 509 locuitorĭ, 273 bărbaţĭ şi 236 femeĭ, în care intră şi 4 familiĭ de Ţiganĭ şi 10 lucrătorĭ Italienĭ. Sunt 135 capĭ de familie; 130 contribuabilĭ. Locuesc în 140 case.

In coprinsul comuneĭ, afară de schitul Cornetul, maĭ sunt 2 bisericĭ: una în Călineşti, cătunul de reşedinţă, zidită la anul 1773, de moşnenĭ şi a doua în cătunul Proeni, fondată de Constantin Davidescu din Rîmnic, la anul 1798 şi al căruĭ amvon s'a făcut de părintele Macarie Monahul şi Iamandi din Rîmnic, la 1817.

Afară de aceste bisericĭ, lîngă cea din căt. Călineşti, a maĭ fost în vechime o altă biserică de lemn, căreia i se vede temelia. Tot asemenea şi lîngă cea din Proeni a fost o biserică de lemn, în care, zice tradiţia locală, s'ar fi celebrat căsătoria luĭ Mihaiŭ-Viteazul.

Locuitorii se ocupă cu creşterea vitelor; puţinĭ şi cu agricultura, de oare-ce nu e mult pămînt agricol. Se maĭ ocupă şi cu căratul de plute de scîndurĭ pe apa Oltuluĭ. Eĭ aŭ 30 caĭ, 105 boĭ, 180 vacĭ, 800 capre, 1700 oĭ şi 190 porcĭ.

Pe valea Călineşti, în raionul com., sunt 2 pive şi 3 morĭ.

Locuitorii sunt moşnenĭ, afară de ceĭ din căt. Ţuţuleşti, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşia Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti. De această comună aparţin munţiĭ: Şasa, Priporul, Feţele-Cheilor, Păltinei şi Vevereţul. In munţiĭ Şasa şi Priporul sunt stîne şi înţărcătorĭ.

Comuna Călineşti este brăzdată de dealurile: Richiţile, Pleaşa, Rădeia, Chilia, Suliţa şi Vîrtopul. Este udată de rîul Oltul, în care este Ostrovul-Bulzuluĭ şi Ostrovul-Bisericeĭ, de Lotrul, Beţelul, Călineşti şi Lotrişorul, toate vărsîndu-se în Olt, în raionul acesteĭ comune.

Ca locurĭ izolate sunt maĭ multe stîncĭ de piatră, precum: Pietrile-Smeilor, Pietrele-Văcaruluĭ, Moţata, Albiori şi Piatra-Spintecată.

In stîncile munţilor de piatră sunt cîte-va peşterĭ.

Şcoala datează în comună de la 1883 şi este proprietatea comuneĭ. E frecuentată de 26 copiĭ, 17 băeţĭ şi 9 fete, din numărul de 64 copiĭ, 33 băeţĭ şi 31 fete, în vîrstă de şcoală. Ştiu carte 120 bărbaţĭ şi 40 femeĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1080 leĭ.

Comuna e situată pe drumul pe unde a mers Traian în contra Dacilor. Tot pe-aci a trecut o parte din armata luĭ Mihaiŭ-Viteazul contra Ungurilor; o parte din armata rusească la 1848 în Transilvania; eteriştiĭ la 1821, de goana Turcilor.

Sunt în comună 60 stupĭ cu albine.

Se fabrică până la 400 decalitri ţuică.

Toată comuna are aproape 1000 hect. pămînt, pe care nu se cultivă de cît porumb şi aceasta în puţină cantitate.

Şoseaua naţională R.-Vîlcea-Rîul-Vaduluĭ înlesneşte comunicaţia cu com. Robeşti la N. şi Brezoiul la S. Maĭ este de o parte un drum de care, ce o pune în comunicaţie cu com. Racoviţa peste Olt.

Veniturile comuneĭ se ridică la suma de 1715 leĭ anual şi cheltuelile la 1643 leĭ.

Călineşti, *sat*, în jud. Botoşani, situat pe coasta dealuluĭ Călineşti, în partea de S.-E. a comuneĭ Călineşti, pl. Siretul şi

www.dacoromanica.ro

spre S. de tîrgul Bucecea. Are o suprafață de 2137 hect. și o populație de 175 fam., saŭ 816 suflete, locuind în 170 case.

Are 1 biserică de zid, făcută de Scarlat Miclescu, vechiŭ proprietar, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, cu un învățător, 53 elevi și 7 eleve. Copiĭ în etate de școală sunt 75 băeți și 50 fete.

Vite sunt: 493 vite cornute, 117 caĭ mari și micĭ, 1086 oĭ, 6 capre, 372 mascurĭ. Sunt 135 stupĭ cu albine.

Se află aci 3 cîrciumarĭ, 3 comercianți și 8 meseriași.

Se povestește că numele de Călinești s'ar fi păstrat de la o călugăriță, numită Călina, care fusese stăpînă pe o parte din acel loc, unde se crede a fi existat schit și chiliĭ.

Satul Călinești era așezat odinioară maĭ aproape de Siret, pe locul numit Siliștea, unde se observă cîți-va pomĭ, urme de ruine de biserică, cărămizĭ și pietre sfărămate, un cimitir, ș. a. Proprietarul, Const. Miclescu, a tăiat pădurea, ce se afla pe locul satuluĭ de astăzĭ și a strămutat pe locuitorĭ unde se găsește astăzĭ satul Călinești.

Călinești, *sat*, jud. Dorohoiŭ, pe moșia cu asemenea numire, com. Lozna, pl. Berhometele, cu 42 fam., 128 suflete, așezat pe ridicătura unuĭ dîmb.

Proprietatea este a d-luĭ Scarlat C. Vîrnav, cumpărată de la Gr. M. Holban. Biserica cu patroniĭ Sf. Mihail și Gavriil, fără deserventi, este mică, vechiă, de lemn, făcută în anul 1853 de Spătarul M. Holban, fost proprietar. Calitatea pămîntuluĭ, în cea maĭ mare parte, este de mijloc. Sătenii împroprietăriți aŭ 67 hect.; proprietarul are 7286 hect., 44 ariĭ cîmp.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Molnița. Drum, acel ce duce la Mihăileni.

Hotarele sunt: Lozna, Căndești, Dersca și Talpa.

Călinești, *sat*, în plaiul Cerna, jud. Mehedinți; ține de com. rur. Bilvănești.

Călinești, *sat*, jud. Muscel, face parte din com. rur. Călinești, pl. Podgoria. Este situat la V. comuneĭ și se întinde pănă în rîul Argeș. In centru este străbătut de pîrîul Călinească, peste care s'a construit un pod de lemn pe șoseaua națională, iar la N. are dealul Mîrzolea, acoperit cu viĭ și livezĭ întinse.

Prin mijlocul comuneĭ trece calea ferată București-Pitești și șoseaua națională de la București spre Pitești.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ, clădită cu cheltuiala locuitorilor. Populația satuluĭ e de 570 locuitorĭ.

Călinești, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Negri, pe malul sting a rîuluĭ Siret, spre N.-V. de satul Negri și la o depărtare de 250 m. de el. Este așezat pe malul Siretuluĭ, într'o poziție joasă și mlăștinoasă. Este reședința comuneĭ Negri. Are 26 capĭ de fam., 26 contribuabilĭ, 115 loc., din carĭ 16 știŭ carte și 29 case. Populația este numaĭ romînă. Sunt 134 vite marĭ cornute. Are o biserică de zid și o școală primară mixtă, care, în anul școlar 1886—1887, a fost frecuentată de 42 elevĭ, 40 băeți și 2 fete, din 50 elevĭ înscrișĭ, 43 băeți și 7 fete. Drumul de la acest sat și pănă la Drăgești, de unde începe șoseaua, este foarte anevoios.

Călinești, *sat*, face parte din comuna rurală cu acelașĭ nume, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 271 locuitorĭ, 138 bărbați și 133 femeĭ. Este situat pe ambele laturĭ ale șoseleĭ naționale Rîul-Vaduluĭ și pe malul Oltuluĭ.

Aci este reședința comuneĭ și școala. Ca populație școlară are 32 copiĭ, 16 băeți și 16 fete, din care urmează 8, 4 băeți și 4 fete.

Călinești, *cătun*, pendinte de comuna Poiana, jud. Olt, pl. Siuld.-j., situat la S., pe pîrîul Călmățuiul, la distanță de 1 kil. de Poiana, reședința comuneĭ. Are 800 locuitorĭ, din carĭ 239 sunt împroprietăriți după legea rurală din 1864 și după cea din 1879. Eĭ posedă: 24 caĭ, 23 epe, 154 boĭ, 41 vacĭ, 700 oĭ și 120 porcĭ.

Aci se află o biserică, clădită în anul 1892 și deservită de un singur preot, plătit din budgetul comuneĭ.

Pe teritoriul acestuĭ cătun, statul posedă proprietatea Gilmeele cu pădurea Braniștea.

Călinești, *cătun*, al comuneĭ Vulpeni, pl. Olteț-ul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat pe partea cea maĭ de N.-V. a plășeĭ. Are 200 locuitorĭ, formînd 50 fam. de Romînĭ. E o biserică, Intrarea-în-Biserică (1821), deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Călinești, *cătun*, comuna Ceparĭ, plasa Olteț-ul-Oltul-d.-s., județul Romanați. Are 100 de fam. și o biserică, Sf. Nicolae (1832), deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Călinești, *baltă*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Negri, lîngă s. Călinești. Este formată din izvoare și fără nicĭ o scurgere.

www.dacoromanica.ro

Călinești, *deal*, în raionul comunei Călinești, pl. Podgoria, jud. Muscel, pe care se cultivă 126 hect. vie.

Călinești, *deal*, com. Călinești, pl. Filipești, jud. Prahova, pe care se cultivă 48 și jum. hectare vie.

Călinești, *mahala*, în plaiul Cerna, jud. Mehedinți, ține de com. rur. Marga.

Călinești, *mahala*, în com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Călinești, *moșie* a statului, în județul Roman, pl. Fundul, com. Negri, arendată (1887), împreună cu moșia Cătunel, cu lei 8200 anual.

Călinești, *moșie*, situată pe teritoriul comunei cu același nume, din plasa Tîrgului, jud. Teleorman. Ca și comuna din care face parte, poartă și numirea de Șetrarul.

Călinești, *pădure*, în plaiul Cerna, jud. Mehedinți, ține de comuna rurală Marga.

Călinești, *pădure* a statului, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Negri, pe moșia cu asemenea numire, în întindere de 240 hectare.

Călinești, *vale*, în com. rur. Cireșul, plaiul Cerna, județul Mehedinți.

Călinești, *vale*, udă partea de N. a comunei Călinești, plaiul Cozia, județul Vîlcea, și, după ce primește de afluente pîrîul Lotrișorul se varsă în Olt, între cătunele Călinești și Țuțulești din plaiul Cozia. Izvorește din muntele Robul, pendinte de comuna Robești.

Călinești (Vîrful-), *munte*, situat în com. Tîrlești, pl. Teleajenul, jud. Prahova, acoperit parte cu pădure, parte cu fîneață.

Călinești cu Slătineanca, *proprietăți* ale statului, jud. Muscel, cari s'au arendat, pe periodul 1885—95, cu 8700 lei anual.

Călinești-Slătineanca, *moșie* a statului, în comuna Călinești, plasa Podgoria, jud. Muscel, pe care locuitorii au vii supuse embaticului și răscumpărate de otașnița, la care erau supuse.

Călinești (Dealul-), *deal*, în jud. Dorohoiu, ce se întinde pe moșiile Lozna și Călinești, comuna Lozna, pl. Berhometele. Conține năsip și prundiș gălbuiu, ce se scoate pentru șosele.

Călinișul, *deal*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., din com. Bucșești.

Călinișul, *deal*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., pe teritoriul com. Boșoteni.

Călinișul, *pădure*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Boșoteni, proprietatea d-lor S. Tăzlăuanu și T. Rafail. Intinderea sa este de 300 hectare. Este foioasă (fag și stejar) și este supusă regimului silvic.

Călinișul, *vale*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Boșoteni, formată de către dealul cu același nume, pe teritoriul satului Enăchești.

Călinovățul, *deal*, în com. rur. Cireșul, plaiul Cerna, județul Mehedinți.

Călmățuiul, *plasă*, jud. Brăila, situată în partea de S. a județului și numită ast-fel după pîrîul Călmățuiul, care formează limita nordică a acestei plăși. Se mărginește la E. cu plasa Balta, la N. cu plasa Ianca, la S. cu județul Ialomița și la V. cu județul Buzău. Această plasă este formată din comunele:

1. Chichinețul, cu satele: Chichinețul și Chioibășești.
2. Ciocile, cu satul Ciocile.
3. Cioara-Doicești, cu satele: Cioara-Doicești, Corcanul.
4. Cioara-Radu-Vodă, cu satele: Cioara-Radu-Vodă, Vînători și Ciorușca.
5. Colțea, cu satul Colțea.
6. Fleașca, cu satele: Fleașca și Scărlătești.
7. Dudescul, cu satul Dudescul.
8. Jugureanul, cu satul Jugureanul.
9. Roșiori, cu satele: Roșiori și Ulmeni.
10. Rușețul, cu satul Rușețul.
11. Slujitori-Albotești, cu satele: Slujitori-Albotești și Gherghești (Cocoțați).
12. Tătarul, cu satul Tătarul.
13. Ulmul, cu satele: Ulmul, Mavrodin, Militarul și Nistor.

Suprafața acestei plăși este de 65850 hectare, din care 12 până la 15000 hectare izlaz, iar 50000 hectare pentru semănătură; pămîntul este ceva mai productiv de cât acela al plășei Balta, fiind mai puțin nisipos. Această plasă este străbătută în partea de N. de muchea platoului ce vine din plasa Balta, din partea de E. și urmărind valea Călmățuiului, paralel, formează întru cît-va limita nordică a plășei. In partea de N. este udată de pîrîul Călmățuiul, ce vine din jud. Buzău, intră în plasă pe la N. satului Rușețul, la o depărtare de 2 kil. și

www.dacoromanica.ro

jum. și după ce face o cotitură pe la N. satului Ulmul, urmează direcțiunea paralelă a platoului, trecînd pe la N. satelor: Dudescul, Fleașca și Slujitori-Albotești. Această plasă mai coprinde și lacurile: Chichinețul, Fleașca și Tătarul.

Comunicațiunea în plasă se face prin c. f. ce străbate plasa de la N. spre S.-E., trecînd prin stațiile: Cireșul, din plasa Ianca; Dudescul și Cioara din această plasă și apoi trece, prin partea de S. a plășei în județul Ialomița; pe șoseaua județeană Brăila-Călărași, care intră pe la N. plășei, în apropiere de satul Insurățel, trece prin satul Cioara-Doicești și Cioara-Radu-Vodă și de aci în județul Ialomița; în fine pe drumul vecinal de la Insurățel la satul Tătarul, de la N.-E. spre S.-V. plășei.

In extremitatea vestică a plășei se află o singură pădure de tufă Rușețul.

Animale în plasă sunt: 18930 vite cornute, din carî: 8942 boi, 7110 vacî, 250 tauri, 2500 viței, 54 bivolî; 7800 caî, 3 măgarî, 29680 oî, 5690 rîmătorî, 50 capre.

Populațiunea totală a plășei este de 14960 suflete, din carî 3470 capî de familie; 1190 știŭ carte și 13770 nu știu. Sunt 2098 contribuabilî, din carî 98 patentarî Romînî și 33 patentarî străinî. Sătenî împroprietăriți după legea din 1864, sunt 1600; după cea din 1878 sunt 290 împroprietăriți și 660 neîmproprietăriți. In plasă sunt 54 debite și 90 licențe. Plasa are 15 biserici, deservite de 15 preoți, 14 paracliserî și 15 cîntăreți. Școale de băeți sunt 6, frecuentate de 350 elevî; școlî de fete sunt 5, frecuentate de 162 eleve; sunt și 7 școale mixte, cu 300 elevî și eleve.

Această plasă se administrează de un sub-prefect, cu reședința în comuna Tătarul; fiecare comună e administrată de către un primar, ajutat de consiliul comunal. In fie-care comună este instituită cîte o judecătorie comunală.

Călmățuiul, *plasă,* jud. Teleorman, numită ast-fel după valea și pîrîul cu același nume care o străbate. Este mărginită la N.-V. cu județul Olt, la N.-E. cu parte din plasa Tîrgului, la E. cu plasa Marginea cu care este întrunită; la V. cu rîul Oltul, care o separă de județul Romanați și la S. cu Dunărea. Este situată între valea numită a Oltului saŭ a Siului de o parte și Valea-Dunărei de alta, formînd un platoŭ întins, întretăiat de ondulațiunile mai multor văi și vălcele.

Această plasă numără 28 comune și 9 cătune: Băneasa (cu cătunele Băduleasa, Șipotele și Iamandinul), Băsești, Caravaneți, Cîrligați, Cioara, Crîngeni, Dorobanțul, Dracea, Elisabeta, Flămînda (cu căt. Ciuperceni), Lița, Măgurele, Mîndra, Odaia, Ologi (cu căt. Secara saŭ Broasca), Pleașovul, Plopi (cu căt. Slăvitești), Putineiul (cu căt. Cîrlomanul), Rîioasa, Saelele, Salcia, Seaca, Șegarcea-din-Deal, Șegarcea-din-Vale, Traianul, Uda-Clocociovul, Uda-Paciurel și Vodă-Carol. Comuna urbană Turnul-Măgurele, capitala județului, este tot în această plasă.

Intinderea teritoriului acestei plăși este de 102257 hect. Clima este ca a întregului județ, cu deosebire că toată partea de V. și S. este expusă la vînturi, efect al curenților Oltului și Dunărei. Aceste părți ale plășei sunt adese-orî bîntuite de friguri, din cauza emanațiunilor palustre produse din revărsă, rile apelor Oltului și Dunărei ce băltesc în tot cursul verii.

Pămîntul este de o fertilitate recunoscută în toată țara. E negru-vegetal, și producțiunea lui, ca și înlesnirea de a-l munci, îl face superior altora. De aceea și prețul moșiilor și al pămîntului este mult mai urcat în această plasă.

Teritoriul acestei plăși este străbătut: de pîrîul și valea Călmățuiul, de la N. spre E., aproape de-a curmezișul, Valea-Comancei, la N.-V., care udă și platoul cu aceeași numire; Valea-Duhna, spre E. plășei; Totița, Valea-Moldovencei; Valea-Abazul și Valea-Stejarului, toate tributare ale văei Călmățuiului.

Dealurile cele mai înalte sunt: al Oltului, care începe de la Dunăre și merge mărindu-se pănă la hotarul plășei, la com. Plopi-Slăvitești; Dealul-Ologilor și Dealurile-Șegarcei și Sîroaei.

Apele ce udă această plasă sunt: Călmățuiul, pîrîul Duhna și alte pîrîiașe, saŭ mai bine zis izvoare, ce curg din dealurile Oltului și ale Șegarcei.

Oltul udă toată laturea de V. a plășei; Dunărea udă toată partea sudică; Siul, care se varsă în ramura Oltului, numită Oltișorul saŭ Oltul-Mic, între comunele Lița și Odaia străbate și el această plasă.

Lacurile acestei plăși sunt: Berceluiul, Lacul-Porcului, Lișteava și Roșia, toate formate din vărsăturile Dunărei, care adîc une-orî însemnate cantități de pește. In verile secetoase, aceste lacurî seacă cu desăvîrșire.

Producțiunea principală a pămîntului este tot felul de cereale. Dintr'o suprafață de aproape 102257 hect., din care o parte de peste 15000 este ni-

www.dacoromanica.ro

sipiște și expusă inundațiunilor și o altă parte ca de mai bine de 15000 hect. este acoperită de lacuri, bălțace, puține păduri, cursurile pîraielor, etc., din suprafața arătată mai sus, aproape 80000 sunt cultivabile. In anul agricol 1890, o întindere de peste 79000 hect. a fost acoperită cu semănături în această plasă.

Producțiunea lor se specifică ast-fel: 345303 hectol. grîu, 12606 hectol. orz, 10792 hectol. ovăz, 350000 hectol. rapiță, 303915 hectol. porumb, 42920 hectol. fasole, 41950 hectol. cartofi, 16640 hectol. cînepă și 760 hect. meiu și linte.

Afară de această producțiune, pe marginea Oltului, a Dunării și în tot lungul pîrîului Călmățuiul sunt o mulțime de grădini de legume, cultivate de muncitori bulgari, cari vin primăvara și pleacă toamna, îndestulînd trebuințele populațiunei satelor și orașului de reședință.

Producțiunea viilor este importantă în această plasă. Viile de pe dealurile Oltului și Dunărei produc vinuri bune. Asemenea și viile din Valea-Turnului și a Odăei.

In cîte-va dealuri se găsesc și cariere de pietriș cari se exploatează: la poalele dealului numit La-Totițe, între comunele Dracea și Putineiul și în dealurile Duhna și Suroaia.

Păduri sunt puține în această plasă: pădurea Putineiului, numită Zarva, pădurea Dorobanțului, a Crîngenilor, a Ologilor și zăvoaele de pe marginea Oltului și a Dunărei. Totala suprafață împădurită din această plasă ocupă 14000 hect., din care 1500 proprietate a statului și 12500 proprietate particulară.

Ocupațiunea locuitorilor din această plasă este numai agricultura; prin sate se găsesc și cîți-va meseriași și fierari. Produsul agricol, locuitorii îl vînd treptat, după trebuințe, în oborul de cereale din orașul T.-Măgurele; mulți din locuitori, cum sunt cei din satele mărginașe cu T.-Măgurele și cei din oraș, se ocupau, mai înainte de a se începe transportul pe calea ferată, cu meseria de chirigie. Aceștia nu se mărgineau numai a căra productele la schelă, ci treceau și în alte județe, în Olt și Romanați. Transportul productelor se face și prin gările drumului de fer Troianul, Salcia și Lița, la portul Turnului.

Comerciu însemnat se face în orașul și portul Turnul-Măgurele, mai mult cu cerealele.

Ca industrie, în comunele rurale sunt morile de abur cari sunt în număr de 27; mai este o moară pe apă și o fabrică de spirt.

Populațiunea acestei plăși este de 38856 suflete, după recensămîntul făcut în toamna anului 1889. Din aceștia 8432 sunt capi de familie și 6715 contribuabili. După felul naționalităților sunt: 468 Bulgari, 36 Sîrbi, 433 Greci, 437 Austro-Ungari, 17 Germani, 256 Evrei, 11 Ruși, 2 Italieni, 3 Francezi, 4 Armeni și 5 Turci.

După felul confesiunei sunt: 38132 ortodoxi, 439 catolici, 20 protestanți, 4 armeni, 256 evrei și 5 mahometani.

De la anul 1882, pl. Călmățuiului este unită cu pl. Margineï, avînd reședința subprefecturei la Alexandria. Este una din cele mai mari plăși din toate județele țărei. Pănă la anul 1870, reședința acestei plăși era la com. Rîioasa, de unde apoi a fost mutată la T.-Măgurele, la un loc cu prefectura și de aci, în 1882, la Alexandria.

După vechea împărțire făcută sub Domnia lui Mavrocordat și care a stat în vigoare pănă la 1836, toate comunele înșirate de-a lungul Oltului și pe o parte din Valea-Călmățuiului făceau parte din pl. care se numea a Margineï și ținea de jud. Oltul. Această plasă avea 14 comune pănă la com. Șegarcea-din-Deal, unde începea răiaua Turnului.

Ca împărțire judecătorească, toată pl. Călmățuiului ține de ocolul Turnul-Măgurele. In fiecare comună funcționează și judecătoriile comunale.

Numărul bisericilor din această plasă este de 40, deservite de 52 preoți, 21 cîntăreți și 19 eclesiarhi.

Școale sunt în număr de 30, în comunele rurale, toate mixte, frecuentate, în cursul anului 1890, de 716 elevi și 52 eleve.

Călmățuiul, *com. rur.*, pl. Bîrlad, jud. Tecuciu, compusă din 2 cătune: Călmățuiul și Grivița. E situată pe valea cu același nume, la o distanță de 31 kil. de capitala județului și de 11 kil. de a plășei. Numele său vine de la rîul cu același nume, care udă comuna prin centru.

Populația: 344 bărbați, 354 femei, 441 băeți, 366 fete, 17 văduvi, 27 văduve. Locuesc în 350 case și 10 bordee. Contribuabili sunt 363.

Locuitorii se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Ei au: 495 boi, 367 vaci, 240 cai, 490 oi și 18 capre.

In comună este o biserică, cu hramul Sf. Mucenic Gheorghe, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

In comună sunt 2 școale: una în satul Călmățuiul, care datează

www.dacoromanica.ro

de la 1879, frecuentată de 26 copiĭ; a doua, în satul Griviţa, frecuentată de 47 copiĭ. Şcoala din Griviţa are 8 hect. şi 64 ariĭ. Ştiŭ carte 43 bărbaţĭ şi 3 femeĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 4473, banĭ 36. O şosea judeţeană, având pe dînsa 3 cantoane, leagă comuna cu tîrgul Iveşti, trecînd prin partea de N. a nisipurilor ce se întind între Iveşti şi Călmăţuiul.

Satul Călmăţuiul a făcut parte din com. Vultureni până la 1879, cînd s'a înfiinţat satul Griviţa, care, unindu-se cu acesta, s'a format o nouă comună cu numele de Călmăţuiul.

Călmăţuiul, *sat*, face parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ. E situat pe valea Călmăţuiul, la o distanţă de 3 kilometri 150 m. de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 257 sufl., care locuesc în 50 case şi 7 bordee.

In sat este o şcoală frecuentată de 26 copiĭ. Ştiŭ carte 10 bărbaţĭ şi 4 femeĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, construită la 1862, de Alexe Anastasiu, proprietarul moşieĭ. Se întreţine de actualul proprietar, Tache Anastasiu.

Călmăţuiul, *deal*, acoperit cu viĭ, sub coasta căruia e situată comuna Crăciunei-d.-s., plasa Siul-d.-j., jud. Olt. Limitează raionul comuneĭ la E. şi are direcţiunea N.-S.

La E. de el se întinde cîmpia Ştiuca.

Călmăţuiul, *luncă*, situată în pl. Balta, jud. Brăila; începe din partea vestică a comuneĭ Ruşeţul şi se întinde spre E., îngustîndu se. Pe malul săŭ drept sunt situate comunele: Jugureanul, Ulmul, Slobozia-Cireşul, Dudescul, Slujitori-Albeteşti, Insurăţei şi Lacul-Reziĭ; pe malul stîng: Batogul, Ioneşti, Filiul şi Pîrlita. Această luncă se întinde de la Ruşeţul şi până la punctul Cornul-Maluluĭ.

Călmăţuiul, *moşie*, jud. Tecuciŭ, cu o suprafaţă de 10000 fălcĭ, loc arabil şi păşune, aducînd un venit de 42000 leĭ.

Călmăţuiul, *pîrîŭ*, jud. Buzăŭ şi Brăila. Işĭ ia naştere din două sorginţĭ: una, la Crăcănată, unde se adună apa din valea Matca, ce curge prin com. Lipia cînd plouă şi din apa ce se adună din şanţul de N., după marginea şoseleĭ naţionale, care e săpat într'un teren smîrcos, şi aşa, adunate aci, pot da naştere unuĭ mic curs. A doua sorginte începe de la Crucea-Coandeĭ, din com. Stîlpul şi se reunesc în pădurea Spătarul. De aci începe a curge, udînd com. Costeşti, Smeeni şi Albeşti, pe teritoriul căreia primeşte afluenţiĭ: Negreasca şi Ruşavăţul, iar în com. Caragelele primeşte Izvorul-Maluluĭ. Apoĭ udă com. Luciul şi Largul. Ese din judeţ pe la căt. Scărlăteşti. Intră în jud. Brăila, la 2½ kil. depărtare de com. Ruşeţul. După ce primeşte în stînga viroagele unite Strîmbul şi Buzăelul, udă com. Ulmul şi Slobozia-Cireşul, trece pe la S. de com. Filiul, tae şoseaua judeţeană Brăila-Călăraşi, primeşte viroaga Puturosul la punctul Cornul-Maluluĭ, trece pe la N. comuneĭ Berteşti-d.-j. şi cătunuluĭ Gura-Gîrliţeĭ şi se varsă în Dunărea-Vapoarelor. Cursul săŭ e lin, albia mocirloasă şi adesea plină cu trestie. Se crede că acest pîrîŭ ar fi o continuaţie a rîuluĭ Nişcovul, care la Fîntîna-Draculuĭ dispare, fiind absorbit de malurile cele nisipoase. Apa sa apoĭ ar începe să iasă la suprafaţă pe teritoriul comunelor Lipia şi Stîlpul, în formă de micĭ lăculeţe carĭ, reunindu-se la Crăcănata, daŭ naştere Călmăţuiuluĭ.

Călmăţuiul, *pîrîŭ*, format din două ramurĭ, în jud. Olt şi Teleorman, care se formează în partea de N.-E. a cîmpieĭ Boianuluĭ, curg cam paralel către S. aproape 30 kil., trec în judeţul Teleorman şi se împreună la N. de comuna Dorobanţul. Udă apoĭ comuna Vodă-Carol, Cîrligaţi, Caravaneţi, Salcia, Putineiul, Dracea şi Ologi. La Voivoda maĭ primeşte şi Urluiul; traversează Piatra şi Viişoara şi se varsă în lacul Suhaia, de lîngă Dunăre. In total parcurge o distanţă de aproape 71 kil.

Călmăţuiul, *pîrîŭ*, jud. Olt şi Teleorman, ramura I-a de V., numit spre distincţiune, în unele locurĭ şi Sodolul, de la niştе dealurĭ situate în lungul maluluĭ drept al săŭ. Ese din cîmpia Boianul la N. de com. Stoicăneşti, maĭ udă Crăciunei-d.-s., Crăciunei-d.-j. şi Poiana, apoĭ trece în Teleorman şi se uneşte cu ramura II-a, de E.

Călmăţuiul, *pîrîŭ*, jud. Olt şi Teleorman, ramura II-a de E. Izvoreşte din Boianul, la N.-E. Curge pe la V. de Tătuleşti, traversează Seaca-Belciugată, Mihăeşti d.-s. şi de jos şi apoĭ, trecînd în jud. Teleorman, se împreună cu ramura de V. la N. de com. Dorobanţul.

Văile Călmăţuiuluĭ cu pîraiele lor, străbat unul din şesurile cele maĭ fertile din jud. Teleorman şi Olt. Comunele situate pe ele

www.dacoromanica.ro

aŭ o agricultură frumoasă şi prosperă.

Călmăţuiul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Socariciul, format din ploĭ. Alimentează lacul Socariciul în timpul primăverei şi al toamneĭ.

Călmăţuiul, *pîrîŭ*, izvoreşte din satul cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ. Are apă numaĭ în timpurĭ ploioase şi primăvara.

Călmăţuiul, *gîrlă*, în jud. Vlaşca, ce vine din sus de Pietroşani şi se varsă în Dunăre aproape de Pietroşani.

Călmăţuiul, *vale*, ce-şĭ ia naştere din localitatea numită Tîrla-luĭ-Manole, la N. com. Călmăţuiul, jud. Tecuciŭ. Merge în direcţie N.-S., trece prin satele: Griviţa, Călmăţuiul, prin teritoriul com. Liești până la Hanul-Konachi, unde se varsă în o baltă. Are o adîncime de 15 m. Prin mijlocul eĭ trece pîrîul cu acelaşĭ nume.

Călmăţuiul-Noŭ, *viroagă*, jud. Buzăŭ, ce-'şĭ ia naştere din vărsăturile pîrîuluĭ Istăul, în com. Baba-Ana şi merge să se verse în lacul Boldeşti.

Călmăţuiul-Vechiŭ, *viroagă*, în jud. Prahova, ce'-şĭ ia naştere din com. Parapea, udă moşia Fulga şi se uneşte cu Călmăţuiul-Noŭ, mergînd unite să se verse în lacul Boldeşti.

Călmăţuiuluĭ (Dealul-), *deal* lung, ce începe din com. Costeşti, jud. Buzăŭ şi se continuă până în com. Ruşeţul din judeţul Brăila, pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Călmăţuiul.

Călmăţuiuluĭ (Valea-), *vale*, străbate toată pl. cu aceeaşĭ numire, jud. Teleorman, de la hotarul judeţuluĭ Olt, între comunele Crîngeni şi Băseşti, urmînd direcţiunea de la N. spre S.-E. până la terminarea eĭ în com. Viişoara, din pl. Marginea.

Valea-Călmăţuiuluĭ îşĭ are începutul pe teritoriul com. Bărcăneşti, jud. Olt, şi este formată din două braţe, care merg aproape paralel până la hotarul judeţuluĭ Teleorman. Unul din aceste braţe, cel din dreapta, începe din apropierea cătunuluĭ Grecĭ, în judeţul Olt şi cel din stînga din dreptul căt. Vălcelele-d.-s. Pe cel d'întîiŭ braţ curge Pîrîul-Călmăţuiuluĭ, iar cel de al doilea este maĭ totd'a una sec şi locuitoriĭ din Olt îĭ zic Sodolul, iar ceĭ din Teleorman, Călmăţuiul-Sec. Distanţa dintre cele două braţe ale văeĭ Călmăţuiuluĭ variază între 10 şi 15 kil.; ele aŭ diferite ramificaţiunĭ pe partea dreaptă ca şi pe cea stîngă până la intrarea în judeţul Taleorman, unde malurile văeĭ devin din ce în ce maĭ micĭ.

Călnaşul, *şoseă*, pl. Tazlăul-d.-s., jud. Bacăŭ, pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume. Ea uneşte satele Solonţul şi Ardeoani.

Călnaşul saŭ Călnuşul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., care obîrşeşte la izvorul Tăunilor, străbate comunele Solonţul şi Ardeoani şi apoĭ se varsă de a stînga Tazlăuluĭ-Sărat. In valea sa se află şoseaua Călnaşul.

Călnăul. V. Cîlnăul, jud. Buzăŭ.

Călnăul. Vezĭ Custureni, comuna Frumuşani, pl. Negoeşti, jud. Ilfov.

Călnăul, *pîrîŭ*, izvoreşte din coastele dealuluĭ Dogarul, com. Opăriţi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Curge spre E. şi se varsă în rîul Sărăţelul, tot în raionul comuneĭ Opăriţi.

Călnăuluĭ (Fundul-), *deal*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Valea-Sălcieĭ, de unde izvoreşte rîul Cîlnăul. Este acoperit cu păduriĭ. Brăzdează partea de N. a comuneĭ.

Căloianca, *deal*, situat în jud. Olt, partea de S. a oraşuluĭ Slatina. Pe dînsul se află situată mahalaua cu acest nume şi maĭ multe viĭ.

Căloianca, *mahala* a oraşuluĭ Slatina, situată în partea de S., pe dealul cu acest nume.

Căloianul, *pisc*, la E. comuneĭ Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., judeţul Vîlcea.

Căltin, *trup de pădure*, care face parte din pădurea Căltin-Săltava, plasa Ialomiţa-Balta, com. Piua-Petreĭ, jud. Ialomiţa. E compusă numaĭ din stejar. Are o întindere de 10 hect.

Căltin-Săltava, *pădure*, în plasa Ialomiţa-Balta, com. Piua-Petreĭ, jud. Ialomiţa. Este formată din două trupurĭ. Are o suprafaţă de 50 hect. Esenţe: stejar, salcie şi plop

Călţuiul, *lac*, în pl. Borcea, insula Balta, comuna Cocargea, jud. Ialomiţa.

Călţun, *braţ*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, insula Balta; curge pe teritoriul comunelor Jegălia, Gîldăul şi Petroiul.

Călţuna, saŭ **Cotuna**, *moşie* a statuluĭ, jud. Buzăŭ, com. Al-

www.dacoromanica.ro

beşti, căt. Udaţi, pendinte de mănăstirea Banul. Are 1950 hectare, din care 190 hect. pădure, restul arături şi puţin izlaz.

Călţunaşul, *cătun*, al comuneĭ Albeşti, jud. Buzăŭ. Are 130 loc, şi 22 case, format din însurăţeĭ.

Călugăra, *baltă*, pl. Băileşti, comuna Bistreţul, jud. Dolj, cu o suprafaţă de aproape 850 hect. Conţine peşte. Se maĭ numeşte şi Bistreţul.

Călugăra, *deal*, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, jud. Bacăŭ, de pe teritoriul satuluĭ Slobozia-Mieluluĭ.

Aci se găseşte gips-albastru, în straturĭ subţirĭ şi maĭ groase, de o calitate compactă; se poate întrebuinţa pentru obiecte de artă şi de lux.

Călugăra, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., acoperit cu pădurĭ, situat între comunele Osebiţi-Mărginenĭ şi Călugăra-Mare.

Călugăra, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile. Udă satul Slobozia-Mieluluĭ şi se varsă d'a stînga rîuluĭ Trotuşul.

Călugăra, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, com. Tătăruşi, numit ast-fel, pentru că se spune că pe albia luĭ ar fi fost un schit dependinte de mănăstirea Probata. Isvoreşte din Groapa-Catîruluĭ şi se varsă în Matioaia (7 kil.)

Călugăra-Mare, *com. rur.*, pl. Bistriţa-d.-j., jud. Bacăŭ, situată pe dealurĭ şi în valea de pe dreapta Bistriţeĭ. Are două cătune: Călugăra-Mare, reşedinţa, şi Sohodolul, numit si Osebiţi-Sohodolul.

Singurul pîrîŭ este Negelul, care străbate teritoriul eĭ de la V. la E.

Vecinătăţile teritoriuluĭ comunal sunt: la N., teritoriul comuneĭ Osebiţi-Mărginenĭ; la V., teritoriul com. Nadişa; la S., Liuzi-Călugăra; iar la E., ţarina oraşuluĭ Bacăŭ.

In comună se află o biserică; 320 case, foarte rare; o şcoală mixtă, întreţinută de stat, într'un local de vălătucĭ, construit de comună, avînd 6 prăjinĭ împrejmuite în vatra satuluĭ, frecuentată în 1891 de 16 băeţĭ şi 1 fată; 6 cîrciumĭ.

Populaţia: 347 capĭ de familie, cu 1358 suflete. După naţionalitate sunt: 1341 Romînĭ, 11 Ungurĭ şi 6 Izraeliţĭ, toţĭ de protecţiune română. După felul ocupaţiuneĭ sunt: 566 agricultorĭ, 5 meseriaşĭ, 8 comercianţĭ, 15 profesiunĭ libere, 49 muncitorĭ şi 21 servitorĭ. Ştiŭ carte 29 persoane, 1329 nu ştiŭ.

Contribuabilĭ sunt 277.

După legea rurală dela 1864, s'au dat la 151 locuitorĭ 427 fălcĭ. Pădurile, care îmbracă dealurile din această comună, aŭ o întindere de 2500 hect.; iar viile carĭ aŭ o poziţiune bună pe partea răsăriteană şi de miazăzi daŭ strugurĭ bunĭ, care se desfac pe piaţa oraşuluĭ Bacăŭ. Intinderea viilor este de 24.93 hect. După controalele divizieĭ filoxerice, viile lucrătoare de aci ocupă o întindere de 49 hect.

Teritoriul comuneĭ este de 3388.24 hect. Proprietarĭ marĭ sunt fraţiĭ Brăescu, carĭ aŭ 1909 hect., dintre care 757 hectare pămînt productiv, cu un venit de 24.600 leĭ; fraţiĭ Micleştĭ, carĭ aŭ 1039 hect., cu un venit de 23.000 leĭ; Statul, care posedă o mică întindere.

Animale sunt: 67 caĭ, 600 vite cornute, 165 porcĭ şi 862 oĭ.

Stupĭ de albine sunt în număr de 16.

Budgetul comuneĭ, pe exerciţiul 1891—92, avea la venituri leĭ 3151 şi la cheltueli leĭ 2849, banĭ 40.

Distanţa la oraşul Bacăŭ este de 7 kil., iar la gara Bacăŭ de 6 kil., măsurată pe calea naţională, care merge de la Sănduleni la Bacăŭ. Reşedinţa comuneĭ este legată şi cu Dealul-Nou, printr'o cale vecinală, în care răspunde o cale comunală, venind de la Liuzi-Călugăra. Distanţa spre Osebiţi-Mărginenĭ este de 3 kil.; spre Liuzi-Călugăra de 4 kil.; iar la Valea-Seacă, reşedinţa plăşeĭ, 21 kil.

Călugăra-Mare, *sat*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., care dă numele său comuneĭ, căreia îĭ serveşte de reşedinţă. Este aşezată în împrejurimile oraşuluĭ Bacău, spre Vest de acesta, pe deal. Aci se află primăria şi şcoala într'un local destul de bun. Are 3 cîrciumĭ; 1 biserică, făcută la 1878 de Nastasia Veninoaia, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ. Capĭ de familie sunt 243; suflete 940. Animale sunt: 63 caĭ, 460 vite marĭ cornute şi 128 porcĭ. Acest sat se numea maĭ înainte şi Ungureni. Pe atuncĭ era moşie a Vorniculuĭ Micu Roset, cu 2 bis. In Condica Liuzilor» (1803) o găsim sub numele de Călugăra, a Căminaruluĭ Răducanu Roset, din ocolul Bistriţa-d.-j.; iar după rotunzirea din 1833 se află în ocolul Bistriţa cu numele de Călugăra-Mare.

Călugăra-Mare, (Ungureni), *moşie*, pl. Bistriţa-d.-j., judeţul Bacău, despre care Th. Codrescu ne spune: «moşie a d-sale Vorniculuĭ Nicu Roset-Bălănes

www.dacoromanica.ro

cu. Are sat, cu 2 biserici, 2 preoți, 1 diacon, 4 dascăli, 6 mazili, 19 băjenari-hrisoloviți, 9 nevolnici, 1 vătav, 4 jidovi; pe lîngă moșiile Barați, Osebiți, Călugăra, Berești și altele, cu un număr de 135 locuitori».

Călugăra-Mare, *pădure*, de fagi și puțini stejari, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Călugăra-Mare. Intinderea: 662 hectare.

Călugărașul, *pîrîu*, jud. Putna, pe teritoriul comunei Clipicești, cât. Vitănești, care se varsă în Putna.

Călugăreasa, *cătun*, al comunei Negoești, plasa Amaradia, jud. Gorj, așezat pe Valea-Cîlniculuĭ. Are o întindere cam de 183 hect.

Populația: 65 familiĭ, cu 280 suflete, din carĭ 28 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă: 8 pluguri, 23 care cu boĭ și vacĭ, 112 vite marĭ cornute, 9 caĭ, 83 oĭ și 73 rîmători.

In cătun se găsesc: 8 fîntîni; 2 cîrcĭumĭ.

Cătunul are 1 biserică, deservită de 1 cîntăreț.

Călugăreasa, *moșie*, pl. Ocolul, com. Ghindeni, jud. Dolj.

Călugăreasca, *sat*, jud. Olt, pendinte de com. Icoana, pl. Mijlocul, situat în apropiere de cât. Icoana, pe Valea-Vedeĭ. Are o populațiune de 408 locuitorĭ, din carĭ 55 sunt împroprietăriți, după legea rurală, cu 170 hect.

Călugăreasca, *moșie* particulară, de 165 hect., în com. Berești, plasa Horincea, jud. Covurluiŭ.

Călugăreasca, *moșie*. Vezĭ Vetrișoaia, plasa Prutul, județul Fălciŭ.

Călugăreasca, *moșie*, a statuluĭ, jud. Olt, situată pe teritoriul com. Sinești, plasa Mijlocul, cu o suprafață de 105 hect., din care 55 hect. arabile și 50 hect. pădure, numită Pădurile-Călugărești. E pendinte de trupul de moșie Schitul-Greci.

Călugăreasca, *numire* ce se dedea uneĭ *fășiĭ de moșie*, din trupul Dulceni-Sfîntul-Spiridon, din pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman.

Călugăreasca, *pădure*, jud. Olt, pe proprietatea statuluĭ Călugăreasca, situată în partea de E. a com. Sinești, plasa Mijlocul, cu o întindere de 20 hect. Are lemne în grosime de 0,40 până la 0,60 cm. în diametru.

Călugăreasca, *pădure*, jud. Olt, în întindere de 30 hect., situată pe proprietatea statuluĭ, teritoriul com. Sinești, pl. Mijlocul. Cade în partea de N. a com. și are lemne diferite în grosime de 4—5 palme.

Călugăreasca, *vale*, pl. Dumbrava-d.-j., com. Călugărei, jud. Dolj, pe care este așezată comuna Călugărei.

Călugăreasca, saŭ **Pueni**, *zăvoiŭ* de salcie, pe proprietatea Pueni, ce aparține statuluĭ, pe marginea Dunăreĭ, în plasa Marginea, jud. Vlașca.

Călugărească (Moara-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cătunul Fișici; moară pe apa Brăiasca și punct de hotar.

Călugărească (Stupina-), (Sforile-Găgeni), *sfoară de moșie* a statuluĭ, jud. Buzăŭ, pendinte de Ciolanul, în com. Găgeni-Vintileanca. Are ca 40 hect.

Călugărească (Valea-), *vale*, com. Ogretinul, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Aci, se presupune, că și-a avut locuința un schimnic.

Călugărească (Valea-), *com. rur.* și *stație de dr. de f.*, jud. Prahova. Vezĭ Valea-Călugărească.

Călugărei, *comună rurală*, din județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j.

Comuna rurală e situată pe ambele povîrnișurĭ ale văeĭ Călugăreasca, ast-fel că o parte a comuneĭ este așezată cu fața spre Nord și o parte cu fața spre S.

Comuna Călugărei se mărginește la N. cu com. Carpenul, de care se desparte prin rîul Dăsnățuiul; la E. cu com. Gubancea, despărțită prin pămîntul locuitorilor din ambele comune, cu pădurea D-lor Dumitru Magdalinescu și Aurel Magdalinescu; la S. cu com. Orodelul, despărțită prin moșia d-luĭ Ioniță Geblescu, proprietar pe moșia Călugărei; iar de delimitările locuitorilor din Orodel se desparte prin micĭ moșoroae. La V. se mărginește cu Verbița, de care se desparte în parte prin pădurea statuluĭ Verbicioasa și în parte prin delimitările locuitorilor. Tot la V. se învecinește cu com. Cleanovul din Mehedinți, de care se desparte prin drumul ce duce de la I-a la a II-a com. Linia de N. a hotaruluĭ com. începe din capul loculuĭ arabil de lîngă pădurea din dreptul comuneĭ Gubancea, merge drept spre V. de-alungul margineĭ moșieĭ d-luĭ Verbiceanu, pe o rîpă care face și hotarul moșieĭ, apoĭ de aci tot spre Vest de-alungul moșieĭ d-luĭ Ioniță Geblescu până

www.dacoromanica.ro

la conacul moşieĭ; apoĭ se înclină puţin spre S.-V.; spre E. taie moşia Statuluĭ în două, lăsînd partea de N. a cătunuluĭ Boca, din com. Carpen, iar linia merge spre V. pănă la viile com. Carpenul; iar de aci spre S.-V. pănă în rîul Dăsnăţuiul. Urmează puţin cursul rîuluĭ pănă în drumul ce merge de la Călugărei la Carpen, care drum face şi limita linieĭ de V. Linia de V. începe de la Dăsnăţuiul, merge drept spre S. pe lîngă moşia com. Cleanovul, de aci pe lîngă pădurea statuluĭ Verbicioasa, pendinte de com. Verbiţa, pănă în delimitările locuitorilor din com. Orodel, de unde începe linia de S. Linia de S. merge spre E. prin delimitările locuitorilor din Orodel şi proprietatea d-luĭ Ioniţă Geblescu, avînd ca hotar nişte măgurele de mică însemnătate, apoĭ printre pădurea proprietaruluĭ şi delimitările locuitorilor din Cornul, pănă la marginea pădureĭ. Linia de E., formată din pădurea proprietarilor din com. Călugărei, merge spre N. pănă în Dăsnăţuiul, apoĭ spre E. pe marginea rîuluĭ ce face hotar între delimitările locuitorilor din Cornul şi moşia d-luĭ Verbiceanu din căt. Bechetul, mergînd tot spre E. pănă în pădurea d-lor Dumitru şi Aurel Magdalinescu, de unde merge spre E. pănă unde se fineşte pădurea la începerea linieĭ de E. Linia de E. începe din acest punct, merge spre N., tae Dăsnăţuiul, merge pănă la capul pădureĭ, apoĭ între delimitarea loculuĭ de arătură al d-lor Magdalinescu şi pămîntul ce ţine de Gubancea pănă la terminarea moşieĭ, cînd ajunge în vale, unde se termină atît limita cît şi moşia d-lor Magdalinescu.

Comuna este străbătută de Valea-Dăsnăţuiuluĭ, ale căruĭ maluri aŭ o înălţime ca de 200 m. Aceste maluri sunt acoperite cu arături, avînd spre N. com. Carpenul, spre V. pădurea com. Verbiţa (pe loc şes) spre S. com. Orodel şi spre E. Gubancea, unde pămîntul este şes. La V. comuneĭ se află o fîntînă numită a Udriĭ, făcută de un păstor numit Udrea. Această fîntînă formează un pîrîŭ, care se scurge în Dăsnăţuiul. O altă fîntînă, la N.-E. de comună, la 2 kil. distanţă, este făcută de loc. comuneĭ în 1882. Comuna este udată de Dăsnăţuiul la N. ce are direcţia de la V.-E. Are poduri stătătoare unul la E. şi altul la V. pe unde se poate trece cu carele, căruţele, călări şi pe jos. In cele-l'alte părţi loc. îl trec cu picioarele, apa fiind mică. Dăsnăţuiul se revarsă cînd plouă mult, maĭ ales primăvara.

Comuna, se zice, îşi trage numele de la nişte călugări, ce ar fi trăit pe aci de frica Turcilor. A fost înfiinţată de un mare proprietar numit Pleniceanu, zis şi Căpăţînă. Reşedinţa com. este în Călugărei. Se compune din 2 cătune: Bechetul şi Călugărei. Distanţa între ele este de 2800 metri.

Se află o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi. In tindă se găseşte inscripţia: «Această sfîntă biserică ziditu-s'a din temelie, la anul 1833, cu osteneala mea Serdarul Dumitru Pleniceanu şi muma sa, Maria Pleşoianu». Această biserică se află în căt. Călugărei. Are după legea rurală din 1864, 9 pog. pămînt arabil.

In căt. Călugărei se află o şcoală mixtă, întreţinută de comună şi de judeţ. Are un singur învăţător.

Populaţiunea comuneĭ e de 1272 suflete (688 bărbaţi şi 582 femeĭ), locuind în 327 case şi 8 bordee.

Aŭ urmat la şcoală 50 băeţi din Călugărei şi 2 din Bechetul. Aŭ vîrstă de şcoală 69 băeţi şi 69 fete în Călugărei, 15 băeţi şi 4 fete în Bechetul. Ştiŭ carte în Călugărei, 23 bărbaţi şi 2 femeĭ, şi 10 bărbaţi şi 3 femeĭ în Bechetul.

După legea rurală din 1864, sunt 158 împămînteniţi. De la 1888 pănă la 1892 media naşterilor a fost de 97, iar a morţilor de 75.

Suprafaţa teritoriuluĭ comunal este de 1800 pogoane în care intră şi vatra satuluĭ, de 95 pogoane. Pămînt arabil este în întindere de 1715 pogoane, în care sunt coprinse şi 9 pogoane ale bisericeĭ.

Moşiĭ sunt: aceea a d-luĭ Ioniţă Geblescu, cu o suprafaţă de 1650 pogoane; moşia d-lor Dimitrie şi Aurel Magdalinescu, cu o suprafaţă de 360 pogoane, în Călugărei; în Bechetul, moşia d-luĭ Verbiceanu, cu o suprafaţă de 400 pogoane, şi a d-luĭ Calist Strîmbeanu, cu 250 pogoane. Toate daŭ un venit de 40 leĭ de pogon şi aparţin proprietarilor.

Păduri sunt: aceea a d-luĭ Ioniţă Geblescu, de 302 hect. şi 50 ariĭ; a d-lor Dimitrie şi Aurel Magdalinescu, cu 8 hect. Cea d'întîiŭ e compusă din gîrniţă şi cer, a doua din stejar, frasin, ulm şi alte lemne de luncă. Finete sunt 37 pogoane, aparţinînd proprietarilor de maĭ sus, la carĭ se adaugă în căt. Bechetul 25 pogoane ale d-luĭ Verbiceanu.

Viile, de 75 pogoane, aparţin locuitorilor, 5 pogoane sunt ale d-luĭ Geblescu. Produc vin roşu de bună calitate.

O cale comunală vecinală trece prin com., venind de la com. Gu-

www.dacoromanica.ro

bancea; de aci o ia spre S. până în com. Orodel.

Cîrciumĭ sunt două. Comercianţĭ 2.

Contribuabilĭ sunt 197.

Veniturile comuneĭ sunt de leĭ 1752, banĭ 32, iar cheltuelile de leĭ 1713, banĭ 60. Vite cornute sunt 341, oĭ 140, capre 36.

Călugărei, *sat*, plasa Dumbrava-d.-j., com. Călugărei, jud. Dolj, grămadă, cu reşedinţa primărieĭ. Are 1162 suflete, 625 bărbaţĭ şi 537 femeĭ; locuesc în 303 case şi 6 bordee. In sat este o şcoală mixtă, întreţinută de comună şi de judeţ. Are un singur învăţător. In anul şcolar 1892—93, aŭ urmat la şcoală 50 băeţĭ din Călugărei şi 2 din Bechetul. Cu vîrstă de şcoală sunt 69 băeţĭ şi 49 fete. Ştiŭ carte 23 bărbaţĭ şi 2 femeĭ.

In sat este o biserică, în tinda căreia se găseşte următoarea înscripţiune: «Această sfîntă Biserică, ziditu-s'aŭ din temelie la anul 1833 (una mie opt sute treĭ-zecĭ şi treĭ), cu osteneala mea, Serdarul Dumitru Pleniceanu şi muma sa, Maria Pleşoianu».

După legea rurală din 1864, are 9 pogoane arabile. E deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Călugărei, *moşie* particulară, pl. Dumbrava-d.-j., com. Călugărei, jud. Dolj, satul Călugărei. Aparţine d-luĭ Ioniţă Geblescu. Are o suprafaţă de 1650 pogoane.

Călugărei, *pădure* particulară, pl. Dumbrava-d.-j., com. Călugărei, jud. Dolj, satul Călugărei, pe moşia Călugărei. Aparţine d-luĭ Ioniţă Geblescu. Are o suprafaţă de 302 hect. şi 50 ariĭ. Felul arborilor: gîrniţa şi cerul.

Călugărelul, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, cătunul Pîrlita; face parte din pădurea statuluĭ Sforile-Banuluĭ.

Călugărelul, *vale*, jud. Olt, izvoreşte pe teritoriul com. Cornăţelul, pl. Oltul-d.-s., şi se varsă în Valea-Gugului, pe ţărmul drept, tot în raionul com. Cornăţelul.

Călugăreni, *com. rur.*, în plasa Piatra-Muntele, jud. Neamţu, situată între comunele Bistricioara şi Hangul la E.; com. Pipirig, la N.; comuna Galul, o parte din jud. Suceava şi Transilvania la V.

Este formată din satele şi cătunele: Călugăreni, Gura-Larguluĭ, Poiana-Larguluĭ, Poiana-Teiuluĭ, Roşeni, Dreptul, Frumosul, Buşumeni, Stejarul, Gălbăzeni, Brînzeni, Coroiul şi Reşcani, cu o populaţiune de 2242 suflete, saŭ 561 familiĭ, dintre carĭ deosebim, după sex: 1112 bărbaţĭ, 1130 femeĭ; după stare civilă: 1185 necăsătoriţĭ, 934 căsătoriţĭ, 123 văduvĭ, 50 văduve; 520 copiĭ de sex bărbătesc, 548 copiĭ de sex femeesc. Sunt 23 străinĭ, 81 persoane ştiŭ carte şi 2161 nu ştiŭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu plutăria, agricultura şi cu creşterea vitelor.

Dintre ceĭ împroprietăriţĭ în 1864, sunt astăzĭ: 181 carĭ stăpînesc înşi-şĭ locurile lor, 153 ca urmaşĭ, 8 locurĭ ocupate de alţiĭ. Dintre ceĭ împroprietăriţĭ în 1878, sunt: 30 carĭ stăpînesc înşişĭ locurile lor, 7 ca urmaşĭ, 2 locurĭ stăpînite de către alţiĭ, 1 loc părăsit şi ocupat de către comună, şi 176 de indiviziĭ, carĭ deşi însuraţĭ şi cultivatorĭ de pămînt, dar n'aŭ nicĭ un fel de proprietate.

Locurile pentru agricultură sunt foarte mărginite, din pricina formaţiuneĭ muntoase a terenurilor.

Imaşul are o întindere de 650 hect. şi nutreşte un număr de 9070 vite.

In această comună se află 5 bisericĭ, deservite de 13 clericĭ, plătiţĭ din fondurile comunale cu 600 leĭ. Venitul fonciar al pămînturilor bisericeştĭ e de 812 leĭ. Este o şcoală cu un învăţător, plătit de către stat. Sunt: 9 morĭ de apă; 2 pive pentru făcutul sucmanelor; 3 fierărĭĭ; 4 stolerĭ; 3 cojocarĭ; 3 cîrciumarĭ; 2 băcanĭ.

Budgetul comuneĭ e de 6313 leĭ la venitur şi 5373 leĭ la cheltuelĭ.

Comunicaţiunea cu satele mărginaşe se face: prin şoseaua ce vine de la satul Bistricioara spre satul Galul; prin şoseaua care începe din precedenta de lîngă satul Poiana-Teiuluĭ, saŭ maĭ bine zis dintre satul Gura-Larguluĭ şi Poiana-Larguluĭ, şi sue spre cursul superior al pîrîuluĭ Largul, prin satul Coroi, unind cu şoseaua Petru-Vodă, ce dă în satul Pluton, com. Pipirig; pe apa rîuluĭ Bistriţa în jos, cu plutele.

Călugăreni, *com. rur.*, pl. Cricovul, jud. Prahova. Este situată între muntele Ciortea şi dealurile: Valea-luĭ-Moş, Gruiul, Scheile şi Belciul, la 40 kil. departe de reşedinţa judeţuluĭ şi la 20 kil. de a plăşeĭ.

Se compune din 2 cătune: Călugăreni şi Mireşul, avînd o populaţiune de 2159 locuitorĭ, 1135 bărbaţĭ, 1024 femeĭ, cu 556 capĭ de familie, 429 contribuabilĭ. Locuesc în 500 de case.

In comună sunt 2 bisericĭ: Una s'a clădit în anul 1822, cu cheltuiala locuitorilor, în întîia domnie a luĭ Grigorie D. Ghica Voevod, şi la anul 1850 s'a

www.dacoromanica.ro

dărămat până în temelie şi s'a reclădit tot cu spesele locuitorilor, în zilele Domnuluĭ Barbu Ştirbeiŭ. A doua s'a clădit tot de locuitorĭ, în anul 1856, reparîndu-se în anul 1889.

Locuitoriĭ comuneĭ se ocupă numaĭ cu agricultura şi creşterea vitelor, desfăcînd produsul munceĭ lor în oraşele Bucureşti, Ploeşti şi Mizil.

Toţĭ locuitoriĭ sunt moşneniĭ. Eĭ aŭ 31 caĭ şi epe, 131 vacĭ, 114 capre, 1002 oĭ şi 182 porcĭ.

Şcoală există în comună de peste 60 anĭ. Localul e proprietatea comuneĭ. In anul şcolar 1892—93 s'a frecuentat de 97 copiĭ, 93 bărbaţĭ, 4 femeĭ. Cu întreţinerea eĭ, statul cheltueşte anual 1728 leĭ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de peste 1000 hect.

In termen mijlociŭ se fabrică aci 15000 decal. ţuică şi 20000 decal. vin.

In partea de N. a comuneĭ, în muntele Ciortea, se află cariere de piatră şi mine de sare, dar nepuse în exploatare. In partea de S. şi V. se găsesc cărbunĭ de pămînt.

Terenul cultivabil e productiv numaĭ porumbuluĭ.

Comerciul se exercită în comună de 5 cîrciumarĭ.

O şosea principală o pune în legătură cu comunele: Mizil, Sîngerul, Tătarul, Salcia şi altele.

E brăzdată la E. de dealurile: Cernatul, Culcea şi Valea-Scheilor; la V. de dealurile: Papucul, Feţele şi Bărboiul; la S. de dealurile: Vîrful-Coasteĭ, Gruiul, Scheile şi Belciul; la N. de muntele Ciortea, proprietatea moşnenilor.

E străbătută de gîrlele: Bărboiul, Cernatul şi Ciuciurul şi de văile: Cheia, Valea-Gloduluĭ, Budurească şi Scheia.

Se mărgineşte la N. cu com. Sîngerul, la E. cu jud. Buzăŭ, la V. cu comuna Tătarul şi Ceptura şi la S. cu comuna Vadul-Săpat.

Călugăreni, *sat*, jud. Botoşani, pe ţărmul drept al Jijieĭ, în partea de N. a comuneĭ Mănăstireni, plasa Tîrgul. Are o suprafaţă de 2032 hect. şi o populaţie de 200 familiĭ saŭ 760 suflete.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ şi 1 şcoală mixtă întreţinută de stat, cu 1 învăţător şi 36 şcolarĭ.

Vite sunt: 390 vite cornute, 90 caĭ marĭ şi micĭ, 1556 oĭ, 2 capre, 200 mascurĭ şi 150 stupĭ cu albine.

Sunt în sat 3 meseriaşĭ, 4 comercianţĭ şi 3 cîrciume.

Călugăreni, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, cătunul comuneĭ Bălteni.

Călugăreni, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, căt. comuneĭ Cobia.

Călugăreni, *sat*, în pl. Cloşani, jud. Mehedinţi; ţine de com. rur. Orzeşti. Are 30 familiĭ.

Călugăreni, *sat*, în com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, situat aproape de gura pîrîuluĭ cu a sa numire, pe malul drept al rîuluĭ Bistriţa, la 53 kilometri depărtare de oraşul Piatra.

Are o populaţiune de 223 suflete, saŭ 55 capĭ de familie, dintre carĭ: 113 bărbaţĭ şi 100 femeĭ; 116 necăsatoriţĭ, 96 căsătoriţĭ, 11 văduvĭ; 16 persoane ştiŭ carte, 207 nu ştiŭ.

Locuitoriĭ se îndeletnicesc cu agricultura şi plutăria.

In acest sat se află: reşedinţa autorităţilor comunale; 1 şcoală frecuentată de 43 elevĭ; o pivă; o moară.

Călugăreni, *sat*, face parte din com. rur. Călugăreni, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o populaţie de 2089 loc., 1095 bărbaţĭ şi 994 femeĭ. Aci e reşedinţa comuneĭ.

Călugăreni, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Dămieneşti, pe pîrîul Creţoaia, spre E. de tîrgşorul Dămieneşti şi la o depărtare de 2 kil. de el. Are 77 capĭ de familie, 72 contrib., 286 loc., din carĭ 4 ştiŭ carte şi 71 case. Populaţia este compusă numaĭ de Ungurĭ. Sunt 693 vite marĭ cornute. Are o biserică catolică de lemn. Catoliciĭ din acest sat, împreună cu ceĭ din satele: Bălueşti, Mîgla, Negri, Răcea, Roşiori, Ruşi (jud. Roman), Bogdăneşti, Buhociul, Satul-Noŭ (jud. Bacăŭ), ţin de parohia catolică Prăjeşti, din jud. Bacăŭ.

Călugăreni. V. Tăcmăneşti, *sat*, jud. Vasluiŭ.

Călugăreni, *cătun*, pendinte de com. Uzunul, pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca. Acest cătun se compune din trupurile Călugăreni, Braniştea şi Ioneşti. Este proprietate a fraţilor Vartiade, situată la gura apeĭ Neajlovul, unde dă în Cîlniştea. Aci este reşedinţa subprefectureĭ plăşeĭ. Are o suprafaţă totală de 1947 hect. La 1864 s'a dat la 77 locuitorĭ 306 hect. pămînt. Are o pădure de luncă în suprafaţă de 367 hect. situată în valea Neajlovul şi Cîlniştea. Proprietatea maĭ posedă şi 174 hect. vie.

Pe valea Neajlovul se află maĭ multe morĭ de apă.

Prin acest cătun trece şoseaua naţională Bucureşti-Giurgiŭ, un-

www.dacoromanica.ro

de se află şi un han care maĭ înainte era staţia birjelor ce circulaŭ între Bucureşti-Giurgiŭ.

In cătun se află o bis. de zid, deservită de un preot şi doĭ dascălĭ. Acest sat se află situat la 30 kil. departe de Bucureşti şi la 34 departe de Giurgiŭ. Venitul anual este de 28000 leĭ.

Lîngă Călugăreni s'a dat vestita bătălie între Sinan-Paşa şi Mihaiŭ-Viteazul.

La 1716, a stat aci Niculae-Vodă al Moldoveĭ care gonise pe Ion-Vodă-Cantacuzino, aşteptînd rezultatul invaziuneĭ ungureştĭ.

La 1644, Mateiŭ-Vodă, în domnia luĭ, a făcut o biserică la Călugăreni.

Călugăreni şi Iteşti, *moşie*, jud. Bacăŭ, plasa Bistriţa-d.-s., com. Spineni, despre care Th. Codrescu ne spune: «moşie, în care avea parte şi d-lor Spătarul Ion Iurăşcu, spătareasa Marghioala Morţun şi alţiĭ. Pe lîngă moşiile Peletiuci, Albotești şi altele, fără sat».

Călugăreni, fost *pichet* de graniţă, în pl. Cloşani, judeţul Mehedinţi.

Călugăreni, *pîrîŭ*, izvoreşte de la N.-E. judeţuluĭ Ilfov, din pădurea Gradiştea şi se desparte în două: o parte alimentează valea Pociovaliştea spre V. iar alta apucă spre E., trece pe lîngă satele: Biţinelele, Movilita, Chiroiul, Drăgoeşti-d.-s., Drăgoeşti-d.-j., de unde ţărmiĭ săĭ devin mlăştinoşĭ, şi se varsă în gîrla Mostiştea.

Călugăreni, *pîrîŭ*, în pl. Cloşani, jud. Mehedinţi, în com. rur. Orzeşti. Se formează din izvoarele dealuluĭ şi văeĭ Călugărenilor, udînd satul cu acelaşĭ nume. Se varsă în apa Motruluĭ.

Călugăreni, *pîrîaş*, ce izvoreşte din ramura munţilor Măluşteţul (coastele despre E.), com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Curge printre această ramură şi a Grinţieşuluĭ-Mic, udînd satul Călugăreni, în dreptul căruia se varsă, pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistriţa.

Călugăreni, *vale*, în pl. Cloşani, jud. Mehedinţi; ţine de com. rur. Orzeşti, satul Călugăreni. Aci se văd urme de zidărie vechiă, pe carĭ legenda poporană le atribue uneĭ mănăstirĭ, pe care ar fi zidit-o Sf. Nicodim, în drumul săŭ de la mănăstirea Vodiţa, la mănăstirea Tismana-Izvoarele.

Această vale este bogată în izvoare cu apă bună şi în castanĭ. Pe această vale, în acele zidărĭ, s'aŭ găsit de locuitoriĭ comuneĭ Orzeşti, monede vechĭ.

Călugăreni-Mănăstireĭ sau Crucea-de-Piatră, *cătun*, pendinte de com. Uzunul, jud. Vlaşca, sub deal. Aparţine statuluĭ. Aparţinea înainte mănăstireĭ Glavaciocul şi producea un venit anual de leĭ 14855. Are o suprafaţă de 1270 hect., din carĭ 600 hect. pădure de stejarĭ, care depinde de ocolul silvic Comana.

Aci se află un han care maĭ înainte servea de staţie birjelor care circulaŭ între Bucureşti-Giurgiŭ, înainte de construirea linieĭ ferate actuale. La 1775 a fost metoc de călugărĭ, pendinte de Glavaciocul.

Acest cătun se desparte de Călugăreni-Vartiade, prin valea Cîlniştea, peste care sunt două poduri de lemn.

Numele acestuĭ cătun s'a luat de la crucea de piatră ce se află sub mal, în marginea şoseleĭ, care este ridicată de la 1682 de Şerban-Voevod, spre aducere aminte a construireĭ poduluĭ peste apa Cîlniştea-Neajlovul. Cătunul acesta este situat la 35 kil. departe de Bucureşti şi la 29 kil. departe de Giurgiŭ. Aci a fost bătălia între Sinan-Paşa şi Mihaiŭ-Viteazul la 1595.

Călugăreni-Moşteni, *cătun*, pendinte de com. Uzunul, pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca, situat pe partea stîngă acestuĭ rîŭ, din jos de Călugăreni-Vartiade.

Suprafaţa acesteĭ părţĭ de moşie este de 600 hect., din care 80 hect. pădure. La 1864 s'aŭ împămîntenit 18 loc. cu 56 hect.

Acest cătun are o biserică, zidită la 1881, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot şi doĭ dascălĭ.

Călugăresc (Crîngul-), *numire vechiă a cătunuluĭ* Crîngul-Sihlelor, jud. R.-Sărat.

Călugări, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-j. Este situată pe lîngă rîul Vedea, spre N.-E. de oraşul Slatina. Are o populaţie de 596 locuitorĭ. Pămîntul săŭ e maĭ mult deluros şi produce în abondenţă porumb, meiŭ, secară şi ovăz. Cultura prunelor e aci înfloritoare.

Contribuabilĭ sunt 114.

Aci sunt două biserici, deservite de 2 preoţĭ; o şcoală în căt. Călugărul, frecuentată de 37 copiĭ, toţĭ băeţĭ. La întreţinerea eĭ contribue şi statul cu 360 leĭ anual.

Budgetul comuneĭ este la venitурĭ de 1617 leĭ, 93 banĭ şi la cheltuelĭ tot aceeaşĭ sumă.

Călugări, *sub-divizie a cătunuluĭ* Haimanalele, din jud. Buzăŭ,

www.dacoromanica.ro

com. Zilişteanca. Are 100 loc. şi 27 case.

Călugări, *deal,* în jud. Buzău, com. Breaza, acoperit cu vii şi semănături moşneneşti.

Călugărilor (Grindul-), *grind,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comunei Sf. Gheorghe sau Cadîrlez, situat în partea sudică a plăşei şi a comunei, nu departe de ţărmul mării. Are o formă lunguiaţă. Comunică cu grindurile Metavă şi Dranov, prin nişte fâşii înguste de pământ. Are 80 hectare improductive

Călugărilor (Lacul-), *numire* dată *părţii din lacul* Bîlhacul, care udă comuna Cilibia, jud. Buzău.

Călugărilor (Moara-), *locuinţă izolată,* constînd din o moară, ce aparţinea călugărilor din mănăstirea Taiţa, şi e acum a locuitorilor, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, com. Balabancea (căt. Giaferca-Turcă), pe apa pîrîului Boclogea.

Călugărilor (Movila-), *movilă,* jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Fundul-Crăsani, în pădurea Groasa.

Călugărilor (Stupina-), *vechiu pichet,* cu No. 90, către hotarul Moldovei, jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Corbul, în partea de V. a ei; numit astfel, pentru că aci se cultivau o mulţime de stupi, aparţinînd calugărilor din schitul Măxineni. Azi e han pe drumul spre Maicăneşti.

Călugăriţa, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Dîmboviţa-Dealul, cat. com. Glîmbocata.

Călugăriţa, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Stăniţa, spre V. de satul Stăniţa şi la 5 kil. de el. Este aşezată într'o mică vălcea, pe pîrîul Călugăriţa. Are 80 capete de familii, cu 500 suflete, din carî 48 ştiu carte; locuesc în 63 case. Sunt 65 contribuabilî. Populaţia este numaî romînă. Sunt 107 capete de vite marî. Are o biserică de zid şi o şcoală primară mixtă, care în anul 1886—87 a fost frecuentată de 24 elevî (21 băeţi, 3 fete) din 39 înscrişî (32 băeţi, 7 fete) Localul de şcoală este bun. Satul e legat cu oraşul Roman prin şosea. Maî înainte se numea Negreşti.

Călugăriţa, *cătun,* pendinte de com. Băbăiţa, plasa Glavaciocul, jud. Vlaşca, departe de Babăiţa de 3 kil. Este proprietate a statului. A aparţinut mănăstirei Nămăeşti. Are o suprafaţă de 530 hect. S'au împămîntenit la 1864 un număr de: 13 fruntaşî, 18 mijlocaşî, 7 cu mîinele, 8 cu loc de casă, în total 36 cu 120 hect. pămînt.

Curge pe moşie apa Cleniţa, ce vine de sus din Catalina-Negreni.

Aci se află o biserică vechie şi alta nouă, la care serveşte un preot şi doî dascălî.

In sat e o cîrciumă.

Moşia se arendează împreună cu Băbăiţa cu 8900 leî.

Călugăriţa, *deal,* jud. Fălciu, între satele Curteni şi Budeşti, com. Budeşti, com. Curteni, pl. Crasna.

Călugăriţa, *pădure,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s. în com. Bucşeşti, proprietatea răzeşilor din comună. Are o întindere de peste 90 hect. Este foioasă (fag şi stejar) e supusă regimului silvic.

Călugăriţa, *pîrîiaş,* în com. Dobreni, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Izvoreşte din dealul Dohotăria, de lîngă satul Negreşti, şi unindu-se cu pîrîiaşul Dosurile, se varsă pe partea stîngă a pîrîului Almaşul.

Călugăriţa, *pîrîu,* jud. Roman, ce curge prin pl. Siretul-d.-s., com. Stăniţa. Izvoreşte la Sud de satul Călugăriţa, trece prin el, şi, la tîrgşorul Bîra, se varsă în pîrîul Poenele-Oanceî, de a stînga.

Călugăriţa, *vălcea,* între moşiile, Păuleasca a statului şi Şoimul a d-luî G. Cantacuzino, în pl. Margineî, jud. Teleorman.

Călugăriţele, *cătun,* al comunei Colţi, judeţul Buzău, situat pe stînga Văeî-Colţilor, în coasta munteluî Vîrful-Babeî. Are 200 locuitorî, cari locuesc în 52 case.

Călugăriţilor (Vîrful-), *colină,* în jud. Buzău, com. Colţi, căt. Călugăriţele, ramificaţie din Vîrful-Babeî.

Călugărul, *sat,* face parte din com. rur. Tătăşeşti, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la N.-V. de Bucureşti, la extremitatea judeţuluî spre judeţul Dîmboviţa. Prin mijlocul satuluî trece şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti.

Aci este reşedinţa primărieî.

Se întinde pe o suprafaţă de 370 hect.; cu o populaţie de 332 locuitorî.

Moştenitoriî Dr. Capşa, colonel Gramont şi Fr. Enachi aŭ 265 hect. şi locuitoriî 105 hect. Proprietariî cultivă 103 hect. (65 sunt sterpe, 37 izlaz şi 60 pădure). Locuitoriî cultivă 90 hect.; 15 rămîn sterpe.

Are o biserică, cu hramul Sf.

www.dacoromanica.ro

Gheorghe, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă frecuentată de 12 elevĭ şi 13 eleve, cu intreţinerea căreia judeţul şi com. cheltuesc anual 1468 leĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 2 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 264 şi al celor micĭ de 826.

Stabiliţĭ aci sunt 2 străinĭ.

Călugărul, *cătun*, pendinte de com. Flămînda, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, proprietate a d-luĭ General E. Arion.

Aci se află o şcoală mixtă cu 3 clase, la care, în 1888, aŭ urmat, în vîrstă de şcoală, 23 băeţĭ şi 37 fete, din 41 băeţĭ şi 37 fete.

Călugărul, saŭ **Bistreţul**, *baltă*, jud. Dolj, la 4 kil. de Dunăre. Are 800 hect. suprafaţă şi se întinde pe teritoriul comunelor Bistreţul şi Plosca, (pl. Băileşti), şi com. Cîrna, (pl. Balta).

Călugărul, *deal*, acoperit cu viĭ şi pometurĭ, com. Filipeşti-de-Pădure, plasa Filipeşti, judeţul Prahova.

Călugărul, *movilă*, spre N. de com. Ianca, jud. Romanaţi. Incepe şirul de movile care se întind de alungul Dunăreĭ, cînd grupate cîte 3—4—5, cînd izolate.

Călugărul, *munte*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure şi izlaz. Merge în aceeaşĭ directiune ca şi muntele Zmeurătul. Din acest munte izvoreşte gîrla Brădetul.

Călugărul, *pisc*, comuna Valea-Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova, numit ast-fel de la un pustnic, ce locuia aci.

Călugărul, *poiană*, com. Valea-Lungă, plaiul Prahova, judeţul Prahova.

Călugărul, *poiană*, la V. de comuna Bădeşti, plasa Oltul-d.-j., jud. Olt; serveşte ca livede de fîn. Şi-a luat numele de la un călugăr, care a avut tîrlă aci.

Călugărul, *vale*, jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Ceptura.

Călugărului (Dealul-), *munte*, în jud. Suceava, com. Dorna.

Călugărului (Dealul-), *deal*, comuna Diculeşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea.

Călugărului (Fîntîna-), *fîntînă* cu apă minerală, com. Căciulaţi, pl. Znagovul, jud. Ilfov. (Vezĭ Vlăsia, pîrîŭ).

Călugărului (Iazul-), *iaz*, jud. Suceava, în suprafaţă de 83 fălcĭ, pe moşiile Răduşeni şi Oprişeni, format de pîrîul Şomuzul-Mare.

Călugărului (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti; ese din muntele Arsenia, primeşte Ciucurul-Orbuluĭ şi se scurge în Sărăţelul-Bălăneştilor.

Călugărului (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Lapoşul; se scurge în rîul Cricovul, făcînd hotar despre judeţul Prahova.

Călugărului (Moara-), *moară*, pe rîul Bahluiul, în pădurea Deleni, jud. Botoşani, în apropiere de schitul Lacurile. Se zice că a fost a călugărilor aceluĭ schit.

Călugărului (Moara-), *moară*, în judeţul Suceava, proprietatea statuluĭ, la iezătura iazuluĭ cu acelaşĭ nume. A fost făcută de mănăstirea Slatina.

Călugăruluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, la Nordul jud. Ilfov, pl. Znagovul. Izvoreşte din partea de S. a pădureĭ Vlăsia şi alimentează Valea-Pociovalişteĭ.

Călugăruluĭ (Pîrîul-), *afluent* al pîrîuluĭ Forăşti, în jud. Suceava, com. Uideşti (3 kil.)

Călugăruluĭ (Valea-), *vale*, pl. Ocolul, com. Preajba, jud. Dolj, ce se uneşte cu Valea-Sieneĭ, dînd naştere pîrîuluĭ Cîrcea.

Călugăruluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Muscel, în raionul com. Jupîneşti; se varsă în Rîul-Doamneĭ, pe malul drept, în dreptul cătunuluĭ Petreşti, com. Coseşti, pl. Rîul-Doamneĭ.

Călugăruluĭ (Valea-), *vale*, situată la E. de tîrgul Stănişeşti, pl. Stănişeşti, judeţul Tecuciŭ. Merge în direcţie E.-V. până dă în Dobrotfor.

Călugăruluĭ (Valea-), *vale* mică, în jud. Tulcea, plasa Babadag, com. Slava-Rusească, cătun. Slava-Cercheză. Se desface din dealul Jidini; se îndreaptă spre S., brăzdînd partea N.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ; curge prin păduri şi se varsă după 3 kil. în pîrîul Ciucurova (Slava-Cercheză), mai jos de satul Ciucurova.

Călugăruluĭ (Valea-), *vale*, comuna Foleşti-d.-j., plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Călugăruluĭ (Vîrful-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Cănesti, formată din stîncĭ, cu o descindere foarte periculoasă.

Călugăruluĭ (Vîrful-), *pisc*, în

www.dacoromanica.ro

jud. Buzău, com. Chiojdul, pe hotarul despre Prahova. De sub poalele sale ese izvorul Brădetul.

Căluișul, *pîrîu*, în jud. Neamțu, format către obîrșia sa de două pîrîiașe: Broșteni și Pîrîul-Laculuĭ, care izvoresc din Sudul sistemuluĭ muntos din com. Șerbești, numit Stînca-de-la-Șerbești; curge străbătînd teritoriul com. Dochia, printre satele Dochia și Jidești; apoĭ pe teritoriul com. Girovul, printre satele Jidești și Bahna, coborînd în direcțiune sudică printre comunele Roznovul și Mărgineni, pe la satul Traian (com. Zănești), paralel cu podișele de la Negrițești, pănă intră pe teritoriul com. Podoleni, unde, în dreptul satuluĭ Podoleni, traversează șoseaua mixtă Buhuși-Piatra, între kil. 30—31, vărsîndu-se pe partea stîngă a rîuluĭ Bistrița, după ce a primit maĭ mulțĭ afluenți, dintre carĭ cel maĭ însemnat e pîrîiașul Plopești, format din pîraele Mărgineni și Hoisești (ce vine pe stînga sa).

Căluiul, *com. rur.*, în N.-V. plășeĭ Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situată pe țărmul stîng al rîușoruluĭ Căluiul, a căruĭ vale aci e mică și restrînsă de dealurĭ marĭ. E departe de Caracal de 43 kil., iar de Balș, reședința plășeĭ, de 11 kil., se compune din Căluiul (1250 loc.), satul mic Gura-Căluiul, și cătun. Broșteni (254 loc.) In vechime i se zicea Gura-Căluiul. Terenul dimprejur are o altitudine de 190 m. d'asupra niveluluĭ mărĭĭ.

Are o populație de 1504 locuitorĭ, toțĭ Romînĭ, din carĭ 769 bărbațĭ, 735 femeĭ; 440 capĭ de familie; 769 căsătoriți și 732 necăsătoriți. Știŭ carte 38 persoane și 1466 nu știŭ. Locuitorĭĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. In com. sunt 4 cîrciumĭ. Budgetul com. pe anul 1886—87 a fost de 4924 leĭ la venitурĭ și de 4902 leĭ la cheltuelĭ. Sunt 353 contribuabilĭ. Are o școală. Biserică sunt două: una cu hramul S-ții Voevozĭ (1865), deservită de un preot și 2 cîntăreți; a doua în Broșteni, cu hramul Sf. Nicolae (1854).

Lîngă Căluiul se află o mare pădure, și, pe lîngă sat, șoseaua vecinală către extremitatea județuluĭ. Nu departe se află și mănăstîrea Căluiul.

Căluiul, *mănăstire*, în jud. Romanați, cu hramul Sf. Nicolae, lîngă satul cu același nume. Este fondată de strămoșiĭ Buzeștilor la 1579, înainte de Mihaiŭ-Viteazul. Ea este importantă din punctul de vedere arheologic și a jucat un rol însemnat în secolul al XVI-lea, al XVII-lea și al XVIII-lea. Aci, aproape de pragul nordic al jud. Romanați se află vatra Buzeștilor, familie ilustră în istoria Romînilor. In satul Strejești s'a stins și îngropat cel din urmă din eĭ. In partea loculuĭ trăesc încă amintirile Buzeștilor păstrate în pisaniĭ saŭ dedicațiunĭ murale, pe lespezĭ mormîntale, pe chipurĭ zugrăvite de alungul păreților; iar între țăranĭ, se păstrează chiar sufletul timpilor eroicĭ, în care aŭ trăit Buzeștiĭ și frațiĭ lor de armă, aceasta o probează cîntecele bătrînești.

Neamul Buzeștilor se stinse prin odraslă bărbătească, la 1831 prin Const. Buzescu, sfîrșitul neamuluĭ săŭ, îngropat la biserica din Strejești, unde stă și o inscripție interesantă în versurĭ, ce începe așa: «Buzești ceĭ din vechime, (pentru țară s'aŭ jertfit) s'aŭ sfîrșit acum prin mine, etc.»

La Căluiul este mormîntul luĭ Radu Buzescu, banul, al luĭ Stroe și femeeĭ sale Stanca, al luĭ Preda Buzescu, etc.; iar în mănăstire sunt portretele celor 2 frațĭ de arme aĭ luĭ Mihaiŭ-Viteazul cu portretul Domnitoruluĭ și al fratelui săŭ Petru Cercel, ale soțiilor și fiilor acestor domnĭ și ale credincioșilor lor vasalĭ.

Dinaintea mănăstireĭ, sunt băgate, în stană de piatră, oasele Buzeștilor. Poporul crede, că mănăstirea Căluiul a fost întemeiată de niște haiducĭ, poate de la faptul că Buzeștiĭ aŭ fost oamenĭ de arme și cum îĭ numește cîntecul, Zmeiĭ Țareĭ-Romînești, (purtătoriĭ oștilor și fruntea Boerilor). Buzeștiĭ aŭ edificat mănăstirea, cu patronul Sf. Nicolae, după un războiŭ sîngeros, ca refugiŭ, căcĭ atuncĭ era înconjurată de pădurĭ nestrăbătute.

Mănăstirea Căluiul a fost închinată la Patriarhia Ierusalimuluĭ, la 1673, de Grigorie Voevod. Acum este ruinată de tot. Reparațiunĭ nu-ĭ s'aŭ făcut cînd toate veniturile eșeaŭ afară din țară, de și în hrisovul luĭ Const, Brîncoveanu se hotărîse, că nicĭ din venitul moșiilor nicĭ din al satelor și țiganilor, să nu iasă nimic din țară, dacă nu s'a satisfăcut trebuințele mănăstireĭ, iar locul de care s'a închinat să aibă parte numaĭ de prisosul veniturilor.

De construcție germană, seamănă foarte mult cu cea din Stănești (Vîlcea). Biserica e în mijlocul uneĭ curțĭ cu zid și are 2 brîurĭ de un aspect plăcut. Avem aci pe lîngă mormintele ctitorilor, clopote vechĭ din 1588, maĭ multe inscripțiunĭ, cum și pomelnice interesante.

S'a ocupat de această mănăstire A. I. Odobescu, care ne a adus o mulțime de documente relative la mănăstirea Căluiul a Buzeștilor și carĭ pot

www.dacoromanica.ro

servi mult la formarea arborelui genealogic al acestei familii.

Căluiul, *nume*, ce purta în vechime *moşia* Ciuperceni, din jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni.

Căluiul, *pădurice*, în pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, de 70 pogoane, coprinzîndu-se şi acelea după moşia Brîncoveanca.

Căluiul, *pădure*, cu o suprafaţă de 2734 pogoane, pe proprietatea Broşteni, pendinte de mănăstirea Căluiul, lîngă com. Căluiul, pl. Olteţul-Oltul-de-s, jud. Romanaţi.

Căluiul, *vale* şi *rîŭ*, jud. Romanaţi. Rîul izvoreşte din coasta dealului Frăţia, la hotarul dintre jud. Dolj, Vîlcea şi Romanaţi. Curge în direcţia de la Nord spre Sud-Est, trece pe lîngă com. Căluiul şi se varsă în Olteţul, puţin maĭ sus de com. Oboza. Valea luĭ este strîmtă şi nu se lărgeşte de cît de la cătunul Gura-Căluiuluĭ în jos.

Căluiul (Gura-), *căt.* al com. Căluiul, pl. Olteţul-Oltul-d. s., jud. Romanaţi, situat pe ţărmul stîng al rîuleţuluĭ Căluiul.

Căluiul-Burluiul, *pădure* a statuluĭ, de 252 pogoane, pe proprietatea Corneşul-Burluiul, pendinte de mănăstirea Căluiul, lîngă com. Bechetul, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi.

Căluleşti, *sat*, face parte din com. rur. Măţăul, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Călunul, *pîrîŭ*, pl. Ocolul, com. Gherceşti, jud. Dolj, ce formează limita de Nord a com. Gherceşti, către comuna Mischi. Are direcţiunea de la V.-E. şi se varsă pe rîpa dreapta a rîuluĭ Tesluiul.

Căluţul, *iaz*, în jud. Botoşani în partea de Nord-Est a comuneĭ Buimăceni, pl. Jijia, pe moşia Buimăceni.

Cămălinul, *colină*, în jud. Buzeŭ com. Pietroasa-d.-j., formînd un pisc stîncos în masivul munteluĭ Istriţa.

Cămăraşul, (Brezoaia-Cămăraşuluĭ), *sat*, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Face parte din c. r. Brezoaia. Este situat la Brezoaia în nişte locurĭ băltoase formate de rîul Ilfovăţul.

Suprafaţa satuluĭ e de 743 hect., cu o populaţie de 178 loc.

D-l Anastasie Gavarof are 597 hect. şi locuitoriĭ 146 hect.

Proprietarul cultivă 177 hect., 40 sunt rezervate pentru izlaz şi 380 sunt pădure. Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, 1 heleşteŭ şi 2 podurĭ stătătoare. Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Cămăraşuluĭ (Movila-), *movilă*, în judeţul Buzăŭ, comuna Padina, numită ast-fel fiind că în vechime era aşezat aci un Turc, ca să încaseze taxele impuse pentru păşunatul oilor ce se aduceaŭ din raiaua Brăileĭ. El aplica Dangana (marca turcească) pe ciomagele ciobanilor, ce le păzeau, arătînd cu aceasta, saŭ că oile sunt cumpărate pentru împărăţie, saŭ că taxele sunt plătite.

Cămăraşuluĭ (Valea-), *vale* mlăştinoasă, în comuna Padina, jud. Buzău.

Cămărăşescu (Schitul-luĭ-), *biserică* ruinată, fost schit, azĭ servind ca un fel de capelă în cimitirul comuneĭ Mihăeşti-d.-j., jud. Olt, plasa Şerbăneşti. S'a numit ast-fel, fiind-că acum vre-o 40 anĭ locuia aci un boer, fost mare proprietar, cu muma sa, în chiliile luĭ, deja atuncĭ în ruină.

Doamna Cămărăşescu, crezîndu-se sfîntă şi inspirată, se purta vecĭnic în doliŭ şi cu un angolpion preţios (cu diamante) la gît, ca un arhiereŭ, cînta în strană la biserică în toate zilele regulat. Zicea Apostoluĭ şi toate rugăciunele.

Iorgu, fiul eĭ, era maĭ mult maniac; tot-d'a-una trist şi melancolic, vorbia numaĭ în monosilabe şi avea vedeniĭ, — zicea el.

In acest schit, care ajunsese faimos, era un feĭ de oracol, numit Oracolul de la schitul luĭ Iorgu Cămărăşescu.

Cămăruţeĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Sibiciul-d.-s., acoperit cu pădurĭ şi fîneaţă; face hotar despre com. Bălăneşti.

Cămeniţa, *braţ al Dunăreĭ*, în plasa Ialomiţa-Balta, insula Balta, teritoriul comuneĭ Vlădeni, jud. Ialomiţa; comunică cu braţul Săltava.

Cămeşa. V. Surda, *pădure*, jud. Iaşi.

Cămeşoiul, *munte*, jud. Suceava, pe culmea căruia se întîlnesc hotarele moşiilor Baia, Bogdăneşti, Sasca şi Mălini. E îmbrăcat în pădure de brad.

Cămianuluĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte despre Dealul-Aldeĭ, comuna Rădeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel; curge de la E. spre V. şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ.

www.dacoromanica.ro

Căminariul, *pîriŭ*, jud. Bacău, pl. Trotușul; izvorește de pe teritoriul comunei Doftana. Se varsă d'a dreapta în Trotuș.

Cămineasca, *com. rur.*, compusă din satele Cămineasca și Bila, din pl. Cîlnișt ea, județul Vlașca, situată pe valea Cîlnișt ea, departe de Giurgiŭ de 34 kilometri, de Ghimpați, reședința plășei, de 4 kil., iar de București de 40 kil.

Suprafața moșiei este de 2850 hect., din care 15 hectare pădure. Proprietatea dă un venit anual de 27000 lei.

Cu ocaziunea împămîntenirei s'aŭ dat la locuitorĭ 330 hectare de pămînt.

In anul 1886, această comună avea 1494 locuitorĭ, din carĭ 298 contribuabilĭ. La acea dată venitul comunal se urca la suma de 7366 leĭ, iar cheltuelile la 4017 leĭ. In 1887 a avut venitur ĭ 4936 leĭ, iar cheltuelĭ 3141 leĭ.

Se află în comună 2 biserici din care una făcută la 1867. Aceste biserici sunt deservite de 2 preoți și de 3 dascălĭ.

Se află o școală mixtă, condusă de o învățătoare. Școala coprinde 4 clase. In 1888 aŭ urmat la școală 31 băeți și 2 fete.

In anul 1888 s'a cultivat în localitate, de către 255 locuitorĭ, 113 hectare și 40 arĭ de tutun.

In această comună se face un bîlciŭ la 29 Iunie în fie-care an.

Pe proprietatea Cămineasca-Bila se află: Lacul-de-la-Duzĭ, Lacul-Grădinei. Apa Cîlnișt ea trece prin mijlocul satului. Glavaciocul dă în Cîlnișt ea la Cămineasca. Valea-Neacșuluĭ dă pe această proprietate în valea Cîlnișt ea. Valea-Dorobanțul, ce vine din Naipul, dă iarăș ĭ în Cîlnișt ea. Valea-Lungă și Valea-Rece încep din pădurea Cămineasca și se unesc cu Cîlnișt ea în sat. Mai trec prin sat Valea-Seacă ce dă în valea Dorobanțul; Valea-Laculuĭ, care la hotarul Ghimpați dă în apa Glavaciocul; văile Adîncați-Micĭ și Adîncați-Marĭ, ambele eșind din pădurea Cămineasca și dînd în Cîlnișt ea la Singureni; Valea-Neacșuluĭ, care ese din moșie și dă în Cîlnișt ea. Pe această proprietate se află Măgura-Lungă și Măgura-din-Cot.

Vite sunt: 206 boĭ, vacĭ și bivolĭ, 70 caĭ, 790 oĭ, 50 caĭ și 96 rîmătorĭ.

Prin această comună trece șoseaua ce duce de la Giurgiŭ la Pitești.

Cămineasca, *cătun*, pendinte de comuna Cămineasca, de la care și-a luat numele; situat pe valea Cîlnișt ea, jud. Vlașca; proprietate a Doamneĭ Cazimir, născută Mihăilescu. Aci se află o biserică, deservită de un preot și doĭ dascălĭ.

Căminițoaia, *pîriŭ*, izvorește din comuna Aninoasa și Bădești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel, și se varsă în rîul Doamna, pe malul stîng, în raionul comuneĭ Bădești. Formează aproape limita de Nord între această comună și comuna Domnești.

Cămîrzan, *pădure*, în jud. Botoșani, în partea de S.-E. a comuneĭ Gorbănești, pl. Miletinul.

Cămîrzani, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, din jud. Suceava, com. Ciumulești. Își trage numele de la un străvechiŭ proprietar al moșieĭ, Cămîrzan. (Vezĭ actul de hotărnicie al moșieĭ Hușĭ unde se pomenește de Podulu ĭ-Cămîrzan). Așezat pe coastele dealurilor: Dealul-Curței, Gania și Colțun, numără 23 case, populate cu 26 capĭ de familie, saŭ 104 suflete (51 bărbațĭ și 53 femeĭ), din carĭ 2 izraeliți. Are 20 contribuabilĭ. Vatra satuluĭ ocupă suprafața de treĭ fălcĭ.

Moșia e proprietatea d-luĭ Em. Morțun. Are o suprafața de 700 fălcĭ, din carĭ 420 fălcĭ cultivabile, 200 pădure și 80 fînaț. Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 pe Mesteceni și parte din Movileni.

Are o biserică, cu patronul Sf. Gheorghe, construită cu spesele actualuluĭ proprietar, la 1863, deservită de preotul din Ciumulești. Școala din Ciumulești servă și acestuĭ sat.

Drumurile principale sunt: la Fălticeni, prin Leucușești, (13 kil.) și la Fălticeni, pe la Spătărești (16 kil.)

La 1803 «Cămîrzani, a paharniculuĭ Lînă, aveaŭ 5 liuzĭ, cu 60 leĭ anual, fiind și un liud de ceĭ fără bir. La aceștia se adăugau breslașiĭ Morțunești, 3 liuzĭ, plătind 24 leĭ bir pe an».

Pe la 1850, «Cămîrzani i Măstocani, la ținutul Sucevei, ocolul Moldoveĭ, moșie cu părțĭ, în care moșie aŭ parte și d-lor fraților Morțunești, i d-luĭ Costachi Morțun, d-luĭ Costachi Hîrlescu, i alțĭ părtașĭ în ea. Are sat cu o biserică, deservită de un preot, doĭ dascălĭ, doĭ băjenarĭ hrisovoliți, opt nevolnicĭ, 3 vădane, 4 slujbașĭ volnicĭ, un jidov; pe lîngă moșiile Bărăști, Calna, Ciumulești, Leicușești, Dumbrăvița și altele cu un număr de 18 locuitorĭ».

Origina familieĭ Morțun prezintînd oare-care interes istoric, extragem următoarele din genealogia făcută de descendentul eĭ, d. Emanoil Morțun, proprietarul acesteĭ moșiĭ:

Pe la finele Domnieĭ luĭ Pe-

www.dacoromanica.ro

tru Șchiopul (1590), tînărul Pavel Morțun trece din Maramureș în Moldova. Un oare-care Lazăr (urmaș luĭ Potcoavă) tocmaĭ venise cu un corp de cazaci, vrînd să detroneze și să ia locul luĭ Petru Șchiopul. Pavel Morțun se aventură în conducerea uneĭ părțĭ a oștireĭ moldovene și reușĭ a pune pe fugă armatele căzăcești. Vodă răsplăti vitejia acestuĭ Romîn, dăruindu-ĭ moșia Budinița, din Bucovina. Intre 1630—1640, 4 dintre ceĭ 12 fiĭ aĭ luĭ Pavel Morțun se căsătoresc cu fete din familiile Goian, Giurgiuvanu, Vasilco și Volcinoschi. Ceĭ-l-alțĭ 8 aŭ numaĭ fete, pe carĭ le mărită după Cuciureanu, Hîjdăŭ, Holban, Goroveĭ si Teodorini. Din primiĭ patru Morțunești se trag toțĭ urmașiĭ acesteĭ familiĭ, aflătorĭ astă-zĭ în țară și carĭ aŭ trecut aci după răpirea Bucovineĭ.

Un oare-care Morțun, stăpînitor al Budinților, pe la 1792, lasă treĭ fiĭ: Ilie, Lupu și Constantin.

Lupu trece în Rusia la 1731, intră cadet în armata împărăteseĭ Ana Ivanovna și la 1740 ajunge polcovnic. In acelașĭ an este recomandat din ordinul împărăteseĭ Ana, de către cancelarul Ostermann, Domnitoruluĭ Moldoveĭ Grigore Ghica, care îl gratifică cu boeria de Șătrar. La 1742, se căsătorește cu Maria, fiica medelniceruluĭ Constantin Lînă, dar își reține partea de Budinți din Bucovina și Ghenăuți de la ținutul Hotinuluĭ. Zestrea soțieĭ era moșia Broșteni de la ținutul Botoșani.

In urmă, potrivit diateĭ luĭ Andreĭ Pisoschi, rămîn în stăpînirea Lîneștilor și moșiile: Leucușești, jumătate din Hîrtop, a treia parte din Husi, întregĭ Camîrzani, Obîrșia și cîte jumătate din Costești și Bărăști, pe apele Șomuzul-Mare, Șomuzul-Băeĭ, și Moldova pănă în Rîșca. Ast-fel pun stăpînire Morțunești pe Cămîrzani.

Pavel, fiŭ al luĭ Ilie, ajunge maior în armata rusească și, la 1812, e luat prizonier de Francezĭ și dus în Franța, de unde se întoarce la 1815 și se călugărește în mănăstirea Neamțu, de unde era cunoscut sub numele de Morțun Franțuzul.

Cămnicioara, *japșe*, jud. Brăila. Unește japșea Cămnița cu iezerul Mrejarul, în ostrovul Iazul.

Cămnița, *japșe*, jud. Brăila, situată în ostrovul Iazul; unește japșea Rogozul cu japșea Cămnicioara.

Cămuești, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani; ține de com. rur. Negoești; are o biserică și peste 160 locuitorĭ.

Cănăițele, *vale* în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe teritoriul comuneĭ Dichiseni.

Cândești, *sat*, jud. Dorohoiŭ, pe moșia cu acelașĭ nume, comuna Dersca, pl. Berhometele. Are 117 familiĭ, cu 470 suflete. Se află pe șesul Siretuluĭ, între calea națională Mihăileni-Botoșani și pîrîul Molnița.

Așezările sătenilor sunt bune, fără livezĭ, numaĭ cu grădinĭ.

Proprietatea din vechime a fost a mănăstireĭ Dobrovățul din județul Vasluiŭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 pălămar. Este de zid, făcută în anul 1858, de posesorul moșieĭ Stoianovicĭ.

In sat este o școală, cu 1 învățător, frecuentată de 35 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună. Sătenĭĭ împroprietărițĭ aŭ 494 hect. 82 ariĭ pămînt, iar proprietarul moșieĭ are 298 hect. 5 ariĭ cîmp.

Pîraie principale sunt: Vițcanul, ce trece pe moșie, și Molnița, ce curge pe la hotar.

Drum maĭ însemnat este calea națională Mihăileni-Botoșani.

Se hotărește cu: Călinești, Pîrîul-Negru, Vițcani și Bucovina.

Numirea moșieĭ și a satuluĭ, se zice, că vine de la Cîndea, ce era din vechime proprietar. In hrisovul din 1463 (6072), Iunie 11, de la Stefan-cel-Mare, se vede că un Toma Cîndea era consilier domnesc și boer de credință.

Cândești, *sat*, jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. Valea-Ungureni.

Cănești, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Pîrscovul, situată pe ambele maluri ale Sărățeluluĭ-Bercĭĭ, la distanță de Buzăŭ de 40 kil. Limitele sale sunt: la N., începînd din izvorul Slăniculuĭ, de la vîrful Beldimănescul, ajunge pe coaste în piscul Glodul, apoĭ se lasă pe plaiul munteluĭ Umbrărelul și se urcă în culminația Bocul; la E. se lasă din Bocul, pe la Muchia-Inaltă, merge pe coline, pe la Gîriacul, coborînd în apa Sărățeluluĭ-Bercĭĭ, la gura izvoruluĭ Dragomirul, trece Sărățelul și lăsîndu-se în jos pe Izvorul-Mircĭĭ, urcă în Muchea-Seacă și dă în drumul ce merge la Dîlma, apoĭ pe dînsul pănă în vîrful Dîlmeĭ; la S., merge pe plaiul Dîlmeĭ pănă dă în Izvorul-Sărîmbuluĭ, coboară puțin pe izvor și, peste coline, ajunge în marginea căt. Scorușești, urcă pe muchia la-Teĭ, de unde se lasă în izvorul Poenița,

www.dacoromanica.ro

urcă pe muchia Trestioara, până dă în apa Fundata, se abate peste coline și pe din jos de cât. Crivelești, dă în izvorul Slănicelul, pe care merge în sus până în vîrful Beldimănescul. Suprafața acestei comune este de 3880 hect., din care 818 cultivabile, 624 pădure, 357 fînețe, 714 izlaze, 42 livezi, 58 vie și 1169 sterp. Proprietăți mai însemnate sunt: Sforile-Banului și Negoșina (ale statului), apoi: Păcurile, Hîrtopeasca-Moșnească, Negoșina, Bondrea și Valea-Verzii (ale moșnenilor Negoșini, Glodani și Hîrtopești). Terenul este accidentat, fiind format în mare parte din pietriș și pămînturi albe; totuși are porumb, livezi și vii. Cultura albinelor e dezvoltată. E bogată în substanțe minerale, mai cu seamă în sare și ghips. Are 5 mori de apă și două stîne. Peste an se țin aci două tîrguri: la Ispas și la Rusalii. Căi de comunicație n'are alta de cît albia Sărățelul-Bercii.

Vite sunt: 120 boi, 310 vaci, 71 viței, 25 cai, 14 epe, 19 mînji, 1800 oi, 48 capre și 138 porci. Stupi are 590.

Comuna e formată din cătunele: Glodul, Gonțești, Negoșina, Păcurile, Pîrlita, Poenari, Pletari, Șuchea și Valea-Verzii. Populația sa e de 1570 loc., din cari: 320 bărbați însurați, 35 neînsurați, 14 văduvi, 1 divorțat; 320 femei măritate, 62 văduve, 420 băeți și 398 fete. Ei trăesc în 369 case. Media nașterilor e de 47, a deceselor de 33, a căsătoriilor de 9. Populația crește cu o medie anuală de 14 suflete.

Comuna are 299 contrib., din cari 7 comercianți romîni și un străin. Stabilimente comerciale sunt 5.

Budgetul comunei e de 1301 l.

Comuna are o școală, frecventată de 32 elevi și 3 eleve. Carte știu 65 loc. Biserici sunt 5, deservite de 3 preoți, 5 cîntăreți și 5 paracliseri. Catedrala e cea cu hramul S-ții Impărați. Cîrciumi sunt 3. Comuna exista la începutul secolului și era reprezentată prin satele: Cănești, Păcurile și Negoșina. In urmă, satul Cănești fiind situat pe un teren mobil, pămîntul a fugit, casele s'au dărîmat și locuitorii s'au împrăștiat prin cătunele vecine, mai cu seamă la Gonțești și Pîrlita. Dintr'un hrisov a lui Mateiu-Basarab, din anul 1643, August 8, reese că după ce hoții au omorît pe Egumenul Răsbici de la mănăstirea Mendicul (Vintilă-Vodă) și l-au furat hrisoavele și alte acte de proprietate, iar ceata moșnenilor Brăghești și a pus stăpînire pe moșiile ce le poseda până acum mănăstirea, conduși mai cu seamă de Dragomir Frige-Cîine și de fiii săi Gonțea și Dumitrașcu, acești capi ai răzvrătitorilor au fost goniți din vechia lor locuință, cu ocaziunea judecății ce a avut loc între moșnenii Brăghești și călugării de la Menedicul, cînd mănăstirea și-a recîștigat averea. E probabil dar, că Dragomir Frige-Cîine și fiul său Gonțea să se fi stabilit în com. Cănești, dînd naștere satelor Valea-Dragomirului și Gonțești.

Cănești, *cătun*, al com. Cănești, jud. Buzău. In urma prăbușirei pămîntului și dărîmărei caselor, locuitorii s'au împrăștiat în cătunele Gonțești și Pîrlita. Totuși mai numără încă vr'o 20 loc., rămași pe la vechiul lor avut.

Cănești, *colină*, în jud. Buzău, com. Cănești, formată mai mult din pămînturi albe.

Cănicea, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Cerna; ține de com. rur. Izverna.

Cănoasă (Valea-), *izvor* de apă minerală, situat pe loc șes, aproape de șoseaua națională, în centrul comunei Breaza-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, aparținînd obștei locuitorilor. Apa conține pucioasă și iod. Nu i s'a făcut nici o analiză chimică până acuma.

Cănțelărești, *sat*, din com. Bîrzești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiu, situat pe coasta de V. a dealului Plopul, fiind udat spre V. de rîul Bîrlad,

Se întinde pe o suprafață de 342 hect., din cari 95 ale locuitorilor, avînd o populație de 25 fam., sau 135 suflete.

Are: o biserică făcută din lemn, la 1807, de fostul proprietar, Petru Cazimir; 3 cîrciumi.

Vite sunt: 71 vite mari cornute, 80 oi, 8 cai și 7 rîmători.

Locuitorii posedă: 16 pluguri și 30 care cu boi, 2 căruțe cu cai și 15 stupi.

In partea de N. a satului, pe drumul vechiu dintre Vasluiu și Iași, se află un pod mare de piatră, peste o rîpă, formată din scursura ploilor ce vine despre deal. Acest pod a fost făcut la 1636, de Hatmanul Gavriil, fratele lui Vasile-Vodă-Lupu. La partea de V. a podului se află o piatră în zid, cu inscripțiunea slavonă, a cărei traducere o dăm aci:

«Acest pod l'a făcut Gavriil Hatmanul și cneghinea lui, Liliana. In zilele fratelui său Ioan-Vasile-Voevod, în anul 7144 (1636)».

Căpățîna, *cătun* (tîrlă), în pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița; este pendinte de com. Crunți.

www.dacoromanica.ro

Căpăţîna saŭ **Căpăcina**, *deal*, pl. Bistriţa-d.-s., jud. Bacăŭ, îmbrăcat cu păduri în care se află un izvor cu apă sulfuroasă, pe teritoriul com. Fîntînele. Pe acest deal s'aŭ găsit urme de o exploatare vechiă de sare şi pietre de construcţie.

Çăpăţîna, *deal*, în partea vestică a văeĭ Lozova, com. Braniştea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Căpăţîna, *deal*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pîncești, spre V. de satul Pîncești.

Căpăţîna, (Măgura - Căpăţîneĭ -), *culme de dealurĭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., în partea de V. a eĭ, şi despărţind-o de pl. Rîmnicul. Se întinde printre afluenţiĭ rîuluĭ Rîmnicul-Sărat şi aceia aĭ Slămniculuĭ. Prelungirile sale sunt: Gurguia, Gurguiatul şi Trăisteni, în pl. Marginea-d.-s.; Jinurul şi Coţatcul în pl. Rîmnicul-d.-s. Este acoperit cu păduri, din carĭ multe sunt în exploatare.

Căpăţîna, *deal*, între satele Boureni şi Soci, jud. Suceava.

Căpăţîna, *munte*, al comuneĭ Horezul, jud. Gorj, la N. plaiuluĭ Vulcan. E acoperit cu pădure de brad şi fag. Pe el păşunează vara vitele locuitorilor.

Căpăţîna, *munte*, jud. Muscel, pl. Nucşoara, com. Nucşoara.

Căpăţîna, *munte*, în jud. Suceava, peste care trece hotarul între com. Broşteni si Bucovina (1383 m.)

Căpăţîna, (Vezĭ Licura, judeţul Vîlcea).

Căpăţîna, *munte*, la N. comuneĭ Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Aci se fabrică brînză la stînile cu numirea muntelui.

Căpăţîna, *pădure*, pe muntele cu acelaşĭ nume, com. Nucşoara, jud. Muscel, în întindere de 800 hect., cu un masiv întrerupt din cauza devastăreĭ pădureĭ. Se învecineşte la N. cu Boureţul, la S. şi E. cu muntele Oticul, la V. cu Spinarea.

Căpăţîna, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, care curge pe teritoriul satuluĭ Schitul-Frumoasa; începe din localitatea numită Rîtul şi se varsă în pîrîul Ghidion.

Căpăţîna-Porculuĭ, *munte*, jud. Prahova, care trece şi pe teritoriul judeţuluĭ Dîmboviţa. Are o înălţime de 1364 m. d'asupra nivelului Mării-Negre. Este situat la limita jud. Prahova, plaiul Peleşul, com. Predeal. E acoperit cu pădure.

Căpăţînata, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani; e foioasă; se întinde şi în secţia Secătura.

Căpăţîneni, *sat*, pe rîul Argeş. jud. Argeş, pl. Loviştea, cu 100 locuitorĭ; face parte din com. rur. Corbeni. Are o biserică, cu hramul S-ţiĭ Ingerĭ, deservită de un preot şi un paracliser. Aicĭ sunt ruinele vestiteĭ Cetăţĭ a luĭ Ţepeş-Vodă, zidită pe vîrful uneĭ stîncĭ înalte, care surplombează Valea-Argeşuluĭ. Zidurile aŭ aproape 30 m. lungime, 12 lăţime şi 12—20 m. înălţime. Grosimea lor este de peste un metru. Legenda populară atribue luĭ Ţepeş-Vodă această cetate, pe care ar fi zidit-o întrebuinţînd ca salahorĭ pe niştе boerĭ din Tîrgovişte, carĭ complotaseră în contra luĭ. Ruinele sunt măreţe şi poziţiunea loculuĭ admirabilă.

Căpăţîneni, *fost sat* domnesc. L'a dăruit Radu-Vodă Călugărul, la anul 1546, Vistieruluĭ Radu, pentru vitejia sa în bătălia cu Stroia Pribeagul.

Căpăţîneni, *moşie*, proprietatea Statuluĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea, cu o întindere de 25.100 pogoane, din care 4600 pogoane pădure. La 1877, avea o arendă anuală de 14.558 leĭ 21 banĭ şi a fost ipotecată împreună cu alte proprietăţĭ ale Statuluĭ, pentru acoperirea emisiuneĭ biletelor ipotecare în suma de 27 milioane. Pe periodul 1883-88, arenda acesteĭ moşiĭ a scăzut la 7700 leĭ.

Pe această moşie se află maĭ multe morĭ şi herestrae, pe rîul Argeş.

Căpăţineşti, *sat*, cu 290 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti. Face parte din com. rur. Dobrogostea-Negovani.

Căpăţineşti, *cătun* al com. Mărăcineni, jud. Buzăŭ, situat pe malul iazuluĭ Buzăŭl. Are 470 locuitorĭ şi 105 case.

Căpăţineşti, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s.; ţine de com. rur. Broşteni.

Căpăţineşti, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mărăcineni, căt. Căpăţineşti. Are 453 hect., din care 362 arabile, 50 crivină şi izlaz, restul prund. Pe apa iazuluĭ, ce trece printr'însa, are 3 morĭ.

Căpăţînosul, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Fîntînelele, care îmbracă dealul

www.dacoromanica.ro

Căpățîna, și aparține Principeseĭ Schoenburg-Waldenburg; aci sunt izvoare cu apă sărată.

Căpinteni, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Floreşti. Are 560 suflete, 302 bărbaţi şi 258 femeĭ. Locuesc în 137 case, construite maĭ toate din bîrne şi foarte puţine de zid. Printre cele de zid este una boerească, a răposatuluĭ B. Bălcescu. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Floreşti, ce este la 312 m. depărtare. In anul şcolar 1892-93 aŭ urmat 18 băeţĭ la şcoală. Ştiŭ carte 33 bărbaţĭ şi 2 femeĭ. Satul Căpinteni este legat printr'o şosea cu satul de reşedinţă, Floreşti. In sat este o biserică, fondată de Bălan Poenaru. Are 17 pogoane proprietate. Este de lemn şi serbează hramul S-ţilor Voevozĭ.

Căpitan-Ismail, *grădină*, în jud. Constanţa, plasa Hîrşova, com. Hîrşova. E situată pe marginea Dunăreĭ, la 1 kil. spre E. de orăşelul Hîrşova. Are o suprafaţă de aproape 15 hect., jumătate cultivate cu viţă, iar ceal'altă jumătate, cu legume.

Căpitanul, *munte* mare, la N. de com. Dragoslavele şi la V. de com. Rucărul, jud. Muscel, între rîul Dîmboviţa şi rîul Argeşelul. Formează linia de despărţire între aceste rîurĭ, împreună cu munţiiĭ: Draxinul, Măra, Ţefelega, Preajma, Plăişorul, Pravăţul, Altămaşul şi Mateiaşul.

Căpitanul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, în raionul comuneĭ Rucărul, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Căpitanul, *vale*, jud. Ilfov, ce se varsă în balta Mostiştea, la S. de com. Obileşti.

Căpitanuluĭ (Valea-), *vale*, judeţul Brăila, la 1 kil. spre N.-V. de satul Cazasul. In timpul Turcilor era aci un mare depozit de iarbă de puşcă şi muniţiĭ.

Căpitanuluĭ (Valea-), *vale*, în pl. Borcea, com. Lupşani, jud. Ialomiţa; face linie despărţitoare între judeţul Ialomiţa şi Ilfov.

Căpităneasa, *moară de apă*, pl. Jiul-d.-j., com. Giorocul-Mare, jud. Dolj, pe pîrîul Giorocul-Mare.

Căpoteasa, *vălcea*, jud. Olt, izvoreşte de la Estul com. Vaţa, pl. Vedea-d.-s., şi se varsă în gîrla Veţişoara, pe ţărmul stîng, tot în raionul com. Vaţa.

Căpoteşti, *sat*, în partea de N. a com. Ivăneşti, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, situat pe valea pîrîuluĭ Pietrosul, pe o suprafaţă de 287 hect., avînd o populaţie de 73 familiĭ, 201 suflete, din carĭ 53 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt răzeşĭ vechĭ, avînd moşia lor, despre care se spune că ar poseda documente vechĭ, de pe timpul luĭ Ştefan-Vodă.

Căpoteşti, *sat*, în jud. Putna, com. Bolotești, pl. Gîrlele. Cătunul este aşezat pe malul Putneĭ, între Măgura şi Putna.

Are o populaţiune de 172 suflete, carĭ locuesc în 46 case. Are o biserică filială, cu hramul Adormirea. Şcoală nu se află în comună. Copiĭ cu vîrstă de şcoală sunt 27, 10 băeţĭ, 17 fete. Din aceştia, 5 copiĭ, 4 băeţĭ şi 1 fată, urmează la şcoala din Bolotești.

Căpoteşti, *sat*, face parte din comuna Hurueşti, plasa Berheciul, jud. Tecuciŭ. E aşezat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, în partea de N.-E. a comuneĭ, 2 kil. departe de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 68 capĭ de familiĭ, cu 290 suflete, locuind în 68 case. Are o biserică, cu hramul Ioan Botezătorul, făcută de locuitorĭ, după cum se vede din inscripţia ce se găseşte în ceaslov şi evanghelie. Are 8 1/2 fălcĭ de pămînt.

Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt: 25 băeţĭ şi 20 fete.

Căpoteşti, *şes*, în comuna Mironeasa, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, numit ast-fel după valea Căpoteşti. Se întinde spre S. de satul Hadîmbul, de la poalele dealuluĭ Căpoteşti, până în apa Stavnicul. Este acoperit maĭ peste tot de-o luncă deasă cu feluriţĭ copacĭ şi maĭ cu seamă răchiţi.

Căpoteşti, *vale*, jud. Iaşi. Incepe de la Sudul văeĭ Ulmilor şi merge până în hotarul despre Vasluiŭ a comuneĭ Mironeasa, din pl. Stavnicul. Această vale dimpreună cu văile: Hadîmbul, Rotariul şi Ulmi, nu sunt de cît numirĭ de părţĭ a văeĭ Stavnicul. Căpoteşti formează partea de la sfîrşit a acesteĭ văĭ. Tot cu numele de Căpoteşti se află şi un şes. Legenda spune că numele văeĭ i s'ar fi dat, după numele unuĭ tîrguşor ce odinioară ar fi existat aci şi din care se găsesc şi astăzĭ pietre şi bucăţĭ de cărămizĭ. Se poate ca în timpurile vechĭ să fi fost pe acolo vr'o locuinţă de oamenĭ, şi despre aceasta ne putem încredinţa după cele arătate în «Letopiseţul» la pag. 320, t. I. că: «în timpul cînd Calga Sultanul cu oştile de la Soroca s'a tras la Ţuţora şi Hamil Hatmanul cu tabăra pe Vladnic, Vasile-Vodă înspăimîntat că Tă-

www.dacoromanica.ro

tarii înaintase până sub tîrgul Iași, a pornit pe Doamnă împreună cu casele boerilor, prin frînturile codrilor pe la Căpotești, spre Cetatea-Neamțului. Apoi singur Vasile-Vodă, după cîte-va zile a lăsat Iași, așezîndu-se în niște poene în codrul Căpoteștilor dimpreună cu curtea sa.» Din faptul acesta rezultă, că, de oare-ce Domnul s'a retras cu curtea aicea, de sigur că în astă localitate, a trebuit să fie vre-o locuință de oameni, cu toate că nu o pomenește Letopisețul.

Cu numele de Căpotești se află un sat în com. Scheia din jud. Vasluiu, tot pe valea pîriului Stavnicul, mai în jos de com. Mironeasa din jud. Iași. Localitățile sunt aproape una de alta.

Căputeanul, *culme de dealuri*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, care se desprinde din muntele Chinul, trece prin Măguricea și Vîrful-Rusului și formează ridicăturile din stînga Uzului.

Căprarilor (Dealul-), *colină*, în jud. Buzău, com. Cislăul. Incepe din fața munteluĭ Scărișoara și se finește la Muchea-Rudarilor.

Căprarilor (Vălceaua-), *vălcea*, care străbate partea de E. a com. Brebul, pl. Prahova, jud. Prahova. S'a numit ast-fel, se zice, de la păstorii de capre, carĭ aveaŭ tîrle în aceste locurĭ.

Căprăreasa, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Tonea.

Căprăreața, *deal*, com. Mihăești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Căprăreața, *munte*, la N. comuneĭ Olănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, unde sunt stîne și unde se fabrică brînză.

Căprăretele, jud. Gorj, *depresiune* pe Dealul-Muereĭ, începînd la Vestul cătunuluĭ Roșia-d.-s., și terminîndu-se la hotarul Prigoriĭ.

Căprărețele, *munte*, com. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Căprăria. V. Dealul-Mare, com. Sinești, pl. Cîrligătura, județul Iași.

Căprăria, *deal*, acoperit de pădure de fag, lîngă satul Bîdilița, jud. Suceava.

Căprăria, *localitate*, jud. Brăila, situată la N.-V. de com. Bertești-d.-j., pl. Balta. Sunt aci puțurĭ pentru adăparea vitelor. Se zice că altă dată aci Turciĭ aveaŭ turme de oĭ și capre, de unde și numele localitățeĭ.

Căprăria *movilă*, jud. Brăila, la N.-V. com. Nazîrul, ca la 3 kil. și jum. spre E, de Roman. Servă de hotar între com. Nazîrul și Cotul-Lung.

Căprăria, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănulești. Izvorește din dealul Căprioara, curge d'alungul luĭ și merge de se varsă în rîul R.-Sărat, lîngă cătunul Toropălești.

Căprărieĭ (Dealul-), *deal*, pe teritoriul com. Dolhești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Căprărieĭ (Poiana-), *poiană*, județul Dorohoiŭ, în pădurea de pe Dealul-Lupărieĭ, com. Dersca, pl. Berhometele.

Căprărieĭ (Pîrîul-), *mic afluent* al pîrîuluĭ Neagra-Broștenilor, jud. Suceava.

Căprărieĭ (Valea-), *vale*, continuare a Văeĭ-Puiciĭ, spre V.-E. de comuna Țigănești, jud. Tecuciŭ.

Căpreanu, *munte*, între comunele Monteorul, Merei și Lipia, jud. Buzăŭ, acoperit de păduri.

Căpreanul, *vale*, în com. Monteorul, jud. Buzăŭ. Incepe din fundul munteluĭ Chilmiziul, se unește cu alt izvor, Căpreanul, și se scurge în pîrîul Sărata, la Fîntîna-Păduceluluĭ, de pe moșia Sărata-Banuluĭ.

Căpreasca (Nenia-), *pădure*, în comuna Vadul-Sorești, jud. Buzăŭ, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopia de Buzăŭ, situată pe moșia Modruzești și Căprești; are 138 hect.

Căpreasca, *pădure*. Vezĭ Arseanca, jud. Vîlcea.

Căpreni, *comună rurală*, din jud. Dolj, pl. Amaradia, situată în partea de N.-V. la 52 kil. departe de Craiova și la 23 kil. departe de Melinești, reședința plășeĭ Amaradia.

E situată între dealurile Artan, Boloșeni și Icleanul, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Amaradja și pe pîrîul Amărăzuia.

Limitele com. sunt: la E. comuna Slăvuța, la V. com. Andreești (Gorj), la N. comuna Pegeni și Băcești (Gorj), la S. com. Stoina.

Terenul comuneĭ este accidentat de dealurile Boloșeni și Icleanul și de piscurile: -Dogaruluĭ, -Spireĭ, Gîgîiul, Grînolea, Boloșeni, Bîroaia și Artanul. Dealurile sunt în legătură cu munțiĭ Gorjuluĭ; aŭ o înălțime

www.dacoromanica.ro

aproximativă de 600 m. și sunt acoperite cu vii, fînețe și păduri.

Comuna este udată de rîul Amaradia ce trece prin centrul comunei și care se încarcă pe stînga cu pîrîul Amărăzuia, iar pe dreapta cu pîrîul Plopul. In timpul primăverei și al ploilor torențiale, rîul Amaradia se revarsă.

Pe teritoriul comunei se află balta Căragic-Boloșeni, ce se scurge în Amaradia și unde se găsesc și pești mulți.

Smîrcuri sunt: Arcanul și Scurtul.

Com. Căpreni se crede că-și trage numele de la o mică vălcea, Capra, pe care este așezată. In vechime cuprindea 7 sate și anume: Boloșeni, Căpreni-d.-j., Brădești, Grînolea, Scurtul, Cornetul, Gîgîiul. A fost un timp cînd cuprindea și satele: Ciorari-din-Stoina și Toiaga, din com. Slăvuța. Azi, comuna este compusă din 9 sate și anume: Boloșeni, Căpreni-d.-j., sat de reședință, Căpreni-d.-s., Cornetul, Gîgîiul, Golumbeiul, Grînolea, Scurtul și Plopul.

In comună sunt 3 biserici vechi și una nouă: una de zid în satul Căpreni-d.-j., cu patronii Sfinții-Gheorghe și Dimitrie; alta în Cornetul, tot de zid, fondată la 1863, de Ioan Pascal Caragea și sora sa Raluca Măldărescu; are ca patron Cuvioasa Paraschiva; alta în Boloșeni, cu patronul S-ta Maria-Mică.

In satul Căpreni-d.-s. sunt 2 școli primare, 1 de băeți și alta de fete, ce funcționează din 1882. Ambele școli sunt sub același acoperiș; localul este în bună stare. Fie-care școală își are învățătorul ei. In anul școlar 1892—93 au fost frecuentate, cea de băeți de 70 școlari și cea de fete de 20 școlărițe.

Populațiunea comunei se urcă la 2247 suflete, din cari 1196 bărbați și 1051 femei. Străini sunt 11, 6 Germani și 5 Ovrei. In 1864 s'au împroprietărit 334 locuitori.

Suprafața teritoriului comunal trece de 3500 hect., din cari 1170 hect. arabile, 1780 hect. pădure, 335 hect. izlaz, 160 hect. fineață, 119 hect. vii și 55 hect. teren sterp și lacuri.

Moșiile sunt în număr de 9 și poartă fie-care numele satului pe care se află. Pădurile se găsesc pe moșiile Căpreni-d.-s., Boloșeni, Scurtul, Plopul, Cornetul și Căpreni-d.-j. și aparțin d-nei Ecaterina Căpreanu, d-lor Logadi, Zavarof, Murgășianu și moșnenilor. Felul arborilor ce se găsesc, sunt: gîrnița și ștejarul cari predomină, apoi gorun, fagi, ceri, paltini, tei, sorbi, jugastri, carpeni, salcii și anini.

Sunt două mori cu aburi: una pe proprietatea d-nei Căprianu în satul Căpreni-d.-s., și alta în satul Plopul, pe proprietatea d-lui Zavarof. Meseriași sunt 4: doi tîmplari, un zugrav și un brutar.

Locuitorii posedă 1218 vite cornute, 56 cai, 1774 oi, 368 porci și 330 capre.

Cîrciumi sunt 8 și băcănii 2; una este în Căpreni-d.-s. și alta în Căpreni-d.-j.

Comuna Căpreni este străbătută de șoseaua județeană Căpreni-Craiova, pe o lungime de 8 kil. Satele între ele sunt legate prin potece de car și drumuri nesoseluite.

Veniturile com. pe 1892—93 au fost de lei 3177,60.

Cheltuelile com. pe 1892—93 au fost de lei 3119,27.

Contribuabili sunt 756.

Căpreni-de-Jos, *sat*, pendinte de com. rur. Căpreni, jud. Dolj, situat pe rîul Amaradia, aproape de confluența lui cu Amaradia, la 52 kil., N.-V. de Craiova.

Are 389 suflete, 200 bărbați și 180 femei. Copiii din sat urmează la școalele din satul Căpreni-d.-s., ce sunt la 1 kil. depărtare. Cu vîrstă de școală sunt 13 copii. Știu carte 9 bărbați și 1 femee. In sat este o biserică de zid, cu hramul Sf. Gheorghe și Sf. Dumitru; 1 cîrciumă și 1 băcănie.

Șoseaua județeană care leagă acest cătun cu Craiova îi înlesnește comunicația la N. spre cătunele Căpreni-d.-s. și Golumbeiul, iar la S. spre Ciorari și Stoina.

Căpreni-de-Jos, *pădure particulară*, pl. Amaradia, comuna Căpreni, jud. Dolj, satul Căpreni-d.-j. Aparține d-lui N. Murgășianu. Felul arborilor ce se găsesc sunt: cerul, plopul, frasinul, aninul; predomină stejarul.

Căpreni-de-Sus, *sat*, pendinte de com. rur. Căpreni, jud. Dolj, pl. Amaradia, situat la 1 kil. la N. de Căpreni-d.-j., cătunul de reședință al comunei; cu 315 suflete, 167 bărbați și 148 femei. In sat sunt 2 școli: una de băeți, ce funcționează de mai mult și una de fete ce funcționează din 1882. Localul școalelor este în bună stare, construit din bîrne. Pentru ele s'au cheltuit 4000 lei. Ambele școli sunt sub același acoperiș. Școala de fete are o învățătoare, și este întreținută de comună, iar cea de băeți este întreținută de stat și are un învățător. Școala de băeți a fost frecuentată în anul 1892—93 de 70 băeți și cea de fete, de 20 eleve.

www.dacoromanica.ro

In sat este o cîrciumă și o băcănie.

Cătunul acesta se leagă de Căpreni-d.-j. prin șoseaua județeană Craiova-Căpreni. O șosea vecinală îl leagă la N. de Golumbeiŭ.

Căpreni-de-Sus, *pădure* particulară, pl. Amaradia, com. Căpreni, județul Dolj, satul Căpreni-d.-s.; aparține d-neĭ Ecaterina Căpreanu. Felul arborilor sunt: gîrnița, cerul, plopul, aninul, jugastrul, carpenul, salcia; aninul și stejarul predomină.

Căpreşti - Modruzeşti, *moșie*, în com. Vadul-Soreşti, județul Buzăŭ. Vezĭ Modruzeşti-Căpreni.

Căpriana, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Fundul-Răcăciuni, situat lîngă satul Curmătura.

Căpriana, *deal*, îmbrăcat în pădure de fag, în jud. Suceava, com. Tătărușĭ.

Căprianul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Fundul-Răcăciuni; acest deal desparte com. Fundul-Răcăciuni de comuna Gropile.

Căprianul, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Fundul-Răcăciuni, de pe teritoriul moșieĭ Gîșteni.

Căprianul, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., comuna Fundul-Răcăciuni. Izvorește din pădurea cu același nume, udă satul Curmătura, unde se încarcă cu pîrîiașul Curmătura și se varsă în pîrîul Răcăciuni.

Căprinișul, (Pițigoiasca), *vale*, în cătun. și com. Breaza, jud. Buzăŭ. Ese din munțiĭ Istrița și se scurge în Apa-Limpede.

Căprioara, *deal*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănulești. Se desface din Măgura-Căpățineĭ, se întinde în partea de E. a comuneĭ, printre rîul Coțatcul și pîrîul Caprăria. Se termină în rîul R.-Sărat; e acoperit cu pădurĭ.

Căprioara, *pădure* de salcie, pe malul Siretuluĭ, în com. Piscul, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ. In vechime, aicĭ era un sat, care s'a desființat, cînd locuitoriĭ luĭ s'aŭ adăugat la formarea satuluĭ Piscul.

Căprioara, *pădurice*, județul Tecuciŭ, com. Tudor-Vladimirescu, situată la extremitatea județuluĭ, în partea de Sud, lîngă Siret.

Căprioara, *vale*, com. Rîmești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Se varsă în rîul Beica, tot în raionul acesteĭ comune.

Căprioareĭ (Valea-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Dumbrava-Coltiĭ, căt. Lupoaia. Ese din localitate și se scurge în Valea-Coltilor.

Căprioareĭ (Valea-), *vale*, jud. Tecuciŭ, situată la V. de satul Matca; se întinde pănă la S. de sat.

Căprioarele, *deal*, jud. Dolj, plaiul Jiul-d.-mj., com. Intorsura, de lîngă care începe hotarul de N. către com. Vîrvorul.

Căpriorul, *sat*, jud. și pl. Dîmbovița, cătunul comuneĭ Tătărani.

Acest cătun are în raionul săŭ 1175 hectare de pădure.

Căpriorul, *torent*, jud. Gorj, ce ia naștere de la Sudul com. Roșia și se varsă în Roșia la hotarul Colțești, dînd naștere văeĭ cu acelașĭ nume.

Căpriorului (Dealul-), *deal*, comuna Colțești, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea.

Căpriorului (Muchea-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Cănești, pe hotarul despre com. Policiori.

Căprişoara, *vîrf de munte*, în dreapta rîuluĭ Argeș, jud. Argeș, plaiul Loviștea.

Căpriţa, *pădure* de fag, pe poalele dealuluĭ Pietrișul, din com. Valea-Gloduluĭ, jud. Suceava, lîngă frontieră.

Căpriţeĭ (Izvorul-), *izvor*, în com. Tislăul, căt. Valea-Capreĭ, jud. Buzăŭ. Incepe în pădure și se scurge în rîul Nișcovul.

Căpriţeĭ (Pîrîul-), mic *afluent* al Bistriteĭ, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Căpşuna, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, cătunul comuneĭ Cobia.

Căptălani, *sat*, face parte din com. Motoșeni, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ Apa-Neagră, departe de reședința comuneĭ cu 6 kil. Are o populație de 32 capĭ de familiĭ, cu 121 suflete. La S. de sat se află ruinele uneĭ bisericĭ, numită Biserica-din-Spinĭ.

Căptăreşti, *trup de moșie* nelocuit, din proprietatea Strîmba, situată în plasa Cîlnișteа, jud. Vlașca.

Căpuşeni, *sat*, în pl. Simila, jud.

www.dacoromanica.ro

Tutova, com. Vlădești, spre N. de satul Vlădești. Are 192 locuitorĭ (din carĭ 16 știŭ carte) și 55 de case. Locuitoriĭ se ocupă cu rotăria și facerea mangaluluĭ.

Cărarea, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, pe teritoriul comuneĭ Cosîmbești.

Cărarea-luĭ-Radu, *loc*, județul Băcăŭ, pl. Bistrița-d.-s., pe teritoriul com. Ciumași.

Cărăboaia, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, situat d'a dreapta Uzuluĭ.

Cărăboaia, *podiș*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, având o întindere de 180 hect. și acoperit cu fînețe și locurĭ arabile.

Cărăbușul, *pisc*, pe muntele cu acelașĭ nume, com. Filipești-de-Pădure, pl. Filipești, jud. Prahova, la poalele căruia e pădurea proprietaruluĭ.

Cărădana, *movilă*, în satul Bădărăi, com. Bivolari, pl. Turia, jud. Iași.

Cărăimănesc (Muscelul-), *cătun*, al com. Colți, jud. Buzăŭ, situat pe un platoŭ înalt și înzestrat cu o frumoasă priveliște. Are 350 locuitorĭ și 92 case. De dînsul se alipesc cătunele Camburul, Mățara și Seciul.

Cărăimănesc (Muscelul-), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com Colți, cătunul Muscelul-Cărăimănesc. Are 320 hect., din carĭ 82 pădurea Vîrful-Goșiĭ, restul fînețe, izlaz și curăturĭ. Proprietate în devălmășie a moșnenilor. Aci se află o bogată sorginte de apă minerală: Muscelul.

Cărămida, *trup de pădure*, a statuluĭ, în întindere de 20 hect., care împreună cu trupurile: Gărvanele, Valea-Ocoliturei și Valea-Iepureluĭ, formează pădurea Bălteni, din com. Pojogi, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Cărămida, *loc izolat*, com. Bălteni, plasa Cerna d.-s., județul Vîlcea.

Cărămida, *vale* mică, în județul Vlașca, pe proprietatea Uzunuluĭ; dă în valea Bujorul.

Cărămidari, *sat*, județul Brăila. (Vezĭ Licoteanca, de pe moșia Eforieĭ, din com. Filiul).

Cărămidari, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Șesești-d.-j.

Cărămidarilor (Lacul-), *lac*, pe proprietatea Paraipani, pendinte de com. Arsachi, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Cărămidăria, *subdiviziе* a *căt.* Simileasca-Banul, din com. Simileasca, jud. Buzăŭ, numit astfel din cauza că maĭ toțiĭ locuitoriĭ se ocupă aci cu facerea cărămideĭ.

Cărămidăria, *baltă*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul com. Buhociul.

Cărămidăria, *șes*, jud. Botoșani, pe teritoriul satuluĭ Manolești saŭ Botoșanca, com Curtești, pl. Tîrgul, numit ast-fel de la urmele de cuptoare de cărămidă ce se văd.

Cărămidărieĭ (Dealul-), *deal*, jud. Dorohoiŭ, numit și Dealul-Lăbușteĭ. Se întinde în partea de S. a com. Lozna, pl. Berhometele.

Cărămideĭ (Dealul-), *deal*, jud. Constanța, în pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor Ostrovul, Almalîul și Bugeacul. Se desface din dealul Sapce-Bair. Se întinde spre E. în formă de semicerc, avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., prin partea vestică a plășeĭ și a com. Bugeacul, prin cea sudică a com. Ostrovul, și prin cea nordică a comuneĭ Almalîul. Din el izvorește Valea-Bugeaculuĭ. Pe muchea luĭ merg drumurile Ostrovul-Cuzgun și Almalîul-Bugeacul. Are o înălțime de 97 m. Este acoperit cu livezĭ și puține semănăturĭ.

Cărămideĭ (Dealul-), *deal*, în com. Dăești, plasa Oltul-d.-s., județul Vîlcea, pe vîrful căruia se văd fărîmăturĭ de cărămizĭ marĭ, în forma cărămizilor întrebuințate la cetățile romane.

Cărănăul, *numire vechie* a *comuneĭ* și *cătunuluĭ* Cîmpulungeanca, jud. R.-Sărat, ce a rămas acum numaĭ pentru cătunul Cărănăul.

Cărănăul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul comuneĭ Cîmpulungeanca, în partea de N., pe poalele dealuluĭ Cărănăul, la 3 kil. spre N. de cătunul de reședință. Are 300 hect., populate cu 24 familiĭ, în totul 266 suflete, din carĭ 14 contribuabilĭ.

Cărănăul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Cîmpulungeanca, în partea de V. a eĭ. Face parte din culmea Cîmpulungeanca. Este acoperit cu pădurĭ.

Cărăpcești, *sat*, în pl. Corodul. jud. Tutova, la marginea despre S. a jud., pe pîrîul Recea,

www.dacoromanica.ro

Are 567 locuitorĭ, din carĭ 37 ştiŭ carte; 175 contribuabilĭ. Locuesc în 131 case. Formează o comună, comuna Cărăpceşti, cu cătunele Tălpăoani. Are 32.50 hect. viĭ, din carĭ 7.50 nelucrătoare, şi 1.50 livezĭ cu prunĭ. Comerciul se face de 12 oameni, din carĭ 10 Romînĭ şi 2 Evreĭ, în 12 stabilimente comerciale, din carĭ 6 cîrciumĭ. Are o şcoală primară de băeţi şi o biserică.

Cărăreni, *numire vechie*, a *satuluĭ* Hagieni, jud. Ialomiţa.

Cărărenilor (Lunca-), *luncă*, în jud. Botoşani, com. Costineşti, pl. Tîrgul.

Cărărilor (Dealul-), *deal*, în judeţul Tulcea, plasa Măcin, comuna Văcăreni, şi cătunul său Gărvanul. Se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V., descriind forma unuĭ semi-cerc şi brăzdînd partea nord-vestică a plăşeĭ, pe cea estică a comuneĭ Jijila şi pe cea vestică a comuneĭ Văcăreni. La N. se prelungeşte cu dealul numit Dealul-cu-Monument, la ale căruĭ poale estice se află aşezat satul Gărvanul; la S. cu Dealul-Milcovuluĭ, prin care stă în legătură cu dealul Sevastinul. Poalele sale vestice se sfîrşesc pe malul estic al întinseĭ bălţĭ Jijila; cele nord-estice, pe malurile vestice ale gîrlelor Lăţimea şi Gîrla-Mare; cele de la S. se sfîrşesc pe malul drept al pîrîuluĭ Valea-Jijila. Satul Jijila se află aşezat la poalele sud-vestice ale sale, şi Văcăreni la cele nord-estice. Din el îşĭ iaŭ naştere următoarele pîraie: la V., Valea-Nucilor, ce se varsă în balta Jijila; la S., Valea-luĭ-Bran, afluent al Văeĭ-Jijila; la E., Valea-Gloduluĭ, afluent al Gîrleĭ-Marĭ. Înălţimea cea maĭ mare o atinge în vîrful Pietrosul (162 m.), apoĭ în Movila-Fuseĭ (108 m.) şi Movilele-Săpate (102 m.) Pe costişele sale vestice şi estice sunt viĭ întinse. Din pricina numeroaselor drumurĭ ce-l străbat i s'a dat şi numele. Printre cele maĭ însemnate drumurĭ avem: Calea judeţeană Măcin-Isaccea, drumurile vecinale Jijila-Azaclîul, Jijila-Văcăreni, Jijila-Gărvanul şi Luncaviţa-Gărvanul-Azaclîul. Este acoperit cu păşunĭ şi sămănăturĭ.

Cărăsoaea, *baltă*, în suprafaţă de 3 hect. în partea de S. a satuluĭ Bucureşti, comuna Sălăgeni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Cărăşelul, *baltă*, formată din vărsarea Prutuluĭ, lîngă satul Şendreni, pl. Braniştea, judeţul Iaşi.

Cărătnăul, *cătun* al comuneĭ Săruleşti, jud. Buzăŭ. Are 270 locuitorĭ şi 36 case.

Cărătnăul, *vechie numire* a *comuneĭ* Săruleşti, jud. Buzăŭ.

Cărătnăul, *vale*, în com. Săruleşti, jud. Buzăŭ. Incepe din Fundul-Cărătnăuluĭ şi dă în valea Pecenega.

Cărătnăul şi Sărata, *pădure*, a statuluĭ, pe moşia Săruleşti-Cărătnăul, jud. Buzăŭ, pendinte de Episcopie, încorporată cu pădurea de pe Vatra-Schituluĭ-Vintilă-Vodă, şi formînd împreună un corp de 1789 hect.

Cărătnăul şi Săruleşti, *moşie*, jud. Buzăŭ. (Vezĭ Săruleşti şi Cărătnăul).

Cărăuşi, *sat*, populat de 40 familiĭ, în plasa Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna Raşi, jud. Ialomiţa. Este situat pe cîmpul Bărăganul, la 5 kil. spre S. de satul de reşedinţă.

Acest sat maĭ poartă numirea şi de Raşi-d.-s. Numirea de Cărăuşi i s'a dat pentru că locuitoriĭ, pe lîngă plugărie, maĭ exercită şi meseria de cărăuşi.

Cărăuţa, *pîrîŭ*, în judeţul Suceava, mic afluent al pîrîuluĭ Sabasa.

Cărăvanul, *movilă*, plasa Balta, com. Goicea-Mică, jud. Dolj.

Cărăvăeasca, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, insula Balta, com. Şocariciul.

Cărbuna, *deal*, pe moşia Capul-Dealuluĭ, com. Roşcani, pl. Turia, jud. Iaşi.

Cărbunari, (Poiana), *loc izolat*, pe malul stîng al rîuluĭ Bistriţa, în com. Bicaz, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Cărbunari, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Ocna, situat la V. de oraş, pe malul stîng al Trotuşuluĭ, prezintînd Stînca-Lăstunilor.

Cărbunari (La-), *poiană*, com. Tîrleşti, plasa Teleajenul, jud. Prahova.

Cărbunarilor (Valea-), *pîrîŭ* însemnat, în jud. Tulcea, plasa Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Nalbant (şi anume pe acela al cătunuluĭ său Trestenic). Izvoreşte din poalele sudice ale dealuluĭ Cilicul; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi pe cea nord-vestică a comuneĭ. Curge prin păduri, printre

www.dacoromanica.ro

dealurile Cogea-Cara-Bair, Buiuc-Cara-Tepe, Cuciuc-Cara-Tepe, de o parte și Carcaman-Bair, Canagic-Bair de altă parte; lasă pădurile, trece prin satul Trestenic și Nalbant, de unde începe să poarte numele de Valea-Pîrîuluĭ-Telița, deosebit de adevăratul pîrîŭ Telița, care udă satul Telița. Malurile sale sunt înalte și pe alocurea și rîpoase. Și-a luat numele în faptul că o mulțime de cărbunarĭ eraŭ stabiliți în munți, de-alungul acesteĭ văĭ.

Cărbunarul, *sat*, în partea de N. a comuneĭ Valea-Satuluĭ, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, numit ast-fel de la ocupațiunea locuitorilor carĭ fac cărbunĭ. Maĭ înnainte se numea Filozofi. E situat pe coasta de S. a dealuluĭ Bordea, în marginea jud. Iași, pe o întindere de 422 hect., în carĭ sunt 200 hect. pădure, iar 82 hect. pămînt arabil sunt ale locuitorilor. Are o populație de 31 familiĭ, saŭ 156 suflete.

Are 1 crîșmă. Pe teritoriul satuluĭ se află un iaz.

Vite sunt: 94 vite marĭ cornute, 5 caĭ și 3 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 7 pluguri și 13 care cu boĭ.

Cărbunarul, *deal*, spre V. de satul Mironeasa, comuna Mironeasa, pl. Stavnicul, jud. Iași, numit ast-fel dela cărbuniĭ ce se fac pe el.

Cărbunarul, *pădure*. Vezĭ Trupurile-de-Pădure, com. Lăicăi, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Cărbunarul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, în com. Albești, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 300 hect., avînd un masiv întrerupt și neregulat, din cauza tăerilor neregulate din trecut. Esențe principale: fag, mesteacăn și plop cu vîrsta de 20—30 anĭ.

Cărbunarul, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, com. Broșteni, afluent al Cotîrgașuluĭ. Are de tributar pe Pîrîul-Țigănușuluĭ și Rîele.

Cărbunarul, *poiană*, com. Zmeurătul, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Cărbunarul, *vale*, jud. Brăila, la Sudul comuneĭ Fleașca.

Cărbunarul saŭ **Măgura**, *pădure*, la E. de com. Cetățeni-din-Vale, jud. Muscel, din care izvorește valea Măgura și Mitoiul.

Cărbunaruluĭ (Lacul-), *lac*, în Valea-Găveneĭ, la hotarul moșielor Uzunul și Strîmba, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca.

Cărbunăria, *pîrîŭ* mic, în județul Tulcea, plasa Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Balabancea și pe acela al cătunuluĭ săŭ Țiganca-Taița. Izvorește din poalele orientale ale dealuluĭ Negoiul; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la V. la E.; udă partea centrală a plășeĭ și vestică a comuneĭ, și, după un curs de 2 kil., tot prin pădurĭ și pe la poalele dealuluĭ Cărbunăria, se deschide în Valea-Pîrîuluĭ-Taița, pe dreapta, ceva maĭ jos de satul Taița. Este tăiat de drumul vecinal Taița-Hancearca. Și-a luat numele de la dealul Cărbunăria, pe care altă dată se făceaŭ cărbunĭ din lemnul pădurilor celor întinse de pe acest deal.

Cărbunărița, *șes*, în com. Bozieni, pl. Mijlocul-d.-s., județul Neamțu, situat între tîrgușorul Bozieni, satul Ruginoasa, dealul Stan și pîrîiașele Ciorani și Ruginoasa. Este împărțit, prin șoseaua Piatra-Roman, în două părțĭ, dintre care cea despre S. se maĭ numește și Siliștea.

Intinderea sa e de 146 hect. (102 fălcĭ), iar terenurile sale priesc semănăturilor de orz și porumb.

Cărbunător, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rur. Nicolițelul. Se desface din Dealul-Mare; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și a comuneĭ. Curge prin pădurĭ. Are malurĭ înalte. Se deschide după 3 kil. în Valea-Telița, chiar lîngă satul Nicolițelul.

Cărbuneanul, se numea în vechime *a treia gură de ocnă*, deschisă în Sălnicul, plaiul Vărbilăul, județul Prahova. Azĭ se numește Baia-Verde, din cauza apeĭ sale verzĭ. Această apă are o sărătură extraordinară și o densitate mare. Ocna a avut o adîncime mare.

Cărbuneanul, *vălcea*, jud. Prahova. Izvorește dintre dealurile com. Slănicul și Văleni; trece pe lîngă Baia-Verde și se varsă în gîrla Slănicul, pe țărmul stîng, în dreptul penitenciaruluĭ din com. Slănicul.

Cărbuneasca, *vechea numire* a com. Scorțianca, din com. Amarul, jud. Buzăŭ.

Cărbunele, *deal*, la E. de com. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Muscel, din care izvorește pîrîul Băneasca.

Cărbunele, *munte*, jud. Gorj, la

www.dacoromanica.ro

N. de com. Novaci, lîngă rîul Lotrul.

Cărbunele, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani. Este acoperit cu brazi.

Cărbunele, *pîrîu*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani. Isvorește din muntele Cărbunele și se varsă în apa Cerna. Dintr'însul se pescuesc păstrăvi.

Cărbunele, *pîrîiaș*, în com. Vînători Neamțului, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. Izvorește din povărnișul despre N.-E. al munteluĭ Pleșa și se varsă pe partea stînga a pîrîuluĭ Nemțișorul, drept în fața pîrîuluĭ Maghernița.

Cărbuneluĭ (Movila-), *movilă*, pl. Băilești, com. Catanele, jud. Dolj, de lîngă care începe hotarul de E. al com. Catanele către com. Bistrețul.

Cărbunesculuĭ (Muchea-), *colină*, în com. și căt. Calvini, jud. Buzău, acoperită cu livezĭ și puțină vie. Se maĭ numește și Fața-Bisericeĭ.

Cărbunești, *com. rur.*, în jud. Gorj, partea de S.-E. a comuneĭ Petrești-d.-s., pl. Amaradia, spre S.-E. și la 27 kil. de orașul T.-Jiul și compusă din 2 cătune: Cărbunești și Dușești. E situată parte pe deal, parte în vale, în partea stîngă a rîuluĭ Gilortul. Are o suprafață de 800 hect., din carĭ 400 hect. arabile, 15 hect. vie, 17 prunet, iar restul pădure și livezĭ.

Pămîntul este fertil.

Are o populație de 340 familiĭ, cu 1034 suflete. Sunt 186 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 100 pluguri, 2 căruțe cu caĭ, 90 care cu boĭ, 472 vite marĭ cornute, 608 oĭ, 135 capre, 344 rîmătorĭ, 41 caĭ și 92 stupĭ de albine.

Venitul comuneĭ e de leĭ 1655, iar cheltuelile de 1643 leĭ, 39 banĭ.

Gilortul traversează această comună de la N. la S.

Comunicațiunea se face prin șoseaua vecinală ce vine despre V., pe la capul poduluĭ de pes'e Gilortul, din com. Petrești-d.-s., legînd-o spre E. cu Licureni. Spre N. se leagă prin șoseaua comunală cu comuna Ștefănești.

In comună se găsesc: 1 moară, cu 5 alergătorĭ, pe apa Girlortul, 4 puțurĭ cu cumpănă și 10 izvoare acoperite.

Are 1 școală înființată la 1870 și frecuentată de 55 elevĭ. In această comună a patra parte a locuitorilor știŭ carte.

Comuna are 4 biserici, din care: una este ruinată; una e de zid, pe malul drept al Gilortuluĭ, zidită la anul 1797 de Mihail Colțescu; a 3-a la 1780 de locuitorĭ și a patra la anul 1790 tot de locuitorĭ. Sunt deservite de 1 preot și 1 cîntăreț.

Cărbunești, *cătun*, jud. Gorj, reședința comuneĭ. Are o suprafață de 430 hect., din care 200 hect. arabile, 8 hect. viĭ, 10 hect. prunet, restul tufăriș, fîneață și pădure. Pămîntul este fertil.

Populația sa este de 255 familiĭ, cu 761 suflete, din carĭ 106 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 66 pluguri, 1 căruță cu caĭ, 60 care cu boĭ, 300 vite marĭ cornute, 400 oĭ, 80 capre, 200 rîmătorĭ, 22 caĭ și 60 stupĭ.

In cătun se găsesc 2 puțurĭ cu cumpănă și 6 izvoare acoperite.

Cătunul are 2 biserici, din carĭ una e ruinată, iar cea-l'altă făcută de locuitorĭ la anul 1790. Sunt deservite de 1 preot și 1 cîntăreț.

Cărbunești, *com. rur.*, pl. Podgoria, jud. Prahova. In vechime locuitoriĭ ocupîndu-se cu facerea de cărbunĭ, comuna s'a numit Cărbunești.

Este situată pe dealurile Lopatna, Hotarul, Sorescu și Gogeasca-d.-j., și pe ambele malurĭ ale gîrleĭ Lopatna, la 45 kil. departe de Ploești, capitala județuluĭ și la 15 kil. de a plășeĭ.

Populația sa e de 1107 locuitorĭ (544 bărbațĭ, 563 femeĭ); 272 capĭ de familie; 205 contribuabilĭ. Locuesc în 275 case.

In comună e o singură biserică, fondată la anul 1842 și deservită de un preot.

Locuitoriĭ se ocupă numaĭ cu agricultura. Eĭ au 22 caĭ, 120 boĭ, 120 vacĭ, 114 viței, 200 oĭ, 16 capre, 150 porcĭ și 20 bivolĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moșneni. 36 s'aŭ împroprietărit, la 1864, pe moșia statuluĭ Căldărășanca, cînd și li s'aŭ dat 90 hect., iar 11 pe moșiĭ particulare, dîndu-li-se 35 hectare pămînt.

In raionul comuneĭ, pe apa Lopatna, sunt 3 morĭ pentru măcinat.

Școala datează în comuna de la 1864, dar n'a funcționat regulat. A fost frecuentată în 1892 de 18 băeți și 4 fete, din numărul de 110 copiĭ în vîrstă de școală. Știŭ carte 36 bărbațĭ și 12 femeĭ.

Toată comuna are o suprafață de 1300 hect.

Comerțul se exercită de 4 cîrciumarĭ.

Bugetul comuneĭ este de leĭ 6,93.

Comuna are numaĭ o singură

www.dacoromanica.ro

şosea, ce vine din judeţul Buzău, la oraşul Ploeşti.

E udată de văile: Gogeasca, Limpezelul, Seciul şi Lopatna.

Cărbuneşti, *staţie de dr. d. f.*, jud. Gorj, pl. Novaci-Amaradia, căt. Petreşti-d.-s., pe linia Filiaşi-T.-Jiul, pusă în circulaţiune la 16 Ianuarie, 1888. Se află între staţiile Bărbăteşti (9.6 kil.) şi Copăcioasa (10.2 kil.) Înălţimea d'asupra nivelului mării de 199m,64. Venitul acestei staţii pe anul 1896, a fost de 93540 lei, 50 bani.

Cărbuneşti, *deal*, com. Cărbuneşti, pl. Podgoria, jud. Prahova, pe care se cultivă 13 hect. vie.

Cărbuneşti, *moşie* a statului, fostă pendinte de mănăstirea Căldăruşani, jud. Prahova şi care pe periodul 1888-93, s'a arendat cu 2200 lei anual. Arenda s'a scăzut la 1200 lei, pentru-că o parte din moşie s'a vîndut.

Cărbuneşti, *moşie*, pe care s'au împroprietărit la 1864 parte din locuitorii comunei Tîrleşti, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Cărbuneşti, *pădure* a statului, în întindere de 1255 hect., pendinte de com. Cărbuneşti, pl. Podgoria, jud. Prahova, formată din trupurile Cărbuneşti (430 hect.), Căldăruşanca-Atîrnaţi (75 hect.) şi Căldăruşanca-Aricesti (750 hect.)

Cărbuneşti - Mîndrişca, sau **Mănăstirea - Caşinul**, *moşie*, fostă a Statului, situată pe teritoriul comunei Mîndreasca, jud. Putna, pl. Răcăciuni, în întindere de 650 fălci. Are 2 cantoane: Mîndreasca (600 fălci) şi Făurel (50 fălci). Trupul numit De-la-Vale-de-Şosea, în întindere de 400 hect., s'a parcelat în loturi mici şi s'a vîndut în anul 1890. Arenda ei anuală, până la 1890, a fost de 3000 lei.

Cărbuni (Lacul-cu-), *lac*, între com. Poiana sau Gîlmeele, din jud. Oltul şi moşia Crîngeni. Acest lac serveşte ca punct de hotar al moşiilor Poiana şi Crîngeni, jud. Teleorman.

Cărbuni (Măgura-cu-), *măgură*, situată în jud. Olt, cam la Nord, pe malul drept al Iminoguluĭ. Servă şi de hotar între delimitarea locuitorilor din cătunul Perieţi-d.-s. şi moşia d-luĭ Alexe Romanov.

Cărceşti, *sat*, cu 200 suflete, jud. Argeş, plasa Oltul; face parte din com. rur. Cuca.

Cărleşti, *sat*, cu 25 fam., judeţul Argeş, pl. Oltul; face parte din com. rur. Vitomireşti-Trepteni.

Cărligata, *deal*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-s., de pe teritoriul com. Mărgineni-Munteni.

Cărligata, *lac*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Nadişa.

Cărligata, *pădure*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., din com. Drăgugeşti.

Cărligei, *com. rur.*, din plasa Novaci-Amaradia, jud. Gorj, situată pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Galbenul, la 36 kil. spre răsărit de T.-Jiul. Este formată din 3 cătune: Cărligei, Pereşti şi Bălceşti. Are 300 familiĭ, cu 1370 suflete, din cari 265 contribuabilĭ. Este coprinsă între comunele Bumbeşti-Piţicul la E., Pociovalişteа la N., Prigoria la S. şi Bengeşti la V. Prin comună trece şoseaua T.-Jiul-Horez-R.-Vîlcea; şoseaua vecinală, care merge la Zorleşti şi rîul Gilortul şi trece prin cătunul Pereşti. Suprafaţa moşieĭ este de 2500 hect., dintre care 1250 ale locuitorilor şi 1300 ale proprietarilor. Sunt 8000 hectare pădure, 300 hect. livezĭ, 700 hect. arături, 89 hect. vie, 611 hect. păşune. Are: 4 biserici, deservite de 4 preoţi şi 4 cîntăreţi; 1 şcoală mixtă, frecuentată de 60 elevĭ, din cari 15 fete. Are 3 morĭ şi 3 cîrciumĭ. Comerciul se face de 3 Romînĭ.

Locuitorii se ocupă cu agricultura şi cultivarea grădinilor.

Ei posedă: 40 pluguri, 1080 vite mari cornute, 168 caĭ, 5 bivolĭ, 1200 oĭ, 65 capre, 405 rîmători. Veniturile com. sunt de leĭ 1338, banĭ 56 şi cheltuelile de leĭ 1327, banĭ 76.

Cărmăneşti, *moşie*, fără sat, în comuna Costişa, plasa Bistriţa, jud. Neamţu.

Cărnicea, *lac*, în plasa Ialomiţa-Balta, insula Balta, com. Stelnica, jud. Ialomiţa.

Cărniceni, *com. rur.* la S. plasa Turia, jud. Iaşi, la o depărtare de 18 kil. de oraşul Iaşi. Este aşezată între şesul Prutuluĭ şi al Jijieĭ. Terenul său e puţin accidentat şi prezintă mai multe podişe întinse, avînd satele situate parte pe aceste podişe şi parte pe coastele lor. Este formată din satele: Cărniceni, Şetrăreni, Probota, Blîndeşti, Raiul, Ţigăneşti (Căminăreşti, tîrguşor) şi Perieni. Suprafaţa este cam de 8400 hect. şi populaţia sa de 695 fam. sau 2648 locuitorĭ Romînĭ, carĭ se ocupă cu agricultura şi cu creşterea vitelor.

www.dacoromanica.ro

In comună sunt cinci biserici, deservite de 4 preoți și 6 cîntăreți; trei școli, cu 4 învățători și 119 școlari, (87 elevi, 30 eleve); 6 mori, 4 de apă și 2 de aburi.

Budgetul este de 17252 lei 59 bani la venituri și 16940 lei 60 bani la chelt ieli.

Numărul vitelor se urcă la 9270 capete, din cari: 35003 vite mari cornute, 348 cai, 4698 oi, 20 capre și 809 rîmători.

Cărniceni, *sat*, din com. Cărniceni, pl. Turia, jud. Iași, așezat pe două platouri despărțite de o rîpă, prin care curge pîrîul Stejărelul. In partea despre E. a satului trece rîul Jijiea, iar pe marginea despre V. trece șoseaua județeană Iași-Botoșani. Are o suprafață cam de 1859 hect. și o populație de 140 familii, saŭ 514 suflete. Partea satului așezată pe costișa despre Est se numește Văleni, după numele văei ce se află în marginea lui. Se zice că această parte de sat s'ar fi înființat la 1815 de către un răzeș, care, cumpărînd moșia, s'a statornicit în această localitate.

Spre S. de satul Cărniceni, pe șesul dintre rîurile Prutul și Jijiea, trece șanțul, numit de oameni, Șanțul-lui-Traian.

Are o biserică zidită la 1792, de d-l Beldiman, fost proprietar, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, întreținută de comună, e înființată la 1865 și frecuentată de 33 elevi.

Numărul vitelor e de 1086 capete, din cari: 750 vite mari cornute, 78 cai, 69 oi și 186 rîmători.

In acest sat, a stat Ghica-Vodă cu tabăra într'o vară, după anul 7165, cînd Constantin-Vodă era gata să vină cu ajutorul lui Racoți, Domnul Transilvaniei, de unde apoi s'a retras mai la vale la Capul-Stînceï.

Cărpănosul, *lac*, în județul Tulcea, plasa Sulina, comuna urbană Chilia-Veche, situat în partea apusană a plășeï și a comuneï. Este format de lacul Tatanir, cu care comunică prin 2 mici gîrle. E înconjurat numai cu stuf. Are 12 hectare și produce pește puțin.

Cărpinei, *pîrîŭ*, în com. rur. Cloșani, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți; se varsă în Motrul.

Cărpineï (Dealul-), *deal* însemnat, jud. R.-Sărat, în plaiul Rîmnic, com. Dumitrești. Se desface din culmea Lupan și brăzdează partea nordică a com. Este acoperit cu păduri și pășuni.

Cărpinești, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Mărgărițești. Se desface din culmea Cîmpulungeanca și brăzdează partea de Vest a comuneï. Este acoperit cu păduri și pășuni.

Cărpinișteа, *com. rur.*, în plaiul Slănicul, jud. Buzăŭ, situată pe ambele maluri ale rîuluï Slănic, la o distanță de Buzăŭ de 30 kil. Limitele sale sunt: la S., începînd din marginea cât. Poponeți (com. Băești), urcă peste coline pănă la muchea Piua (comuna Policiori); la V., începînd din muchea Piua, merge pe culmea plaiuluï, prin Muchea-Vizireanuluï și Muchea-Beciuluï, pănă ajunge în Muchea-Gălbezeï, de unde se lasă pe hotarul moșieï Cîrteanca; la Nord, începînd din Cîrteanca se abate pe lîngă muchea Moțoiul și se lasă în albia rîuluï Slănic, în apropiere de Valea-Vaceï, trece Slănicul, urcă pe muchea Podul-luï-Cîrlig, apoi în Groapa-Mare, de unde urcă în Muchea-Furtuneï, apoi în Muchea-Gărdoaia, face o mică curbă spre N.-E. și ajunge în Muchea-Dimieneï și de aci în muchia Florești, de unde se curbează pe hotarul moșieï Licoi, atinge hotarul jud. Rîmnicul, în dreptul muchieï Motohani, merge pe hotarul Rîmniculuï, pănă în muchea Motohancii saŭ Richițiï, în dreptul comuneï Nisipurile; părăsește hotarul Rîmniculuï, și peste coline, se îndreptează spre cătunul Hîrboca, o ia pe hotarul moșieï Hîrboca-Banuluï, ese în Muchea-Dumbrăveï și moșia Clociți, ajunge în viile locuitorilor din cătunul Izvorul-Dulce, apoi merge tot pe plaiŭ, alături cu Clociți, pănă în Muchea-luï-Isac; de aci trece pe la muchile Pietroiul și Cremenea, se lasă pe lîngă podul Cal-Alb, pănă în muchea Fulga, ajunge la cât. Poponeți și trece Slănicul în Gura-Văeï-Balauruluï, punct de unde am început. Suprafața acesteï com. este de 4586 hect. din care 2585 arabile, 57 pădure, 1046 fineață, 473 izlaz, 32 livezi, 108 vii și 291 sterp.

Proprietăți mai însemnate sunt: Furești saŭ Izvorul-Dulce, Richițile, Licoi, Valea-Hotaruluï Valea-Puțuluï și Cocorești saŭ Beceni-d.-j., toate particulare. Terenul comuneï, de și accidendat, dar prezintă o întinsă suprafață pentru cultura cerealelor. Industrie n'are afară de 2 mori de apă și începuturi de cojocărie și cizmărie. Comerțul se mărginește în desfacerea producțiunilor locale și în transporturi. Are 2 tîrguri: la 23 Aprilie și la Dumineca-Mare. Calea cea mai însemnată de comunicație e șoseaua Sapoca-Lopătari, care se întrerupe cînd Slănicul vine mare.

www.dacoromanica.ro

Vite are: 617 boĭ, 363 vacĭ, 84 viței, 4 bivolițe, 21 caĭ, 56 epe, 13 mînjĭ, 4150 oĭ, 4 capre 3 asinĭ și 294 porcĭ. Stupĭ sunt 40.

Comuna e formată din cătunele Cărpinișteа, Izvorul-Dulce, Valea-Hotaruluĭ și Valea-Părului. Populația sa e de 2040 locuitorĭ, din carĭ bărbațĭ însurațĭ 370, neînsurațĭ 25, văduvĭ 44, divorțațĭ 5, băețĭ 525; iar femeĭ măritate 370, văduve 55, fete 646. Eĭ trăesc în 415 case. Meseriașĭ sunt: 6 lemnarĭ, 1 rotar, 4 fierarĭ, 2 boengiĭ, 3 cojocarĭ, 2 croitorĭ, 2 cizmarĭ și un brutar. Media nașterilor e de 58, a deceselor de 46 și a căsătoriilor de 16. Populația crește cu o medie anuală de 12 suflete.

Comuna are 351 contribuabilĭ, din carĭ 25 comercianțĭ romînĭ. Stabilimente comerciale sunt 11. Budgetul comuneĭ e de 2610 leĭ, 42 banĭ.

Comuna are o școală, în cătunul Valea-Hotaruluĭ, cu 50 elevĭ și 10 eleve. Carte știŭ 83 locuitorĭ. Biserică sunt 3, deservite de 3 preoțĭ, 3 cîntăreți și 2 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Impărațĭ. Cîrciumĭ are 6. Locuințele sunt bune și confortabile. La începutul secoluluĭ comuna exista, avînd satele: Cărpinișteа, Izvorul-Dulce și Valea-Părului; cătunul Valea-Hotaruluĭ s'a înființat mai în urmă. Această comună a servit maĭ mult timp ca reședință a sub-prefecturеĭ plaiuluĭ Slănicul. Se găsesc niște vechĭ ruine în cât. Izvorul-Dulce, despre care tradiția spune că ar fi fost palate din ale luĭ Vintilă-Vodă.

Cărpinișteа, *cătun*, al com. Cărpinișteа, jud. Buzău, situat la dreapta rîuluĭ Slănicul și udat în partea de N. de Valea-Puțuluĭ. Are 310 locuitorĭ carĭ locuesc în 53 case.

Cărpinișul, *numire*, ce se maĭ dă plaiuluĭ Nucșoara, din com. Rîncezi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Cărpinișul, *com. rur.*, din jud. Gorj, plaiul Novaci, e situată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Cărpinișul, care o traversează prin mijloc. Cărpinișul își ia naștere din muntele Plăsala. Numele, se zice, că-ĭ vine de la o pădure de carpenĭ ce acoperea acest loc.

Se învecinește la E. cu com. Radoși, la V. cu com. Crasna, la S. cu com. Ciocădia, iar la N. cu plaiul muntos al comuneĭ. Este proprietatea moșnenilor. Are o suprafață cam de 1225 hect., dintre carĭ 175 hect. arătură, 200 hect. livezĭ, 400 hect. izlaz și 450 hect. pădure.

Are o populație de 237 familiĭ, cu 791 suflete, din carĭ 202 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 98 caĭ, 608 vite marĭ cornute, 1026 oĭ, 216 rîmătorĭ, 326 capre, 55 pluguri, 42 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 10 stupĭ de albine.

Venitul comuneĭ este de 1230 leĭ, iar cheltuelile de leĭ 734, banĭ 25.

Comunicația se face prin șoseaua Bumbești-de-Jiĭ-Polovraci și prin alte drumurĭ ordinare. Cu frontiera comunică prin poteca care plecînd din Cărpinișul, trece plaiul munteluĭ Plăsala, Coasta-Crainiculuĭ, Gruia, și de aci la Tîmna.

Cărpinișul, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, cât. com. Găiseni.

Cărpinișul, *cătunaș*, care formează o subdiviziune a cât. Lopătari, din com. Lopătari, jud. Buzău.

Cărpinișul, *culme*, în com. Lopătari, pe malul drept al rîuluĭ Slănicul, jud. Buzău. Sub coastele sale sunt apele minerale de la Lopătari.

Cărpinișul, *deal*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., pe teritoriul comuneĭ Milești.

Cărpinișul, *deal*, jud. Dorohoiŭ, pe teritoriul satuluĭ Păltinișul, comuna cu asemenea numire, pl. Prutul-d.-j.

Cărpinișul, *deal*, în jud. Suceava, comuna Uidești, moșia Țolești, parte cultivabil, parte ponoros.

Cărpinișul, *vîrf de munte*, jud. Bacău, pl. Trotușul, pe teritoriul com. Mănăstirea-Cașinuluĭ.

Cărpinișul, *munte*, jud. Suceava, pe teritoriul moșieĭ Borca, comuna Mădeiul.

Cărpinișul, *pîrîiaș*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, care d'impreună cu pîrîiașele Iuga și Căsoasa, formează Pîrîul-Schituluĭ.

Cărpinișul, *pîrîiaș*, în com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Izvorește din ramura Munților-Iepeĭ și se varsă pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Calul.

Cărpinișul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Mărgărițești. Izvorește din dealul Mărgărițești, merge d'alungul dealului Cărpinișul, udă comuna spre E., trecînd prin cât. Ștubeiul, și se varsă în pîrîul Hîrboca, maĭ jos de cât. Ștubeiul.

Cărpinișul, *podiș*, jud. Bacău,

www.dacoromanica.ro

pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Caşinul, care este format de Munții-Stanei și Sboina-Verde.

Cărpinișul, *vale*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Milești, formată de dealul cu același nume.

Cărpinișul, *vale*, jud. Dorohoiu, lîngă dealul cu asemenea numire, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j.

Cărpinișul, *vale*, com. Oteșani, plasa Horezul, jud. Vîlcea. Se varsă în rîul Luncavățul.

Cărpinișului (Muchea-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Valea-Rațeĭ. Se desface din Dealul-Cîlnăului și se întinde d'alungul rîului Cîlnău, brăzdînd partea vestică a comunei. Este acoperit cu pășuni și păduri.

Cărpinoasa, *deal*, la S. com. Călimănești, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are direcția de la V. spre E.

Cărpinoasa, *pîriŭ*, udă poalele de S. ale dealului cu același nume, comuna Călimănești, jud. Vîlcea.

Cărpiți (Dumitrești-Gîlăței-), *sat*, în partea de N.-V. a com. Poiana-Cîrnului, plasa Crasna, jud. Vasluiu. E așezat pe partea dreaptă a pîrîului Vasluețul, pe o suprafață de 398 hect., din cari: 85 hect. pădure și 258 hect., loc de cultură, fînață și imaș. 55 hect. sunt proprietatea locuitorilor, iar restul e proprietatea statului. Are o populație de 60 fam., saŭ 305 loc. Ei posedă: 12 pluguri și 24 care cu boi, 6 pluguri și 5 căruțe cu cai.

Numărul vitelor e de: 70 vite mari cornute, 120 oi, 17 cai și 30 rîmători.

Cărpuleasa, *subdivizie* a cătunului Coiteasca, din com. Săgeata, județul Buzău.

Cărpuleasa, *moșie*, în jud. Buzău, com. Săgeata, cătun. Coiteasca, are 312 hect., mai toate arabile.

Cărpuleasa, *pădure*, pe moșia Carpul, din jud. Buzău, com. Cătina, cătun. Moara-lui-Enică. Are 140 hect.

Cărstănești, *sat*, pe apa Topologului, în pl. Topologul, jud. Argeș; astăzi nu mai există. Loc istoric însemnat; aici ținură conferință boerii din oastea lui Mihaiŭ-Viteazul, după moartea acestuia, spre a-și alege Domn și ridicară la tron pe Șerban-Vodă, la anul 1601.

Cărțibași. Vezi Voinești-Boerești, jud. Tutova.

Cărțile (Malul-cu-), *ruptură*, în jud. Buzău, com. Sibiciul-d.-s., cătun. Gornetul, acoperită de pădurea Cuculețul. In poale, are urme de păcură.

Cărunta, *vîrf de deal*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Valea-Seacă. E situat lîngă satul Valea-Seacă.

Cărunta, *munte*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa. E acoperit cu păduri și e situat la N. culmei Lapoșului. Face parte din Culmea-Bordei. Pe el se află urme de întăriri vechi.

Cărunta, *pădure*, jud. Bacău, pl. Tazlău-d.-j., com. Sănduleni, proprietatea d-nei Zamfira Rosetti. Este foioasă, avînd fag și stejar. Are o întindere de 100 hect. și este supusă regimului silvic.

Cărunta, *pădure*, județul Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa pe moșia Beleghetul. E proprietatea d-luĭ N. Ghica. Are o întindere de 4050 hect. și este supusă regimului silvic. Bradul predomină.

Cărunta, *pîrîiaș*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, comuna Brusturoasa. Ese din muntele cu același nume și se varsă d'a stînga Ciobănașului.

Căruntei (Valea-), *vale*, izvorește din muntele Lazul, plaiul Breaza-Talea, com. Breaza-d.-s., plasa Prahova, jud. Prahova. Curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Prahova, tot în com. Breaza-d.-s.

Căruțașului (Piscul-), *pisc*, la N. de com. Apostolache, plasa Podgoria, jud. Prahova.

Căruțașului (Poiana-), *poiană*, în întindere de 14 hect. pămînt, com. Apostolache, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Căruței (Valea-), *vale*, comuna Ștefănești, plasa Rîul-Doamnei, jud. Muscel.

Căsata, *baltă*, pl. Băilești, com. Negoiul, jud. Dolj.

Căscioarele, *com. rur.*, pl. Oltenița, jud. Ilfov, situată la S.-E. de București, lîngă balta Greaca, la 49 kil. departe de București.

Stă în legătură cu comunele Greaca și Hotarele prin șosele vecinale.

Are o populație de 1209 locuitori, cari trăesc în 240 case și 7 bordee.

Suprafața totală a comunei e de 4850 hect., din cari 3898 aparțin statului și d-luĭ A. Sto-

www.dacoromanica.ro

lojanu, şi 953 însurăţeilor, pe moşia Talaba. Peste 1400 hectare rămîn sterpe, din cauza bălţilor, băltacelor, văilor, pîraelor, cari fac terenul impropriŭ culturei, maĭ ales în timpurĭ ploioase.

In partea de S. e înconjurată de dealurĭ mult ridicate, pe carĭ se cultivă 109.75 hect. vie. In cercul comunei e pădurea Căscioarele, care se întinde pe o suprafaţă de 480 hect.

Are o biserica cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 3 preoţi şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, sub un acoperemînt cu primăria, oferit gratuit pe timp provizoriŭ de d-l A. Stolojanu. Pentru întreţinerea eĭ, statul plăteşte, împreună cu comuna, 1860 leĭ anual. Şcoala este frecuentată de 24 băeţi şi 3 fete.

Pe teritoriul comuneĭ este un heleşteŭ. Se află 2 maşinĭ de treerat cu aburĭ.

Comuna are 217 contribuabilĭ şi un budget de 5005 leĭ la venitурĭ şi 5107 leĭ la cheltuelĭ.

Dintre locuitorĭ, 310 sunt plugarĭ şi 2 industriaşĭ.

Arătura se face cu 94 pluguri, din carĭ 59 cu boĭ şi 35 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 101 care şi căruţe: 67 cu boĭ şi 34 cu caĭ.

Comerţul se face de 7 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 984 (269 caĭ şi epe, 308 boĭ, 296 vacĭ şi viţei, 99 taurĭ, 12 bivolĭ şi bivoliţe) şi al celor micĭ de 1444 (217 porcĭ şi 1228 oĭ).

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 221 şi neîmproprietăriţĭ 99.

In partea de E., lîngă pădurea Căscioarele, se văd urme din ruinele uneĭ mănăstirĭ, numită de locuitorĭ a luĭ Negru-Vodă.

Căscioarele, *com. rur.*, compusă din cătunele: Căscioarele, Golăşei, Popa-Nae, Poiana-luĭ-Stîncă şi Susani, toate situate pe proprietatea statuluĭ, vatra mănăstireĭ Căscioarele, pl. Neajlovul, jud. Vlaşca. Pe marginea satuluĭ trece rîul Argeşul.

Această comună este departe de Bucureşti de 36 kil., de Giurgiŭ de 80 kil., de staţia Titu de 22 kil, iar de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ, de 16 kil.

Suprafaţa totală a moşieĭ este de 6800 hect.; iar suprafaţa totală a pădureĭ de 4456 hect. Rămîne pămînt descoperit 3344 hect.

Arenda anuală a moşieĭ este de 16280 leĭ.

In 1886, com. a avut o populaţie de 1340 sufl., din carĭ 250 contrib. Veniturile comuneĭ, în 1886, aŭ fost de 13057 leĭ şi cheltuelĭ de 10942 leĭ. In 1887, venitурĭ aŭ fost de 2927 leĭ, iar cheltuelĭ de 2980 leĭ.

In această comună este o biserică cu hramul Intrarea-în-Biserică. Această biserică a fost altă dată mănăstire. Azĭ este deservită de un preot şi doĭ dascălĭ şi depinde de parohia Căscioarele.

Locuitoriĭ se ocupă excluziv cu exploatarea de pădurĭ şi cu căratul lemnelor la Bucureşti.

In comună se află o şcoală mixtă cu 5 clase, condusă de o învăţătoare. Clădirea şcoaleĭ este localul vecheĭ mănăstirĭ Căscioarele.

In acest sat a fost, la 1876, stabilit institutul «Lumina», condus de învăţătorul Cordescu; avea ca internĭ 40 băeţi şi ca externĭ, 82. In acel institut pe lîngă cele 4 clase primare se maĭ preda şi 2 clase gimnaziale.

Căscioarele, *sat* mic, pl. Znagovul, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Brezoaia. Suprafaţa satuluĭ este de 115 hect., avînd o populaţie de 69 locuitorĭ.

Domnul Anastasie Gavarof are 50 hectare şi locuitoriĭ 65 hectare.

Numărul vitelor marĭ e de 57 şi al celor micĭ de 109.

Căscioarele, *căt.*, pendinte de com. Căscioarele, pl. Neajlovul, jud. Vlaşca; situat pe malul drept al Argeşuluĭ, pe proprietatea statuluĭ, vatra mănăstireĭ Căscioarele. Aci este o mahala de ţigani ce se numeşte Susani. In acest cătun se află şcoala, primăria şi mănăstirea.

Căscioarele, *mănăstire*, cu hramul Intrarea-în-Biserică, pe proprietatea statuluĭ, în pl. Neajlovul, jud. Vlaşca.

Inainte de secularizarea mănăstirilor, era aci reşedinţa arhieruluĭ saŭ egumenuluĭ Meletie Căscioreanu; acesta a făcut aci o grădină frumoasă şi un palat, care se află acum însă în ruine.

Pe inscripţia de la uşa mănăstireĭ este scris că biserica a fost zidită de fraţiĭ Ivaşcu şi Ivan din Slătioara, la anul 1607, dar s a rezidit la 1859 de arhimandritul Meletie Căscioreanu. Această mănăstire serveşte acum de biserică de mir. Se văd pietrele mormîntale ale boerilor Creţuleşti şi Băleanu. Aceştĭ boerĭ, carĭ aveaŭ, cel d'întîiŭ moşia Corbi-Ciungi, şi cel de al doilea moşia Băleanu, sunt înmormîntaţĭ aci.

Pomelnicul ctitoricesc cuprinde numele: Ivaşcu Alexe Voevod, Grigore Voevod; Constantin Voevod; Iliaş Aluzu; Paraschiva Daia; Mişu Meletie, arhimandrit şi Mateiŭ Muşat. Locuitoriĭ spun că, în vremea vechie, un Vodă al ţăreĭ, pierzînd în

www.dacoromanica.ro

apropiere de Argeș, o mare bătalie, scăpă din mîna inamiculuĭ cu mare nevoe, împreună cu doĭ fiĭ aĭ seĭ, și tustreĭ călărĭ, trecură Argeșul; Vodă spre amintirea acesteĭ împlărĭ, a ridicat aci această biserică, pe care o înzestră cu avere de moșie.

Căscioarele. (Vezĭ Florești-d.-j., pl. Sabarul, jud. Ilfov).

Căscioarele, *moșie* a statuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de mănăstirea Cotroceni. S'a arendat pe periodul 1886—96 cu 34.100 leĭ anual.

Căscioarele, *pădure* a statuluĭ, pendinte de com. Căscioarele, pl. Oltenița, jud. Ilfov. E în întindere de 585 hect. și e formată din trupurile: Tufele-Greculuĭ (225 hect.), Cotroceanca-de-Baltă (325 hect.) și Mărunta (35 hect.)

Căscioreanca, *pichet* de graniță, pe Dunăre, cu No. 5, la S. de lacul Greaca, jud. Ilfov.

Căscoești. (V. Tăngujei, sat, județul Vasluiu).

Căsoasa, *pîrîiaș*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa. Ese de pe muntele Sugei din fîntîna Zimbruluĭ și formează dimpreună cu alte pîrîiașe, izvoarele Pîrîuluĭ-Schituluĭ.

Cășcăeșul, jud. Bacău. (V. Cheșceșul).

Cășcătia, *vale*, în com. rur. Jidoștița, pl. Ocolul-d.-s., județul Mehedinți.

Cășeria, *sat*, situat pe valea Almașuluĭ, sub poalele dealurilor rîpoase: Malul și Sărata, în comuna Dobreni, pl. Piatra-Muntele, jud Neamțu.

Se mărginește la N. cu satul Dobreni, de care se desparte prin plasa Almașul; la E. cu satul Malul; la V. cu satul Sărata-Pîngărați, și la S. cu satul Măscătești.

Populația sa e de 210 suflete, 28 familiĭ, din carĭ 9 văduve și 3 nevolnicĭ.

Sunt 51 contribuabilĭ.

Numărul vitelor e de 303 capete, din carĭ: 25 boĭ, 16 vacĭ, 215 oĭ, 8 caĭ, 10 rîmătorĭ, 13 viețeĭ, 15 juncĭ și 2 taurĭ.

Cășeria, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta. E pendinte de com. Bucul.

Cășeria, *deal*, com. Izvoarele, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Numit ast-fel pentru că în vechime aci era o cășerie și unde se fabrica cașcaval și caș bun. Servă pentru pășunatul vitelor.

Cășeria, *izvor*, curge din poalele munteluĭ Caraimanul, căt. Bușteni, pl. Peleșul, jud. Prahova. Lîngă șoseaua națională se împreună cu izvorul numit Paltinul și se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, tot în raionul cătunuluĭ Bușteni, din comuna Predealul.

Cășeria, *munte*, la N. com. Vaideeni, plasa Horezul, jud. Vîlcea. Aci se fabrică brînză, fiind maĭ multe stîne.

Cășeria, *poiană*, com. Dragoslavele, plaiul Dîmbovița, județul Muscel.

Cășeria, *trup de pădure*, a statuluĭ, în întindere de 1544 hect. E situată în com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Formează împreună cu trupurile: Vaideeni, Zănoagele, Ursoaia și Padina (4038 hect.), pădurea Vaideeni cu munțiĭ.

Cășeria, *vale*, în raionul comuneĭ Predealul, pl. Peleșul, jud. Prahova, care se varsă în valea Limbășelul. E afluent al pîrîuluĭ Azuga.

Cășeria-de-Poduri, *pichet de graniță* și trecătoare despre Transilvania, județul Prahova. Are trecere pe la muntele Mușița.

Cășeriei (Poiana-), *șes*, com una Ogretinul, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Cășoca, *cătun*, al com. Nehoiașul, jud. Buzău. E situat pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Cășoca. Are 130 loc. și 33 case.

Cășoca, *pădure*, în jud. Buzău, com. Nehoiașul, pe muntele Cășoca. Are ca la 500 hect., parte a moșnenilor Nehoiești, parte ține de moșia Penteleul.

Cășoca, *pîrîŭ*, în com. Nehoiașul, jud. Buzău. Își ia începutul din plaiul Berteĭ și Poiana-Cepeĭ; udă poalele dealurilor: Păltinișul și Cășoca; trece printre munțiĭ: Spedișul-Buzăuluĭ și Pruncea, și dă în rîul Buzăul la punctul numit La-Cheĭ. El primește afluențiĭ: Pruncea-Mare, Pruncea-Mică, Cășoca-Mică și Izvorul-Spedișuluĭ. Pe dînsul sunt treĭ herăstrae. Este avut în păstrăvĭ.

Cășoca-Mică, *izvor*, în com. Nehoiașul jud. Buzău. Incepe din poalele munteluĭ Podul-Caluluĭ, de la plaiul Cășoceĭ și dă în Cășoca-Mare la Șipotul-Cășoceĭ.

www.dacoromanica.ro

Căşoceĭ (Dealul-), *munte,* jud. Buzău. E coprins între muntele Spedişul-Buzăuluĭ, pîrîul Căşoca şi Valea-Giurca. E acoperit cu pădure de brad.

Căşoceĭ (Plaiul-), *două ramificaţiunĭ* din muntele Podul-Caluluĭ, jud. Buzău. Una apucă spre N., Căşoca-Mare, şi a doua spre S., Căşoca-Mică. Ambele acoperite cu păşunĭ.

Cătămăreşti, *sat,* în partea de S.-E. a comuneĭ Cucoreni, plasa Tîrgul, jud. Botoşani. Are o suprafaţă de 1317 hect., cu o populaţie de 152 familiĭ, saŭ 530 suflete. Sunt 157 contrib.

In sat este 1 şcoală mixtă, cu 1 învăţător, întreţinută de stat şi frecuentată de 22 elevĭ.

Pe moşie se află: o pădure în întindere de 286 hect.; un iaz; 2 morĭ de apă. Sunt 3 cîrciume.

Vite marĭ cornute sunt 212, caĭ marĭ şi micĭ 32, oĭ 625, mascurĭ 104.

Cătănelul. (Vezĭ Călicelele, jud. Vîlcea).

Cătăneşti, *numire,* ce se dă uneĭ părţĭ din *comuna* Racoviţa, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Cătăneşti, *loc izolat,* în ramificaţiunile de V. ale munteluĭ Istriţa, com. Năeni, jud. Buzău.

Cătăneşti, *mahala,* în com. rur. Greci, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Cătănoaia, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Dragosloveni. Se desface din Dealul-Măguri; brăzdează partea de V. a comuneĭ. E acoperit cu păşunĭ. La poalele luĭ se află cătunul Terchești.

Cătănoiul, *sat,* în jud. R.-Sărat, plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Andreaşi, în partea de N. a comuneĭ, pe partea dreaptă a luĭ.

Cătănoiul, *numire,* ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Alunişul-d.-j., comuna Alunişul, pl. Vedea-d.-s., judeţul Olt.

Cătănoiul-Andreĭ, *vechiŭ pichet,* cu No. 10, pe rîul Milcovul, lîngă cătunul Cătănoiul, al comuneĭ Andreaşi, pl. Oraşuluĭ, judeţul R.-Sărat. Azĭ e locuinţă izolată.

Cătăuţul (La-), *locuinţă izolată,* jud. R.-Sărat, în plaiul Rîmnicul, com. Buda, în partea de V., pe pîrîul Cătăuţul, lîngă cătunul Cătăuţul. Azĭ e han pe drumul spre Chiojdeni şi Jitia.

Cătăuţul, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul comuneĭ Buda. Aşezat în partea de V. a comuneĭ, pe pîrîul Cătăuţul, la 3 kil. spre V. de cătunul de reşedinţă, Buda.

Cătăuţul, *culme de dealurĭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni; se desface din Dealul-Cîlnăuluĭ; se întinde spre E. printre rîul R.-Sărat şi afluentul săŭ, pîrîul Cătăuţul, despărţind comunele Buda de Chiojdeni. Este acoperit cu pădurĭ.

Cătăuţul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda. Izvoreşte din Dealul-Cîlnăuluĭ. Curge d'alungul dealuluĭ Cătăuţuluĭ. Udă partea de N. a comuneĭ, trecînd prin cătunele Fundătura, Cătăuţul, Spide, Scărişoara, şi merge de se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, lîngă cătunul Buda-Vechiă.

Cătăuţuluĭ (Fundul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda. Se desface din dealul Cîlnăuluĭ; brăzdează partea de V. a comuneĭ. S'a numit aşa, pentru că de aci izvoreşte pîrîul Cătăuţul. Este acoperit cu pădurĭ întinse.

Cătеasca, *sat,* pe rîul Argeşul, jud. Argeşul, pl. Gălăşeşti. Are 49 familiĭ şi face parte din comuna rurală Cătеasca-Popeşti. Are o biserică, cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de un preot, un cîntăreţ şi un paracliser.

Cătеasca-Popeşti, *com. rur.,* pe rîul Argeşul, jud. Argeşul, pl. Gălăşeşti, la extremitatea judeţuluĭ despre jud. Dîmboviţa, la 27 kil. de com. rur. Costeşti, reşedinţa subprefecturеĭ şi la 38 kil. de Piteşti. Se compune din satele Cătеasca (maĭ înainte Tufeanca), Coşarele şi Popeşti, avînd peste tot 179 fam., cu 486 suflete, din carĭ 37 familiĭ Ţigani. In comună este o biserică, cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ şi o şcoală primară rurală. Budgetul comuneĭ pe anul 1882—83 a fost de 1686 leĭ la venitурĭ, şi de 1599 leĭ la cheltuelĭ. După o publicaţie oficială (1887), această comună numără 134 contribuabilĭ şi are un budget anual de 2070 leĭ la venitурĭ, şi de 1846 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost, în anul 1887, de: 706 capete vite marĭ, 590 boĭ şi vacĭ, 14 bivolĭ şi 102 caĭ; şi de 897 vite mărunte: 700 oĭ şi 197 rîmătorĭ.

Cătiaşul (Hîngani-), *cătun,* al comuneĭ Chiojdul, jud. Buzău, situat pe malul stîng al pîrîuluĭ Cătiaşul, în apropiere de sorgintea sa. Are 330 locuitorĭ şi 72 case.

www.dacoromanica.ro

Cătiașul, *munte*, în com. Păltineni, județul Buzău, coprins între pîrîaele Cătiașul, Nehoiul și rîul Buzăul. Are 1006 metri înălțime, în punctul numit Vîrful-Cătiașului. E acoperit, cea mai mare parte, cu păduri și izlaz de vite. Masa sa e nestabilă, fiind formată mai mult din pietriș. Din această cauză se macină și se precipită părți dintr'însul cari împiedică circulația, la punctul numit Rupturile-Păltinenilor.

Cătiașul, *moșie* a Eforiei Spitalelor Civile din București. E pendinte de schitul Tîrgușorul, jud. Buzău, căruia s'a dăruit de moșnenii Codești, în com. Chiojdul, cät. Cătiașul. Are 380 hect., din care 520 pădure, 78 izlaz, 128 fineață, 90 arabile, 6 livezi și restul sterp.

Cătiașul, *pădure*, în jud. Buzău, com. Păltineni, cät. Curmătura. Face un corp cu pădurea Ploscari, de 320 hect., din care vre-o 50 s'au transformat în curături și fînețe. Proprietari: moșnenii Curmătureni și Cătieșeni.

Cătiașul, *pîrîu*, în com. Păltineni, jud. Buzău. Izvorește din poalele munteluĭ Pitica, com. Chiojdul; udă cät. Cătiașul din Chiojdul, apoĭ cät. Cătiașul din com. Păltineni, primind izvoarele Țărîna-Roșie, Grohoțișul și Gherțălăul, și dă în rîul Buzău, la Gura-Cătiașuluĭ, în dreptul cät. Topilele.

Cătiașul-Ploscari, *cătun*, al comuneĭ Păltineni, jud. Buzău, situat în partea de mijloc a pîrîuluĭ Cătiașul. Are 110 loc. și 27 case.

Cătiașuluĭ (Gura-), *cătun*, al comuneĭ Păltineni, jud. Buzău, situat la vărsătura pîrîuluĭ Cătiașul în rîul Buzău, în fața cät. Topilele, din com. Mlăjetul. Are 100 loc. și 22 case. De dînsul e alipită și mica subdivizie Șetul.

Cătiașuluĭ (Vîrful-), *pădure*, în com. Păltineni și Fundătura, județul Buzău. Are ca 280 hect., din care 18 transformate în curăturĭ. Proprietate a moșnenilor Păltineni și Fundătureni.

Cătina, *com. rur.*, în plaiul Buzău, jud. Buzău, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Bîsca-Chiojduluĭ, la distanță de oraș de 59 kil. Limitele sale sunt: la N., începînd din hotarul Roma, de la piscul Murătoareĭ, se lasă în rîul Bîsca Chiojduluĭ, pe care-l trece, și pe la Pietrele-Romeĭ urcă în vîrful Manta. La E. se lasă peste coline și merge în vîrful Pătîrlegiĭ, de aci în Valea-Colînuluĭ, în vîrful Stîneĭ, în Piscul-Roșu, în vîrful Cetățeleĭ, apoĭ pe valea Seacă atinge cătunul Slobozia. La S., începînd de la N. cătun Slobozia, merge în muntele Pieĭ, trece Bîsca și o ia pe albia apeĭ Zeletinul, pănă în dreptul cät. Tîrlești, (din Prahova). La V., începînd din apa Zeletinul, o ia pe scursura văeĭ Cîinilor, dă în apa văeĭ Cătineĭ, de unde urcă Slemnea pănă în Muchea-Dubanuluĭ, de aci în muntele Tisele, apoĭ în malul Pietreĭ-Rotăriĭ, de unde coboară în apa Stîmniculuĭ, urcă în muntele Carafte și de aci în Piscul-Murătoareĭ. Suprafața sa e de 3953 hect., din carĭ 258 arabile, 1750 pădure, 165 fînețe, 450 izlaz, 180 livezĭ, 3 vie și 1147 sterp. Proprietățĭ mai însemnate sunt: Cătina, Valea-Cătineĭ, Chiojdeanca, Cepturașul, Lera, Roma și Biserica-Fungul-Cătineĭ, mai toate în devălmășie ale moșnenilor Cătineni, Izbășoi, Frăsineni, Rîmbeĭ, Boerești, Miculești, Chiojdeni și Lereni; iar Carpul și Corbul (Florească) sunt particulare.

Terenul comuneĭ e muntos, format în cea mai mare parte din pietriș și nisipurĭ; de aceea nu se poate cultiva de cît puțin porumb. E însă avut în substanțe minerale, mai cu seamă: fier, sare, gips, păcură, de și nu se exploatează, mai rar chihlibar. Are 2 tîrgurĭ: la 24 Iunie, în cät. Corbul, și la 6 August. Căĭ de comunicațiune n'are de cît valea Bîsciĭ-Chiojduluĭ, care se întrerupe adesea, din cauza viiturieĭ apelor și căderieĭ malurilor.

Vite are: 658 boĭ, 270 vacĭ, 146 viței, 6 bivolițe, 17 caĭ, 30 epe, 10 mînjĭ, 1200 oĭ, 377 capre și 584 porcĭ. Stupĭ sunt 20.

Comuna e formată din cătunele: Cătunul, Cătina, Cepturașul. Corbul, Lera, Mordana, Motruna, Moara-luĭ-Enică, Păsăroiul, Roma, Tronari, Săticul și Valea-Cătineĭ. Cătunele au o populație de 2240 locuitorĭ, din carĭ: 538 bărbațĭ însurațĭ, 16 neînsurațĭ, 39 văduvĭ, 532 băețĭ; iar femeĭ măritate sunt 538, 186 văduve, 491 fete. Eĭ trăesc în 543 case. Meseriașĭ sunt: 10 lemnarĭ, 1 tîmplar, 10 rotarĭ, 3 butnarĭ, 1 zidar, 2 fierarĭ și 1 cojocar.

In comună sunt 393 contribuabilĭ, din carĭ 62 comercianțĭ romînĭ. Stabilimente sunt 8. Budgetul comuneĭ e de 2581 leĭ.

Comuna are o școală în cät. Siliștea-Motruna, frecuentată regulat de 35 elevĭ. Carte știu 110 locuitorĭ. Biserici sunt 5, (din care una în ruine), deservite de 2 preoțĭ, 4 cîntărețĭ și 4 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Dimitrie. Biserică cu oare-care însemnătate

www.dacoromanica.ro

istorică e cea din Fundul-Cătineĭ. Cîrciumĭ sunt 6,

Comuna e vechie. Moşneniĭ cătineni posedă un hrisov de la Radu al II-lea, în care se spune că acest pămînt este al lor de vechie baştină. Celeĭ-alte cătune sunt de maĭ tîrziŭ. Ca locurĭ istorice sunt: Roma şi Pietrele-Romeĭ, Siliştea, Rîpa-Feteĭ, Nanta, etc.

Cătina (Siliştea), *cătun* de reşedinţă al comuneĭ Cătina, jud. Buzăŭ. E situat pe malul stîng al Bîsciĭ. Are 240 locuitorĭ carĭ staŭ în 60 case.

Cătina, *sat*, pl. Jiul-d.-s., comuna Bralostiţa, judeţul Dolj. Are 93 suflete, 43 bărbaţi, 50 femeĭ. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Bralostiţa, ce este la 2980 m. depărtare. In anul şcolar 1892—93 aŭ urmat 6 băeţi. Cu vîrstă de şcoală sunt 19 copiĭ. Ştiŭ carte 27 loc.

Cătina, *sat*, face parte din com. Călineşti, plasa Filipeşti, jud. Prahova.

Cătina, *costişe*, pl. Jiul-d.-s., com. Bralostiţa, jud. Dolj, satul Cătina, pe care se întinde satul cu acelaşĭ nume.

Cătina, *deal*, în partea meridională a com. Tăuteşti, plasa Copoul, jud. Iaşi.

Cătina, *izvor*, în com. Căneşti, jud. Buzăŭ. Incepe de la muntele Umbrărelul şi se scurge în pîrîul Sărăţelul-Bercĭi.

Catina, *sorginte de ape minerale*, în jud. Buzăŭ, comuna Căneşti, cătun. Păcura. Se scurge în valea Barchezi.

Cătina, *lac*, pe proprietatea Blejeasca, a fraţilor C. şi G. Olănescu, situat în pădurea zisă Grădina-luĭ-Boboc, plasa Glavacioc, jud. Vlaşca.

Cătina, *loc* de fineţe şi pruniĭ, situat în comuna Văleni, plasa Argeşelul, jud. Muscel.

Cătina, *pădure*, în com. Cătina, jud. Buzăŭ. Constă din sforile: Balosinul, Faţa-cu-Gorîniĭ, Vîrful-Rîpeĭ-Feteĭ şi Valea-Seacă, formînd în total 130 hect. ale moşnenilor Frăsineni şi Cătineni.

Cătina (La-), *han*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., comuna Corbul, în partea de Vest, pe drumul ce duce la comunele Măicăneşti şi Rîmniceni.

Cătina (Piscul-cu-), *pisc*, spre S. de com. Talea, plasa Peleşul, jud. Prahova. Şi-a luat numele dela Cătina ce se află pe el. Servă de păşune vitelor locuitorilor.

Cătina-Mare, *insulă* în Dunăre, între com. Flămînda şi insula Cătina-Mică, judeţul Teleorman. Este acoperită cu zăvoiŭ de salcie, proprietate a statuluĭ; se dă în tăere.

Cătina-Mică, *insulă* în Dunăre, la depărtare de 2 kil. de gura Oltuluĭ, puţin maĭ jos de cheiul portuluĭ, jud. Teleorman. Este acoperită cu zăvoiŭ de salcie. Aci, între ţărm şi insulă, abordează cea maĭ mare parte din vasele carĭ vin să încarce cerealе în port.

Cătina-Siliştea, *moşie*, în com. Cătina, jud. Buzăŭ, a moşnenilor Cătinenĭ şi Frăsineni. Are 640 hect. pădure, fineaţă, izlaz şi curăturĭ.

Cătineĭ (Dealul-), *deal*, la Vest de comuna Poenărei, plaiul Nucşoara, situat între judeţele Muscel şi Argeş.

Cătineĭ (Dosul-), *parte din podul Catina-Siliştea*, din comuna Cătina, jud. Buzăŭ. Formează o sfoară ca de 60 hect.

Cătineĭ (Fundul-), *veche numire*, a cătunului Valea-Cătineĭ, jud. Buzăŭ.

Cătineĭ (Fundul-), *fost schit*, în com. Cătina, jud. Buzăŭ, zidit în secolul XVII de Spiridon Călugărul. Azĭ e biserică de mir.

Cătineĭ (Fundul-), *moşie*, în comuna Cătina, jud. Buzăŭ, ca 500 hect., din care 84 pădure. A fost confirmată printr'un hrisov din 1804, al luĭ Al. Ipsilante, schituluĭ de la Fundul Cătineĭ; restul e a moşnenilor. Hrisovul se află încă în cancelaria foasteĭ Protopopiĭ de Cislăŭ, de unde nu s'a ridicat nicĭ un act, de şi protopopiile de plaiurĭ sunt suprimate din 1864.

Cătineĭ (Lacul-) (Lacul-Mare), *lac* însemnat, în com. şi cătunul Cătina, jud. Buzăŭ.

Cătineĭ (Plaiul-) saŭ **Poiana-Mare**, *colină*, în judeţul Buzăŭ, com. Cătina, cătunul Mordana.

Cătineĭ (Valea-), *cătun*, al com. Cătina, jud. Buzăŭ, cu 160 locuitorĭ şi 34 case. Are sub-divizia Beşguleşti, locuită de descendenţiĭ luĭ Ilie Beşgu, fost căpitan de poteră.

Cătineĭ (Valea-), *vale*, în com. Cătina, jud. Buzăŭ. Incepe din pădurea Mărculeasa şi se scurge in Bîsca-Chiojduluĭ, în dreptul cătunului Cătina.

www.dacoromanica.ro

Cătinei (Vîrful-) (Vîrful-Stîrculuï), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, căt. Valea-Cătineï. E acoperit de pădure.

Cătinele, *numire*, dată uneï părțï din *pădurea* Bădeni-Popești din comuna Clondirul, jud. Buzăŭ.

Cătinele, *loc izolat*, com. Golești, pl. Podgoria, jud. Muscel. La Cătine, se zice, că a fost tăbărîtă o parte din oștirea luï Tudor-Vladimirescu, la 1821.

Cătini, *sat*, în județul R.-Sărat, plasa Marginea-d.-j., cătunul comuneï Corbul, situat în partea de Vest a com., la hotarul spre județul Putna, așezat în cîmp.

Cătinișul, *moșie*, avînd o suprafață de 460 hect., 23 ariï, în jud. Tecuciŭ. Este adesea-orï supusă inundațiilor rîuluï Siret, lîngă care se afla com. Tudor-Vladimirescu, proprietatea d-luï Véron. Este acoperită de poene, de finețe, iar restul cătină și cuhalm.

Cătrunești (Sintești), *sat*, face parte din com. rur. Cătrunești-Mîineasca, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la N.-E. de Bucureștï, pe malul stîng al văeï Mostiștea. Aci este reședința primărieï.

Se întinde pe o suprafață de 964 hect. cu o populație de 397 locuitorï.

D-l D. Pișca are 700 hect. și locuitoriï 264 hect. Proprietarul cultivă 600 hect., avînd 100 hect. pădure. Locuitoriï cultivă tot terenul, rezervînd, pentru izlaz 10 hect.

Are o biserică cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 2 cîntăreț. O școală mixtă frecuentată de obiceiŭ, de 25 elevï și 6 eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 2092 leï. In raionul satuluï e 1 heleșteŭ și 1 moară de apă.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marï e de 328 și al celor micï de 625.

S'a stabilit în sat 1 străin.

Acest sat, s'a înființat la anul 1795, de fostul proprietar Baldovin.

Cătrunești-Mîineasca, *comună rurală*, pl. Mostiștea, jud. Ilfov, situată la N.-E. de Bucureștï, lîngă Valea-Mostiștea; la o distanță de 29 kil. de Bucureștï.

Se compune din satele: Cătrunești, Cloșca, Lilieci, Mîineasca, Sinești-Noi, Sinești-Vechi. Cu o populație de 1382 locuitorï, carï trăesc în 259 case și bordee. Se întinde pe o suprafață de 4416 hect.

D-niï D. Pișca, Sp. Casotti, Fraților Dumba, N. Călifaru, statul și însurăței aŭ 3478 hect. și locuitoriï 938 hect.

Proprietariï cultivă 2656 hect., avînd 88 hect. izlaz și 734 hect. pădure. Locuitoriï cultivă tot terenul, rezervînd pentru izlaz ca la 34 hect.

Comuna numără 269 contribuabilï, avînd un budget de 4910 leï la venitur și 4876 la cheltuelï. In anul 1885 eraŭ 258 contribuabilï.

In comună sunt 3 biserici, deservite de 2 preoți, la Cătrunești, Mîineasca și Sinești-Vechi, 1 școală mixtă; 4 heleștele și 2 morï cu apă.

Numărul vitelor marï e de 1318, 294 caï și epe, 6 armăsarï, 560 boï, 365 vacï și viței, 23 taurï, 34 bivolï, 36 bivolițe, și al celor micï de 2400, 21 capre, 377 porcï și 2000 oï.

Dintre locuitorï, 305 sunt plugarï și 15 aŭ diferite profesiï.

Arătura se face cu 160 pluguri: 130 cu boï și 30 cu caï. Locuitoriï aŭ 208 care și căruțe: 157 cu boï și 51 cu caï.

Locuitorï împroprietăriți sunt 254 și neîmproprietăriți 77. Comerciul se face de 7 cîrciumarï și 4 hangiï. S'a stabilit în comună 1 străin.

Cătuna, *cătun*, al com. Albești, jud. Buzăŭ.

Cătunași, *sat*, face parte din com. Umbrărești, pl. Bîrlad, jud. Tecuciŭ. E situat pe partea dreaptă a rîuluï Bîrlad, la o distanță de reședința comuneï 810 m. E situat la S. comuneï. Are o populație de 32 capï de familiï, cu 127 suflete Este înconjurat în partea de V. cu pădure, iar la E. de rîul Bîrlad.

Cătuneanca, *trup de moșie* nelocuită, întrupată cu moșia Petroșani, din pl. Marginea, jud. Vlașca. Foastă proprietatea a familieï Lapatti; azï e proprietatea succesorilor principeluï Dim. B. Știrbeiŭ.

Cătuneanul, *deal*, cu direcția spre S.-E., în comuna Dițești, plasa Filipești, jud. Prahova. Pe deal sunt plantate viï, prunï, nucï și merï. Servă și de pășunat.

Cătunele, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., situată pe Valea-Motruluï, la o distanță de Turnul-Severin de 43 kil., iar de Broșteni, reședința plășeï, de 14 kil. Formează comună cu cătunele: Stăicul-d.-j., Valea-Perilor și Valea-Caselor, avînd 142 contribuabilï, cu 900 locuitorï, locuind în 180 case.

Locuitoriï posedă: 40 pluguri, 60 care cu boï, 10 căruțe cu caï și 106 stupï. O parte din

www.dacoromanica.ro

această com. e proprietatea statului. Are 2 biserici deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți; o școală cu 1 învățător, frecuentată de 20 elevi. Sunt 2 cîrciumi. Budgetul comunei coprinde: la venituri, suma de 738 lei; iar la cheltueli, suma de 698 lei. Numărul vitelor în această comună este de: 408 vite mari cornute, 26 cai, 450 oi și 406 rîmători. Comuna e străbătută de 2 șosele comunale.

Dealuri sunt: Cioaca-Vie, Culmea-Mare, Dealul-Mare, Crucea-lui-Ilie, Cracul-Scoroșului, Cracul-Țiganului, Viișoarele, Viile-Părăsite și Cracul-Poiana-Mănăstirei, din vîrful căruia se poate privi în diferite direcțiuni la mari distanțe.

Văi sunt: Valea-Motrului, a Chivădarului, a Grădiștei, a Scoarței, a Perilor, Valea-Mare, Valea-Cîmpul-Mare, Valea-Biserici, Valea-Boerească și Valea-Dăei.

Apele ce udă această comună sunt: Motrul și Iupca.

In această comună se văd urmele unei zidării ce se află la Gura-Chivădarului. Aci se zice că a fost o cetate romană. Zidăria este în malul Motrului și chiar pe deal. Cărămizi de aci s'au luat și întrebuințat de către locuitori la sobele și casele lor. In aceste zidării s'au găsit obiecte vechi, monede cu inscripțiunea împăratului Sever, săgeți, inele cu inițiale pe dînsele, iar în 1885, cu ocaziunea unor săpături, s'au găsit niște monede vechi de aur.

Cătunele, *moșie*, a statului, în județul Roman, pl. Fundul, com. Negri, arendată (1887) împreună cu moșia Călinești, cu 8200 lei anual.

Cătunele-de-Jos, *sat*, în județul Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Cătunele.

Cătunele-de-la-Fîntînele, *conac*, pe marginea bălții Suhaia, județul Teleorman. Aci se desface și se conservă peștele, ce se vînează de năvodari. Sunt magazii pentru peștele sărat.

Cătunele-de-la-Viișoara, *conac*, pentru păstrat peștele, destinat pentru partea de baltă ce cade pe moșia Viișoara, jud. Teleorman.

Cătuneni, *cătun*, pendinte de comuna Bucșani, fostă proprietatea mănăstirei Cătuneni. Azi e proprietatea d-nei Sămășescu. E situată în pl. Neajlovul, județul Vlașca.

Cătunul, *com. rur.*, pl. Ialomița, jud. Dîmbovița. Această comună, situată spre S.-E. de Tîrgoviște, aproape de marginea județului, pe loc șes și pe malul stîng al rîului Ialomița, este udată, în raionul său, de rîurile Ialomița, Cricovul și Crivățul și se compune din cinci cătune: Cătunul, Bujoreanca, Butimanul, Hodărăști și Ochiul-Bouluĭ. Are o populație de 1876 locuitori. Comuna Cătunul produce tot felul de cereale, și vite multe. Se află o moară de apă.

Are trei biserici și o școală. Școala este mixtă și cu un învățător. Este frecuentată în cursul anului de 50—62 elevi și eleve. In comună sunt 102 băeți și 67 fete cu etatea de școală. Localul a fost clădit în 1885, cu primăria la un loc. Școala n'are pămînt. Comuna are un venit de 4618 lei și 410 contribuabili.

Această comună se învecinește la E. cu comuna Hăbudul, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova, de care se desparte prin rîul Cricovul-Dulce, ce dă în Ialomița, la S.-E. cu com. Tătărăi, despărțindu-se prin Ialomița, la V. cu com. Cojeasca, la N. cu com. Cornești, de care se desparte prin rîul Crivățul, și la N. cu pl. Znagovul, jud. Ilfov. Comuna Cătunul, atît cu cătunele sale, cît și cu mai toate comunele vecine, se leagă prin șosele comunale, vecinale și județene.

Cătunul, *com. rur.*, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Situată lîngă pîrîul Sărătura și Măcliță, la 38 kil. departe de Ploești și la 10 kil. departe de reședința plaiului.

Se compune din două cătune: Cătunul și Poiana-Mierlei. Are o populație de 932 locuitori, fiind 200 capi de familie, din cari 150 contribuabili; sunt 210 case de locuit.

Comuna n'are biserică. Locuitorii merg la biserica din com. Ogretinul.

Parte din locuitori sunt moșneni; parte s'au împroprietărit după legea rurală și a însurățeilor. Ei au: 150 boi, 200 vaci, 180 viței, 100 oi, 5 capre și 200 porci.

Școală nu este în comună. Copiii merg la școalele din Ogretinul și Drajna-d.-s. Știu carte 40 bărbați.

Locuri însemnate în comună sunt: Vîrful-cu-Pietrele-Infierate și Malul-cu-Rîpa, La-Coasta-Tare.

Toată comuna are o suprafață de 800 hect.

Țuică se fabrică în comună ca la 750 hectol.

Stupi cu albine sunt 50.

Dealuri sunt: Malul-de-Răsună, Ursoaia. Pădurea Vîrful-Cașului se află pe teritoriul comunei.

Cătunul, *com. rur.*, compusă din

www.dacoromanica.ro

cătunele: Albeni, Banovul, Brăteşti, Cătunul, Ţavîrlăul, pendinte de pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca. Se află situată pe coasta dreaptă a Glavacioculuĭ.

In 1886, avea 940 suflete şi 178 contribuabilĭ.

Budgetul anual era în 1886 de 7713 leĭ la venitурĭ şi 7606 leĭ la cheltuelĭ.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ. In comună se află o şcoală mixtă cu 2 clase, condusă de un învăţător; în 1888 aŭ urmat 11 băeţĭ şi 3 fete.

Această comună este departe de Bucureşti de 65 kil., de Giurgiŭ 76 kil., iar de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ, de 28 kil. In anul 1888 s'aŭ cultivat o suprafaţă de 1150 hect., cu diferite cereale.

Cătunul, *sat*, face parte din com. rur. Berceni, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Cătunul, *sat*, face parte din com. rur. Cătunul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Cătunul, *cătun*, al com. Cătina, jud. Buzăŭ. Are 40 locuitorĭ şi 10 case.

Cătunul, *cătun*, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca. In acest cătun sunt: şcoala, biserica şi casa comunală.

Cătunul, *moşie* a d-luĭ Gheorghe Gr. Cantacuzino, pe care, la 1864, s'aŭ împroprietărit loc. din com. Proviţa-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova.

Cătunul-Bisericeĭ, *sat*, jud. Argeş, pl. Piteşti. Face parte din com. rur. Cocul-Popeşti.

Cătunul-Boluluĭ, *sat*, jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Cocul-Popeşti.

Cătunul-de-Sus, *sat;* face parte din com. rur. Dobrotinetul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o populaţie de 550 locuitorĭ. Este situat pe dealul Oltuluĭ. Aci e o biserică fondată la anul 1639, de Mateĭ-Vodă-Basarab.

Cătunul-din-Deal, *sat*, jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Bradul-Geamăna.

Cătunul-Moara, *sat;* face parte din com. rur. Băteşti, pl. Crivina, jud. Prahova.

Cătunul-Negraşi, saŭ **Romanaţi**, saŭ **Romîneşti**, *moşie*, judeţul Argeş, plasa Cotmeana; cu o întindere de 4950 pogoane pădure. E proprietatea statuluĭ; altă-dată aparţinea mănăstirilĭ Glavaciocul din Vlaşca. La 1871 avea o arendă de 12700 leĭ şi a fost ipotecată împreună cu alte 380 proprietăţĭ ale statuluĭ pentru împrumutul domenial de 78 milioane. Pentru periodul 1883-88, arenda acesteĭ moşiĭ a scăzut la 5720 leĭ.

Cătunul şi Cepturaşul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, căt. Cătunul. Are 300 hect. ale moşnenilor Boereşti.

Cătunuluĭ (Faţa-), parte din *moşia* Cepturaşul-Cătunul, din com. Cătina, jud. Buzăŭ; formează o sfoară de 27 hect., din care 11 pădure.

Cătuşa, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Bărbăteşti. Are 150 locuitorĭ.

Cătuşa, *baltă*, lîngă Siret şi staţia Bărboşi, în com. Fileşti, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ. Este formată de pîrîiaşul cu acelaşĭ nume.

Cătuşa, *pîrîŭ*, în com. Fileşti, pl. Siret, jud. Covurluiŭ. El începe a izvori din Satul-Costi şi e format din alte patru pîrîiaşe, ce curg prin văile: Dancăĭ, Satul-Costiĭ, Satul-Conachi şi Fileşti; apoĭ, străbătînd valea cu acelaşĭ nume, formează la capăt spre S., lîngă Siret, balta Cătuşa.

Cătuşa, *vale*, în com. Fileşti, pl. Siret, jud. Covurluiŭ. Ambele coline ale acesteĭ văĭ sunt împodobite cu viĭ aparţinînd celor maĭ multe Gălăţenilor. Pe partea estică a văeĭ Cătuşa trece drumul de fer, iar prin partea vestică linia fortificaţiilor Galaţi-Nămoloasa-Focşani.

Căţăleşti, *sat*, pl. Bistriţa-d.-s., com. Spineni, jud. Bacăŭ; situat pe şesul drept al Siretuluĭ, maĭ sus de Spineni. Are o şcoală; o biserică ortodoxă făcută la 1832; o cîrciumă. Sunt 69 capĭ de familie, cu 259 suflete. Vite sunt: 13 caĭ, 169 vite marĭ cornute şi 39 porcĭ.

Căţătul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 225 hect. formată din 2 trupurĭ: Căţătul (200 hect.) şi Altul-Cuceĭ (25 hect.). E situată în com. Dozeşti, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Căţeaua, *iezer*, în balta com. Gropeni, jud. Brăila. E unit în partea de V. cu iezerul Moara-Bună, comunicînd cu privalul Gingărăşoaia, prin privalul Mocanu.

Căţeaua, *movilă*, jud. Brăila, la 1 1/2 kil. spre N. de satul Dudescu, pe lunca Călmăţuiuluĭ.

www.dacoromanica.ro

Căţeaua, *prival*, jud. Brăila, care uneşte iezerul Căţeaua cu canalul Vîlciŭ.

Căţeĭ (Valea-), *vale cu pîrîŭ*, com. Corbiţa, jud. Tecuciu. Izvoreşte din Dealul-Viilor şi se varsă în Berheciul, pe partea dreaptă.

Căţel (Măgura-luĭ-), *măgură*, jud. Teleorman, la hotarul domeniuluĭ oraşuluĭ Alexandria cu moşia Atîrnaţi, în apropiere de calea naţională Turnul-Vitănesti. Înălţimea eĭ este de 40 m. şi lărgimea la bază de 150 m.

Căţeleĭ (Piatra-), *loc izolat*, şi escavaţie în muntele Bisoca, jud. Buzăŭ. Din interiorul săŭ începe să curgă apa Peceneaga. In această peşteră s'aŭ găsit resturĭ de arme vechĭ, precum: săbiĭ, topoare, etc.

Căţeleĭ (Piatra-), *munte*, în jud. R.-Sărat., plaiul Rîmnic, com. Bisoca. E aşezat în partea de Vest a comuneĭ Carîmbul, pe pîrîul Recea. E acoperit cu păduri şi păşunĭ. Vara se află aci stîne de oĭ.

Căţeleşti, *cătun*, pendinte de comuna Tecuciul-Kalinderu, din plasa Teleormanuluĭ, jud. Teleorman. Are o populaţiune de 250 suflete şi 49 contribuabilĭ.

Căţelul, *sat*, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Dudeşti-Cioplea. Este situat spre E. de Dudeşti. In partea de N. are dealurĭ, iar la S. pămîntul e băltos.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ. In sat se află o şcoală, frecuentată de 16 elevĭ, cu întreţinerea căreia comuna cheltueşte 1940 leĭ anual.

Populaţia luĭ e de 259 suflete. Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 620 hect. (împreună cu Vitanul), din carĭ 420 hect. aparţin d-luĭ T. Eftimiu şi 200 locuitorilor. Viea se cultivă pe o scară întinsă. 150 hect. rămîn sterpe.

Căţelul, *fort* în jurul Bucureştilor, jud. Ilfov.

Căţeluluĭ (Măgura-), *semn de hotar*, între moşiile Lisa şi Vînătorĭ, din pl. Margineĭ, judeţul Teleorman.

Căţeluluĭ (Piscul-), *pisc*, la V. de com. Ţiţeşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Căţeluluĭ (Valea-), *vale*, între iazurile Romîneşti, comuna Movileni, plasa Copoul, judeţul Iaşi. Se prelungeşte până în comuna Păuneşti. Pe ea se fac semănăturĭ.

Căţeluşa, mic *afluent* al Bistriţeĭ, jud. Suceava. Formează hotar între comunele Broşteni şi Mădeiul (3000 m.)

Căţetul, *sat*, face parte din com. rur. Dozeşti, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 319 locuitorĭ (163 bărbaţĭ şi 156 femeĭ). Cade în partea de N. a comuneĭ şi este situat pe dealul Căţetul.

Aci este o biserică de lemn, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, fondată la anul 1822. Este la distanţă de $3^1/_2$ kil. de căt. Dozeşti, unde este şcoala şi reşedinţa comuneĭ. Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 39 (23 băeţĭ şi 16 fete).

Căţetul, *deal*, com. Dozeşti, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o direcţiune de la N. spre S. Pe el este situat satul Căţetul.

Căţinele, *lac*, în pl. Borcea, insula Balta, com. Şocariciul, jud. Ialomiţa.

Căţinul, *lac*, în pl. Ialomiţa-Balta, insula Balta. Se întinde pe teritorul comunelor Feteşti şi Stelnica, jud. Ialomiţa.

Căţinul-cu-Butucĭ, *lac*, în plasa Ialomiţa-Balta, insula Balta, comuna Dudeşti, jud. Ialomiţa.

Căţinul-din-Mijloc, *lac*, în pl. Ialomiţa-Balta, insula Balta, comuna Dudeşti, jud. Ialomiţa.

Căţinul-luĭ-Panait, *lac*, în pl. Ialomiţa-Balta, insula Balta, com. Dudeşti, jud. Ialomiţa.

Căţunul, *munte*, la N. de com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Căţunul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Muntele-Căţunul, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel. E în întindere aproximativă de 300 hect., cu un masiv des, compus din fag, plop si mesteacăn. Spre vîrf se află puţin molift şi e situată în regiunea muntoasă, cu pante repezĭ, din care se scurg pîraie. Se învecineşte la N. cu Zezerul, la S. cu Văcarea, la E. cu Rîul-Tîrguluĭ şi la V. cu Tărîţoasa.

Căueşti, *sat*, din com. Roşcani, plasa Turia, judeţul Iaşi; satul se află situat pe dealurile: Spineni şi Stîlpeni, avînd o suprafaţă de 1432 hect. şi o populaţie de 83 familiĭ, saŭ 323 locuitorĭ Romînĭ, carĭ se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor. Are o biserică, deservită

www.dacoromanica.ro

de 1 preot, 1 cîntăreț și 2 eclesiarhĭ, precum și o școală întreținută de comună, care a fost înființată în 1880, frecuentată de 15 elevĭ.

Numărul vitelor e de 761 capete, din carĭ: 262 vite marĭ cornute, 380 oĭ, 42 caĭ și 77 rîmătorĭ.

Căueşti, *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Adam, spre S.-V. de satul Adam. Are 207 locuitorĭ (din carĭ 16 știŭ carte). Inainte se numea Cucueşti.

Căueşti, *sat*, din com. Scheia-Căpoteşti, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ. E situat între dealul Dupăita la S., și între al Faurului la N.-E., pe o întindere de 644 hect. și cu o populație de 56 familiĭ, saŭ 280 suflete. Parte din eĭ sunt răzeșĭ.

Căueşti, *iaz*, în vatra satuluĭ Căueşti, com. Roșcani, pl. Turia, județul Iași; are o întindere de peste 5 hect., și format din scursura iazuluĭ Roșcani. Este abundent în pește.

Căueşti, *pîrîŭ*, jud. Vasluiŭ, numit ast-fel după valea și satul Căueşti, din com. Scheia. Izvorește din partea de Nord a satuluĭ, din Șipotul-luĭ-Taur; curge prin sat spre E., apoĭ printre Capul-Dealuluĭ, Faurul și Filozofuluĭ și se varsă în pîrîul Rebricea.

Căueştilor (Valea-), *vale*, din com. Scheia, jud. Vasluiŭ; se întinde de la N.-V. către E., prin mijlocul satuluĭ Căueşti și printre dealurile: Movilițeĭ, Dupăiteĭ și Faurului și se termină lîngă Șesul-Scînteeĭ.

Căuia, *deal*, la E. de satul Căuia-d.-s., com. Negulești, jud. Tecuciŭ.

Căuia, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, izvorește din punctul numit Groapa-Ursuluĭ; trece prin satele Căuia-d.-s., Căuia-d.-j., Răspopi; merge în direcție N.-E. și se varsă în Berheciul.

Căuia-de-Jos, *sat*, face parte din com. Negulești, jud. Tecuciŭ. E situat pe coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume, 800 m. departe de reședința comuneĭ. Are o populațiune de 55 capĭ de familie, cu 198 suflete, carĭ locuesc în 49 case.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriță.

Căuia-de-Sus, *sat*, face parte din com. rur. Negulești, pl. Berheciŭ, jud. Tecuciŭ. Situat pe dealul cu acelașĭ nume, la N. com., 2 kil. departe de reședință.

Are o populație de 29 capĭ de familie, cu 106 suflete. Copiĭ în vîrstă de școală sunt 45 (24 băeță și 21 fete). Este străbătut de rîpa cu acelașĭ nume.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriță.

Căuleşti, *sat*, cu 40 familiĭ, jud. Argeș, pl. Cotmeana, pendinte de com. rur. Lunca-Corbuluĭ.

Căuşeni, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Poiana-luĭ-Iurașcu, spre N.-E. de satul Poiana-luĭ-Iurașcu, pe malul drept al pîrîuluĭ Sasa. Are 115 capĭ de familie, 425 locuitorĭ, din carĭ 75 contribuabilĭ; 19 știŭ carte. Locuesc în 110 case. In sat se află 499 capete de vite marĭ. Are o biserică de lemn în partea numită Căuțișeni-luĭ-Burchi. Acest sat este alcătuit din părțile numite: Căuțișeni-Giosanuluĭ, Căuțișeni-luĭ-Burchi, Căuțișeni-luĭ-Iurașcu și Căuțișeni-Răzășĭ.

Căuşul, *deal*, de natură pietroasă, acoperit cu tufărișurĭ, în plasa și jud. Tulcea, com. Agi-Ghiol. Se desface din dealul Orta-Bair, se întinde spre E., cu o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și pe cea apusană a comuneĭ. Are o înălțime de 205 m. dominînd satul Agi-Ghiol, care posedă și tufărișul ce acoperă acest deal.

Căuțișeni-Giosanuluĭ, parte din *satul* Căuțișeni, com. Poiana-luĭ-Iurașcu, jud. Roman.

Căuțișeni-luĭ-Burchi, parte din *atul* Căuțișeni, com. Poiana-luĭ-Iurașcu, jud. Roman.

Căuțișeni-luĭ-Iurașcu, parte din *satul* Căuțișeni, com. Poiana-luĭ-Iurașcu, jud. Roman.

Căuțișeni-Răzeșĭ, parte din *satul* Căuțișeni, com. Poiana-luĭ-Iurașcu, plasa Fundul, județul Roman.

Căzănaruluĭ (Dosul-), *colină*, în com. și căt. Calvini, județul Buzăŭ; pădure, pe ea se află și puține arăturĭ.

Căzăneasca, *moșie*, a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, situată în com. Gărdești, jud. Teleorman. Are o întindere de 350 hect. pămînt arabil.

Căzăneasca, *pădure*, pe moșia cu acelașĭ nume, jud. Teleorman, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București. Intinderea eĭ este de 15 hect.

Căzăneşti, *com. rur.*, în pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița. Este situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomița, între comunele Ciochina și Sărățeni-d.-s.

Teritoriul comuneĭ, cu suprafața de 7000 hect., din carĭ 400 hect. pădure și 50 hect.

www.dacoromanica.ro

luncă băltoasă, se întinde din albia rîuluĭ Ialomiţa, spre N. până în teritoríul comuneĭ Reniga. Moşia este proprietate particulară. După legea rurală din 1864, se află 101 locuitorĭ împroprietăriţĭ şi 65 locuitorĭ neîmproprietăriţĭ.

Se compune dintr'un singur sat şi două cătune (tîrle): Drăgoiasca şi Bibicelul.

Satul Căzăneşti este situat pe o mică culme de deal, pe ţărmul stîng, la 1 kil. de rîul Ialomiţa. Este strămutat pe acest loc de puţin timp, maĭ înainte era la 3 ½ kil. spre S. de actualul sat, tot pe malul stîng al rîuluĭ, unde Ialomiţa face un mare cot mergînd despre S. spre N. Vechiul sat, părăsit din cauza inundaţiilor, era pe locul numit Biserica-Vechiă, unde biserica vechiuluĭ sat s'a păstrat mult timp.

In satul Căzăneşti este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

După recensimîntul din anul 1890, populaţiunea comuneĭ se compune din 1058 locuitorĭ, cu 280 capĭ de familie şi 778 membri de familie, saŭ 554 bărbaţĭ şi 504 femeĭ. După naţionalitate: 1049 Romînĭ, 4 Grecĭ, 4 Ungurĭ şi 1 German. După religie: 1053 creştinĭ ortodoxĭ, 4 catolicĭ şi 1 mozaic. După profesiune: 316 agricultorĭ, 12 meseriaşĭ, 11 comercianţĭ, 3 profesiunĭ libere, 74 muncitorĭ şi 24 servitorĭ. Ştiŭ carte 100 persoane şi 958 nu ştiŭ.

Vite sunt: 300 caĭ, 500 boĭ, 1500 oĭ şi 125 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ, în anul 1887—88 era de 4989 leĭ.

Instrucţiunea se predă într'o şcoală mixtă la 38 elevĭ, de un învăţător retribuit de comună.

Aicĭ se află o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Prin satul Căzăneşti trece calea judeţeană Slobozia-Urziceni.

Căzăneşti, *com. rur.*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul, la distanţă de 28 kil. de oraşul Turnul-Severin, şi de 17 kil. de Malovăţul, reşedinţa plăşeĭ. E situată pe Valea-Coşuşteĭ şi alte văĭ, formînd comună cu cătunele: Jigniţa şi Roşia. Are 560 loc. şi 125 case. Contribuabilĭ sunt 109. Locuitoriĭ posedă: 16 plugurĭ, 33 care cu boĭ, 5 căruţe cu caĭ şi 120 stupĭ.

Are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ. O şcoală, cu un învăţător, e frecuentată de 20 elevĭ.

Budgetul comuneĭ se ridică la veniturĭ de 967 leĭ, şi la cheltuelĭ de 774 leĭ.

Numărul vitelor în această comună este de: 216 vite marĭ cornute, 36 capre, 100 oĭ şi 205 rîmătorĭ. Comuna este udată de rîul Coşuştea şi pîraiele Galbenul, Govodarva, Roşul şi Manea.

Văile maĭ principale din această comună sunt: valea Coşuştea, Ilfovul, Măţişul, Manea, Cinşanul - Meilor, Roşia şi Govodarva. Iar dealurĭ maĭ principale sunt: Dealul Lupşa, Ochianul, Cocîrţăul, Măţişul - Bisericeĭ, Cracovini, Copilomie, Cornetul, Govodarva, Roşul şi culmea Husnicioara-Priboeşti.

Prin comună trece şoseaua comunală Ciovîrnăşani-Căzăneşti-Poiana-Corcova.

Căzăneşti, *com. rur.*, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Este situată la o mică distanţă de Valea-Oltuluĭ, pe un deal, 7 kil. departe de Rîmnicul şi 3 kil. de subprefectură.

Are o populaţiune de 430 locuitorĭ (194 bărbaţĭ, 236 femeĭ); 132 capĭ de familie; 156 contribuabilĭ şi 104 case. In comună e o biserică zidită la anul 1802.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura şi aŭ: 25 caĭ, 100 boĭ, 90 vacĭ, 200 oĭ şi 140 porcĭ. Eĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşiĭ particulare şi li s'aŭ dat 187 hect. pămînt.

Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 52 (19 bărbaţĭ şi 33 fete). Ştiŭ carte 20 băeţĭ şi 4 femeĭ.

In comună sunt 15 stupĭ cu albine.

Comuna, cu izlaz cu tot, are 750 hect. pămînt.

Veniturile comuneĭ sunt de 1400 leĭ.

Moşia Căzăneşti a fost închinată de logofătul Vlad Căzănescu, mănăstireĭ Horezul, împreună cu viea de acolo şi toată starea sa nemişcătoare ce avea la anul 1712.

Căzăneşti, (Dealul-Cuculuĭ), *sat*, pe apa Topologul, jud. Argeş, pl. Topologul. Are 60 familiĭ; în sat e o biserică cu hramul Buna-Vestire, deservită de un preot şi un cîntăreţ. Face parte din com. rur. Ciuteşti-Căzăneşti. Aicĭ este reşedinţa primărieĭ.

Căzăneşti, *sat*, face parte din com. rur. Cucueţi, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Este situat în centrul comuneĭ şi e udat de gîrla Cungrea-Mică.

In acest cătun, cel maĭ populat, este biserica comuneĭ, rezidită la 1881, pe ruinele uneĭ vechĭ bisericĭ.

Căzăneşti, *sat*, din com. Negreşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, la N.-E. de tîrguşorul Negreşti. E situat între două dealurĭ micĭ, pe o întindere de 778 hect. Are o populaţie de 70 familiĭ, saŭ 350 locuitorĭ Romînĭ, carĭ se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor.

www.dacoromanica.ro

In partea de N.-V. a satului se află biserica, deservită de 2 cîntăreți, făcută de unul numit Buzdugan.

La V. de sat trece pîrîul Rebricea, ce formează șesul cu același nume, bogat în fînețe.

Numĕrul vitelor e de: 157 vite mari cornute, 150 oĭ, 13 caĭ și 28 rîmătorĭ.

Locuitorii posedă: 14 pluguri și 14 care cu boĭ și 1 căruță; 30 stupĭ cu albine.

Căzănești, *deal*, în raionul comuneĭ Căzănești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 8 hect. vie.

Căzănești, *pădure*, a statuluĭ, jud. Olt, în întindere de 350 hect., pendinte de comuna Cucueți, pl. Oltul-d.-j. E formată din trupurile: Zăvoiul (100 hect.) și Valea-Feteĭ (250 hect.)

Căzănești, Rădești, Voicești și **Horezul**, saŭ **Comănița**, *trupurĭ de moșiĭ*, ale statuluĭ, jud. Olt, pendințe de Mănăstirea-Horezul, Ele s'aŭ arendat pe periodul 1888—1893 cu 5500 leĭ anual.

Căzănești-Vărzarĭ, *sat*, județul Argeș, pl. Topologul; face parte din comuna rur. Deduleștĭ-Vărzarĭ.

Căzătura, *munte*, jud. Bacăŭ, pe teritorul com. Tîrgu-l-Trotușul.

Căzăturile, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, din culmea Ciortolomuluĭ.

Ceabăul, *deal*, în jud. Fălciŭ, cu o suprafață de 428 hect., în partea de Sud a com. Tîrzi, plasa Crasna, terminîndu-se cu gura Crasna în hotar despre Est cu com. Corni.

Ceacîrul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe cîmpul Bărăgan, teritoriul com. Tonea.

Ceacul, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, situată spre V. de orașul Călărași, între comunele Călărași-Vechĭ și Cacomeanca.

Teritoriul comuneĭ se întinde din Dunăre, spre N., pe cîmpia Bărăganul, pe o suprafață de 7000 hect., din carĭ 3000 hect. lac băltos și 500 hect. pădure. Moșia poartă numele Ceacul saŭ Valea-Plopuluĭ și este proprietatea statuluĭ, fostă pendinte, pănă la secularizare, de biserica Sfinților-Apostolĭ din București. Pe periodul 1885-1895 s'a arendat cu suma de leĭ 85000 anual.

După legea rurală din 1864 sunt împroprietăriți pe moșie 134 locuitorĭ și neîmproprietăriți 165.

Se compune dintr'un singur sat, situat la 10 kil. spre V. de orașul Călărași, sub coasta Bărăganuluĭ. Poartă numele unuĭ sătean. Maĭ înainte s'a numit Valea-Plopuluĭ după numele uneĭ văĭ, ce pleacă din lacul Călărași spre N. Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Populațiunea este de 1595 locuitorĭ, din carĭ 373 capĭ de familie și 1222 membri de familie (1890). Sunt 794 bărbațĭ și 801 femeĭ. Dintre locuitorĭ, 1590 sunt Romînĭ și 5 Grecĭ, toțĭ de religie creștină ortodoxă. Din aceștia sunt 385 agricultorĭ, 2 meseriașĭ, 3 comercianțĭ, 6 avînd profesiunĭ libere și 10 servitorĭ. Știŭ carte 170 persoane.

Sunt 108 contribuabilĭ, din carĭ 10 se ocupă pe lîngă plugărie și cu comerciul.

Vite sunt: 1500 caĭ, 1800 boĭ, 2400 oĭ, 100 capre, 1500 bivolĭ, 10 asinĭ și 1000 porcĭ.

Venitul comuneĭ în 1887-1888 era de 4036 leĭ și cheltuelile de 6027 leĭ.

E o școală mixtă frecuentată (1890) de 68 băeți și 9 fete, cu 1 învățător. Localul școaleĭ este de zid, construit de comună.

Se află o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 2 dascălĭ; în budgetul comuneĭ se prevede pentru cler suma de 552 leĭ anual.

Ceadărul, *deal*, în comuna rurală Grozăveștĭ, din jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j.

Ceadîrgiul, *nume vechiŭ*, ce purta satul Oinacul, jud. Vlașca.

Ceahlăești, jud. Neamțu. (V. Cehlăești, sat).

Ceahlăul, *masiv muntos*, județul Neamțu, intercalat între Bistricioara, Bistrița și Bicazul. Este sălbatec, tăiat de văĭ, radiind în toate direcțiunile de la creștet și lipsit de comunicațiunĭ. Singura potecă pe el este a pîrîuluĭ Schitul (pe la Durău), care trece pe la vestul vîrfuluĭ Ceahlăul (1908) și conduce la Bicaz. La Nordul masivuluĭ, rîul Bistricioara deschide pasul Tulgheșuluĭ, care conduce în valea Mureșuluĭ.

Piscul cel maĭ înalt din acest masiv este: Ceahlăul saŭ Pionul, cu vîrfurile: Panaghia și Butul, iar ramurile maĭ principale sunt: Răpciunele, Obcina-Verde, Obcina-Bouluĭ, Obcina-Baiuluĭ, Piciorul-Furciturilor, Culmea-Săcuesculuĭ, Obcina-Neagră, Culmea-Hegheșuluĭ.

Masivul Ceahlăuluĭ, pus între linia Bicazuluĭ și a Bistricioareĭ, desparte coloanele armateĭ, carĭ ar utiliza aceste

www.dacoromanica.ro

linii, printr'o distanță de 25 kilometri. Este însă de observat, că acele 2 linii și în particular a Bicazului este foarte precară. Masivul Ceahlăului, care le desparte, fiind înalt și sălbatec, iar coloanele ataculuĭ debușînd în valea strîmtă a Bistriței, apărarea în această regiune se poate efectua în condițiĭ avantagioase.

Ceahlăul, *pisc* însemnat al Carpaților, jud. Neamțu. V. Pionul.

Ceairelor (Valea-), *vale*, în județul Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Enisala. Se desface din poalele răsăritene ale dealuluĭ Cala-Culai-Bair. Se întinde spre E. într'o direcție de la V. la E., brăzdînd partea estică a plășeĭ și nord-vestică a comuneĭ. Se întinde pe la poalele dealuluĭ Calabalîc-Bair, trece prin satul Enisala și, după 4 kil. de curs, se termină în stufuI de lîngă iezerul Babadag. Pe valea-ĭ merge drumul comunal Enisala - Visterna.

Ceairul-Poștei, *loc izolat*, între comunele Livezeni și Țițești, plasa Rîurile, jud. Muscel, în posesiunea statuluĭ.

Ceairuluĭ (Măgura-), *măgură*, căruia îĭ zice și Măgura din-Ceair, la Sud-Vestul comuneĭ Zimnicea, jud. Teleorman. E semn de hotar între pămîntul cedat locuitorilor din această comună după legea rurală și proprietatea principeluĭ Ipsilante.

Cealîc, *cătun*, în jud. Ialomița, pl. Balta, com. Mărculești, situat pe cîmpul Bărăgan, la 10 kil. de Mărculești. Are 55 familiĭ Romînĭ.

Cealmăul, *vale* mlăștinoasă, în jud. Covurluiŭ, com. Folteștĭ, din pl. Prutul, lîngă dealul Baba-Draga, aproape de Prut.

Ceanac-Cale, *ruinele* uneĭ întăriturĭ turcești, în pl. Hîrșova, jud. Constanța, pe teritoriul comuneĭ urbane Hîrșova, situate pe vîrful pietros al unuĭ deal din apropierea orașuluĭ, la 1 kil. spre N.-V. de oraș. Impreună cu fortăreața Tabia-Chiopriu, ambele ridicate de Turcĭ, servea acestora a împiedica Rușilor trecerea Dunăreĭ, ce se făcea lesne prin acele locurĭ. Ea domină orașul Hîrșova, gîrla Baroiul și un drum vecinal ce duce de la Conacul-luĭ-Manole la Hîrșova. Azĭ sunt niște dărămăturĭ ce vor dispare cu timpul.

Ceapa, *lac*, în insula Balta, pl. Ialomița-Balta, comuna Fetești, jud. Ialomița.

Ceapa, *parte* din *moșia* Stroești, jud. Suceava.

Ceapa, *localitate*, unde astăzĭ sunt tîrlele Oprișănești, din comuna Perișorul, jud. Brăila.

Ceapa, *localitate*, în com. Văscani, jud. Suceava, unde se împart drumurile spre: Stroești, Hărmănești, Ruginoasa, Todirești și Vladnici.

Ceapa-Mocească (Porumbarele), *moșie*, în jud. Buzăŭ, comuna Mizil. Are 209 hect. arăturĭ, fineață și suhat.

Ceapa-Verde, *pîrîŭ*, în județul R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., comuna Putrida. Izvorește din dealul Strejești, udă partea de V. a comuneĭ, trecînd prin căt. Putrida-Mică, se varsă în pîrîul Oreavul, pe dreapta luĭ, maĭ jos de căt. de reședință, Putrida-Mare.

Ceapă (Dealul-luĭ-), *deal*, jud. Suceava, lîngă satul Hîrtoapele.

Ceardac (La-), Bîtca-Scaunelor), *loc de escursiune* în vîrful muntelui Pleșul, chiar în hotarul dintre județul Suceava și Neamțu. Se află aci un foișor de scîndurĭ, făcut de călugărițĭ din Mănăstirea-Neamțuluĭ, în care dînșiĭ aŭ pus o icoană. Pe aci trece poteca ce duce din Bogdănești, Rîșca și Boroaia la Mănăstirea-Neamțuluĭ.

Ceardacul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, cătunul comuneĭ Golești. Și-a luat numele de la un ceardac făcut aci de Turcĭ. Este așezat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Milcov.

Ceardacul, *cîmpie* întinsă, cultivabilă, în com. rur. Scăpăul, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Ceardacul, *culmea* cea maĭ înaltă a dealuluĭ ce desparte șesul Siretuluĭ de al Moldoveĭ, în com. Cristești, din județul Suceava. Peste acest deal trece șoseaua jud. Moțca - Pașcani-Tîrgul-Frumos. E îmbrăcată de pădure de fag și stejar. Vederea din foișorul ce era așezat aci era din cele maĭ frumoase ale județuluĭ și se întindea într'o mare depărtare peste șesurile Siretuluĭ și Moldoveĭ și munțĭ.

Cearîngani, *mahala*, în com. rur. Stîngăiceaua, plasa Mottul-d.-j., jud. Mehedinți.

Cearîngani, *deal*, în com. rur. Cîrceni, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Cearîngani, *pîrîŭ*, în com. rur.

www.dacoromanica.ro

Stîngăiceaua, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Cearîngul, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul; ține de com. rur. Drincea.

Cearîngul, *deal cu vii*, în com. rur. Oprișorul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Ceaurul, *com. rur.*, din jud. Gorj, pl. Ocolul, spre S. de com. Bălești și la 7 kil. 500 m. de Tîrgul-Jiului. Se compune din cătunele Ceaurul și Tămășești. Prin acest sat trece apa l'o'oaga ce vine din com. Bălești. Prin ea trece șoseaua comunală și la 3 kil. spre N. trece șoseaua județeană Tîrgul-Jiului-Severin.

E situat pe șes în albia Jiului și pe partea dreaptă. Are o suprafață de 2449 hect., din care 2000 hect. arabile, 220 hect. fineață, livezi, vii și izlaz și 229 hect. pădure.

Din acestea, 1248 sunt ale locuitorilor și 1201 ale proprietarului, d-l Dinu Mihail.

Loc. posedă 102 pluguri, 178 care cu boi, 3 căruțe cu cai; 40 stupi cu albine. In com. se află o moară pe apa Poloaga, 2 fîntîni și 27 bunare.

Are o populațiune de 234 familii, cu 1228 suflete.

Venitul comunei este de lei 1919, bani 60 și cheltuelile de lei 1399, bani 39. Contribuabili sunt 355.

Sunt în com. 475 porci, 982 vite mari cornute și 83 cai.

Se află: 2 biserici, una făcută în anul 1863, iar cea-l-altă în anul 1881, deservite de un preot și 3 cîntăreți; o școală frecuentată de 45 elevi; 3 cîrciumi.

Ceaurul, *cătun* și reședința comunei Ceaurul, din pl. Ocolul, jud. Gorj.

Situat pe șes în albia Jiului și pe partea dreaptă.

Are o suprafață de 1449 hect., din cari 1200 hect. arabile, 120 hect. fînețe, livezi cu pruni și izlaz, 129 hect. pădure.

Loc. au 60 pluguri, 100 care cu boi și vaci, 2 căruțe; 25 stupi cu albine. In cătun se află 1 moară pe apa Poloaga, 2 fîntîni și 18 bunare.

Populațiunea este de 242 familii, cu 870 suflete.

Vite sunt: 750 vite mari cornute, 60 cai, 2 bivoli și 347 rîmători.

Are 2 biserici, făcute una în anul 1863, iar cea-l'altă în anul 1881, deservite de un preot și 3 cîntăreți.

Ceauș-Ivan, *loc izolat*, în comuna Pucheni-Mari, pl. Crivina, jud. Prahova, fost pendinte de mănăstirea Snagovul.

Ceauș-Tatul, *subdivizie* a cătunului Nenciul, din com. Lipia, jud. Buzău.

Ceaușoaia sau **Ceauș-Gheorghe**, numită și **Verneasca**, *moșie*, în jud. Buzău, com. și cătunul Pleșcoiul. Are 147 hect., din care 96 pădure, restul arături, izlaz și vie.

Ceaușoaia, *munte*, în cercul comunei Predealul, pl. Peleșul, județul Prahova, situat între valea Ceaușoaia și Orjogoaia. Este proprietatea Eforiei Spitalelor Civile.

Ceaușoaia, *proprietate* a Eforiei Spitalelor Civile din București, foastă pendinte de mănăstirea Colțea din București, com. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova, care, împreună cu moșiile Neamțu, Unghia-Mare și Pristolul, de pe Doftana, are o întindere de 606 hect. și s'a arendat pe periodul 1888—93 cu 2250 lei anual.

Ceaușoaia, *vale*, izvorește din raionul com. Predealul, pl. Peleșul, jud. Prahova. Are direcția de la S. spre N. și se varsă în pîrîul Azuga, pe țărmul stîng, după ce udă poalele de V. ale munteluĭ Ceaușoaia.

Ceaușoaica, *subdivizie* a cătunului Pleșești, din com. Pleșcoiul, jud. Buzău.

Ceeliu-Chioi, *vale*, în pl. Babadag, jud. Tulcea, pe teritoriul comunei rur. Enisala, și anume pe al cătunului Visterna. Se desface din dealul Balar-Bair. Se întinde spre S. printre dealurile Stîlparul și Samaldar-Bair de-o parte, Bairac de alta. Își face drumul numai prin păduri, brăzdînd partea estică a plășei și pe cea sud-vestică a comunei. Prin ea merge și drumul comunal Visterna-Ciamurli-Canli-Bugeac.

Cega, *braț* sau *prival*, în pl. Ialomița-Balta, insula Balta, com. Bordușeani-Mari, jud. Ialomița.

Cegani, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată între comunele Bordușeani-Mari și Stelnica.

Teritoriul comunei are o suprafață de 5500 hect., și se întinde din Dunăre spre V., coprinzînd parte din insula Balta, pe cîmpul Bărăganul, pănă se limitează cu capetele mai multor moșii. Coprinde două moșii: Ceganca, proprietate particulară și Pîrțani, proprietate a statului, cu 1100 hect., din cari 50 hect. izlaz, 50 hect. băltiș și 1000 hect. pămînt de cultură. Această moșie, înainte de

www.dacoromanica.ro

secularizare, aparţinea mănăstireĭ Mislea, după numele căreia moşia se maĭ numeşte Pîrţani-Mislea. S'a arendat pe periodul 1886—1896, cu suma de 9000 leĭ anual.

Improprietăriţiĭ sunt 123 locuitorĭ şi neîmproprietăriţiĭ 110.

Se compune din satele Cegani şi Pîrţani, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în satul Cegani.

Populaţiunea com. era (1890) de 1200 locuitorĭ, cu 225 capĭ de familie. După naţionalitate sunt: 1194 Romînĭ, 2 Grecĭ şi 4 Bulgarĭ, toţĭ de religiunea creştină ortodoxă. După profesiunĭ sunt: 364 agricultorĭ, 5 meseriaşĭ, 1 industriaş, 11 comercianţĭ, 5 cu profesiunĭ libere, 107 muncitorĭ şi 30 servitorĭ. Cu ştiinţă de carte sunt 253 persoane.

Vite: 1400 boĭ, 465 caĭ, 105 bivolĭ, 916 rîmătorĭ şi 946 oĭ.

Budgetul comuneĭ în 1887—88, era de 3492 leĭ la venitură şi de 4526 leĭ la cheltuelĭ.

E o şcoală mixtă, frecuentată (1890) de 50 elevĭ, cu un învăţător retribuit de stat şi comună. Localul şcoaleĭ este construit de comună cu suma de 3500 leĭ.

Sunt două biserică, deservite de doĭ preoţĭ şi patru dascălĭ. Pentru cler se prevede în budget suma anuală de 360 leĭ.

Pe partea de V. a teritoriuluĭ comuneĭ, trece calea ferată Feteşti-Făurei.

Cegani, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna cu acelaşĭ nume. Este situat pe o mică coastă la 2 kil. de Borcea.

Aicĭ se află reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

In sat sunt 146 familiĭ de Romînĭ, 1 familie de Grecĭ şi 5 familiĭ de Ţiganĭ.

Este o şcoală mixtă cu un învăţător şi o biserică, la care servesc doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ.

Vite sunt: 1120 boĭ, 411 caĭ, 89 bivolĭ, 710 rîmătorĭ şi 646 oĭ.

Cehlăeşti, *sătişor*, în com. Felioara, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, aşezat pe valea ce se deschide către Estul mănăstireĭ Agapia, între pîrîul Topoliţa spre N. şi pîrîul Agapia spre S.

Terenurile sale se ridică în podişe treptate către satul Ghindăoani. Are o populaţie de vr'o 30 locuitorĭ.

In acest sat se află o biserică de lemn.

Comunicaţia cu satele vecine se face printr'un drum care începe dintre kil. 33—34 al şoseleĭ Piatra-Neamţu, drept în faţa drumuluĭ ce duce spre mănăstirea Agapia, şi se continuă prin satul Topoliceni-Ocea, pe valea pîrîuluĭ Topoliţa până la satul Păstrăveni.

Ceirul, *deal*. Vezĭ Horodiştea, deal, com. Tîrnauca, pl. Herţa, jud. Dorohoiu.

Ceirul, *deal*, se întinde de la S. spre E., pe teritoriul satuluĭ Hărpăşeşti, com. Popeşti, plasa Cîrligătura, jud. Iaşi.

Ceirul-Belciuluĭ, *o parte* din ţarina *satuluĭ* Hîrtoapele, jud. Suceava.

Celaclar, *vale*, în judeţul Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Enigé, căt. Talaşman. Se desface din poalele vestice ale movileĭ Talaşman; se dirige spre N., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea vestică a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ; merge pe la poalele sudice ale dealuluĭ Mustana, şi, după 2 kil. de drum, se uneşte cu valea Ceair-Arabagi spre a se arunca în Balta-Baciuluĭ.

Celariul, *com. rur.*, din N.-V. plăşeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi. Locuitoriĭ îĭ zic Pîrscovul. Se compune numaĭ din satul cu acelaşĭ nume, situat pe un teren şes şi înaintea dunelor de nisip care ajung până aci, prelungindu-se tocmaĭ de la Jiu, dar care aci îşĭ găsesc o stavilă puternică în plantaţiunile de salcîmĭ. E departe spre V. de Caracal de 18 kil., iar de Corabia de 39 kil. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ mării este de 138 m.

Are o populaţie de 1890 locuitorĭ, toţĭ Romînĭ, din carĭ 940 bărbaţĭ şi 950 femeĭ; 382 capĭ de familie; 872 căsătoriţĭ şi 1018 necăsătoriţĭ. Ştiu carte 164, nu ştiu 1726. Sunt 351 contribuabilĭ. Ocupaţia locuitorilor e agricultura şi creşterea vitelor. Vite marĭ cornute sunt 2209, vite micĭ cornute 1256, rîmătorĭ 790. Pentru comerţ sunt 14 stabilimente.

Budgetul comuneĭ pe 1886-87 a fost de 3735 leĭ la venitură şi 3640 leĭ la cheltuelĭ.

Are o şcoală primară mixtă, cu un învăţător, frecuentată de 50 elevĭ, din 125 în vîrstă de şcoală. Are 2 biserică: Sf. Nicolae (1838) şi Intrarea-în-Biserică, deservite de 3 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ.

Celariul, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Fărcaşa, jud. Suceava.

Celariul, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Suha-Mare, jud. Suceava.

www.dacoromanica.ro

Celărușĭ, *deal*, comuna Poinărei, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Celcovățul, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, aproape de graniță.

Celebi-Chioi, *sat*, în jud. Constanța, plasa Medjidia, căt. comunei Tortoman, situat în partea vestică și puțin cam centrală a plășei și cea de S.-V. a comunei, la 7 kil. spre S.-V. de cătunul de reședință, Tortoman. Este așezat în fundul văei Celebi-Chioi-Ceair, la 1 ½ kil. spre N. de balta Carasul și este închis la N. de către dealul Devcea-Bair, cu vîrful său Devcea-S. (102 metri); la V. de către dealul Ciocurac-Bair, cu un vîrf înalt de 104 metri; iar la E. de către dealul Panghirul, cu vîrful său Panghir-Iuc (97 metri). La S. se întinde balta Carasul.

Populațiunea sa, compusă numaĭ din Sîrbĭ și Bulgarĭ, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor. Pămîntul produce cereale, maĭ ales ovăz și meiŭ; porumb și grîŭ puțin. Șoseaua județeană Çernavoda-Medjidia trece prin Sudul satuluĭ. Un drum comunal pleacă din partea septentrională a satuluĭ și duce la Tortoman (satul) și la satul Devcea.

Celeiul, *com. rur.*, în Sudul plășeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Se compune numaĭ din satul cu același nume, situat pe țărmul nordic al gîrleĭ Celeiul, în apropiere de Dunăre și de balta Potelul. E departe spre N. de Corabia de 4 kil., iar de Caracal de 36 kil. E așezat pe un teren șes, cu o altitudine de 44 m. d'asupra niveluluĭ mărĭŭ.

Are o populație de 1427 locuitorĭ, din carĭ 381 capĭ de familie; 229 contribuabilĭ. Știŭ carte 71; nu știŭ 1356. Ocupația locuitorilor e agricultura și creșterea vitelor. Vite marĭ sunt 918, vite micĭ 1020 și rîmătorĭ 205.

Are 7 cîrciumĭ. Budgetul comuneĭ pe 188687 a fost de 3533 leĭ la venitурĭ, și 3183 leĭ la cheltuelĭ.

Are o școală prim. mixtă de gr. II, cu un învățător, frecuentată de 53 elevĭ, din 103 copiĭ în vîrsta de școală. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoțĭ și 3 cîntărețĭ.

Comparînd cuvîntul Celeiul cu Celeia din Noric, d. Gr. Tocilescu crede că această asemănare se datorește locuireĭ unuia și aceluiașĭ popor în două regiunĭ deosebite.

In epoca tracică și în epoca romană, Celeiul s'a numit Colonia Malva sive Malvensis ex Dacia și a avut mare însemnătate orașul care acum este numaĭ ruine. Malva a fost chiar capitala Dacieĭ-Malvense, o divizie financiară a provincieĭ Dacia. Ca așezămînt vechiŭ, se observă la Celeiul o cetate ca de 4 pogoane, care era legată cu țărmul drept al Dunăreĭ prin un pod, făcut de Constantin-cel-Mare, ale căruĭ picioare ruinate se văd în timpul scăderei marĭ a apeĭ. De aci pornește un drum de piatră roman, care merge către Romula. Pe aci se găsesc multe monede din epoca romană. La Celeiul s'a născut preotul Șapcă, care a jucat un rol la 1848.

Celeiul, *cătun*, alipit comuneĭ Costeni, plaiul Vulcan, jud. Gorj, la S.-E. de comună și la un kil. depărtare de dînsa.

Prin acest cătun trece șoseaua comunală vecinală de la N. spre S. In centrul cătunuluĭ trece rîulețul Orlea, peste care comunicația se face pe un pod de lemn.

E situat pe vălcea și coaste. Are o suprafață de 270 hect., din care: 120 hect. arabile, 50 hect. fînețe, 20 hect. izlaz, 15 hect. viĭ și 20 hect. livezĭ de prunĭ.

Locuitoriĭ aŭ: 20 pluguri, 25 care cu boĭ și vacĭ; 24 stupĭ. In cătun se află 3 bunarĭ și 2 fîntînĭ.

Populația e de 60 familiĭ, saŭ 295 suflete, din carĭ 26 contribuabilĭ.

Vite sunt: 110 vite marĭ cornute, 23 caĭ, 150 oĭ, 23 capre și 110 rîmătorĭ.

Are 2 bisericĭ de lemn, din care una fondată la 1828, deservite de preotul de reședință din Costeni.

Celeiul, *insulă*, în Dunăre, proprietate a statuluĭ, în fața cătunuluĭ Dasova, jud. Romanați.

Celeiul, *măgură* și *punct trigonometric de observație*, la N.-V. de Băilești, plasa Băilești, jud. Dolj. Are o înălțime de 78 m.

Celeiul, *moșie* a statuluĭ, în jud. Romanați, arendată pe 1887—88 cu 29100 leĭ.

Celeiul, *pichet de graniță*, pe Dunăre, situat în Valea-Tomiĭ, jud. Romanați, în dreptul satuluĭ cu același nume.

Celeiul (Gîrla-), *mică apă*, jud. Romanați, care pune în comunicație în spre E. balta Potelul cu Dunărea. Și-a luat numele de la com. Celeiul ce vine așezată puțin maĭ la Nord. Incepe de la com. Orlea și se termină la Corabia, avînd pe malul stîng înșiruite maĭ multe sate.

Celeiul-Corabia-Dasova, *moșie* a statuluĭ, în jud. Roma-

www.dacoromanica.ro

naţi, arendată pe 1887—88 cu 61720 leĭ.

Cenia, *pădure*, situată pe teritoriul com. Bodeşti-Precisteĭ, anexa Oşlobeni, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Aparţine statuluĭ, producînd un venit anual de 2926 leĭ.

Centrul, saŭ Tîrgul, *suburbie*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. T.-Ocna. Este situată pe malul stîng al Trotuşuluĭ, în centrul celor-l-alte suburbiĭ.

Are 4 biserici ortodoxe: una, cu hramul Sf. Nicolae, clădită la 1768 de Lascăr Rosetti şi preotul Vasile Arapu şi întreţinută cu propriul eĭ venit; a doua, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, ridicată la anul 1680 de Hatmanul Gheorghe Ursachi, care a contribuit mult la fondarea Tîrguluĭ-Ocneĭ, şi refăcută la 1850, de arhimandritul Damaschin şi acum întreţinută de stat; a treia biserică, cu hramul Buna-Vestire, împrejmuită cu zid înalt, care la 1821 a servit de adăpost contra Turcilor, pe cînd eĭ urmăreaŭ pe Grecĭ, e clădită la 1726 de Răducanu Racoviţă, fost mare vistier, şi de soţia sa Maria, şi acum întreţinută de stat. Pe păretele bisericeĭ se citeşte: «Après avoir réglé les fortunes publiques, j'ai donné des leçons aux plus grands politiques». (După ce am regulat averile publice, am dat învăţăturĭ celor maĭ marĭ politicĭ). La această biserică se află îngropat Costache Negri. A patra biserică cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, înălţată la 1852, de Dumitru şi Nicolae Stoian, e întreţinută din propriul eĭ venit şi subvenţionată de stat cu 230 leĭ pe an. E şi o sinagogă izraelită, zidită la anul 1890, în locul celeĭ vechĭ, de locuitoriĭ Evreĭ. Sunt 242 familiĭ romîneştĭ, 230 izraelite, 42 ungureştĭ şi 12 armeneştĭ. In această mahala numită şi Biserica-Tîrguluĭ, se află toate autorităţile comuneĭ, şcoalele şi o cazarmă. Are o grădină publică.

Cenuşa, *localitate*, jud. Brăila, la 1 ½ kil. spre E. de satul Tudor-Vladimirescu, unde a fost vechia tîrlă cu acelaşĭ nume.

Cenuşa, *loc. izol.*, în comuna Petricani, plasa de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu.

Cenuşa, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Nişcovul, căt. Săseni-Vechĭ.

Cenuşari, *deal*, pe care este situată com. Aricești, pl. Podgoria, jud. Prahova, între gîrla Sărata şi com. Cărbuneşti.

Cenuşari şi Negoeşti (Moşneni), *păduri particulare*, supuse regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia moşnenilor Cenuşari şi Negoeşti, pendinţĭ de com. Aricești, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Cenuşarul, *lac*, jud. Brăila, situat la 4 kil. la S.-E. de comunele Ciacîrul, Noianul şi Busaga.

Cenuşarul, *movilă*, jud. Brăila, la 6 kil., spre S.-E. de satul Ciacîrul în lunca Dunăreĭ, pe teritoriul com. Vizirul.

Cenuşasca, *numire vechiă* a cătunuluĭ Grădinile, com. Măicăneşti, pl. Marginea-d.-j., judeţul R.-Sărat. Numit ast-fel de la moşia Cenuşasca.

Cenuşascăĭ (Viile-), *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea, cătunul comuneĭ Măicăneşti; e reşedinţa plăşeĭ. Şi-a luat numele de la proprietatea Cenuşasca, pe care este situată. Este aşezat în partea de V. a comuneĭ.

Cenuşe (Movila-de-), *movilă*, în judeţul Buzăŭ, com. şi căt. Smeeni, pe moşia Smeeni, în apropiere de localitatea la Siliste. E formată maĭ mult din hărburĭ şi cenuşe.

Cenuşerie (La-), *loc izolat*, comuna Pucheni, plasa Argeşelul, jud. Muscel.

Cenuşerieĭ (Valea-), *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul, care izvoreşte din muntele Lunca-Pescaruluĭ. Se varsă d'a dreapta Slăniculuĭ.

Ceoaca, *stupărie*, jud. Dolj, pl. Balta, comuna Măceşul-d.-j., pe lîngă care trece limita de V. către com. Cîrna.

Ceoanta, *loc izolat*, în com. rur. Bicleşul, plasa Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Ceoara, *munte*, acoperit cu pădure seculară, în com. rur. Ilovăţul, plaiul Cerna, judeţul Mehedinţi.

Ceoara, *pădure* şi *loc arabil*, com. Bursucani, plasa Zimbrul, jud. Covurluiŭ.

Ceoara, *pichet de graniţă*, pe marginea Dunăreĭ, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa.

Ceoara-Elena, *moşie* particulară, de 1073 hect., în com. Pechea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Ceobleanul, *măgură*, numită şi Conacul-luĭ-Ceobleanu, în jud. Mehedinţi, plasa Blahniţa; ţine de com. rur. Deveselul.

www.dacoromanica.ro

Ceochiuțul, *sat*, în pl. Motrul-d.-j.; ține de com. rur. Strehaia. Se împarte în: Ceochiuțul-d.-s. și Ceochiuțul-d.-j. Se află pe proprietatea statului Strehaia.

Ceocleni, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Miculești.

Ceolanul, *cătun*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j; ține de com. rur. Zegaia.

Ceorani, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Văile; ține de com. rur. Miculești.

Ceoroboreni, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița-Cîmpul, la distanță de 35 kil. de Turnu-Severin și de 17 kil. de Vînjul-Mare, reședința plășeĭ. Situată pe loc polejnic, formează comună singură. Are 760 locuitorĭ, din carĭ 120 contribuabilĭ. Locuesc în 154 case.

Locuitorĭĭ posedă: 38 pluguri, 83 care cu boĭ și 8 căruțe cu caĭ. Are o biserică deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Budgetul comuneĭ este la venitur̆ĭ de leĭ 3621; iar la cheltueliĭ de 1325 leĭ. Numărul vitelor în această comună este de: 460 vite marĭ cornute, 700 oĭ, 40 caĭ și 700 rîmătorĭ.

Ceoroboreni, *lac*, în jud. Mehedinți, plasa Blahnița; ține de com. rur. Ceoroboreni.

Ceoroiul, *mahala*, în jud. Mehedinți, plasa Blahnița; ține de com. rur. Orevița.

Ceotîrla, *măgură*, în jud. Mehedinți, plasa Blahnița, pe teritoriul com. rur. Deveselul.

Ceovîrnășani, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, plasa Ocolul, la distanță de 25 kil. de orașul Turnul-Severin și de 15 kil. de Molovățul, reședința plășeĭ. E situată pe valea Coșușteĭ. Formează comună cu satele: Sucarul, Cocorova și mahalaua Ludul. Are 1390 locuitorĭ, din carĭ 216 contribuabilĭ. Locuesc în 270 case.

Locuitorĭĭ posedă: 50 pluguri, 133 care cu boĭ și 12 căruțe cu caĭ; 150 stupĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, cu un învățător, frecuentată de 24 elevĭ.

Budgetul comuneĭ la venitur̆ĭ este de 5475 leĭ, și la cheltueliĭ de 2715 leĭ.

Vite marĭ cornute sunt 798, caĭ 31, oĭ 400, capre 80 și rîmătorĭ 400.

Comuna este brăzdată de dealul Gărdoaia, numit și Dealul-Ceovîrnașuluĭ; Capul-Dealuluĭ, ce poartă și numele de Dealul-Bobuluĭ, și Dealul Bîrsenilor.

Apele, care udă această comună, sunt: Coșușteа, ce vine despre Sișești; Coșuștița și Gărdoaia, numită și Matca-Gărdoaeĭ. Comuna se mărginește: la E., cu comunele Lupșea și Căzănești; la S., cu comunele Garbovățul, Husmioara și Valea-Boerească; la V., cu comunele Crăgueștі și Sisești-d.-j.; la N., cu Jegujani și Florești.

In această comună s'a găsit un mormînt, în care se afla un inel, o brățară și o diademă, toate de aur, care aŭ fost ridicate și trimese spre conservare Muzeuluĭ Național din București.

Prin această comună trece șoseaua județeană Turnul-Severin-Tîrgul-Jiŭ.

Ceovîrnășani, *deal*, numit și Dealul-Gărdoaeĭ, în județul Mehedinți, plasa Motrul-d.-s., pe teritoriul comuneĭ Ceovîrnășani. Peste acest deal trece șoseaua județeană Turnul-Severin-Tîrgul-Jiŭ.

Cepari, *com. rur.*, jud. Romanați, pl. Olteț ul-Oltul-d.-j. E situată pe țărmul drept al rîuluĭ Beica, și are spre E. ca dealurĭ: Ciochina și Comanul, ramificațiĭ ale dealuluĭ Strejești. E departe de Balș de 17 kil., și de Caracal de 43 kil. E formată din satul Cepari și cătun Beculești. Are o populație de 1200 locuitorĭ, din carĭ: 608 bărbațĭ și 599 femeĭ; 313 capĭ de familie; 565 căsătoriț̆ĭ și 623 necăsătoriț̆ĭ. 88 știŭ carte și 1112 nu știŭ. Contribuabilĭ sunt 240.

Vite marĭ sunt 354, vite micĭ 285, porcĭ 284.

Sunt 4 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ pe 1886-87 a fost de 1852 leĭ la venitur̆ĭ și de 1835 leĭ la cheltueliĭ.

In comună sunt 3 bisericĭ: Sf. Treime (1853), Intrarea-în-Biserică (1833), și Sf. Nicolae, deservite de 4 preoț̆ĭ și 7 cîntărețĭ; o școală primară mixtă, cu un învățător, frecuentată de 41 elevĭ; o moară cu aburĭ.

Cepari. (V. Cepari-Urlueștі, jud. Argeș).

Cepari, *sat*, cu 140 locuitorĭ, jud. Argeș, plasa Pitești; face parte din com. rur. Păduroiul.

Cepari-Bîrsești, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Topologul, pe apa Topologuluĭ, la 5 kil. de com. rur. Tigveni, reședința sub-prefecturеĭ, și la 35 kil. de Pitești. Se compune din satele: Bîrsești, Cepari-Pămînteni, Cepari-Ungureni, Șendrulești, Valea-Caluluĭ și Vlădești. Are 320 familiĭ, saŭ 1374 suflete.

In comună sunt 4 bisericĭ: una în Bîrsești, a doua în Ce-

www.dacoromanica.ro

pari-Pămîntenî, a treia în Cepari-Ungurenî, şi a patra în Vlădeşti. In comună se află o şcoală primară rurală.

Sunt 4 cîrciumî.

Budgetul comuneî, pe 1882-83, a fost de 2320 leî la venitурî, şi de 2317 la cheltuelî. După o publicaţie oficială (1887), această comună număra 328 contribuabilî şi avea un budget de 5667 leî la venitурî şi de 5616 leî la cheltuelî.

Numărul vitelor, în 1887, a fost de 503 capete vite marî (450 boî şi vacî, 53 caî), şi de 1346 vite mărunte (670 oî, 296 capre şi 380 rîmătorî).

Cepari-Pămîntenî, *sat*, cu 70 familiî, jud. Argeş, pl. Topologul; face parte din com. rur. Cepari-Bîrseşti. Are o biserică cu hramul Înălţarea-Domnuluî, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Cepari-Ungurenî, *sat*, cu 60 familiî, jud. Argeş. pl. Topologul; face parte din com. rur. Cepari-Bîrseşti. Are o biserică cu hramul Intrarea-în-Biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Cepari-Urlueştî, *sat*, jud. Argeş pl. Topologul. Are 87 familiî. Face parte din com. rur. Urlueşti-Băbeni.

Cepcheşul, *munte*, jud. Neamţu, situat pe hotarul Transilvanieî, între muntele Ivanoş şi Floarea, de care se desparte prin pîrîiaşul Ivanoş, cum şi muntele Cherechavaş, de care se desparte prin pîrîul Aţa.

Cepeî (Poiana-), *colină*, judeţul Buzău, cu mai multe ramificaţiî, între muntele Poiana-din-Cale şi Tehărăul. E acoperită cu păşunî şi pădure.

Cepeî (Valea-), *izvor*, în judeţul Buzăŭ, com. Nehoiaşul. Ese din muntele Poiana-din-Cale şi de la Poiana Cepeî şi se scurge în pîrîul Arţagul.

Cepeneaguluî (Lacul-), *lac*, la E.-E. comuneî Peri-Rîioşî, jud. Teleorman.

Cepeneaguluî (Movila-), *movilă*, lîngă lacul cu acelaşî nume, în com. Peri-Rîioşî, jud. Teleorman. Este semn de hotar între moşia Eforieî Spitalelor Civile din Bucureşti şi cele-l-alte moşiî vecine.

Cepeşti, *sat*; face parte din com. rur. Oteşti-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţie de 386 locuitorî. Cade în centrul comuneî.

Cepeşti, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Rădeşti, spre S. de satul Rădeşti.

Cepila, *localitate*, în judeţul Suceava, la gura pîrîuluî Platoniţa, în satul Manolea.

Ceplea, *cătun*, al comuneî Broşteni, din plasa Jiul, jud. Gorj, în partea despre N. şi la un kil. depărtare.

Este situat pe loc şes şi lîngă lanţul de înălţime din stînga Jiuluî, numit Culmea-Jiuluî.

Prin el trece şoseaua Filiaşi-T.-Jiul, care-l leagă la N. cu şoseaua şi comuna Izvoarele, iar la S. cu comuna sa Broşteni.

Are o suprafaţă de 600 hect., din carî: 150 prj. pădure de mijloc şi măruntă, 350 hect. loc de cultură, fîneaţă şi păşune, proprietatea d-lor Cepleni şi Pîrîeni.

Are o populaţie de 49 familiî, saŭ 170 suflete, Romînî, din carî 4 familiî ţiganî, cu 16 suflete.

Sunt 48 contribuabilî.

Numărul vitelor este de 112 vite marî cornute, 11 caî, 174 oî, 33 capre şi 60 rîmătorî.

Locuitoriî posedă: 13 pluguri, 26 căruţe cu boî, 3 căruţe cu caî şi 8 stupî cu albine.

Are o biserică de zid, făcută de un vechiŭ proprietar, Radu Cepleanu, la anul 1770.

Cepleniţa, *com. rur.*, în partea de N. a plăşeî Bahluiul, jud. Iaşi, între comunele: Şipotele Bădeni, Cotnari, şi judeţele: Botoşani şi Suceava, întinzîndu-se de la N. spre S.-E., pe o lungime aproape de 26 kil. Tetenul eî e plin de dealurî, carî în partea de S.-V. sunt acoperite de pădurî, viî şi livezî, iar partea de N. cu lanurî cultivabile, cu imaşe şi fineţe. Este formată din satele: Cepleniţa, Buhalniţa, Vîrîţiî, Moara-Prefecturuî, Steclăria şi Borosoaia.

Are o populaţie de 628 familiî, saŭ 2384 locuitorî, între carî sunt cîţî-va Ţiganî şi Evreî. Pe lîngă lucrarea pămîntuluî, locuitoriî se mai ocupă cu cultura viilor şi a livezilor.

In această comună sunt două biserici, deservite de 2 preoţi şi 2 cîntăreţi; 2 şcolî, frecuentate de 56 şcolarî; 12 morî de apă.

Budgetul comuneî este de 11012 leî, 23 banî la venitурî şi de 8845 leî, 70 banî la cheltuelî.

Numărul vitelor se urcă la 4754 capete, dintre carî: 1498 vite marî cornute, 224 caî, 2473 oî şi 559 rîmătorî.

Tot teritoriul comuneî Cepleniţa, a fost al familiilor Păşcanu, Văcărescu şi Balş şi este azî proprietatea familieî Christache Zarifopol.

Cepleniţa, *sat*, aşezat în centrul comuneî Cepleniţa, plasa Bahluiul, jud. Iaşi, pe podişul şi şesul numit al-Ţiganilor (Puiul)

www.dacoromanica.ro

şi pe ambele maluri ale rîuluĭ Bahluiul. Are o populaţie de 271 familiĭ, saŭ 1032 locuitorĭ, printre carĭ uniĭ sunt de origine slavă, vorbind limba rusă.

Este reşedinţa comuneĭ. Are o şcoală întreţinută de comună, înfiinţată în anul 1880 şi frecuentată de 23 elevĭ.

Pe platoul dealuluĭ despre S. se află casa proprietăţeĭ; alăturea este biserica, zidită la 1836 de Mihail Paşcanu, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 2 eclesiarhĭ; pe apa Bahluiuluĭ este o moară.

Pămîntul satuluĭ Cepleniţa este nisipos şi cleios, iar pe partea podişelor este bun de cultură.

Viea se cultivă pentru trebuinţa locală şi este de calitate bună. Din dealurĭ şi pîrae se scoate multă piatră.

Numărul vitelor este de 2339 capete, din carĭ: 769 vite marĭ cornute, 131 caĭ, 1130 oĭ şi 309 rîmătorĭ.

Cepoaselor (Dealul-), *deal*, com. Oteşti-d.-s., plasa Oltul-d.-s., jud. Olt.

Cepoaselor (Valea-), *vale*, jud. Olt. Izvoreşte de la S. de com. Oteşti-d.-s., şi se varsă în Cungrea-Mică, pe ţărmul stîng, tot în raionul acesteĭ comune.

Cepoeşti, *ogaş*, numit şi Ogaşul-Cepoeştilor, în com. rur. Bărboiul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi; se varsă în apa Corzuluĭ.

Cepoiul (Brănişteanul), *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, pe teritoriul comuneĭ Mănăstirea-Caşinul, cu o înălţime aproximativă de 450 m.

Cepoiul, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, pe teritoriul comuneĭ Doftana.

Cepoiuluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Oneşti, pe teritoriul satuluĭ Oneşti.

Ceptura, *com. rur.*, pl. Crîcovul, jud. Prahova. Este situată pe valea Ceptura şi se compune din 6 cătune: Ceptura-d.-s., Ceptura-d.-j., Valea-Garduluĭ, Şoimescul, Rotari şi Malul-Roşu. Are o populaţiune de 2338 locuitorĭ (1180 bărbaţĭ şi 1158 femeĭ), cu 453 capĭ de familie, din carĭ 562 contribuabilĭ. Locuesc în 453 case.

În comună sunt 5 bisericĭ: treĭ în cătunul de reşedinţă (compus din cătunele Ceptura-d.-j., Ceptura-d.-s. şi Valea-Garduluĭ), una în Şoimescu, una în Rotari şi un schituleţ, ce aparţine mănăstireĭ Căldăruşani, situat în viea Căldăruşani.

Biserica din Ceptura-d.-j. are inscripţia:

«La anul 1794, Octombre 17, în zilele Domnitoruluĭ Ţăreĭ-Romîneştĭ Alexandru Moruzzi, s'a ridicat din temelie biserica cu hramul Intrarea-în-Biserică, de către Neagoe Iordănescu, Ion Diaconul Coconescu, Neagoe Bulgescu, şi alţĭ».

Biserica din Ceptura-d.-s., n'are pisanie; în sinodicul bisericeĭ se vede că este zidită din temelie de Postelnicul Pîrvu Drăgulănescu şi alţiĭ, la anul 1835.

Toate aceste bisericĭ sunt deservite de 5 preoţi.

Ocupaţia locuitorilor e agricultura şi fabricarea ţuiceĭ. Dintre locuitorĭ, 10 sunt meşteşugarĭ, 3 sunt cizmarĭ, 2 croitorĭ, 4 fierarĭ şi 1 rotar.

Eĭ aŭ: 20 caĭ, 23 epe, 8 bivolĭ, 25 capre, 2200 oĭ, 860 porcĭ, 276 boĭ şi 114 vacĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşneni, parte s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia statuluĭ Văleanca-Ceptura, numită şi Cotroceanca, Creţulescul, Urlăţeanca, Fundoaia, Bălăcennca, Sforile, Radu-Vodă, Căldăruşanca, Macoveĭ, etc.

Carte a început să se înveţe aci de la 1848. Localul actual s'a construit de comună, pe locul oferit de d-l colonel Cica, proprietarul moşieĭ Bălăceanca. Şcoalele se frecuentă de 151 copiĭ, din numărul de 457 în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea personaluluĭ, statul cheltueşte anual 3160 leĭ. Ştiŭ carte 104 bărbaţĭ şi 22 femeĭ.

Intreg teritoriul comuneĭ, cu vatra satuluĭ şi viile acum filoxerate, este de 2850 hect.; adică: 1500 hect. arabil, 150 hect. fineţe, 100 hect. izlaz, 100 hect. pădure, iar restul de 1000 hect. este compus din dealurĭ cu viĭ filoxerate, livezĭ de prunĭ şi vatra satuluĭ.

În cătunele Şoimescul, Rotari şi Malul-Roşu se găsesc cărbunĭ în mare cantitate.

Pămîntul de pe vale este bun la tot felul de cultură; iar cel după deal este bun numaĭ pentru vie, prunĭ, merĭ, perĭ, nucĭ, persicĭ, vişinĭ şi cireşĭ.

Comerciul se exercită în comună de 12 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ, pe exerciţiul financiar 1894-95, a fost la venituri de 11519 leĭ şi la cheltueli 8315 leĭ.

Pe teritorul comuneĭ trece şoseaua naţională Ploeşti-Buzăul şi şoseaua către Inoteşti.

Este brăzdată de dealurile: Merezul, Lilieşti-Corbul, Cucea, Malul-Roşu, şi de rîpile: Cucea, a Negoeĭ şi Malul-Roşu.

Merezul este un deal înalt, în forma unuĭ trunchiŭ de con, în vîrful căruia este un platoŭ, unde se găsesc mu ţime

www.dacoromanica.ro

de hîrburĭ și bucățĭ de cărămidă.

In vîrful dealuluĭ Lilieşti este un platoŭ frumos, unde, se povesteşte, că ar fi fost un palat domnesc saŭ o cetate.

Comuna este străbătută de gîrla Ceptura, și de văile: Migala, Țigani, a-Mănăstireĭ, Brînzeasca, a-Călugăruluĭ, Trestia și a-Rugiĭ, și de vălcelele: Neacșa și Găina.

Se mărgineşte la N. cu com. Gornetul-Cricovul și Tătarul; la E. cu com. Vadul-Săpat; la S. cu com. Fîntînelele și Inoteşti, și la V. cu com. urb. Urlați și com. Iordăcheanul.

Ceptura, *moșie* a statuluĭ, jud. Prahova, pendinte de Mănăstirea Radu-Vodă din Bucureşti; pe periodul 1888-93 s'a arendat cu 615 leĭ anual.

Ceptura, *moșie* a statuluĭ, jud. Prahova, com. Ceptura, pl. Cricovul, fostă pendinte de mănăstirea Cotroceni; pe periodul 1885—95, s'a arendat cu 12000 leĭ anual.

Ceptura, *izvor,* vine din com. Ceptura, jud. Prahova, și se varsă în pîrîul Istăul, în com. Baba-Ana. In timp de ploae causează marĭ pierderĭ agricultorilor prin revărsările sale.

Ceptura, *gîrlă,* curge din partea de N.-E. a căt. Rotari, comuna Ceptura, pl. Cricovul, jud. Prahova; apoĭ spre V. printre cătunele Șoimescul și Sudiți; intră în cătunul Ceptura-d.-S., o ia drept spre E., formînd o mare curbă; desparte cătunul Ceptura-d.-S. de Ceptura-d.-J., tae șoseaua națională Buzăŭ-Ploești; de aci malurile i se micșorează din ce în ce, așa în cît la comunele Conduratul și Degerați se pierd cu totul.

Une-orĭ, cînd vine mare, merge de se varsă tocmaĭ în lacul Fulga. Alte-orĭ, cînd sunt ploĭ torențiale, se revarsă pe cîmpiile comunelor Inotești, Conduratul și Degerați.

Vara, cînd este secată, abia îșĭ urmează cursul, iar cînd plouă torențial, curge cu zgomot, repede, și vine așa de mare în cît nu se poate trece printr'însa.

Ceptura-de-Jos, *mahala* din com. rur. Ceptura, pl. Cricovul, județul Prahova, care împreună cu Ceptura-d.-s. și Valea-Garduluĭ, formează cătunul Ceptura, cătun de reședință. Toate împreună aŭ o populație de 1217 locuitorĭ (616 bărbațĭ, 601 femeĭ).

Cepturașul, *cătun,* al com. Cătina, jud. Buzăŭ. Are 130 locuitorĭ și 34 case.

Cepturașul, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul; începe din pădurea Topilele, se unește cu izvorul Stănila și se scurge în rîul Buzăul, la Șețul, com. Păltineni.

Cepturașul, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Cătina; începe de la muntele Colînul și se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Cepturașul și Cătunul, *moșie,* jud. Buzăŭ. (Vezĭ Cătunul și Cepturașul).

Ceptureanca, *vale,* jud. Prahova, formată din apă de ploaie, la poalele dealurilor dintre comunele Ceptura și Vadul-Săpat, pl. Cricovul; curge spre S. pe canalurĭ, iar cînd vine mare și pe alăturĭ de ele, înecînd cîmpiile, care sunt maĭ joase; trece pe lîngă căt. Degerați, com. Parepa, pl. Cîmpul, lăsîndu-l la V. și în dreptul căt. Rușani, din aceeașĭ comună, se întîlnește cu Valea-Războiuluĭ.

Cepul, *prival,* jud. Brăila; unește partea E. a iezeruluĭ Melcișul, cu partea de V. a iezeruluĭ Rotundul.

Cepul, *viroagă,* jud. Brăila, la estul comuneĭ Vădeni; unește viroaga Zagna cu lacul Zeton.

Cepușoara, *șir de dealurĭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, care se întinde prin com. Doftana, de la V. spre S.-E., pe șesul drept al Trotușuluĭ pănă în Valea-Doftaneĭ. Acest șir prezintă un vîrf numit Cepoiul.

Cepurile, *bălțĭ,* în jud. Botoșani, com. Salcea, pl. Siretul, în întindere de 17 hect.

Cerașul, *com. rur.*, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Drajna, și pe pîraiele: Valea-Boruluĭ, Valea-Tociĭ și Brădetul, la 47 kil. departe de capitala județuluĭ și la 16 kil. de reședința plaiuluĭ.

Se mărgineşte la N. cu munțiĭ Tiansilvanieĭ, la E. cu com. Bătrîni, la V. cu com. Măneciul-Ungureni, și la S. cu Drajna-d.-s.

Se compune din 5 cătune: Cerașul, Valea-Boruluĭ, Valea-Tociĭ, Slonul și Brădetul, avînd o populațiune de 2568 locuitorĭ (1262 bărbațĭ și 1306 femeĭ), 3 familiĭ de Bulgarĭ și 2 de Grecĭ.

Capĭ de familie sunt 537; contribuabilĭ 379. Locuesc în 549 case.

In comună sunt 2 biserici: una în Cerașul și a doua în Slonul, ambele rezidite de e

www.dacoromanica.ro

noriași, la anii 1887 și 1879; sunt deservite de 2 preoți.

Pe lîngă agricultură, locuitorii se mai ocupă cu fabricarea cofelor, hîrdaelor, putinelor, etc.

Locuitorii acestei com. sunt parte moșneni, parte clăcași; 204 s'au împroprietărit la 1864 pe moșiile proprietarilor și pe a Eforiei Spitalelor Civile, cînd li s'au dat 510 hect. Ei au: 122 cai, 1980 oi, 118 boi și vaci, 58 capre și 593 porci.

In raionul comunei, pe rîul Drajna, sunt 2 mori de măcinat.

Școala s'a reînființat la 1887.

In cătunul Slonul funcționează o școală care s'a frecuentat, în 1894, de 29 băeți și 6 fete. Cea din Cerașul s'a frecuentat de 45 băeți și 2 fete, din numărul total de 381 copii, (186 băeți și 195 fete), cu vîrsta de școală. Cu întreținerea personaluluĭ se cheltuește, anual, 1242 lei. Știu carte 27 bărbați și 4 femei.

In partea de N. a comunei, la locul numit Păducelul, se văd ruinele unei vechi cetăți, după d-l Gr. Tocilescu, ruinele unuĭ castel săsesc.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 3736 hect.

In cătunul Slonul, și la locul numit Valea-Lespezii, sunt izvoare cu apă de pucioasă, neanalizate și neîntrebuințate.

Țuică se fabrică cam 5000 decal. anual.

Atît pe albia rîuluĭ Drajna, cît și prin alte localități din raionul comunei, se găsește piatră calcaroasă, din care se face var de bună calitate.

Stupi cu albine sunt 165.

Comerciul se exercită în comună de 8 cîrciumari.

Veniturile comunei se urcă la suma de 3385 lei anual și cheltuelile la 3365 lei.

Această comună n'are nici un fel de șosea regulată. Comunicația se face pe albia rîuluĭ Drajna și pe cele-l'alte pîrae laterale.

In raionul comunei sunt: muntele Clăbucetul; poenele: Fața-luĭ-Craiu și Poiana-Feteĭ; piscurile: La-Morminte, Leurdeanul și Chimniți, cari servă vitelor de pășune.

Afară de rîul Drajna, comuna mai e udată de pîraiele: Valea-Tocii și Borul.

Cerașul, *sat*, face parte din com. rur. cu același nume, plaiul Teleajenul, județul Prahova. Are o populație de 461 locuitori (218 bărbați 243 femei). Aci e o biserică zidită de locuitori la anul 1887.

Ceratul, *cătun*, pendinte de com. Copăcioasa, pl. Amaradia, jud. Gorj. E situat pe loc șes, despărțindu-se de reședința comunei, care rămîne la N., prin calea ferată. Are o populațiune de 80 familii, sau 373 suflete, din cari 68 contribuabili. Locuitorii se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor, lemnăria și sădirea pomilor roditori.

Are o întindere de 350 hect., din cari 120 hect. arabile, 70 hect. fînețe, 100 hect. pădure, 51 hect. izlaz și pomet și 9 hect. vatra satuluĭ și gării.

Numărul vitelor este de 100 vite mari cornute, 350 oi, 100 rîmători; sunt 26 stupi cu albine.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, care servește și pentru cătunul Copăcioasa.

Locuitorii posedă 15 pluguri și 23 care cu boi.

Cerătul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, situată parte pe șesul Cerătuluĭ, parte pe costișea dealuluĭ Teișul, parte lîngă malul stîng al rîuluĭ Dăsnățuiul. Se învecinește la N.-E. cu com. Segărcea, la N.-V. cu com. Lipovul, la S. cu com. Giurgița, din pl. Balta. Limita linieĭ de N. începe de la hotarul com. Segărcea, în direcțiune de la N.-E.—N.-V., trecînd peste dealul Cerătul și rîul Dăsnățuiul. Limita linieĭ de S. începe de la hotarul Giurgița, de la E.-V., trecînd ca și cea de N. peste dealul Cerătul și rîul Dăsnățuiul. Limita linieĭ de E. începe de la hotarul Giurgița, cu direcțiunea de la S. spre N.-E. pănă la com. Segărcea. Limita linieĭ de V. începe de la hotarul Lipovul; de la N. merge spre S. pănă la căt. Portărești, com. Giurgița. Terenul comuneĭ este accidentat de dealul Teișul, înalt cam de 100 m., acoperit cu fînețe și pășune și care are într'însul cariere de piatră; apoi de dealul Cerătul. Comuna este udată de rîul Dăsnățuiul, ce curge de la N.-V. spre S. Pe șesul Cerătuluĭ este un pîrîu numit Malaica-Slătioarele.

Mai înainte com. se numea Cetățuia-luĭ-Traian. Biserică este una singură, în cătunul Cerătul, ce funcționează din 1883, întreținută fiind de comună. Are 5 hect. proprietate. Serbează hramul Sf. Ion Slataos și Cuvioasa-Paraschiva. E deservită de un preot și 2 cîntăreți. Este o școală mixtă în cătunul Cerătul, întreținută de comună; are 5 hect. proprietate; a fost frecuentată în 1892—93 de 44 băeți și 3 fete din căt. Cerătul și de 3 băeți din Malaica. Știu carte 26 persoane în Cerătul și 11 din Malaica. Populația se urcă la 352 familii, sau 1675 suflete, dintre cari în Cerătul 1489 (737 bărbați și 752 femei), în Malaica 186 (92 bărbați și 94 femei).

www.dacoromanica.ro

După legea din 1879 sunt 15 însurăței; după cea din 1864 sunt 191 locuitorĭ împămînteniţĭ. Case sunt 92 în Cerătul şi 12 în Malaica; bordee 220 în Cerătul şi 22 în Malaica. Casele mai toate sunt construite din bîrne şi zid. Suprafaţa comuneĭ este de 8259 pogoane, dintre carĭ: 7500 arabile, 100 finețe, 50 izlaz, 200 pădure. Moşia Cerătul, cu venit de 360000 leĭ, în întindere de 6000 pogoane, aparţine d-luĭ Ioniţă Geblescu; înainte aparţinea d-luĭ Vlădoianu. Moşia Malaica-Slătioarele-Cerătul aparţine statuluĭ; aduce un venit anual de 6150 leĭ. Această moşie este dată în loturĭ. Pădurea Cerătul, în că'. Cerătul, în întindere cam de 100 hect., aparţine d-luĭ Ioniţă Geblescu. Esenţe: ulmĭ, arţarĭ, jugastrĭ, alunĭ, teĭ şi stejarĭ.

Vĭĭ se găsesc pe moşia statuluĭ Segărcea, în întindere cam de 300 pogoane; produc vin bun roşu.

Sunt 2 morĭ de apă pe moşia Cerătul.

Transportul se face cu carele şi căruţele pe şoseaua judeţeană Craiova-Bistreţul, ce străbate com. pe o întindere de 3 kil. Prin apropiere de com. trece calea ferată Graiova-Calafat.

In Cerătul sunt 7 cîrciumĭ şi 13 comercianţĭ; 8 fierarĭ şi 2 cizmarĭ.

Contribuabilĭ sunt 450.

Budgetul com. este la venitурĭ de 3598 leĭ, 33 banĭ şi la cheltueli de 3142 leĭ, 52 banĭ.

Loc. posedă 320 vite marĭ cornute, 440 oĭ şi 19 caĭ.

Cerătul, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., comuna Cerătul, cu reşedinţa primărieĭ. Are 1489 suflete: 737 bărbaţĭ şi 752 femeĭ. Locuesc în 92 case şi 220 bordee, construite din bîrne şi zid. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1883 şi e întreţinută de comună. Are 5 hect. proprietate. Cursurile se predaŭ de un învăţător. In anul şcolar 1892-93 a fost frecuentată de 44 băeţĭ şi 3 fete din satul Cerătul şi 3 băeţĭ din satul Malaica. Cu vîrstă de şcoală sunt 70 copiĭ. Ştiŭ carte 26 loc.

In sat este o biserică, cu hramul Sf. Ion Slataos şi Cuvioasa-Paraschiva. E deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Cerătul, *deal*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, ce se lasă din dealul Rădineşti, com. Rădineşti, jud. Gorj şi merge pe limita comuneĭ Băceşti. Din acest deal se lasă Dealul-Leuluĭ. Înălţimea luĭ este de aproape 120 m. E acoperit cu pădurĭ. Culmea principală, din care se ramifică acest deal, este culmea Zănoaga, din jud. Gorj, ce se lasă din culmea munţilor Păringul şi anume din vîrful Muşetoaia.

Cerătul, *deal*, pl. Jiul-d.-mj., comuna Cerătul, jud. Dolj.

Cerătul, *moşie*, jud. Dolj, plasa Jiul-d.-mj., com. Cerătul, satul Cerătul, în întindere de 6000 pog. şi aducînd venit anual de 360000 leĭ. Sunt 2 morĭ de apă pe moşie.

Cerătul, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Cerătul, satul Cerătul, pe moşia Cerătul. Aparţine d-luĭ Ioniţă Geblescu şi are o întindere de 100 hect. Felul arborilor sunt: jugastru, arţar, alun, teiŭ, ulm şi stejar.

Cerătul, *şes*, jud Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Cerătul, pe care este situată comuna.

Cerbaruluĭ (Vălceaua-), *văl cea*, trece prin com. Vîrtoapele d.-j., jud. Teleorman.

Cerbăria, parte de *pădure*, pe moşia Stăncești, com. Curteşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani.

Cerbătoarea, *deal*, jud. Botoşani, com. Feredieni, pl. Coşula; este o parte din dealul Ţencuşa.

Cerbătoarea, saŭ **Gîlgîitoarea**, *pîrîŭ*, jud. Botoşani, iese din dealul Cerbătoarea, com. Feredieni, curge spre E., se uneşte cu pîraiele Hurgheş şi Neaun şi se varsă în lacul Leahul, în partea de E. a comuneĭ Feredieni. Pe acest pîrîu, în com. Feredieni, sunt 4 morĭ de apă.

Cerbătoarea, *ponoare*, prin care curge pîrîul Cerbătoarea, în com. Feredieni, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Cerbeni, *sat*, face parte din com. rur. Oteşti-d.-s., plasa Oltul-d.-s., jud. Olt. Cade în partea de N. a comuneĭ. Are o populaţie de 510 locuitorĭ. Aci e o biserică, fondată la anul 1810, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva şi Sf. Nicolae. La 1861 s'a reparat radical de d. Căpităneşcu.

Cerbeni, *sat*, face parte din com. rur. Sîmbureşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 72 locuitorĭ.

Cerbi (Crîngul), *pădure*, jud. Olt, situată la capul de E. al teritoriuluĭ com. Perieţi, pl. Siul-d.-s., pe văile şi platoul dintre văleeaua Vediţeĭ şi a-Oblegului; de aci continuă maĭ spre S. Pădurea-cu-Crîngul, ĭar la N. se întinde Poiana-Braniştеĭ.

Cerboaica, *pîrîiaş*, între comu-

www.dacoromanica.ro

nele Ciolăneşti-din-Deal şi Zloteşti, jud. Teleorman. După ce trece prin pădurile din comuna Zloteşti, se varsă în rîul Teleorman, tot în dreptul şi pe teritoriul comuneï Zloteşti.

Cerboanele, *vîrf de munte.* Este vîrful Cornetuluï-Mare, din com. rur. Buseşti, satul Nadanova, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Cerbul, *com. rur.*, pe apa Teleormanul, jud. Argeş, pl. Piteşti, la 17 kil. de com. rur. Băscovul-Fleştiï, (reşedinţa subprefecturei), şi la 23 kil. de Piteşti. Se compune din satele: Arnota şi Cerbul, avînd împreună 110 case, locuite de 95 familiï, cu 478 suflete. In comună este o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, deservită de 3 preoţï, 2 cîntăreţï şi 2 paracliserï; o şcoală primară rurală; 2 cîrciumï.

Budgetul comuneï pe anul 1882—83 a fost de 558 leï, la venituri şi de 552 leï la cheltueli.

După o publicaţie oficială (1887), această comună numără 80 de contribuabilï şi are un budget de 1598 leï la venituri şi de 1847 la cheltueli.

Numărul vitelor era în anul 1887 de 516 vite marï (474 boï şi vacï, 20 caï, 2 bivolï), şi de 500 vite mărunte (300 oï şi capre şi 200 rîmătorï).

Cerbul, *sat*, cu 81 familiï, jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. cu acelaşï nume. Aicï este reşedinţa primărieï. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 3 preoţi, 2 cîntăreţï şi 2 paracliserï; o şcoală primară rurală.

Cerbul, *deal*, în com. rur. Ordeşti, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Cerbul, *deal*, la S.-V de comuna Proviţa-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova.

Cerbul, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, în insula Balta, pe teritoriul comuneï Dudeşti.

Cerbul, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul, pe teritoriul băilor Slănic. E acoperit numaï cu brazï.

Cerbul, *munte*, în judeţul Buzău, situat între comunele: Grăjdana, Cîndeşti şi Măgura, pe care le separă. E acoperit cu pădure şi izlaz.

Cerbul, *munte*, în judeţul Buzău, com. Calvini, căt. Bîsceni-d.-j., pe proprietatea Marcoşul. Are 107 hect.

Cerbul, *munte*, în plaiul Rîmnicul, jud. R.-Sărat, aşezat în partea de N. a comuneï Jitia, lîngă pîrîul Cerbul. E acoperit cu păduri şi păşuni. Vara se află pe el stîne de oï.

Cerbul, *movilă*, jud. Brăila, cea maï mare din teritoriul comuneï Bordeiul-Verde, departe de 6 kil. de comună spre S.-V.

Cerbul, *movilă*, jud. Brăila, situată la N.-E. de com. Filiul, şi la o depărtare de dînsa de 2 kil.

Cerbul, *pădure*, în jud. Buzău, com. Odăile, pe moşia Posobeasca; face împreună cu Dîlma un corp de 215 hect.

Cerbul, *trup de pădure*, pe teritoriul comuneï Mera, plasa Gîrlele, jud. Putna, proprietatea răzeşilor din com. Mera. Intinderea eï, împreună cu trupurile de pădure Arva-Seacă, Jitia şi Pîslea, e de 389 hect.

Cerbul, *pîrîu*, jud. Bacău, plasa Siretul-d.-s., com. Buhociul, care se uneşte cu pîrîaşele: Ştirbul, Pleşul şi Valea-Iazuluï şi se varsă în stînga Siretuluï.

Cerbul, *pîrîiaş*, jud. Putna, format pe teritoriul comuneï Soveja; se varsă în Şuşiţa.

Cerbul, *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul-d.-s., com. Jitia. Izvoreşte din muntele Neculae, udă partea de V. a comuneï, trece prin căt. Vintileasca, şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, maï sus de căt. Intre-Rîmnice, după un curs de 10 kil. Valea sa este frumoasă, mărginită de o parte şi de alta de munţi înalţï, acoperiţï cu păduri seculare, iar pîrîul, din cascade în cascade, se azvîrle până la vărsarea sa.

Cerbul, *vale*, udă căt. Leleasca, com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. In această vale se varsă vălcelele: Dîrmonul şi Valea-cu-Aracï. Cerbul, împreunîndu-se cu Valea-Cerbuluï, la hotarul com. Oteşti-d.-s., formează gîrla Cungrea-Mică.

Cerbul, *vălcea*, com. Proviţa-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, ce se varsă în vălceaua Drăgăneşti, şi împreună cu aceasta în rîul Proviţa, tot în raionul comuneï Proviţa-d.-j.

Cerbuleasa, *şes* şi *luncă*, în partea despre S. a comuneï Voineşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi.

Cerbuluï (Cîmpul-), *cîmp*, pl. Jiul-d.-s., com. Floreşti, judeţul Dolj.

Cerbuluï (Curmătura-), *munte*, în jud. Buzău, com. Chiojdul-din-Bîsca; face hotar despre Chiojdul-Mare din Prahova.

www.dacoromanica.ro

Cerbuluĭ (Dealul-), *munte*, în jud. Suceava, com. Mădeiul, teritorul moşieĭ Borca.

Cerbuluĭ (Dealul-), *deal*, acoperit cu pădure, în partea de E. a comuneĭ Copălăul, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Cerbuluĭ (Dealul-), lung *plaiŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, coprins între pîraiele Sturdza şi Izvorul-Bădiculuĭ.

Cerbuluĭ (Dealul-), *deal*, în judeţul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j. E situat la N. de Verbiţa.

Cerbuluĭ (Dealul-), *deal*, la N.-V. de com. Apostolache, plasa Podgoria, jud. Prahova.

Cerbuluĭ (Grindul-), loc ridicat d'asupra stufuluĭ înconjurător, în judeţul Tulcea, plasa Sulina, pe teritoriul comuneĭ Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez, în partea sudică a plăşeĭ şi a comuneĭ, nu departe de ţărmul mărieĭ. Are o lungime de 5 kil., stabilind o comunicaţie între grindurile Metăvă şi acela al-Călugărilor. Are 12 hectare neproductive.

Cerbuluĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura; începe în pădurea Măgura, se uneşte cu Valea-Toaceĭ şi dă în Valea-Blidăreĭ.

Cerbuluĭ (Măgura-), *deal*, la N. comuneĭ Giubega, pl. Băileşti, jud. Dolj.

Cerbuluĭ (Movila-), *movilă*, în jud. Buzău, com. Cernăteşti, pe Muchea-Sapoccĭ. Dintr'însa începe seria de movile, ce merg pănă în Brăila. Azĭ e aproape distrusă, fiind împrăştiată de căutătoriĭ de comorĭ.

Cerbuluĭ (Piscul-), *pisc*, la N. de com. Apostolache, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Cerbuluĭ (Piscul-), *pisc*, în partea de N. a comuneĭ Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Se întinde de la N. la S. şi serveşte pentru cultură.

Cerbuluĭ (Piscul-), *pisc*, la 7 kil. spre N. comuneĭ Recea, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Cerbuluĭ (Piscul-), *vale*, com. Pojogi, pl. Cerna-d.-s., judeţul Vîlcea.

Cerbuluĭ (Poiana-), *loc izolat*, la N. comuneĭ Recea, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Cerbuluĭ (Pîrîul-), *afluent* al Negreĭ-Broşteniloř, judeţul Suceava; are de tributar Pîrîul-Ungureanuluĭ.

Cerbuluĭ (Plaiul-), *munte*, jud. Buzăŭ, pe frontiera Transilvanieĭ, între munţiĭ Stînca-Cheeĭ şi Tabla-Cheeĭ.

Cerbuluĭ (Valea-), *pîrîŭ*, judeţul Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşuluĭ. Ese din muntele Cerbul şi se varsă în pîr. Slănicul, aproape de Cerdacul.

Cerbuluĭ (Valea-), *vale*, judeţul Prahova, formată din văile: Clăbucetul-Baiuluĭ şi Morarul. Se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, spre N. de căt. Buşteni. Malurile sale sunt prăpăstioase şi adincĭ.

Cerbuluĭ (Valea-), *vale*, judeţul Olt, udă partea de N. a comuneĭ Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., şi se varsă în gîrla Cungrea-Mare, tot pe teritoriul comuneĭ Dobroteasa.

Cerbuluĭ (Vîrful-), *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura, căt. Ungureni. Are 214 hect.

Cerbureni, *sat*, cu 350 loc., jud. şi pl. Argeş; face parte din com. rur. Cerbureni-Iaşul. Are: o biserică, cu hramuĭ Cuvioasa-Paraschiva, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ; se află şi o şcoală primară.

Cerbureni-Iaşul, *com. rur.*, în apropiere de rîul Argeşul, jud. şi pl. Argeşuluĭ, la 11 kil. de Curtea-de-Argeş, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 36 kil. de Piteşti. Se compune din satele: Bărbăloteşti, Boroghineşti, Cerbureni, Doblea, Ruginoasa şi Valea-Iaşuluĭ. Are o populaţie de 260 fam., saŭ 1150 suflete, din carĭ 20 Ţiganĭ. In comună sunt 4 biserici, în satele: Bărbăloteşti, Boroghineşti, Cerbureni şi Valea-Iaşuluĭ; 2 şcolĭ primare rurale, una de băeţi şi alta de fete.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1882—83, a fost de 1713 leĭ la venitурĭ şi de 1658 leĭ la cheltuelĭ.

Pe teritoriul acesteĭ comune se găsesc mine de lignită, încă neexploatate.

După o publicaţie oficială (1887), această comună numără 200 contribuabilĭ şi are un budget de 2549 leĭ la venitурĭ şi de 2598 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor, în anul 1887, a fost de: 660 capete vite marĭ (600 boĭ şi vacĭ, 60 caĭ) şi 1160 vite mărunte (800 oĭ, 60 capre şi 300 rîmătorĭ).

Cercelului (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, com. Bodineşti.

Cerchejeni, *sat*, jud. Botoşani,

www.dacoromanica.ro

situat pe coastă de deal în partea dreaptă a pîrîului Ursoaia, şi în partea de Nord a comuneĭ Dracşani, pl. Miletinul. Se întinde pe o suprafaţă de 2446 hect.; cu o populaţie de 150 familiĭ, cu 600 suflete. Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 şcoală întreţinută de comună cu 1 învăţător şi 23 şcolarĭ; o cîrciumă.

Vite sunt: 235 boĭ şi vacĭ, 38 caĭ marĭ şi micĭ, 224 oĭ, 54 mascurĭ.

Sunt 28 stupĭ cu albine.

Cerchez-Chioi, *sat,* în judeţul Constanţa, pl. Mangalia, cătunul com. Cara-Omer, situat în partea sud-vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ, la 10 kil. spre S.-V. de cătunl de reşedinţă, Cara-Omer. Este aşezat pe valea Cerchez-Chioi, tocmaĭ în locul unde această vale are malurile maĭ rîpoase şi maĭ stîncoase, şi este închis la E. de dealul Bair-Mezarlîc cu vîrful său Cerchez-Iuc (187 metri), şi la V. de Dealul-Moriĭ.

Suprafaţa sa este de 1750 hect., dintre care 25 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădiniĭ. Sunt 33 case.

Populaţiunea sa, compusă maĭ toată din Bulgarĭ, este de 104 familiĭ, cu 360 suflete.

Drumurĭ comunale vin de la satele: Docuzaci. Mamuzlî, Bairam-Dede, Alibi-Chioi, Dere-Chioi şi Hairam-Chioi.

Cerchez-Chioi, *vale,* jud. Constanţa, pl. Mangalia, com. rur. Cara-Omer, cătunul Cerchez-Chioi. Cerchez-Chioi este un alt nume al văeĭ Afighimea ce vine din Bulgaria şi se uneşte cu valea Scender. Numele de Cerchez-Chioi îl păstrează de la hotarul spre Bulgaria pănă la satul Mamuzlî. Este coprinsă între dealurile: Bair-Mezarlîc la E. şi Dealul-Moriĭ la V. Are malurile înalte, rîpoase şi pe alocurea pietroase. Printr'însa merge drumul comunal Dere-Chioi-Calfa-Chioi.

Cerchez-Iuc-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, com. rur. Edil-Chioi, căt. Edil-Chioi. E situat în partea nordică a plăşeĭ şi cea sud-vestică a comuneĭ. Are 93 m. înălţime în vîrful Balabanar-Tepe, care domină satul Edil-Chioi, căile Cealic-Cum-Ceair şi Amzacea-Dere. E tăiat de drumul judeţean Medjidia-Mangalia. Se prelungeşte la E. cu dealul Meragi-Bair. E acoperit cu fîneţe şi semănăturĭ.

Cerchezele, *loc izolat,* com. rur. Negomirul, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Cerchezeni, *fost cătun separat,* acum contopit cu satul Gimbăşeni, comuna Cosîmbeşti, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Cerchezoaia, *pădure,* a statuluĭ, jud. Ilfov, pl. Znagovul, lîngă satul Ciocăneşti, în întindere de 210 hect.

Cerchezoia, *vale,* jud. Iaşi, formată de dealurile Perişorul şi Cerchezul, pe moşia Păuleni, com. Roşcani, pl. Turia.

Cerchezul, *deal,* care, împreună cu Perişorul, formează valea Cerchezoaia, pe moşia Păuleni, com. Roşcani, pl. Turia.

Cerchezul, *iaz,* în suprafaţă de 2 hect. 15 ariĭ, pe teritoriul satuluĭ Şendriceni-d.-s., plasa Coşula, jud. Dorohoiu.

Cerchezuluĭ (Dealul-), *munte,* în jud. Buzău, comuna Mînzăleşti, căt. Săreni, cu vîrful cel maĭ înalt numit Piatra-Piţigoiuluĭ. Face hotar despre comuna Trestioara.

Cerchezuluĭ (Valea-), *izvor,* în jud. Buzău, comuna Mînzăleşti, căt. Săreni. Se scurge în valea Poiana-Ascunsă.

Cerc (Fîntîna-cu-), *loc izolat,* în jud. Buzău, comuna Gura Sărăţiĭ, căt. Ciuhoiul.

Cercei, *sat,* face parte din com. rur. Dobreşti, plasa Podgoria, jud. Muscel. Este situat în centrul comuneĭ, pe malul stîng al gîrleĭ Cîrcinovul şi e străbătut de valea Orjanca şi valea Florea.

Are o biserică de zid, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 dascăl. Populaţia satuluĭ e de 381 locuitorĭ (182 bărbaţĭ şi 199 femeĭ), din carĭ 83 capĭ de familie.

Cercul, *sat,* din com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iaşi, situat spre N. de satul Ciurea, peste pîrîul Nicolina, pe dealul Niţelea şi Ştejăruşul şi pe valea dintre aceste dealurĭ. Are 34 familiĭ, cu 143 suflete. Teritoriul satuluĭ este acoperit de viĭ şi livezĭ.

Numărul vitelor este de 158 capete, din carĭ: 131 vite marĭ cornute, 12 caĭ şi 15 rîmătorĭ.

Cercul, *pod,* în jud. Iaşi, com. Ciurea, pl. Codrul, pe şoseaua dintre satele Podişul şi Cercul, peste pîrîul Nicolina.

Cercurărieĭ (Dealul-), *deal,* pl. Siretul-d.-s., jud. Bacău, de pe teritoriul comuneĭ Oţeleşti.

Cerdac (La-), *sat,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul, la jumătatea drumuluĭ de la Tîrgul-Ocna, la băile Slănic. In

www.dacoromanica.ro

sat se află o biserică catolică și o școală.

Cerdac (La-), *numire* dată *punctului* unde a fost casa proprietarului Costache Negri, pe moșia Slobozia-Negrea, comuna Călmățuiul, pl. Bîrlad, jud. Tecuciŭ.

Cerdacul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Tîrgul-Trotușul. E stîncos și acoperit cu păduri.

Cerdacul, *deal*, în jud. Vasluiŭ, partea de E. a satului Buda, din com. Buda-Rafaila.

Cerdacul, *munte*, jud. Neamțu.

Cerdacul, *pisc*, jud. Vasluiŭ, pe culmea dealului ce desparte com. Doagele de Plopana, din jud. Tutova.

Cerdacul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, comuna Tîrgul-Trotuș, care trece pe la Cerdacul și se varsă în Slănic, pe dreapta.

Cerdacul-Cuconului, *loc*, jud. Dorohoiŭ, pe o margine a culmei înalte a dealului pe care se află așezat satul Bagiurea, comuna Darabani, plasa Prutul-d.-j.

Cerdacul-lui-Cantemir, *loc*, jud. Fălciŭ, pe dealul despre V. a satului și comunei Urlați, pl. Mijlocul.

Cerdaculuĭ (Movila-), *movilă*, însemnată, în plasa și jud. Tulcea, comuna Beș Tepe; situată în partea centrală a plășei și sud-vestică a comunei.

Are 180 m., dominînd asupra căilor comunale Sari-Ghiol-Beș-Tepe-Pîrlita.

E acoperită cu verdeață.

Cereanca, *pădure*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, între pădurea Rîioasa și rîul Ilfovățul.

Cerebucul, *picior de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, înalt de 1096 m., situat pe graniță, despărțind văile pîraielor Ciugheșul și Agăpioasa. Aci, delegațiunea delimitărei din Viena, a făcut să revină Romîniei 44 hect.

Cerebucul. (V. Ciurubucul, schit, jud. Neamțu).

Ceretul, *cătun*, al comunei Scoarța, plasa Amaradia, jud. Gorj. Se leagă la N. cu cătunul de reședință prin drumul care străbate linia ferată Tîrgul-Jiŭ-Filiași; spre S.-E. cu com. Pojogeni.

Este un drum care leagă Copăcioasa, Ceretul cu Pojogeni. Linia ferată Tîrgul-Jiŭ-Filiași are ca stație mai apropiată gara Copăcioasa.

Situat pe deal, are o suprafață cam de 142 hect., din carĭ 71 hect. arabile, 5 hect. vie, 3 hect. prunet, restul fînețe, păduri și tufăriș.

Locuitoriĭ aŭ: 45 plugurĭ, 1 căruță cu cal, 35 care cu boĭ, 5 fîntînĭ cu cumpănă, 30 stupĭ.

Are o populație de 105 familiĭ, cu 358 suflete, din carĭ 98 contribuabilĭ.

Vite sunt: 239 vite marĭ cornute, 12 capre, 12 rîmătorĭ și 9 caĭ.

Are o biserică, construită la 1538, de un căpitan, Dragoman. Aceasta se vede de pe biletul scris pe pristolul bisericeĭ. Biserica poartă numele căpitanului și e deservită de preotul din cătunul de reședință; are și un cîntăreț.

Ceretul, *deal*, județul Gorj. Face parte din regiunea dealului Banul. Are o direcție paralelă cu valea Copăcioasa, care o limitează la S., formînd astfel, cu înălțimile despre N. ce vin din culmea Moldovișului, un defileŭ.

Are o populație de 62 familiĭ, cu 225 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 22 plugurĭ, 10 care cu boĭ și 1 căruță cu caĭ.

Vite sunt: 100 vite marĭ cornute, 200 oĭ, 7 caĭ și 50 rîmătorĭ.

Cătunul e udat de pîraiele Cernădia și Șușița.

Printr'însul trece șoseaua comunală.

Se află 3 morĭ pe apa Șușița și 7 puțurĭ.

In Ceretul este o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Ceretului (Braniștea-), *branişte*, pe moșia statului Trivalea, din com. Netoți, pl. Teleormanului, jud. Teleorman. Are o întindere de 16 hect.

Cergănești, *mahala* a orașului Caracal, la S., în partea de unde pleacă șoseaua spre Redea.

Cerghicea (Cerbicea), *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Filipeni, care udă satul Fruntești și se varsă d'a stînga pîrîului Dunăvățul.

Cerii (Drumul-), *drum*, jud. Teleorman. Acest drum nu mai există, fiind acoperit, în mare parte cu arăturĭ. El venea despre jud. Olt, trecea pe lîngă comunele Lița, Segarcea, Dracea, Ologi și se împreuna cu Drumul-Ținteĭ, pentru a merge la Zimnicea.

Cerii (Vălceaua-), *vălcea*, la S. de com. Măgureni, jud. Teleor-

www.dacoromanica.ro

man. Se înfundă în Valea-Bratcovului.

Cerîngul, *vale*, jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-j., com. Poiana-Pleniţa, prin care trece limita de E. către com. Caraula.

Cermăgura, *deal*, în jud. Neamţu, prelungirea către V.-S. a ramurei muntelui Cernegura. E situat în com. Calul-Iapa, plasa Piatra-Muntele.

Cermegeşti, *com. rur.*, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, compusă din cinci cătune: Bărbărigeni, Brătuleşti, Chiriceşti, Sueşti şi Peşteana.

Este situată pe stînga rîului Cerna, pe dealurile al-Oilor şi al-Viilor, la 45 kil. departe de reşedinţa judeţului şi la 40 kil. de a plăşei. Reşedinţa comunei este în cât. Chiriceşti.

Are o populaţie de 1432 locuitori, 629 bărbaţi şi 803 femei; 501 capi de familie, din cari 400 contribuabili. Locuesc în 510 case.

In comună sunt 4 biserici: la Bărbărigeni, Brătuleşti şi Peşteana.

Vite sunt: 8 cai, 16 epe, 152 boi, 216 vaci, 372 capre, 341 oi şi 618 porci.

Pe rîul Cerna, în raionul comunei, e o moară.

Locuitorii toţi sunt moşneni.

Are o şcoală frecuentată de 17 copii, 11 băeţi şi 6 fete. Clădirea, bună, e proprietatea comunei. Ştiu carte 153 bărbaţi şi 12 femei.

Sunt 150 stupi cu albine.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 1470 hect.

Ţuică se fabrică cam vr'o 40000 decal.

Veniturile comunei se urcă la 4260 lei şi cheltuelile la 3629.

Este coprinsă între com. Ciumagi, Măldăreşti, Stăneşti, Coieni şi Glăvile. O şosea comunală înlesneşte comunicaţia între această comună şi comunele: Coieni şi Roeşti, spre reşedinţa judeţului, şi cu Stăneşti, Vîrleni, Zăvoeni şi Măciuca, spre Drăgăşani şi Craiova. Vălcele sunt: Brătăneasa, Ursoaia şi Olteanca. De-alungul Cernei, spre V. de vatra satului, este lunca comunei, destinată pentru cultura cerealelor.

Cermegeşti, *deal*, în raionul comunei Cermegeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 133 hect. vie.

Cerna, *plaiu*, în jud. Mehedinţi. Şi a luat numele de la rîul Cerna, ce îl udă în partea de V. Se mărgineşte: la E. cu plaiul Cloşani şi pl. Motrul-d.-s.; la S. cu pl. Ocolul-d. j.; la V. cu Banatul, de care e despărţit prin rîul Cerna; iar la N. cu plaiul Cloşani. Acest plaiu este format din 18 comune, şi anume:

Balta (cu cât. Balta şi Sfodea); *Bilvăneşti* (cu cât. Bilvăneşti şi Călineşti); *Băseşti* (cu cât. Băseşti, Budăneşti, Craciul-Lung şi Păisăşti); *Buseşti* (cu cât. Buseşti şi Nadanova); *Cerna-Virful* (cu cât. Cerna-Vîrful); *Cireşul* (cu cât. Cireşul, Jupăneşti şi Negruşea); *Costeşti* (cu cât. Costeşti); *Dîlbociţa* (cu cât. Dîlbociţa); *Dîlma* (cu cât. Dîlma, Runcuşorul, Dealul-de-Rudina şi Simsca); *Codeanul* (cu cât. Godeanul şi Păuneşti); *Gornenţi* (cu cât. Gornenţi şi Mălărişca); *Gornoviţa* (cu cât. Gornoviţa); *Ilovăţul* (cu cât. Ilovăţul, Borcăneşti, Firizul şi Racova); *Izvernea* (cu cât. Izvernea şi Cănicea); *Marga* (cu cât. Marga, Călineşti şi Şiroca); *Podeni* (cu cât. Podeni); *Prejna* (cu cât. Prejna); *Siliştea* (cu cât. Siliştea, Drăghieşti, Godeanul şi Turtaba).

Plaiul Cerna ocupă poziţiunea cea mai muntoasă a judeţului Mehedinţi. Işi are reşedinţa în com. rur. Balta.

Este străbătut de şoseaua vecinală Halînga-Balta-Baia-de-Aramă.

Cerna, *com. rur.*, în jud. Tulcea, pl. Măcin. E situată în partea vestică a judeţului, la 53 kil. spre S.-V. de oraşul Tulcea, reşedinţa districtului, şi în partea estică a plăşei, la 25 kil. spre S.-E. de orăşelul Măcin, reşedinţa plăşei.

Numele său e bulgăresc şi însemnează Negru.

Hotarul amănunţit al comunei este următorul: plecînd din vîrful Almalia (al Dealului-lui-Negoiu), se îndreaptă spe S.-E., pe muchea dealurilor David şi Amzalii pănă la vîrful pietros de 250 m., în apropiere de satul Balabancea; de aci ia o direcţiune generală spre S.-V., trece pe la poalele vîrfului Cerna, taie valea Jaila, şi se urcă în dealul Hasanlar, de unde se îndreaptă spre N.-V., trece iar prin valea Jaila, taie Valea-Cernei, pe de-asupra comunei Satul-Nou, de lîngă care se îndreaptă spre N. pe lîngă şoseaua judeţeană Măcin-Satul-Nou, pe la poalele dealului P.-Roşie, taiend Valea-Ulmului şi, trecînd printre dealurile Priopcea, Cara-Cicula şi Bujorul; de aci o ia spre E. pe muchile dealurilor Megina şi Daiaman-Bair şi se urcă în vîrful Almalia, de unde a plecat. Forma lui este aceea a unui patrulater neregulat. Lungimea perimetrului este de 32 kil. Intinderea totală este de 5895 hect.

Se mărgineşte la N. cu comuna Greci, de care se des-

www.dacoromanica.ro

parte prin dealurile Priopcea, Megina, Daiaman-Bair; la E. cu comuna Balabancea, de care se desparte prin dealul Amzalîi; la S.-E. cu cătunul Ac-Punar (al com. Cîrjelari); la S.-V. cu comuna Satul-Nou; la V. cu com. Turcoaia, de care e despărțită prin șoseaua județeană.

Dealurile, carî brăzdează comuna, pietroase și acoperite cu pădurî, sunt: dealul Piatra-Roșie (cu vîrful Cerna, 161 m.) la V.; dealul Cara-Cicula, Priopcea (402 m.), Curt-Bair la N.-V.; Megina, Tichi-Bair, Ciplac-Bair, Caplan-Bair, Elan-Bair, Daiaman-Bair, Almalia (370 m.) la N.; David, Amzalîi (320 m.), Cerna (242 m.) la E.; Para-Bair, Raman-Bair, Orta-Derea, Saia-Cula și Sut-Bair, prin interiorul comunei.

Apele, carî o străbat sunt: valea Cerna, care o udă prin mijloc trecînd și prin sat și afluenții săi: valea Megina la N.-V., Valea-Ulmului la V., valea Jaila la S.

Intinderea comunei este de 8193 hect., din carî: 80 hect. ocupate de vatra satului; 5816 hect. ale locuitorilor și 2298 hect. ale statului.

Populația acestei comune e compusă din Bulgarî, în maioritate, și din Romînî.

Sunt 386 contribuabilî.

Are o școală, fondată de obștia locuitorilor, în anul 1880-81; are 2 învățătorî și este frecuentată de 176 elevî. Școala are 10 hect. pămînt arabil.

Comuna are 2 bisericî, una cu hramul S-ții Arhanghelî Mihail și Gabriel; s a fondat de locuitorî în anul 1841. Iată traducerea inscripțiunei bulgărești ce se află săpată d'asupra intrărei:

«Această sfîntă și dumnezeiască biserică s'a ridicat aproape de Măcin, în Cerna, în apropiere de Dunăre(?) în anul 1840, la acest loc, cu hramul S-ții Archanghelî Mihail și Gabriel, în zilele împăratului turcesc Sultanul Mahmut și a Mitropolitului T. T. Seronim și a Episcopului Domiu Monciovicî, cu casa și fiiî lui».

Este deservită de un preot paroh și un cîntăreț, și are 17 hect.

A doua biserică e construită tot de locuitorî.

Este și o geamie deservită de un hoge și posedînd 5 hect.

Din cele 8113 hectare, 4317 hectare sunt locurî arabile, din carî 235 hectare ale Statului, restul ale locuitorilor, 3041 hect. cu tapîi și 1975 hect. în loturî de la Stat; 150 hect. pădure, 503 hect. fineță și izlaz, 60 hect. pămînt neproductiv.

In comună sunt 330 agricultorî, avînd 212 pluguri și 1 mașină de secerat.

Vite sunt: 8032 capete, din carî 1211 boî și vacî, 587 caî, 597 oî și 271 capre.

Sunt 3 meseriași (1 dulgher și 2 fierarî); 8 comercianți, (4 băcanî și 4 cîrciumarî). Se află aci 2 morî de apă, 8 de vînt și 1 cu abur.

Budgetul comunei este de 6597 leî la venitur și 5770 leî la cheltuelî.

Căî de comunicație sunt: șoseaua județeană Tulcea-Măcin; 4 drumurî comunale ce leagă comuna Cerna cu comunele învecinate: Satul-Nou, Picineaga, Turcoaia, Greci, Ac-Punar.

Maî înainte satul a fost turcesc și așezat la 800 metri maî în vale de cît cel actual.

Cerna, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Cerna. Se desface din ramurile vestice ale dealuluî Amzalîi; se întinde spre V., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea estică a plășeî și cea sud-estică a comuneî. Se întinde prin văile Cerna și Jaila, făcîndu-le amîndorura malurî înalte și pe alocurea pietroase. Natura luî e stîncoasă. Are o înălțime de 242 m. E punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra satelor Cerna, Satul-Nou și Ac-Punar și asupra drumuluî județean Măcin-Babadag. Este acoperit cu pășunî și livezî.

Cerna, *vîrf de deal,* în județul Tulcea, pl. Măcin, pe teritorul comuneî rur. Cerna. Este punctul culminant al stîncosuluî deal Piatra-Roșie, situat în partea centrală a plășeî și cea vestică a comuneî. E de natură stîncoasă. Se ridică pănă la 163 m. E punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra văeî Cerna, și satelor Cerna și Satul-Nou, precum și asupra drumuluî județean Măcin-Satul-Nou. Este acoperit cu mușchiu, și lipsit de pășunî.

Cerna, *deal,* în centrul comuneî Marginea, pl. Cerna-d.-j., județul Vîlcea.

Cerna, *rîu,* în județul Mehedinți, plaiul Cloșani, și plaiul Cerna. Izvorește în formă de bolboros foarte mare, dintr'o peșteră, din poalele munteluî Gîrdomanul, de desuptul plaiuluî Gîrdomanul, care duce de la Cerna la munții Gîrdomanul, Stîna-Mare, Micușa și la graniță.

De la sorgintea eî, și pănă la albia mare, ce-și croește, Cerna scoboară o distanță de 300 m.; în albia mare se unește cu micul pîrîiaș Cernișoara și împreună formează puternicul curs al apeî Cerna, care se îndreptează spre plaiul

www.dacoromanica.ro

Bulzului; de aci își urmează cursul către plaiul Oslea, unde eșind, din stîncile Corcoaiei, în Lunca-Frasinului oferă călătorului cea mai frumoasă priveliște; primește pîraiele munților plaiului Cloșani și cel din urmă Pîrîul-Craiovei sau Craiovița, de la gura căruia în jos formează granița țărei despre Banat până la Precipițiul-Fetei.

De la Precipițiul-Fetei, trece pe teritoriul Banatului-Temișoarei și își urmează cursul pe la băile Mehadia până la Dunăre în care se varsă pe partea de E. a orașului Orșova.

Până la 1848, Cerna forma granița, până la Dunăre, despărțitoare între Romînia și Banatul-Temișoarei.

Cerna, *rîu*, jud. Vîlcea, cel mai mare afluent al Oltețului. Izvorește din muntele Cursorul (Corșorul). Curge de la N. către S.-E., aproape în direcție paralelă cu Oltețul până în dreptul comunei Măldărești, de unde se întoarce către S.-V. și se varsă în Oltețul, puțin mai jos de com. Otetelișul, după ce a parcurs aproape 80 kil.

Lărgimea medie a apei este de 6^m, adîncimea de $0^m,50$, iar iuțeala curentului de 3^m pe secundă. Lărgimea medie a albiei este de 12^m. Fundul conține pietriș, iar țărmurile aŭ de la 1^m la 1,80 înălțime.

De la origine și până la comuna Fometești, valea sa este foarte îngustă, adîncă, nepopulată și impracticabilă. De la Fometești înainte începe a se lărgi treptat, a fi populată și productivă, dar nu devine viabilă de cît la vale de comuna Broșteni. Lărgimea văei între Broșteni și Valea-Mare, variază de la 1 la 2 kil.

Pe valea Cerneĭ trece șoseaua județeană, care, plecînd din Craiova, duce la R.-Vîlcea, după ce a suit Valea-Cernișoarei și scoborît pe aceea a Luncavățului până la Slăvitești.

Cerna primește pe stînga pîraele: Mariția și Recea. Cel mai principal afluent al ei este Cernișoara.

Rîul Cerna udă partea de V. a plaiului Horezul și partea de S. a plășilor Otăsăul și Oltețul-d.-j., trecînd prin comunele Slătioara, Cireșiul, Pojogi, Bălteni, Lăpușata, Măldărești, Modoia, Dejoiul, Rusănești. etc., Se varsă în Oltețul, la comuna Otetelișul.

Cerna, *pîrîŭ*, în județul Tulcea, plasa Măcin. Izvorește din poalele sudice ale dealului David, dintre vîrfurile Orta-Dere și Sut-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V., trece prin mijlocul satelor Cerna, căruia 'i-a și dat numele săŭ și Satul-Noŭ; de aci o ia spre V. și se varsă în rîul Ai-Orman saŭ Picineaga. Cursul lui este de 18 kil. Valea sa este închisă pe dreapta de dealurile Orta-Dere, Saia-Cula, Para-Bair și Piatra-Roșie, iar pe stînga de dealurile Sut-Bair, Amzalîi și Cerna. Udă partea centrală a comunelor Cerna, Satul-Noŭ, pe cea nordică a Picineagăi, precum pe cea centrală și sudică a plășei Măcin. Malurile sale, de la izvor și până la Satul-Noŭ, sînt rîpoase.

Basinul săŭ este întins; are o întindere de 200 kil. pătrați, saŭ 20000 hectare, coprinzînd partea centrală a plășei și teritoriile comunelor Cerna, Satul-Noŭ, partea nordică a comunei Cîrjelari și pe cea nordestică a comunei Picineaga. E coprins între dealurile Piatra-Ascuțită, Priopcea, Caracicula, Gorgova la V.; Megina, Almalia, Daiaman-Bair la N.; David, Amzalîi, Carapcea la E.; Ciubucluc-Bair, Cuicuc-Cara, Dicadael și Hasanlar la S.

Afluenți, pe dreapta: Valea-Megina și Valea-Ulmului; pe stînga: Valea-Jaila, unită cu Ac-Punar.

Cerna-Vîrf, *comună rurală*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la 47 kil. de orașul Turnul-Severin, și la 18 kil. de Baia-de-Aramă, reședința plășei. E situată pe Valea-Coșușteĭ, între dealurĭ marĭ. E formtă dintr'un singur sat. Are 300 locuitorĭ, din carĭ 60 contribuabilĭ. Locuesc în 90 case.

Locuitorĭi posedă: 10 pluguri, 25 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, și 200 stupĭ. Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Budgetul comuneĭ are la venitur 655 leĭ, iar la cheltueli 364 leĭ. Numărul vitelor: 400 vite marĭ cornute, 35 caĭ, 600 capre, 400 oĭ și 200 rîmătorĭ.

Comuna Cerna-Vîrf este legată prin o șosea comunală de șoseaua vecinală Balta-Baia-de-Aramă, care atinge și teritoriul acesteĭ comune.

Cernaia, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, plasa Motrul-d.-j.-Dumbrava, la distanță de 51 kil. de Turnul-Severin și la 7 kil. de Strehaia, reședința plășeĭ. E situată între dealurile Vlădășeștilor și Viești, formînd comună cu cătunele Vlădășești și Viești. Are o populație de 900 locuitorĭ, din carĭ 150 contribuabilĭ. Locuesc în 180 case.

Se mărginește la E. cu com. Munți-din-Față; la S. cu com. Strehaia; la V. cu com. Valea-

www.dacoromanica.ro

Bună și parte din Voloiac; și la N. cu com. Jirovul.

Locuitorii posedă: 20 pluguri, 42 care cu boi și 5 căruțe cu cai.

Sunt 26 stupi.

Are: o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, cu o învățătoare, frecuentată de 25 elevi și 2 eleve.

Budgetul comunei are la venituri 1314 lei și la cheltueli 612 lei.

Vite sunt: 460 vite mari cornute, 18 cai, 500 oi, 30 capre și 40 rîmători.

Prin comună trec pîraiele: Cernaia, care se varsă în rîul Motrul; Fîntîna-Mare, care se varsă în lacul Balta-Rece.

Cîmpii în această comună sunt: Fîntîna-Mare, Gura-Văei, Poiana-Mare, Poiana-Popii-Dinu și poiana Gruia.

Dealuri sunt: Dealul-Cerniĭ, al-Vlădeștilor, Glămeia, Chicioara și Dealul-Mare cu vii.

Comuna are o șosea comunală, care o leagă de șoseaua vecinală Strehaia-Broșteni-Baia-de-Aramă.

Cernaia, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j. Curge pe teritoriul comunei Cernaia și se varsă în Motru.

Cernata, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s.; ține de comuna rurală Husnicioara. Are 70 case.

Cernatul, *deal*, la E. de com. Călugăreni, plasa Cricovul, jud. Prahova.

Cernatul, *gîrlă*, ce izvorește din muntele Ciortea, com. Călugăreni, pl. Cricovul, jud. Prahova. Curge spre S. până la un punct, de unde o ia spre E. și se varsă în gîrla Boboci, pl. Tohani, jud. Buzău.

Cernatul, *munte*, în com. Goidești jud. Buzău. E coprins între pîrîul Bîsca-Mare și Izvorul-Cernatului.

Formează unul din cele 5 piscuri ale Penteleului. Face parte din moșia Penteleul-cu-Sforile. Are pășuni întinse și seculare păduri de brad, molift și fag.

Cernatul, jud Mușcel, *munte*, pl. Nucșoara. Are 1673.8 m. înălțime d'asupra nivelului Mării-Negre.

Cernatul, *pădure*, pe muntele Cernatul, supusă regimului silvic, com. Albești, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 400 hect. Esențe: fag și puțin molift.

Se învecinește la N. și E. cu satul Băneasa și la V. cu pădurea Băneasa.

Cernatul, *deal*, jud. Prahova, com. Hîrsa, pl. Podgoria. Pe acest deal era plantată viță, dar de cînd aceasta s'a filoxerat, servește de fînețe și cultură.

Cernatul, *vălcea*, jud. Olt, udă partea de E. a com. Bărcănești, pl. Siul-d.-s., de unde își ia naștere, și apoi se varsă în Iminog.

Cernatului (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzău, com. Goidești. Incepe de sub muntele Viforîta și se scurge în pîrîul Bîsca-Mare, puțin mai sus de Izvorul-Mileĭ.

Cernați, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Rădăești, spre S. de satul Rădăești. Are 103 loc., din carĭ 10 știŭ carte, și 25 case.

Cernavoda, *com. urb.*, județul Constanța, pl. Medjidia.

Este situată în partea vestică a județului, spre V. de orașul Constanța, reședința județului, și în partea vestică a plășeĭ, la 32 kil. spre Vest de Medjidia, reședința plășeĭ. Comunele învecinate cu dînsa sunt: Seimeni, la 7 kil. spre N.-E.; Cochirleni, la 8 kil. spre S.-V.; Taș-Punar, la 14 kil. spre N.-E.; Tortoman, la 14 kil. spre E.; Rasova, la 12 kil. spre S.-V.

Hotarul comuneĭ este următorul: Plecînd de pe malul drept al Dunăreĭ, din dreptul ostrovuluĭ Troina, de lîngă cherhanaua satuluĭ Seimeni-Micĭ, din locul unde se varsă, printr'o gîrliță, lacul Purcăreți, hotarul se îndreaptă spre S.-E., maĭ întîiŭ pe lîngă malul vestic al lacurilor Purcăreți și Ramadan, pe la poalele nordice ale dealuluĭ Cernavoda până la poalele dealuluĭ Dermengicul, de unde o ia spre E. până la lacul Tibrinul, urcînd valea Tibrinul. De aci se îndreaptă spre N.-E., suind dealul Carapat-Daga, până în vîrful luĭ cel maĭ înalt. Se dirige puțin spre E., scoborînd dealul de maĭ sus până dă în valea Geabac-Ceair. De aci se dirige continuŭ spre S., maĭ întîiŭ spre S.-V., scoborînd cu valea Geabac-Cular, apoĭ spre S., urcînd și scoborînd dealul Geabac-Bair; tae valea Geabac-Culac și șoseaua județeană Cernavoda-Medjidia și se urcă pe muchea dealuluĭ Oba-Bair, pe care o urmează puțin spre S.-E. până în vîrful Maiacli-Oba. De aci o ia din noŭ spre S.-V., coborînd din dealul Oba-Bair și urmînd valea Oba-Culac, și, urcînd puțin coastele dealuluĭ Cechiraga-Bair, se îndreaptă spre S.-E., coborînd dealul maĭ sus numit, dă în valea Cechiraga-Culac, până în valea Carasu printre bălțile Carasu și Cernavoda, aflătoare în sus numita vale. Taie această vale, șoseaua națională Constan-

www.dacoromanica.ro

ţa-Cernavoda, calea ferată ce duce de la Cernavoda la Constanţa, şi se opreşte în malul cel înalt şi pietros aflător la colţul vestic al bălţiĭ Carasu. De aci se dirige spre Vest, urmînd muchea pietroasă şi prăpăstioasă a dealuluĭ Cara-Durac-Bair. Trece pe la Nord de fortăreaţa saŭ maĭ bine zis de ruinele fortăreţeĭ turceştĭ, Acsan-Demir-Tabiasî, şi merge într'una spre V. pe lîngă malul sudic al bălţiĭ Carasu, pe muchea dealuluĭ Cara-Durac-Bair, tăind valea Ghiaur-Amzalî şi se opreşte puţin la Vest de ruinele uneĭ întăriturĭ turceştĭ de pe muchea dealuluĭ Armutbe-Bair. De aci se dirige în direcţiunea nord-vestică, pe muchea stîncosuluĭ deal Armutbe-Bair, trecînd pe la Est de ruinele uneĭ alte fortăreţe turceştĭ; se coboară apoĭ chiar pe malul bălţiĭ Carasu, pe care îl urmează tot mereŭ în direcţia nord-vestică, pe la poalele septentrionale ale dealuluĭ Carasu, pănă la colţul săŭ vestic. De aci, părăsind malul laculuĭ, urcă dealul Carasu, îndreptîndu-se spre Nord-Vest; dă de ruinele unuĭ val al luĭ Traian pe care îl urmează pănă pe malul Dunăreĭ, trecînd pe la poalele nordice ale vîrfuluĭ Cernavoda şi cele sudice ale dealuluĭ Tetera-Bair, oprindu-se pe malul drept al Dunăreĭ în faţa ostrovuluĭ Hinogi, la egală distanţă de Cernavoda şi Cochirleni (4 kil.). De aci, hotarul o ia spre Nord pănă la măreţul pod de fier făcut peste Dunăre în anul 1896, iar de aci spre N.-E. şi trecînd pe la V. de oraşul Cernavoda, se opreşte lîngă pescăria satuluĭ Seimeni-Micĭ, în faţa ostrovuluĭ Troina, de unde am plecat.

Forma acestuĭ hotar este aceea a unuĭ trapez neregulat, a căruĭ bază este îndreptată spre E. Lungimea totală a hotaruluĭ este cam de 54 kil.; iar întinderea teritoriuluĭ cuprins într'însul este de 7598 pogoane, saŭ 3799 hect., saŭ 38 kil. pat.

Se mărgineşte la N. cu com. rur. Seimeni, de care se desparte prin lacurile Purcăreţi, Ramadan, Tibrinul, prin valea Tibrinul şi dealul Carapat-Daga. La E. cu com. rur. Tortoman, separîndu-se prin valea Geabac-Culac, dealul Geabac-Cair, dealul Oba-Bair şi văile Oba-Culac şi Bechiraga-Culac. La S., cu comuna rurală Cochirleni, de care se desparte prin muchiile dealurilor Cara-Durac-Bair, Armutbe-Bair, Carasu, malul sudic al bălţiĭ Carasu şi Valul-luĭ-Traian. La Vest, cu mlăştinosul, băltosul teritoriŭ şi acoperit cu stuf şi păşunĭ al comunelor rurale Feteşti şi Dudeşti, din porţiunea estică a teritoriuluĭ numit Balta, din jud. Ialomiţa şi coprinsă între Dunărea-Mare, cea plutitoare şi braţul săŭ secundar, Borcea.

Solul săŭ este în general accidentat, maĭ cu seamă în partea vestică, pe malul Dunăriĭ şi la Vest, de balta Carasu. In această parte a comuneĭ, ridicăturile şi depresiunile de natură pietroasă şi stîncoasă, unele acoperite cu verdeaţă, fîneţe, păşunĭ, altele întinzînd la soare vîrfurile lor goale, ascuţite şi roşietice, se îngrămădesc unele într'altele, formînd prin unele locurĭ nişte dealurĭ în care e cu neputinţă să urmezĭ o direcţiune anumită.

Dealurile, carĭ brăzdează teritoriul săŭ, sunt următoarele: Cernavoda la Nord (107 m.), dominînd oraşul din spre N.; Dealul-Dermengiculuĭ (108 m.) la Nord-Est; Geabac-Bair (106 m.) la Est; dealul Oba-Bair cu vîrful Mai-Acli-Oba (126 m.) tot la E., prelungindu-se şi în interiorul comuneĭ cu Dealul-Turculuĭ, la E. de oraş, (121 m. înălţime în vîrful Devcea). Dealul Bechiraga-Bair spre S.-E., cu 114 m. înălţime, pe care o atinge în vîrful Cilibi-Chioi, dominînd balta Carasu şi calea ferată şi cea naţională Cernavoda-Constanţa; pietroasele dealurĭ Cara-Durac-Bair (88 m.), Armutbe-Culac-Bair (78 m.) şi Carasu-Bair (82 m.) care o brăzdează la S., pe hotar, dominînd balta Carasu şi calea ferată; dealul Tetera-Bair (107 m.) la S.-V., dominînd Dunărea, calea ferată şi oraşul Cernavoda. Maĭ avem şi Valul-luĭ-Traian la S.-V., pe muchea dealuluĭ Tetera-Bair. Aceste dealurĭ sunt maĭ toate, afară de cele estice, de natură stîncoasă, pietroasă, străbătute de o mulţime de văĭ micĭ şi adîncĭ, acoperite cu verdeaţă şi fîneţe. Cele estice permit cultivarea cerealelor.

Movile sunt în număr de 6, aflîndu-se maĭ toate în spre N. şi N.-E. de comună. Parte sunt naturale, parte artificiale, şi uneorĭ întărite spre a servi ca puncte de observaţie asupra Dunăreĭ şi oraşuluĭ Cernavoda. Cea maĭ însemnată, Sarî-Burun, la S.-E. de oraş, are 110 m., dominînd oraşul, calea ferată şi cea naţională ce duc de la Constanţa la Cernavoda. Icĭ şi colo se văd ruine de fortăreţe şi întăriturĭ romane, pe lîngă Valul-luĭ-Traian, şi pe muchea dealuluĭ Armutbe-Bair, precum şi de tabiĭ (fortăreţĭ) turceştĭ d'asupra maluluĭ Dunăreĭ la N. şi S. de oraşul Cernavoda de o parte şi de alta a căeĭ ferate şi a drumuluĭ ce se deschide prin valea Carasu.

Dunărea udă Cernavoda la

www.dacoromanica.ro

V., de la capătul Valului-luĭ-Traian până la vărsarea lacului Purcăreți într'însa, pe o lungime de 9 kil., într'o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E. Orașul Cernavoda e așezat pe malul său, chiar la locul unde începe valea și balta Carasu. Malurile sale sunt înalte și pietroase, mai cu seamă spre S. și N. Ele ajung la mai bine de 70 m. Natura lor e granitică. Sunt în special de granit roșu, care e abondent în Dobrogea. Aci sunt cele mai puternice și rezistente contraforturĭ, de carĭ Dunărea izbindu-se, n'a fost în stare a le zdrobi, spre a merge în Mare și a fost silită să se îndrepte spre N. făcînd acel mare înconjur pe la Hîrșova, Măcin, Brăila și Galați, înainte de a se vărsa apoĭ în Mare. Lățimea eĭ este de vr'o 900 m. în general; lîngă Valul-luĭ-Traian ea atinge 1300 m. lărgime; adîncimea sa e de la 12—30 m. Ceva mai sus de Cernavoda, unde ea are 15 m. adîncime, s'aŭ așezat cele 6 picioare ce susțin mărețul și lungul pod al drumuluĭ de fer București-Constanța. Gîrla Carasu prin care balta cu același nume se scurge în Dunăre, trece prin comună. Are o lungime de 9 kil., făcînd multe cotiturĭ și trecînd pe la S. de Cernavoda. Se deschide în fluviu ceva mai la vale de debarcaderul orașuluĭ.

Văile sunt numeroase, unele micĭ și intortochiate, ca cele coprinse mai cu seamă în depresiunile pietrosuluĭ masiv de pe malul Dunăreĭ. Altele sunt maĭ marĭ și mai regulate. Cele mai însemnate sunt: valea Carul la S. și S.-V. și care se întinde de la S.-E. spre N.-V. Intr'însa se găsește balta Carasu; adiacenta văeĭ de mai sus este valea Bechiraga-Culac, care la început purta numele de Oba-Culac; se află la E., pe hotar; valea Tibrinul, însemnată, la N., pe hotar; valea Ceabac-Culac, adiacenta sa, la N.-E.; Valea-Cișmeleĭ, formată din Văile-Turculuĭ, unită cu valea Bechiraga-Gilcazar, prin interiorul comuneĭ, deschizîndu-se în gîrla Carasu, la poalele dealuluĭ Sarî-Burun. Aceste văĭ sunt acoperite cu verdeață.

Suprafața comuneĭ este de 3799 hect., din carĭ 3593 hect. ale locuitorilor, 26 hectare vatra orașuluĭ cu 369 case.

Populațiunea comuneĭ pe anul 1895—96 a fost de 490 familiĭ, cu 2235 suflete, din carĭ: bărbațĭ 1207 și femeĭ 1128; necăsătoriți 1146, căsătoriți 994, văduvĭ 96 și divorțaț 9.

Din aceștia sunt cetățenĭ romînĭ 1532, supușĭ străinĭ 315, nesupușĭ niciuneĭ protecțiunĭ 388.

După religiune sunt: ortodoxĭ 1359, catolicĭ 269, mahomedanĭ 537 și mozaicĭ 70.

Din aceștia sunt: agricultorĭ 154, industriașĭ 16, comercianțĭ 134 (23 cîrciumarĭ); cu alte profesiĭ 97.

Contribuabilĭ sunt 402.

Știŭ carte 763, nu știŭ 1472.

In comună sunt 154 plugarĭ, carĭ aŭ: 3 mașinĭ de bătut porumb, 4 mașinĭ de vînturat, 40 pluguri și 91 care și căruțe.

Vite sunt cam 6000 capete, din carĭ: 155 caĭ, 421 boĭ, 28 bivolĭ, 5324 oĭ, 48 capre și 31 porcĭ.

Mișcarea portuluĭ Cernavoda pe anul 1895: Bastimente de rîurĭ, intrate, 674; eșite, 604. Bastimente de mare, intrate, 71; eșite, tot 71. Toate aceste bastimente aŭ avut 27784 pasageri, 24560 marinarĭ. Din bastimente aŭ fost: romîne 95; engleze 15; austriace 822; turcești 98; ruse 256; grecești 38; bulgare 101; belgiane 2.

S'a importat pentru suma de 2491354 leĭ; și s'a exportat pentru suma de 2485124 leĭ.

Budgetul comuneĭ are la venituri 68228 leĭ, la cheltueli 47589 leĭ.

Căile de comunicație sunt: Dunărea cu portul Cernavoda; calea ferată Cernavoda - Constanța, cu stația Mircea-Vodă; căile județene spre Ostrov și Hîrșova; diferite drumurĭ vecinale ce duc la satele și comunele din apropiere.

Are o biserică, cu hramul S-țiĭ Impărați Constantin și Elena, întreținută de comună, și deservită de 2 preoți, 1 paracliser și 2 cîntăreți; mai sunt 2 geamiĭ deservite de 2 hogĭ.

Sunt 2 școlĭ, una de băeți și una de fete, cu 1 învățător și 3 învățătoare, frecuentate de 147 elevĭ, (90 băeți, 57 fete). Este și o școală musulmană.

Cernavoda (Ostrovul), *pădure*, plasa Ialomița-Balta, insula Balta, teritorul comuneĭ Fetești, județul Ialomița, lîngă Dunăre. Are 50 hect. cu salcie și plop.

Cernavoda, *pichet de frontieră*, pe Dunăre, județul Ialomița, în dreptul orașuluĭ Cernavoda, din județul Constanța.

Cernavoda-Port, *stație de dr. d. f.*, județul Constanța, plasa Medjidia, com. Cernavoda, pe linia Cernavoda-Constanța, pusă în circulație la 26 Sept. 1895. Se află la 6.1 kil. de Saligny, stație finală. Inălțimea d'asupra niveluluĭ mării este de $11^{m}.29$. Venitul acesteĭ stațiĭ, pe anul 1896, a fost de 92.592 leĭ, 60 banĭ.

Cernavoda-Pod, *stație de dr.*

www.dacoromanica.ro

d. f., judeţul Constanţa, plasa Medjidia, com. Cernavoda, pe linia Feteşti-Constanţa, pusă în circulaţie la 26 Septembrie 1895. Se află între staţiile Dunărea (4.4 kil.) şi Saligny (6. kil.) Înălţimea d'asupra nivelului mării este de 45^{m}.90. Venitul acestei staţii, pe anul 1896, a fost de 22.749 lei, 05 bani.

Cernădia, *com. rur.*, pl. Novaci-Amaradia, jud. Gorj, la N.-E. plăşei, situată pe clinele pîrîului Cernădia, la distanţă de 48 kil. spre E. de oraşul T.-Jiu, între comuna Novaci, la V., Baia-de-Fier la E. şi Bumbeşti-Piţicul la S. Este compusă din 3 cătune: Buiceşti, Vlădoiu şi Berceşti.

Are o populaţie de 420 familii, cu 1440 suflete, din cari 252 contribuabili.

Intinderea moşiei stăpînită de locuitori, cari sunt moşneni, este de 3900 hect., din cari un sfert este acoperit de pădure, iar restul de arătură, izlaz şi livede.

Comuna are 3 biserici, deservite de 4 preoţi şi 1 dascăl; 1 şcoală mixtă, cu 60 elevi; 2 cîrciumi.

Sunt 7 mori de apă şi 36 de fîntîni.

Budgetul comunei e de 2270 lei la venituri şi 1994 la cheltueli.

Locuitorii posedă: 101 pluguri, 198 care cu boi, 12 căruţe cu cai. Vite sunt: 130 cai, 665 vite mari cornute, 872 oi, 60 rîmători şi 125 capre.

Sunt 80 stupi de albine.

Prin comună trece şoseaua vecinală Novaci-Polovragi şi apa Cernădia, care izvoreşte din muntele Tolam.

Cernădia, *cât.*, al comunei Stăneşti, la E. de comună, în pl. Vulcan, jud. Gorj.

Situată pe şes. Are o suprafaţă de 1006 hect. din care: 200 hect. arabile, 250 hect. pădure, 120 hect. fîneţe, 3 hect. vie, 433 hect. izlaz. Prin ea trece şoseaua comunală.

Locuitorii au: 22 pluguri, 10 care cu boi şi vaci.

Sunt 3 mori pe apa Susiţa şi 7 fîntîni.

Are o populaţie de 63 familii, cu 225 suflete, din cari 54 contribuabili.

Vite sunt: 100 vite mari cornute, 200 oi, 7 cai şi 50 rîmători.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Cernădia, *pîriu*, jud. Gorj, format la origine de două braţe, din care unul, ce se numeşte pîrîul Radu, izvoreşte la N. de Albe, iar cel de al doilea se numeşte izvorul Boţoţa (Fîntînelele) şi izvoreşte din cătunul Boiceşti. Aceste braţe se unesc în cătunul Berceşti, formînd rîul Cernădia, care curge drept spre S. şi se varsă în Galbenul la Bumbeşti-Piţicul. Malul de la V. (cel drept) este format de prelungirea culmei Cernădia, care se termină la com. Bumbeşti-Piţicul, începînd din prelungirea munteluî Cornesiul, numită Schela.

Despre E. (pe stînga) este limitat de dealul Buiceşti, care se termină la cătunul Lupeştilor, ce face parte din comuna Bumbeşti-Piţicul.

Cernăloasa, *iaz*, în satul Molniţa, com. Pilipăuţi, pl. Herţa, jud. Dorohoiu.

Cernăteşti, *com. rur.*, în jud. Buzău, plaiul Slănic, situată pe ambele maluri ale rîului Slănic, la vărsătura sa în rîul Buzău, la distanţă de 17 kil. de Buzău.

Limitele sale sunt: la N., începe de la muntele Moara-de-Vînt, de unde se lasă la vale, pe hotarul moşiei Manasia, pănă în rîul Slănic, d'asupra cătunului Căldăreşti; trece rîul şi, peste coline, ajunge la Aria-Ţigănească; se lasă în Valea-Cîrstianului, urcă Dealul-Cîrstianul, de unde se lasă în Valea-Ioanichii; urcă apoi în piscul Văei-Nuculuî, şi coboară drept în jos în Valea-Nuculuî; apoi, puţin mai jos de Vîrful-Mare, urcă în Muchea-Blăjani; la E., continuă în jos pe Muchea-Blăjanilor, pănă în hotarul moşiei Sforanilor; se lasă în Valea-Blăjani şi ajunge în drumul Soreştilor la Movila-Săpată; la S., începînd din Movila-Săpată, merge pe la Crucea-luî-Dumitru, trece Valea-Blăjani, urcă pe colina Grindul, de unde coboară în Valea-Caluluî (Cacă-Iapă); merge la Natima şi de aci în rîul Buzăul în dreptul morilor călugăreşti ale schituluî Ciolanul, comuna Cîndeşti; la V., din rîul Buzăul, urcă în sus pe Izvorul-Găvanuluî, pănă în Muchea-Săpoceî, continuă pe culmea acesteî muchi pănă în drumul plaiuluî, apoi tot pe slemne merge prin vîrfurile: Pietrişul şi Siminocul pănă dă în muntele Moara-de-Vînt.

Suprafaţa acesteî comune este de 3584 hect., din cari 2250 arabile, 52 pădure, 133 fîneţe, 500 izlaz, 11 livezi, 184 vie şi 455 sterp.

Proprietăţi însemnate sunt: Cernăteşti, Săpoca, Burduceasca, Pîrlătească, Zărneşti, Ciocîrlia, (particulare) şi Gîrlaşi a spitaluluî Gîrlaşi.

Terenul com. este accidentat de mai multe văi şi coline, dar priincios agriculturei.

In com. este o moară de apă şi o stînă.

www.dacoromanica.ro

Are tîrgul Săpoceĭ, care începe la 9 Martie şi continuă până la 23 Aprilie, în toate Miercurile şi Joile. Căĭ de comunicaţie sunt: şoseaua Mărăcineni, Rusavăţul, şoseaua Săpoca-Lopătari, precum şi maĭ multe drumurĭ naturale.

Vite sunt: 760 boĭ, 115 vacĭ, 43 viţeĭ, 7 bivolĭ, 85 caĭ, 83 epe, 13 mînjĭ, 2200 oĭ, 10 capre şi 240 porcĭ. Stupĭ 44.

Comuna e formată din cătunele Căldăreşti, Cernăteşti cu subdiviziile: Luncaşi de la Puţul-lui-Parlat şi Rîpeni; Mălăeşti cu sub-diviziile: Ungureni şi Vlădeni; Săpoca, Valea-Puţuluĭ şi Zărneşti-de-Slănic. Populaţia comuneĭ este de 2140 locuitorĭ, din carĭ: însuraţĭ 456, neînsuraţĭ 39, văduvĭ 12, băeţĭ 545; femeĭ măritate 456, văduve 49, fete 583. Eĭ locuesc în 479 case. Meseriaşĭ sunt: 1 rotar, 2 fierarĭ, 1 croitor şi 1 cizmar.

Sunt 393 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 3239 banĭ 97.

Comuna are 2 şcoale, frecuentate de 96 elevĭ şi 4 eleve. Carte ştiŭ 162 locuitorĭ. Sunt 4 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 3 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Voivozĭ.

Cîrciumĭ sunt 9.

Cernăteşti, *com. rur.*, în judeţul Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., la 31 kil. de Craiova şi la 16 kil. de comuna Şopotul, reşedinţa plăşeĭ.

Comuna este situată pe două dealurĭ despărţite între ele printr'o vale, prin care trece pîrîul intermitent numit Corzul saŭ Pîrîul-Cernăteştilor. O parte din com. este situată pe Dealul-Caluluĭ, pe costişă şi la poalele luĭ; cea-l'altă parte a comuneĭ este situată dincolo de Valea-Cernăteştilor, la poalele dealuluĭ numit Dealul-Dosuluĭ. Valea, ce desparte comuna în două, se numeşte Valea-Cernăteştilor saŭ Seaca, prin care curge pîrîul maĭ sus numit, care se varsă în dreapta Jiuluĭ.

Comuna Cernăteşti se învecineşte la N. cu comunele Argetoaia şi Salcia; la S. cu com. Şopotul şi cu cătunul Ştefănelul, pendinte de com. Gogoşi; la E. cu cătunul Corniţa, din comuna Rasnic; iar la V. cu com. Ţiul. Limita linieĭ de N. trece pe muchea dealurilor Argetoaia, Salcia şi Cernăteştilor. Limita linieĭ de S. merge paralel cu Văile-Triesteniculuĭ şi Bucuruluĭ. Limitele de E. şi de V. tae perpendicular pe cea de S. şi pe cea de N.

Terenul comuneĭ se compune din pamînt negru, pe alocurea nisipos şi pietros. Printre principalele dealurĭ ce accidentează terenul acesteĭ com. se numără dealurile: Argetoaia, al-Sălciilor şi al-Cernăteştilor; la S. de acesta şi paralel cu ele se întinde Dealul-Mînzatuluĭ; între acestea şi dealurile de maĭ sus se află Valea-Mînzatuluĭ; Dealul-Caluluĭ se află la S. de precedentul; Dealul-Dosuluĭ la S. despărţit de Dealul-Caluluĭ prin Valea-Cernăteştilor; Dealul-Triesteniculuĭ ce se continuă spre E. prin Dealul-Bucuruluĭ, la sudul cărora se găsesc văile cu acelaşĭ nume. Înălţimea lor variază între 40—60 m. Direcţiunea lor este V.-E. Sunt acoperite cu tufărişurĭ, cereale, iar parte sunt rîpoase.

Prin centrul comuneĭ, pe Valea-Seacă, curge Pîrîul-Cernăteştilor, ce vine din judeţul Mehedinţi. E format din micĭ izvoare şi din ploĭ, şi curge în această comună cu numele de Pîrîul-Cernăteştilor, iar de la eşirea sa din comună se numeşte Obedeanca. Se varsă în Jiŭ (pe dreapta). Pe Valea-Triestenilor curge pîrîul Triestenilor, care se continuă în Valea-Bucuruluĭ cu numele de pîrîul Bucuruluĭ. Micĭ podeţe de lemn se găsesc pe aceste două pîraie.

Tradiţia spune că comuna Cernăteşti există de pe timpul luĭ Mihaiŭ-Viteazul, care a avut aci o bătălie cu Turciĭ. Numele săŭ vine de la un slujbaş al săŭ, numit Cernat. .

Comuna se compune dintr'un singur cătun, numit Cernăteşti.

In comună se află o biserică de zid, fondată de fraţiĭ Constantin, Mihail şi Dimitrie Cernătescu, de jupîn Dumitru şi Ioan Opran. A fost începută la anul 1820 şi terminată la anul 1827. A fost reparată din venitul săŭ. In tinda bisericeĭ se află o înscripţie, în care se arată data începereĭ, a terminăreĭ, precum şi numele ctitorilor. Este deservită de 1 preot şi un cîntăreţ. Are o donaţie de 60 pogoane arabile.

In Cernăteşti se află o şcoală mixtă, cu un învăţător; şcoala funcţionează din 1863; este întreţinută de stat. Localul, de zid, este în bună stare.

In anul 1892—93 a fost frecuentată de 53 băeţĭ şi 2 fete.

Populaţia com. este de 1825 suflete, din carĭ 967 bărbaţĭ şi 858 femeĭ. După legea rurală din 1864, sunt 175 locuitorĭ împămînteniţĭ.

Case sunt 265 făcute din bîrne şi din zid. Casele sunt situate parte pe Dealul-de-Nord, parte pe poalele acestuĭ deal, întinzîndu-se până în şoseaua ce străbate com. prin centru de la V.-E. Cele-l'alte case sunt situate pe poalele Dealuluĭ-din-Dos, formînd astfel ca cele de

www.dacoromanica.ro

la N. strada principală a comuneĭ.

Suprafaţă teritoriuluĭ comunal este de 1285 hect., din carĭ: 1080 hect. pămînt arabil, 64 hect. fineaţă, 57 hect. izlaz, 13 hect. lac şi teren sterp, 71 hect. tufăriş.

Moşia din com. se numeşte Cernăteşti. Venitul de 40—50000 leĭ aparţine clăcaşilor şi proprietarilor.

Viĭ se găsesc în întindere de 10 hect.; ele aparţin proprietarilor. Pădurea Cernăteşti este în creştere (tufăriş), compusă din cer, gîrniţă, ulm, frasin, teĭ şi alun; aparţine clăcaşilor şi proprietarilor.

In comună este o moară de apă pe Pîrîul Cernăteştilor.

Se găsesc în comună cîte-va cazane pentru fabricarea rachiuluĭ şi a ţuiceĭ din prune.

In comună sunt 2 cîrciumĭ; 1 comerciant de manufactură.

Productele se desfac în oraşul Craiova. Transportul se face cu carele pe şoseaua judeţeană Craiova-Severin, pe o întindere de 40 kil. O cale comunală merge pe Valea-Cernăteştilor.

Budgetul comuneĭ, pe exerciţiul 1893 94, era de 2750 leĭ şi cheltuelile 2750 leĭ.

Vite sunt: 318 vite marĭ cornute, 48 oĭ, 56 porcĭ, 20 caĭ şi 30 capre.

Cernăteşti, *cătun*, al com. Cernăteşti, jud. Buzău, situat pe malul stîng al rîuluĭ Slănic. Are 400 locuitorĭ şi 89 case. De dînsul sunt alipite cătunele: Rîpeni şi Luncaşi de la Puţul-luĭ-Parlat.

Cernăteşti, *sat*, judeţul. Dolj, pl. Dumbrava - d. - s., comuna Cernăteşti.

Cernăteşti, *numire vechie* a *satuluĭ* Valea-Orleĭ, comuna Bucovul, plasa Cricovul, judeţul Prahova.

Cernăteşti, *numire vechie* a *cătunului* Valea - Poeniĭ, com. Valea-Călugărească, plasa Cricovul, jud. Prahova.

Cernăteşti, *deal*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., comuna Cernăteşti, în Nordul comuneĭ, cu direcţiunea de la V.-E. Are înălţime de aproape 50 m. şi este acoperit cu tufărişurĭ.

Cernăteşti (Dealul-Mare), *deal*, plantat cu viţă, judeţul Prahova, ce se întinde de la Bighilin pănă la Valea-Mieilor şi apa Cricovul.

Plantarea viilor pe acest deal se crede a se fi făcut de vr'o 3—400 anĭ.

Producţiunea unuĭ pogon dintr'o vie din dealul Cernăteşti se ridică de la 1201—80 decal. In viile după şesurĭ şi văĭ se ridică în anĭ roditorĭ pănă la 360 decal.

In trecut, vinul din Dealul-Mare se transporta în Transilvania prin Predeal, pănă ce ţara vecină a pus taxa vamală existentă, din cauza căreia a devenit imposibil exportul. Astăzĭ se desface pe pieţele Bucureştilor, Galaţilor şi Brăileĭ, afară de consumaţiunea ce se face în localitate.

Preţul de mijloc al unuĭ decal. de vin variază de la 1.50—4 leĭ. Una din treĭ părţĭ a suprafeţeĭ viilor aparţine proprietarilor şi două din treĭ părţĭ sunt viĭ cu embatic.

Cernăteşti, *moşie*, în jud. Buzău, com. Cernăteşti, numită şi Petrovicioaia. Are 800 hect., din care 500 arabile, 12 pădurea Ciocîrlia, restul izlaz şi sterp.

Cernăteşti, *moşie*, jud. Dolj, pl. Dumbrava - d. - s., com. Cernăteşti, cu un venit anual de 40—50000 leĭ.

Cernăteşti, *moşie* a statuluĭ, comuna Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova, pendinte de mănăstirea Glavaciocul. Pe periodul 1885—95 s'a arendat cu 2300 leĭ anual.

Cernăteşti, *pădure*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., comuna Cernăteşti, pe moşia Cernăteşti. Felul arborilor ce se găsesc sunt: tufanĭ, ulmĭ, cerĭ şi stejar; aceştia din urmă predominînd.

Cernăteşti, *vale*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., comuna Cernăteşti, ce desparte comuna în două părţĭ şi prin care curge pîrîul Corzul.

Cernăteşti (Dealul-), *culme de deal*, jud. Buzău, care se prelungeşte pe malul stîng al Slăniculuĭ şi care este acoperită cu viĭ şi arătură.

Cernăteştilor (Pîrîul-), *pîrîu*, judeţul Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Cernăteşti. Se varsă pe stînga rîuluĭ Obedeanca.

Cernegura, *pisc de munte*, jud. Neamţu, pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistriţa, în faţa munteluĭ Petricica, format din terase crescătoare în formă de amfiteatru. Vîrful cel maĭ înalt are 280 m. de la nivelul Bistriţeĭ.

După modul cum sunt aşezate şi înclinate păturile Cernegureĭ, se crede că a format una cu păturile munteluĭ Petricica, într'o vreme maĭ înaintată, şi că numaĭ cursul Bistriţeĭ a rupt acea continuitate de teren ducînd o cu apele sale; iar sinul astfel format, care ajunsese cu mult

www.dacoromanica.ro

mai jos de cît patul actual al rîuluĭ și de cît nivelul pămîntuluĭ, pe care e clădit orașul Piatra acuma, a fost umplut cu nisipurĭ, prundișurĭ și alte detrituri aduse de apele Bistriței.

Stratificațiunea: Păturile sunt înclinate spre S.-V.; la bază presintă depozite ce constaŭ din șisturĭ lutoase moĭ și din schisturĭ de greziŭ de Măgura. Depozite de Bonarowca, șisturĭ menelitice și meneliturĭ, prundișurĭ și detrituri fluviatile, nisip și argilă ce devin din ce în ce maĭ dure către bază, din cauză că sunt imbibate de silice. In general șisturile sunt acoperite de o pulbere gălbie.

Aceste fapte, precum și altele scoase din raporturile stratigrafice, ne silesc a admite că avem a face cu șisturile menelitice atît de frecuentate în jud. Neamțu, și care începînd de la Pipirig, se întind spre E. pănă la confluența Nemțișoruluĭ cu Neamțul, și apoĭ spre S. se sfîrșesc în vîrfurile de munțĭ ce înconjură Piatra. Adevăratele meneliturĭ trebue neapărat să fie de desubtul acestor sisturĭ, carĭ apar și la baza mănăstireĭ Petricica.

Formațiunea menelitică corespunde diviziuneĭ superioare a aquitanuluĭ luĭ Mayer saŭ oligoceanuluĭ luĭ Beyrich, și în alte regiunĭ ale Carpaților e cunoscută sub numele de straturile cu solzĭ de peștĭ de la Ilonda, așa numite din cauză că pentru întîiașĭ dată la Ilonda-Mare, în basinul Someșuluĭ, s'aŭ găsit solzĭ de peștĭ Maleta și Amdhysgle, carĭ sunt caracteristice. La noĭ însă, nu s'a putut da peste urme de peștĭ în adevărata formațiune menelitică.

Deasupra depozitelor metalice vine o alternanță de șisturĭ menelitice și de greziŭ de Măgura, formînd trecerea de la depozitele menelitice la adevăratul greziŭ de Măgura. Această trecere se face gradat: la bază predomină șisturile menelitice asupra greziuluĭ, maĭ sus bancurile de greziŭ se fac din ce în ce maĭ groase și grosimea șisturilor scade.

Pănă într'un timp răposatul geolog Gr. Cobîlcescu atribuia, împreună cu altĭ geologĭ ce aŭ studiat Carpațiĭ, partea superioară, a alteranțeĭ greziuluĭ de Măgura, iar partea inferioară, depozitelor menelitice. De curînd, Uhlig studiind Carpațiĭ din V. Galițieĭ, distinse la partea inferioară a greziuluĭ de Măgura, un sistem de straturĭ, pe care le concentră sub numele de depozitele de Bonarowka. Maĭ apoĭ C. M. Paul văzu că sistemul luĭ Uhlig se găsește cu aceleașĭ caractere și în alte părțĭ ale Carpaților. In urma studiilor din aniĭ trecuțĭ, răpos. Cobîlcescu se dispuse a distinge și la noĭ sistema de Bonarowka și a generaliza încă și maĭ mult această sistemă, care în muntele Cernegura (și muntele Petricica) e reprezintată tocmaĭ prin alternanța, de care e vorba maĭ sus.

Șisturile și grezurile de Bonarowka sunt foarte bogate în urme de peștĭ.

In sfîrșit d'asupra sistemeĭ de Bonarowka, vine adevăratul greziu din Măgura al luĭ C. M. Paul.

Cernegura, *ramură de munte*, în jud. Neamțu, ce se prelungește pe o întindere aproximativ de 8 kil., de la V. pîrîuluĭ Vadurile, com. Vadurile, pl. Piatra-Muntele, pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, mărginindu-ĭ de aproape cursul, pănă în dreptul satuluĭ Calul, (com. Calul-Iapa), străbătînd în lungiș partea despre S. a com. Doamna.

Această ramură poartă în diferite localităț numirĭ diverse: Cernegura (pisc), Cîrlomanul (Carpați), Bolovoaia.

Cerneĭ (Culmea-), *munte*, înalt, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani. Se împarte în două părțĭ: 1. Culmea-Cerneĭ din dreapta rîuluĭ Cerna, care poartă numele și de Culmea-Godeanuluĭ, și maĭ jos Culmea-Biluluĭ ce ne desparte de Banatul Temișoareĭ. Cele maĭ înalte vîrfurĭ de munte ale eĭ sunt Tutoaia, de 1999 m. și Dobra, de 1923 m.; 2. Culmea-Cerneĭ din stînga numită și Culmea Mehedințuluĭ, este maĭ mică, pentru că cel maĭ înalt pisc al eĭ, Vîrful-Cameneĭ, este de 1230 metri și Piatra-Cloșanuluĭ de 1428 m. Din această culme se trag dealurile Mehedințuluĭ; de aceea poartă și numele de Culmea-Mehedințuluĭ.

Cernelile, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Ocolul, la 4 kil. depărtare de Craiova.

Comuna este situată pe loc șes și pe malul stîng al rîurilor Jiul și Amaradia.

Se învecinește la N. cu com. Işalnița, de care se desparte prin rîul Amaradia; la S. cu comuna Bucovățul, pl. Jiul-d-mj., de care se desparte prin rîul Jiul, la E. cu com. Craiova.

Terenul comuneĭ este șes. Are puține dealurĭ cu o înălțime ce nu trece de 50 m.

Comuna este udată de rîul Jiul, care pănă în dreptul acesteĭ comune are direcțiunea de la N.-V. spre S.-E., iar din această comună își îndreptează cursul spre V. pănă la mănăstirea Crețești, de unde o ia spre S. către com. Bucovățul. Intre satul Cernelile-d.-s. și comuna Breasta este un pod stătător, peste rîul Jiul.

www.dacoromanica.ro

Prin nordul comunei curge rîul Amaradia, ce se varsă pe malul stîng al rîului Jiul, în dreptul satului Troaca, com. Cernelile.

In comună este lacul Şerca, ce ia naştere din revărsările rîului Amaradia. Are o suprafaţă aproximativ de 800 metri şi se scurge în rîul Jiul. In această baltă se varsă Balta-Popei şi balta Scheaua, ce iaŭ naştere din izvoare, avînd fie-care o suprafaţă de 300 m. Intr'însele se găsesc peşti şi raci.

Fîntîni sunt: fîntîna Obedeanu, zidită de Petrache Obedeanu, la 1821 şi rezidită, la 1895, de d-na Eliza Opranu.

Se crede că această comună datează din 1700. In vechime coprindea, pe lîngă satele de azi, şi satul Atîrnaţi. Către 1875—76 a fost alipită de com. Breasta.

Azi coprinde trei sate: Cernelile-d.-s., sat de reşedinţă, Cernelile-d. s. şi Troaca. Poziţiunea naturală a acestor sate este următoarea: Troaca la N., pe malul stîng al rîului Amaradia, la 2½ kil. depărtăre de satul Cernelile-d.-j.; Cernelile-d.-s., la mijloc, la 1 ¼ kil. depărtare de Cernelile-d.-j., şi în fine Cernelile-d.-s. la S. de satul Cernelile-d.-s.

In comună sunt două biserici: una de zid, în satul Cernelile-d.-S., fondată la 1813 de Dincă Rizea şi reparată la 1883 de Ioan Grecu. Patronii acesteĭ biserici sunt S ţii Constantin şi Elena; a doua în satul Troaca, este zidită la 1855 de Gheorghe Săndoiu şi Dimitrie Paţa şi reparată la 1882 de Ioan Săndoiu. Patronii acesteĭ biserici sunt S-ţii Gheorghe şi Dimitrie. Are 17 pogoane proprietate. La amîndouă bisericile servesc 1 preot şi 1 cîntăreţ.

In satul Cernelile-d.-s., este o şcoală mixtă ce funcţionează din 1891. Este întreţinută de stat. Localul, construit din zid, este în bună stare.

In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 42 băeţi şi 2 fete, din 110 copii (62 băeţi şi 48 fete) cu vîrstă de şcoală.

Populaţia comunei e de 846 locuitori, din cari 439 bărbaţi şi 407 femei, locuind în 171 case şi 3 bordee. Ştiŭ carte 18 bărbaţi şi 1 femee.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 169 locuitori.

Casele sunt mai toate de paiante şi mici.

Suprafaţa com. este de peste 4000 pog., din cari: 3200 pămînt arabil, 700 pog. pădure, 100 pog. izlaz.

Moşii sunt: Moşia Cernelile-d.-j., cu venitul anual de 17000 lei, aparţinînd d-nei Eliza Opranu şi înainte aparţinînd mănăstirei Horezul; moşia Cernelile-d.-s., cu venitul anual de 4000 lei, aparţinînd d-lui C. N. Mihail şi care înainte aparţinea d-lui Dincă Rizea; moşia Troaca cu venitul anual de 3600 lei, care înainte aparţinea d-lui Dimitrie Paţa. Restul de pămînt aparţine sătenilor de pe fie-care moşie.

Păduri sunt două: una pe moşia Cernelile-d.-j., în întindere de 450 hect., aparţine d-nei Eliza Opranu şi a doua pe moşia Cernelile-d.-s., în întindere de 250 pog., aparţine d-lui C. N. Mihail. Esenţe sunt: arţari, plopi, ştejari şi frasini.

Pe moşia d-nei Eliza Opranu se găsesc stîne unde se fabrică brînză.

In com. sunt 6 cîrciumi; 3 în Troaca şi 3 în Cernelile-d.-s.

Prin com. trece şoseaua judeţeană Craiova-T.-Severin pe o lungime de 5 km.

Budgetul com. pe anul 1892-93 a fost de lei 4246.77 la venituri şi de lei 4114.51 la cheltueli.

Cernelile, *sat*, jud. Vîlcea, face parte din com. rurală Şerbăneşti, plasa Mijlocul. Are o populaţie de 255 locuitori, 125 bărbaţi şi 130 femei. Aci este o biserică, cu hramul Adormirea-Maicei-Domnului rezidită la anul 1887 pe ruinile alteĭ biserici.

In cât. Cernelile, în siliştea caseĭ locuitorului Marin Radu Ana, se află un izvor cu apă sulfuroasă, în combinaţie cu apă saliferă.

Cernelile, *moşie* a statului, situată în com. Şerbăneşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, foastă pendinte de Schitul Dintr'un-Lemn, s'a arendat pe periodul 1888—93 cu 910 lei anual.

Cernelile, *pădure* a statului, în întindere de 53 hect. situată în com. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea şi formată din trupurile: Iliuţa (40 hect.) şi Buzducul (13 hect).

Cernelile, *vale*, izvoreşte din dealurile com. Bălteni, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Cerna.

Cernelile-de-jos, *sat*, pl. Ocolul, com. Cernelile, jud. Dolj, cu reşedinţa primărieĭ. Are 248 suflete, 133 bărbaţi şi 115 femeĭ. Copiii din sat urmează la şcoala mixtă din satul Cernelile-d.-s., ce este la 568 m. depărtare. In anul şcolar 1892—93 aŭ urmat la şcoală 16 băeţi. Cu vîrstă de şcoală sunt 20 băeţi şi 16 fete.

Ştiŭ carte 8 loc. In sat sunt 58 case. Casele sunt zidite din paiante, avînd aproape fie-care grădina eĭ.

Cernelile-de-Jos, *moşie* particu-

www.dacoromanica.ro

lară, pl. Ocolul, com. Cernelile, jud. Dolj, satul Cernelile-d.-j., aparţine d-neĭ Eliza Opranu şi aduce venitul anual de 17000 leĭ. Inainte aparţinea mănăstireĭ Horezul. Pe această moşie, afară de proprietatea cea mare, aŭ pămînt şi locuitoriĭ. Pe moşie se găsesc stîne.

Cernelile-de-Jos, *pădure* particulară, pl. Ocolul, com. Cernelile, judeţul Dolj, satul Cernelile-d.-j., pe moşia Cernelile-d.-j. Aparţine d-neĭ Eliza Opranu; are o întindere de 450 pog. Lemnul, care se găseşte, este arţarul şi plopul; predomină stejarul şi frasinul.

Cernelile-de-Sus, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com Cernelile. Are 168 locuitorĭ, 82 bărbaţĭ şi 86 femeĭ. Locuesc în 34 case şi 1 bordeiŭ. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1891, întreţinută de comună. Are o singură învăţătoare. Localul, construit din zid, este în bună stare. In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 54 băeţĭ şi 2 fete, 10 băeţĭ şi 2 fete din Cernelile-d.-s., 16 băeţĭ din Cernelile-d.-j. şi 16 băeţĭ din Troaca. Ştiŭ carte 4 bărbaţĭ şi 1 femee.

In sat este o biserică de zid, fondată la1813, de Dincă Rizea şi reparată la 1883, de Ioan Grecu. Hramul biserieĭ este Sf. Constantin. Satul este aşezat la mijlocul com., între satul Troaca la N. şi satul Cernelile-d.-j. la S., la o departare de $^1/_4$ de kil.

Cîrciumĭ sunt 3.

Cernelile-de-Sus, *moşie* particulară, jud. Dolj, plasa Ocolul, comuna Cernelile, satul Cernelile-d.-s.; aparţine d-luĭ Constantin Mihail; înainte aparţinea d-luĭ Dincă Rizea. Are un venit de 4000 leĭ. In această moşie aŭ parte şi locuitoriĭ.

Cernelile-de-Sus, *pădure* particulară, judeţul Dolj, pl. Ocolul, comuna Cernelile, satul Cernelile-d.-s., în întindere de 250 pog.; se găseşte pe moşia Cernelile-d.-s. Aparţine d-luĭ Constantin Mihail şi înainte era a d-luĭ Dincă Rizea. Esenţe: plopĭ şi arţarĭ; predomină stejarul şi frasinul.

Cerneşti, *sat*, în jud. Botoşani, partea de S.-E. a comuneĭ Zlătunoaia, pl. Miletinul, aşezat pe culme de deal. Are o suprafaţă de 619 hect., din carĭ 386 hect. ale proprietaruluĭ şi 224 ale locuitorilor, cu o populaţie de 81 familiĭ, saŭ 324 suflete. Are o biserică de lemn, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, întreţinută de comună, cu 1 învăţător şi 22 şcolarĭ. Sunt 2 cîrciumĭ şi 2 comercianţĭ.

Numărul vitelor este de 260, din carĭ: 110 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 120 de oĭ şi 20 mascurĭ.

Sunt 24 stupĭ cu albine.

Cerneşti, *sat*, face parte din comuna rurală Homorîciurile, pl. Teleajen, jud. Prahova.

Cerneţul, foastă *com. urb.*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., alipită la com. urb. T.-Severin, ca mahala.

Este situată pe albia rîuluĭ Topolniţa şi în apropiere de Dunăre. Cerneţul a fost capitala jud. Mehedinţi până la 1842; acum este ruinată.

In Cerneţul se găseşte biserica Sf. Treime, zidită in formă de cruce, în anul 1670, de către Voevodul Ioan Ghica. In istorie, Cerneţul joacă un rol pentru luptele date aci şi pe cîmpia Severinuluĭ.

Aicĭ a fost casa luĭ Tudor-Vladimirescu; azĭ casa e distrusă. In apropiere de Cerneţul, la distanţă de $^1/_2$ oră, se află Dealul-Gărdanuluĭ, pe care se află viea şi cula luĭ Tudor-Vladimirescu, întreţinute de proprietară d-na Sevastiţa Gărdăreanu.

Teritoriul Cerneţuluĭ a fost adesea inundat de pîraiele ce vin de pe Dealul-Cerneţuluĭ, pentru care cauză, locuitoriĭ Cerneţenĭ, s'aŭ strămutat în oraşul Turnul-Severin.

Cerneţul, *gîrlă*, în jud. Tulcea, servind de hotar în toată lungimea eĭ între plăşile Sulina şi Tulcea. Se formează din două micĭ braţe din interiorul întinselor stufăriĭ, carĭ unindu-se, se apropie de gîrla Dunavăţuĭ, de la care primeşte o mare cantitate de apă prin treĭ micĭ gîrle: Lungul, Sulemanca şi Mihalache-Grecul. De aci se îndreaptă spre S., avînd o direcţie generală de la N.-E. spre S.-V.; trimete spre E. un braţ, care se terminä în grindul Hundiul. După un curs de 12 kil., merge de se varsă în lacul Dranovul, în partea estică a luĭ, maĭ sus de cherhanaua Dranovul. Este mărginită numaĭ de stuf.

Cerneţul-Florea, *punct trigonometric*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ Sf. Gheorghe. E situat în partea vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe malul stîng al gîrleĭ cu acelaşĭ nume. Are 1 m. înălţime şi e înconjurat cu stuf.

Cernica, *sat*, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Cernica-Căldărarul. Este situat la E. de Bucureşti, în pădurea Cernica, la N. bălţeĭ cu acelaşĭ

www.dacoromanica.ro

nume. Se mai numeşte şi Cernica-Moara. Pe lîngă sat trece pîrîul Cernica. Aci este reşedinţa primăriei.

Are o biserică, cu hramul S-ţii Apostoli, deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţi; o şcoală mixtă, frecuentată de 22 elevi şi 8 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc 2644 lei anual. Localul s'a construit din fondurile judeţului în anul 1888.

Populaţia lui e de 606 locuitori. Suprafaţa totală a satului e de 3334 hect., aparţinînd statului 2850 hect. şi locuitorilor 484 hect. Statul are 2500 hect. pădure, 25 izlaz, 75 sterpe şi 250 le cultivă prin arendaşi.

Comerciul se face de 5 cîrciumari şi 1 hangiu. Are 1 helesteu.

Numărul vitelor mari e de 280 şi al celor mici de 303.

Cernica, *mănăstire* de călugări, jud. Ilfov, situată pe două insule din lacul Colentina, lîngă satul cu acelaşi nume. S'a fondat de marele Vornic Cernica Ştirbeiu, la anul 1608; are hramul Sf. Nicolae.

Acest schit a durat mai bine de un secol, dar s'a pustiit din cauza unei ciume mari. La anul 1781, Arhimandritul Gheorghe împreună cu doi ucenici de la Sf. Munte găsind acest loc pustiu, cu bine-cuvîntarea Mitropolitului Grigorie, s'au stabilit aci. In timp de 2 ani s'au strîns 16 fraţi. In anul 1784, soţiile boerilor Golescu şi Dudescu, au dat mijloacele necesare pentru întreţinerea schitului.

La anul 1786, pe vremea Domnitorului Mavrogheni, se strînseră aci 103 fraţi, iar Domnul Mavrogheni îi ajuta, dîndu-le toate cele necesare pentru traiu.

Astă-zi este una din cele mai mari chinovii ale ţării şi locul de înmormîntare al multor evlavioşi din Bucureşti.

Aci se află o evanghelie de la Alexandru Moruzzi V.V. şi o altă evanghelie, admirabil îmbrăcată, dăruită de M. S. Regele Carol I.

Se susţine de unii, că între mănăstire şi rîul Dîmboviţa ar fi fost o mănăstire de călugăriţe înfiinţată de jupîneasa Chiajna, soţia Vorniculuï Cernica Ştirbeiu, dar care s'a desfiinţat din cauză că mănăstirea ar fi fost călcată de hoţi.

Aci este o bibliotecă, care cuprinde multe cărţi bisericeşti foarte vechi. Această mănăstire numără azi 121 călugări, cu care statul cheltueşte anual lei 28213. Din cauza bălţei, vara, locul e cam nesănătos.

Cernica, *fort,* în jurul Bucureştilor, jud. Ilfov.

Cernica, *baltă,* înconjurată de toate părţile cu stuf înalt, jud. Constanţa, plasa Hîrşova, pe teritoriul comunei rurale Ciobanul; situată în partea vestică a plăşei şi cea nordică a comunei; comunică cu balta Ciungile. Este formată de Dunăre dintr'una din marile ei revărsări de altă dată. Are 30 hect. întindere şi produce puţin peşte.

Cernica, *baltă,* jud. Ilfov, plasa Dîmboviţa, aşezată cam în centrul plăşei, formată de rîul Colentina. Se scurge în rîul Dîmboviţa spre E. de cătunul Căldărarul.

Cernica, *moşie* a statului, jud. Ilfov, pendinte de mănăstirea Cernica. S'a arendat pe periodul 1885—95, cu 9573 lei anual, împreună cu moara, afară de locul dintre helesteu şi pădure până în locul cedat locuitorilor închis cu şanţuri, care teren s'a lăsat în folosinţa mănăstirei.

O parte din acest teren s'a luat pentru fortificaţii.

Cernica, *vîrf de munte,* judeţul Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, pe graniţă, în şirul cu acelaşi nume. Are 1005 m. înălţime.

Cernica, *şir de munţi,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, pe graniţă, în dreapta Slăniculuï. La N. are vîrful cu acelaşi nume. Se lasă spre S. până la 975 metri, pe la izvorul rîuluï cu acelaşi nume. In aceşti munţi, pe povîrnişul răsăritean, spre Moldova, se află locul Piciorul, numit pe ungureşte Kiş-Havaş.

Cernica, *dumbravă,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, de pe drumul ce duce de la Oneşti la trecătoarea Oituzul.

Cernica, *pădure* seculară, în valea pîrîuluï cu acelaşi nume, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja. Esenţe: fag şi stejar.

Cernica, *pădure* mare, judeţul Ilfov, pl. Dîmboviţa. Are 2840 hect. E proprietatea statului.

Cernica, *pîrîu,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, de pe hotarul Transilvaniei. Ese din muntele Cernica şi se varsă d'a stînga Oituzuluï la Poiana-Sărată. E aşezat dincolo de graniţă. El curge în întregime de la N. spre S.

Cernica, *pîrîu,* jud. Ilfov, lîngă satul cu acelaşi nume.

Cernica, *vale,* jud. Tecuciu, si-

www.dacoromanica.ro

tuată între Troian și moșia locuitorilor din Brăhășești. Pe această vale se află și cîte-va izvoare. Incepe de la rîpa Ursoiul.

Cernica, *vale*, în pl. Borcea, comuna Dichiseni, jud. Ialomița.

Cernica, *vale*, izvorește de la E. de com. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova. Curge de la N.-E. către S.-V. și se varsă în rîul Prahova, pe malul stîng, cam în centrul comunei Comarnicul.

Cernica-Căldărarul, *com. rur.*, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov. E situată la E. de București, în pădurea cu același nume, pe malul de E. al bălței Cernica, la 15 kil. departe de București. Stă în legătură cu Pantelimonul, prin mănăstirea Cernica, printr'o șosea vecinală.

Se compune din satele Cernica și Căldărarul. Are o populație de 922 locuitori, în care număr intră și călugării de la mănăstirea Cernica. Locuesc în 190 case.

Suprafața totală a comunei este de 4152 hect.

Statul are 3550 hect., din cari cultivă prin arendașii săi, 841 hect. (25 izlaz, 137 sterpe și 2547 pădure). Locuitorii aŭ 602 hect. pe cari le cultivă, rezervînd 8 hect. pentru izlaz.

Contribuabilĭ sunt 172.

Budgetul comunei e de 4246 lei la venituri și 4138 lei la cheltueli.

Dintre locuitori, 180 sunt plugari.

Arătura se face cu 62 pluguri, 46 cu boi și 16 cu cai. Locuitorii aŭ 81 care și căruțe, 69 cu boi și 12 cu cai.

Comerciul se face de 6 cîrciumari și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor mari e de 386 (107 cai și epe, 188 boi, 69 vaci și viței, 4 tauri, 18 bivoli și bivolițe) și al celor mici de 588 (33 capre, 105 porci și 450 oi). Locuitori împroprietăriți sunt 139, neîmproprietăriți sunt 203.

S'aŭ stabilit în comună 3 străini.

Cernicari, *mahala*, din orașul Tecuciŭ, județul Tecuciŭ. Situat pe stînga Bîrladului, la S.-E. Această mahala a fost mai inainte pe vale lîngă Bîrlad, făcînd parte din com. Barcea; în urmă s'a deslipit, și, din cauza deselor inundații ale Bîrladului, s'a strămutat pe deal, unde se află și astă-zi.

Cernișoara, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinți. Izvorește din două ciocĭ înalte, numite Ciuceve, și curge spre S. nu departe de Ciuceve, la locul numit Urzicariul. Se unește cu apa Cerna.

Conține păstrăvi.

Cernișoara, *rîŭ*, jud. Vîlcea, cel mai important afluent al rîului Cerna. Izvorește din susul Armășeștilor din muntele Slătioara. E situat la S. de com. Horezul. Curge paralel cu rîul Cerna până la com. Roești; se întoarce către S.-V. și se varsă în Cerna în dreptul com. Coieni, după ce a udat comunele Mădulari, Modoia, Roești și Coieni.

Valea-Cernișoarei are o lărgime maximă de 1 kil.; este populată, productivă și viabilă.

Cernișorul, *trup de pădure*, a statului, situată în com. Susani și Lungești, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are 350 hect., care, împreună cu trupurile: Stupina (380 hect.), Gîrbovul (350 hect.) și Lunca-Stăneștilor (440 hect.), formează pădurea Rîmești-Stănești.

Cernitul, *deal*, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., com. Bucșești, pe teritoriul cătunului Cernul. Face parte din șirul dealurilor dintre Tazlăul-Mare și Trotușul.

Cernofca, *braț* secundar al brațului Chilia, județul Tulcea. Se desface la 4 kil. mai jos de orașul Chilia-Vechie; se întinde spre E., pe o lungime de 12 kil. și se termină iar cu brațul Chilia lîngă Peuprava. Adîncimea-i e de 8 m. Cu brațul Babinof și Meslin închide insulele Ciornoiŭ și Meslin. Brăzdează partea nordică a plășei Sulina și a com. Chilia și Sfistofca.

Cernul, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucșești; situată în valea pîrîului Cernul, la o depărtare de 600 metri de satul Bucșești (școala).

Are o biserică, clădită de proprietarul Ioniță Gorgos, în anul 1894; e deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Populația e de 157 familiĭ, avînd 603 suflete.

Sunt 3 cîrciumi.

Animale sunt: 35 cai, 452 vite mari cornute, 139 porci și 28 capre.

Cernul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s. Izvorește din munții Savu și Tarnița din comuna Podurile, curge de la V. spre E. și se varsă în Tazlăul-Mare, pe dreapta, mai jos de Tețcani, în fața satului Gura-Cernului, la locul numit Iaga, com. Bucșești. Acest pîrîŭ, în cursul săŭ superior, până la intrarea în cătunul Cernul, poartă numele de Buda. El se încarcă în comuna Podurile cu pîrîașele: Fundătura, Brănești și Valea-Soseĭ,

www.dacoromanica.ro

iar prin comuna Bucşeşti şi Berești, cu pîrîiașele: Căcîcea, Păltinișul, Leordișul, Bucșa, Trența, Cioraci şi Teiul.

Cernul, *vale*, jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti, pe care se află cătunele Buleriul şi Cernul.

Ceroaia, *pîrîŭ*, jud. Teleorman, străbate teritoriul com. Bîrla, din pl. Teleormanuluĭ, în partea de S.-E., servind de hotar între moșiile Bîrla şi Podișorul. Se varsă în rîul Cotmeana, în pădurea Bădeşti, după ce primește şi apele uneĭ viroage, Icoana, maĭ sus de cătunul Podișorul.

Ceroaica, *vălcea*, care se formează pe teritoriul com. Mierleşti, pl. Riul-d.-s., jud. Olt; taie dealul despre V. şi se varsă în Iminogul, între cătunele Catanele şi Moşteni.

Cerpoaca (Măgura-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Lacul-luĭ-Băban. Se desface din dealul Costandoiul; brăzdează partea de V. a comuneĭ. E acoperit cu păşunĭ.

Cerşani, *com. rur.*, jud. Argeş. (Vezĭ Cerşanile).

Cerşani-de-Jos şi de-Sus, *sat*, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti. Are 55 familiĭ, cu 203 suflete. Face parte din com. rur. Cerşanile. Are o biserică cu hramul Toţĭ-Sfinţiĭ, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ; are o şcoală primară rurală.

Cerşanile, saŭ **Cerşani**, *com. rur.*, jud. Argeşul, plasa Gălăşeşti, la 22 kil. de com. rur. Costeşti, reşedința subprefectureĭ, şi la 31 kil. de Piteşti. Se compune din următoarele 7 sate: Boblegi, Bîrdeşti, Cerşani, (de Jos şi de Sus), Predeşti Steſăneşti, Strîmbeni şi Văjeşti. Are o populație de 214 familiĭ, cu 725 suflete, din carĭ 5 familiĭ Ţiganĭ. In comună sunt 3 bisericĭ şi 1 şcoală primară.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1885-86, a fost de 2280 leĭ 52 banĭ la venitурĭ şi de 2215 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicație oficială (1887), această comună are 188 contribuabilĭ; budgetul e de 3261 leĭ la venitурĭ şi de 2580 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost, în anul 1887, de 651 capete vite marĭ: 589 boĭ şi vacĭ, 62 caĭ, şi de 2292 vite mărunte: 1816 oĭ, 22 capre şi 454 rîmătorĭ.

Certe-Tele, *lac*, situat în partea vestică a plăşeĭ Măcin, în jud. Tulcea, şi cea de S.-V. a com. Turcoaia, între Dunăre, din care e format şi iezerul Turcoaia. E înconjurat cu stuf. Are 20 hect. întindere.

Certieni, *sat*, în jud. Neamţu, com. Bîrgăoani, pl. de Sus-Mijlocul; e situat în valea de sub dealul cu aceeaşĭ numire, pe pîrîul Certieni.

Se mărgineşte la E. cu satul Ruginoasa, de care se desparte prin Culmea-Certienilor, şi cu limita jud. Roman; spre N. cu satul Bîrgăoani, de care se desparte prin limită convențională.

Are o suprafață de 750 hect. şi o populație de 38 familiĭ, cu 182 suflete.

Sunt 90 contribuabilĭ.

Numărul vitelor e de 350 capete, din carĭ: 20 boĭ, 80 vacĭ, 200 oĭ, 5 porcĭ, 12 caĭ şi 32 juncĭ.

Certieni, *deal*, jud. Neamţu; se întinde din marginea com. Bozieni spre N.-V. până pe teritoriul comuneĭ Talpa, satul Oniceni.

Certieni, *pîrîaş*, jud. Neamţu; izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, com. Bîrgăoani, pl. de Sus-Mijlocul. Curge, traversînd şoseaua Bîrgăoani-Talpa, în apropierea celuĭ d'întîiŭ sat, şi se uneşte apoĭ cu pîrîul Bahniţa.

Certieni, *pîrîŭ*, la E. de satul Lărgăşani, com. Negulești, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ.

Certieni, *vale*, la E. de satul Lărgăşani, com. Negulești, jud. Tecuciŭ, peste rîul Berheciŭ.

Certăşti, *sat* şi *comună*, în jud. Tutova, pl. Corodul, spre S. de Bîrlad, pe pîrîul Bîrzota. Formează singur o comună. Are 866 locuitorĭ, din carĭ 202 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 138 persoane. Locuesc în 230 case.

In coprinsul acesteĭ comune, pe valea pîrîuluĭ Bîrzota, sunt multe grădinĭ de zarzavaturĭ. Comerciul se face de 15 persoane, în 16 stabilimente, din carĭ 8 cîrciume. Are o şcoală primară de băeţĭ şi 2 bisericĭ.

Cerul, *deal*, jud. Olt; vezĭ Potericiul.

Cerul, *loc*, pe care a fost aşezată com. rur. Deveselul, din jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa.

Cerul, *vale*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., ţine de teritorul com. rur. Ruptura.

Cerul, saŭ **Leamna**, *moşie* a statuluĭ, situată pe teritoriul com. Brabova, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s. Moşia, foastă proprietate a d-neĭ Catinca Ciocazan, s'a arendat

www.dacoromanica.ro

pe periodul 1893—94, cu 3700 leĭ anual.

Cerului (Lacul-), *lac*, la S. de comuna Mărgineni, jud. Teleorman.

Cerveni, *trup de moşie*, nelocuit, care constitue moşia Gogoşari, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Cervenia, *com. rur.*, în plasa Marginea, jud. Teleorman. E situată pe partea stîngă a rîuluĭ Vedea.

Are drept limite rîul Vedea la S., com. Beiul la N., la E. cîmpia Burnazul, pe care se întinde pănă aproape de comunele Cacaleţi şi Pietroşani din jud. Vlaşca, precum şi hotarul moşiilor Brînceni şi Şoimul, pe partea dreaptă a rîuluĭ Vedea, la V.

In partea despre V. se află pădurea numită Pălăşcuţa, limitrofă cu com. Beiul, unde se împreună apele rîurilor Vedea şi Teleormanul şi maĭ spre S. o altă pădure numită Lamba-Mitroiŭ.

Intinderea comuneĭ, cu a moşieĭ aflată pe dînsa, este de peste 6000 hect. Moşia, foastă proprietate a principeluĭ Dimitrie Ştirbeiŭ, a trecut în anul 1884, în stăpînirea Aşezămintelor Brîncovăneştĭ din Bucureşti. Proprietatea are 4750 hect. arabile, 500 hect. pădure şi 250 hect. izlaz şi livezĭ; maĭ sunt şi ca 150 hect. viĭ ale locuitorilor. Numărul locuitorilor împroprietăriţĭ este de 273, pe o întindere de 456 hect. Trupul de moşie, pe care sunt împroprietăriţĭ locuitoriĭ poartă numirea de Pălia; el se întinde din hotarul com. Zmîrdioasa la V., merge în linie dreaptă la E. şi de aci continuă spre S. pănă în hotarul moşieĭ Cacaleţi, din jud. Vlaşca.

Populaţiunea comuneĭ este de 478 capĭ de familie, cu 2227 de suflete, din carĭ 312 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 5188 capete, din carĭ: 683 caĭ, 1563 vite marĭ cornute, 2868 vite mărunte şi 274 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 7943, la venitурĭ şi de leĭ 6949, la cheltuelĭ.

Are o şcoală cu un învăţător, frecuentată de 28 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Comuna Cervenia comunică la N. cu Beiul şi la S. cu Conţeşti, prin căĭ vecinale. Comunicaţia cu com. Zmîrdioasa, se face printr'un pod situat la moara de la căt. Şoimul, pe apa Teleormanuluĭ. Distanţa pănă la Alexandria este de 18 kil., pănă la Zimnicea de 23 kil.; la Turnul-Măgurele, reşedinţa judeţuluĭ, 49 kil. şi la Giurgiŭ, 54 kil.

Cervenia, *deal*, în com. rur. Roşniţa, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Cervenia, *deal*, în com. rur. Lupoaia, pl. Motrul-d.-s., judeţul Mehedinţi.

Cervenia (Fundul-Văeĭ-), *loc izolat*, în com. Diţeşti, pl. Filipeşti, jud. Prahova; proprietatea d-neĭ Maria C. Filipescu.

Cervenia, *moşie*, a Aşezămintelor Brîncovenestĭ din Bucureşti, în jud. Teleorman, plasa Margineĭ, com. Cervenia. Are o întindere de 5500 hect. pămînt arabil şi pădure. Teritoriul acesteĭ moşiĭ se întinde şi în jud. Vlaşca, pe cîmpia numită Burnazul.

Cervenia, *pîrîŭ*, în com. rurală Lupoaia, pl. Motrul-d.-s., judeţul Mehedinţi.

Cervenia, *pîrîŭ*, ce se varsă în rîul Proviţa, la V. de com. Mărgineni-d.-j., pl. Filipeşti, judeţul Prahova.

Cervenia, *pîrîŭ*, ce izvoreşte din fundul văeĭ Cervenia şi se varsă în pîrîul Roşioara, la S. de com. Diţeşti, pl. Filipeşti, jud. Prahova, făcînd maĭ multe zigzagurĭ.

Cervenia, *vale*, în com. rur. Roşiuţa, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Cervenita, *pîrîŭ*, în com. rur. Degeraţi, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi; se formează din hotarul com. Peri, trece prin Degeraţi şi se varsă spre E. de lac, în Huşniţa, în dreptul satuluĭ Ceochiuţul. Pe acest pîrîŭ se află maĭ multe morĭ.

Cervenita, *vale*, în com. rur. Degeraţi, plasa Ocolul-d.-j., judeţul Mehedinţi.

Cerviceşti, *sat*, în jud. Botoşani, partea de N. a comuneĭ Cucoreni, pl. Tîrgul. Are o suprafaţă de 1721 hect. şi o populaţia de 188 familiĭ, cu 691 suflete. In acest sat sunt 2 biserică, diñ carĭ una în ruine, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Vite sunt: 245 vite marĭ cornute, 36 caĭ marĭ, 400 oĭ şi 42 mascurĭ. In sat se află 1 cîrciumă; sunt 2 meseriaşĭ.

Cerviceşti, *pădure*, jud. Botoşani, pe moşia Cerviceşti, com. Cucoreni, pl. Tîrgul. Are o întindere de 572 hect.

Cesculuĭ (Valea-), *vale*, începe de pe cîmpia dintre com. Ciolăneşti-din-Deal şi Valea-Teleormanuluĭ şi se termină în Valea-Cîineluĭ, între comunele Gărăgău şi Necşeşti, judeţul Teleorman.

www.dacoromanica.ro

Cesna, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Cesna, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani. Se varsă în apa Cerna.

Ceşme, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Ciamurli-d.-s., cătunul Eschibaba. Se desface din dealul Alifacî și se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la V. spre E. Brăzdează partea nordică a plășeĭ și pe cea vestică a comuneĭ. Merge de-alungul pîrîuluĭ Ciarîești. Se prelungește spre S.-E. cu dealul Cail-Dere. Are un vîrf înalt de 286 m., dominînd asupra satelor Cail-Dere, Eschibaba, asupra pîrîuluĭ Beidant, și a drumuluĭ comunal ce le unește. El este de natură pietroasă, acoperit în vîrf cu pășunĭ, și pe la poale cu puține păduri.

Ceşme-Culac, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rur. Enisala. Se desface din poalele nordice ale dealuluĭ Golovar-Bair, se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. la N. Brăzdează partea estică a plășeĭ și a comuneĭ. Ea merge numaĭ prin tufărișurĭ și păduri, pe la poalele vestice ale dealuluĭ Iașburun. Este tăiată de șoseaua județeană Babadag-Enisala-Jurilofca. După 3 kil. de drum, se deschide în stuful de pe marginea iezeruluĭ Razelm.

Ceşmeaua, *surpătura unuĭ deal*, în dreptul căt. Izvoarele, reședința com. cu acest nume, pl. Siul-d.-s., jud. Olt. Aci se fabrică cărămidă.

Ceşmeaua-Ciobanuluĭ, *loc*, comuna Racovița, pl. Rîul Doamneĭ, jud. Muscel. E situat lîngă șosea.

Ceşmeleĭ (Valea-), *vale*, com. Deleni, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Ceşmeleĭ (Zăvoiul-), *zăvoiŭ*, com. Cacova, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Cetate (La-), jud. Teleorman. Vezĭ Zimnicea.

Cetate (La-), jud. Teleorman. Vezĭ Conțești.

Cetate (Dealul-de-la-), *deal*, în jud. Constanța, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rur. Satul-Noŭ, cătunul Satul-Noŭ. Este maĭ mult o prelungire a dealuluĭ La-Două-Movile; se întinde spre E., într'o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea nordică a plășeĭ și acea a comuneĭ. Ramificațiile nordice se sfîrșesc pe malul dunărean, iar cele sudice și estice pe malul de N. al iezeruluĭ Oltina. La poalele sale sudestice se găsesc ruinele uneĭ cetățĭ vechĭ, de la care și-a luat și numele. Este de natură stîncoasă, făcînd malurile Dunăreĭ și ale iezeruluĭ Oltina să fie înalte și pietroase. Este acoperit cu finețe și tufărișurĭ. Pe muchea sa merge drumul comunal Pîrjoiul-Oltina.

Cetatea, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, la 76 kil. departe de Craiova și la 22 kil. departe de reședința plășeĭ, orașul Calafat.

Situată pe loc șes, la poalele dealuluĭ numit Cetatea, ce se întinde de-alungul maluluĭ stîng al Dunăreĭ. In dreptul comuneĭ Cetatea, pe malul drept al Dunăreĭ, se găsesc satele Cașova și Gămătarci.

Se învecinește la N. și N.-V. cu comunele Gemeni saŭ Dîrvari și Salcia, din jud. Mehedinți și cu com. Risipiți, din județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., la S. cu com. Hunia, iar la E. cu com. Fîntîna-Banuluĭ și la V. cu Dunărea. Limita linieĭ de N. începe din Măgura-Dîrvoruluĭ, merge spre E. pănă la Movila-Lată. Cea de S. e paralelă cu precedenta; cea de E. merge de la Dunăre printre Fîntîna-Banuluĭ și Cetatea, pănă la hotarul Dobridor, iar cea de V. din Dunăre pănă la hotarul Dîrvoruluĭ.

Terenul comuneĭ este puțin accidentat de dealul numit Cetatea, care se întinde spre S. și pănă în Dunăre. Acest șir de dealurĭ este întrerupt de multe văĭ și vîlcele. Dealurile sunt acoperite cu grădinăriĭ și semănăturĭ. Partea de N. este cam șeasă, iar pe cea deluroasă se găsesc multe izvoare, transformate în fîntînĭ, pentru întreținerea grădinilor, în timp de secetă.

Afară de Dunăre, comuna este udată de rîulețul Reca, care izvorește aproape de Dunăre, în jud. Mehedinți și se varsă în balta Ochiul, de lîngă Dunăre.

Pe teritoriul jud. Mehedinți, acest pîrîŭ se numește Drincea. In comună are îndreptare de la N.-V.-S.-E. Pe el se află o mulțime de podețe; iar în dreptul jud. Mehedinți cîte-va morĭ.

Inainte, com. Cetatea se numea Ulmul; atuncĭ era compusă din două cătune: Ulmul și Cetatea. Maĭ tîrziŭ, fostul proprietar Dumitru Haralambie le-a unit sub numele de Cetatea.

Numele de Cetatea vine de la o cetate de pămînt înconjurată cu un șanț, avînd formă de circomferință. Această comună a fost teatrul războaielor dintre Ruși și Turcĭ, în anĭ 1853—58.

Azĭ se compune din cătunul

www.dacoromanica.ro

de reşedinţă Cetatea şi din Ulmul.

In comună se află o singură biserică, fondată la anul 1840, de către Dumitru Haralambie, cu hramul la Sf. Constantin şi Elena. Pe frontispiciul bisericeĭ se află o inscripţiune, în care se arată numele fondatoruluĭ, precum şi anul fondăreĭ. Este deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Se găsesc în comună cîte-va crucĭ cu datele de 1818, 1819, 1820. Acestea sunt resturĭ din cimitirul şi biserica satuluĭ din vechime.

In com. Cetatea sunt două şcolĭ primare, una de băeţĭ şi una de fete; ambele în căt. Cetatea.

Şcoala de băeţĭ funcţionează din 1817, iar cea de fete din 1878. Sunt întreţinute de stat. Aŭ un singur local.

In anul şcolar 1892—93 aŭ fost frecuentate de 140 băeţĭ şi 36 fete, din 490 în vîrstă de şcoală. Ştiŭ carte 1500 locuitorĭ, din carĭ 1350 bărbaţĭ şi 150 femeĭ.

Populaţia comuneĭ este de 3366 suflete, din carĭ 1979 bărbaţĭ şi 1587 femeĭ. Dintr'aceştia, 200 sunt streinĭ: Bulgarĭ, Grecĭ, Sîrbĭ, Izraeliţĭ, etc.

După legea rurală din 1864, sunt 394 împămînteniţĭ, iar după cea din 1879, sunt 17 insurăţeĭ.

Suprafaţa comuneĭ este de 5750 hect., din carĭ: 5500 arabile, 130 fineţe, 70 izlaz, 50 lac şi teren sterp.

Moşia de pe teritoriul comuneĭ se numeşte Cetatea. Are un venit de 147955 leĭ; aparţine proprietarilor şi locuitorilor.

Viile de 400 hect. aparţin locuitorilor împroprietăriţĭ şi dau vin negru.

Pe moşia Cetatea este o moară de aburĭ şi una de apă, pe rîuleţul Reca.

Meseriaşĭ sunt 58, din carĭ: 20 croitorĭ, 15 fierarĭ, 18 cizmarĭ, 3 curelarĭ şi 2 lemnarĭ.

In comună se găsesc 280 comercianţĭ, dintre carĭ 80 sunt Romînĭ.

Cîrciumĭ sunt 30 şi băcăniĭ 10.

Comuna este străbătută de calea judeţeană Calafat-Severin, lungă de 6 kil. pe teritoriul comunal.

Budgetul comuneĭ pe exerciţiul 1893—94 este de 13390 leĭ, 48 banĭ, la venitурĭ şi de 13005 leĭ, la cheltuelĭ.

Vite cornute sunt 320, oĭ 89 şi caĭ 18.

Cetatea, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ; ţine de comuna Antoneşti şi este situat pe proprietatea d-luĭ D. Orbescu. Are o populaţiune de 465 suflete, dintre carĭ 91 contribuabilĭ.

Cetatea (Bleveşti), *sub-divizie* a cătunuluĭ Cîrlomăneşti, din comuna Gura-Nişcovuluĭ, judeţul Buzăŭ.

Cetatea, *sub-divizie* a cătunuluĭ Crîngul, din com. Patîrlagi, jud. Buzăŭ.

Cetatea. V. satul Pocreaca, com. Poiana-Cîrnuluĭ, pl. Crasna, judeţul Vasluiŭ.

Cetatea, *cetate de pămînt*, plasa Jiul-d.-mj., comuna Foişorul, judeţul Dolj.

Cetatea, *redute* vechĭ în pămînt, jud. Mehedinţi, plasa Cîmpul, com. rur. Gemeni.

Cetatea, *urmă de cetate*, judeţul Dolj, pl. Băileşti, com. Siliştea-Cruceĭ.

Cetatea, *urmă de cetate*, judeţul Dolj, pl. Băileşti, com. Siliştea-Cruceĭ, satul Cioroiul-Noŭ, despre care se zice, că datează din timpul celor din urmă războaie ale Ruşilor cu Turcĭĭ.

Cetatea, *ruină de cetate*, judeţul Dolj, pl. Băileşti, com. Bistreţul, pe malul stîng al Dunăreĭ, în faţa orăşeluluĭ bulgăresc Ţibrul-Palanca.

Cetatea, *urme de cetate*, judeţul Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Coţofeni-din-Dos. Se găseşte pe un deal în pădurea proprietaruluĭ, colonelul I. Gigîrtu. Se zice că datează din timpul năvălireĭ barbarilor. Cetatea, are o formă triunghiulară, este aşezată în vîrful unuĭ deal, şi de treĭ părţĭ, a ıume spre E., N. şi S., este înconjurată de o vale adîncă de 20 m. Spre V. se văd urmele unuĭ zid, gros şi înalt de 8 m. Intr'o parte zidul este maĭ puţin înalt, unde se crede că ar fi fost poarta cetăţeĭ. Zidurile înconjoară cetatea din treĭ părţĭ, două sunt în latul cetăţeĭ şi unul în lungul eĭ. Înăuntrul cetăţeĭ este un loc mare de 6 pogoane.

Cetatea, *urme de cetate*, pl. Jiul-d.-mj., comuna Segîrcea, jud. Dolj.

Cetatea, *deal*, jud. Bacăŭ, plasa Bistriţa-d.-j., pe teritoriul com. Răcăciuni, cu urme de întăriturĭ în pămînt, înconjurate de şanţurĭ adîncĭ.

Cetatea, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nişcovuluĭ, cătunul Cîrlomăneşti. Această localitate a atras atenţiunea din timpiĭ ceĭ maĭ depărtaţĭ ca să fie fortificată, pentru că domină gurile văilor Buzăul şi Nişcovul, şi poate rezista orĭ-căreĭ forţe, care

www.dacoromanica.ro

ar încerca să înainteze pe aceste văĭ, fiind un punct din cele maĭ strategice ale ţăreĭ.

Cetatea, *deal*, pl. Jiul-d.-mj., com. Padea, jud. Dolj.

Cetatea, *movilă* mare de pămînt, jud. Dolj. V. com. rur. Botoşeşti, din plasa Dumbrava.

Cetatea, *deal*, jud. Dolj. V. com. rurală Batoţi, din plasa Blahniţa.

Cetatea, *deal cu viĭ*, în jud. Mehedinţi, plasa Ocolul-d.-s.; ţine de comuna rurală Bobaiţa. Are un fort pe care locuitoriĭ îl numesc Cetatea-luĭ-Traian; iar loculuĭ i-a dat numele de Cetatea.

Cetatea, *movilă*, în com. Pucheni-Micĭ, pl. Crivina, jud. Prahova; unde în urma săpăturilor făcute, s'aŭ găsit maĭ multe săbiĭ, cuţite, iatagane şi alte obiecte.

Cetatea, *deal*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Strunga, spre V. de satul Găureana.

Cetatea, *deal*, jud. Suceava, pe moşia Brana; e acoperit cu pădure de fag. In juru-ĭ se observă două rînduriĭ de şanţuriĭ circulare.

Cetatea, *deal*, în partea de V. a com. Poeneşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ; se prelungeşte de-a-dreapta pîrîuluĭ Racova. Pe vîrful luĭ se văd şi pănă astăzĭ urmele a două şanţuriĭ, cariĭ, zice legenda, ar fi fost făcute în timpul cînd Ştefan-cel-Mare, a avut războiul cu Turciĭ, pe Valea-Racoveĭ. Aceste şanţuriĭ, în localitate, se numesc tabiĭ.

In vale de la acest deal, aproape de cătunul Hîrşoveni (Slobozia-Străjesculuĭ), de-a stînga pîrîuluĭ Racova, se află o movilă, înconjurată de un şanţ, care, se zice, ar fi tot din timpul luĭ Ştefan-Vodă.

Pe şesul numit Valea-Caselor, aproape de Poeneşti-Răzeşi, de-a dreapta pîrîuluĭ Racova, se află 2 movile.

Cetatea, *insulă*, pl. Cîmpul, com. Cetatea, jud. Dolj.

Cetatea, *loc*, judeţul Dorohoiŭ, pe culmea dealuluĭ Odăeĭ, în ţarina locuitorilor din satul Corlăteni, com. cu acelaşĭ nume, pl. Coşula.

Se găsesc pe această platformă, urmele uneĭ fortificaţiĭ de pămînt în formă trapezică, înconjurată cu şanţ, ce are încă azĭ adîncimea de $3\frac{1}{2}$ m., şi lungimea de $6\frac{1}{2}$ m.; are ţărînă în val pe partea din lăuntru; are o singură deschizătură în partea despre S.

Cetatea, *loc*, în pădurea de pe muchea dealuluĭ din linia Prutuluĭ, ce domină asupra şesuluĭ şi a satuluĭ Oroftiana-Frunzetti, com. Oroftiana, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ. Aicĭ se văd urme de şanţuriĭ ce aŭ încă o adîncime peste $4\frac{1}{2}$ m., cu un val pe laturea lăuntrică. Suprafaţa închisă are lărgimea maĭ mică de cît lungimea ce este de 401 m.; şi cuprinde 5 hect. 73 ariĭ.

După tradiţie, de uniĭ se numeşte Cetatea-Saşilor, iar după alţiĭ Cetatea-Leşilor. Se zice că aicĭ a urmat o mare luptă între Moldoveniĭ şi Leşiĭ.

Cetatea, *loc strîmt*, jud. Muscel, pe rîul Dîmboviţa, numit ast-fel pe tot locul din faţa Cetăţeĭ-luĭ-Negru-Vodă. Prin Cetate, pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa, s'a făcut o şosea, care leagă Tîrgovişteа de Cîmpulung.

Cetatea, *loc izolat*, pe un platoŭ întins, la S. V. de com. Buzeşti, pl. Mijlocul, jud. Olt. Se zice că aci ar fi existat în vechime. E o mare cetate, pe dreapta Vedeĭ, care ar fi fost contimporană cu cea de la Crîmpoaia-Magazia, şi că ar fi făcut parte din acelaşĭ plan de fortificaţiune, amîndouă avînd poziţiuniĭ înalte şi strategice, pe dreapta rîuluĭ Vedea.

Cetatea, *moşie*, în pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman, pe teritoriul comuneĭ Antoneşti, pe valea Tinoasa.

Cetatea, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, comuna Cetăţeni-din-Deal, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muscel, în întindere aproximativă de 450 hect.

Se învecineşte la N. cu Moşneni, la S. cu pădurea d-neĭ Eliza Filipescu, la E. cu rîul Dîmboviţa şi la V. cu valea Greci.

Cetatea, *pădure*, pe proprietatea Cervenia, jud. Teleorman, în întindere de 500 hect.

Cetatea, *pichet de graniţă*, pe marginea Dunăreĭ, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, pe teritoriul comuneĭ Batoţi.

Cetatea, *vîrful* cel maĭ înalt din dealurile Odobeştilor, judeţul Putna. Se află pe drumul spre Mira, la 1 kil. de Odobeşti, între acest oraş şi Căpătanul. Piscul acesta, în partea despre Milcov, formează o rîpă colosală din vîrf şi pănă jos. Se zice că aci ar fi fost cetatea Crăciuna. Movila Cetatea face parte din podgoria Odobeştilor şi aparţine la 2 neguţătoriĭ, cariĭ îşĭ aŭ acolo viile. O mare parte din movilă, anume cea despre

www.dacoromanica.ro

Milcov, este dărîmată de apă; în partea despre N. se cunoaște bine șanțul, cu care ea a fost înconjurată. Din vîĭ, la movilă, se trece șanțul prin o dîlmă de pămînt, apoĭ intri pe un parapet ce a fost împrejurul movileĭ, în lățime de un stînjen și jumătate, și apoĭ de la acest parapet se ridică în sus o movilă. Atît movila de deasupra, parapetul și șanțul sunt acum acoperite cu tufiș și arborĭ. Vieriĭ vecinĭ spun că săpînd viile, adese-orĭ găsesc ghiulele întregĭ și bucățĭ de ghiulele groase, ceea-ce dovedește, că aicĭ a fost o redută și un punct militar de observație la marginea țăreĭ despre Muntenia. Asemenea muncele înalte se văd pe marginea țăreĭ muntenești peste Milcov, la comuna Vîrteșcoiul, care de asemenea probează a fi fost puncte de pază militară. Insă urme de cetate saŭ mine, nu se văd. Cantemir, în «Descrierea Moldoveĭ», vorbind despre cetatea Crăciuna, zice, că ea se afla la piciorul munteluĭ Vranceĭ, nu departe de mănăstirea Mira, că pe timpul luĭ se vedeaŭ ruinele eĭ, și că locul acela pe timpul luĭ, se chema Crăciuna. Din asta se vede că cetatea era la poalele munteluĭ, iar nu pe vîrful munteluĭ, că ea era aproape de mănăstirea Mira, la poalele munteluĭ Vranceĭ. Așa dar, nu pe dealul Odobeștilor. In tot cazul, ea n'a fost departe de piscul ce poartă astăzĭ numele de Cetatea, poate pe locul unde astăzĭ este satul Căpătanul, 1 kil. maĭ sus de piscul pe care stă tabia de care am vorbit și pe care, uniĭ din neștiință, o cred a fi Crăciuna.

Cetatea, *pisc,* com. Grădiștea, plasa Olteț-ul-d.-S., jud. Vîlcea. Aci se văd ruinele uneĭ vechĭ cetățĭ.

Cetatea, *șanțurĭ,* pl. Jiul-d.-j., com. Căciulățești, jud. Dolj, ce înconjoară ruinele bisericeĭ zisă Casa-Albă.

Cetatea, *val.*, în cătunul Vărțul, com. Bălăcești, din pl. Ocolul, jud. Gorj; începe din dealul cu acelașĭ nume, merge paralel cu vatra satuluĭ și se termină spre S.-V. la extremitatea satuluĭ; această vale este formată de dealul Vărțul.

Cetatea-de-Floci, jud. Ialomița. (Vezĭ Floci).

Cetatea-de-la-Antonești, *cetate,* numită de Cezar Boliac, Tinosul; este situată la N. aceleĭ comune, jud. Teleorman, și e înconjurată din toate părțile de apă. (Vezĭ com. Antonești). La explorațiunile arheologice făcute împrejurul acesteĭ cetățĭ, s'aŭ găsit vîrfurĭ de lance, săgețĭ de silex și ornamente de purtat la gît.

Cetatea-de-la-Cervenia, *cetate,* situată spre hotarul moșieĭ Șoimul, jud. Teleorman. Aci s'aŭ făcut importante descoperirĭ arheologice.

Cetatea-Feteĭ, *vechie cetate,* în jud. Ialomița. Locul, unde a fost această cetate, nu se cunoaște cu siguranță. Se dă această numire unor urme de săpăturĭ destul de pronunțate, carĭ constaŭ dintr'un loc pătrat închis cu șanțurĭ adînceĭ. Nicĭ o urmă de zidărie saŭ inscripțiune nu se află, care să justifice numirea de cetate.

Săpătura, căreia i se dă această numire, este la 10 kil. de satul Lupșani și la 5 kil. spre S.-V. de satul Valea-Seacă, într'o pădure de tufă. Are o suprafață de 6400 m. p., înconjurată de un șanț adînc numaĭ de 20—50 centimetrĭ și cu lărgimea de 6—7 metri. Intrarea pare a fi fost numaĭ prin partea de Sud-Vest.

Tradiția spune că ar fi fost aci o cetate, ridicată din ordinul comandantuluĭ unuĭ corp de oștire, stabilit aci pentru a opri năvălirea Turcilor. Comandantul ar fi fost o fată tînără, pe care, Domnitorul țăreĭ de atuncĭ dovedind-o că este fată, i-a dat multe darurĭ și a poruncit ca cetatea să se numească Cetatea-Feteĭ.

Cetatea-Feteĭ, ceĭ zice și Gorgănele, Șanțurile și Meterezele-Vechĭ, *loc izolat,* pe marginea dreaptă a văeĭ Vlăsia, 500 m. departe de com. Căciulați, spre N.-V. și la hotarul de N.-E. al comuneĭ Baloteștĭ.

Aci se văd niște vechĭ redute, despre carĭ circulă următorea legendă:

«Această cetate s'a făcut pe timpul năvălireĭ barbarilor, de o fecioară de Domnitor, care, văzînd pe tatăl și familia eĭ robițĭ, a ales acest loc maĭ retras, unde s'a ascuns. Ea luase maĭ mulțĭ oamenĭ înarmați, pe carĭ i-aŭ pus d'aŭ zidit cetate. Turciĭ urmărind-o, i-a dat de urmă. Apoĭ se zice că s'ar fi încins o luptă crîncenă între oameniĭ din cetate și Turcĭ.»

Cetatea-Herțeĭ, *loc,* jud. Dorohoiu, pe muchea înaltă a dealuluĭ Herțușca, de pe teritoriul satuluĭ cu acelașĭ nume, com. Movila, pl. Herța. Are lungimea de 226 m. și lățimea de 122 m. E de formă pătrată și e înconjurat de marĭ șanțurĭ cu

www.dacoromanica.ro

valurile pe din lăuntru. Se văd la mijloc urmele a două șanțurĭ ce o întretae. Pe aci s'aŭ găsit în vechime: săgeți, părți de arcurĭ, de topoare de piatră, cărămizĭ și zgură.

Cetatea-Jidoveĭ, *urme de cetate*, ce se găsesc în Valea-Albă, pl. Jiul-d.-mj., com. Bucovățul, jud. Dolj.

Cetatea-Latinilor. (Vezĭ com. rur. Orevița, din plasa Blahnița, jud. Mehedinți).

Cetatea-Mare, *ruinĭ* a uneĭ vechĭ cetățĭ saŭ urme a uneĭ vechĭ întăriturĭ, situată în marginea de Nord-Eest a comuneĭ Dagîța, la extremitatea județuluĭ Roman.

Cetatea-Mogoșești, jud. Fălciŭ. (Vezĭ Cetățuia, com. Ghermănești).

Cetatea-Mueriĭ. (Vezĭ Muereni).

Cetatea-Năsoeștilor, *pădure*, județul Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., pe teritoriul comuneĭ Nadișa.

Cetatea-Neamțuluĭ, jud. Neamțul. (Vezĭ Neamțul, Cetate).

Cetatea-Oaĭe, *ruine*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul comuneĭ urbane Hîrșova și anume pe malul drept al Dunăreĭ, la 500 m. spre N. de locul de unde se desface gîrla numită Privalul-luĭ-Tair-Buaz și în dreptul unde Dunărea se desface în două marĭ brațe: Dunărea-Nouă și cea vechie saŭ Canalul-Măcinuluĭ, lîngă o pădurice de salciĭ, la 8 kil. de orașul Hîrșova; aicĭ sunt niște ruine foarte vechĭ. In anĭĭ 1828, 1853 și 1877 Rușiĭ aŭ trecut, în războaiele lor contra Turcilor, trupele lor prin această trecătoare.

Cetatea-Turnuluĭ, jud. Teleorman. (V. T.-Măgurele, comună urbană).

Cetățeaua, *pisc*, pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaților, printre gîrlele Drajna și Teleajenul, com. Drajna-d.-s., plasa Teleajenul, jud. Prahova. Aci, se crede, a fost un pichet militar de observațiune, atît asupra lagăruluĭ după Grădiștea, cît și asupra șoseleĭ după Valea-Teleajenuluĭ și a ocnelor de la Gura-Văeĭ-luĭ-Dragomir.

Cetățeaua, *pîrîŭ*; izvorește dintre dealul Brozba și Dealul-Mare, comuna Amărăști, plasa Oltul-d.-j., județul Vîlcea; curge spre Sud pe teritoriul comuneĭ Nemoiul.

Cetățeaua, *podiș*, jud. Suceava, pe dealul Cetățuia și spre E. satuluĭ Rădășeni. Aci se găsesc din cînd în cînd antichități, ca: vase de lut, unelte de piatră, etc.

Cetățeĭ (Valea-), *vale*, în raionul comuneĭ Dobrești, pl. Podgoria, jud. Muscel, care după ce udă partea de V. a comuneĭ, se varsă în gîrla Cîrcinovul.

Cetățeĭ (Vîrful-), *vîrf de munte*, în căt. Gura-Belieĭ, com. Breaza-d.-s., pl. Prahova, jud. Prahova. Cade în partea de E. a șoseleĭ naționale.

Cetățeni, *sat*, jud. Neamțu. (V. Nemțeni).

Cetățeni-din-Deal, *com. rur.*, pl. Dîmbovița, jud. Muscel. E situat la S.-E. de Cîmpulung, aproape 20 kil. departe de acest oraș. Este așezată nu departe de malul drept al rîuluĭ Dîmbovița, pe un deal înalt; în timpul ernеĭ, comunicația e aproape imposibilă.

Numele săŭ de Cetate îĭ vine de la Cetatea-luĭ-Negru-Vodă, ale căreĭ ruine se văd în apropiere.

Se compune din 2 cătune: Cetățeni-din-Deal și Mesteacănul; și se mărginește la N. cu com. Bădeni-Pămînteni, la S. cu com. Văleni, la E. cu com. Pucheni și la V. cu comuna Boteni.

Are 110 contribuabilĭ și budgetul săŭ pe anul 1889—90 prezintă la venitурĭ 1005 leĭ și la cheltuelĭ 999 leĭ.

In com. e o școală mixtă, cu întreținerea căreia statul cheltuește anual 1242 l.; școala se frecuentă de 30 elevĭ și 3 eleve, din numărul de 47 băeți și 38 fete în vîrstă de la 6—12 anĭ. Știŭ carte 80 bărbați și 4 femeĭ.

In comună sunt 2 biserică, deservite de 1 preot și 2 dascălĭ; eĭ se întrețin din ajutorul benevol al locuitorilor.

Locuitoriĭ sunt moșneni și pentru vatra satuluĭ a făcut schimb cu proprietara, d-na Eliza Filipescu, dînd 900 pogoane livede pentru 300 din sat. Eĭ aŭ în devălmășie o mică porțiune de livede și o pădure ca de vr'o 600 pogoane.

Pe la Estul comuneĭ trece șoseaua județeană Tîrgoviște-Cîmpulung. Comuna e așa de mică, în cît veniturile abia pot face față cheltuelilor.

O șosea comunală, în zigzagurĭ și foarte repede, unește Cetățeni-din-Deal cu ceĭ din-Vale.

Cetățeni-din-Deal, *sat*, județul

www.dacoromanica.ro

Muscel; face parte din com. rurală cu acelaşĭ nume, plaiul Dîmboviţa.

Cetăţeni-din-Vale, *com. rur.*, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, la S.-E. de Cîmpulung; 20 kil. departe de acest oraş. Este situată pe malul drept şi cel stîng al rîuluĭ Dîmboviţa.

Se compune din 2 cătune: Cetăţeni-din-Vale şi Diaconeşti, şi se mărgineşte la N. cu com. Bădeni-Pămînteni, la S. cu comuna Lăicăi-Runceasa, la E. cu com. Pucheni şi la V. cu com. Cetăţeni-din-Deal.

Numele-ĭ vine de la Cetatealuĭ-Negru-Vodă, ale căreĭ ruine se văd şi azĭ, unde există şi o mică bisericuţă săpată în stîncă; bisericuţa poartă numirea de Schitul-Negru-Vodă.

Are o populaţie de 783 locuitorĭ, 380 bărbaţĭ şi 403 femeĭ; 139 capĭ de familie, carĭ locuesc în 141 case. După starea civilă sunt: 277 căsătoriţĭ, 459 necăsătoriţĭ, 46 văduvĭ şi 1 divorţat.

Locuitoriĭ aŭ: 30 caĭ şi epe, 187 boĭ, 158 vacĭ, 33 taurĭ, 69 viţeĭ şi viţele, 1639 oĭ, 94 berbecĭ, 117 porcĭ şi 202 capre.

Comuna are 128 contribuabilĭ. In anul 1886, budgetul comuneĭ era la venitурĭ de 1091 leĭ şi la cheltuelĭ 1013.

Rîul Dîmboviţa trece prin comună şi în el se varsă următoarele 5 pîraie, carĭ seacă în timpul secetos: Valea-Perilor, Valea-luĭ-Anghel, Valea-Măgureĭ, valea Mitoi şi Chipuri. Pe Dîmboviţa, în raionul comuneĭ, e o piuă şi o moară.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864 pe moşia Cîrciuma-de-Piatră. Şoseaua judeţeană Cîmpulung-Tîrgovişteа, leagă această comună cu Lăicăi-Runceasa şi Bădeni-Pămînteni. De la jumătatea comuneĭ se ramifică un drum ce leagă comuna cu Cetăţeni-din-Deal. In comună sunt multe stîncĭ primejdioase, şi carĭ poartă numele de: Colţiĭ-Doamneĭ, Colţiĭ-Şoimuluĭ, Colţul-Trăsnit, etc.

In comună este o singură biserică, zidită din temelie între aniĭ 1868—1871, la care a contribuit şi M. S. Regele cu 300 galbenĭ. Inainte a fost o mică bisericuţă de lemn, iar până atunci oficiul se făcea în Schitul-Negru-Vodă. Această biserică e deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

In raionul comuneĭ se găsesc două izvoare cu apă minerală, cu un debit mic, avînd gustul acru şi puturos şi de coloare negricioasă, ca de lac stătut. Pe rîpĭ şi pîraie se găseşte în mare cantitate piatră grezie.

Şcoală, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte 1404 leĭ anual, e frecuentată de 35 elevĭ şi eleve. Ea datează cam de vr'o 40 anĭ. Actualul local s'a construit în anul 1885.

La locul numit Cetatea, se văd urme de ziduri; şi în pămînt, până la o adîncime de 3 metri, se găsesc hîrburĭ de olărie de diferite grosimĭ. S'aŭ găsit săgeţĭ şi săbiĭ de fier.

La Cetăţeni-din-Vale se fac anual două bîlciurĭ, la 23 Aprilie şi 26 Octombrie.

Cetăţeni-din-Vale, *sat*, face parte din comuna cu acelaşĭ nume, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Cetăţica, *pisc*, al munteluĭ Cornetul, jud. Buzăŭ, com. Calvini. După urmele rămase, pare a fi fost o fortificaţie.

Cetăţue (La-), *deal*, jud. Suceava (vezĭ Baia).

Cetăţueĭ, (Dealul-), *deal*, la E. de satul Homocea, plasa Berheciŭ, jud. Tecuciŭ; e numit ast-fel pentru că aicĭ se află un loc numit Cetăţuia.

Cetăţueĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ; izvoreşte din dealul de sub Cetăţuia, trece prin partea de V. şi S. a satuluĭ comuneĭ Moşna, pl. Podoleni, şi la Podul-Boeruluĭ, unindu-se cu pîraiele Recea şi Plochi, formează de acolo pîrîul Moşna.

Cetăţuia. (Vezĭ Movila-Giurchea, jud. Bacaŭ).

Cetăţuia. (Vezĭ Petro-Dava, jud. Neamţu).

Cetăţuia, în vechime **Orzăştea**, *sat*, jud. Bacaŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Nadişa; situat aproape de limită, la o depărtare de 4½ kil. de satul Nadişa (şcoala). Are o biserică, deservită de un cîntăreţ; a fost ridicată la 1873.

Cîrciumă e una. Are o populaţie de 104 familiĭ, cu 440 suflete. Vite sunt: 16 caĭ, 238 vite marĭ cornute şi 19 porcĭ.

Cetăţuia, *sat*, pl. Dumbrava-d.-j., comuna Vela, jud. Dolj; cu 59 suflete, 26 bărbaţĭ şi 33 femeĭ. Locuesc în 14 case şi 5 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Bucoviciorul. Acest sat este aşezat pe costişea dealuluĭ Mocirla.

Cetăţuia, *sat*, face parte din com. rur. Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 37 familiĭ. Aci e o biserică fondată de Pîrvu Cătană, la 1750 şi reparată de Florea Cătană, la 1848.

Cetăţuia, *cetate*, în com. rur. Dîrvari-d.-j., plasa Cîmpul, jud. Mehedinţi.

www.dacoromanica.ro

Cetățuia, *localitate*, în partea de E. a comunei Homorîciul, pl. Teleajen, jud. Prahova, unde după spusa locuitorilor, se crede a fi îngropați în pămînt de Tătari, bani mulți.

Cetățuia, *mahala*, județul Vîlcea; ține de orașul Rîmnicul-Vîlcea.

Cetățuia, *numire*, dată portului Gura-Ialomiței, pl. Ialomița-Balta jud. Ialomița.

Cetățuia, *deal*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., pe teritoriul comunei Mărășești; pe el se află movile înconjurate de șanțuri.

Cetățuia, *deal*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., pe teritoriul comunei Milești.

Cetățula, *deal*, jud. Bacău, pl. Tazlău-d.-s, com. Nadișa, pe teritoriul satului cu același nume.

Cetățuia, *deal*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, pe teritoriul comunei Vășești.

Cetățuia, *colină*, în jud. Buzău, comuna Pătîrlagi; începe din Valea-Muscelului și culminează în vîrful Cetățelei. Pozițiune strategică. Aci, în 1821, s'a dat o luptă crîncenă între Turci și Arvați.

Cetățuia, *deal*, în jud. Botoșani, partea de S. a comunei Deleni, spre V. de satul Pîrcovaci; e acoperit în parte cu pădure.

Cetățuia, *movilă*, în jud. Brăila, la 4 kil. de satul Bordeiul-Verde; servă de hotar între comuna Vizirul și moșia Lișcoteanca. Aci se văd șanțurile unei cetățuĭ de pămînt făcută de Rușĭ la 1828, de unde aŭ atacat garnizoana turcă din satul Vizirul.

Cetățuia, *movilă*, jud. Brăila, la S.-E. de satul Surdila-Găiseanca; servă ca hotar între această comună și Filipești.

Cetățuia, *deal*, jud. Tecuciŭ, ce se prelungește pe partea de V. a com. Moșna, pl. Podoleni.

Cetățuia, *deal*, jud. Fălciŭ, acoperit cu pădure, în partea de N.-V. a com. Șișcani, pl. Mijlocul, în hotar cu com. Curteni, din pl. Crasna.

Cetățuia, *movilă*. (V. Movila-Cetățuia, com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ).

Cetățuia, *deal*, jud. Iași. Se întinde de la V. spre E., despărțind satele Cucuteni și Băiceni. Pe culmea acestuĭ deal se află un podiș, acoperit de păduri. In partea de E. și în fața satuluĭ Băiceni, dealul are un coboriș drept și se arată ca un zid, format din straturĭ de stîncĭ.

La capătul podișuluĭ, spre N., se află o eșire în semicerc, în forma uneĭ marĭ movile. Pe platoul dealuluĭ este locul numit Cetățuia, de unde și-a luat numele tot dealul.

Movila Cetățuia, poartă numele acesta din vechime, se zice de la o cetate ce ar fi existat în acest loc și unde se găsesc și astă-zĭ rămășițe de oale de diferite mărimĭ, coarne de cerbĭ, mulțime de oase și instrumente de piatră, diferițĭ idolĭ de lut, etc. Toate acestea se găsesc la o adîncime de la 1—2 metri. Sub săpăturĭ se văd terenurĭ zguroase, urme de vetre, pe carĭ aŭ fost foc.

Cetățuia, *deal*, în jud. Neamțu, com. Siliștea, pl. Bistrița. Are o înălțime atît de mare, în cît cu ochiul liber se văd orașele Piatra și Roman.

Cetățuia, *deal*, în jud. Neamțu, partea de N. a com. Bozieni, pl. de Sus-Mijlocul; prezintă un povîrniș de vr'o 290 m. înălțime.

Pe coastele sale de jur-împrejur se observă urme de valurĭ ce par a fi fost odinioară marginele șanțurilor unuĭ lagăr întărit, precum și niște ridicăturĭ ce formaŭ apărările lor; acuma ele sunt ruinate. Se zice că în acest loc Ștefan-cel-Mare s'a retras împreună cu restul oștiriĭ sale, în urma războiuluĭ de la Valea-Albă.

Acest deal, pănă maĭ acum cîțĭ-va anĭ, a fost acoperit de codri secularĭ.

Cetățuia, *deal*, în jud. Neamțu, com. Tazlăul, pl. Bistrița, lîngă satul Frumoasa.

Cetățuia, *stîncă* înaltă, jud. Neamțu, în mijlocul moșieĭ Bodești-Precisteĭ, comuna cu același nume, pl. Piatra-Muntele, spre malul pîrîuluĭ Cracăul.

Cetățuia, *deal*, în lunca Vedeĭ, com. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, pe care se află ruinele uneĭ cetățĭ, zisă Tătărească, cu o lungime de 35 m. și o lățime de 24 metri.

Cetățuia, *culme* înaltă, în dealul Ursoaia, jud. Olt. Cade în partea de S.-V. a com. Ursoaia, pl. Mijlocul. Locuitoriĭ îĭ maĭ zic și Dealul-Cetățeĭ. Se zice că aci ar fi existat o cetățue.

Cetățuia, *deal*, în fața găreĭ Predeal, com. Predeal, pl. Peleșul, jud. Prahova. Aci, la 1784, armatele turcească și romînă, con-

www.dacoromanica.ro

duse de Mavrogheni, bate cumplit pe Austriacĭ, carĭ intraseră în țară sub comanda generaluluĭ Rali, și ocupaseră poziținĭ însemnate, între altele Schitul-Predeal și mănăstirea Sinaia.

Cetățuia, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia, în partea de V. Este acoperit cu pădurĭ.

Cetățuia, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Băbeni și Sgîrciți; se desface din dealul Baba, brăzdează Vestul comuneĭ. E acoperit cu pădurĭ.

Cetățuia, *deal,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni, spre S. de satul Văleni. Acest deal este o prelungire a dealuluĭ Cetățuia, din com. Bozieni, județul Neamțu.

Cetățuia, *deal,* jud. Suceava, pe moșia Huși, d'asupra căruia se zice că ar fi fost o cetate. Este cultivabil.

Cetățuia, *deal,* jud. Suceava, d'asupra satuluĭ Stroești; din el se scoate piatră.

Cetățuia, *platoŭ,* jud. Tecuciŭ, în partea de V. a satuluĭ Poiana, înconjurat de toate părțile de văĭ, afară de partea vestică, unde curge rîul Siretul. Locul fiind nisipos, Siretul a mîncat jumătate din el.

Platoul are un diametru de 80 metri. Pentru a ajunge la cetățue, se trece prin satul Poiana, prin mahalaua numită Țicăul, de aicĭ prin un drum îngust numaĭ cu piciorul și călare, ajungem în o vale și pe urmă ne ridicicăm pe platoŭ (pe cetățuie).

Priveliștea ce ne o oferă, e încîntătoare, căcĭ se poate privi în toate părțile, cu deosebire în partea de V. până în Carpați, la S. până la Focșani, la N. până la Bacău și Neamțu. E punct strategic important.

La 1 metru de la suprafața pămîntuluĭ, se găsesc oseminte de oamenĭ și animale, precum și hărburĭ.

Localitatea prezintă un interes istoric. Se crede că aicĭ a fost un cimitir. Lîngă Cetățuia, la N. și E. se află 7 movile maĭ micĭ, 3 spre E., în sat, iar 4 pe malul Siretuluĭ spre N.; cea 1-ia, de la S. la N., poartă numele de Movila-cu-Piatră.

Cetățuia-Cetățile, *ridicătură de pămînt,* în partea de E. a satuluĭ Porcăreț, com. Corbeasca, jud. Tecuciŭ.

E un loc strategic important, din toate părțile afara de cea sudică, este înconjurat de dealurĭ și pădurĭ seculare. Din partea de S. se vede până aproape de Focșani.

Se găsesc arcurĭ și micĭ obiecte sfărîmate. Locuitoriĭ numesc această localitate Cetățile.

Cetățuia, *deal,* în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Corodești.

Cetățuia, *deal,* jud. Vasluiŭ, nu departe de dealul La-Gropĭ, din com. Miclești, pl. Crasna. Dealul și-a luat numele de la locul numit Cetățuia, ce se află în pădurea statuluĭ de pe teritoriul com. Brăduceștĭ, din jud. Fălciŭ și în hotarul despre E., al satuluĭ Chiricești, din com. Miclești, plasa Crasna. Această cetățuie este între două rîpĭ prăpăstioase, ele avînd pe alocurea o adîncime de 25—30 metri. Din rîpă în rîpă este un șanț în partea sudică, cu o adîncime de 3—4 metri. La mijlocul șanțuluĭ e lăsat loc de intrare. Fundul Cetățueĭ e format din întrunirea ambelor rîpĭ. Aicĭ, se zice, că se refugeaŭ oamenĭĭ de frica barbarilor, tăind copacĭĭ de prin prejur maĭ mult de jumătate și cînd năvăleaŭ barbariĭ, doboraŭ copacĭĭ preste eĭ.

Cetățuia are forma unuĭ triunghiŭ, cu o lărgime ca de 10—12 hect.

Cetățuia, *lac,* în jud. Vlașca, pe proprietatea Paraipani, în josul satuluĭ Bălărĭĭ; se scurge în Dunăre.

Cetățuia, *loc,* jud. Bacău, plasa Siretul-d.-s., comuna Milești, cu urme de întăririĭ. Aci sunt două rînduri de șanțurĭ vechĭ, adînci de 3 m.

Cetățuia, *loc,* cu urme de întăririĭ, în jud. Bacău, com. Comănești, pe dealul Comăneștilor, în dosul vieĭ, unde se văd ruine de forturĭ (redute și bateriĭ) moderne, de care se zice că acolo ar fi fost o cioc-nire între Nemțĭ și Turcĭ. (Războiul dintre Austria și Turcia, din 1788). Se găsesc însă morminte compuse din 4 pĭetre marĭ, cuprînzînd oase omenești, care dovedesc o vechime mare.

Cetățuia, *loc,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., com. Nadișa, așezat sub dealul Țurluiul, unde se văd niște șanțurĭ adîncĭ pe o întindere mare. Aci se petreceaŭ lupte crîncene între Moldoveni și Tătarĭ. In apropiere se află urme de zidirĭ ale siliștеĭ satuluĭ Cetățuia numit Orzăștea în vechime.

Cetățuia, *loc izolat,* în jud. Buzău, com. și căt. Cernătești, la stînga rîuluĭ Slănicul; între Valea-Maluluĭ și Valea-Plutășului se văd ruine de o vechie fortificație precum și hîrburĭ,

www.dacoromanica.ro

cenuşe, etc. Tradiţie o atribue Tătarilor.

Cetăţuia, *loc*, în jud. Covurluiŭ, com. Pechea, pl. Siretul. Aicĭ se observă urmele unuĭ şanţ de întăriturĭ.

Cetăţuia, *loc*, la mică depărtare de Cetatea-Herţeĭ, com. Movila, plasa Herţa, jud. Dorohoiŭ, cu urme multe de întăriturĭ. Se zice că ar fi fost făcute spre susţinerea Cetăţeĭ-Herţa; alţiĭ susţin că ele ar fi maĭ din vechime făcute. Pe acolo s'aŭ găsit bombe de fier cu gaure, (cărora li se putea pune cozĭ de lemn) săgeţĭ şi alte lucrurĭ.

Cetăţuia, *loc*, în pădurea despre Prut, pe teritoriul satuluĭ Vatra, com. Hudeşti-Marĭ, plasa Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ; pe el se află marĭ şanţurĭ cu valurĭ de pămînt.

Cetăţuia, *loc*, în marginea pădureĭ despre şesul Prutuluĭ, pe teritoriul satuluĭ Hîrbova, com. Mamorniţa, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, pe a căruĭ înălţătură sunt treĭ rînduri de şanţurĭ vechĭ, ce aŭ adîncimea peste înălţimea omuluĭ. Ţărîna din ele, e pusă în val pe malul despre pădure în partea de la deal. De-a dreapta şi de-a stînga, precum şi la spate despre deal, sunt urmele altor şanţurĭ, ce ar fi fost apărătoare acelor din centru. Se zice că aceste şanţurĭ sînt urmele războiuluĭ urmat între Leşĭ cu Turcĭ şi Moldovenĭ în împrejurările următoare:

«După ce s'a suit pe tron Constantin Cantemir-Vodă Bătrînul, la 1685, prin luna Septembrie, s'a făcut năvălire în Moldova de Leşĭ, sub Marele Hatman Ioan Stanislaŭ Iablonovski, şi a venit pănă la Boian, pe Prut. Scopul venireĭ era să cuprinză zăhăreaua ce Turcĭĭ duceaŭ la cetatea Cameniţa. Auzindu-se de această coborîre a Polonilor, de îndată li-aŭ eşit înainte Suleiman Paşa Serascherul, cu Selim-Gherei, Hanul Tătarilor şi cu Constantin-Vodă cu boerĭĭ şi slujitorĭĭ; cărora dîndu-le războiŭ, vitejeşte i-aŭ alungat.»

Satul Boian de pe Prut, unde s'aŭ coborît Leşiĭ, este în hotar cu localitatea aceasta a întăriturilor, şi de sigur că şi ea a fost cuprinsă de armate şi poate şi întărită cu şanţurile ale căror urme se văd şi astă-zĭ.

Cetăţuia, *loc*, în pădurea comuneĭ Moşna, plasa Podoleni, jud. Fălciŭ, pe dealul Cetăţuia, pe care se văd urme de şanţurĭ şi ridicăturĭ de pămînt, numite de locuitorĭ Cetăţuia-luĭ-Ştefan-Vodă-cel-Mare. Acest loc are o suprafaţă plană de 1 ½ hect., este înconjurat împrejur de un şanţ, a căruĭ adîncime e aproape de 2 m., iar lărgimea de 3 ½ m., fiind deschis în partea despre V., unde se şi cunoaşte bine locul de poartă. Intr'o parte se află o ruptură de pămînt adîncă, în forma uneĭ caverne, unde, se zice, eraŭ uşele uneĭ tainiţe. In partea de E. a ioculuĭ închis cu şanţul, este o movilă, care servă ca punct de observaţie, şi deschisă despre V. în cetate.

Astă-zĭ cetăţuia se află înconjurată de pădure, iar pe movilă sunt crescuţĭ arborĭ marĭ. Movila este situată la capătul dealuluĭ Cetăţuia, a căreĭ înălţime este foarte mare. Partea de S. a dealuluĭ, al căruĭ vîrf îl termină movila, formează o prăpastie, care împiedică suişul în cetate.

Cetăţuia, *loc*, în partea de N. a satuluĭ Arsura, com. Ghermăneşti, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, e înconjurat cu şanţ, în formă patrată. Se maĭ numeşte şi Cetatea-Mogoşeşti.

Cetăţuia, *loc*, în jud. Fălciŭ, cu ridicăturĭ de pămînt şi înconjurat cu şanţ; e în pădure lîngă poiana şi pîrîul Vladnicul, de pe moşia Vladnicul (mănăst. Vladnicul), pe teritoriul com. Corni, pl. Crasna, în hotarul moşieĭ Vutcani, plasa Mijlocul.

Cetăţuia, *loc izolat*, în jud. Tecuciŭ, comuna Buda, pe dealul Dobrotforuluĭ, la hotarul eĭ despre com. Stănişeşti. Aicĭ se văd urme de şanţurĭ fără o formă precisă. Tradiţia spune, că în vechime ar fi fost locuit de Tătarĭ şi că în fuga lor ar fi aruncat tot ce prădaseră într'un puţ din mijlocul cetăţeĭ.

Cetăţuia, *loc*, jud. Tecuciŭ, situat pe dealul cu acelaşĭ nume, la E. de satul Homocea. Acest loc nu este acoperit cu pădure şi are o formă rotundă. Se poate bine observa chiar din satul Homocea.

Cetăţuia, *loc izolat*, în com. Surupatele, plasa Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Cetăţuia, *biserică*, în jud. Buzăŭ, pe piscul Cetăţuia, din comuna Tisăul, căt. Haleşul, ridicată din iniţiativa şi cu cheltuiala monahuluĭ Iosif, ajutat în cît-va şi de caritatea publică; a fost începută în 1858 şi terminată în 1864. Ea e construită numaĭ din piatră. M. S. Regele Carol, viind aci în 1866, ca semn al admiraţiuneĭ sale pentru frumuseţea acestor locurĭ şi al sentimentelor sale de pietate creştină, puse să o zugră-

www.dacoromanica.ro

vească cu cheltuiala sa; însă frumoasa pictură cu care a fost ornată, aproape s'a şters, din cauza umidităţeĭ pereţilor. Biserica se administrează de superiorul schituluĭ Ciolanul. In jurul săŭ sunt nişte chiliuţe ruinate.

Cetăţuia, *mănăstire*, jud. Iaşi, situată în capătul despre N.-E. a dealuluĭ Hlincea şi care parte de deal a luat numele de Cetăţuia, după biserica zidită aicĭ de Duca-Vodă la 7180 (1672). Această mănăstire a fost înconjurată cu zid de jur-împrejur. Are forma uneĭ cetăţue, şi servea în trecut de adăpost şi de apărare contra năvălitorilor barbarĭ.

Găsim următoarele în tomul III, pag. 123, din «Letopiseţul», cu privire la această localitate:

«In cetăţuia acesteĭ mănăstirĭ a stat închis Mihail-Racoviţă-Vodă, d'impreună cu boierĭĭ ţăreĭ pe la 1716, apărîndu-se în potrivă Austriacilor, carĭ intraseră în ţară cu căpitenia lor Ferentz, ca să prindă pe Mihaiŭ-Vodă. Ajungînd Tătarĭĭ în ajutorul Moldovenilor, s'a încins lupta între eĭ şi Nemţiĭ, în Valea-Cetăţueĭ, pe pîrîul numit astăzĭ Nicolina, unde Nemţiĭ aŭ fost bătuţĭ şi urmăriţĭ până dincolo de Hlincea, iar căpitanul lor Ferentz, fiind prins, i s'a tăiat capul, din porunca Domnuluĭ, chiar în poarta Cetăţueĭ, şi trupul luĭ d'impreună cu al altor prinşĭ şi ucişĭ în războiŭ, s'a îngropat de vale de Cetăţuie, în marginea oraşuluĭ Iaşi, în drumul ce merge spre Ţarigrad, şi ridicînd o movilă, a infipt d'asupra eĭ o cruce de piatră cu inscripţiunea acesteĭ întîmplărĭ». Movilă fiind îngrădită cu zăplaz, se numeşte Cerdacul-luĭ-Ferentz, ea există şi astăzĭ, lîngă bariera Nicolina, în marginea şoseleĭ judeţene Iaşi-Vasluiŭ.

Cetăţuia, *schit*, jud. Vîlcea, la 1 kil. spre N. de oraşul Rîmnicul-Vîlcea, pe şoseaua care merge la Călimăneşti. Este situat pe vîrful unuĭ deal, în forma uneĭ căpăţinĭ de zahăr, înconjurat cu castanĭ sălbaticĭ; schitul domină pe o întindere de maĭ multĭ kil., întreaga vale a Oltuluĭ.

Acest schit, metoh al Mitropolieĭ din Bucureşti, a fost reîntemeiat de Mitropolitul Teodosie, în anul 1680 şi restaurat în zilele noastre, la 1853, de răposatul Mitropolit Nifon. Prin poziţia sa, înainte d'a se ridica o biserică, a fost o cetate întărită, de unde vine şi numele de Cetăţuia.

Tradiţia spune, că ar fi existat din vremĭ, ba chiar ar exista şi acum, o comunicaţie subterană între Cetăţuia din Vîlcea şi Fedeleşoiul din Argeş, o altă mănăstire de peste Olt. In adevăr, pe malul opus al Oltuluĭ, se află mănăstirea Fedeleşoiul, în apropiere de care se zăresc şi azĭ ruine de vechĭ întăriturĭ de zid. Existenţa acestuĭ colosal tunel pare a fi dubioasă, dar ceea ce nu lasă nicĭ o indoială este că atît Cetăţuia din Vîlcea, cît şi Fedeleşoiul din Argeş, formaŭ un sistem de apărare a văeĭ Oltuluĭ de invaziune vrăjmaşă.

In acest schit s'a săvărşit decapitarea luĭ Radu-de-la-Afumaţĭ, unde se închisese împreună cu fiul săŭ, de către Moise Basarab, la anul 1529.

Relativ la bisericuţa Cetăţuia, tradiţia spune că în vremile vechĭ de tot, şedea un Domn numit Basaraba în chiliile bisericuţeĭ. El avea cu sine tunurĭ şi ostaşĭ, cu care se păzea de vrăjmaşĭ.

Cetăţuia, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Vela; cu venit anual de 4000—5000 leĭ. Moşia a fost pendinte de Episcopia Rîmnicul, dar trecută la stat, după secularizarea averilor mănăstireştĭ.

Cetăţuia, *munte*, în com. Vintilă-Vodă, acoperit de izlaz; formează unul din cele patru piscurĭ fortificate pentru apărarea cetăţeĭ Vintilă-Vodă.

Cetăţuia, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bîsceni-d.-s.; culminează într'un frumos şi important pisc. E acoperit de pădurĭ.

Cetăţuia, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., pe terit. com. Mileşti; aparţine d-luĭ Caton Lecca.

Cetăţuia, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa; aparţine statuluĭ. Are 832 hect., saŭ 408 fălcĭ, cu arborĭ foioşi şi e amenajată; regimul adoptat este crîngul compus. Inainte de secularizare aparţinea mănăstireĭ Berzunţul.

Cetăţuia, *pădure*, în jud. Buzău, com. Calvini, căt. Bîsceni-d.-s., cu 100 hect., proprietate în devălmăşie a moşnenilor.

Cetăţuia, *pădure* a Statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Vela, jud. Dolj, în întindere de 250 hect., 58 arĭĭ, 95 c. a.

Este amenajată. Esenţe: ulmĭ, plopĭ, stejarĭ, cerĭ, frasinĭ şi gîrniţă; aceasta din urmă predomină.

Cetăţuia, *pădure*, jud. Suceava, sunt diferite esenţe, pe moşia Văscani.

Cetăţuia, *pădure* a statuluĭ, în

www.dacoromanica.ro

întindere de 198 hect., situată în raionul comunei urbane Rîmnicul-Vîlcea, plasa Ocolul, jud. Vîlcea.

Cetățuia (Jidova), *pisc*, în jud. Buzău, com. Tisăul, căt. Haleșul, culminație a masivului muntelui Ciolanul, format dintr'o imensă stîncă calcaroasă, avînd și o carieră, din care se extrage piatră de construcțiuni de o calitate superioară. In juru-i se găsește și gips în abondență. Din culmea sa se întinde spre E. un vast platoŭ, acoperit cu fînețe, păduri și pomi. La N. se văd miile de vîrfuri ale munților atît din Buzău, cît și din județele vecine; la E., întinsa și frumoasa vale a Buzăului și chiar orașul; la V., apele Buzăului, dispărînd și apărînd printre gigantice piscuri, printre coline, precum și printre întinsele holde de porumb semănate pe malurile sale; la S., în apropiere schitul Ciolanul, ascunzîndu-se între arborii secularelor sale păduri de stejar. Se zice că aci ar fi fost o cetate de jidovi (uriași), din care cauză poartă și numele de Jidova. Se văd încă și azi resturi de ruine.

Cetățuia, *pisc*, comuna Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Cetățuia, *pîrîiaș*, jud. Tutova, ce izvorește din com. Adam; curge spre V., trece prin com. Fundeanul și se unește cu pîrîul Recea, puțin mai spre N. de satul Cărăpcești.

Cetățuia, *numire*, dată unui loc închis cu șanțuri, în pl. Borcea, județul Ialomița, la 3 kil. spre N. E. de satul Mihaiu-Viteazul.

Cetățuia, *numire*, dată unui loc închis cu șanțuri, în pl. Borcea, jud. Ialomița, pe cîmpul Bărăganului, spre N. de satul Dichiseni. Se zice, că ar fi fost aci odinioară lagăr militar.

Cetățuia, *numire*, dată unui șanț adînc și lung de 250 m., făcut pe muchea ce desparte satul Axintele de Frumușica, în pl. Cîmpului, jud. Ialomița. Se zice, că acest șanț ar fi făcut de armatele rusești, într'un războiu cu Turcii.

Cetățuia, *șanț* mare, între V. și S. de com. Scăeni, pl. Podgoria, jud. Prahova, în apropiere de rîul Teleajen. Tradiția spune că acest șanț datează din timpul lui Mihaiŭ-Viteazul.

Cetățuia, *ruine*, de o vechie cetate, în jud. Buzău, com. Monteorul, căt. Ogrăzile pe dealul Teișului.

Cetățuia, *urmă de cetate*, plasa Dumbrava-d.-j., com. Vela, jud. Dolj.

Cetățuia, *urme de cetate*, plasa Balta, comuna Bîrca, județul Dolj. Tradiția spune că aci s'ar fi dat o luptă între Turci și Ruși.

Cetățuia, *urmele unei vechi întăriturĭ*, situată în capul dealului între Corcioveni și Cosițeni, jud. Tecuciŭ. Sunt trei intrări.

Cetățuia, *vale*, pl. Dumbrava-d.-j., com. Vela, jud. Dolj, în satul Cetățuia.

Cetățuia, *vîlcea*, jud. Teleorman, o ramificație a văei Teleormanului în partea despre Nord a moșiei Orbeasca, în raza comunei Orbeasca-d.-s.

Cetățuia-Belcea. (Vezĭ Belcea, jud. Bacăŭ).

Cetățuia-luĭ-Traian, *cetate*, pl. Jiul-d.-mj., com. Cerătul, jud. Dolj, de la care se numea odată ast-fel și comuna.

Cetățuia-luĭ-Traian, *nume*, ce a purtat în vechime com. Cerătul, pl. Jiul-d.-mj., com. Cerătul.

Cetățuia-Nemților, *loc întărit*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., din com. Rîpile, pe teritoriul satului Rîpile.

Cetățuia-Podului, *loc*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăŭ-d.-j., com. Rîpile, numit ast-fel din cauza unei redute, ale căreĭ urme se văd și astăzĭ pe malul stîng al Trotușului, redută ridicată la capătul podului, acum dispărut, de peste Trotușul, pe teritoriul cătunului Pătrășcani.

Ceuca, *deal*, jud. Neamțu, prelungit din spre sat. Negrești spre sat. Dobreni, situat în com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele.

Ceuca, *deal*, în jud. Neamțu, com. Budești-Precisteĭ, pl. Piatra-Muntele; situat lîngă anexa Dumbrăvile și în prelungirea dealuluĭ cu acelașĭ nume.

Ceușarul, *vale*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Cezieni, *com. rur.*, în partea de N. a plășeĭ Ocolul, jud. Romanați. E formată din satele: Cezieni (866 loc.), Frăsinetul-de-Pădure (302 loc.), Corlățești-Sîrbi (250 loc.) și Corlățești-Atîrnați. Situată pe malul drept al Tesluiului, spre N.-V. de Caracal, cam la 10 kil., pe un teren, a cărui altitudine e de 140 m.

www.dacoromanica.ro

d'asupra nivelului mării. Are o populație de 412 capĭ de familie, cu 1664 suflete, din carĭ 333 contribuabilĭ. Ştiŭ carte numaĭ 42 persoane.

Vite sunt: 1163 vite marĭ cornute, 2254 vite micĭ şi 264 rîmătorĭ.

In com. sunt 9 cîrciumĭ şi o moară cu aburĭ, a răposatului Dimitrie Cezianu.

Budgetul comunei pe 1886/87 a fost de 3831 leĭ la venitурĭ şi 3734 leĭ la cheltuelĭ.

Are o şcoală primară mixtă de grad. II, cu un învățător, la care aŭ urmat 78 elevĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Dimitrie (1849) şi în Frăsinetul alta, cu hramul Sf. Nicolae (1854), deservite de 3 preoțĭ şi 5 cîntăreți.

Cheabali, *vale,* izvorește de la V. de com. Ogretinul, pl. Teleajenul, județul Prahova; se varsă în gîrla Ogretinul, tot în com. Ogretinul.

Checige, *cîşlă,* saŭ tîrlă de oĭ, a locuitorilor din satul Checige, jud. Constanța, sat din care azĭ aŭ rămas numaĭ cîte-va ruine şi cîte-va sate în plasa Mangalia, com. Sari-Ghiol; pe un platoŭ pietros situat d'asupra lacului Mangalia şi pe drumul ce duce de la Hagilar la Mangalia.

Checige, *locuință izolată,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rurale Sari-Ghiol. Odinioară forma un sat bogat şi frumos, însă în războiul din urmă, incursiunile Cerchezilor şi Başbuzucilor a făcut pe locuitorĭ să-l părăsească şi a se stabili maĭ spre S. Ruinele acestuĭ sat se văd pe un platoŭ înalt, dominînd valea Checige şi lacul Mangalia pe o mare întindere.

Chedica (Piedica), *prival,* jud. Brăila, care unește iezerul Curcubeul de la N. Coităneseĭ cu canalul Vîlciul, după ce unește iezerul Tanizlaul, din com. Stăncuța.

Chedreanul, *deal,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, teritoriul com. Agemler; se întinde printre văile Chiorcui şi Cioroiul-Ceair de la N. satuluĭ Sofular şi până la S. satuluĭ Ciobanisa. Are o înălțime medie de 110 m.

Chehaiaua, *insulă,* pe Dunăre, jud. Ialomița, plasa Borcea, în dreptul satuluĭ Ceacul.

Chehaiaua, *pădure,* în insula cu acelaşĭ nume, pl. Borcea, jud. Ialomița. Are 30 hect. Esențe: salcie şi plop.

Chehaiaua, *pichet de frontieră,* jud. Ialomița, în insula cu acelaşĭ nume.

Cheĭ (La-), *parte* din *rîul* Bistrița, jud. Suceava, între Bogolinul şi Geamalăul.

Cheĭ (La-), *loc izolat,* în com. Neḥoiaşul, jud. Buzăŭ, pe malul drept al rîuluĭ Buzăŭ, puțin maĭ jos de Gura-Siriuluĭ.

Cheĭ (La-), *vale* şi *colț,* în com. Bădeni-Pămînteni, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Cheia, *com. rur.,* plaiul Cozia, județul Vîlcea, compusă din 2 cătune: Cheia şi Gurguiata. Probabil că numirea îĭ vine de la poziția loculuĭ, închis de munțĭ. Comuna datează, după spusa locuitorilor, de 4—500 anĭ.

Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Cheia, la 17 kil. de capitala județuluĭ şi la 4 kil. de Olăneşti, reşedința plaiuluĭ. La început, această comună era pe Dealul-Cheia, unde astăzĭ este cînip, şi din lipsa de apă s'a mutat pe rîul Cheia.

Are o populație de 804 locuitorĭ (449 bărbațĭ şi 355 femeĭ), în care intră şi 8 familiĭ de țiganĭ fierarĭ şi 5 familiĭ rudarĭ-lemnarĭ, supuşĭ Austriacĭ. Capĭ de familie sunt 243; contribuabilĭ 190; case de locuit 220.

In comună sunt două schiturĭ şi o biserică: Schitul-Iezerul, fondat de Mircea Voevod şi Doamna sa Chiajna, la anul 7081, al doilea, Bradul, fondat de ieromonahul Sava la anul 7292 şi biserica comuneĭ cu hramul sf. Ingerĭ, fondată la anul 7286 de Popa Preda, Popa Mateiŭ şi alțiĭ.

In comună se găsesc: 50 caĭ, 150 boĭ, 165 vacĭ, 235 capre şi 1250 oĭ.

Pe rîul Cheia, în raionul comuneĭ, sunt 4 piue, 3 morĭ-rîşnițe şi 1 ferăstrăŭ. Locuitoriĭ sunt moşneni. Clăcaşĭ sunt numaĭ 5, cărora la anul 1864, li s'a dat 12 hect. pămînt pe moşia statuluĭ Iezerul şi Bradul.

De această comună țin munțiĭ: Lespezile şi Ionaşcu, aĭ statuluĭ, şi Comarnicile, Bogdanul, Clinul, Muntişorul şi Căprărețele, aĭ comuneĭ.

La locul numit La-Schit e o peşteră ruinată, unde, se zice, că se află mormîntul luĭ sf. Antonie.

In raionul comuneĭ sunt peste 16 izvoare cu apă minerală, în carĭ se fac băĭ (nefiind stabiliment balnear), şi carĭ vindecă, de scabie, bube, scrofule şi reumatizm.

In Valea-Lungă şi în alte localităţĭ, se văd săpăturĭ făcute de Saşĭ, pentru a scoate aur. Aci sunt şi carierĭ de piatră de var.

Şcoala datează în comună de la anul 1858. Localul e noŭ,

www.dacoromanica.ro

proprietatea comunei. Se frecuentează de 21 copii (17 băeți și 4 fete), din numărul de 94 46 băeți și 48 fete), în vîrstă de școală. Știu carte 56 bărbați și 3 femei. Cu întreținerea școalei statul cheltuește anual 1404 lei.

Stupi cu albine sunt 50. Vatra satului are 150 hect., iar în total peste 4500 hect. pămînt.

Budgetul de veniturile și cheltuelile comunei sunt de 1273 lei.

Se mărginește la N. cu comuna Olănești, la E. cu Sărăcinești, la S. cu Smeurătul, Cacova, Dobriceni și Bărbătești și la V. cu munții Ionașcul.

Cheia, *sat*, face parte din com. rur. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Cheia saŭ **Cheia-Teleajenului**, *mănăstire de călugări*, județul Prahova, așezată la hotar, în apropiere de pasul Bratocea.

Prima ei biserică a fost sub poalele munteluĭ Balaban, fondată la anul 1770, în zilele Domniei luĭ Mavrocordat, și arsă de Turcĭ, în războiul ce aŭ avut cu Nemții. După aceasta, la anul 1790, s'a construit o altă biserică mai la vale, lîngă apa Tîmpa, în zilele starețuluĭ Atanasie. La anul 1835 s'a făcut o a treia biserică, ce există și astă-zi, avînd următoarea inscripție:

«Intru marea slavă și laudă a prea sfințieĭ și de viață făcătoare și nedespărțită Treime, întru a căruĭ cinste și hramul se prăznuește. La anul 1835, Iulie 16, s'a ridicat această sfîntă biserică din temelie, cu toate împrejurimile eĭ, în zilele prea înălțatuluĭ nostru Domn Alexandru Dimitrie Ghica Voevod, cu voia frăține-săŭ, Marele vornic Mihalache Ghica, de la care s'a și răscumpărat la anul 1846, cu bine-cuvîntarea prea sfințituluĭ nostru Episcop de Buzăŭ D. D. Chesarie, de care s'a și sfințit la anul 1839, Iulie 30, prin osîrdia și osteneala Cuviosieĭ sale, Părinteluĭ Damaschin Ieromonah și starițĭ al sfîntuluĭ Schit Cheia și a toată sinodia sa, și cu ajutorul și cheltuiala multor iubitorĭ de Christos pravoslavnicĭ creștinĭ și marĭ ctitorĭ aĭ sîntuluĭ lăcaș acesta, spre vecinica lor pomenire».

Are 47 monahi, mai toți bătrîni și infirmi.

Cheia, *rîŭ*, jud. Vîlcea, izvorește din muntele Breaota, punctul Ionașcul; curge de la N.-V. către S.-E.; se împreună cu rîul Olănești, la com. Sărăcinești, unde poartă numele de Sărăcinești și formează rîul Rîmnicul, care se varsă în Olt, pe malul drept, în dreptul orașuluĭ Rîmnicul-Vîlcea.

De la originea și pînă la confluența rîuluĭ Olănești, lărgimea și adîncimea rîuluĭ Cheia sunt neînsemnate. De aci la vale (cînd primește numele de Rîmnicul) are o lărgime medie de 20$^{m.}$ și o adîncime de 0$^{m.}$,60. Lărgimea albieĭ variază de la 30—80$^{m.}$ Fundul conține pietriș, iar țărmurile aŭ o înălțime, care variază de la 1—5 m. Lărgimea văeĭ de la S.-E. de com. Cheia, are o lărgime care variază de la 500—1500 m. Fundul văeĭ este p'alocurea acoperit cu arborĭ, formînd luncĭ. Valea este populată, productivă și viabilă. O cale de comunicație e șoseaua ce duce de la Rîmnicul la Olănești.

Cheia, *pîrîiaș*, în com. Pîngărați, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; izvorește dintre ramura Măgura-Șomuzuluĭ și a Cheeĭ; se varsă de-a stînga pîrîuluĭ Tarcăul, față în față cu pîrîul Lăptoacele.

Cheia, *pîrîŭ*, jud. Prahova, izvorește din muntele Bratocea, se unește cu pîrîul Dosul-Bobeșuluĭ și împreună se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept, puțin mai jos de mănăstirea Cheia, în raionul comuneĭ Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul.

Cheia, *izvor cu apă minerală*, com. Mueresca-d.-s., pl. Cozia, jud. Vîlcea. Ese dintr'o stîncă de piatră, la N.-V. comuneĭ. Apele acestuĭ izvor conțin: iod, sare, oxid de fier și sulf în mai mare cantitate. Locuitoriĭ le întrebuințează ca leac în contra rîieĭ, frigurilor și ca purgativ.

Cheia, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. urb. Măcin, și comuna rurală Jijila. Este o comună vestică a dealurilor Pricopanuluĭ, se îndreaptă spre V., avînd o direcție generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea nord-vestică a plășeĭ și a comuneĭ urbane Măcin și cea sudică a comuneĭ Jijila. Se prelungește la V. cu dealurile Sărăria, Aganim și Orliga. Vîrfurile sale mai însemnate sunt: Sărăria 109 m., și Vițelarul 99, ele sunt stîncoase și servă ca puncte trigonometrice de observație de rangul al 3-lea. Poalele sale sudice se opresc pe malul stîng al Gîrliței-Coticeruluĭ, și lîngă orașul Măcin, iar cele nordice, pe malul stîng ale văeĭ Jijila. Din ele iaŭ naștere Valea-Vasilica, Valea-Largă și Valea-Popiĭ, afluenți aĭ văeĭ Jijila. El lasă spre N.-E. prelungirea numită Dealul-Știubeiuluĭ. Pe la poalele luĭ trece drumul județean Măcin-Isaccea. Este acoperit cu finețe și pășunĭ.

Cheia, *deal*, la V. comuneĭ Otești, plaiul Horezul, județul Vîlcea.

Cheia, *loc izolat*, în com. Tisăul,

www.dacoromanica.ro

jud. Buzău, ca la 7 kil. pe apa Tisăuluĭ în sus. Aci, în mijlocul munților de piatră, se văd ruinele unuĭ palat, pe care tradiția îl atribue d-neĭ Neaga. Poziținea e din cele maĭ inaccesibile, neavînd de cît un singur loc de comunicare, albia Tisăuluĭ. O mica deschizătură pe unde el se scurgea, pe sub poarta palatuluĭ, era închisă cu porțĭ de fier, fiind atîta spațiŭ lăsat, cît permitea scurgerea apeĭ. Acum poarta nu se maĭ cunoaște; stîncele, carĭ îĭ formaŭ închiderea, s'aŭ maĭ depărtat puțin, dărîmîndu-se în timpul viitureĭ apelor.

Cheia, *moșie*, în jud. Buzău, comuna Zîrnești-de-Cîlnău, cătunele Zîrnești și Ghizdita. Are 200 hect. și se împarte în 4 sforĭ: Cheia (Serianca), 75 hect., Cheia (Solomon), 35; Cheia (Cuciturească), 45 și Cheia Moșnenească, 45 hect.

Cheia, *munte*, pe frontiera jud. Buzău, situat la stînga rîuluĭ Buzăul, în punctul pe unde el intră în județ. Are o poziție strategică și strîmtează mult albia Buzăuluĭ.

Cheia, *numire*, dată uneĭ părțĭ din muntele Grebănul, din comuna Năeni, jud. Buzău.

Cheia, *vîrf de munte*, în dreapta rîuluĭ Argeșul, jud. Argeș, plaiul Loviștea.

Cheia, *culme de munte*, jud. Vîlcea, care pornește din muntele Breaota, separă rîul Rîmnicul de apa Olănești și se termină aproape de confluența lor, avînd ca vîrf maĭ însemnat muntele Stogul.

Cheia, *pădure*, în jud. Buzău, comuna Zilișteanca, cătun. Slobozia; face un corp cu Flămînda de 230 hect., divizate în 3 părțĭ.

Cheia, *pichet*, jud. Buzău, în poalele munteluĭ Cheia, despre frontiera Transilvanieĭ. Tot aci e stabilit și un punct de vamă, pentru mărfurile și călătoriĭ, ce se duc și vin pe albia rîuluĭ Buzăul.

Cheia, *vale*, în jud. Buzău, com. Zîrnești-de-Cîlnău, avînd forma numeluĭ ce poartă. Ese din localitate și se scurge în rîul Cîlnăul, în cătun. Ghizdită.

Cheia, *vale*, în jud. Buzău, com. Zilișteanca; începe din cătunul Slobozia, se unește cu Valea-Draculuĭ și apoĭ se scurge în Cîlnău.

Cheia, *vale*, la S. comuneĭ Mădulari, pl. Cerna, județul Vîlcea.

Cheia-Azugeĭ, *localitate*, județul Prahova, lîngă muntele Unghia-Mică, unde pîrîul Azuga, care vine de la N., formează un unghiŭ și apucă spre V.

Cheia-Cordunuluĭ (Cordonul), *numire*, dată uneĭ părțĭ din muntele Cheia, jud. Buzău, ale căreĭ poale le udă Buzăul, intrînd în județ.

Cheia-luĭ-Grumazi, *deal*, ce-ĭ maĭ zice și Vîrful-Gîrligiĭ, situat în partea de N. și E. a com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova. Servă de pășune pentru vitele locuitorilor.

Cheia-Motruluĭ, *strîmtoare*, în com. rur. Negoești, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Cheia-Proviței, *localitate*, dintre coastele munților Surdești și plaiul Breaza-Talea, comuna Breaza-d.-s., pl. Prahova, județul Prahova, de unde izvorește rîul Provița.

Cheia-Teșileĭ, *localitate*, spre S. de com. Teșila, plasa Peleșul, jud. Prahova, unde se află o carieră de piatră.

Cheie (Moara-de-la-), *locuință izolată*, în jud. R.-Sărat, plasa Rîmnicul-d.-s., com. Dedulești, pe malul stîng al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat. Azĭ e han pe drumul către comuna Dedulești și Buda.

Cheiĭ (Crucea-), *loc izolat*, în județul Buzău, pădurea Cheia, din com. Zilișteanca.

Cheiĭ (Fața-), *munte*, în jud. Buzău, com. Nehoiașul, pe frontiera Transilvanieĭ; format maĭ mult din stîncĭ în apropierea gureĭ pîrîuluĭ Arțagul.

Cheiĭ (Muchea-), *colină*, în com. și cătun. Chiojdul, județul Buzău, culminînd într'un faimos pisc de piatră.

Cheiĭ (Stînca-), *stîncă însemnată*, în județul Buzău, comuna Nehoiașul, ramificație din muntele Cheia, situată pe frontiera județuluĭ.

Cheiĭ (Tabla-), *munte stîncos*, în jud. Buzău, com. Nehoiașul, pe frontieră; situat între plaiul Cerbuluĭ și muntele Zimbrul.

Cheiĭ (Valea-), *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzău, com. Tisăul, lîngă palatul Cheia. Conține sulf și fier.

Cheiĭ (Valea-), *vale*, în județul Buzău, com Mlăjetul, cătun. Valea-

www.dacoromanica.ro

Rea; începe din Valea-Muscelului și dă naștérea Văeĭ Rele, care se varsă în Buzău.

Cheiĭ (Vîrful-), *munte* gol, în jud. Buzău, comuna Lopătari, fiind format numaĭ din pietriș fără conzistență.

Cheile, *ramură de dealurĭ muntoase*, pe teritoriul com. Pîngărați, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțul, situată în prelungirea ramificăției Șomuzului.

Cheile-Bicazuluĭ, *loc izolat*, în com. Bicaz, pl. Piatra-Muntele. jud. Neamțu.

Cheilor (Piscul-), *pisc*, comuna Pojogi, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Cheilor (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Colți, începe de la Alunișul și se scurge în Valea-Bouluĭ.

Chelărești, *parte* din *satul* Trifești, plasa Siretul-d.-j., județul Roman.

Chelbe, *deal*, face hotarul între satele Chilișoaia și Păușești, din comuna Păușești, plasa Cîrligătura, jud. Iași.

Chelbe, *pîriŭ*, jud. Iași; izvorește din partea de V. a sat. Păușești și se varsă în Iazul-Păușeștilor.

Chelcioiul, *deal*, la V. com. Zăvideni, plasa Oltul-d.-s., județul Vîlcea.

Cheleșoaia, *vale*, în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, lîngă satul Andrășești.

Chepeiul, *loc șes*, jud. Tecuciŭ, între valea Călmățuiul și Valea-Geruluĭ, la S. de satul Puțeni, comuna cu același nume.

Cheptănarul(Peptănarul), *deal* și *ponor*, pe teritoriul satuluĭ Păltinișul, com. cu același nume, plasa Prutul-d.-j., județul Dorohoiŭ.

Chera, *deal*, pl. Jiul-d.-s., comuna Poiana, jud. Dolj, în V. com., cu o înălțime de aproape 500 m., ramificațiune a dealurilor din județul Gorj. Acoperit cu păduri, viĭ și livezĭ de pruni. In vîrful acestuĭ deal este movila Cula-Nemților.

Chera, *deal*, în com. rur. Corzul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Chera, *pîriŭ*, în com. rur. Corzul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Chera, *vale*, în com. rur. Corzul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Cheragi, *vale*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cheragi. Vine din Bulgaria sub numele de valea Popucci, apoĭ își schimbă numele după satele pe care le udă. Se maĭ numește Hoșcadin și Acargea. Are o direcțiune maĭ întîiŭ de la S. spre N., apoĭ de la E. spre N.-V., apoĭ iar spre N. și în fine spre E. trecînd prin sat. Popucci, Cadi-Chioi, Hoșcadin, Acargea și Cheragi. Malurile sale sunt stîncoase, din cauza dealurilor printre care trece, care sunt de natură maĭ mult saŭ maĭ puțin stîncoasă. Este situată în partea sudică a plășeĭ, ocupînd toată partea centrală a comuneĭ.

Cheragi, *deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. Cheragi. Se desface din dealul Sari-Ghiol și se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la E. spre V. și se întinde pe la Nordul satuluĭ Acargea și printre văile Cheragi și Acargea. Are o înălțime maximă de 107 m.; este tăiat de drumul comunal Cadi-Chioi-Cheragi și pe la Sudul săŭ și paralel cu el, trece drumul comunal Sari-Ghiol-Acargea. Este situat în partea sudică a plășeĭ și cea estică și centrală a comuneĭ.

Cheragi, *vîrf de deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, la hotarul comunelor Cara-Omer-Hazaplar și Cheragi. Este așezat pe culmea dealuluĭ Cara-Iuiuc și are o înălțime de 120 m. Fost punct trigonometric de observațiune, de rangul al II-lea.

Cheragi, *vîrf de deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, la hotarul comunelor Cara-Omer și Cheragi, cu 4 kil. și jum. maĭ la S. de precedentul. Este așezat pe culmea dealuluĭ Egi-Iuiuc cu o înălțime de 123 metri, dominînd puțin satul Cheragi care este spre E., la 3 kil. și șoseaua județeană Cheragi-Cara-Omer.

Cheranuluĭ (Fîntîna-), *fîntînă*, com. Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Cherbea, *mahala*, din com. urbană Urlați, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Cherec-Havaș, *munte*, județul Neamțu, pe hotarul Transilvanieĭ; situat între mănăstirea Obcina-Cepcheșuluĭ, de care se desparte prin pîrîul Ața-Mare. Face parte din grupa munților Ciucul-Tarcăul.

Cherenea, *movilă*, jud. Romanați, face parte din un lung șir

www.dacoromanica.ro

de măgure, care urmînd cursul Dunăreĭ are direcţia de la E. spre V. Este situată lîngă com. Vădăstriţa, jud. Romanaţi.

Cherhanoiului (Grindul-), *loc* ridicat, d'asupra stufuluĭ înconjurător, în plasa Sulina, judeţul Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Satul-Noŭ, şi al cătunuluĭ Letea; se desface din grindul Letea; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V., spre S.-E.; are o formă lunguiaţă; e străbătut de o mică gîrliţă şi stă în legătură cu grindurile Sulina şi Părul. Are o suprafaţă de 80 hect., neproductivă, fiind acoperit cu nisip.

Cherim-Cuiusu, *sat,* în judeţul Constanţa, plasa Silistra-Nouă, cătunul comuneĭ Hazarlîc, situat în partea răsăriteană şi septentrională a comuneĭ, la 8 1/2 kil. spre N.-E. de cătunul de reşedinţă, Hazarlîc. Este aşezat pe valea cu acelaşĭ nume, fiind mărginit la N. de dealul Curu-Alceac-Bair, la S.-V. de ramificaţiunile nord-estice ale dealuluĭ Mulver-Acceuci. Este dominat de vîrful Imail-Iuc, care are 184 metri şi care este situat la 2 kil. spre V. de sat. Maioritatea locuitorilor o formează Romînĭ şi cu Bulgarĭ. Prin sat trece drumul comunal Enige-Enişenlia. Alte drumurĭ comunale duc la Adam-Clissi, la Urluia şi la Nargilar.

Cherleasca, *vale,* izvoreşte din dealurile com. Tesluiul, pe Oltul-d.-j. jud. Olt, Curge de la E. spre V. şi se varsă în rîul Olt, tot în raionul com. Tesluiul.

Cherlesti, *sat,* face parte din com. rur. Deleni, pl. Oltul-d.-j. jud. Olt.

Cherlesti-din-Deal, *sat,* face parte din com. rur. Tesluiul, pl. Oltul-d -j., jud. Olt. Are o populaţie de 159 loc. Aci e o biserică fondată la anul 1892.

Cherleşti-din-Vale, *sat,* face parte din com. rur. Tesluiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o populaţiune de 111 locuitorĭ.

Chesari, *rîpă,* comuna Bălileşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Chesarul, *gîrlă.* (Vezĭ Valea-Popiĭ, jud. Muscel).

Chesaruluĭ (Movila-), *movilă,* spre N. de com. Nedelea, pl. Filipeşti, jud. Prahova, pe malul stîng al rîuluĭ Prahova, formată din dărîmăturile zidurilor uneĭ biserici vechĭ. In temelia acesteĭ biserici se găsesc cărămizĭ foarte tarĭ. Unĭĭ bătrînĭ spun că maĭ înainte cînd araŭ cu plugurile, împrejurul movileĭ, găseaŭ săgeţĭ, arcurĭ vechĭ şi alte obiecte de războiŭ. Cînd rîul Prahova dărîma malul, se găsiaŭ aci oase de oamenĭ.

Chesi-Orman-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Regep-Cuius şi anume pe acel al cät. Techi-Deresi, situat în partea de miază-zi a plăşeĭ şi a comuneĭ, între văile Techi-Deresi-Ceair şi adiacenta sa, Chesi-Orman-Ceair. Are 125 metri înălţime, dominînd văile de maĭ sus şi un drum ce merge de la Techi-Deresi, în Bulgaria. Este acoperit numaĭ cu pădurĭ. Pe muchea luĭ nordică merge hotarul despărţitor între Bulgaria şi Romînia.

Chesi-Orman-Ceair, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Regep-Cuiusu şi anume pe acel al cät. Techi-Deresi. Vine din Bulgaria, din dealul Ardali-Bair. Se îndreaptă spre V. avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V. şi sub numele de Teres-Condu-Ceair, brăzdează partea meridională a plăşeĭ şi a comuneĭ. Prin ea trece hotarul care desparte Dobrogea romînă de cea bulgărească. Merge printre dealurile Chesi-Orman-Bair la S. şi Carabinus-Orman la N. Primeşte, pe stînga, valea Ardali-Ceair şi nu departe de gura acesteia, se uneşte cu valea Techi-Deresi, lîngă satul cu acelaşĭ nume. Printr'însa merge un drum ce duce de la Techi-Deresi în Bulgaria.

Cheşcheşul, saŭ **Căşcăieşul,** *munte,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, situat la hotarul spre Ardeal pe teritoriul com. Tîrgul-Trotuşul.

Cheşcheşul, saŭ **Căşcăieşul,** *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuş. Ese din muntele Şandrul-Mare, urmează piciorul S.-E. al munteluĭ Cheşcheşul şi se varsă d'a stînga Slăniculuĭ, maĭ în sus de pîrîul Puful, curgînd în întregime pe hotarul spre Transilvania.

Cheşnoiul, *sat,* face parte din com. rur. Cocoreşti, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova. Cade în partea de V. a comuneĭ şi e udat de gîrla Iazul-Morilor.

Cheştelniţa, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Mileşti, de pe teritoriul satuluĭ Văleni.

Cheştelniţa, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul com. Mileşti.

Chetrăria (Pietrăria), *deal,* în ramura munteluĭ Cozla, judeţul Neamţu.

www.dacoromanica.ro

Chetrăria (Pietrăria), *munte*, jud. Neamţu, la hotarul Transilvaniei. Are o înălţime de 1595 m. (Vezi Albele, munte).

Chetrăria, *parte* din *pădurea* moşiei Stolniceni-Prăjescu, jud. Suceava.

Chetrăria (Pietrăria), *pîrîiaş*, jud. Bacău, plasa Siretul-d.-s. Curge prin com. Buhociul şi se varsă în pîrîul Valea-Ulmului.

Chetrăriei (Dealul-), sau **Dealul-Pietrăriei**, *deal*, spre S. mănăstirei Horaiţa, între comuna Dobreni şi com. Crăcăoani, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Dintr'însul se scoate piatră şi var.

Chetrăriei (Pîrîul-), *pîrîiaş*, în com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Izvoreşte dintre muntele Peştera şi Ruptura, ramura Cozlei, şi se varsă pe dreapta pîrîului Cuejdiul.

Chetre, *numire*, ce să mai dă satului Vlădnicelele din judeţul Roman, plasa Siretul-d.-s., com. Stăniţa.

Chetreni, sau Pietreni, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Stănueşti, spre N. de satul Stănueşti. Are 435 locuitori, din cari 10 ştiu carte. Locuesc în 110 case.

Chetreşti (Pietreşti), *com. rur.*, din plasa Stemnicul, jud. Vasluiu, la distanţă de 10 kil. de oraşul Vasluiu şi de 24 kil. de Negreşti, reşedinţa plăşei. Se întinde pe o suprafaţă de 2341 hect., din cari: 83 hect. vie şi 265 hect. pădure. Pămîntul locuitorilor e de 388 hect. Are o populaţie de 265 familii, cu 1325 suflete.

E formată din satele: Chetreşti sau Pietreşti, Răduesti, Albeşti şi Deleşti.

In această comună sunt 4 biserici, deservite de 4 preoţi şi 4 cîntăreţi; o şcoală; 3 cîrciumi.

Budgetul e de 2326 lei la venituri şi de 2294 lei la cheltueli.

Comerciul se face de 1 Romîn şi 2 străini.

Vite sunt: 753 vite mari cornute, 4 bivoli, 420 oi, 26 capre, 109 cai şi 184 rîmători.

Locuitorii posedă: 145 pluguri, 182 care cu boi, 8 căruţe cu cai şi 200 stupi de albine.

Chetreşti (Pietreşti), *sat*, în partea de S. a com. Chetreşti, pl. Stemnicul, jud. Vasluiu; situat pe dealul Moara-de-Vînt şi înconjurat de vii şi livezi.

Are o suprafaţă de 630 hect., din cari 2 hect. vie şi o populaţie de 81 familii cu 398 suflete, între cari 2 familii evrei, cu 7 suflete.

Locuitorii sunt răzeşi.

In sat este o biserică, făcută de lemn, de obştia locuitorilor în 1802 şi deservită de un 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Vite sunt: 234 vite mari cornute, 70 oi, 4 capre, 40 cai şi 60 rîmători.

Locuitorii posedă: 30 pluguri şi 36 care cu boi, precum şi 100 stupi de albine.

Chetreşti, *deal*, jud. Vasluiu. Se întinde între comunele Laza din pl. Racova şi Chetreşti din pl. Stemnicul.

Chetrişul, sau Pietrişul, *sat*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Tămaşi, situat la confluenţa pîrîului Tămaşi, cu Siretul, la o depărtare de satul Tămaşi de 1340 m. Are 2 biserici: una, ortodoxă, făcută, la 1833 de Pavel şi Ana Cristea; a doua, catolică, făcută de locuitori, la 1836. Capi de familie, sunt 90, din 342 suflete. Vite sunt: 8 cai, 119 vite cornute, 43 porci şi 3 capre. Are o cîrciumă.

Chetrişul, *deal*, pe teritoriul comunei Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu. Se prelungeşte din com. Tureatca şi trece în com. Lozna.

Chetrişul (Pietrişul), *deal*, în satul Toflea, com. Brăhăşeşti, jud. Tecuciu.

Chetrişul, *pădure*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul com. Tămaşi.

Chetrişul, *vale*, formată de-a lungul dealului cu acelaşi nume, pe teritoriul com. Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu.

Chetrişului (Valea-), *vale*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., pe teritoriul com. Tamaşi.

Chetroasa (Pietroasa), *cătun*, în com. Găgeşti, plasa Gîrlele, jud. Putna.

Are o populaţiune de 203 suflete, cari locuesc în 41 case. Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae. Copiii în vîrstă de şcoală din acest cătun urmează la şcoala din Găgeşti.

Chetroasa. V. Fistîca, *deal*, judeţul Vasluiu.

Chetroasa, *pîrîiaş*, jud. Putna, pe teritoriul com. Cornăţelul. Se varsă în Trotuşul, judeţul Putna.

Chetroasei (Vîrful-), *munte*, în com. Mălini, jud. Suceava.

www.dacoromanica.ro

Chetroiul (Pietroiul), *deal*, în partea de N.-E. a com. Gohorul, jud. Tecuciŭ; cuprins între Valea-Bîrladuluĭ la E. şi Valea-Lupuluĭ la V. Acest deal continuă spre S. sub numele de Ghera şi Pătrăşcana.

Chetrosul (Pietrosul), *sat*, judeţul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., comuna Luncani, situat în valea pîrîuluĭ Trebişul, la o depărtare de 3 kil. de satul Luncani. Capĭ de familie sunt 37, din 214 suflete. Vite sunt: 109 vite marĭ cornute, 7 caĭ şi 42 porcĭ.

Chetrosul, *sat*, în jud. Tutova, com. Corodeşti, spre N. de satul Corodeşti. Are 339 locuitorĭ, din carĭ 15 ştiŭ carte. Locuesc în 88 case.

Chetrosul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., de pe teritoriul com. Gîrleni.

Chetrosul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., pe teritoriul com. Bereşti.

Chetrosul, saŭ **Dealul-Vieĭ**, *deal*, în partea de N. a satuluĭ Pomîrla, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Chetrosul, *deal*, face parte din Dealul-Mare, com. Popeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Chetrosul, *deal*, în raionul comuneĭ Buda, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ.

Chetrosul, *deal*, se întinde la S. satuluĭ Dumeşti, com. Dumeşti, plasa Fundurile, judeţul Vasluiŭ.

Chetrosul, *iaz*, în suprafaţă cam de 1 1/2 hect. cu peştĭ şi piscarĭ; pe teritoriul satuluĭ Pomîrla, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Chetrosul, *lac*, pe coasta dealuluĭ Chetrosul, spre S. de satul Dumitreşti-Marĭ din comuna Dumeşti, pl. Fundurile, judeţul Vasluiŭ.

Chetrosul, *munte*, jud. Bacăŭ. (V. Pietrosul, din com. Brusturoasa).

Chetrosul, *pădure* de brad, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, pe moşia Agăşul, proprietatea d-luĭ Eugeniŭ Ghica. Are o întindere de aproape 7000 hectare şi este supusă regimuluĭ silvic.

Chetrosul, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Luncani; curge pe teritoriul căt. Chetrosul (Pietroiul) şi se varsă d'a stînga în pîrîul Trebişul.

Chetrosul, *pîrîŭ*, jud. Dorohoiŭ, izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, trece prin satul şi com. Pomîrla şi se varsă în pîrîul Orbeja.

Chetrosul, *pîrîŭ*, izvoreşte din pădurea Chetrosul (Pietroiul), com. Rusca, pl. Prutul, jud. Fălciŭ. Curge pe teritoriul com., de la N. la S.; udă s. Cîrligaţi, şi după ce se uneşte cu pîrîul Rusca şi Nemţeni, trece pe teritoriul com. Ivăneşti, şi, aproape de satul Ivăneşti, unindu-se cu pîrîul Sărata, împarte satul în două, formînd şi un iaz mare în partea de S. a satuluĭ. Eşind din iaz şi unindu-se cu Pîrîul-Izvoarelor despre com. Lunca, trece prin teritoriul comuneĭ Berezeni şi intră în balta Berezeni.

Chetrosul, *pîrîŭ*, jud. Iaşi, izvoreşte din pădurea Popeşti, de pe Dealul-Mare, curge prin partea de E. a satuluĭ Frumuşelele, com. Păuşeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, şi se varsă în pîrîul Şacovăţul, la Balta-Ganeĭ.

Chetrosul, *pîrîŭ*, în jud. Tecuciŭ, com. Buda. Se numeşte ast-fel după dealul de unde izvoreşte. Merge în direcţie V.-E. şi se varsă în Zeletin, în faţa satuluĭ Magazia.

Chetrosul, *pîrîŭ*, izvoreşte din dealul Chetrosul, com. Dumeşti, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ. Udă teritoriul acesteĭ comune, curge de la S. spre N., şi se varsă în rîul Bîrlad, la locul numit Moara-Gînduleseĭ, în apropiere de pîrîul Iezerul.

Chetrosul, *pîrîŭ*, izvoreşte din partea de N. a satuluĭ Trohani, com. Gîrceni, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, de pe locul numit Imaşul-Vitelor. Trece prin mijlocul satuluĭ, şi, unindu-se cu Pîrîul-Fîntînelor, se varsă în pîrîul Racova.

Chetrosul, *vale*, formată din prelungirea dealuluĭ Chetrosul. Se întinde de la S. de satul Dumeşti, plasa Fundurile, judeţul Vasluiŭ.

Cheţcani, *cătun*, în com. Moviliţa, pl. Şusiţa, jud. Putna.

Are o populaţie de 185 suflete, carĭ locuesc în 35 case.

Chezlen-Sîrtî, *deal*, în judeţul Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Cara-Bacî. Se desface din dealul Cuciuc-Ceşme-Bair; se îndreaptă spre E., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., printre văile Iomer-Iutlu-Bei la N. şi Cara-Bacî la S., brăzdînd par-

www.dacoromanica.ro

tea meridională a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ. Se ridică până la o înălţime de 130 m., dominînd văile de maĭ sus, valea Capulac-Culac, satele Chertic-Punar, Cara-Bacî şi Caugagi, drumurile care unesc aceste sate şi drumul Cara-Bacî-Capadin, carĭ îĭ întretae în diferite direcţiunĭ muchea luĭ. Este acoperit cu fînеţe şi semănăturĭ.

Chiajna, *com. rur.*, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situată la V. de Bucureşti, lîngă rîul Dîmboviţa şi şoseaua judeţeană Bucureşti-Piteşti, între Bucureşti şi forturĭ, la 9 kil. depărtare de capitală. Stă în legătură cu com. Roşul prin o şosea vecinală.

Se compune din satele: Chiajna, Dudul, Giuleşti şi Rudeni, cu o populaţie de 2313 locuitorĭ, carĭ trăiesc în 492 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 2992 hect. Proprietarii sunt: Administraţia Seminaruluĭ Nifon Mitropolitul, d-l B. M. Missir şi d-na Elena Izvoranu, aŭ 1482 hect. şi locuitorĭ 1440 hect. Proprietarĭĭ cultivă 1382 hect. (80 islaz, restul vie şi pădure). Locuitorĭĭ cultivă 1028 hect., restul este izlaz şi vie.

Sunt 466 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ este de 10089 leĭ la venitурĭ şi de 7499 leĭ la cheltuelĭ.

In comună sunt: 4 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una, 2 şcoale mixte; 1 moară cu aburĭ; 2 morĭ cu apă; 1 povarnă; 2 zalhanale; 2 maşinĭ de treerat cu aburĭ; 3 heleştaie; 2 podurĭ stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 1622 (181 caĭ şi epe, 11 armăsarĭ, 485 boĭ, 221 vacĭ şi viţeĭ, 13 taurĭ, 361 bivolĭ şi 350 bivoliţe) şi al celor micĭ de 1920 (6 capre, 147 porcĭ şi 1767 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 492 sunt plugarĭ, 20 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitorĭĭ aŭ 381 pluguri: 368 cu boĭ şi 13 cu caĭ; 402 care şi căruţe: 384 cu boĭ şi 18 cu caĭ.

Comerciul se face în 17 cîrciume.

Locuitorĭĭ sunt în mare maioritate Bulgarĭ.

Chiajna, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la V. de Bucureşti, între rîul Dîmboviţa şi şoseaua judeţeană Bucureşti-Piteşti. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Are o suprafaţă de 1346 hect. şi o populaţie de 1138 locuitorĭ, în majoritate Bulgarĭ. Din tot teritoriul satuluĭ, Administraţia Seminaruluĭ Nifon Mitropolitul are 600 hect. şi locuitorĭĭ 746 hect. Administraţia Seminaruluĭ cultivă 574 hect. (15 islaz, 8 pădure, 3 vie). Locuitorĭĭ cultivă 596 hect., rezervînd 150 hect. pentru izlaz.

Aci se fabrică, diferite brînzeturĭ.

Are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 13 elevĭ şi eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltueşte 1705 leĭ.

In acest sat se află: 1 moară cu apă; 1 povarnă; 1 zalhana; 3 heleştaie; 1 pod stătător. Comerciul se face de 8 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 925 şi al celor micĭ de 268.

Acest sat s'a înfiinţat, pe la 1828, de către emigraţĭ Bulgarĭ.

Chiajna, *fort*, în jurul Bucureştilor.

Chiala, *movilă*, jud. Brăila, la 3 ½ kil. spre S.-V. de satul Slujitori-Albotești, aproape de hotarul comuneĭ Dudescul.

Chială (Măgura-), *măgură*, la S.-V. comuneĭ Adămeşti, jud. Teleorman.

Chiceni, *mahala*, din com. rur. Foleşti-d.-s., plaiul Horezul, jud. Vîlcea, în partea de N. a comuneĭ, pe linia Băbeni-Horezul. Copiiĭ în vîrstă de şcoală urmează la şcoala din mahalaua Dosul, care este la 1 kil. depărtare.

Chicera, *cătun*, în comuna Crucea-d.-s., pl. Zăbrăuţul, judeţul Putna.

Are o populaţie de 819 suflete, carĭ locuesc în 207 case. Are o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ.

Chicera, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Stăniţa, spre S.-E. de satul Stăniţa şi la o depărtare de 2 kil. de el. Este aşezat pe un platoŭ înalt. Are 41 capĭ de familie, cu 199 suflete, din carĭ 42 contribuabilĭ. Locuesc în 55 case. Sunt 155 capete de vite marĭ.

Chicera, *sat*, face parte din comuna Motoşeni, jud. Tecuciŭ. E situat pe dealul cu acelaşĭ nume. Are o populaţie de 80 capĭ de familie, cu 322 suflete. E departe de reşedinţa com. de 3 kil. şi 300 m., spre E. Se desparte de satul Burlugul prin Valea-Moişoaieĭ saŭ Rîpa-Borseĭ.

Teritoriul satuluĭ are o suprafaţă de 630 hect.

Locuitorĭĭ sunt toţĭ foştĭ clăcaşĭ.

Aicĭ se află o biserică, zidită de locuitorĭ în anul 1840, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Copiiĭ se duc la şcoala din Motoşeni, la o distanţă de 3 kil.

Cherica, *vîrf de deal*, jud. Ba-

www.dacoromanica.ro

cĭŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, pe teritoriul satului Luncani, unde își are obîrșia pîrîiașul Drăcosul.

Chicera, *deal*, pe teritoriul comunei Crucea-d.-s., pl. Gîrlele, jud. Putna. E situat pe malul stîng al pîrîului Hăulita.

Chicera, *deal*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pîncești, spre E. de satul Pîncești.

Chicera, *deal* înalt, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni și Roman, pl. Moldova, com. Tupilați, spre S. de satul Tupilați.

Chicera, *deal*, spre S. de satul Matca, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ. Străbate pădurea cu același nume.

Chicera, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, cu o întindere de 83 hect.

Chicerea, *sat*, com. Tomești, pl. Codrul, jud. Iași. Are o populație de 45 familiĭ, cu 229 sufl.

Numărul vitelor e de 219 capete, din carĭ: 122 vite marĭ cornute, 50 oĭ, 17 caĭ și 40 rîmătorĭ.

Chicerea, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Tămași, lîngă satul Tămași.

Chicerea, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul comunei Boșoteni.

Chicerea, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., de pe dreapta Bistriței, dintre comunele Luncani și Gîrleni.

Chicerea, *deal*, se întinde din pîrîul Chicerea, de la V. spre E., în partea despre S a com. Tomești, pl. Codrul, jud. Iași. Creasta acestuĭ deal face hotarul cu com. Poeni. Pe toată întinderea luĭ formează șase piscurĭ înalte: Logofeteasa, Glodul, Ochiana, Paraleul, Crucișoara și Stînca, pisc cu care se sfîrșește spre E. Ambele luĭ coaste sunt acoperite cu pădurĭ, și cu multe viĭ și livezĭ.

Chicerea, *deal* ascuțit, în com. Mogoșești, pl. Stavnicul, județul Iași, care unit cu dealul Rugina, se întinde pănă în apa Stavnicul. Este acoperit cu pădurĭ marĭ.

Chicerea, *deal*, jud. Suceava, acoperit de pădure de fag, pe moșia Stolniceni-Costandache.

Chicerea, *piscul* principal al șiruluĭ de deal, ce se întinde de la N. spre S. prin com. Zăpodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, și pe care e așezat și satul Zăpodeni. Din acest șir se desfac maĭ multe ramificărĭ, și anume: în partea despre V. sunt: Dealul-Satuluĭ, ce se termină în valea numită Rohna, pe care deal se zice că ar fi avut existență satul Zăpodia; Taula și Drăgana, carĭ pleacă din mijlocul satuluĭ Zăpodeni, formînd un platoŭ ce se întinde sub numirele: Ganul și Mehadia, după numele fostuluĭ sat. Apoĭ Boloaia, care se termină în șesul Bîrladuluĭ cu numele de Turca, la locul numit Capul-Dealuluĭ. Spre E. se prelungesc două șirurĭ cu numele comun de Dealul-Satuluĭ.

Chicerea, *pădure*, județul Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bărsănești.

Chicerea, *pădure* de mesteacănĭ, jud. Neamțu, în capătul despre N. a satuluĭ Ghigoești, către hotarul com. Șerbești despre Dragomirești.

Chicerea, *parte* din *pădurea* moșieĭ Stolniceni-Prăjescul, jud. Suceava.

Chicerea, *pîrîŭ*, jud. Iași. Izvorește de sub dealul Păunul. Curge printre dealurile: Chicerea și Isac și se varsă în dreapta pîrîuluĭ Tătarca.

Chicerea, *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bărsănești, de lîngă pădurea cu același nume.

Chicereĭ (Dealul-), *deal*, situat în raionul com. Matca, plasa Nicorești, jud. Tecuciŭ.

Chicerna, *deal*, în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Cîrjăoani, spre S.-V. de satul Cîrjăoani.

Chicerul, *munte*, la hotarul Transilvanieĭ, jud. Neamțu, situat între muntele Curmătura-Pînteculuĭ și Făgețelul, de care se desparte prin pîraiele Bistrița, Piatra și Frînturile. Se maĭ numește și Culmea-Chicsereĭ.

Chieluluĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Rușiavățul, cătunul Păliciul. Incepe din muntele Ursoaia și se scurge în rîul Buzăŭ, lîngă Sarea-luĭ-Buzăŭ, făcînd tot de o dată hotar despre com. Pîrscovul.

Chichilaia, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul, cătunul Sibiciul-d.-j., ramificație din muntele Pănătăul, care merge pînă în vîrful munteluĭ Begul și face hotar despre Sibiciul-d.-s.

Chichilaia-Goșa, *pădure*, în jud.

www.dacoromanica.ro

Buzău, com. Sibiciul d. s. Are 50 hect., din care 10 moșnenești.

Chichilălei (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzău, com. Pănătăul; începe din muntele Chichilaia și se scurge în rîul Buzăul.

Chichilăul, *munte*, județul Bacău, plasa Trotușul, comuna Tîrgul-Trotușul, din dreapta rîului Trotușul.

Chichilăul, *munte*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, cătunul Valea-Lupului, continuație din Vîrful-Lazului. E acoperit de pădure.

Chichilei (Vîrful-), *colină*, în jud. Buzău, com. Pătîrlagele; începe din Vîrful-Cetățelei și continuă pînă în Vîrful-Muscelului.

Chichinetele, zis de **Izlaz**, *insulă*, în Dunăre, aproape de gura Oltului și de com. Izlaz, din plasa Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Are vre-o 65 pogoane de pădure.

Chichinetele, *insulă*, în Dunăre, depinde de com. Orlea, plasa Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Are o pădure de 80 hect.

Chichinetele-Mic, *insulă*, în Dunăre, plasa Cîmpul, jud. Dolj, în fața orașului Calafat.

Chichineţul, *com. rur.*, pl. Călmățuiului, jud. Brăila, situată pe șes, la S.-V. de un lac fără nume și care seacă în timpul verei. Se învecinește la E. cu com. Roșiori, la S.-E. cu com. Colțea, la S. cu com. Brătești din județul Ialomița și la S.-V. cu cătunul Chioibășești. Are o populație de 259 capi de familie, cu 1043 suflete, din cari 183 contribuabili. Știu carte 83 de locuitori.

Budgetul com. e de 4600 lei, la venituri și de 4453 lei, la cheltueli.

Sătenii împroprietăriți sunt 184, din 1864 și neîmproprietăriți 12.

Vite cornute sunt 1198 (528 boi, 473 vaci, 30 tauri și 162 viței), cai 664, oi 2305, rîmători 432 și capre 10.

Suprafața comunei este de 5103 hect., compusă din moșiile: Chichineţul și Chioibășești, din cari: 4903 hect. arabile, 571 hect. izlaz și 45 hect. fînețe. Are o școală și o biserică, în satul Chichineţul.

Drumuri: la comuna Ciocile, spre N.-V., 3 kil.; la Colțea, spre N., pe lîngă movila Colțea, 6 kil.; la com. Roșiori, pe la Puțul-lui-Nicolae-Chițoiul, 9 kil.; la com. Iazul, din jud. Ialomița, spre E. pe la movila Marculuï; la cătunul Chioibășești, spre S. Distanța de la Chichineţul la Brăila este de 77 kil.

Chichineţul, *sat*, în jud. Brăila; e situat în partea de V. a com. cu același nume, la 78 kil. spre S.-V. de orașul Brăila. Satul e înființat la 1807. Este așezat pe malul de N. al lacului Chichineţul.

Vatra satului e de 52 hect.; sunt 143 case, din cari 4 cîrciumi.

Are o școală mixtă, înființată la 1858, întreținută de județ și de comună; e frecuentată de 44 elevi.

In sat este o biserică zidită de fostul proprietar Sorescu, la 1842; e deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser.

Populația satului este de 165 capi de familie, cu 670 locuitori, din cari 336 bărbați și 334 femei. Știu carte numai 65 locuitori. Vite sunt: 431 cai, 790 vite mari cornute, 1390 oi, 10 capre și 280 rîmători.

Chichineţul, *iezer*, jud. Brăila, între canalul Cremenea și Vîlciul, unit cu Cremenea din privalul cu același nume, din comuna Stăncuța.

Chichineţul, *lac*, județul Brăila, între satul Chichineţul și Chioibășești. Se zice că la coada lui despre V., a fost un izvor mare, dar care a fost astupat, pentru că inunda localitățile.

Chichineţul, *moșie*, jud. Brăila, pendinte de comuna cu același nume. E proprietatea moștenitorilor G. San-Marin. Are o întindere de 1643 hect., cu un venit de 22000 lei anual.

Chichineţul-de-Olt, *insulă*, la gura Oltului, jud. Teleorman, la o depărtare ca de 200 m. de unde se varsă acest rîu în Dunăre.

Chichineţul-de-Zimnicea, jud. Teleorman, *punct*, unde se instalează adesea debarcaderul vapoarelor companiei austriace de navigațiune pe Dunăre, cînd sunt apele revărsate. Este la o depărtare de 3 kil. de oraș, în susul Dunărei. Aci e și pichet, pentru paza frontierei.

Chichorlița, *munte*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., d'a stînga Tazlăului-Mare, din com. Tîrgul-Valea-Rea.

Chicila, *deal*, jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul-Valea-Rea, de pe teritoriul satului Bălăneasa.

Chicioaia, *vîlcea*, formată pe teritoriul com. Văleni, plasa Șerbănești, județul Olt. Dă în rîul Vedea.

Chicioara, *sat*, plasa Jiul-d. s.,

www.dacoromanica.ro

com. Floreşti, jud. Dolj, legat printr'o şosea cu cătunul de reşedinţă, Floreşti. Are 203 suflete, 100 bărbaţi şi 103 femei. Locuesc în 49 case. Copiii din sat urmează la şcoală mixtă din satul Floreşti, ce este la 3 kil. depărtare. In anul şcolar 1892-93, şcoala a fost frecuentată de 8 băeţi. In vîrstă de şcoala sunt 38 copii (21 băeţi şi 17 fete). Ştiu carte 10 loc.

Chicioara, *colină*, în jud. Buzău, com. Pîrscovul, ramificaţie din muntele Pănătăul, care se termină la dreapta Sărăţeluluĭ-Bălăneşti şi în faţa cât. Trestia.

Chicioara, *deal*, în pl. Jiul-d.-s. şi plasa Amaradia, judeţul Dolj; desparte rîul Amaradia de rîul Jiul.

Chicioara, *deal*, la extremitatea despre V. a comuneĭ Bozieni, pl. de-Sus-Mijlocul, jud. Neamţu. Are o înălţime de 295 metri. Pantele sale sunt de o inclinaţiune tărăgănată (mică), prezentînd în formaţiunea lor, straturĭ groase de prundişurĭ. Terenul său este acoperit cu păduri întrerupte pe alocurea de poene cultivabile.

Chicioara, *izlaz*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Floreşti.

Chicioara, *moşie particulară*, judeţul Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Floreşti, satul Chicioara; e în întindere de aproximativ 600 pogoane pămînt arabil. Se găseşte pe dînsa şi pădure. Aparţine d luĭ N. Mandrea.

Chicioara, *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com Andreaşi; se desface din dealul Păpălog şi brăzdează Nordul com. Andreaşi şi Vestul com. Brosteni.

Chicioara, *pădure particulară*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., comuna Floreşti; în întindere de 750 hect., pe moşia d-luĭ N. Mandrea. Esenţe: cer, fag, gîrniţă şi stejar; acesta din urmă predomină.

Chicioara, *sat*, face parte din com. rur. Păuseşti-Măglaşĭ, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 460 locuitorĭ (235 bărbaţi şi 225 femeĭ). Aci e o biserică fondată la 1780 de Diaconul Ioan Ţeveleĭ şi soţia sa Maria şi de Diaconul Ioan Şerban cu soţia sa Dobra.

Chicioara, *coastă*, jud. Gorj, în partea de N.-E. a cătunuluĭ Urseţei din comuna Slobozia, jud. Gorj. Pe dînsa se află viile locuitorilor.

Chicioara, *deal*, jud. Gorj, com. Schela; situat în partea despre N.-E. a comuneĭ. Vîrful acestuĭ deal e acoperit de pădure de fag.

Chicioara, *deal*, situat în centrul comuneĭ Peşteana, pl. Ocolul, jud. Gorj; se prelungeşte spre V., pe o întindere de 2 kil. şi intră în hotarul Mehedinţi, la punctul Tarniţa. Pe acest deal se află pădure. Este proprietatea locuitorilor din com. Peşteana.

Chicioara, *deal*, situat la V. de Arjoci şi în marginea cătunuluĭ Arjoci, plaiul Vulcan, judeţul Gorj. Are forma uneĭ piramide cu o suprafaţă de 25 hect. Pe dînsul sunt viĭ, pruni şi locurĭ arabile. E proprietatea locuitorilor cătunuluĭ Arjoci.

Chiciora, *deal*, în depărtare de $^1/_2$ kil. de com. Păuşeşti-Măglaşĭ, plasa Cozia, judeţul Vîlcea.

Chiciora, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, căt. Izvoranul; ese din Predealul-Buzăuluĭ, de la Fîntîna-Rece, şi se ascunde în nisip. In timp de ploaie ajunge în rîul Nişcovul.

Chiciora, *lac*, jud. Buzăŭ, în comuna Grăjdana, căt. Izvoranul.

Chiciora, *mal*, la V. de comuna Văleni, pl. Argeşelul, judeţul Muscel. D'aci izvoreşte vîlcelul Brăduleţul.

Chiciora, *munte*, pl. Dîmboviţa, jud. Muscel; constitue de la Păpuşa şirul despărţitor între apa Argeşeluluĭ şi Rîul-Tîrguluĭ, împreună cu munţiĭ Grădişteanul, Găinaţul-Mare, Găinaţul-Mic, Dobriaşul-Mare, Dobriaşul-Mic, Strîmtul, Clăbucetul, Coasta-Mănăstireĭ-Nămăeşti, Dealul-Şelarilor, Dealul-Cuculuĭ şi dealul Măţăul.

Chiciorul-Cruceĭ (Piciorul-Cruceĭ), *deal*, în c. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; se detaşează din ramura munţilor Cozla.

Chiciorul-Cruceĭ, (Piciorul-Cruceĭ), *pîrîiaş*, în com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, judeţul Neamţu; izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, ram. Cozleĭ, şi se varsă în pîrîul Cuejdul.

Chiciorul-luĭ-Sfîrdea, (Piciorul-luĭ-Sfîrdea), *munte*, jude Neamţu, la hotarul Transilvanieĭ, spre marginea jud. Suceava; situat între muntele Preluca-Ursuluĭ şi muntele Piatra-Roşie.

Chiciorul-Mîndruluĭ, (Piciorul-Mîndruluĭ), *deal*, în comuna Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; situat în prelungirea ramureĭ Muncelul spre obîrşia pîrîiaşuluĭ Cuejdul.

www.dacoromanica.ro

Chiciorul-Sähastruluĭ, (Piciorul-Sähastruluĭ). (V. Sähastrul, munte, jud. Neamţu).

Chiciorul-Vînăt, (Piciorul-Vînăt), *munte,* lîngă satul Buhalniţa, com. cu aceeaşĭ numire, plasa Piatra-Muntele, judeţul Neamţu.

Chiciorul-Vînăt, (Piciorul-Vînăt), *pîrîiaş;* izvoreşte din muntele cu acelaşĭ nume, în com. Buhalniţa, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamţu; se varsă pe partea stîngă a rîuluĭ Bistriţa.

Chicira, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Mînzăleşti. E acoperită de izlaz.

Chicira, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Mînzăleşti; sfoară ca de 27 hect. încorporată cu moşia Valea-Pereĭ.

Chicira, *plaiŭ,* face parte din comuna Cărpinişul, jud. Gorj; începe din muntele Plăsala şi se terminä la marginea de S. a satuluĭ.

Chiciul, saŭ **Zătoaca,** *braţ* mic al Dunăreĭ, jud. Tulcea; desparte ostrovul sau insula Chiciul, de uscatul Dobrogeĭ, sau în special de grindul Zătoaceĭ. Se desface din Dunăre, ceva maĭ jos de satul Azaclîul; se îndreaptă spre E.; avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E.; trece pe la V. de satul Azaclîul, udîndu-l puţin, şi după un curs de 5 kil., în care timp desparte ostrovul Chiciul de grindul Zătoaca, se aruncă iar în Dunăre lîngă movila Zătoaca, la hotarul între com. Pisica şi căt. săŭ Azaclîul. Une-orĭ el seacă, şi atunci ostrovul Chiciul comunică cu uscatul.

Chiciul, *ostrov,* în Dunăre, aparţinînd judeţuluĭ Tulcea, plasa Măcinul, comuna Pisica, cătunul Azaclîul. E situată în partea nord-vestică a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ. Are forma lunguiaţă, începînd de aproape de la Gura-Siretuluĭ, se îndreaptă spre N.-E. pănă la movila Zătoaca, aflîndu-se în faţa oraşuluĭ Galaţi, şi a cătunuluĭ Azaclîul. Braţul, care o desparte de uscatul Azaclîuluĭ, se numeşte gîrla Zătoaca saŭ Chiciul. Are vre-o 40 hect. întindere, şi este acoperită cu tufărişurĭ.

Chiciul, *insulă,* în Dunăre, în judeţul Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul comuneĭ urbane Hîrşova; situată în partea vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ. Ea este maĭ mult o prelungire a insuleĭ numită Gîsca-Mare, de care în timpul apelor ridicate este despărţită printr'un canal numit Zatonul-Hazan-Bei. Insula Gîsca-Mare ţine de jud. Ialomiţa. Ostrovul Chiciuc are forma trapezică neregulată, cu 2 kil. lungime, pe 1 ½ lăţime, avînd o întindere totală de 200 hect., neproductivă şi fiind acoperită cu pădure întinsă de sălciĭ.

Braţul, care o desparte de malul dunărean al Hîrşoveĭ, este adînc de 12 m. şi decĭ navigabil, pe cînd braţul ce o desparte de malul ialomiţean este maĭ lat, dar impropriŭ navigaţiuneĭ.

Chiciul, *insulă,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, spre S. de oraşul Călăraşi, este situată între Dunăre, Borcea şi lacul Călăraşi. Se dă numirea de Chiciul, cu deosebire, părţeĭ ce mărgineşte Dunărea şi unde se fac încărcărĭ de cereale, cînd Borcea este mică, din care cauză vasele plutitoare nu pot intra în portul Călăraşi. Pe această insulă, în dreptul cetăţiĭ Silistra, din Bulgaria, se află urmele a două redute, construite de Turcĭ pentru apărarea Silistreĭ. Aceste redute aŭ fost ocupate de Ruşĭ, în 1828, de unde aŭ bombardat cetatea. Intre cele două redute este locul numit Capul-Poduluĭ, unde era capul poduluĭ, ce Turciĭ construiră, în războaiele ce aveaŭ cu Ruşiĭ, între Silistra şi această insulă.

Chiciul, *pădure,* jud. Ialomiţa, în insula cu acelaşĭ nume. Are 50 hectare pădure cu plopĭ şi salcie.

Chiciul, *pichet de frontieră,* jud. Ialomiţa, în insulă cu acelaşĭ nume, pe malul Dunăreĭ, în faţa Silistreĭ.

Chiciul-Iazuluĭ, *pădure,* jud. Brăila, de la gura Siretuluĭ; se mărgineşte în toate părţile cu Dunărea. Are 2 hect. Principala esenţă e salcia.

Chiciul-luĭ-Popa-Vasile, *pădure* de salcie, jud. Brăila, situată pe ţărmul drept al Dunăreĭ, în faţa Brăileĭ. Se mărgineşte în toate părţile cu Dunărea. Suprafaţa eĭ e de 1 ½ hect.

Chiciul-Măcinuluĭ, *pădure* de salcie, jud. Brăila. Se mărgineşte la S.-E. cu Dunărea-Vechie, la N.-V. cu veriga Măcinuluĭ. Suprafaţa e de 80 hect.

Chiciul-Moldoveĭ, *pădure,* jud. Brăila. Se mărgineşte la N.-E. cu viile din marginea Brăileĭ, la V. cu o pădure de pe o moşie particulară şi la S. cu Siretul. Suprafaţa e de 2 hect.

Chiciura, *deal,* pe lîngă satul Rugineni, com. Cavadineşti, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ. Merge

www.dacoromanica.ro

spre S. şi trece spre E. de com. Rogojeni.

Chiciura, *deal*, în com. rur. Şovarna-d.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Chiciura, *deal*, în com. rur. Bala-d.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Chiciura, *deal*, în com. rur. Cernaia, pl. Motru-d.-j., jud. Mehedinţi.

Chiciura, *deal*, în comuna rurulă Godeanul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Chiciura, *deal*, acoperit cu vii, în partea de N.-E. a comuneĭ Călineşti, pl. Podgoria, jud. Muscel; e udat la S. de pîrîul Spoita.

Chiciura, *moşie*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Mărgăriteşti. E acoperită cu păduri.

Chiciura, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.; izvoreşte din Dealul-Cîlnăuluĭ, udă partea de E. a com. Mărgăriteşti, trece prin cătunul Ştubeiul, şi după un curs de 5 kil., merge de se aruncă în Cîlnăul, pe partea dreaptă a luĭ.

Chiciureanul, *fîntînă* şi *loc izolat*, în com. Modoia, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Chiciureni, *sat*, face parte din com. rur. Măneciul-Ungurenĭ, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Este situat pe Dealul-Chiciurenilor şi are o populaţiune de 120 locuitorĭ, 57 bărbaţĭ şi 63 femeĭ.

Chiciureni, *deal*, spre N.-E. de com. Măneciul-Ungurenĭ, pl. Teleajenul, jud. Prahova, pe care este situat satul Chiciureni.

Chiciurla, *deal*, în com. Bîrseşti, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Chiclăul, *deal*, în partea de V. a satuluĭ Brăhăşeşti-d.-s., plasa Zeletinul, jud. Tecuciŭ. Are o lungime de 9 kil. şi se întinde de la N. spre S. paralel cu Valea-Berheciuluĭ.

Chiclăul, *deal*, se întinde la N. com. Tăcuta, pl. Mijloc, jud. Vasluiŭ.

Chiclăul, *vale*, ce se întinde în partea de N. a com. Tăcuta, pl. Mijloc, jud. Vasluiŭ.

Chicluiul, *deal*, o ramificare a dealuluĭ Bordea, din comuna Mogoşeşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, pe teritoriul satuluĭ Mînjeşti.

Chicluiul, *deal*. (Vezĭ Dealul-Mare, com. Voineşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi).

Chicoralul, *deal*, în cuprinsul comuneĭ Floreşti, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s. E o prelungire a dealuluĭ Icleanul.

Chicserei, *picior de munte*, numit şi Chicerul. (Vezĭ Chicerul, munte, jud. Neamţu).

Chicuşa. (Vezĭ Fîstîca, deal, jud. Vasluiŭ).

Chifeni, saŭ **Şerişorul**, *sat*, judeţul Suceava.

Chifeni, *parte* din satul Şarul-Dorneĭ, jud. Suceava.

Chihaia, *eleşteŭ*, în întindere de un hect., pe teritoriul comuneĭ Vărsătura, jud. Putna.

Chihanul, *şes*, în com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iaşi. E situat între dealurile: Lunca, Vodă şi Zanea, din com. Galata. Pe dînsul se face cultură de cereale; este udat de pîrîul Nicolina.

Childeşti. (Vezĭ Telejna-d.-s. şi Butucăria, sate, jud. Vasluiu).

Chilege-Ceair, *vale*, în judeţul Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Ese-Chioi. Se desface din poalele nordice ale dealurilor Cuciuc-Cainargi, de pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ Ese-Chioi. Se întinde spre N. într'o direcţie generală de la S. spre N., prin teritoriul bulgăresc, intră în Dobrogea romînă la 2 kil. spre V. de pichetul No. 10, brăzdînd partea sudică a plăşeĭ şi cea estică a comuneĭ, mergînd printre dealurile Tiumbet-Bair şi Bei-Ozman-Bair. Abia intră în judeţul Constanţa şi se uneşte cu valea Punar-Osman-Ceair, şi formează valea Begene-Ceair. Malurile sale sunt acoperite în mare parte cu păduri.

Chilia, *ostrov*, în delta Dunăreĭ, în partea nordică a judeţuluĭ Tulcea şi a plăşeĭ Tulcea şi Sulina, coprinsă între braţele Chilia şi Sulina. Are o suprafaţă de 2100 kil. p. (210000 hect.) Are forma a 2 trapeze neregulate suprapuse. Şi-a luat numele de la oraşul Chilia. Solul este un întins şes, format de aluviunĭ, avînd în partea nordică şi cea estică, precum şi pe malul drept al Chilieĭ şi pe cel stîng al Sulineĭ, făşiĭ de pămînt ridicat, ce poartă numele de grinduri. Aşa sunt grindurile: Chilia, Letea, Periprava, Pardina, Stipocul, etc. Este străbătut în toate părţile de gîrle. Cele mai însemnate sunt: Şoruli, Pardina, Pătlăgeanca, Ciobanul, Iacob-Suhat, Aliboca-Suhat şi Lopatna. Numărul lor ajunge la 80. La-

www.dacoromanica.ro

curĭ sunt 55, din carĭ maĭ însemnate sunt: Roşul, Saona, Ghido, Siminoca, Siderul, Covaciul, Hontul I, Hontul II, Pentilicul, Pentiliciul, Costin, Tătarul, Tătanul, Bisagi, Matiţa, Babina, Velichi-Merheĭ, Bodaproste, Fortuna, cel maĭ mare (600 hect.) In ostrov sunt aşezate: oraşul Chilia, şi satele: Letea, Satul-Noŭ I, Satul-Noŭ al II, Sfistofcul, Periprava, Pardina, Ciatal-Chioi, Pătlăgeanca, Solgenul. Maĭ tot pămîntul este acoperit cu stufărĭ întinse; ele ocupă maĭ mult de cît jumătatea ostrovuluĭ.

Chilia, *com. rur.*, pl. Vedea-d.-s., judeţul Olt; e compusă din 4 cătune: Chilia, Teleşmani, Păcala şi Lereşti-Pelcanĭ.

Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Vedea; la 52 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 5 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 1213 locuitorĭ; 280 eapĭ de familie, din carĭ 244 contribuabilĭ. Locuesc în 285 case.

In comună sunt 3 biserici, la Chilia, Teleşmani şi Păcala; ele sunt deservite de 2 preoţĭ.

Locuitorĭĭ sunt moşneni. Eĭ aŭ: 31 caĭ şi epe, 404 boĭ, 312 vacĭ, 50 capre, 3000 oĭ, 305 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 1000 hect.

Şcoala există în comună de 30 anĭ. Clădirea e proprietatea comuneĭ. Ştiŭ carte 390 bărbaţĭ şi 2 femeĭ. Şcoala se frecuentă de 53 elevĭ din numărul de 147 în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea şcoaleĭ, statul cheltueşte anual 1842 leĭ.

Dealurile Vedea, coprinse între rîurile Vedea şi Cioraca, spre E., şi dealul din dreapta Vedeĭ, sunt acoperite cu pomĭ roditorĭ, iar coastele acoperite cu tufiş.

Stupĭ de albine sunt 152.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Budgetul comuneĭ este de 2805.20 leĭ atît la venitурĭ cît şi la cheltuelĭ.

Comuna e brăzdată de şoseaua care vine de la Valea-Mare, din judeţul Argeş, prin cătunul Lereşti-Pelcani-Chilia, la Făgeţelul; de şoseaua Topana, prin Păcala, la Făgeţelul; de şoseaua Făgeţelul-Chilia şi de şoseaua Chilia-Gura-Bouluĭ.

Dealurĭ în raionul comuneĭ sunt: Dealurile-Vedeĭ, coprinse între rîul Vedea şi Ciorîca; dealul din dreapta Vedeĭ; dealul dintre pîrîul Ciorîca şi Valea-Adîncăţeleĭ şi dealul Teleşmani, coprins între Vedea şi valea Făgeţelul.

Com. e udată de rîul Vedea, de la N. la S., de pîrîul Făgeţelul, Adîncăţeaua şi Ciorîca.

Se mărgineşte la N. cu com. Tutana, şi judeţul Argeş, la S. cu comuna Făgeţelul, la E. cu com. Govora şi Gura-Bouluĭ şi la V. cu com. Păroşi. Despre înfiinţarea comuneĭ Chilia, bătrîniĭ spun că este vr'o 100 de anĭ şi maĭ bine.

Chilia, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, plasa Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţie de 526 locuitorĭ. Aci e o biserică zidită din temelie la anul 1830, şi reparată la anul 1845.

Chilia, *sat*, din com. Ivăneşti, plasa Racova, jud. Vasluiŭ, în partea de N.-V. a satuluĭ Huşeni.

Are o întindere de 43 hect. şi o populaţie de 12 familiĭ, cu 57 suflete.

In sat este o biserică.

Numărul vitelor e de 21 vite marĭ cornute, 150 oĭ, 8 caĭ şi 25 rîmătorĭ.

Locuitorĭ posedă: 15 plugur şi 6 care cu boĭ. Sunt şi 35 stupĭ de albine.

Chilia, *sat*, face parte din com. rur. Oteşani, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 317 locuitorĭ (149 bărbaţĭ şi 168 femeĭ). Aci e o biserică fondată de Codreanu, Călimărea şi alţiĭ.

Chilia, *braţ*, în jud. Tulcea, unul din cele treĭ marĭ braţe, prin care Dunărea se varsă în Marea-Neagră. Pe toată întinderea sa, face hotarul dintre Dobrogea (Romînia) şi Basarabia rusească. Se desface din Dunăre, din dreptul punctuluĭ numit Ciatal, 7 kil. maĭ sus de Tulcea; se îndreaptă maĭ întîiŭ spre E., apoĭ repede în spre Nord şi după două marĭ cotiturĭ, ajunge în dreptul oraşuluĭ Ismail, de aci spre S.-E., face un cot şi se îndreaptă spre N.-E., pînă la oraşul Chilia, de aci o ia puţin spre E. şi apoĭ se îndreaptă spre S.-E., spre a se deschide în mare. Are o lungime de 111 kil.; e cel maĭ mare din cele treĭ braţe, cu o lărgime de 500—700 m. în mediŭ, şi o adîncime de 7—12 m., iar volumul de apă este de $^{17}/_{27}$ din totalul Dunăreĭ. Pe la mijlocul cursuluĭ săŭ, se ramifică în o mulţime de braţe maĭ micĭ, carĭ se pot grupa în două mănunchiurĭ: unul între Ismail şi Chilia, altul între Chilia şi Vîlcovul; tot de o dată şi gura sa are iar maĭ multe ramurĭ. Cel d'întîiŭ, e format din braţele: Chilia, Chitlîţchi, Tătanir şi 5 maĭ micĭ, coprinzînd între ele insulele: Ostrovul-Tătanir I, Daler I, Daler II, Tatanir II, Ivăneşti, Tătarschi (aceste aparţin Romînieĭ), Soloneţul, Catinca, Macinca (aparţinînd Rusieĭ). Al doilea grup este format din bra-

www.dacoromanica.ro

ţele Chilia, Cernofca, Babinof, Solomonof şi Stipevoc, coprinzînd între ele insulele Mesliul, Cernoiul (aparţinînd Romînieĭ), Iarmacov (aparţinînd Rusieĭ). In fine şi gura sa are maĭ multe braţe, carĭ sunt: Aceacovschi, Serednai, Novai, Stambul, Cubanschoi, Ostovcina, Stari-Stambul (avînd şi el alte 4 maĭ micĭ), Popina, Zalivi-Baba-Hasan; cuprinzînd între ele insulele: Popina I, Popina II (aparţinînd Romînieĭ), Aceacovschi, Stambul, Cuban, Ostovcina (aparţinînd Rusieĭ). Din ele pleacă maĭ multe gîrle, carĭ străbat întinsele stufăriĭ; aşa este Şondul, ce se deschide tot în Sulina; Pardina, Sulimanca şi Sulimanca-Şesca, care se deschid tot în Chilia. Apoĭ o mulţime de lacurĭ, formate de Chilia, sunt alimentate de ea în revărsările sale, saŭ se scurg într'însa; aşa avem lacurile: Roşul, Covaciul, Honţul, Costinul, Tătarul. Intre Chilia şi Sulina, se întinde Ostrovul-Chilia. Braţul Chilia, are pe malul drept o fîşie de pămînt, ce se ridică d'asupra maluluĭ şi e acoperită cu păşunĭ şi puţine locurĭ arabile. Pe această fîşie se găsesc: oraşul Chilia-Vechie, com. Satul-Noŭ, cătunele Periprava, Ciatal-Chioi, Pătlăgeanca, unite toate printr'un drum comunal, paralele mergînd cu Chilia, adeseorĭ impracticabil, din cauza inundărilor Chilieĭ, remînînd de multe orĭ ca comunicaţia să se facă maĭ mult pe apă de cît pe uscat. Jumătate din braţul Chilia, aparţine Rusieĭ, care a căutat să facă navigabil braţul Chilia; dar debitul de aluviunĭ fiind prea marĭ, lucrările Rusieĭ pentru destuparea celor 12 gurĭ ale braţuluĭ, aŭ fost zădărnicite. Totuşĭ, vapoare micĭ, avînd toate pavilionul rusesc, urcă cursul săŭ şi intră în Dunărea-Mare şi apoĭ merg la Galaţi saŭ pe Prut în sus.

Chilia, *schit.* (V. Chilia, comună rurală, jud. Olt).

Chilia, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., pe teritoriul com. Bărsăneşti.

Chilia, *deal,* pe hotarul despre jud. Suceava a comuneĭ Cotnari, pl. Bahluiŭ, jud. Iaşi. Se întinde de la N. la S. şi este acoperit cu pădurĭ. Pe podişul acestuĭ deal se află şi astăzĭ urmele uneĭ livezĭ cu puţinĭ pomĭ roditorĭ.

Chilia, *pisc,* pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaţilor, printre gîrlele Drajna şi Ogretinul, com. Drajna-d.-s., plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Chilia, *deal,* situat în raionul comuneĭ Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ. Pe acest deal se află situat satul Lichitişeni.

Chilia, *deal,* în raionul com. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 2 hect. vie.

Chilia, *deal,* la 10 kil. spre N.-V. de vatra satuluĭ Călineşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Chilia, *movilă* şi punct trigonometric de observaţie de rangul I, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Vechie. E situată în partea nordică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, pe grindul Chilia, la 7 kil. spre S. de oraşul Chilia, lîngă drumul comunal Mahmudia-Chilia. Are o înălţime de 73.5 m.; e punct strategic important, dominînd asupra întreguluĭ grind al Chilieĭ. Este acoperită cu fineţe şi păşunĭ.

Chilia, *grind,* în judeţul Tulcea, plasa Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Vechie. E situat în partea nordică a plăşeĭ şi în cea centralo-nordică a comuneĭ. Se întinde pe malul drept al braţuluĭ Chilia, al braţuluĭ Tătarul şi al gîrleĭ Pardinul; iar în spre Est o linie frîntă formată de stuf. Are o direcţiune generală de la Nord la Sud; lungimea luĭ este 12 kil. şi lăţimea medie de 3 kil., iar suprafaţa totală este 136 kil. p. (saŭ 3600 hect.), ce aparţine în întregime oraşuluĭ Chilia, care însuşĭ este aşezat în partea nord-vestică a grinduluĭ, la unirea braţuluĭ Chilia cu braţul Tătarul. De-alungul luĭ, în partea vestică, merge drumul comunal Chilia-Mahmudia. Tot în partea vestică, între gîrla Pardinul şi drumul comunal sunt aşezate cîşlele saŭ tîrlele locuitorilor. In interiorul luĭ sunt 2 micĭ mlaştine; lîngă oraşul Chilia se află movila Crucea. In partea nordică merge drumul comunal Chilia-Satul-Noŭ-Sulina.

Chilia, *loc de fineţe,* la V. de căt. Bogdăneşti, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, ce se întinde de la N. de Poiana-Mare până în dealul Bichel şi Valea-Buzatuluĭ.

Chilia, *localitate deluroasă,* în partea de N.-V. a com. Predeal, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Chilia, *pădure,* situată între satele Boghesti-d.-s. şi d.-j., jud. Tecuciŭ. Aicĭ a fost un schit de călugărĭ, care a existat până la 1855, cînd s'a făcut biserica din Boghesti-d.-j.

Chilia, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j.-Trotuşul, com. Săveni; curge pe teritoriul cătunuluĭ Flo-

www.dacoromanica.ro

reşti şi desparte la N. comuna Jăvreni de com. Bogdana, căt. Corbul. Işĭ are obîrşia la localitatea numită a Cioareĭ şi se varsă de-a stînga în Trotuşul.

Chilia, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, între Boghești-d.-s. şi Boghești-d.-j., com. Boghești. Merge în direcţie E.-V. şi se varsă în Zeletin.

Chilia, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Bîdiliţa, jud. Suceava.

Chilia, *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bărsăneşti; e formată de dealul cu acelaşĭ nume.

Chilia, *vale* şi *poiană*, comuna Drajna-d.-s., pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Chilia-Călugăruluĭ. (V. Petricica, munte, jud. Neamţu).

Chilia-Vechie, *comună urbană*, în judeţul Tulcea şi în pl. Sulina. Este aşezată în partea nordestică a districtuluĭ, la 70 kil. spre N.-E. de oraşul Tulcea, capitala judeţuluĭ şi în partea de S. a plăşeĭ, la 52 kil. spre N.-V. de oraşul Sulina, reşedinţa plăşeĭ.

Hotarul amănunţit al comuneĭ este următorul: Plecînd din braţul Chilia, de la locul unde se desparte braţul Tătarul, ceva maĭ jos de satul Pardina, se îndreaptă spre S.-E., urmînd puţin gîrla Pardina, pe care o părăseşte, şi tot mereŭ prin stufurĭ, tae gîrla ce uneşte lacul Bacin cu Costinciuc, gîrla Iacob-Suhat, grindul Stipocul, oprindu-se pe latura meridională, coprinzîndu-l astfel în teritoriul comuneĭ; de aci se îndreaptă spre E., pe lîngă grindul Stipocul, dă de gîrla Lopatna, pe care o urmează puţin şi apoĭ se îndreaptă spre S., dă de braţul Sulina, la mila No. 21, de unde îndreptîndu-se spre E., urmează cotiturile luĭ, pănă la mila No. 15; de aci se îndreaptă spre S., pe lîngă lacul Dovinca, dă de malul vestic al laculuĭ Velichi-Merheĭ, pe care îl urmează puţin, îl părăseşte pentru a ajunge în canalul Cernofca, pe care îl taie; urmează Balcinof în direcţia de N.-E., pănă la vărsarea luĭ în braţul Chilia. De aci ţine cursul acestuĭ braţ, avînd o direcţiune generală de S.-V., trece printre oraşele Chilia-Vechie (romînă) şi Chilia-Nouă (rusă) şi ajunge lîngă satul Pardina.

Forma luĭ generală este aceea a unuĭ trapez neregulat. Lungimea luĭ este de 115 kil., iar întinderea totală, e de maĭ bine de 300 kil. p., saŭ 30000 hect., din carĭ numaĭ 3500 hect. sunt pămînt, restul acoperit de bălţĭ şi stuf.

Relieful săŭ face parte din regiunea şesuluĭ. Niciŭ un deal saŭ colină nu întrerupe monotonia întinsuluĭ săŭ teritoriŭ, semănat de bălţĭ şi gîrle. Pămîntul e format din grinduri ce se ridică pănă la 13 m. d'asupra stufuluĭ. Aşa avem grindul Chilia, care aproape singur formează teritoriul cultivabil al comuneĭ; grindul Stipocul (600 hect.). In ele se ridică înălţimĭ artificiale, puncte trigonometrice. Aşa sunt: Movila-Cruceĭ, 7 m., la N.; Chilia, 13 m., la S. în grindul Chilia; Fudul, 7.6 m., la V. lîngă braţul Tătarul; Stipocul, 4.4 m., la S. în grindul Stipoculuĭ, şi altele maĭ puţin însemnate.

Apele sunt numeroase. Braţul Chilia o udă la N., despărţind-o de Basarabia, la V. de Chilia, oraşul are maĭ multe braţe maĭ micĭ; cel maĭ însemnat e Tătarul, care închide între el şi Chilia ostroavele Tătarul-Mic, Daler-Mare, Daler-Mic, Tătarul-Mare saŭ Ivăneşti-Tătarschi, ce aparţin Romînieĭ. La E., iar se desface în maĭ multe braţe, ca: Cernofca, Babinof, Solomonof, etc., carĭ închid între ele insula Meslin, ce aparţin comuneĭ Chilia-Vechie. Braţul Sulina, la S., pe o întindere de 6 mile (11 kil.) de la 15—21. Pe lîngă ele maĭ sunt o mulţime de gîrle, din carĭ cele maĭ însemnate sunt: braţul Pardina, 25 hect. lungime, la N., gîrla Lopatna la S., gîrlele Aliboca Suhat şi Iacob-Suhat, la S. Lacurile sunt numeroase; aşa sunt: Liman-Roşca (100 hect.), Matiţa (300 hect.), Babina (200 hect.), Saon (50 hect.), la E.; Friozorul (100 hect.), Cablovata (110 hect.), Bodaproste (120 hect.) la S.; Batacul (80 hect.) la V. Lăcuşoarele: Cimpoiul, Peşteanul, Pepurnic (toate 120 hect.), Bacin, Ţihac şi Puslar (200 hect.), toate la S.; Tătanir (250 hect), Pojaret, Bisagi-Mic, Bisagi-Lung, Maxinca, Bacin, Fudul şi Cărpănos (300 hect. toate), aşezate la N.-V. Ele produc peşte de calitate mediocră şi mărunt. Venitul lor, ca al Dunăreĭ întregĭ, este al statuluĭ.

Se mărgineşte la N. cu Basarabia, despărţită prin Dunăre, la S. cu com. Beş-Tepe şi Mahmudia, la E. cu comunele Satul-Noŭ (Letea) şi Sfistofca (Periprava).

Intinderea totală e de 30000 hect., din care pămîntul ferm e de 3500 hect., din acestea, 150 hect. ocupate de vatra oraşuluĭ, 1700 hect. ale locuitorilor, 1550 hect. ale statuluĭ şi 140 hect. ale comuneĭ.

Populaţia e amestecată; elementul principal sunt Ruşiĭ, apoĭ Romînĭĭ; sunt 500 familiĭ, cu 2300 suflete; 1020 bărbaţĭ, 900 femeĭ, 380 copiĭ; însuraţĭ

www.dacoromanica.ro

500, neînsuraţi 380, văduvi 140; contribuabili 750. După naţiuni: 1500 Ruşi, 540 Romîni, 60 Bulgari, 30 Greci, 120 Evrei; restul alte naţionalităţi.

E o şcoală mixtă, fundată în 1879, de locuitori, cu 2 învăţători, frecuentată de 128 elevi, 38 Romîni, 53 Ruşi, 24 Evrei, 4 Bulgari, 5 Greci şi 4 Lipoveni.

Sunt 2 biserici: una lipovenească, fundată în 1865 de sectari, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; a doua romînă, zidită în 1854 de locuitori, cu hramul Sf. Voevozi, deservită de 2 preoţi, 2 cîntăreţi şi 1 îngrijitor.

In comună sunt 800 agricultori, cu 200 pluguri; 4000 vite; 10 meseriaşi; 30 mori de vînt.

Comerciul este activ; în anul 1893—94, aŭ fost în port: 66 năvi intrate şi eşite, cu 3722 tone, din cari 22 romîne, 24 ruse şi 20 elene. Importă coloniale şi manufacture şi exportă peşte proaspăt şi sărat. Importul şi exportul se fac cu Sulina, Vîlcov, Ismail şi Tulcea. Sunt 30 comercianţi în comună.

Budgetul de venituri şi cheltueli se balanţează cu 20000 lei.

Sunt 750 contribuabili.

Căi de comunicaţie sunt: 4 drumuri comunale ce duc la Periprava-Sulina, la Mahmudia, la Pardina-Tulcea, însă calea principală a rămas şi azi braţul Chilia cu ramificaţiunile sale.

Această comună s'a întemeiat în urma războiului de la Crimeia, de locuitorii veniţi din Basarabia, prin stăruinţele guvernului turcesc, dîndu-li-se pămînt pentru case şi arături, precum şi scutiri de dăjdii, podvezi, etc. Mai înainte, nu existaŭ de cît cîte-va tîrle de vite şi cîte-va colibe de pescari ruşi, şi aparţinea Rusiei pănă în braţul Sulina. De la 1878 e în stăpînirea Romîniei.

Chiliana, *vale*, între satele Bărboasa şi Onceşti-Vechi, com. Onceşti, plasa Stănişeşti, jud. Tecuciŭ.

Cihlie (La-). Vezi Pîrîul-Chiliei, din com. Mădeiul, judeţul Suceava.

Chiliei (Dealul-), *deal*, lîngă satul Bîdiliţa, jud. Suceava. E acoperit de pădure de fag.

Chiliei (Izvorul-), saŭ **Izvorul-luĭ-Mîzgă**, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Pătîrlagi; începe de la Hojeşti şi se scurge în Valea-Vieĭ.

Chiliei (Pîrîul-), mic *afluent* al pîrîuluĭ Şînca, din com. Sasca, jud. Suceava.

Chiliei (Pîrîul-), saŭ **Pîrîul-Arşiţei**, *afluent* al pîrîuluĭ Mădeiul, jud. Suceava. La gura acestuĭ pîrîŭ, unde se zice La-Chilie, aŭ fost chiliile călugărilor Mateiŭ şi Chiriac, primiĭ întemeietorĭ aĭ satuluĭ Mădeiul.

Chiliei (Poiana-), *poiană*, pe dealul Bogata, din com. Sasca, jud. Suceava.

Chiliei (Rîpa-), *rîpă*, spre E. de satul Lichitişeni, com. Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciu.

Chiliei (Rîpa-), *rîpă*, între dealul Lacul şi Ulmul, în raionul com. Brăhăşeşti, jud. Tecuciŭ.

Chiliei (Rîpa-), *rîpă*, pe teritoriul comuneĭ Burdusaci, plasa Stănişeşti, jud. Tecuciu. In timpurĭ ploioase, această rîpă se face pîrîŭ şi se varsă în partea dreaptă a Zeletinuluĭ.

Chilieĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, prin care curge Izvorul-Frasinuluĭ.

Chilieni-de-Jos, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Chilieni, spre S.-E. de Chilieni-d.-s.

Chilieni-de-Sus, *sat*, în judeţul Tutova, pl. Pereschivul, spre V. de oraş, aproape de marginea jud. pe pîrîul Pereschivul. Are 560 locuitoriĭ, din carĭ 49 ştiŭ carte. Locuesc în 152 case. Acest sat împreună cu satul Chilieni, formează o comună cu cătunele: Chilieni-d.-j., Afumaţi şi Rotăria. In toată comuna sunt 707 locuitorĭ, din carĭ 50 ştiŭ carte; sunt 105 contribuabilĭ; 189 case.

Teritoriul comuneĭ este acoperit cu dealurĭ; în cea mai mare parte aceste dealurĭ sunt acoperite cu viĭ şi păduri. Viile ocupă o suprafaţă de 83 hect.

Sunt 5 comercianţi.

Are o şcoală primară de băeţi şi 2 biserici.

Chiliile, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Fundul, spre S. de oraşul Roman şi la o depărtare de 23 kil. de el şi de 10 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezată pe culmea dealurilor ce separă basinul Siretuluĭ de basinul Bîrladuluĭ. Este formată din satele: Chiliile şi Buciumi, cu reşedinţa comuneĭ în satul Chiliile.

Are 424 capĭ de familie, cu 1267 suflete, din carĭ 295 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 44 loc. Locuesc în 338 case.

Sunt 414 capete vite marĭ.

Are o biserică de zid; o şcoală mixtă, care, în anul şcolar 1886—87, a fost frecuentată de 17 băeţi.

Budgetul comuneĭ este de 2682 leĭ la venituri şi 2674 leĭ la cheltueli.

www.dacoromanica.ro

Chiliile, *sat*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Valea-Arinilor; situat d'a dreapta Tazlăuluĭ-Sărat la o depărtare de 9.5 kil. de satul Lucăcești. Are o populație de 30 capĭ de familie, cu 112 suflete. Sunt 2 cîrciumĭ. In sat este o biserică, clădită de d-na Elena Sturdza, în anul 1848; azĭ e deservită de 2 cîntărețĭ.

Chiliile, *sat*, face parte din comuna rur. Mățăul, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Chiliile, *sat*, în com. Talpa, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu; așezat spre N.-E. satelor Hlăpești și Talpa, formînd cu hotarul său, limita jud. Roman.

Terenurile sale se scoboară în pante aplecate spre S.-E.

Suprafața acestuĭ sat e de 213 hect. 90 arĭĭ, avînd o populațiune de 40 familiĭ, cu 160 suflete.

Sunt 50 contribuabilĭ.

Numărul vitelor e de 175 capete, din carĭ: 46 boĭ, 25 vacĭ, 60 oĭ, 20 caĭ, 10 rîmătorĭ, 10 juncĭ și 4 bivolĭ.

Chiliile, *sat*, jud. Roman, plasa Fundul, com. Chiliile, spre S.-E. de orașul Roman și la o depărtare de 23 kil. de el și de 10 kil. de reședința plășeĭ. Este așezat pe vîrful dealuluĭ Chiliile. Poziținea acestuĭ sat predomină o jumătate din județ. Este reședința comuneĭ Chiliile. Are 156 capĭ de familie, 142 contribuabilĭ, 602 locuitorĭ, din carĭ 30 știŭ carte. Locuesc în 170 case. Are o biserică de zid și o școală primară mixtă, care, în anul școlar 1886—87, a fost frecuentată de 17 elevĭ, din 27 înscrișĭ.

Chiliile, mic *cătun*, al comuneĭ Reșca, pl. Ocolul, jud. Romanați; situat aproape de gura Oltețuluĭ, unde se află și o moară pe Olt; e depărtat de Caracal de 9 kil. Spre S.-E. se învecinește cu pădurea Bistrița. Are 259 locuitorĭ. Este aproape de gară și de comuna Reșca.

Chiliile (Chilia-), mic *cătun*, al com. Dobrunul, pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat la V. de satul Dobrunul, pe malul drept al Oltețuluĭ. Are 200 locuitorĭ. E străbătut de o șosea județeană, iar altitudinea terenuluĭ e de 145 m. d'asupra niveluluĭ măriĭ.

Chiliile, *cătun*, al comuneĭ Trestioara, jud. Buzău, cu 260 locuitorĭ și 49 case.

Chiliile, *subdivizie* a *cât.* Bodromirești, din comuna Bălănești, jud. Buzău.

Chiliile, *fost schit de călugărĭ*, com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova. Azĭ este în ruină. Se păstrează numaĭ pristolul. Locuitoriĭ numesc locul unde a fost mănăstirea, La-Chiliĭ, pentru-că aci aŭ fost chiliile călugărilor mănăstireĭ.

Chiliile, *colină*, în jud. Buzău, com. Robești, cătunul Runcul, acoperită de semănăturĭ și fîneață.

Chiliile, *deal*, pe teritoriul satuluĭ și com. Curteni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Chiliile, *pisc*, la E. de comuna Țițești, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Chiliile, *deal*, în com. Budești-Ghicăĭ, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. E situat în prelungirea dealurilor Climești și Făgețelul.

Chiliile, *deal*, în com. Calu-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Se detașează spre S. din ramura munteluĭ Doșelul.

Chiliile *deal*, com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Chiliile, *deal*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Chiliile. Pe acest deal, care este unul din cele maĭ înalte din pl. Fundul, este așezat satul Chiliile.

Chiliile, *deal* și *punct trigonometric de observație*, jud. Romanați. E un cap al dealuluĭ Frățila, și are o altitudine de 188 m. d'asupra niveluluĭ măriĭ. E situat în extremitatea unghiuluĭ ce face Geamartaluiul cu Olteț și vine spre N. de com. Vîrtina.

Chiliile, *deal*. Vezĭ Podul-Lat, deal, din com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Chiliile, *loc*, jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., com. Băsăști; este situat la V. de comună. Acest loc se zice s'a numit ast-fel, fiind-că acolo s'aŭ retras oamenĭ de frica Tătarilor și aŭ locuit prin bordee și chilĭ.

Chiliile, *loc izolat*, comuna Cacova, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Chiliile, *moșie* răzășească, județul Bacăŭ, plasa Munteluĭ, pe teritoriul com. Valea-Arinilor.

Chiliile, *pîrîiaș*, izvorește dintre ramurile Doșelul și Chiliile, în com. Calul-Iapa, plasa Piatra-Muntele, județul Neamțu, și se varsă de a stînga pîrîuluĭ Iapa.

Chiliile, *pîrîiaș*, în com. Talpa, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu; izvorește din Dealul-Borșa-

www.dacoromanica.ro

nilor şi se varsă, lîngă satul Talpa, în iazul Bernevica.

Chiliile, *pîrîŭ*, pe teritoriul comuneĭ Păuleşti, plasa Vrancea, jud. Putna; se varsă în Putna, după ce udă şi comuna Valea-Săreĭ.

Chiliile, *şes*, se întinde între satele Valea-Mare şi Chiliile din com. Ivăneşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Chiliilor (Fundul-). (Vezĭ Pleşa, jud. Putna).

Chiliilor (Gruiul-), *loc izolat*, com. Brezoiul, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Chiliilor (Vîrful-), *munte*, în judeţul Buzăŭ, com. Ruşiavăţul, căt. Muscelul-Ţigan. E acoperit de fineaţă şi pădure.

Chilimeni, *munte*, în com. Mălini, jud. Suceava.

Chilimenţi. Vezĭ Valea-Mare, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Chilimenţilor (Dealul-), *deal*, cu vie şi pomĭ roditorĭ, situat în com. Ştefăneşti, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Chilimeticul, *pîrîŭ*, ce udă com. Tichirişul, pl. Vrancea, judeţul Putna, şi se varsă în rîul Putna.

Chilimiile, *pisc*, com. Govora, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Chilineasa, *pîrîŭ*, jud. Suceava; formează hotarul între com. Bogdăneşti şi Boroaia. Izvoreşte din Dealul-Lupului şi se varsă în Rîşca.

Chilişca, saŭ **Pilişca**, *şiră de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Doftana, care se întinde d'a dreapta Trotuşuluĭ, începînd aproape de hotarul spre Ardeal.

Chilişoaia, *sat*, în partea de S.-V. a com. Păuşeşti, plasa Cîrligătura, jud. Iaşi. Are o suprafaţă de 758 hect. şi o populaţie de 17 familiĭ saŭ 71 suflete.

Numărul vitelor e de 95 capete, din carĭ: 70 vite marĭ cornute, 16 caĭ şi 9 rîmătorĭ.

Chilişoaia, *deal*, pe care e situat satul Chilişoaia, din com. Păuşeşti, plasa Cîrligătura, jud. Iaşi.

Chilişoaia, *iaz*, între dealurile Chilişoaia şi Hărpăşeşti, din comuna Păuşeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Chiliul, *sat*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani; ţine de com. rur. Retezul; are 70 case.

Chiliul-Mare, *pisc*, com. Petrariid.-j., pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Chilmiziul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Lopătari, între muntele Piatra-Secuiuluĭ şi muntele Neharniţa; este acoperit de pădure şi este în mare parte stîncos.

Chilmiziuluĭ (Fîntîna-), *loc izolat*, în muntele Chilmiziul, din com. Lipia, jud. Buzăŭ. Are o vechie fîntînă cu apă renumită.

Chilmiziuluĭ (Pădurea-). *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Lipia. Are 50 hect. proprietate moşnenească.

Chilmiziuluĭ (Plaiul-), *colină*, care se rupe din partea nordică a munteluĭ Căpreanul şi merge până în apropiere de Fîntîna-Romîneştilor, jud. Buzăŭ, servind ca hotar între comunele Gura-Sărăţiĭ, Monteorul, Grăjdana, Lipia, Mereiul şi Nişcovul.

Chimnetele, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Muntele, situat la V. de comuna Măgireşti. Prin vîrful acestuĭ deal se desparte această comună de com. Valea-Arinilor.

China, *parte* din *pădurea* Dumbroviţa, de pe proprietatea statuluĭ Dumbroviţa, pl. Bilieşti, jud. Putna, în întindere aproximativă de 12 hect.

China. (V. Pietrosul, pîrîŭ, com. Călineşti, jud. Botoşani).

Chinanul, *pădure*, proprietatea statuluĭ, pe teritoriul com. Buneşti, pl. Crasna, jud. Fălciu. Are o suprafaţă de 600 hect.

Chinciul, *lac*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Pardoşi, în partea de S.

Chindiĭ, *loc izolat*, spre hotarul com. Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. E situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistriţa.

Chindia, *vîrf*, al culmeĭ Paringul, jud. Vîlcea. De aci culmea Paringul se separă de culmea Olăneşti, care se prelungeşte până aproape de Rîmnicul-Vîlcea, separînd rîul Rîmnicul de apa Gura-Văeĭ.

Chinea, *munte*, al comuneĭ Cartiul, jud. Gorj, situat spre N. Pe dînsul păşunează vara vitele locuitorilor. In vîrf are puţină pădure de brad şi fag.

Chineja, *pîrîŭ*, ce izvoreşte din pădurea Voineştilor, teritoriul com. Bereşti, pl. Horincea, ju-

www.dacoromanica.ro

deţul Covurluiŭ. La punctul Braniştea, unindu-se cu pîrîiaşul Merea, tot din aceeaşĭ comună, parcurge Valea-Chinejeĭ, pe o distanţă de vr'o 30 kil. şi se varsă în rîuleţul Covurluiul, lîngă satul Umbrăreşti, com. Bujorul. In Chineja se varsă, la satul Moscul, şi Pîrîiaşul-Slivneĭ.

Chineja, *vale*, udată de pîrîul cu acelaşĭ nume, începînd de pe teritoriul com. Bereşti, din partea nordică a satuluĭ Bereşti, şi ţinînd pănă la Umbrăreşti, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ. Pe această vale sunt aşezate, de sus în jos, următoarele sate: Bereşti, T.-Bereşti, Çioinagi, Bălinteşti, Ghibărţeni, Pochişcani, Sl. Băneasa, Băneasa, Moscul, Golăşei, T.-Bujorul şi Umbrăreşti.

Chinejeĭ (Fundul-), *pădure*, în com. Bereşti, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Chinetul, *vîrf de munte*, judeţul Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, din şira Runcul-Stînelor.

Chinga, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, cu o suprafaţă de 10 hect., situată în cătunul Budureşti, com. Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Se mărgineşte la V. cu livezile moşnenilor Dobriceni şi Bodeşti; la N. cu rîul Dobriceni; la S. cu ograda Ogrezeanul; la E. cu locurile de muncă.

Chinga, *teren izolat*, compus din 3 trupurĭ. Face parte din moşia Cetăţuia, jud. Vîlcea. E în întindere totală de 11 hect. 3380 m. p. Se află situat în com. Bujoreni, pl. Cozia. A aparţinut schituluĭ Cetăţuia.

Chinga-Mateeşti. (Vezĭ Lucieni, pădure, jud. Muscel).

Chinga-Răsurile, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, cu o suprafaţă de 10 hect., pendinte de com. Stoeneşti, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Se mărgineşte la N. şi E. cu locurile moşnenilor Bodeşti, la S. cu locurile moşnenilor Stoeneşti şi la V. cu locurile moşnenilor Bîrzeşti.

Chinteşti, saŭ **Govora**, *cătun*, al com. Bobiceşti, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat pe malul stîng al Olteţuluĭ, între Bobiceşti-d.-s. şi Bobiceşti-d.-j.

Chinteşti, *nume* al satuluĭ Flămînda (zis şi Valea-Soareluĭ), cătunul com. Redea, pl. Ocolul, jud. Romanaţi. Are 332 loc.

Chinteşti, *moşie* a statuluĭ, în jud. Romanaţi, producînd o arendă anuală de 640 leĭ (1887—1888). Are o pădure de 177 pogoane, lîngă com. Bobiceşti.

Chintinici. (Vezĭ Cînteniciul, jud. Neamţu).

Chinul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti. Face parte din şirul de munţĭ dintre Uzul şi pîrîul Doftana. Se află situat aproape de graniţă. Are o înălţime de 350 m.

Chinuluĭ (Pîrîul-), *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja. Izvoreşte din muntele Mesteacănul, la E. de satul Hîrja şi se varsă d'a dreapta Oituzuluĭ.

Chinuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, curgînd în pl. Vrancea, jud. Putna. Izvoreşte din vîrful Ţipăul; desparte Satul-Mare de Lunca-Nerejuluĭ-Mare şi se varsă în stînga Zăbaleĭ.

Chinusculuĭ (Fundul-), *munte*, pe teritoriul comuneĭ Soveja, pl. Zăbrăuţul, jud. Putna. (V. Fundul-Chinusculuĭ).

Chinuşul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, pe teritoriul com. Mănăstirea-Caşinul.

Chioa, *pîrîŭ*, jud. Putna, ce izvoreşte de sub Sboina-Neagră şi Cîrligată din Fundul-Doschileĭ şi se varsă în Şuşiţa.

Chioaia, *sat*, în partea de N. a com. Telejna, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, situat pe o aşezătură a culmeĭ dealuluĭ cu acelaşĭ nume. Şĭ-a luat numele de la o piuă de bătut sumane, care se află pe pîrîul Chioaia.

In partea de E. a satuluĭ e un iaz, format de apa pîrîuluĭ Chioaia.

Are o suprafaţă de 429 hect., din carĭ 257 hect. sunt ale proprietăţeĭ, restul al locuitorilor.

Numărul vitelor e de: 77 vite marĭ cornute, 201 oĭ, 21 capre, 11 caĭ şi 10 rîmătorĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 5 pluguri şi 6 care cu boĭ.

Chioaia, *deal*, între satul Butucăria şi pîrîul Chioaia; se prelungeşte din com. Bereasa, pl. Mijloc, jud. Vasluiŭ, spre S. şi se termină în partea de N. a satuluĭ Telejna-d.-j. Pe culmea luĭ se află satul Chioaia. O parte este acoperită cu pădure, iar pe alta se face semănăturĭ.

Chioaia, *pîrîŭ*, judeţul Vasluiŭ. Izvoreşte despre N., din comuna Bereasa, de sub dealul Boţoaia; trece d'alungul spre S. prin com. Telejna şi se varsă în jos de satul Telejna, în pîrîul cu aceeaşĭ numire după ce formează iazul din satul Butucăria.

Lungimea pîrîuluĭ, e de 5 kilometri.

www.dacoromanica.ro

Chioaia, *şes*, bogat în fînețe, jud. Vasluiŭ, pe valea pîrîuluĭ Chioaia.

Chioana, *vechie numire* a *cătun.* Dîmbroca, din com. Scurteşti, jud. Buzăŭ.

Chioara, *com. rur.*, în plasa Ialomiţa-Balta, județul Ialomiţa, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomiţa, pe lunca dintre Borcea şi rîul Ialomiţa.

Teritoriul com. are suprafaţa de 10.500 hect. şi se întinde între comunele: Hagieni, Vlădeni şi fluviul Dunărea. Coprinde două moşiĭ: Blagodeasca, cu 5500 hect., din carĭ 3400 hect. băltiş, 100 hect. pădure, 300 hect. izlaz şi 1700 hect. pămînt de cultură şi Bobul saŭ Corneanca, cu 5000 hect., din carĭ numaĭ 10 hectare pădure, iar restul pămînt de cultură. Aceste moşiĭ sunt proprietăţĭ ale statuluĭ şi înainte de secularizare aparţineaŭ mănăstireĭ Mărgineni. Pe periodul 1886-1896, Blagodeasca a fost arendată cu suma de 29100 leĭ, iar Bobul s'a arendat, pe acelaşĭ period, cu 20050 leĭ.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţĭ 191 locuitorĭ şi după legea din 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 273 locuitorĭ; fără proprietăţĭ se maĭ află 19 locuitorĭ.

Se compune din satele: Chioara şi Bobul şi din cătune (tîrlele): Sf. Vasile, Cojoaca şi Paraipanul, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale, în satul Chioara.

Populaţiunea comuneĭ este de 1680 locuitorĭ, cu 370 capĭ de familie şi 1310 membriĭ de familie, saŭ 786 bărbaţĭ şi 894 femeĭ. După naţionalitate sunt: 1667 Romînĭ, 5 Grecĭ, 2 Bulgarĭ, 2 Unguri, 1 German şi 3 de alte naţionalităţĭ. După religie sunt: 1674 creştinĭ ortodoxĭ, 2 catolicĭ, 1 protestant, 2 mozaicĭ şi 1 lipovean. După profesiunĭ: 439 agricultorĭ, 4 meseriaşĭ, 1 industriaş, 9 comercianţĭ, 7 profesiunĭ libere, 120 muncitorĭ şi 48 servitorĭ. Cu ştiinţă de carte sunt 340 persoane.

Vite: 1950 boĭ, 560 caĭ, 2 bivolĭ, 13 asiniĭ, 5800 oĭ, 16 capre şi 500 porcĭ.

Venitul comuneĭ în 1887-1888 era de 3094 leĭ şi cheltuelile de 5344 leĭ.

Instrucţiunea se predă într'o şcoală mixtă, la 40 elevĭ şi 2 eleve, de un învăţător retribuit de stat şi comună.

Aicĭ este o biserică, la care servesc 2 preoţĭ şi 2 dascălĭ.

Chioara, *sat*, în plasa Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, este situat pe malul drept al rîuluĭ Ialomiţa, în apropriere de Gura-Borcilĭ-d.-j., pe un loc puţin ridicat de la nivelul rîuluĭ, din care cauză adesea, este supus inundaţiilor. Inainte, satul purta numele de Porceni.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Se află aci o şcoală mixtă cu 40 elevĭ şi 2 eleve şi o biserică la care servesc 2 preoţĭ şi 2 dascălĭ.

Vite sunt: 720 boĭ, 430 caĭ, 3200 oĭ şi 350 porcĭ.

Chioasea, *mahala*, comuna Cireşiul, plasa Cerna-d.-s., județul Vîlcea.

Chioaseĭ (Dealul-), *deal*, la poalele căruia e situată mahalaua Chioasa, com. Cireşiul, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Chiogerciu-Punar-Bair, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Bairam-Dede. Se desface din dealul Mezarlîc-Bair. Se întinde printre văile Afighinea şi Chiogerciu-Punar-Ceair. Are înălţimea de 161 m., dominînd văile de maĭ sus şi satul Bairam-Dede. Este acoperit cu fînețe şi izlazurĭ.

Chiogerciu-Punar-Ceair, *vale*, jud. Constanţa, în plăşile Silistra-Nouă şi Mangalia, pe teritoriul comunelor rur. Bairam-Dede, pl. Silistra-Nouă, şi Cazil-Murad, pl. Mangalia, fiind tăiată de hotarul dintre aceste plăşĭ şi com. Pleacă din părţile estice ale dealuluĭ Cazil-Murad. Se dirige spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., printre dealurile Mezarlîc-Bair şi Cazil-Murad. Trece prin satul Cazil-Murad şi se deschide în valea Merdeven-Ceair pe stînga. Ea e tăiată de drumul județean Bairam-Dede-Mangalia.

Chioi-Deresi, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rur. Mamut-Cuius. Se desface din dealul Ciflic-Bair, îndreptîndu-se spre N., într'o direcţiune de la S.-E. către N.-V. şi după un drum de 2½ kil., se deschide în valea Peştera-Ceair. Se întinde printre dealurile Ciacal-Bair şi Peştera-Bair pe la E. şi Baarlîc-Bair pe la V. Este situată cam în centrul plăşeĭ şi la N.-E. comuneĭ şi este străbătută în toată lungimea eĭ de drumul comunal Mamut-Cuius-Ivranes.

Chioibăşeşti, *cătun*, jud. Brăila, pendinte de com. Chichineţul. Este situat la S.-V. de Chichineţul, cam la 2 kil. Are 746 suflete, din carĭ 94 capĭ de familie. Loc. posedă 170 boĭ, 165

www.dacoromanica.ro

vacĭ, 14 taurĭ, 46 viţeĭ, 243 caĭ, 910 oĭ şi 151 rîmătorĭ.

Chioibăşeşti, *luncă,* jud. Brăila, la S. satuluĭ cu acelaşĭ nume, pe hotarul de S. al comuneĭ Chichineţul, despre jud. Ialomiţa. Aci se formează primăvara un lac, care vara seacă cîte o dată.

Chioibăşeşti, *moşie,* jud. Brăila, pendinte de com. Chichineţul, pl. Călmăţuiul, proprietatea moştenitorilor G. San-Marin. Are o întindere de 1503 hect. Aduce un venit de 16384 leĭ.

Chiojdeanca, *com. rur.,* pl. Podgoria, jud. Prahova. Este situată pe ambele malurĭ ale gîrleĭ Chiojdeanca şi între dealurile Măstăneşti, Neagoşul, Nucetul şi Trenul, la 41 kil. departe de reşedinţa judeţuluĭ şi la 12 kil. de a plăşeĭ.

Se compune din 3 cătune: Chiojdeanca, Nucetul şi Trenul, avînd o populaţiune de 2222 loc., 1132 bărbaţĭ şi 1090 femeĭ.

In comună sunt 3 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ.

Locuitoriĭ se ocupă numaĭ cu agricultura. Produsul munceĭ îl desfac în oraşul Ploeşti. Eĭ aŭ 24 caĭ, 9 epe, 129 vacĭ, 89 capre, 1866 oĭ şi 440 porcĭ.

In raionul comuneĭ, pe apa Chiojdeanca, sunt 3 morĭ de măcinat.

Locuitoriĭ toţĭ sunt moşneniĭ.

Şcoală s'a înfiinţat aci, de la anul 1883. A fost frecuentată în anul şcolar 1892—93, de 59 băeţĭ şi 11 fete, din numărul de 396 copiĭ, 253 băeţĭ şi 143 fete, cu vîrsta legiuită. Cu întreţinerea personaluluĭ, statul cheltueşte anual 2160 leĭ. Ştiŭ carte 125 bărbaţĭ şi puţine femeĭ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 1351 hect.

In raionul comuneĭ sunt două micĭ izvoare de apă de pucioasă.

Ţuică, în anĭ rodnicĭ se fabrică, cam 4000 decal.

Comerciul se exercită în comună de 6 cîrciumarĭ.

O şosea comunală o pune în comunicaţie cu comunele: Apostolache, Salcia şi Calvini.

E brăzdată de dealurile: Nucetul, cu vîrful Neagoşul, Haim şi Mostăneşti, cu vîrful Pleşuva şi Dealul-Trenuluĭ. Toate servesc pentru păşunatul vitelor.

Afară de gîrla Chiojdeanca, este străbătută de văile Nucetul, Pleşuva şi de altele maĭ micĭ.

Se mărgineşte cu comunele: Apostolache, Salcia, Şoimari şi la N. cu jud. Buzăŭ.

Chiojdeanca, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Podgoria, jud. Prahova. Aci e reşedinţa comuneĭ.

Chiojdeanca, *rîuleţ,* izvoreşte din raionul com. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud. Prahova, şi, după ce serveşte de limită între com. Apostolache şi Chiojdeanca, se împreună cu pîrîul Trenul şi împreună se varsă în rîul Cricovul-Sărat, în raionul com. Apostolache.

Chiojdeni, *com. rur.,* în plaiul Rîmnicul, judeţul R.-Sărat, pe ambele malurĭ ale Rîmniculuĭ-Sărat.

Şĭ-a luat numele de la locuitoriĭ, carĭ sunt veniţĭ după Bisca-Chiojduluĭ, jud. Buzăŭ.

Este aşezată în V. jud., la 31 kil. spre N.-V. de oraşul R.-Sărat, şi în partea estică a plaiuluĭ, la 4 kil. spre S.-V. de com. Dumitreşti, reşedinţa plaiuluĭ. Comune învecinate sunt: Valea-Salcieĭ la 9 kil., Jitia la 12 kil., Dănuleşti la 11 kil.

Se mărgineşte la N. cu com. Andreaşi, de care se desparte prin Culmea-Alunuluĭ; la E. cu com. Dumitreşti, de care e despărţită prin dealul Lupanul; la S. cu com. Buda, de care se desparte prin dealul Cătăuţul; la V. cu com. Bisoca, de care o despart dealurile Măgura şi Ulmuşorul.

Este brăzdată la N. de dealurile Motnăul, al-Corbuluĭ, al-Vaciĭ, la S. de dealurile Duiul, Cătăuţul, Gorunul, al-Spidelor, al-Fieruluĭ.

Rîurile carĭ o udă sunt: Rîmnicul-Sărat, prin mijloc, de la V. la E. şi afluenţiĭ săĭ: Săritoarea, Turburea la N., Loşniţa, Muşa, Budoaia, Talpa, Mărăcini şi Viişoara, la E. şi V. La S. o udă Cătăuţul, Tînjala, Rîpa-Lungă şi Aldi.

Cătunele carĭ o compun sunt: Chiojdeni-Marĭ, reşedinţa, Chiojdeni-Micĭ, la V., Turburea, şi maĭ la V., pe rîul Rimnicul.

Suprafaţa este de 5000 hect., din carĭ: vatra comuneĭ are 260 hect., locuitoriĭ, 740 hect., şi diferiţiĭ proprietarĭ, 4000 hect.

Populaţia e de 317 familiĭ, cu 1286 suflete, din carĭ 655 bărbaţĭ, 631 femeĭ; 634 căsătoriţĭ, 579 necăsătoriţĭ, 73 văduvĭ. Din aceştia, 78 ştiŭ carte.

O biserică, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ şi S-ţiĭ Impăraţĭ Constantin şi Elena, zidită în 1839, de marele clucer Costache Niculescu-Cîţă şi soţia sa Ecaterina; este deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser. Are 17 pogoane pămînt.

In com. sunt 2 şcolĭ: una de băeţĭ, fondată, în 1830, de stat, cu 1 învăţător şi frecuentată de 40 elevĭ, şi una de fete, fondată în 1885, de I. Marghiloman, cu 1 învăţător şi frecuentată de 22 eleve.

Comuna are: 480 hect. ara-

www.dacoromanica.ro

bil, 60 hect. imaș, 1658 hect. pădurĭ, 18 hect. viĭ, 260 hect. fînețe și 600 hect. neproductiv.

Locuitoriĭ aŭ 77 pluguri.

Vite sunt 2641 capete, din carĭ: 434 boĭ, 388 vacĭ, 40 caĭ, 50 epe, 1220 oĭ, 297 capre și 212 rîmătorĭ.

Sunt 5 rotarĭ și 1 dogar. Este 1 moară pe apă.

Căile de comunicație sunt: calea județeană ce vine de la Rîmnicul, trece prin Buda-Dumitrești și merge la Jitia; drumul la Valea-Sălcieĭ și la Bisoca, pe culmĭ.

Contribuabilĭ sunt 259.

Budgetul comuneĭ este de 2582 leĭ, la venitur̆ și de 2131 leĭ, la cheltueli.

Chiojdeni, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, ca 200 hect. proprietate în devălmășie a moșnenilor Chiojdenĭ.

Chiojdeni-Marĭ, *sat*, în județul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătun. de reședință al comuneĭ Chiojdeni, așezat spre E., pe malul stîng al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat. Are o întindere de 800 hect., cu o populație de 130 familiĭ, saŭ 530 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ. 47 știŭ carte. Are o biserică și 2 școlĭ, ale comuneĭ.

Chiojdeni-Micĭ, *sat*, în județul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul comuneĭ Chiojdeni; este așezat pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat, la poalele dealuluĭ Cățăuțul și la 500 m. spre V. de cătunul de reședință, Chiojdeni-Marĭ. Are o întindere de 700 hect, cu o populație de 70 familiĭ, 334 suflete, din carĭ 75 contribuabilĭ; 11 știŭ carte.

Chiojdenilor (Dealul-), *șir de dealurĭ*, din plaiul Rîmnicul, județul R.-Sărat, pe stînga rîuluĭ Rîmnicul-Sărat. Se desface din culmea Dealul-Roșu; brăzdează partea de N. a comunelor Jitia și Chiojdeni, servindu-le și de hotar. Se sfîrșește în Rîmnicul. E acoperit în mare parte cu pădure.

Chiojdenilor (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni. Izvorește din vîrful Dealul-Roșu; curge d'alungul Dealuluĭ-Chiojdenilor, udă partea de mijloc a comuneĭ, și merge de se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, chiar lîngă cătunul de reședință, Chiojdeni-Marĭ.

Chiojdul - Livezeni, *cătun de reședință*, al comuneĭ Chiojdul-din-Bîsca, jud. Buzăŭ, situat pe rîul Bîsca și pe moșia Brădetul. Are 1380 locuitorĭ, carĭ locuesc în 301 case. Are subdiviziunea Livezeni.

Chiojdul, *sat*, face parte din com. rur. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Aci e reședința comuneĭ. Are o populațiune de 2257 locuitorĭ (1101 bărbațĭ și 1156 femeĭ). In sat sunt 3 bisericĭ. La două nu se știe anul fondăreĭ, iar a treia s'a construit la 1864, avînd de ctitor principal pe Stan Cheșca.

Cade în centrul comuneĭ și este udat de gîrla Chiojdul cu afluenții săĭ: Cornul, Blidari, Micul, Benia, Rașca și Brădetul.

Chiojdul, *gîrlă*, izvorește din muntele Smeurătul, com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Curge spre S. prin mijlocul cătunuluĭ Chiojdul, primind în stînga izvoarele: Gresi, Blidari, Miculuĭ, Brădetul și Benia, iar pe dreapta Gorunul și Rașca și apoĭ se varsă în gîrla Bătrînească, tot pe teritoriul comuneĭ Star-Chiojdul.

Chiojdul-din-Bîsca, *com. rur.*, în plaiul Buzăŭ, județul Buzăŭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bîsca-Chiojduluĭ, la o distanță de Buzăŭ de 66 kil. Limitele sale sunt: La N., începînd din poalele munteluĭ Tătărușul, de la Curmătura-Crasneĭ, continuă pe albia acesteĭ ape pînă la gura Urlătoareĭ. La E., începînd de la gura Urlătoareĭ, trece peste muntele Fețele și se lasă pe izvorul Mreaja în gura Văeĭ-Vaciĭ-Marĭ, la Movila-Caprĭĭ; de aci în curmătura munteluĭ Nehoiul, de unde se lasă pe izvorul Secul, pînă în gura Crivineĭ și de aci în jos în gura izvoruluĭ Răstoaca, unde se întîlnește cu apa Nehoiuluĭ, pe care merge pînă la gura Izvoruluĭ-luĭ-Stroe, urcă curmezișul pe coasta munteluĭ Gogonul, pînă în Lacul-Cînepeĭ, se dirige spre Muchea-Gogonuluĭ, de unde se lasă în gura izvoruluĭ Itșfa, la Moara-luĭ-Vlad-Ciolacul; de aci urcă pe Piscul-Gherțălăuluĭ pînă în Piatra-cu-Semnele, de unde se dirige în muntele Măgura. La S., începînd din muntele Măgura, hotarul merge pe slemnea mucheĭ, pînă în muntele Manta, continuă tot pe slemne pînă în Vîrful-Hinteĭ și tot pe slemne ajunge în muntele Piatra-Romeĭ, de unde se lasă în apa Bîsca-Chiojduluĭ, merge pe Bîsca în jos pînă în hotarul Roma, zis și Hotarul-Boeresc, care desparte cătunul Lera, din com. Cătina, de com. Chiojdul, apucă pe izvorul Roma în sus și ajunge în vîrful munteluĭ Rotărea. La V., începînd din muntele Rotărea se lasă în jos pe Valea-Teiuluĭ pînă în valea Benia, La-Cruce; urmează pe Benia în sus,

www.dacoromanica.ro

până în capul moșieĭ Macoveiul (din com. Chiojdul-Mare), urcă în Piscul-Cerbuluĭ și pe lîngă Vîrful-Stejaruluĭ se lasă în apa Brădetul; continuă pe apa Brădetuluĭ în sus prin mijlocul cătunuluĭ Brădetul și urcă în vîrful munteluĭ Călugărul, apoĭ pe lîngă muchea mare a Brădetuluĭ se lasă pe Valea-Colniculuĭ, la pichetul de la gura Bîsciĭ-fără-Cale, de aci merge la Piatra-Inferată, dintre Bîscĭ, situată la poalele munteluĭ Pleșea și dă în apa Bîsciĭ-cu-Cale, pe care merge până la gura izvoruluĭ Bîsculița, o ia pe Bîsculița în sus, până la trecătoare, sau calea Munteluĭ și ajunge la Poiana-Carpenuluĭ, de unde se dirige în apa Roșia, pe care merge până dă în apa Siretuluĭ-Mare, continuă pe albia sa în sus, până la gura izvoruluĭ Vina-Mare, face o mică curbă pe sub muntele Tătăruțul și ajunge la Curmătura Crasneĭ, — punct de unde am plecat.

Suprafața acesteĭ comune este de 8640 hect., din care 320 hect. arabile, 4280 hect. pădure, 520 hect. fînețe, 2174 hect. izlaz, 105 hect. livezĭ și 1241 hect. sterp. Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Smăcinișul, Brădetul, Plescioara, Roma, Roma-Spătărească, Păcura-Codeștĭ, Păcura-Popeștĭ, Pitica, Monteorul și Siriul ale moșnenilor Codeștĭ, Popeștĭ și Miculeștĭ, descendințĭ din 5 moșĭ primitivĭ: Nan, Radu, Gonțea, Stroe și Stoica, apoĭ însemnata ceată a moșnenilor Sitileștĭ, acum dispărută și reprezentată prin descendenții lor: Chiojdeniĭ și maĭ cu seamă Isbășoiĭ; iar Eforia Spitalelor Civile are moșia Cătiașul.

Terenul com. e muntos și avut în pădure și izlaze. Din minerale s'aŭ găsit urme de fier; apoĭ păcură, sare, etc.

Are 7 morĭ de apă, 1 pivă, 5 ferăstrae, 1 cășărie și 2 stîne. Comerțul constă în desfacerea acestor producțiunĭ și în transporturĭ, precum și în vinderea vitelor. Are un tîrg la Ispas.

Căĭ de comunicație șoseluite n'are, însă albia Bîsciĭ îĭ înlesnește mult mersul. Afară de aceasta maĭ are: calea munteluĭ, în muntele Siriuluĭ, și trecătoarea, care o pune în comunicație cu Chiojdul-Mare și Văleni-de-Munte din Prahova. Calea cea maĭ însemnată și tot d'odată strategică, este drumul pe albia Bîsciĭ-cu-Cale, care merge la pichetul Tabla-Butilor și de aci în Transilvania.

Vite are: 1034 boĭ, 501 vacĭ, 337 viței, 2 bivolițe, 42 caĭ, 63 epe, 31 mînjĭ, 2850 oĭ, 890 capre, 2 asinĭ și 640 porcĭ. Stupĭ sunt 116.

Comuna e formată din cătunele: Bîsca, Bogzeni, Cătiașul, Chiojdul, Plescioara, Poenițele-d.-j. și Poenițele-d.-s. Populația sa este de 2980 locuitorĭ, din care bărbați înșurați 572, neînșurați 99, văduvĭ 73, divorțați 8 și băeți 763; iar femeĭ măritate 572, văduve 82 și fete 811.

Locuesc în 647 case. Străinĭ sunt 2 Grecĭ și 3 Austro-Ungarĭ. Meseriașĭ sunt: 1 croitor, 2 cizmarĭ, 11 lemnarĭ, 5 tîmplarĭ, 7 fierarĭ, 17 rotarĭ, 9 butnarĭ, 4 cojocarĭ, 2 pietrarĭ și 1 brutar. Media nașterilor e de 106, a deceselor de 48, a căsătoriilor de 20.

Comuna are 2 școlĭ în cât. Chiojdul: una de băeți și alta de fete, frecuentate de 65 elevĭ și 20 eleve. Știŭ carte 332 locuitorĭ.

Are 3 bisericĭ, deservite de 3 preoți, 3 cîntărețĭ și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul S-țiĭ Impărațĭ.

Circiumĭ sunt 12.

Această comună e una din cele maĭ vechĭ ale județuluĭ și începutul eĭ se poate pune cu certitudine în timpul Tătarilor, ceea s'ar putea proba cu multe numirĭ tătărești aflate pe teritoriul eĭ, precum și cu multe ruine atribuite tot lor. Circulă următoarea tradiție printre locuitorĭ: In timpiĭ de de-mult s'a fost stabilit aci un Tătar cu doĭ fiĭ aĭ săĭ coprinzînd o mare întindere de pămînt, pe care a împărțit-o în urmă între dînsul și feciorii săĭ. In locul unde a rămas tatăl s'a fondat comuna Bătrîna; unde s'a stabilit feciorul cel mare, s'a fondat com. Star-Chiojdul (Chiojdul-Mare), ambele azĭ în jud. Prahova; iar feciorul cel mic a fondat comuna Chiojdul-Mic, saŭ Chiojdul-din-Bîsca. Această tradiție e identică la cîteșĭ trele comune, care și în urmă aŭ fost mult timp reunite, și numaĭ certele dintre moșnenĭ, care nu s'aŭ terminat nicĭ astăzĭ, le-aŭ separat.

In ceea-ce privește numirea Roma, dată unuĭ cătunaș și maĭ multor localităților de aci, există tradiția, că pe cînd Tătariĭ stăpîneaŭ aceste locurĭ, aŭ venit peste dînșiĭ niște oameni foarte răĭ, numiți Romanĭ, carĭ i-aŭ alungat și s'aŭ stabilit aci, în jurul munteluĭ Roma și Piatra-Romeĭ. E maĭ mult de cît probabil, că aci e vorba despre o invaziune a Țiganilor lăeți, carĭ încă și astăzĭ îșĭ daŭ numele de Romanĭ, Rîmĭ, etc. Ca nomazĭ, eĭ aŭ părăsit maĭ tîrziŭ aceste locurĭ. Figura și portul locuitorilor arată că sunt Transilvăneni, veniți aci sub diferiți conducătorĭ, formînd diferite cete de moșnenĭ, din care cea maĭ însemnată a fost Sitileștĭ din satul Sita, din Transilvania. Particular este că până

www.dacoromanica.ro

astăzĭ, fie-care ceată de moşneniĭ poartă brîie cu culorĭ distinctive de ale alteĭ cete. Brîul indică ceata. Moşneniĭ Sitileşti nu maĭ există ca nume, căcĭ unul dintr'înşiĭ, Stan a fost luat de Spătarul Cantacuzino, proprietar al moşieĭ Roma-Spătărească, în capitală, unde după cît-va timp, a devenit Isbaşe. Fiiĭ săĭ: Radu, Lera şi Mirea Coadă, cu afiniĭ lor, aŭ început să-şĭ dea numele de Isbăşoĭ în loc de Sitileştĭ. Cea-l'altă parte aŭ luat şi eĭ numele de Chiojdenĭ. Aceasta cam acum 230 anĭ. O importantă colecţiune de hrisoave şi alte documente în această privinţă, posedă d-l Macoveiŭ din Chiojdul-Mare, jud. Prahova.

Chiojdul-Mare, *numire,* ce se maĭ dă *comuneĭ* Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, spre a o deosebi de comuna vecină din judeţul Buzăŭ, numită Chiojdul-din-Bîsca saŭ Chiojdul-Mic.

Chiojdul-Mic, *numire,* ce se maĭ dă comuneĭ Chiojdul-din-Bîsca, jud. Buzăŭ, spe a se deosebi de Chiojdul-Mare din jud. Prahova.

Chiojdului (Calea-), *cătun,* al comuneĭ Valea-Muscaluluĭ, jud. Buzăŭ. Are 80 locuitorĭ şi 18 case.

Chiopriu-Tabia, *ruine* de întăriturĭ turceştĭ, situate în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul comuneĭ urb. Hîrşova, în partea vestică a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ, la 1 1/2 kil. spre N. de oraş pe vîrful unuĭ deal pietros. Ridicate de Turcĭ, spre a apăra oraşul Hîrşova şi a împiedica trecerea Dunăreĭ a armatelor Ruseştĭ. Prin poziţiunea lor domină oraşul Hîrşova, insulele Gîsca-Mare şi Chiciul, gîrla Băroiul, drumurile ce duc de la Hîrşova la Conacul-luĭ-Manole şi Cetatea-Oaeĭ şi cel spre Groapa-Ciobanuluĭ. Cu venirea Romînilor în Dobrogea, ele aŭ fost dărîmate şi risipite.

Chior-Ceşme, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul comuneĭ Taş-Punar. Este situat în partea nordică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, la 5 kil. spre N.-E. de cătunul de reşedinţă, Taş-Punar. Este aşezat în valea Hagivirt-Dere, şi este închis în partea sud-estică de dealul Mezarlîc-Bair, cu vîrfurile sale Mezarlîc, care are 100 metri şi este maĭ mult la Estul săŭ, şi vîrful Miulten-Tepe, care are 109 m. şi este în partea meridională a satuluĭ. La N. este dominat de vîrful Cara-Tepe, care are 107 metri. Maioritatea locuitorilor este formată de Romînĭ şi de Tătarĭ. Sunt două Chior-Ceşme, unul Romîn şi altul Tătar, despărţite prin drumul comunal Băltăgeşti-Bilarlar (Dorobanţul). Alte drumurĭ comunale pleacă la Satis-Chioi, la Ghelingec, la Tortoman, la Taş-Punar şi la Boazgic.

Chior-Cuius, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă. Ramificaţiile sale se întind în comunele Aliman, Mîrleanul şi Beilicul. Pe muchea luĭ merge hotarul despărţitor între ele, precum şi drumul comunal Mîrleanul-Bac-Cuius. Este coprins între văile: Mîrleanul, Bac-Cuius-Orman cu Tiutiuliuc-Ceair, pe care le domină prin înălţimea sa de 121 metri. E acoperit cu pădurĭ, fîneţe şi locurĭ arabile.

Chior-Culac, *pîrîŭ,* în plasa şi jud. Tulcea, comuna Beş-Tepe. Izvoreşte din poalele nordice ale dealuluĭ Cairacile. Se îndreaptă spre N., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E. Trece prin mijlocul satuluĭ Beş-Tepe, şi, după un curs de 6 kil., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi centrală a comuneĭ, merge de se varsă în gîrla Dîrnoiul, un braţ al Dunăreĭ, ce închide ostrovul Lătoca. Ca afluenţĭ, primeşte pe dreapta Valea-Lutuluĭ-Alb, şi pe stînga valea Turia. Poalele dealuluĭ Beş-Tepe se termină pe malul săŭ drept. Malurile sale, de la Beş-Tepe la gură, sunt rîpoase. Pe valea luĭ merge în sus drumul comunal Beş-Tepe-Sari-Ghiol; iar în jos drumul Beş-Tepe-Ruinele-Bisericuţeĭ.

Chior-Curu-Ceair, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Enigea, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Malceova. Se desface din dealul Caramancea; se îndreptează spre V., mergînd printre dealul Caramancea şi Chireslic-Bair; se uneşte cu valea Chireslic-Culac; formează valea Uzun-Ceair, şi se deschide în valea Caramancea. Este situată maĭ mult în centrul plăşeĭ şi la N.-E. comuneĭ şi a cătunuluĭ.

Chior-Dere, *vale,* în jud. Constanţa, plasa Hîrşova, pe teritoriul comuneĭ rur. Calfa. Este continuarea văeĭ Topolog-Dere şi ţine de la cătunul Calfa până la dealul Elmelichi. Trece prin ruinele Ramazan-Chioi şi prin satul Rahman. Are o direcţie de la S.-V. către N.-E. Curge printre dealurile Cremişicu-Bair la N., Coru-Bair şi Sulageac-Bair la S. Primeşte pe dreapta valea Sulageac-Dere. Are malurile rîpoase.

www.dacoromanica.ro

Chiorăști, *cătun*, al com. Lopătari, jud. Buzău. Are 70 locuitorĭ și 23 case.

Chiorcu-Bair, *deal*, în județul Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul comunei rurale Chioseler. Se desface din dealul Muuru-Arlichi-Bair și anume din vîrful Chioseler; se îndreptează spre V. și ține până la movila Bașa-Iuiuc. Are o înălțime de 155 m. și domină valea Muuru-Arlichi-Alceac, care se întinde la Sudul său. Este situat în partea sud-vestică a plășeĭ și nordică a comuneĭ. E acoperit cu verdeață și pădurĭ.

Chiortul, *siliște*, jud. Brăila, pl. Balta, la 3 kil. spre S.-E. de satul Ciacîrul, între movila satuluĭ și siliștea Ciacîrul.

Chiorul, *iezer*, jud. Brăila, situat în ostrovul Crăcănel la N. de iezerul Șufanul.

Chiosea, *luncă*, proprietate a statuluĭ, la V. de satul Homocea, jud. Tecuciŭ.

Chioseler, *com. rur.*, din jud. Constanța, pl. Medjidia. E situată în partea apusană a județuluĭ, la 62 kil. spre V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ și în partea meridională a plășeĭ, la 34 kil. spre S.-V. de orașul Medjidia, reședința eĭ, pe valea Borungea.

Se mărginește la N. cu com. Enige și Mamut-Cuius; la E. cu comuna Carabacî; la V. cu comuna Hazarlîc (plasa Silistra-Nouă); la S. cu comunele Cazil-Murad (plasa Mangalia), Hairau-Chioi (plasa Silistra-Nouă).

Relieful soluluĭ e puțin accidentat. Comuna e brăzdată de următoarele principale dealurĭ: Chiorcu-Bair (160 metri) la N.; Erghinanlîc (156 metri) tot la N.; Curu-Giugiuc-Bair (164 m.), Mezarlîc-Borungea-Bair (162 m), Ceșme-Bair (140 m.) la V.; Sari-Iuc-Bair (190 m.) la E.; Cavalecanara-Bair (158 m.), Muuru-Arlichi-Bair (158 m.) și Chuciuc-Cișme-Bair prin interiorul comuneĭ. Sunt acoperite cu finețe, pășunĭ și cîte-va pădurĭ.

Movilele sunt: Borungea (164 m.) la N.-V.; Chioseler (156 m.), Chernei (159 m.) la N.; Iomez-Iuc (150 m.), Suhat-Iuc (158 m.) în interior. Ele sunt artificiale, servind ca puncte de orientare și observație. Cele maĭ însemnate văĭ sunt: Borungea la S., servindu-ĭ ca hotar spre plășile Mangalia și Silistra-Nouă, cu adiacentele sale pe dreapta; Cupulan-Culac, care o brăzdează la E.; Chioseler, unită cu Buiuc-Ceral-Ceair prin centru și Borungea-Culac la V. Valea Enige ce pleacă de pe teritoriul comuneĭ, sub numele de Muuru-Arlichi-Alceac, o brăzdează prin partea centrală și cea nord-vestică.

Cătunele, care o compun sunt două, și anume: Chioseler, reședința, în partea de S., pe văile Borungea și Chioseler, la întrunirea lor; Borungea, tot spre S. la 2½ kil. spre V. de reședință, pe valea Borungea.

Suprafața comuneĭ este de 5363 hect. din carĭ: 33 hect. ocupate de vetrele celor 2 sate, cu 120 case, iar restul de 5330 hect. se împarte între locuitoriĭ carĭ posedă 4900 hect. și Statul cu proprietariĭ, carĭ stăpînesc 410 hect.

Populațiunea comuneĭ pe anul 1895—96 a fost de 151 familiĭ cu 710 suflete, în maioritate Bulgarĭ și Romînĭ, din carĭ: bărbațĭ 395, femeĭ 315; necăsătoriță 404, căsătoriță 296, văduvĭ 10; știŭ carte 14, nu știŭ 686; cetățenĭ Romînĭ 710; ortodoxĭ 506, mahometanĭ 97, de alte religiunĭ 7; agricultorĭ sunt 144, comercianțĭ 2, cu alte profesiunĭ 9; împroprietăriță sunt 544, neîmproprietăriță 15.

Sunt 155 contribuabilĭ.

Are o geamie în cătunul Chioseler, deservită de un hoge, și o școală mahometană.

In ceea ce privește întinderea și felul terenurilor, cele 5363 hect. ale comuneĭ se împart ast-fel: 53 hect. teren neproductiv, ocupat de vatra satelor; 5310 hect. teren productiv, (din carĭ 410 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ și 4900 hect. ale locuitorilor); 1916 hect. teren cultivabil, din care 25 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ și 1891 hect. ale locuitorilor; 2937 hect. teren necultivabil, din care 385 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ și 2552 hect. ale locuitorilor; 257 hect. teren izlaz și 200 hect. teren pădurĭ, ale locuitorilor.

Locuitoriĭ aŭ: 74 plugurĭ, 95 care și căruțe și 2 mașinĭ de bătut porumb.

Vite sunt 8673 capete, din carĭ: 314 caĭ, 330 boĭ, 1 bivol, 10 asinĭ, 7910 oĭ și 108 porcĭ.

Sunt 3 morĭ de vînt.

Budgetul comuneĭ este la venitură de 3168 leĭ și la cheltueli de 2025 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt nu maĭ niște drumurĭ comunale ce unesc satele între ele și cu cele învecinate, ca: Ghiol-Punar, Enige, Maamut-Cuius, Caciamac, Cara-Bacî, Becter, Malcoci, etc.

Chioseler, *sat*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, cătunul de reședință al comuneĭ Chioseler, situat în partea sudică a comuneĭ, pe valea Borungea, unde primește pe valea Chioseler, între dealurile Muuru-Arlichi-Bair

www.dacoromanica.ro

la V., Cuciuc-Ceşme-Bair la E., movila Suat-Iuc la N., dealul Topaslar la S. Are 4697 hect. întindere, din care 40 hect. ocupate de vatra satuluĭ şi restul, al locuitorilor. Populaţia este de 139 familiĭ cu 635 suflete, în maioritate Bulgarĭ.

Chioserlic, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Alibei-Chioi (şi pe al cătunuluĭ Acadîn). Izvoreşte din poalele sud-occidentale ale Dealuluĭ-Ciliculuĭ. Se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E. Cursul său descrie un arc de cerc, brăzdînd partea de S.-E. a plăşeĭ şi pe cea de N.-V. a comuneĭ; curge numaĭ prin pădurĭ; udă satul Acadîn în partea de E.; primeşte pe stînga pîrîul Culac-Cîzlar şi, după un curs de 4 kil., merge de se uneşte cu pîrîul Valea-Cişmeliĭ, spre a forma împreună pîrîul Acadîn, ce este un afluent al pîrîuluĭ Taiţa.

Chiostel, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul comuneĭ Alacapî, situat în partea nordică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, la 6 kil. spre N.-V. de cătunul de reşedinţă, Alacapî, şi la 1 kil. spre N. de extremitatea răsăriteană a bălţeĭ Carasu. Este situat în valea Chiostel, închis fiind dinspre V. de dealul Docuzol-Bair şi dinspre E. de dealul Chiostel şi dominat fiind de către vîrful Acbalcic-Uba, care se află situat la 2 kil. spre N. de com. şi are o înălţime de 59 metri.

Drumurĭ comunale pleacă în toate direcţiunile: spre Alacapî, spre Caratai, spre Dona-Chioi (Carol I), spre Docuzol şi spre Medjidia. Pe la Sudul său (la 1 ½ kil.) trece calea ferată Constanţa-Cernavoda.

Chioşcul-luĭ-Ioil, *movilă*, în partea de N.-E. a com. Filipeşti-de-Pădure, pl. Filipeşti, jud. Prahova. Aci se văd urme de zidurĭ vechĭ.

Chioveanul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul comuneĭ Corbul. E aşezat în partea de V. a comuneĭ, în cîmp, la 9 kil. spre V. de cătunul de reşedinţă, Corbul. Are o întindere de 10 hect. şi o populaţie de 40 fam., cu 240 suflete, din carĭ 22 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 6 persoane.

Chioveanul, *vale*, în pl. Borcea, jud. Ialomiţa, lîngă satul Mihaiŭ-Viteazul.

Chipereşti (*Pipereşti*), *sat*, com. Ţuţora, pl. Braniştea, jud. Iaşi, situat pe coasta despre N. a dealuluĭ Chipereşti, pe malul drept al rîuluĭ Jijia. Are o populaţie de 12 familiĭ, cu 181 suflete.

In sat este o biserică, făcută la 1835 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 eclesiarc. In acest loc a fost al 4-lea războiu între Ştefan-Vodă cu fratele său Iliaş la 6943 (1435)

Numărul vitelor e de 236 capete, din carĭ: 92 vite marĭ cornute, 91 oĭ, 16 caĭ şi 37 rîmătorĭ.

In acest sat fostul Domn, Grigorie Ghica, a făcut în anul 1775 o fabrică de postav.

Chipereşti, (Pipereşti), *deal*, pe coastele căruia e situat satul Chipereşti, com. Ţuţora, pl. Braniştea, jud. Iaşi. E acoperit de viĭ şi livezĭ.

Chipereşti, (Pipereşti), *trup de moşie*, ce ţine de com. Ruşi, în pl. Tutova, jud. Tutova.

Chipereşti, (Pipereşti), *pod*, judeţul Iaşi, pe apa Jijieĭ, peste care trece şoseaua naţională Iaşi-Ţuţora; maĭ în sus de pod se varsă Bahluiul în Jijia.

Chiperiul, (Piperul), *deal*, în raionul com. Colonești, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ.

Chiperiul, *pîrîŭ*, com. Buda, jud. Tecuciŭ. Izvoreşte din com. Colonești, din dealul cu acelaşĭ nume, udă com. Buda în direcţie E. la V. şi se varsă în Zeletin, în faţa satuluĭ Salahorul.

Chiperiul, saŭ **Piperul**, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul comuneĭ Valea-Raţeĭ. E aşezat în partea de N. a comuneĭ, pe o poiană din dealul Strejeşti, la 140 metri spre N.-V. de cătunul de reşedinţă. Are o întindere de 24 hect. şi o populaţie de 42 familiĭ, cu 157 suflete, din carĭ 45 contribuabilĭ. Ştiu carte 8 persoane.

Chipurile, *pîrîŭ*, izvoreşte din com. Pucheni şi se varsă în rîul Dîmboviţa, pe malul stîng, în raionul comuneĭ Cetăţeni-din-Vale, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muscel. In timpĭ secetoşĭ seacă.

Chipurile. (Vezĭ Trupurile-de-Pădure, jud. Muscel).

Chira, *sat vechiŭ*, ce s'a desfiinţat împreună cu satele Rîşnarul, Ştefănoaia şi Cioricești, pentru a se forma com. Ghirdoveni, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Chira (Vîrful-Babeĭ-), *colină*, în com. şi cătunul Calvini, judeţul Buzău.

Chiracul, *braţ* (prival), în insula Balta, pl. Ialomiţa-Balta, com. Feteşti, jud. Ialomiţa.

Chiraftei, *sat*, în com. Măstăcani,

www.dacoromanica.ro

pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, departe de 300 metri în spre V. de reşedinţa comunală. Teritoriul întreg al moşieĭ, pe care se află acest sat, este de 2431 hect., repartizate ast-fel: 1144 hect. arabile, 59 viĭ, 49 fineţe, 229 imaş, 96 vatra satuluĭ, 597 pădure şi 257 tufăriş; dintr'acestea, 401 hect. aparţin foştilor clăcaşĭ împroprietăriţĭ, locuitorĭ în sat, iar restul proprietăţeĭ marĭ reprezentată prin o moşie cu acelaşĭ nume.

In Chiraftei sînt 167 case, locuite de 687 suflete; o biserică, zidită în 1823 de ascendenţii luĭ Alecu Codreanu, proprietarul moşieĭ.

Chiraftei, *moşie* particulară de 2145 hect., în com. Măstăcani, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Chiraftei, *nume*, ce se dă *Pîrîuluĭ*-Paruluĭ saŭ Valea-Paruluĭ, judeţul Covurluiŭ, la vărsarea sa în lacul Covurluiŭ, unde desparte cătunele Chiraftei de Măstăcani.

Chiragi, *com. rur.*, din judeţul Constanţa, pl. Mangalia.

Este situată în partea de S. a judeţuluĭ, spre S.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea meridională a plăşeĭ, spre V. de Mangalia, reşedinţa eĭ. Comunele şi cătunele învecinate cu dînsa sunt: Sari-Ghiol, la 5 kil. în linie dreaptă (cătunul eĭ Acbaşi e la 6 kil. spre E.) spre E.; Hazaplar, la 5 kil. spre N., Cara-Omer, la 9 kil. spre V. (cătunul saŭ Daulul-Chioi se află la 5 kil. şi Canlî-Cicur la 7 kil. spre S.-V.)

Hotarul acesteĭ comune este următorul: Plecînd de la hotarul Dobrogeĭ către Bulgaria, de pe muchea dealuluĭ Muraci-Bair, merge spre N.-E., pe muchea dealuluĭ de maĭ sus; trece prin pichetul No. 10; urmează dealul Murfatcea-Cairac; tae valea Cara-Dere, de unde o ia spre N., trecînd la 500 metri spre E. de satul Daulu-Chioi; urmează muchea dealurilor Mezarlîc-Sîrtî şi Egi-Iuiuc; tae drumul Cara-Omer-Chiragi-Mangalia, de unde se dirige spre N.-V., trecînd prin vîrfurile Chiragi II şi Chiragi I, tăind valea Tirpan-Dere, şi ajunge în dealul Cara-Iuc; de aci hotarul se îndreaptă maĭ întîiŭ spre N.-E., coborînd dealul de maĭ sus, şi la 2 kil. spre S.-V. de satul Hazaplar se opreşte apucînd puţin spre S.; apoĭ, spre E., taie valea Casimcea, trecînd prin vîrful Casimcea şi ţinînd muchea dealuluĭ Hazaplar şi aceea a dealuluĭ Casimcea pănă la încrucişarea drumurilor Hazaplar-Mangalia şi Chiragi-Gheringec. De aci hotarul se îndreaptă spre S., ţinînd dealul Casimcea; trece prin vîrful Copacci pe la V. de movila Asan-Oba-Tepe; se dirige de aicĭ spre S.-V., urmînd valea Nalbantul; trece pe la E. de ruinele satuluĭ Nalbant, tăind Valea-Mangalieĭ şi drumul Cara-Omer-Mangalia; urcă dealul Sari-Ghiol, pănă în vîrful Sari-Ghiol, de unde o ia spre S.-E., pe muchea dealuluĭ sus numit; trece prin vîrful Sînîr-Tepe; intră în valea Popucci, pe la satul Popucci, pe care o urcă pe lîngă ciflicul Caciamac, pănă la muchea dealuluĭ Popucci, lîngă movila Cara-Tepe. De aicĭ hotarul ia direcţia vestică pe muchiile dealurilor Popucci, Cadi-Chioi şi Hoşcadin; tae valea Cuciuc-Dere-Culac; trece pe lîngă pichetele cu No. 4, 3 şi 9; urcă în dealul Muraci-Bair, în dreptul pichetuluĭ No 10, de unde am plecat.

Forma luĭ este aceea a unuĭ dreptunghiŭ neregulat a căruĭ lungime e de 60 kil. Intinderea totală a teritoriuluĭ e de 21222 pogoane, saŭ 10345 hect.

Se mărgineşte la N. cu com. rur. Hazaplar şi cătunul săŭ Mustafacî, de care se desparte prin dealurile Hazaplar şi Casimcea; la E. cu com. rur. Sari-Ghiol şi căt. Hagilar, de care se desparte prin dealul Casimcea, valea Nalbant, dealul Sari-Ghiol şi valea Popucci; la S. cu Bulgaria, de care se desparte prin dealurile Cadi-Chioi, Popucci şi Hoşcadin; iar la V. cu com. rur. Çara-Omer, despărţindu-se prin dealurile Muraci-Bair, Murfatcea-Cairac, Egi-Iuiuc şi Cara-Iuiuc.

Relieful soluluĭ săŭ este destul de accidentat. Este brăzdată de culmea Cara-Omer la V., de culmea Ilanlîc la E., culmea Muraci la S. şi culmea Hazaplar la N.

Dealurile cele maĭ însemnate sunt: Cara-Iuiuc, cu vîrful Chiragi I (120 m.), dominînd văile Daulu-Chioi-Culac, Tirpan-Dere; dealul Tirpan, cu vîrful Tirpan (104 m.), Hazaplar (120 m.) şi Casimcea, cu vîrfurile Casimcea (105 m.) şi Copucci (113 m.), dominînd văile Casimcea şi Nalbant, satele Chiragi, Deleuruşi şi Nalbant, valea Mangalia şi drumul Cara-Omer-Mangalia, la N. acoperite cu semănăturĭ şi fineţe şi făcînd parte din culmea Hazaplar; Sari-Ghiol cu vîrfurile Deleuruşi (70 m.), Sari-Ghiol (91 m.), Sînir-Tepe (102 m.), Sînîr-Tepe-Cadi-Chioi (106 m), avînd ca prelungire vestică dealurile Chiragi, cu vîrful Ulala (103 m.); Deleuruşi (70 m.) şi Acargea, cu vîrful Sînîr-Tepe-Cadi-Chioi (106 m.) la E., dominînd satele Chiragi, Nalbant, Deleuruşi, Acargea, Hoşcadin, Cadi-Chioi, Popucci şi acoperite cu fineţe şi semănăturĭ; dealul

www.dacoromanica.ro

Egi-Iuiuc, cu vîrfurile Cara-Iuc (117 m.), Chiragi II (123 m.), Mezarlîc-Sîrtî, cu vîrful Valali (102 m.); Acargea, cu vîrful Acargea I (107 m.), ambele ale culmeĭ Cara-Omer, brăzdează com. la V., dominînd văile Mangalieĭ cu adiacentele Tirpan-Dere şi Daulu-Chioi, satele Acargea şi Valali din partea vestică, de natură puţin stîncoasă, acoperită cu păşunĭ şi fîneţe. Dealurile Murfatcea-Cairac (129 m.), Valali-Bair (109 m.), Hoşcadin cu vîrful Buiuc-Tepe-Hoşcadin (117 m.), Cadi-Chioi (105 m.), Popucci cu vîrful Cara-Tepe (91 m.), toate ale culmeĭ Muraci-Bair, brăzdează com. la S., dominînd valea Mangalia cu adiacentele sale Daulu-Chioi-Culac, Cara-Dere, Cuciuc-Dere-Culac, Cadi-Chioi şi satele Valali, Hoşcadin, Cadi-Chioi şi Popucci din partea de S., de natură pietroasă, făcînd malul stîng al văeĭ Mangalia înalt şi stîncos şi acoperite cu fîneţe şi semănăturĭ.

Movile sunt 25, respîndite în diferite direcţiunĭ, maĭ cu seamă în partea estică; ele sunt parte naturale, parte artificiale şi acoperite cu verdeaţă.

Cursurĭ de apă propriŭ zise nu brăzdează com.; văile însă sunt numeroase şi însemnate. Teritoriul comuneĭ este brăzdat de valea Mangalia cu adiacentele sale. Ea vine din Bulgaria cu numele de valea Popucci, pănă la satul Cadi-Chioi; de aci ia pe cel de pe valea Hoşcadin pănă la satul Hoşcadin, de unde poartă numele de valea Acargea pănă la satul cu acelaşĭ nume. De aci se numeşte Chiragi pănă la satul Deleurușĭ, de unde se numeşte Sarĭ-Ghiol, pănă la deschiderea eĭ în capătul extrem vestic al laculuĭ Mangalia. Are o lungime de 25 kil. şi sub diferitele ei numirĭ trece prin satele Cadi-Chioi, Hoşcadin, Acargea, Chiragi, Deleurușĭ, Nalbant, Sarĭ-Ghiol şi Acbaşi. Malurile sale sunt înalte şi pietroase. Prin ea merge Cara-Omer-Mangalia. Adiacentele sale sunt toate pe stînga (cele de pe dreapta sunt scurte şi fără însemnătate). Principalele sunt: Cadi-Chioi-Ceair, ce se deschide lîngă satul Cadi-Chioi; Hoşcadin-Culac, înaltă şi stîncoasă, deschizîndu-se la V. de satul cu acelaşĭ nume; Valali, formată din văile Daulu-Chioi-Ceair, Cara-Dere şi Cuciuc-Dere-Culac, unindu-se în satul Valali, şi care se deschide la S. de satul Acargea; Tirpan-Dere, lîngă satul Chiragi; Casimcea, la E. de acelaşĭ sat; Nalbant şi Deleurușĭ, înalte şi stîncoase, lîngă satele cu acelaşĭ nume.

Cătunele care compun comuna sunt următoarele: Chiragi saŭ Cheragi, reşedinţa, în partea nordică a comuneĭ, pe ambele malurĭ ale văeĭ Chiragi saŭ Mangalia, închis de dealul Tirpan la N., Egi-Iuc la V., Chiragi la S. şi S.-E., întinzîndu-se şi pe valea Tirpan-Dere în sus şi aşezat pe un teren pietros. Casele sunt aşezate d'alungul drumuluĭ Cara-Omer-Mangalia. Sunt marĭ, bine zidite, înconjurate cu grădiniţe şi aşezate pe patru uliţĭ ce se întretaie cruciş. Deleurușĭ, în partea estică a comuneĭ, la 2 kil. spre E. de cătunul Chiragi, reşedinţa comuneĭ, în valea Mangalia saŭ Chiragi, închis de dealurile Casimcea la N şi Deleurușĭ la S., întinzîndu-se şi pe pietroasa vale Deleurușĭ şi înconjurat de stîncĭ înalte şi frumoase; satul e aşezat pe un teren pietros; casele sunt micĭ, îngrămădite şi aşezate pe vre-o două uliţĭ micĭ şi strîmte. Acargea, situat în partea centrală a comuneĭ, la 4 kil. spre S. de satul Chiragi, reşedinţa comuneĭ, pe valea Acargea saŭ Mangalia, închis şi dominat la V. de dealul Mezarlîc-Sîrtî, cu vîrfurile Arcagea I şi Valali, iar la E. de dealul Chiragi, cu vîrfurile Ulala, Cheragi şi Arcagea II, şi Acargea cu vîrful Sînîr-Tepe-Cadi-Chioi, aşezat pe teren stîncos. Valali, aşezat în partea meridională a comuneĭ, la 5 kil. spre S.-V. de cătr. Chiragi, reşedinţa comuneĭ, pe valea Valali la întrunirea celor treĭ văĭ ce o formează: Dauluc-Chioi-Ceair, Cara-Dere şi Cuciuc-Culac-Dere, închis şi dominat la N. de dealul Mezarlîc-Sîrtî cu vîrful Valali, la S.-V. de dealul Valali, la S.-E. de dealul Hoşcadin cu vîrful Buiuc-Tepe-Hoşcadin, la E. de dealul Acargea cu vîrful Sînîr-Tepe-Cadi-Chioi. Hoşcadin, în partea de Sud a com., la 6 kil. spre S. de satul Chiragi, reşedinţa comuneĭ, este format din cîte-va case aşezate pe un teren înalt şi stîncos, între văile Hoşcadin (saŭ Mangalia) şi adiacenta sa Hoşcadin-Ceair; e închis şi dominat la N. şi E. de dealul Acargea cu vîrful Sînîr-Tepe-Cadi-Chioi, la S. şi V. de dealul Hoşcadin cu vîrful Buiuc-Tepe-Hoşcadin. Cadi-Chioi, aşezat în partea meridională a com., la 7 kil., spre S. de cătr. Chiragi, reşedinţa comuneĭ, pe văile Popucci (saŭ Mangalia) şi Cadi-Chioi-Ceair, la întrunirea lor, pe un teren pietros închis şi dominat la N. de dealul Sarĭ-Ghiol cu vîrful Sînîr-Tepe şi Acargea cu vîrful Sînîr-Tepe-Cadi-Chioi, la S. şi V. de dealul Cadi-Chioi, la S.-E. de dealul Popucci. E un sat măricel cu aspect plăcut, înconjurat de stîncĭ înalte. Casele sunt bine zidite şi strînse la un loc. Afară de aceste sate maĭ avem şi

www.dacoromanica.ro

ruinele a trei sate, ce azi sunt reduse la cîte-va locuințe. Focul și năvălirile turcești din ultimul războiu le-au distrus. Aceste sate sunt: Casimcea, la N. comunei, la 2 kil. spre N.-E. de cătunul Chiragi, reședința comunei, pe un teren înalt și pietros al văei Casimcea, închis și dominat la Vest de dealul Tîrpan cu vîrfurile Tîrpan și Chiragi II, la N. de dealul Hazaplar cu vîrful Casimcea, la E. și S. de dealul Casimcea; astăzi mai sunt cîte-va case răspîndite. Nalbant, așezat în partea de E. a comunei, la 3 kil. spre E. de cătunul Chiragi, reședința comunei, pe valea Sari-Ghiol (sau Mangalia), pe drumul Cara-Omer-Mangalia, lîngă valea Nalbant, înconjurat cu stînci înalte și găurite; e compus din cîteva case răspîndite, dominate la N. și V. de dealul Casimcea, la E. de movila Asan-Oba-Tepe, și la S. de dealul Sari-Ghiol cu vîrful Sari-Ghiol. Popucci, în partea de S. a comunei, la 7 kil. spre S.-E. de cătunul Chiragi, reședința comunei, pe valea Popucci (sau Mangalia), pe un teren pietros dominat de stîncosul deal Popucci la S. și V. și culmea Ilanlîc la N. și E. cu vîrfurile Popucci și Murzac-Tepe.

Populația comunei în 1892 era de 194 familii sau 861 suflete. In 1896 populația era de 1066 suflete, din cari: 459 bărbați, 402 femei; 460 necăsătoriți, 376 căsătoriți: știu carte 8, nu știu 853.

Din aceștia, 534 sunt cetățeni Romîni, 327 supuși străini; 88 ortodoxi, 268 luterani și catolici, 505 mahometani.

In com. sunt 467 agricultori și meseriași; 1 comerciant; împroprietăriți sunt 810, neîmproprietăriți 51.

Sunt 257 contribuabili.

In ceea-ce privește întinderea și felul terenului, cele 10345 hect. ale comunei se împart astfel: 84 hect. teren neproductiv (ocupat de vatra satelor); 10361 hect. teren productiv (din cari 3515 hect. ale statului cu proprietarii și 6746 ale locuitorilor); din acesta: 6812 hect. teren cultivat (din care 2270 hect. ale statului cu proprietarii și 4542 hect. ale locuitorilor); 1522 hect. teren necultivat (din care 405 hect. ale statului cu proprietarii și 1117 hect. ale locuitorilor); 1926 hect. teren izlaz (din care 839 hect. ale statului cu proprietarii și 1087 hect. ale locuitorilor); 1 hectar teren vii (al locuitorilor).

In comună sunt 191 plugari, cari au: 185 care și căruțe, 114 pluguri, 21 mașini de secerat, 9 mașini de bătut porumb, 24 grape de fier și 2 trioare.

Animale sunt: 390 cai, 757 boi, 10 bivoli, 29 asini, 14700 oi, 36 capre, 114 porci; în total 16036 capete.

Sunt 7 mori de vînt.

Comerciul se face de 3 comercianți, prin gara Murfatlar, la 60 kil. spre N.-V.

Budgetul comunei este la venituri de 5569 lei și la cheltueli de 1745 lei.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Mangalia-Cara-Omer, care trece prin comună; apoi drumuri vecinale și comunale, cari unesc cătunele între ele și cu satele învecinate, ca Sari-Ghiol, Hagilar, Copucci, Casimea, Hoșcadin, Valali, etc.

Biserică ortodoxă nu este în comună, populațiunea creștină fiind puțin numeroasă; catolicii au 2 case de rugăciuni și mahometanii au 3 geamii, deservite de 3 hogi.

Chirana, *movilă*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, teritoriul comunei Piua-Petrii.

Chirana, *pădure*, a statului, în plasa Ialomița-Balta, com. Țăndărei, jud. Ialomița. Formează cu pădurea Cotul-Epurelui, un trup de 275 hect., avînd esență de stejar.

Chirca, *sat*, pl. Cobia, cătunul comunei Cojocarul, jud. Dîmbovița.

Chirca, sau **Chirculeasca**, *sat*, pl. Sabarul, județul Ilfov; face parte din com. rur. Vîrtejul-Nefliu. Este situat la E. de Vîrtejul, pe țărmul stîng al rîului Sabarul:

Are o populație de 141 locuitori.

Se întinde pe o suprafață de 291 hect., din cari 200 aparțin d-lui G. Săvulescu și 91 locuitorilor. Proprietarul cultivă 140 hect. (24 sterpe, 20 izlaz și 7 pădure). Locuitorii cultivă 62 hect. (15 sterpe și 14 izlaz).

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 100 și al celor mici de 10.

Chirca, *pisc*, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, jud. Dolj.

Chirca, *pisc*, la distanță de 1 kil. de com. Prundeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Chirceşti, *sat*, în partea de N. a comunei Micleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiu. Se compune din trei sate: Chirceşti-Ruşi, situat pe înclinarea sud-estică a podişului dealului Văei-Seci. Locuitorii acestui sat sunt coloniști din Bucovina, veniți aici după luarea acestei provincii de către Nemți; Chirceşti-Moldoveni, situat pe coasta nord-

www.dacoromanica.ro

vestică a dealuluĭ Văeĭ-Secĭ și Văleni, situat sub poala dealuluĭ cu acelașĭ nume. Are o suprafață de 1558 hectare, din carĭ: 236 hect. sunt pădure și 852 hect. loc de arat, fînaț, imaș, ale proprietățeĭ, iar 470 hect. sunt ale locuitorilor, cu o populație de 148 familiĭ, saŭ 600 suflete, din carĭ 2 familiĭ Evreĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 eclesiarcĭ, făcută la anul 1810 de Al. Hrisoverghi, fost proprietar al moșieĭ.

Sunt 3 iazurĭ și 3 cîrciumĭ.

Numărul vitelor e de 442 vite marĭ cornute, 42 caĭ, 1350 oĭ și 139 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 72 pluguri și 61 care cu boĭ și cu caĭ. Sunt 81 stupĭ.

Chirceşti, *deal,* formează hotarul între satele Șerbești din comuna Cortești și Chircești, din com. Micleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Incepe din șoseaua Vasluiŭ-Iași și continuă spre E.

Chirceşti, *pîrîŭ,* izvorește de sub dealul numit Lacul, din satul Chircești-Ruși, comuna Micleşti, pl. Crasna, județul Vasluiŭ. Se unește mai jos, cu un izvor de la locul numit Rața, după care luînd direcțiunea spre S., trece prin mijlocul satuluĭ Micleşti, iar la marginea satuluĭ despre S., primind Pîrîul-Fundătureĭ ce izvorește din Valea-Fundătureĭ, îșĭ ia direcțiunea spre V., apoĭ la locul numit Valea-Raculuĭ, maĭ primește un alt pîrîu ce vine din satul Popești. De acolo sub numele de Popești, formează o singură albie; trece prin un iaz de pe teritoriul com. Solești, tae apoĭ șoseaua națională Iași-Vasluiŭ, și nu departe de ea, se varsă în pîrîul Vasluеț.

Chirchineţul. *prival,* jud. Brăila, la S. de Coităneasa; începe din dreapta Cremeneĭ, o ramură începe de la V. de prival și dă în japșa Ecapa la E.; alta începe din V. privaluluĭ și dă în iezerul Gîsca la S.-V.

Chirci, *sat,* face parte din com. rur. Bărăști-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Cade în centrul comuneĭ, maĭ spre S.-E. de cătunul Bărăști. Are o populație de 560 locuitorĭ.

Chircia, *pădure,* în partea de S. a comuneĭ Dracșani, pl. Miletinul, jud. Botoșani, compusă din stejar și carpen. Are o suprafață de 429 hect.

Chircu, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Ivănești, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Chircu, *ponor,* pe teritoriul satuluĭ Ivănești, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Chircu, *vale,* se întinde pe lîngă dealul Chircul, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Chirculeasca, *moșie,* în județul Buzăŭ, com. Costești, cătunul Groșani, are 90 hectare, toate arabile.

Chirculeasca, *moșie,* în județul Buzăŭ, comuna Simileasca, căt. Spătarul. Are 58 hectare, din care 40 arabile, 6 fîneață și 12 pădure.

Chirculeasca. (Vezĭ Chirca, pl. Sabarul, jud. Ilfov).

Chirculescul, *deal,* comuna Leurdeni, plasa Podgoria, județul Muscel.

Chirculeşti, *cătun,* pendinte de com. Stoenești-Chirculeștĭ, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca. E situat pe malul drept al apeĭ Argeșul. Suprafață totală a moșieĭ este de 1800 hectare, s'a dat la 1864 la 40 locuitorĭ împroprietăriță 152 hectare. Venitul anual este de 22.000 leĭ. Este departe de București 24 kil., de Giurgiu 48 kil.; pe la marginea despre V. a satuluĭ trece apa Neajlovul, care se apropie aci de rîul Argeșuluĭ. Are o pădure de luncă de 170 hectare.

Chirculeşti, saŭ **Mărіuţa,** *cătun,* în jud. Vlașca, pendinte de com. Ruși-luĭ-Asan.

Chirculeşti, *mahala,* în comuna rur. Greci, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Chirculeşti, *mahala,* în județul Mehedinți, plaiul Cloșani, com. Baia-de-Aramă.

Chirculeşti, *pîrîŭ,* în com. rur. Ruptura, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Chirculeştĭ (Fraţiĭ-), *vechie numire* a căt. Groșani, din com. Costești, jud. Buzăŭ.

Chirculeştĭ (Fraţiĭ-), *moșie,* în com. Costești, căt. Groșani, jud. Buzăŭ. Are 90 hect., din care 14 pădure, restul arabil.

Chirdolul. (Vezĭ Zăvoaiele-Sfinților, jud. Olt).

Chiriac (Moara-luĭ-Alexe-), *locuință izolată,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Ali-Bei-Chioi, și al cătunuluĭ Acadîn. E situată în partea sud-estică a plășeĭ și nord-vestică a comuneĭ, pe malul stîng al pîrîuluĭ Valea-Bo-

www.dacoromanica.ro

clogea, afluent al pîrîului Taița, la poalele dealului Boclogea.

Chiriac (Puțul-luĭ-Moș-), *locuință izolată*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncavița, în partea nord-vestică a plășeĭ și a comuneĭ, pe o vale între dealul Milan și Movila-Mare și lîngă niște viĭ, la 2 kil. spre N.-V. de satul Luncavița.

Chiriacul, *com. rur.*, compusă din cătunelele: Beiul, Chiriacul, Moșteni-Călărășanĭ, și cu trupul nelocuit Măcărăul, pl. Marginea, jud. Vlașca. Chiriacul cu Beiul, aparține d-lor Apostol Mănescu, I. C. Bălăceanu și Ferdinand Ghica. E situată pe valea cu același nume, la marginea plășeĭ despre Cîlnișteа, departe de București de 58 kil., de Giurgiu de 26 kil. și de Stănești, reședința plășeĭ, de 14 kilom.

Suprafața totală a moșieĭ este 7008 hect. Măcărăul are 400 hect. și Călărășeni-Moștenĭ 388 hect. Estimată de Creditul Funciar Rural din București, numaĭ două părțĭ din Chiriacul cu Beiul, ca avînd o valoare de 1 milion leĭ, este arendată cu 70000 leĭ. Măcărăul se arendează cu Gubavia ce aparține statuluĭ cu 8600 leĭ. Cătunul Moșteni-Călărășani cu o suprafață de 395 hect. și Măcărăul nelocuit, are o suprafață de 400 hect. Pe Măcărăul este pădure de 400 hect., pe Chiriacul 25 hect. In toată com. s'a împroprietărit după legea rurală 502 locuitorĭ, luînd o suprafață de 1400 hect. Această comună are 3 biserici, deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți.

Aceste cătune sunt depărtate între ele la 6½ kil. Aci este o școală de zid, bine întreținută cu 4 clase mixte condusă de o învățătoare. In 1888 a fost frecuentată de 59 băeți și 1 fată, din 90 băeți și 50 fete cu vîrstă de școală. In această comună, în 1887, a fost 2547 suflete, cu 545 familiĭ, din carĭ 482 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ pe 1888 era de 19122 leĭ la venitурĭ și de 17470 leĭ la cheltuelĭ.

In 1887 s'a arat 3800 hect.

Vite sunt: 1040 boĭ, 260 bivolĭ, 2260 caĭ, 3600 oĭ, 150 capre, 45 rîmătorĭ și 42 asinĭ.

In sat se află două eleștae; ambele sunt pe valea Chiriacul.

Sunt 10 cîrciumĭ; o moară de foc.

Chiriacul, *cătun*, pendinte de comuna Chiriacul, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Aci e o biserică făcută la 1824 cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

In acest cătun este școala comunală și primăria.

Chiriacul, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. și căt. Lapoșul, acoperită de semănăturĭ.

Chiriacul, *ponor*, pe teritoriul satuluĭ din com. Păltinișul, plasa Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Chiriacul, *pîrîiaș*, în com. Vînători-Neamțuluĭ, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. Izvorește din munțĭ ce se ridică spre N.-E. mănăstireĭ Neamțu, și se varsă pe stînga pîrîiașuluĭ Nemțișorul.

Chiriacul, *pîrîŭ*, în com. Borca, județul Suceava; izvorește din muntele Secul și, după un curs de peste 3 kil., se varsă în Bistrița; formează hotar între com. Borca și Mădeiul.

Chiriacul, *prival*, jud. Brăila. Incepe din Dunărea-Vapoarelor și dă în iezerul Cucova.

Chiriacul, *vale*, ce trece prin cătunul Chiriacul, pl. Marginea, județul Vlașca; pe această vale este un eleșteŭ.

Chiriaculuĭ (Fîntîna-), *fîntînă*, în orașul Craiova, pl. Ocolul, jud. Dolj.

Chiriaculuĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. și căt. Lapoșul.

Chiriazi (Dealul-), *colină*, în județul Buzăŭ, comuna și căt. Cislăul. Incepe dintre cătunele Buda și Scărișoara și se întinde pănă la Muchea-Hoților.

Chirica, *deal*, la marginea de V. a comuneĭ Crăești, plasa Stănișești, jud. Tecuciŭ. Este o ramificațiune a dealuluĭ Bălătești; merge în direcție de la V. la E.

Chiricanul, *vale*, jud. Vlașca, începe din Vișina, merge pe la hotarul Petrești, Hanul-luĭ-Pală, Sîrbeni cu Moara-din-Groapă, Udeni cu Vadul-Stancheĭ și se varsă în Neajlov pe la Vînători; se află în plasa Neajlovuluĭ.

Chiricea, *loc.* (Vezĭ Șerbănești, localitate, com. Bășești, plasa Mijlocul, jud. Falciŭ).

Chiriceasca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Glîmbocelul, pl. Podgoria, jud. Muscel, avînd împreună cu trupurile: Goleasca, Băneasa, Dinuleasa, Cîlceasca, Tomeasca, Gherăsoaia și Chițeasca, o întindere de 1350 hect. compuse din stejar, fag, carpen și jugastru.

www.dacoromanica.ro

Chiriceni, *pădure.* (Vezĭ Pomîrla, pădure, com. Pomîrla, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ).

Chiriceşti, *sat,* face parte din com. rur. Cermegeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Aci e reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 310 locuitorĭ (140 bărbaţĭ şi 170 femeĭ). Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 44.

Chiricuş, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul comuneĭ Leontineşti.

Chiricuţa (Rîureniĭ-Noĭ), *sat,* jud. Ilfov, face parte din com. rur. Pîrlita-Sărueşti, pl. Negoeşti. Este situat spre S. pe Pîrlita.

Se întinde pe o suprafaţă de 335 hect. proprietatea d-luĭ P. Rîureanu, din carĭ se cultivă 150 hect. (148 sunt sterpe, 35 izlaz, restul vie).

Populaţia e de 32 suflete.

Numărul vitelor marĭ e de 65 şi al celor micĭ de 32.

Chirie, *iaz,* jud. Buzăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, lîngă satul Pătrăşcani.

Chirigelul, saŭ **Chiricelul**, *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, situat la S. de vîrful Leloiţa, în şira Laposuluĭ.

Chirigul. (V. Bicazul, moşie, jud. Neamţu).

Chirilă, *sat,* pe moşia şi în com. Broşteni, jud. Suceava. Înşirat pe ţărmurile pîrîuluĭ cu acest nume, numără 72 case, populate cu 75 capĭ de familie, saŭ 268 suflete, din carĭ 135 bărbaţĭ şi 133 femeĭ. Are 76 contribuabilĭ. Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 9 fruntaşĭ, 17 pălmaşĭ şi 11 codaşĭ, stăpînind 145 fălcĭ, afară de ceĭ cu cîte 10 prăjinĭ. Biserica din Cojoci şi şcoala din Crucea servesc acestuĭ sat. O singură cărare pentru pietonĭ şi călărĭ ce duce la schitul Rarăul, leagă satul de reşedinţa comuneĭ.

In 1803, «Chirilul răzăşesc avea 35 liuzĭ ce plăteaŭ 936 leĭ bir anual». («Uricarul», VII, p. 255).

Chirilă, *deal,* jud. Neamţu, în ramura Tazlăul, pe teritoriul moşieĭ Tarcăul.

Chirilă, *vîrf,* pe dealul Nucetul, com. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Chirilă, *grind,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. Satul-Noŭ (şi pe al cătunuluĭ Letea), în partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Are forma lunguiaţă, întindere de 20 hect. E neproductiv.

Chirilă, *pîrîiaş,* pe moşia Tarcăul, com. Pîngaraţi, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; izvoreşte din coastele despre S.-V. a ramureĭ Tazlăul, vărsîndu-se pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Tarcăul, în dreptul schituluĭ Tarcăul.

Chirilă, *pîrîŭ,* ce străbate satul cu acest nume, jud. Suceava. Izvoreşte de sub Todicescul, şi, după un curs de 4½ kil., în care a învîrtit 2 morişte, se aruncă în Bistriţa.

Are de tributarĭ pe: Surgelul, Pîrîul-Arşiţeĭ, Pîrîul-luĭ-Holoboca şi al Afinişuluĭ.

Chirilă, *fîntînă,* în com. Bunesti, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Chirilă (Poiana-luĭ-), *poiană,* în com. Bozieni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, formată în fâşia pădureĭ ce se întinde spre Sudul pădureĭ Corboaia, în apropiere de poiana Crucerul. Terenurile sale servă pentru arătură.

Chirileĭ (Dealul-), *deal,* servă de imaş satuluĭ Bucla, din com. Dolhasca, jud. Suceava, şi conţine bogate cariere de piatră bună de construcţie.

Chirilenilor (Pîrîul-). (V. Tăeturile, pîrîŭ, jud. Suceava).

Chirileşti, *cătun,* al com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ. E situat pe malul drept al rîuluĭ Buzăul, puţin maĭ jos de Gura-Cătiaşuluĭ, staţiune de birjĭ în drumul băilor Bîsca. Are 190 locuitorĭ şi 38 case.

Chirileşti, saŭ **Oarba**, în com. Rogojeni, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ, în partea vestică şi la depărtare de vr'o 5 kil. de reşedinţa comunală. Are o populaţie de 250 case, 226 familiĭ, cu 1115 suflete. E cel maĭ mare cătun din com. Rogojeni. Locuitoriĭ, foştĭ clăcaşĭ împroprietăriţĭ, posedă vr'o 520 hectare pămînt, iar restul moşieĭ aparţine proprietăţeĭ marĭ. In acest sat e o biserică, cu hramul Sf. Spiridon, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Este şi o şcoală.

Chirileşti, *pădure,* în spre V. de satul cu acelaşĭ nume, com. Rogojeni, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Chirileştilor (Valea-), *vale,* pe care e aşezat satul Chirileşti, jud. Covurluiŭ.

Chiriloaia, *cătun,* jud. Brăila, situat în partea de mijloc a ostrovuluĭ Ruptura, la Est de

www.dacoromanica.ro

Chiscani și la N.-E. de Iezerul-luĭ-Moș-Stan.

Chiriloaia, *baltă* mocirloasă, în suprafață de 50 prăjinĭ, pe șesul Siretuluĭ, în com. Stolniceni, jud. Suceava.

Chiriloaia, *deal*, se întinde de la E. la S., în marginea satuluĭ și com. Bohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciu.

Chiriloiul, *cătun*, jud. Brăila, situat în partea de N. a ostrovuluĭ Ruptura.

Chirișlic, *sat*, în județul Tulcea, plasa Istruluĭ, căt. comuneĭ Tocsof, așezat în partea de S. a plășeĭ și a comuneĭ, pe malul stîng al pîrîuluĭ Casimcea saŭ Tașăul, la 3 kil. spre S. de reședință. Intinderea e de 18 hectare. Populațiunea este toată tătărească. Sunt 28 fam., cu 92 sufl. In apropiere se află și o peșteră, într'o vale cu pereții stîncoșĭ.

Chirișlic, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ Tocsof și pe al cătunuluĭ Chirișlic. Se desface din dealul Ghelingec-Bair; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea sud-vestică a plășeĭ și a comuneĭ. Se întinde printre pîrîul Casimcea și afluentul săŭ valea Chirișlic, pe care o închide între dînsul și dealul Cara-Tepe-Bair. De o-parte și de alta, părețiĭ luĭ sunt stîncoșĭ și stratificațĭ. In dealul Chirișlic, se găsește o peșteră formată de o dislocație a stîncilor și care a fost mărită de ciobanĭ. Dealul are 137 metri înălțime. Este punct trigonometric de rangul al 3-a, dominînd asupra satuluĭ Chirișlic. Este acoperit cu pășunĭ și fînețe.

Chirișlic, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ Tocsof și pe al cătunuluĭ Chirișlic. Izvorește din dealul Chirișlic-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea sudică a plășeĭ și a comuneĭ. Curge printre dealurile Cara-Tepe-Bair și Chirișlic-Bair, și după 4 kil. de curs, se varsă în pîrîul Casimcea, pe dreapta, ceva maĭ jos de satul Chirișlic. Malurile sale sunt stîncoase.

Chirișlic - Bair, *deal*, în județul Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Enigea și pe al cătunuluĭ Malceova. Se desface din vîrful Siribei-Iuiuc și se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune de la S. spre N., mergînd printre văile Chirișlic-Culac și Chior-Curu-Ceair. Este situat maĭ mult în centrul plășeĭ și Nord-Estul comuneĭ. Are o înălțime medie de 135 metri și este acoperit maĭ mult cu semănăturĭ.

Chirișlic-Bair, *deal*, în județul Constanța, pl. Constanța, pe teritoriul comuneĭ rurale Pazarlî. Se întinde pe la Nord-Vestul satuluĭ Pazarlî, printre valea Ester și dealul Ghelingec-Bair, avînd o direcțiune de la S.-V. către N.-E. Are 134 metri înălțime, cu care domină satul Pazarlî și drumurile comunale Pazarlî-Chirișlic (Tulcea) și Ester-Ghelingec. Este situat în partea nord-vestică a plășeĭ și a comuneĭ, la hotarul județelor Tulcea și Constanța.

Chirișlic-Culac, *vale*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Enigea și pe al cătunuluĭ săŭ Malceova. Se desface din dealul Canlî, și îndreptîndu-se către N., merge printre dealurile Ceșme și Chirișlic-Bair; se unește cu valea Chior-Curu-Ceair; formează valea Uzun-Ceair, care se deschide în valea Caramancea. Este situată cam în centrul plășeĭ și în partea estică a comuneĭ.

Chirișlic-Iuc, *movilă*, în județul Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul comuneĭ urbane Mangalia, la 1 1/2 kil. maĭ spre N.-V. de oraș și la S.-V. laculuĭ Ciucura. Este așezat pe culmea dealuluĭ Mangalia și are o înălțime de 43 de metri, dominînd prin înălțimea sa Marea, portul Mangalia, valea Mangalia, iezerul Mangalia, lacul Ciucur, precum și drumurile comunale și șoselele județene carĭ duc de la Mangalia la satele următoare: Ascilar, Copucci, Sari-Ghiol, Hazaplar, Urlu-Chioi și Tuzla. Este situat în partea estică a plășeĭ și a comuneĭ și la 1 1/2 kil. depărtare de Mare.

Chirișlic-Orman, *pădure*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Para-Chioi pe al cătunuluĭ Calaigi E situată în partea meridională a plășeĭ și a comuneĭ, pe ramificațiile orientale ale dealuluĭ Seran-Culac-Bair și Cara-Peletic-Artasi. Satul Calaigi e așezat chiar în marginea sa estică Are o întindere de 130 hect., avînd ca esențe principale fagul, mesteacănul, etc. Este un rest din întinsa pădure numită Calaigi, ce acoperea maĭ tot teritoriul comuneĭ Para-Chioi. Printr'însa trece un drum comunal ce duce de la Calaigi la Para-Chioi și Regep-Cuius.

Chirișlic-Orman, *pădure*, în jud. Constanța, pl. Silistra - Nouă, comuna Gărvanul, căt. Gărvanul-Mare. Este situată pe ramifi-

www.dacoromanica.ro

caţiile de S.-E. ale dealuluĭ Sirt-Iol-Bair, în partea de S. a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ. E străbătută de drumul comunal Lipniţa-Veli-Chioi.

Esenţele principale: fag, mesteacăn, etc.

Chirişliva, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Ciucurova. Se desface din nodul central al Dobrogeĭ, format de dealurile Topologul, Sultan-Bair, Baş-Punar şi Chirişliva; se îndreaptă spre E.; avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Se întinde printre pîrîul Ciucurova (saŭ Slava-Cercheză) şi valea Chirişliva, afluent al văeĭ Slava-Rusă; la E. se prelungeşte cu dealul Ciucurova. Se ridică pănă la o înălţime de 360 m., fiind şi punct trigonometric de observaţie de rangul al 2-lea. E acoperit în toată întinderea sa numaĭ cu păduriĭ. Pe la poalele de V. merge drumul comunal Topologul-Ciucurova, cu o ramificaţie spre Atmagea.

Chirişliva, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, şi pe teritoriul com. rur. Ciucurova. Izvoreşte din poalele de S. ale dealuluĭ Chirişliva. Se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la N.-V. la S.-E.; brăzdează partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ; curge printre dealurile păduroase Chirişliva şi Baş-Punar; taie drumul comunal Hagi-Omer-Ciucurova, şi, după un curs de 8 kil., merge de se uneşte cu pîrîul Baş-Punar, tocmaĭ în dreptul satuluĭ Baş-Punar, udînd astfel şi teritoriul de V. al comuneĭ Slava-Rusă, spre a forma împreună pîrîul Slava-Rusă, care, unită cu Slava-Cercheză, se varsă în iezerul Goloviţa.

Chiritina, *lac*, pe proprietatea Petroşani, pl. Marginea, judeţul Vlaşca.

Chiriţa, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Bolboşi, spre S. de comună, începe din dreptul Primărieĭ şi merge spre N.-V. pănă intră în comuna Sura, din jud. Mehedinţi. E acoperit cu pădure.

Chiriţa, *iaz*, în partea despre V. a com. Holboca, pl. Braniştea, jud. Iaşi, cu o suprafaţă de 19 hect. E format din pîrîul Valea-Lungă.

Chiriţă (Braniştea-luĭ-), *braniştе*, situată pe moşia statuluĭ Băseşti, jud. Teleorman. Este un pîlc de pădure în întindere de cîte-va hect.

Chiriţă (Crucea luĭ-), *loc izolat*, în com. Bălăneşti, pe hotarul cĭ despre com. Boziorul, jud. Buzăŭ.

Chiriţeĭ (Valea), *vale*, jud. Teleorman, între comunele Lisa şi Piatra, spre N.-V.

Chiriţelor (Prundul-), *ostrov*, în Dunăre, jud. Romanaţi. Are o pădure de 36 pog. Depinde de com. Gîrcovul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Chiriţeşti, *sat*, face parte din com. rur. Drajna-d.-j., pl. Teleajenul, jud. Prahova. Are o populaţiune de 114 loc., din carĭ: 55 bărbaţĭ şi 59 femeĭ.

Chiriţeşti, *sat*, face parte din com. rur. Rîjleţul-Vieroş, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 136 locuitorĭ.

Chiriţeşti, *sat*, face parte din com. rur. Vaţa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Cade în partea de S.-V. a comuneĭ. Are o populaţiune de 326 locuitorĭ. Aci e o biserică cu următoarea inscripţie:

«Cu vrerea şi ajutoriu Împăratuluĭ ceresc, s'aŭ ridicat din temelie această sfîntă şi Dumnezeească biserică, ce se prăznueşte cu hramul Sf. Nicolae şi Cuvioasa Paraschiva şi s'aŭ ridicat în zilele Prea Înălţatuluĭ nostru Împărat Nicolae Pavlovicĭ, a toată Rusia şi Mitropolit fiind Grigorie, şi cu toată cheltuiala de la 10 ctitorĭ: Popa Gheorghe Chiriţescu şi alţiĭ. Leatul 1833».

Chiriţeşti, *mahala*, în com. rur. Bîltanele, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Chiriţoaia, *lac*, în jud. R.-Sărat, plasa Oraşul, com. Odobasca, aşezat în partea de V. a com.

Chiriţuluĭ, (Tufele-de-la-Podul-), *păduricе*, în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-s., comuna Slobozia; prin ea trece calea fierată şi şoseaua naţională ce duc la Focşani.

Chirivoaia, *pîrîŭ*, jud. Botoşani; izvoreşte din balta Chirivoaia, de sub dealul Chirivoaia; trece pe proprietatea locuitorilor din satul Orăşeni, com. Curteşti, şi se varsă în pîrîul Miletin.

Chirnogi, *com. rur.*, pl. Oltenita, jud. Ilfov, situată spre S.-E. de Bucureşti, nu departe de ţărmul drept al rîuluĭ Argeş, 60 kil. departe de Bucureşti. Stă în legătură cu Oltenita-Urbană prin o şosea vecinală. Este după com. Lipia-Bojdanĭ, cea maĭ mare comună din jud Ilfov.

Se întinde pe o suprafaţă de 9440 hect., cu o populaţie de 4620 locuitorĭ, carĭ trăesc în 778 case şi 8 bordee.

Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti şi d-niĭ N. şi G. Daniilescu aŭ 7000 hect. şi locuitoriĭ

www.dacoromanica.ro

2440 hect. Proprietarii cultivă 2600 hect. (1100 rămîn sterpe; 2150 sunt izlaz, 300 vie şi restul pădure). Locuitorii cultivă 1952 hect. (332 sterpe, 150 izlaz şi 6 vie).

Sunt 691 contribuabili.

Budgetul comunei este de 8144 lei la venituri şi de 8071 lei la cheltueli.

In comună sunt 3 biserici, deservite de 4 preoţi şi 6 cîntăreţi; cu hramurile Sf. Nicolae, Sf. Lazar şi Adormirea; sunt două şcoale (una de băeţi şi alta de fete) frecuentate obicinuit de 128 elevi şi 42 eleve, cu întreţinerea cărora statul şi comuna cheltuesc anual 3462 lei. Localul şcoalei s'a construit de judeţ în anul 1886.

In raionul comunei mai sunt: 2 mori cu aburi, 2 maşini de treerat cu aburi, 2 bălţi şi 2 poduri stătătoare.

Numărul vitelor mari e de 2853 (781 cai şi epe, 4 armăsari, 1251 boi, 743 vaci şi viţei, 7 tauri, 67 bivoli şi bivolite) şi al celor mici de 10,178 (1594 porci şi 8584 oi).

Dintre locuitori, 1036 sunt plugari, 26 industriaşi, 286 au diferite profesiuni. Arătura se face cu 508 pluguri: 446 cu boi şi 62 cu cai. Locuitorii au 658 care şi căruţe, din cari: 610 cu boi, 48 cu cai.

Locuitori împroprietăriţi sunt 541 şi neîmproprietăriţi 827.

Comerciul se face de 19 cîrciumari şi 1 hangiu.

S'au stabilit în comună 9 străini.

Intre Chirnogi şi Oltenita este un pod stătător, peste rîul Argeş.

Chirnogi, *numire*, ce se mai dă *satului* Nenciuleşti, din judeţul Ialomiţa, plasa Borcea, comuna Ulmul.

Chirnogi, *lac*, în jud. Ialomiţa, plasa Borcea, comuna Ulmul, pe valea cu acelaşi nume.

Chirnogi, saŭ **Cleteşti**, *moşie*, jud. Ilfov, pendinte de spitalul Pantelimon, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti. Are o arendă anuală de 84500 lei (1886). Pe această proprietate se află o însemnată moară cu aburi.

Chirnogi, *pădure*, plasa Oltenita, jud. Ilfov. Are 850 hect.

Chirnogi, *vale*, în jud. Ialomiţa, plasa Borcea, comuna Ulmul.

Chiroiul, *moşie* a statului, jud. Ilfov, pendinte de biserica Sf. Gheorghe - Noŭ din Bucureşti, care s'a arendat pe periodul 1883—93 cu 20100 lei anual, împreună cu moşia Sineşti.

Chiroiul-Pămînteni, *sat*, face parte din com. rur. Drăgoeşti-Biţinele, plasa Mostiştea, judeţul Ilfov.

Suprafaţa totală a satului e de 857 hect., cu o populaţie de 303 locuitori. Statul are 600 hect. şi locuitorii 257 hect.

Statul cultivă prin arendaşii săi 425 hect. (125 rămîn sterpe, 50 izlaz). Locuitori cultivă tot pămîntul fără să rezerve locuri de fineţe.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 17 elevi şi 1 elevă, cu întreţinerea căreia judeţul şi comuna cheltuesc anual 1410 lei.

Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 287 şi al celor mici de 517.

S'au stabilit în sat 3 străini.

Chiroiul-Ungureni, *sat*, face parte din com. Drăgoeşti-Biţinele, plasa Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat spre E. de Biţina-Pămînteni. Prin el trec 3 vîlcele, purtînd diferite numiri, luate de la satele din judeţul Ialomiţa, la extremitatea căruia este aşezat.

Suprafaţa totală a statului e de 578 hect., cu o populaţie de 196 locuitori. Statul are 450 hect. şi locuitorii 128 hect.

Statul cultivă prin arendaşii săi 295 hect. (75 sterpe şi 80 izlaz). Locuitorii cultivă 98 hect.; restul servă de izlaz.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 179 şi al celor mici de 457.

Chironeştilor (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, comuna Valea-Sălcieĭ; izvoreşte din Dealul-Cîlnăului; udă partea de E. a com. şi merge de se varsă în rîul Cîlnăul, pe dreapta luĭ, mai sus de cătunul Modreni.

Chirtoacă, *pîrîaş*, izvoreşte din partea estică a satului Albeşti, comuna Albeşti, plasa Crasna, jud. Fălciŭ, şi, în mijlocul satuluĭ, se varsă în pîrîul Straşnicul, numit şi Mereul.

Chirul, *deal*, ce se întinde spre N. de satul Potîngeni, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi.

Chirul. (Vezĭ Portăreasa, judeţul Ilfov).

Chiruluĭ (Măgura-), *măgură*, între com. Băseşti şi Dorobanţul, jud. Teleorman.

Chiruluĭ (Valea-), *vale*, judeţul Prahova. Izvoreşte din dealul Scăeni; străbate pădurea Şerbelnicul şi a Eforieĭ şi se pierde

www.dacoromanica.ro

în cîmpia Tîrgșoruluĭ. Curge numaĭ în timpurĭ ploioase.

Chisălița, *pîrîŭ,* ce curge prin pl. Siretul-d.-s. și Fundul, jud. Roman. Izvorește din Dealul-Mărului; curge de la N.-V. către S.-E.; udă satul Poenița; trece pe la V. de satul Poenari și, la S. de acest sat, trece în pl. Fundul, unindu-se la satul Crăești cu pîrîul Zimbrul, de unde apoĭ ĭea numele de pîrîul Crăiasca și, aproape de vărsare, de Toinar. Primește pe stînga pîrîul Fodorul.

Chisăloaia, *fînĭnă,* com. Văleni, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Chiscani, *com. rur.,* la E. plășeĭ Vădeni și jud. Brăila, pe malul stîng al Dunăreĭ. Se învecinește la S. cu Tichilești, la V. cu Scorțarul-Vechiŭ și Tudor-Vladimirescu și la E. cu Dunărea.

Teritoriul săŭ face parte din Domeniul Brăileĭ. El se întinde pe platoul de N. al jud., de la șoseaua Brăila-Călărași; coboară muchea pe lunca Dunăreĭ; cuprinde toată lunca dintre Dunărea-Vechie și Dunărea-Vapoarelor, de la satul Chiscani pănă la Brăila și Măcin.

Pe partea de V., pe platoŭ, are două sate: Chiscani și Lacul-Sărat, precum și Băile-Sărate cu cătunul Vărsătura; iar partea de pe lunca Dunăreĭ este traversată de canalele: Lata, Stupariția, Bratușca, privalurile: Filipoiul, Coratisca, Scurtul, Aurel, etc. și iezerele: Patiul, Gemenele, Orzea, etc.

Aci se află tîrlele Blasova.

Suprafață părțiĭ com. de pe platoŭ este de 2933 hect., din carĭ 2483 hect. arabile, 240 izlaz, 5 hect. viĭ, 202 hect. grădiniĭ cu zarzavat. Iar partea din lunca Dunăreĭ cuprinde locurĭ de pășune întinse, cînd apele sunt scăzute și ca 590 hect. pădure de salcie.

Populația com. este de 256 capĭ de familie, saŭ 1024 locuitorĭ, din carĭ 227 bărbațĭ și 468 femeĭ; 475 căsătoriți și 334 necăsătoriți; 164 știŭ carte și 850 nu știŭ.

Are 2 biserici, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 paracliserĭ; două școlĭ, cu 1 învățător și o învățătoare, frecuentate de 53 elevĭ și 13 eleve.

In com. sunt 151 contribuabilĭ; 78 împroprietăriți din 1864 și 253 din 1878, iar neîmproprietăriți 9.

Budgetul com. este de 7900 leĭ la venitură și de 7885 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 744, boĭ 383, vacĭ 2450, taurĭ 4, viței 112, caĭ 377, oĭ 1300, și rîmătorĭ 53.

In com. sunt 31 cîrciume.

Această comună este traversată, pe hotarul de N., de calea ferată Brăila-Buzăŭ, avînd șase cantoane de la 139-144 și halta Silistrarul.

Paralel cu drumul de fier, teritoriul comuneĭ este străbătut de șoseaua Brăila-Călărași.

Drumurĭ: la Brăila, spre N., 10 kil.; la Cazasul, spre N.-V., 11 kil.; la T.-Vladimirescu, spre V., 9 kil.; la Silistrarul, spre S.-V., 12 kil.; la Tirchilești, spre S., 7 kil.; la Vărsătură, spre N., 5 kil. In com. sunt 12 strade și o piață. Comuna e înființată de pe la 1828.

Chiscani, *sat,* jud. Brăila, pe muchea de pe lunca Dunăreĭ, la S.-E. comuneĭ Chiscani, ca la 10 kil. spre S. de Brăila, pe drumul Brăila-Piua-Petriĭ.

Suprafața vetriĭ satuluĭ este de 101 hect. Sunt 106 case; 4 cîrciumĭ și 2 ghețăriĭ.

Are o populație de 126 capĭ de familie saŭ 598 locuitorĭ, din carĭ 271 bărbațĭ, 297 femeĭ; 344 căsătoriți și 218 necăsătoriți; 54 știŭ carte și 534 nu știŭ.

Are o școală mixtă, înființată la 1864, întreținută de stat și frecuentată de 35 elevĭ și 5 eleve, cu un bun local de zid. Biserica din sat este zidită de locuitorĭ la 1865 și e acum deservită de un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Vite sunt: 117 caĭ, 1 asin, 257 vite cornute, 1000 oĭ și 33 rîmătorĭ.

Chiscăneni, *tîrlă,* în jud. Brăila, com. Urleasca, pe malul vestic al văeĭ Ianca, la 2 kil. spre V. de satul Urleasca.

Chiscovata, *sat,* în partea de S.-E. a comuneĭ Poiana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoșani, pe moșia Vorona, a statuluĭ, situat parte pe coasta de deal și parte pe vale. Are o suprafață de 343 hect., și o populație de 97 familiĭ sau 523 suflete. Sunt 126 contribuabilĭ.

Are o biserică, zidită la 1824 și deservită de 2 cîntăreți; o școală, a statuluĭ, cu 1 învățător, frecuentată de 95 băeți și 12 fete.

Are o cîrciumă. Sunt în sat: 1 comerciant și 6 meseriași.

In acest sat este primăria comuneĭ Poiana Lungă.

Vite sunt: 198 boĭ și vacĭ, 38 caĭ, 186 oĭ și 38 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 150 stupĭ cu albine.

Chiscovata, *pîrîŭ,* com. Poiana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoșani; izvorește din pădurea Tudora, formează hotarul între pădurea Tudora și Vorona și se varsă în iazul Pancul.

Chiscovul, *deal.* (Vezĭ Catelina,

www.dacoromanica.ro

deal, com. Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iaşi).

Chiscul, (Piscul), *deal*, între satele Jăgălia şi Răşcani, comuna Jăgălia, pl. Mijlocul, jud. Fălciu.

Chiscul-Ganeĭ (Piscul-), *deal*, situat în partea de S.-E. a satuluĭ Frumuşelele, comuna Păuşeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Chiscul-Gudreĭ. (Vezĭ Dealul-Mare, com. Voineşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi).

Chiscul-luĭ-Donicĭ, *ramură de deal*, dintre şesul Prutuluĭ şi Valea-Parului, com. Măstăcani, pl. Prutul, jud. Covurluiu.

Chiscul-luĭ-Toader, *deal*, în comuna Mogoşeşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, pe costişa căruia e aşezat satul Mogoşeşti-Frumoaseĭ.

Chisculeşti, *movilă*, pe dealul Răusenilor, spre V. de satul Răuseni, com. Comăndăreşti, pl. Jijia, jud. Botoşani. Are 167 m. de-asupra nivelului mării.

Chiseletul, *com. rur.*, plasa Oltenița, jud. Ilfov, situată la S.-E. de Bucureşti, pe ţărmul Dunăreĭ, la extremitatea judeţuluĭ despre judeţul Ialomiţa, 80 kil. departe de Bucureşti. Stă în legătură cu com. Mănăstirea, prin o şosea vecinală.

Se compune din satele: Chiseletul şi Surlari, cu o populaţie de 2400 locuitorĭ, carĭ trăesc în 363 case şi 4 bordee.

Se întinde pe o suprafaţă de 5063 hect. D-na Elena Oteteleşanu şi Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti aŭ 3801 hect. şi loc. 1262 hect.

Proprietarĭĭ cultivă 1825 hect. (1401 hect. sterpe, 525 hect. izlaz şi 50 hect. pădure). Locuitorĭĭ cultivă tot terenul.

Sunt 287 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 4869 la venitурĭ şi de leĭ 4700 la cheltuelĭ.

In comună sunt 2 bisericĭ; o şcoală mixtă; o maşină de treerat cu aburĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 1461 (466 caĭ şi epe, 3 armăsarĭ, 225 boĭ, 573 vacĭ şi viţeĭ, 4 taurĭ, 24 bivolĭ şi 156 bivoliţe) şi al celor micĭ de 3313 (36 capre, 211 porcĭ şi 3065 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 516 sunt plugarĭ, 9 meseriaşĭ, 4 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 212 pluguri: 84 cu boĭ şi 128 cu caĭ.

Locuitorĭĭ aŭ 227 care şi căruţe: 90 cu boĭ şi 137 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ 237 şi neîmproprietăriţĭ 302.

Comerciul se face de 9 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

S'aŭ stabilit în com. 4 străinĭ. Locuitorĭĭ acestuĭ sat, în mare parte, sunt Sîrbĭ.

Chiseletul, (Fundul), *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Oltenița, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de Bucureşti, pe malul Dunăreĭ, aproape de lacul Mostiştea. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Acest sat este însemnat prin bătălia ce a dat aci Mihaiŭ-Viteazul, Turcilor, la anul 1598.

Locuitorĭĭ săĭ fac comerciul cu rogojinĭ.

Se împarte în Chiseletul-Romîn şi Chiseletul-Sîrb.

Se întinde pe o suprafaţă de 3693 hect., cu o populaţie de 1343 locuitorĭ.

D-na Elena Oteteleşanu are 2750 hect. şi locuitorĭĭ 943 hect.

Proprietara cultivă 1325 hect. (925 hect. sterpe, 500 hect. izlaz). Locuitorĭĭ cultivă tot terenul.

Are 2 bisericĭ, cu hramurile Sf. Ioan şi S-ţiĭ Voevozĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 14 elevĭ şi 2 eleve, cu întreţinerea cărora statul şi comuna cheltuesc anual 2458 leĭ.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 953 şi al celor micĭ de 2485.

In sat sunt stabiliţĭ 4 străinĭ.

Chiseletul, *baltă*, judeţul Ilfov, lîngă satul cu acelaşĭ nume.

Chiserul, *grind*, saŭ loc ridicat d'asupra stufuluĭ înconjurător, situat în plasa Sulina, judeţul Tulcea, şi pe teritoriul comuneĭ rurale Satul-Noŭ, cătunul Letca. Are o formă lunguiaţă, cu o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd ast-fel partea vestică a plăşeĭ şi pe cea meridională a comuneĭ. Este cuprins între grindurile Chirilă şi Ariul. Lungimea luĭ ajunge până la 3 kil.; iar lăţimea sa medie de 50 m. Suprafaţa întreagă este de 80 hectare, neproductive; din cauză că e acoperit cu nisip.

Chisirigul. (Vezĭ Chiţirigul, jud. Neamţu).

Chisonul. (Vezi Cisonul, judeţul Neamţu).

Chiş-Havas (Piciorul-), *picior de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, de pe graniţă, aşezat pe coasta dealuluĭ Cernica, unde se află tabla de fruntarie cu Vulturul No. 40, numit Cernica.

Chişata, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Letea, situat în apropiere de com. Dealul-Noŭ, d'a dreapta Bistriţeĭ, la o

www.dacoromanica.ro

depărtare de 14 kil. de reședința comunei Letea. Are o școală mixtă; 2 cîrciumi. Sunt 102 capi de familie, saŭ 332 suflete.

Vite sunt: 5 cai, 289 vite cornute și 101 porci.

Chișata, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul comunei Letea. Trece prin satul Chișata și se varsă în Pîrîul-Liuzilor.

Chișărăi, *sat*, în com. Golăești, pl. Braniștea, jud. Iași, așezat pe șes, lîngă apa Jijiei, cu o populație de 47 familii, saŭ 222 locuitori. Pămîntul produce cereale și fînețe.

Numărul vitelor e de 690 capete, din cari: 147 vite mari cornute, 289 oi, 60 cai și 44 rîmători.

Chișărăi, *deal*, pe teritoriul satuluĭ Chișărăi, com. Golăești, pl. Braniștea, jud. Iași; e acoperit cu pădure.

Chișărăi, *vale*, formată de dealul Chișărăi, din com. Golăești, pl. Braniștea, jud. Iași.

Chișcata, *pîrîŭ*, ce izvorește de pe teritoriul moșieĭ Ciornohal, comuna Ringhilești, jud. Botoșani. Curge pe moșia Pogorești, comuna Comăndărești, și se varsă în iazul Chișcata de pe moșia Glăvănești, proprietate a statuluĭ, com. Epureni, pl. Turia, jud. Iași.

Chișcăreni, *sat*, pe moșia Știubeeni, com. cu același nume, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ. Are 93 capi de familiĭ, saŭ 370 suflete. Se află pe malul Bașeuluĭ, mai jos de satul Știubeeni.

Chișcăreni, *deal*, pe coasta căruia e situat satul Chișcăreni, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Chișcăreni, *vale*, formată de dealul Chișcăreni, din com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Chișcăreni-Noĭ. (Vezi Chișcăreni-Vechĭ, sat, din com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași).

Chișcăreni-Vechĭ, *sat*, în centrul com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, situat pe dealul Chișcăreni, în partea dreaptă a pîrîuluĭ Miletinul, înființat în anul 1850, cu locuitori veniți din satul Plugari, tot din această comună. Inainte de înființarea satuluĭ, în această localitate era cîmpie și se afla o singură casă pentru păzitoriĭ de vite. In 1879, prin împroprietărirea însurățeilor, s'a format al doilea sat numit Chișcăreni-Noĭ, care împreună cu acesta formează un trup, avînd o populație de 233 capi de familiĭ, saŭ 1089 locuitori. Satele aŭ o școală înființată în anul 1882, frecuentată de 60 elevi.

Numărul vitelor e de 2137 capete, din cari: 810 vite mari cornute, 122 cai, 1048 oi și 157 rîmători.

Chișcăreni-Vechĭ, *movilă*, pe moșia și comuna Știubeeni, pl. Bașeul, județul Dorohoiŭ, lîngă locul unde a fost satul din vechime.

Chișcăroaia, *baltă*, în suprafață de 150—200 m. p., în comuna Dolhasca, jud. Suceava.

Chișcul-Comorilor, *deal*, cu gropi adînci, jud. Bacăŭ, plasa Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Călugara-Mare.

Chișcul-Hoțuluĭ, *munte*, județul Bacăŭ, pl. Trotușul, de pe teritoriul comuneĭ Hîrja, situat d'a stînga pîrîuluĭ Oituzul.

Chișcul-luĭ-Iordache, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Măgirești; face parte din șira dealurilor ce desparte cele două Tazlăurĭ.

Chișcul-Șipotuluĭ, *deal*, județul Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Călugăra-Mare.

Chișteala-Vechie, *iaz cu baltă*, ce-ĭ zice și Iazul-Miclesculuĭ, între satele Ghibărțeni și Pochișcani, com. Bălintești, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ. Acest iaz aparține moșieĭ Pochișcani și e în mărime de 5 hect.

Chitariul, *numire*, dată *moșieĭ* ce aparține răzeșilor din comuna Liești, plasa Bîrlad, județul Tecuciŭ.

Chităroaia, *pădure*, județul Tecuciu, situată pe malul Siretuluĭ, în fața satuluĭ Călieni, jud. Putna, la S. de satul Șerbănești, com. Liești. In marginea acesteĭ păduri, la E., se află prima baterie a forturilor Năməloasa-Focșani.

Chităroaia, *vale*, jud. Tecuciŭ, se întinde pe lîngă malul sting al Siretuluĭ și pănă în dealul cu același nume. Pămîntul e sterp. In partea de V. se află podul de vase pe rîul Siret ce leagă Călieni (jud. Putna) cu Șerbănești (jud. Tecuciŭ).

Chiticeni, *sat*, jud. Bacăŭ, plasa Siretul-d.-s., com. Berbeceni, situat pe pîrîul Odobul, la poalele dealuluĭ Bălușul. Are o biserică, fondată de Mateiŭ Crupenschi, la 1847. Sunt 41 capi de familiĭ saŭ 112 suflete.

www.dacoromanica.ro

Vite sunt: 6 caĭ, 116 vite cornute şi 5 porcĭ.

Chiticilor (Pîrîul-) (Piticilor), *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, izvoreşte din muntele Hijmul şi se varsă d'a stînga în Uz.

Chiticul, (Piticul), *deal cultivabil*, în comuna Pleşeşti, jud. Suceava.

Chiticul, *pîrîiaş*, în com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, judeţul Neamţu; izvoreşte din muntele Cozla, la locul unde acesta face legătură cu muntele Çîrlomanul şi se varsă pe dreapta în pîrîul Cuejdul.

Chitila, (Zalhanaua-luĭ-Papazolu), *sat*, pl. Znagovul, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Bucoveni. Este aşezat la S. de Buciumeni, la egală distanţă între pădurea Rîioasa şi rîul Colentina. Intre Chitila şi Colentina este o mare pădure de lemn de tufă.

La V. se văd ruine dintr'o vechie biserică, numită a-Giuleştilor, a căreĭ construcţie a început cam pe la anul 1795 şi la anul 1812, înainte d'a fi terminată, a fost în parte dărîmată de Turcĭ, fără a se fi servit în ea. Construcţia e de toată soliditatea.

In apropiere de sat este fabrica de zahăr, foastă a Principeluĭ Nicolae G. Bibescu, care s'a înfiinţat la anul 1876 şi la anul 1881 a încetat d'a maĭ funcţiona.

Această fabrică a fost refăcută, îmbunătăţită şi înoită, de răposatul Dim. Cezianu, ginerele Principeluĭ Bibescu.

Fabrica e azĭ în deplină activitate şi zahărul produs se desface în toată ţara.

Populaţia satuluĭ e de 322 loc.

Impreună cu Mogoşoaia şi Odăile are 3507 hect.

D-l Movilă are 2820 hect. şi locuitoriĭ 687 hect.

Proprietarul cultivă 1000 hectare, din carĭ 143 izlaz, 1600 pădure; restul rămîn necultivate. Locuitoriĭ cultivă 650 hect.; 37 rămîn sterpe.

Are 1 heleşteŭ şi 1 pod stătător.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

S'aŭ stabilit în comună 11 străinĭ.

Chitila, *staţie de dr. d. f.*, jud. Ilfov, pl. Ilfov, căt. Bucoveni, pe linile: Bucureşti - Ploeşti, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872, între staţiile Bucureşti (9.5 kil.) şi Buftea (7.7 kil.) şi Bucureşti-Piteşti, între staţiile Bucureşti şi Ciocăneşti (13.6 kil.). Inălţimea d'asupra nivelului mărĭ e de 89^{m},64. Venitul acesteĭ staţiĭ, pe anul 1896, a fost de 251220 leĭ, 88 banĭ.

Chitila, *fort*, în jurul Bucureştilor.

Chitlis, *vîrf de deal*, în judeţul Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ Luncaviţa. Este situat în partea nord-vestică a plăşeĭ şi cea sud-vestică a comuneĭ. Este piscul cel maĭ înalt al dealuluĭ Pietrosul, avînd 197 m. înălţime. Punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Luncaviţa, asupra Văeĭ-Popeĭ, ce izvoreşte din poalele sale nord-vestice, asupra Văeĭ-Stancheĭ, ce-şĭ ia naştere din poalele orientale şi asupra drumuluĭ comunal Luncaviţa - Măcin. Prin piscul acesta se încrucişează 3 hotare ale comunelor Luncaviţa, Jijila şi Greci. E acoperit cu pădurĭ, exploatate în parte, şi cu păşunĭ.

Chitoaia, *vale*, în com. Mironeasa, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, formată din Valea-Urşiţeĭ.

Chitucul, *deal*, la V. com. Stirbeşti, plasa Olteţul-d.-j., judeţul Vîlcea.

Chitul, *moşie*, situată în partea de V. a văeĭ Călmăţuiul, pe teritoriul com. Lieşti, pl. Bîrlad, jud. Tecuciŭ.

Chitulca, *baltă*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Elizabeta-Doamna.

Chiţa, *cătun*, pendinte de com. Bălăriĭ, pl. Cîlnişţea, jud. Vlaşca.

Chiţa, *viroagă*, jud. Brăila, la S.-V. com. Vădeni, avînd direcţia de la S. la N., lungă de vr'o 2 kil. Uneşte lacul Zaghirciocul cu viroaga Zagna.

Chiţani, *sat*, face parte din com. rur. Vaţa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Cade în partea de S. a comuneĭ. Are o populaţiune de 128 locuitorĭ. Este divizat în două mahalale: Putineşti şi Prodani. Aci e o moară de aburĭ, pe moşia numită Cioara-Călugărească.

Chiţani, *sat*, face parte din com. rur. Gura-Bouluĭ, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţie de 230 locuitorĭ.

Chiţani, *deal*, în com. Zăvoeni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Chiţcani, *sat*, face parte din comuna Boghesti, plasa Zeletinul, jud. Tecuciŭ, de care se desparte prin rîpa Brezoaia. Situat pe deal, la o distanţă de 2 kil. 600 m. departe de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 48 capĭ

www.dacoromanica.ro

de familie, saŭ 209 sufl., locuind în 46 case.

Acest sat maĭ poartă și numele de Capra.

Satul are o suprafață de 584 hect. și 51 ariĭ.

Locuitoriĭ, foștĭ clăcașĭ, sunt împroprietăriță în 1864; stăpînesc 250 hect.; iar proprietarul, d-l Filip Bogdan, are 334 hect., trupurile de moșie, numite Recea și Coroiul.

Chițcani, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Puntișeni, pe pîrîul Buga, spre S. de satul Puntișeni. Are 362 loc., din carĭ 24 știŭ carte; locuesc în 88 case.

Chițcanilor (Movila-), *movilă,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmniculd.-j., com. Nisipurile, la Estul eĭ, pe malul rîuluĭ Buzăŭ.

Chițeasca, *sat,* face parte din com. rur. Negreni, pl. Vedead.-j., jud. Olt. Are o populațiune de 335 loc. Aci e o biserică fondată la anul 1881.

Chițeasca, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Glîmbocelul, pl. Podgoria, jud. Muscel, avînd, împreună cu alte trupurĭ, o întindere de 1350 hect.

Chițeĭ (Balta-), *iaz,* spre Sudul satuluĭ Davideni, situat în dreptul unde rîul Moldova face o cotitură mare în spre Țibucani, pe teritoriul com. Păstrăveni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, lîngă Balta-Gîrbeĭ.

Chițești, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Dîmbovița, căt. com. Bogați.

Chițești, *vechie numire* a *satuluĭ* Nedelcul, com. Hurueștĭ, plasa Berheciul, jud. Tecuciŭ.

Chițibușĭ, *deal* și *punct trigonometric,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s.

Chițicaruluĭ (Dealul-), *deal,* pe care stă o parte din satul Mihăești, jud. Suceava.

Chițigaia-Mare, cel maĭ înalt *vîrf* al munteluĭ Chițigăile, jud. Suceava.

Chițigăile, *pisc,* și unul dintre piscurile munteluĭ La-Coarne, jud. Suceava. E acoperit de pădure de brad și fag.

Chițigăile, *pîrîŭ,* afluent al pîrîuluĭ Rîșca, din com. Bogdănești, jud. Suceava.

Chițigoiul (Pițigoiul), *deal,* județul Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Tămașul. Este acoperit cu pădurĭ.

Chițigoiul (Pițigoiul), *poiană,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., comuna Tămași, din pădurea ce îmbracă dealul Valea-luĭ-Antal.

Chițimi, *sat,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani; ține de com. rur. Iupca.

Chițirigul, *sat,* în comuna Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, situat aproape de granița Transilvanieĭ, pe partea stîngă a pîrîuluĭ Bicazul.

Acest sat este cunoscut pentru exploatarea pădurilor, posedînd 16 ferestrae și 2 circulare, purtate prin ajutorul apeĭ, cu 122 lucrătorĭ.

Chițirigul, *ramură de munțĭ,* ce se detașează din grupa sistemuluĭ muntos Ceahlăul, jud. Neamțu, îndreptîndu-se în direcțiune S.-E. prin culmea Obcina-Neagră, saŭ maĭ bine zis între pîrîul Bistra-Mică și pîrîul Neagra.

Chițirigul, saŭ (Chisirigul), *pîrîiaș,* izvorește din munțiĭ cu acelașĭ nume, grupa Ceahlăuluĭ, jud. Neamțu. Curge spre hotarul Transilvanieĭ, formînd limita județuluĭ, de la Muntele-Verde saŭ muntele Făgețelul, pănă la vărsarea sa pe stînga pîrîuluĭ Bicazul, în dreptul Trecătoareĭ.

Chițoaia, *gîrlă,* izvorește din dealurile comuneĭ Dîrmănești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, trece pe la N. de comuna Piscani și se varsă în rîul Doamna.

Chițoaica, *vie,* în jud. Buzăŭ, com. Tohani, și punct de hotar al acesteĭ comune despre com. Finețești.

Chitocul, *sat,* din com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Se află la extremitatea comuneĭ în partea de V., limitîndu-se în această parte cu jud. Tutova. E situat pe coasta Dealuluĭ-Varniței, movila Săcara și pe valea Chițocul.

Acest sat șĭ-a luat numele de la dealul și pîrîul cu acelașĭ nume.

Are o suprafață de 1739 hect., din carĭ: 1573 hect. pe care se află și pădure a proprietățeĭ, iar 165 hect. ale sătenilor. Are o populație de 214 familiĭ, saŭ 508 suflete, din carĭ 10 familiĭ Țiganĭ.

In acest sat se află o biserică, zidită de Ștefan Angheluță, la 1855, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; este situată la marginea de E. a uneĭ pădurice, în întindere ca de 5 hect.

In satul Chițocul, a fost o școală cu internat, întreținută de Stefan Angheluță, unde se preparaŭ elevĭ pentru seminariĭ; această școală s'a desființat după moartea fondatoruluĭ eĭ.

www.dacoromanica.ro

Actualul proprietar a înființat o școală rurală pe comptul său, în anul 1886, școală care e frecuentată azi de 20 elevi.

Tot în satul Chițocul, a fost și o velniță de rachiu, făcută de vechiul proprietar și pe care actualul proprietar a desființat-o făcînd cunoscuta fabrică de pe șesul Bîrladului.

Fabrica și-a căpătat renume fiind una din cele d'întîiu în țară, atît prin mărimea și frumusețea construcției cît și prin producțiunea spirtului rafinat, cu care se face un mare comerciu, atît în interiorul cît și în exteriorul țărei.

Numărul vitelor e de 730 capete, din cari: 365 vite mari comute, 154 oi, 20 cai, 20 capre și 171 rîmători.

Chițocul, *deal*, desparte satele Corbul și Chițocul, pl. Crasna, jud. Vasluiu. Se unește cu Dealul-Corbului. Este acoperit de păduri.

Chițocul, *pîrîu*, izvorește din Fîntîna-Blănariului, de sub dealul Movila-Săcară, ce vine spre V. de satul Chițocul, com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiu; trece prin mijlocul satului și se unește, la podul Aftimiei, cu pîrîul Stuhuleț, ce izvorește de sub Dealul-Varniței; curge prin iazul Chițocul; apoi, eșind din el, continuă spre E. sub numele de pîrîul Timoftei, formînd puțin marginea între com. Munteni și Lipovățul; trece în com. Lipovățul, vărsîndu-se în pîrîul cu acest nume.

Chitocul, *vale*, spre S. de satul com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiu; pe ea se află situată o parte a satului Chitocul.

Chițorani, *sat*, face parte din com. rur. Bucovul, pl. Cricovul, jud. Prahova. Aci e o biserică, cu hramul Sf. Stelian, cu inscripția: «Făcută la anul 1797 de d-luĭ Paharnic Constantin Cantacuzino, cu soția sa Smaranda, în zilele Domnului Ion Alexandru Ipsilante V.V. și Mitropolit Dosifteiu». Inainte, satul purta numele de Gîlmeele.

Chițorani, *deal*, spre E. de com. Bucovul, plasa Cricovul, jud. Prahova; astăzi servă de pășune pentru vite.

Chițovanca, *pădure*, în com. Uriceni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Chițoveni, *sat*, în centrul com. Uriceni, pl. Coșula, jud. Botoșani, pe țărmul stîng al pîrîului Miletinul; este înființat de la 1826 de Dim. Mavrocordat.

Are o populatie de 68 familii, saŭ 316 suflete; o biserică, zidită la 1770, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Sunt 94 contribuabili; o cîrciumă și un comerciant.

Vite sunt: 124 boi și vaci, 17 cai mari și mici, 518 oi și 76 mascuri.

Chițuleasca, *cătun*, pendinte de com. Frăsinetul, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, proprietatea fraților Angheleștĭ. Are o suprafață de 620 hect. S'a dat la locuitorii foștĭ clăcași 80 hect. (Vezĭ comuna Frăsinetul).

Chițulești, *hliză de moșie*, în partea de S. a com. Deleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, proprietatea unuĭ răzăș din familia Bedrosu. Se zice că din vechime a fost aicĭ sat mic răzășesc, care s'a desființat prin strămutarea locuitorilor în satul de astăzĭ Deleni (Fălciu).

Chiuciuc-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Ciamurli-d.-s. Se desface din dealul Ciamurli; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ. Se întinde printre pîrîul Slava-Rusă și afluentul pîrîuluĭ Beidaut, anume valea Ciamurli saŭ Valea-Satuluĭ. Se prelungește spre E. cu dealurile Taș-Bair, Bal-Bair, Tasli-Bair, Eniceri și Cara-Burun. La V. stă în legătură cu dealurile Dalîcla și Dolojan. Poalele sale de S. sunt brăzdate de o mulțime de micĭ văĭ rîpoase, ce se deschid toate în pîrîul Ceamurli. Satul Ciamurli e așezat, în parte, la poalele luĭ. Natura luĭ pe alocurea e pietroasă. Vîrful cel maĭ înalt, de 165 metri, este punct trigonometric de observație, de ordinea 3-a, dominînd asupra văeĭ și satuluĭ Ciamurli. E acoperit cu puține păduri la N.; în colo cu fînețe și semănăturĭ.

Chiuciuc-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comunelor rurale Casimcea (și anume pe al cătunuluĭ Cuciuc-Chioi) și Tocsof (pe al cătunelor sale Cublia și Rîmnicul-d.-j.) Se desface din dealul Iuci-Tepe-Bair, și anume din vîrful Apti-Iuc (170 m.). Se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea sud-vestică a plășeĭ și a comuneĭ Tocsof și pe cea sud-estică a comuneĭ Casimcea. Se întinde printre pîrîul Casimcea și afluențiĭ săĭ Dere, Dichilitaș și Rîmnicul-Dere. Cîte-și trele aŭ malurile înalte și rîpoase. Satul Cuciuc-Chioi e așezat la poalele sale vestice și Rîmnicul-d.-j. la cele estice. Pe alocurea, natura luĭ este pie-

www.dacoromanica.ro

troasă. Este întretăiat de drumurile comunale ce duc de la Cuciuc-Chioi la Culia, Rîmnicul-d.-j. şi Rîmnicul-d.-s. şi Sari-Ghiol. Este acoperit cu fineţe şi semănăturĭ.

Chiuciuc-Beili, *deal*, saŭ maĭ bine zis vîrf de deal, în plasa şi judeţul Tulcea, pe teritoriul com. rurale Beş-Tepe. Este un pisc înalt al dealuluĭ Beili, situat în partea nordică a plăşeĭ şi în cea centrală a comuneĭ. Prin el trece hotarul despărţitor între satele Beş-Tepe şi Pîrlita, cătunul săŭ. Are 114 metri înălţime, dominînd asupra Dunăreĭ, asupra văeĭ Turia, ce trece pe la poalele sale sudice, şi asupra două drumurĭ comunale Beş-Tepe-Pîrlita. Este punct trigonometric de observaţie de ordinul al 3-lea. E acoperit cu verdeaţă şi fineţe.

Chiuciuc-Cara, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rurale Cîrjelar, şi anume pe al cătunuluĭ Homurlar. Se desface din dealul Dijchadael-Bair. Se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea sudică a plăşeĭ şi pe cea centrală a comuneĭ. Se întinde d'alungul maluluĭ drept al pîrîuluĭ Homurlar, care din pricina natureĭ dealuluĭ este înalt şi rîpos. La E. stă în comunicaţie cu dealul Orta-Cuirac. Pe muchea luĭ trece şi hotarul ce desparte satele Jaila de Homurlar (ale comuneĭ Cîrjelar). Pe la poalele sale trec drumurile vecinale Hasanlar-Jaila, Hasanlar-Homurlar şi Homurlar-Jaila. E acoperit cu fineţe şi semănăturĭ, iar la poalele sudice cu cîte-va livezĭ.

Chiuciuc-Cara-Tepe, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Nalbant, şi anume pe al cătunuluĭ Trestenic. Se desface din dealul Buiuc-Cara-Tepe. Se îndreaptă spre S., avînd o direcţie generală de la N. spre S., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi a comuneĭ. Se întinde printre pîrîul Telita şi afluentul săŭ valea Alceac-Culac-Punar, pănă în satul Nalbant, ce este aşezat la poalele sale. Malurile pîrîuluĭ Telita sunt rîpoase din pricina naturiĭ luĭ. Are 137 m. înălţime; e punct trigonometric de observaţie de ordinul al 3-lea, dominînd asupra pîrîuluĭ Telita şi asupra satuluĭ Nalbant. E acoperit cu semănăturĭ şi fineţe.

Chiuciuc-Chesen-Ceair, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Ese-Chioi. Se desface din poalele nord-estice ale dealuluĭ Hagi-Durac-Sîrtî, de lîngă vîrful Ese-Chioi. Se îndreaptă spre N., într'o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-E, printre dealurile Burun-Sîrtî şi Bone-Sîrtî. Brăzdează partea vestică a plăşeĭ şi pe cea nordică a com. După un drum de 4 kil. se deschide în iezerul Gîrliţa, în partea sudică a luĭ. Ambele malurĭ sunt acoperite cu tufărişurĭ. Pe valea aceastăă merge drumul comunal Ese-Chioi-Gîrliţa.

Chiuciuc-Chioi, *sat*, în judeţul Tulcea, plasa Istruluĭ, cătunul com. Casimcea, situat în partea de S.-V. a plăşeĭ şi de S. a comuneĭ, la 13 kil. spre S. de reşedinţă, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Casimcea saŭ Taşmu. Intinderea satuluĭ este de 18 hect. Populaţia e toată turcească; sunt 50 familiĭ cu 180 suflete. Drumul comunal Casimcea-Tocsof trece printr'însul.

Chiuciuc-Chioi, *movilă*, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rurale Şiriul, şi pe al cătunuluĭ săŭ Terzi-Chioi. E situată în partea sud-vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ, la hotarul judeţuluĭ Constanţa către Tulcea, la 2 kil. depărtare şi la S.-V. satuluĭ Chiuciuc-Chioi, judeţul Tulcea. Este un vîrf înalt al dealuluĭ Arman-Tepe, avînd 131 m. înălţime. Punct trigonometric de observaţiune de rangul al 3 a, dominînd satul Terzi-Chioi şi valea Terzi-Chioi. Pe la Sudul săŭ trece drumul comunal Chiuciuc-Chioi-Terzi-Chioi (Constanţa). Este acoperită cu verdeaţă.

Chiuciuc-Suhat, *vîrf de deal*, în judeţul Tulcea, plasa Babadag, pe teritoriul comuneĭ Enisala, în partea estică a plăşeĭ şi vestică a comuneĭ. Este vîrful culminant al dealuluĭ Calabalîc-Bair. Are 50 m. înălţime. Punct trigonometric de observaţiune de rangul 1-iŭ, dominînd asupra satuluĭ Enisala şi lacul Babadag. Pe la poaleĭ trece un drum comunal Babadag-Enisala. Este acoperit cu fineţe.

Chiva, *numire vechie a satului* Strachina, plasa Ialomiţa-Balta, comuna Ţăndărei, judeţul Ialomiţa.

Chiva, *pădure*, foioasă, supusă regimuluĭ silvic, judeţul Bacăŭ, plasa Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul. E proprietatea locuitorilor din cătunul Curiţa, com. Caşinul. Esenţe: fag şi stejar.

Chiva, *pîrîŭ*, ce se maĭ numeşte şi Chivul, judeţul R.-Sărat, plasa Marginea-d.-s., comuna Laculuĭ-Băban; izvoreşte din dealul Costandoiul; udă partea de E.

www.dacoromanica.ro

a comunei și se varsă în rîul Rîmna, pe dreapta lui.

Chivani, *mahala*, în com. rur. Podina-Mică, plasa Dumbrava, jud. Mehedinți.

Chivădarul saŭ **Scaunul-Hoțuluĭ**, *deal*, la S. de comuna Vărtopul, plaiul Vulcan, județul Gorj. Pleacă de la N. la S., până la hotarul Mehedințuluĭ, hotar ce trece pe la picioarele luĭ. Pe acest deal se află pădure și izlaz.

Chiveĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Hîrja. Izvorește din muntele Ploștina și se varsă d'a dreapta Oituzuluĭ.

Chiveĭ (Rîpa-), *rîpă*, comuna Micești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Chiveĭ (Vălceaua-), *vălcea*, com. Micești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Ciacal, *deal*, în jud. Constanța, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Oltina. Se desface din dealul Macuc, se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la N.-V.-V. spre S-E.-E., brăzdînd partea nordică a plășeĭ, pe cea estică a comuneĭ Oltina, ce se află așezată la poalele sale sud-vestice și partea vestică a comuneĭ Beilicul, ce se află așezată la poalele sale de S.-E. Dintre vîrfurile sale, cel maĭ înalt este vîrful Oltina, care are 132 m. Natura luĭ e p'alocurea stîncoasă. Este acoperit cu fînețe, puține semănăturĭ și maĭ puține pădurĭ și tufărișurĭ. Pe muchea sa merge drumul comunal Oltina-Beilicul-Mîrleanul.

Ciacîrul, saŭ **Tufești**, *com. rur.*, situată în luncă, pl. Balta, jud. Brăila, pe malul stîng al Dunăreĭ. Se mărginește la N. cu Valea-Cînepeĭ și Gropeni; la S. cu Pîrlita și Stăncuța; la V. cu Vizirul și la E. cu balta de pe malul stîng al Dunăreĭ. Are forma unuĭ patrulater dreptunghiular și o suprafață de 20000 hect., cu o populație de 357 capĭ de familie, saŭ 1618 suflete, din carĭ 197 știŭ carte și 1421 nu știŭ.

Contribuabilĭ sunt 255.

Sătenĭ împroprietărițĭ din 1864 sunt 150 și din 1878, 151; neîmproprietărițĭ sunt 100.

Are 6 debite și 10 cîrciumĭ.

Vite marĭ cornute sunt 1664 (boĭ 718, vacĭ 739, taurĭ 5, vițeĭ 202); caĭ sunt 670, oĭ 509.

In comună se face un bîlciŭ, în ziua de Înălțarea-Domnuluĭ.

Drumurĭ: la Brăila 23 kil. spre N.-E. pe malul Dunăreĭ pe drumul poșteĭ vechĭ, până la Chiscani și apoĭ pe șoseaua jud. Brăila-Călărași, la malul Dunăreĭ spre E., la Stăncuța 13 kil. spre S.-E.; la Pîrlita spre S. 11 kil.; la Valea-Cînepeĭ spre N. 8 kil.; la Gropeni spre N. 10 kil. Comuna are 5 strade. Printr'însa era drumul poșteĭ vechĭ de la Brăila la Călărași. Com. Ciacîrul s'a fondat în 1832, prin așezarea locuitorilor din cătunele vecine, și anume: din Tufești, acum siliște spre V. unde se află încă urme; din cât. Ibișul, azĭ siliște spre S.-E. în lunca bălțiĭ; din cât. Porumbuluĭ, azĭ siliște la S.-E.; din Cuptoarele, Ciatîrul, Chirtul și Rama saŭ Arama.

Mutarea locuitorilor s'a făcut prin executare. In 1848, satul a ars maĭ mult de jumătate. Rușiĭ aŭ trecut p'aci în războaiele lor cu Turcĭ.

Ciacîrul, *sat*, județul Brăila, pe muchea platouluĭ de N., în partea de V. a comuneĭ cu același nume, la 33 kil. spre S. de orașul Brăila. Satul este așezat în lungul muchеĭ și s'a înființat la 1832. E compus din sătișoarele: Tufești, Ibișul, Porumbarul, Cuptoarele, Ciatîrul, Chirtul și Rama, care eraŭ pe teritoriul acesteĭ com. Administrația județuluĭ de pe atuncĭ a adunat pe locuitoriĭ acestor sătișoare, formînd satul Tufești, numit maĭ în urmă Ceacîrul. Locuitoriĭ cunosc acest sat sub numele de Tufești. Suprafața satuluĭ este de 150 hect., cu 300 case; 11 cîrciumĭ; 2 băcăniĭ; 5 cusătoriĭ; o cizmărie; o croitorie de haine bărbățești. Are o școală de băeți înființată la 1830, întreținută de stat și frecuentată de 72 elevĭ; o școală de fete, întreținută de com. și frecuentată de 27 eleve. Ambele școlĭ aŭ un bun local propriŭ. Are o biserică clădită, la 1838, de locuitorĭ.

Populația satuluĭ e de 368 capĭ de familie, saŭ 1637 suflete, din carĭ: 791 bărbațĭ, 827 femeĭ; 644 căsătoriți, 974 necăsătoriți; 197 știŭ carte, 1421 nu știŭ.

Vite sunt: 670 caĭ, 9 asinĭ, 1664 vite cornute, 329 oĭ, 10 capre, 314 rîmătorĭ.

Sunt 60 stupĭ.

Ciacîrul, *deal*, com. Filipești-de-Pădure, plasa Filipești, județul Prahova.

Ciagîul, *suhat*, cu loc de pășune, în suprafață de 1072 hect., pe trupul moșieĭ Iași, proprietatea Strîmba, a d-luĭ Em. Grădișteanu, pendinte de com. Strîmba, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca.

Ciair-Iuc, *movilă*, în jud. Constanța, pl. Constanța, comuna Techir-Ghiol, cât. Hazi-Diuliuc, situată în partea sudică a plășeĭ și cea nord-vestică a comuneĭ,

www.dacoromanica.ro

la 5 kil. spre N.-V. de cătun, pe muchea dealuluĭ Hazi-Diuliuc. Are 73 m. înălțime, dominînd drumul comunal Hazi-Diuliuc-Hasancea. Este artificială și acoperită cu verdeață, servind odinioară ca punct de orientare.

Ciair-Orman, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, comuna Cuzgun; se desface din poalele nord-vestice ale dealuluĭ Cara-Amant; se îndreaptă întîiŭ spre N., apoĭ spre V., într'o direcție de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea estică a plășeĭ și a comuneĭ. Trece prin satele Cara-Amat și Cuzgun, se unește cu valea Iort-Culac; și, după 10 kil. de drum, se deschide cu valea Beilicul pe dreapta, ceva maĭ jos de orașul Cuzgun.

Ciairul, saŭ **Glodul,** *teren cultivabil,* pe moșia Muereștilor, județul Vîlcea, în întindere de 8 hect. și 506 m. p. E situat în com. Muereasca-d.-j., pl. Cozia. A aparținut Episcopieĭ Rîmniculuĭ.

Ciairul-din-Mijloc, *vale,* în județul Constanța, plasa Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Rasova. Se desface din poalele sud-estice ale dealuluĭ Malagenilor; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V.-S. spre N.-N.-E., brăzdînd partea vestică a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ. După un drum de 4 kil., printre dealurile Malagenilor și Grindul-Mare, se unește cu valea Saiana-Doice, străbate satul Rasova și se deschide în Dunăre chiar în mijlocul satuluĭ. Pe valea eĭ merge drumul vecinal Rasova-Ivrinezul-Noŭ.

Ciairuluĭ (Măgura-), *măgură,* pl. Băilești, com. Siliștea-Cruceĭ, jud. Dolj.

Ciairuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ Luncavița. Se deschide din poalele nord-vestice ale dealuluĭ Gîlmeele-Înșirate; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și pe cea de mijloc a comuneĭ, fiind la mijloc între cătunele Luncavița și Rachel, al căror hotar îl face pe o mică întindere. Se întinde printre movilele Cadiasa și Moș-Toma; taie șoseaua județeană Măcin-Tulcea pe la kil. 51, și, după 4 kil. de curs se termină în stuful de pe marginea satuluĭ Luncavița.

Cial-Margea, *sat,* în jud. Constanța, plasa Silistra-Nouă, cät. comuneĭ Bairam-Dede, situat în partea sud-estică a plășeĭ și sud-vestică a comuneĭ, la 5 kil. spre S. de cät. de reședință, Bairam-Dede. Este așezat pe Valea-Sarapcea și este închis în partea sudică de dealul Mezarlîc-Malcoci. Este dominat de vîrful Tazlî-Iuiuc, care este la 2 kil. spre N. de sat și care are o înălțime de 178 m. Populațiunea se compune numaĭ din Bulgarĭ și Turcĭ. Drumurĭ comunale pleacă în toate direcțiunile: la N. spre Bairam-Dede; la N.-E. către Cavaclar; la S.-E. către Calfa-Chioi; la S. către Docuzaci și la N.-V. către Demircea și Haiman-Chioi.

Ciali-Ceair, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Gărvan și Lipnița. Este formată din două micĭ văĭ, din carĭ una îșĭ are începutul în părțile nordice ale dealuluĭ Chirigi-Iol Bair, pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ Gărvan; se îndreaptă spre N. tăind hotarul maĭ sus de pichetul No. 11, trece prin satul Veli-Chioi, descriind maĭ multe cotiturĭ, se îndreaptă apoĭ spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., mergînd printre dealurile Sîrt-Iol-Bair și Dermen-Sîrt, și brăzdînd partea sudică a plășeĭ și pe cea estică a celor două comune. După un parcurs de 14 kil. se deschide în balta Ciamurli, la E de satul Lipnița. Cursul superior și-l face prin pădurĭ și anume: Iasi-Orman și Saia-Coru-Orman, iar cel mijlociŭ și inferior prin tufărișurĭ. Malurile-ĭ sunt înalte, însă deschise. Printr'însa merge și un drum comunal ce duce de la Veli-Chioi la Lipnița și de la Veli-Chioi la Cranova în Bulgaria.

Ciali-Mezarlî, *movilă,* în județul Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul comuneĭ Sari-Ghiol, și anume pe acela al cătunuluĭ său Ilanlîc, situată pe muchea dealuluĭ Acangi, în partea S.-E. a plășeĭ și a comuneĭ, la $1^1/_2$ kil. departe spre S.-V. de satul Ilanlîc, aproape de hotarul Bulgarieĭ spre Dobrogea. Are 44 m. înălțimea și domincază satul Ilanlîc, văile Ilanlîc și Scangi, și drumul Ilanlîc-Scangi. E artificială și servea odinioară ca punct de observație.

Cialîciul, *lac,* pl. Ocolul, com. Coșoveni-d.-s., jud. Dolj, în S.-E. comuneĭ; e lung de 260 m. și lat de 100 m.

Ciamurli, *deal,* în pl. Istruluĭ, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rurale Ciamurli-d.-s., de la care și-a luat și numele, se îndreaptă spre E., avînd o direcție ge-

www.dacoromanica.ro

nerală de la N.-V. spre S.-E. Lasă spre V. dealul Surtluc-Bair, la N. dealul Secarul, la S. dealurile Sari-Meşelic şi Dolojan. La E. dealurile Ciubucluc-Bair, Bal-Bair, Taş-Bair, Taslî-Bair, Eniceri şi Cara-Burum. Din el izvoresc văile Camena, Dolojan, Eschibaba şi Ciamurli. Are o înălţime de 316 m. şi domineză asupra satelor Ciamurli-d.-s., Camena, Eschibaba, aşezate la poalele sale. Este întretăiat de multe drumurĭ comunale, şi este acoperit în mare parte cu păduri. Dealurile secundare sunt acoperite cu fineţe şi păşunĭ.

Ciamurli, *vîrf de deal*, în plasa Istruluĭ, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rurale Ciamurli-d.-s., de la care şi-a luat şi numele. Este vîrful culminant al dealuluĭ Ciamurli. Are 316 m. înălţime. Punct trigonometric de observaţie de rangul al 3 lea; domineză asupra satuluĭ Camena. Este acoperit cu păduri, iar poalele cu tufărişurĭ şi păşunĭ.

Ciamurli-de-Jos, *com. rur.*, judeţul Tulcea, situată în partea sud-estică a judeţuluĭ şi a plăşeĭ Babadag, pe malul laculuĭ Goloviţa.

Se mărgineşte la N. cu oraşul Babadag, la V. cu Ciamurli-d.-s., la E. cu Canli-Bugeac, la S. cu lacul Goloviţa şi Casap-Chioi.

Dealurĭ sunt: Bal-Bair, Taslî-Bair (161 m.) la N.-V., acoperite cu păduri; Bal Bair (altul), Eniceri (147 m.), acoperite cu livezĭ, la V.; dealul Visterna (52 m.) la N.-E., cu fineţe. Movile sunt numeroase, artificiale, parte din ele sunt şi naturale; toate acoperite cu verdeaţă.

Apele, carĭ udă comuna, sunt puţine: pîrîul Slava-Rusă o udă de la N.-V. spre S.-E., trece prin cele două sate Caugagi şi Ciamurli-d.-j. Are un afluent pe dreapta, valea Gealtai-Deresi la N. Apoĭ valea Milvel-Culac la E. Ca bălţĭ avem numaĭ Goloviţa la S.

Cătunele, care o formează, sunt: Ciamurli-d.-j., reşedinţă la S.-E., pe malul nordic al laculuĭ Goloviţa, Caugagi la N.-V., pe malul stîng al pîrîuluĭ Slava.

Intinderea este de 7200 hect., din carĭ 180 hect. vetrele satelor, 5500 ale locuitorilor, 1620 ale statuluĭ.

Populaţiunea este amestecată; sunt 214 familiĭ, cu 1107 suflete, din carĭ 220 bărbaţĭ, 204 femeĭ, 694 copiĭ. După naţionalităţĭ sunt: 10 Romînĭ, 1088 Bulgarĭ, 2 Grecĭ, 3 Armenĭ şi 9 Evreĭ.

Sunt 170 plugarĭ, cu 117 pluguri; sunt 4 comercianţĭ. 3500 capete de vite.

Veniturile sunt de 6200 leĭ, cheltuelile de 6150 leĭ. In com. sunt 210 contribuabilĭ.

Drumurile sunt cele comunale, carĭ duc la satele învecinate: Canli-Bugeac, Potur, Beidaut, Slava-Rusă, şi şoseaua naţională Tulcea-Babadag-Constanţa, care trece printre cele 2 sate.

Biserică e una singură, cu hramul Adormirea-Maicĭĭ-Domnuluĭ, zidită de locuitorĭ, cu 10 hect., 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Şcoală e una singură în Ciamurli-d.-j., fundată în 1883 de comună, cu 10 hect., 1 învăţător, 57 elevĭ înscrişĭ, 30 promovaţĭ.

Ciamurli-de-Jos, *sat*, în pl. Babadag, jud. Tulcea, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Ciamurli-d.-j., aşezat pe malul laculuĭ Goloviţa, în partea sud-estică a plăşeĭ şi a comuneĭ. Satul are o întindere de 140 hect., cu o populaţie de 160 familiĭ, cu 712 suflete. Ocupaţia principală este agricultura şi creşterea vitelor.

Ciamurli-de-Sus, *com. rur.*, situată în partea centrală a judeţuluĭ Tulcea şi cea nordică a plăşeĭ Istruluĭ, pe pîrîul Ciamurli.

Se mărgineşte la N. cu comuna Slava-Rusă, la E. cu Ciamurli-d.-j., la V. cu judeţul Constanţa, la S. cu com. Beidaut.

Solul este foarte accidentat; ast-fel avem dealurile: Periclic 386 m., Batacla-Başa la V., cu păduri, Sacar-Bair 260 m., Bechir-Ceair 192 metri, Deolniuc-Bair 215 metri, Camena 149 m. la N., cu păduri, Taş-Bair, la E., cu livezĭ, Solugean, Sari-Meşelic, la S., cu fineţe, Dolojan 210 m., Dalîcla 217 metri, Ciamurli 316 m., Cuciuc-Bair 165 m., prin mijloc, acoperite cu păduri şi livezĭ. Movile sunt puţine.

Apele carĭ udă comună sunt: Valea Hagi-Omer la V., pîrîul Slava-Rusă şi afluentul său Camena la N., Beidaut cu afluenţiĭ săĭ, văile: Durasa-Cairac, Cavaclac-Cairac, Dolojan, Calaigi, la S. şi V., Valea-Satuluĭ saŭ Ciamurli, prin mijloc.

Cătunele carĭ o formează sunt: Ciamurli-d.-s., reşedinţa la S.-E. pe pîrîul Ciamurli, Camena la 6 kil. spre N. pe Valea-Camena, Eschibaba la 5 kil. spre V. pe valea Eschibaba, Testemel la 7 kil. spre N.-V. pe pîrîul Beidaut, Hagi-Omer la 15 kil. spre N.-V. pe valea Hagi-Omer.

Intinderea este de 7515 hect., din carĭ 365 hect. acoperite de vetrele satelor, 5200 hect. ale locuitorilor, 1950 hect. ale statuluĭ.

Are o populaţie de 386 familiĭ, sau 1875 suflete. După

www.dacoromanica.ro

naţionalitate sunt: 82 Romînĭ, 1618 Bulgarĭ, 161 Tătarĭ, 2 Grecĭ, 3 Armenĭ, 9 Elenĭ şi 6 Ţigani.

Sunt 384 plugarĭ, cu 118 pluguri. Vite sunt 2015 capete.

Budgetul comuneĭ este de 9500 leĭ la venitur şi 9200 leĭ la cheltuelĭ. Are 350 contrib.

Drumurĭ comunale sunt la: Slava, Beidaut şi Ciamurli-d.-j.

Are treĭ biserici, una în reşedinţă, cu hramul Sf. Gheorghe; alta în Eschibaba, cu hramul Metodiu şi Ciril; a treia în Camena cu hramul S-ta Mina, zidite de locuitorĭ, cu cîte 10 hectare, deservite de 3 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ.

Şcolĭ sunt 2, în Camena şi Eschibaba, fondate de stat, cu cîte 10 hect., 2 învăţătorĭ, frecuentate de 134 elevĭ.

Ciamurli-de-Sus, *sat,* în plasa Istrul, jud. Tulcea, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Ciamurli-d.-s., aşezat în partea nordică a plăşeĭ şi cea sud-estică a comuneĭ, pe pîrîul Ciamurli. Are 140 hect. întindere. Sunt 112 capĭ de familie, cu 564 suflete.

Ciamurlia, *baltă* saŭ *mlaştină,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Lipniţa şi Ghiuvegea. Ea este o prelungire sudică a băltеĭ Oltina; începe de la locul unde se sfîrşeşte balta Oltina, lîngă satul Cîşla; se îndreaptă spre N., pănă lîngă movila Iortmac, unde începe balta Iortmac. Are o lungime de 8 kil., o lărgime de 700 800 m. şi este închisă între dealurile Sîrt-Iol-Bair la V., cu dealul deasupra Cîşleĭ la E. Intr'însa, pe stînga, se deschid două văĭ: Dere-Ceair şi Ciali-Ceair, cea d'întîiu lîngă locul numit şi Podul-Pieĭ.

Ciardacul, *trup* din *moşia* Agapieĭ, com. Filiorul, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, cuprinde pe teritoriul săŭ o pădure de brazĭ.

Ciardacul, *lac,* situat pe teritoriul com. Alimăneşti, pl. Siuld.-s., jud. Olt.

Ciardacul, *movilă,* jud. Brăila, la $1\frac{1}{3}$ kil. spre N. de satul Nazîrul, unde ingineriĭ statuluĭ-major austriac aŭ avut un punct de triangulaţiune la facerea hărţeĭ judeţuluĭ.

Ciardacul, *movilă,* jud. Brăila, la S. de com. Tichileşti.

Ciardacul, *munte,* în com. Filiorul, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, eşit din ramura munteluĭ Măgura, la S. de mănăstirea Agapia.

Ciarîc-Cairac, *deal,* în jud. Tulcea, plasa Istruluĭ, pe teritoriul comunelor rurale Beidaut şi Casimcea. Se desface din dealul Alifacî, se întinde spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E. şi brăzdînd partea vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ Beidaut şi pe cea estică a comuneĭ Casimcea. Se întinde spre valea Cail-Dere, făcîndu-ĭ malul stîng înalt şi stîncos. El este tăiat de o mulţime de drumurĭ, Alifacî-Cail-Dere-Eschibaba; are un vîrf stîncos de 287 m., care dominează asupra satuluĭ Cail-Dere; este acoperit cu fîneţe.

Ciarînci, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ Ciamurli-d.-s., şi pe acela al cătunuluĭ Eschibaba; izvoreşte din poalele nordice ale dealuluĭ Ceşme, se îndreaptă spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi pe cea vestică a comuneĭ; curge numaĭ prin pădurĭ, şi după un curs de 2 kil., merge de se aruncă în pîrîul Beidaut, pe dreapta.

Ciatal, *pichet* romînesc, în plasa şi jud. Tulcea, pe teritoriul oraşuluĭ Tulcea, la bifurcaţia braţuluĭ Chilia de braţul Tulcea, la 2 kil. spre E. este satul Pătlăgeanca.

Ciatal-Bair, *deal,* în pl. şi jud. Tulcea, com. Congaz, o prelungire vestică a dealuluĭ Orta-Bair, situat în partea sudică a plăşeĭ, şi nord-estică a comuneĭ. Se prelungeşte la N. cu dealul Cazîlgic-Bair. Are 156 m., şi dominează asupra satelor Congaz şi Enĭ-Chioi. Este acoperit cu tufişurĭ, resturĭ din întinsele pădurĭ de odinioară.

Ciatal-Chioi, *sat,* în pl. şi jud. Tulcea, cătunul comuneĭ Satul-Noŭ, aşezat pe malul drept al braţuluĭ Chilia, la 7 kil. spre S.-V. de reşedinţă; şĭ-a luat numele de la pichetul Ciatal, situat la bifurcaţia Chilieĭ, de Tulcea. Are o întindere de 880 hectare, din carĭ, casele în număr de 70 ocupă 28 hectare, restul e al locuitorilor şi al Statuluĭ; populaţia lipoveană, are 35 familiĭ, cu 188 suflete.

Ciatal-Iolu-Iuc-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ Gărvan şi pe acela al cătunuluĭ Cuiugiuc. Se desface din ramificaţiile vestice ale dealuluĭ Sapo-Bair; se întinde spre V. în o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd astfel partea sudică a plăşeĭ şi pe cea sud-vestică a comuneĭ.

www.dacoromanica.ro

Are o înălțime de 158 m. și domineză văile Cavac-Culac-Ceair și Cuiugiuc-Ceair, precum și satul Cuciuc-Cainargi, așezat la poalele sale sud-estice. Este acoperit cu păduri în partea nordică; viile satuluĭ Cainargi îĭ acoperă pantele sud-estice; restul e cu tufărișurĭ. Pe muchie merge și un drum comunal Cuiugiuc-Cuciuc-Cainargi.

Ciatal-Orman, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Satul-Noŭ, și anume pe acela al cătunuluĭ Pîrjoaia. Se desface din dealul La-Două-Movile. Se întinde spre E., având o direcțiune generală de la V. spre E. brăzdînd partea vestică și centrală a comuneĭ și pe cea nordică a plășeĭ. La poalele sale vestice este așezat satul Pîrjoaia, iar la cele estice comuna Satul-Noŭ. Are o înălțime de 140 m. dominînd satele Pîrjoaia și Satul-Noŭ, precum și un drum comunal ce le unește. Are o natură humoasă și este acoperit în general numaĭ cu fînețe și semănăturĭ.

Ciatal-Orman, *deal*, acoperit cu o pădure mare ce poartă acelașĭ nume, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ urbane Cuzgun și anume pe acela al cătunuluĭ Cara-Amat. Se desface din dealul Echiu-Iuiuc-Olceac; se întinde spre S., având o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E. și brăzdează partea estică a plășeĭ și a comuneĭ. Se întinde între văile Ciair-Orman, Iort-Culac, Cara-Aci-Alcea și Cara-Cialic-Culac. Are o înălțime de 140 m. dominînd văile de maĭ sus, satul Cara-Amat și maĭ multe drumurĭ comunale ce străbat pădurea de 12000 hect. în toate direcțiunile. Esențele principale de lemn sunt: stejarul, jugastrul și fagul. Maĭ sunt și pășunĭ întinse.

Ciatal-Orman, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Caranlic, și anume pe acela al cătunuluĭ Curu-Orman; se desface din dealul Distrail; se întinde spre V., având o direcție generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea vestică a comuneĭ și cea estică a plășeĭ. Se ridică pănă la 140 m. înălțime dominînd valea Hasan-Orman, drumul județean Ostrovul-Cuzgun, cel comunal Beilicu-Curu-Orman. Este acoperit cu tufărișurĭ și pășunĭ.

Ciatal-Orman, *vale*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul comuneĭ rurale Sirĭul și anume pe acela al cătunuluĭ Ciatal-Orman saŭ Pantelimon. Pleacă din poalele estice ale dealuluĭ Hagi-Bairam; se îndreaptă spre E. printre dealurile Man-Conu, ce are pe stînga și Tepe pe dreapta. Trece prin satul Ciatal-Orman și se deschide în pîrîul Casimcea, pe dreapta luĭ la 2 kil. spre S. de locul numit Moara-Cocoaneĭ. Are malurile înalte și rîpoase.

Ciatal-Su, *baltă mică* și puțin însemnată, în jud. Constanța, pl. Constanța, pe teritoriul comuneĭ rurale Cara-Harman. E situat în partea nordică a plășeĭ și a comuneĭ, pe limba de pămînt ce desparte lacurile Sinoe de Tuzla. E considerat ca o prelungire a celuĭ d'întîiŭ. Are 8 hect. întindere, înconjurat de nisip; nu produce maĭ nimic, fiind puțin adînc și noroios.

Ciatal-Tepe, *deal*, în pl. și jud. Tulcea, com. Agi-Ghiol, se desface din dealul Imalac, se întinde spre E., având o direcție de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și de N. a comuneĭ. Se întinde de-alungul văeĭ Sari-Ghiol. E tăiat de drumul comunal Malcoci-Sari-Ghiol. Este acoperit cu iarbă.

Ciatîrul, *siliște*, jud. Brăila, la 4 kil. spre S.-E. de satul Ciacîrul, în Lunca-Dunăreĭ, între movilele Cuptoarele și siliștea Chiortul. Aci a fost satul Ciatîr.

Ciaunari, *movilă*, jud. Brăila, în marginea de V. a satuluĭ Roman. Aci a fost vechea tîrlă Ciaunari, unde s'a format satul Roman.

Ciaureşti, *sat*, jud. Argeș, plasa Topologul, pendinte de com. rur. Alimănești-Poenarĭ. Are 120 familiĭ și o biserică, cu hramul Sf. Dumitru; e deservită de un preot și un cîntăreț.

Ciauşeşti, *sat*, cu 300 sufl., jud. Argeș, pl. Gălășești; face parte din com. rur. Stănislăvești. Are o biserică, cu hramul Toțĭ-Sfințiĭ, deservită de un preot și un paracliser.

Ciauş-Chioi, *sat*, în pl. Istruluĭ, jud. Tulcea, căt. comuneĭ Casimcea, așezat la 5 kil. spre N. de reședința Casimcea, pe ambele malurĭ ale văeĭ Saslî-Cula, nu departe de pîrîul Casimcea saŭ Tașăul. Intinderea este de 67 hect. Populațiunea este de 88 familiĭ, cu 315 suflete, în cea maĭ mare parte Turcĭ și Tătarĭ.

Printr'însul trece și un drum comunal ce vine din Casimcea și merge spre Topologul.

Ciauş-Chioi, *vale*, în pl. Istruluĭ, jud. Tulcea, comuna Casimcea,

www.dacoromanica.ro

cât. Ciauş-Chioi; ese din poalele estice ale dealuluĭ Curu-Bair; se îndreaptă spre E., primeşte pe stînga valea Saslî-Cula, trece prin satul Ciauş-Chioi şi se deschide în rîul Casimcea, maĭ sus de satul Ali-Facî.

Ciauş-Chioi, *vîrf de deal*, în pl. Istruluĭ, jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Casimcea, şi anume pe acela al cătunuluĭ Ceauş-Chioi, de la care şĭ-a luat numele. Este un vîrf al dealuluĭ Curu-Bair, din judeţul Constanţa, la hotarul între cele două judeţe. Are 280 m., dominînd asupra satuluĭ şi drumuluĭ comunal Ciauş - Chioi - Ali - Facî. Este acoperit cu păşunĭ.

Ciauşul, *numire vechie*, a cătunuluĭ Mărăcini - Greculuĭ, com. Obidiţi, jud. R.-Sărat, tot aşa se maĭ numea şi cât. Plopi-Vechĭ din com. Măcrina.

Cibota. (Vezĭ Cioboata, judeţul Bacău).

Cibrul, *nume*, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, jud. Dolj, ce purta în vechime moşia Ciuperceni.

Cicadaia, *iaz.* (V. Hucul, pîrîŭ, jud. Iaşi).

Cicăneşti, *com. rur.*, aşezată pe şesul dintre Valea-Topologuluĭ şi Valea-Argeşuluĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea, la 6 kil. de com. rur. Şuici, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 50 kil. de Piteşti; se compune din satele: Bărseşti, Cicăneşti-d.-j. saŭ Tutana, Cicăneşti-d.-s., avînd peste tot 173 fam., cu 1041 sufl.

In comună sunt 2 biserici; o şcoală primară rurală; 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul 1885—86 a fost de 1142 leĭ la venitурĭ şi de 1076 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicaţie oficială (1887), această comună numără 137 contribuabilĭ şi are un budget de 1243 leĭ la venitурĭ şi de 947 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 690 capete vite marĭ (650 boĭ şi vacĭ, 40 caĭ) şi de 1940 vite mărunte (1331 oĭ, 190 capre şi 419 rîmătorĭ).

In apropiere de satul Cicăneşti se recunosc încă urmele uneĭ fabricĭ de sticlărie ce a existat în vremea de demult; asemenea se maĭ găsesc urme de zidărĭĭ vechĭ, biserică şi cimitire. La N.-E. de această comună şi în depărtare de 3 kil. se află ruinele cetăţeĭ Poenari.

Cicăneşti-de-Jos, saŭ **Tutana**, *sat*, cu 66 familiĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea; face parte din com. rur. Cicăneşti. Are o biserică cu hramul Naşterea-Maicеĭ-Domnuluĭ. E deservită de un preot şi un cîntăreţ; o şcoala primară rurală.

Cicăneşti-de-Sus, *sat*, cu 56 familiĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea; face parte din com. rur. Cicăneşti. Are o biserică cu hramul Sfînta Troiţă, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Cichirdic, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Stăniţa, spre V. de satul Stăniţa şi la o depărtare de 3 kil. de el. Este aşezat pe deal. Are 32 capete de familiĭ, cu 106 locuitorĭ, din carĭ 32 contribuabilĭ; locuesc în 32 case. Populaţia este numaĭ romînă. Maĭ înainte, satul se numea Todireni-Sturzeĭ.

Sunt 87 capete vite marĭ.

Cicilia, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Colţi, cât. Muscelul-Cărăimăneşti; e acoperit de izlaz, are culminaţie Valea-Ciclеĭ, care face hotar despre comuna Boziorul.

Cicloavele, *lac*, în pl. Ialomiţa. Balta, teritoriul comuneĭ Bordu-şani, jud. Ialomiţa.

Cicoa-Floresculuĭ, *deal*, în com. rur. Jidoştiţa, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Cicoare, *poiană*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d. s, com. Racova, din pădurea Racova.

Cicoareĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, cât. Izvoranul; ese din pădure şi se scurge în Valea-Bouluĭ.

Cicracci, *com. rur.*, jud. Constanţa, pl Constanţa.

Este situată în partea de E. a judeţuluĭ, la 26 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ şi în partea septentrională a plăşeĭ, la 6 kil. spre E. de comuna Cara Murad, reşedinţa eĭ. Comunele şi cătunele învecinate cu dînsa sunt; Şahman la 6 kil., Gargalîcul-Mic la 8 kil., Gargalîcul-Mare la 9 kil. (ale comuneĭ Gargalîcul) spre E., Canara, (al comuneĭ Palazul-Mare), la 9 kil. spre S., Carol I la 10 kil. spre V.

Se mărgineşte la N. cu comuna rurală Cogelac (jud. Tulcea), de care se desparte prin dealul Cascalîc-Bair. Cătunul Canara (al comuneĭ Palazul) despărţindu-se prin şoseaua Cara-Murad-Canara şi lacul Sirt-Ghiol; la E. cu comuna Gargalîcul, de care se desparte prin lacul Taşăul, valea Taş-Culac şi dealul Taşăul-Sîrti, cu Marea-Neagră şi cătunul Peletlia (al comuneĭ Cara-Harman), despărţindu-se prin dealul Peletlia, iar la V.

www.dacoromanica.ro

cu comuna rurală Cara-Murad, de care se desparte prin dealul Cara-Murad şi valea Dulufacî, şi cu cătunele Ester şi Şeremet (ale comuneï Pazarlî), despărţindu-se prin dealurile Docufacî, Beriş-Bair, apa Visterna şi valea Ali-Culac-Dere.

Solul său este destul de accidentat, fiind brăzdat de treï culmï cu ramificaţiunile lor, şi anume: culmile Cara-Murad, puţin şi Dorobanţul la V. şi culmea Taşăuluï la E. Dealurile principale, carï brăzdează teritoriul comuneï, sunt: Culmea Cara-Murad, dealul Beriş-Bair, cu vîrful Beri-Tepesi (129 m); Dolufacî, cu vîrful Dolufacî-Tepe (78 m.); dealul Cicracci, cu vîrful Dolufacî (103 m.), dealul Iuci-Bair, cu vîrfurile Iuci-Tepe (92 m). şi Cicracci (89 m.); dealul Cara-Coium-Bair, cu vîrful Caraevila (74 m.); dealul Mamaia, cu vîrfurile Mamaia (34 m.) şi Cogeali (44 m.); dealul Tepe-Bair (90 m.), cu vîrful Movila-Imbinată (83 m.); dealul Cogeali, cu vîrful Islamenc (80 m.). Toate aceste dealurï sunt situate în partea de V., plecînd din muchea Cara-Murad, cu o direcţie generală de la V. spre E., printre apa Casimcea şi văile adiacente pe dreapta: Visterna, Palaz, Dolufacî, Cicracci şi Cogeali, dominînd malul drept al pîrîuluï Casimcea saŭ Taşăul, făcîndu-l pe alocurea înalt şi pietros, văile de maï sus, satele Palazul-Mic, Dolufacî, Cicracci, Cara-Coium, Mamaia şi Cogeali, malul de V. al laculuï Taşăul, o parte din malul Mărïï, malul de N. al laculuï Sîrt-Ghiol, şi şoseaua naţională Constanţa-Babadag-Tulcea de la satul Canara şi pănă la satul Palazul-Mic; decï pe o distanţă de aproape 20 kil., ele sunt presărate cu movile şi acoperite cu fineţe şi puţine semănăturï, copacï n'aŭ de loc. Dealurile culmeï Dorobanţul sunt reprezintate prin dealul Visterna cu vîrful Visterna (134 m.) de natură stîncos, dominînd pîrîul Casimcea şi afluentul său pîrîul Visterna, brăzdat de văï prăpăstioase şi acoperite cu fineţe. Dealurile culmeï Taşăul sunt acestea: Aliculac-Bair, cu vîrful Aliculac-Tepe (114 m.); dealul Peletlia, cu vîrful Cara-Tepe (165 m.); dealul Cavargic, cu vîrful Cavargic (105 m.); dealul Palaz, cu vîrfurile Mocan-Iulghent-Uba (105 m.), Cara-Iuba (101 m.) şi Palaz-Iuba (94 m.); dealul Taşăul-Sîrtî, cu vîrful Eşil-Iuiuc (104 m.) şi Taşăul (85 m.), dealul Şahman, cu vîrful Şahman (64 m.).

Toate aceste dealurï sunt situate în partea de E. a comuneï, desfăcîndu-se din muchea Taşăul, avînd toate o direcţiune generală de la N.-E. spre S.-V., şi chiar de la N. la S., întinzîndu-se printre pîrîul Casimcea saŭ Taşăul şi văile sale adiacente pe stînga: Ali-Culac-Dere, Alciac-Dere, Cavargic-Culac, Cîşla-Culac şi Taşăul, dominînd malul stîng al pîrîuluï Çasimcea, făcîndu-l icï şi colo înalt şi pietros, văile de maï sus, malul de N. al laculuï Taşăul şi satele Taşăul, Palazmic şi Cavargic; ele sunt acoperite cu semănăturï şi fineţe, şi sunt lipsite de pădurï saŭ crîngurï.

Movilele sunt destul de numeroase, fiind în număr de 38; toate vîrfurile dealurilor amintite maï sus sunt surmontate de cîte o movilă; ele sunt artificiale, adică construite atît în timpurile antice cît şi în cele medievale, servind fie ca locurï de înmormîntare căpeteniilor, saŭ ca puncte de observaţie, cînd cu invaziunile barbarilor.

Cursurile de apă carï udă comuna sunt: 1. Pîrîul Casimcea saŭ Taşăul; vine din judeţul Tulcea din dealul Hagi-Omer-Bair, intră în judeţul Constanţa maï jos de satul Chirişlic (Tulcea), şi în com. Cicracci maï jos de satul Şeremet (al comuneï Pazarlî); udă teritoriul comuneï în partea nordică şi vestică a comuneï, trecînd pe lîngă satul Cavargic (la 1 kil. spre S.-V.), cătunul Cîşlarîn-Canarasî, satul Palazul-Mic, Taşăul (la 1 kil. spre V.) se varsă în lacul Taşăul, de unde maï are şi numele de rîul Taşăul. Malurile sale sunt înalte şi în multe locurï stîncoase; primeşte ca afluenţï, pe teritoriul comuneï, pe stînga, pîrîul Ali-Culac şi pe dreapta apa Visterna la hotarul de N.-V. spre comuna Pazarlî. 2. Pîrîul Taşăul, un altul diferit de cel de sus, pleacă din dealul Taşăul-Sîrtî, udă partea estică şi cea centrală a comuneï, trece prin căt. Taşăul şi se varsă în lacul Taşăul, în partea nord-vestică a luï, ca şi pîrîul Casimcea, la 800 m. spre E. de gura pîrîuluï Casimcea, formînd împreună cu el, la gura lor, o mlaştină acoperită cu stuf. 3. Pîrîul Cicracci, un mic pîrîiaş, în partea centrală a comuneï; pleacă din dealul Cara-Coium-Bair, cu o direcţie de la S. spre N., şi se varsă în lacul Taşăul în partea sudică; are malurï înalte.

Văile sunt numeroase, unele maï micï, altele maï marï, între carï remarcăm: Beriş-Culac şi Palazuluï, adiacente pe dreapta ale pîrîuluï Casimcea, în partea nord-vestică a comununeï, Ali-Culac-Dere, Alciac-Dere, Cîşla-Culac, adiacente pe stînga tot ale aceluiaşï pîrîu

www.dacoromanica.ro

Casimcea, în partea nordică şi nord-estică a comunei. Valea Taş-Culac ce se deschide în lacul Gargalîc, în partea estică pe hotarul spre com. Gargalîc, valea Dolu-Facî ce trece prin satul Dolu-Facî, valea Cicracci ce trece prin satul Cicracci cu malurile înalte şi rîpoase, deschizîndu-se în lacul Taşăul în partea vestică a luî, prin centrul comunei, valea Cogeali în partea sudică a comunei, deschizîndu-se în partea nordică a laculuî Sîrt-Ghiol, trecînd prin satul Cogeali. Ele foarte rar aŭ apă, numaî în timpul ploilor şi al primăvereî. Bălţî sunt: Lacul Taşăul cu o întindere totală de peste 1000 hect. (din carî 650 hect. aparţin comuneî Cicracci) în partea estică a comuneî, despărţit de malul mării printr'o plagă largă de 1 kil. acoperită cu pietriş şi nisip. Malurile sale sunt înalte şi prin unele locurî sunt pietroase si stîncoase, maî cu seamă cel sudic. In partea sudică are o insulă numită Cuciuc-Ada (insula mică cu 12 hect.) aparţinînd comuneî Gargalîcul. Primeşte pîraiele Casimcea, Taşăul şi Cicracci şi văile Cicracci şi Dolu-Facî. Produce peşte ce se consumă şi se exportă în diferite locurî, însă venitul aparţinînd statuluî. Cara-Coium I (8 hect.), Cara-Coium II lîngă satul Cara-Coium, în partea estică a comuneî, sunt acoperite cu stuf. Sîrt-Ghiol cu o întindere de 1200 hect., din carî 250 hect. aparţinînd comuneî Cicracci, restul comuneî Palaz, malurile joase şi cel nordic acoperit cu stuf, despărţit de mare printr'o plagă largă de 150 m. acoperită cu pietriş şi nisip conchiliar. El este aşezat în partea sudică a comunei. In el se află o insulă numită a luî Ovidiŭ, ce atîrnă de com. Palazu. Mamaia, un lac mic în partea de S.-E. a comuneî, lîngă satul Mamaia şi lacul Sîrt-Ghiol, cu 15 hect. întindere şi acoperit numaî cu stuf. Aceste lacurî sunt formate de Marea-Neagră, fiind-că apa lor e sărată şi amară ca şi a mării, conţin maî aceleaşî felurî de peştî şi plante; ele formaŭ maî mult niştе golfurî ale eî, şi apa retrăgîndu-se, ele s'aŭ transformat în lacurî. Marea - Neagră udă comuna în partea estică, pe o lungime de 9 kil.; malul săŭ este puţin înalt, atingînd pe alocurea 6—7 m. lîngă lacul Sîrt-Ghiol, şi acoperit cu o plagă largă de 100—1300 m. acoperită cu nisip şi pietriş, aflătoare între mal şi lacurile Sîrt-Ghiol, Mamaia, Cara-Coium I şi al II-lea, Taşăul şi Gargalîcul format de ea.

Cătunele carî formează comuna sunt nouă şi anume: Cicracci, reşedinţă, în partea centrală a comuneî, pe valea Cicracci, şi pe malul vestic al laculuî Taşăul, închis şi dominat la N. de dealul Cicracci cu vîrful Dolu-Facî, la S. de dealul Iuci-Tepe-Bair cu movilele Iuci-Tepe şi Cicracci. Casele sunt micî, adunate fără regulă. Dolu-Facî, tot în partea centrală a comuneî, la $2^1/_2$ kil. spre N.-V. de reşedinţa Cicracci, pe valea Dolu - Facî şi pe colţul nord-vestic al laculuî Taşăul, închis şi dominat la Nord de dealul Dolu-Facî cu vîrful Dolu-Facî-Tepe, la V. de dealul Cara-Murad şi la S. de dealul Cicracci cu Vîrful-Dolu-Facî; el este o adunătură de vre-o 25 case micî, răŭ zidite. Taşăul, aşezat tot în partea centrală a comuneî, la 4 kil. spre N. de reşedinţa Cicracci, pe ambele malurî ale pîrîuluî Taşăul, întinzîndu-se până aproape de malul nordic al laculuî Taşăul şi de gura celor două pîrae, Taşăul şi Casimcea; este închis şi dominat, la N. şi V. de dealul Palaz, la E. de dealul Taşăul-Sîrtî cu Vîrful-Taşăul, la S.-E. de dealul Şahman. Palaz-Mic, în partea nordică a comuneî, la 8 kil. spre N. de cătunul de reşedinţă Cicracci, pe malul stîng al pîrîuluî Casimcea şi la poalele vestice ale dealuluî Palaz, de care este dominat prin movilele Cara-Uba, Palaz şi Mocan Iulghen-Uba. Cîşlarîn-Canarassi, o adunătură de vre-o cincî case, în partea nordică a com., la 9 kil. de reşedinţa Cicracci, pe malul stîng al văeî Cîşla-Cula şi al pîrîuluî Casimcea la unirea lor, lîngă un crînguleţ, închis şi dominat la E. de dealul Palaz cu movila Cara-Uba, iar la V. de dealul Beriş-Bair. Cavargic, tot în partea nordică a comuneî, la 11 kil. spre N. de reşedinţa, Cicracci, pe ambele malurî ale văeî Alceac-Dere saŭ Cavargic, la 1 kil. depărtate de pîrîul Casimcea, închis la N.-V. de dealul Ali-Culac-Bair, iar la E. şi S. de dealul Cavargic cu movila Cavargic, Cara-Coium, în partea sudică a comuneî, la 5 kil. spre S.-E. de reşedinţa Cicracci, pe malul sudic al laculuî Taşăul, la 2 kil. departe spre V. de malul mării, închis şi dominat la N. şi V. de dealul Cara-Chioi-Bair cu vîrful Caraievile, la S. de dealul Mamaia cu vîrful Mamaia. Mamaia tot în partea sudică a comuneî la 8 kilometri spre S.-E. de reşedinţă, pe malul nord-estic al laculuî Sîrt-Ghiol, la 500 m. departe spre V. de malul mării, la poalele estice ale dealuluî Mamaia ce-l domină prin movilele Cogeali şi Mamaia Cogeali, tot în partea sudică a comuneî, la 6 kil. spre S. de

www.dacoromanica.ro

reşedinţă, pe ambele maluri ale văeĭ Cogeali, închis şi dominat la N. şi E. de dealul Mamaia cu movila Cogeali, la V. de dealul Tepe-Bair şi la S. de dealul Cogeali.

Suprafaţa totală a comuneĭ este de 18320 hect., din carĭ 565 hect. ocupate de vetrele şi grădinile celor 7 sate, cu 374 case; iar restul de 17946 hect., împărţit între Stat şi proprietarĭ, carĭ aŭ 7802 hect. şi locuitoriĭ ce posedă 10144 hect.

Populaţiunea sa totală e de 458 familiĭ, cu 2068 suflete, din carĭ 1123 bărbaţi, 945 femeĭ; 1157 necăsătoriţi, 852 căsătoriţi, 56 văduvĭ, 3 divorţaţi; 348 ştiŭ carte, 1720 nu ştiŭ; 1970 cetăţenĭ romînĭ, 96 supuşĭ străinĭ, 2 nesupuşi; 1012 ortodoxĭ, 440 catolicĭ, 603 mahomedanĭ, 13 armenĭ; 389 agricultorĭ, 11 comercianţĭ, 17 industriaşĭ, 11 alte profesiĭ.

Sunt 458 contribuabilĭ.

Improprietăriţi 489, şi neîmproprietăriţi 69.

In ceea-ce priveşte calitatea pămîntuluĭ, cele 18320 hect. se împart ast-fel: 4000 hect. teren neproductiv (din care 565 hect. vetrele satelor şi 3435 hect. bălţi, stuf, etc.), 14320 hect. teren productiv, din care: 10918 hect. teren cultivabil (din care 2762 hect. ale statuluĭ cu proprietarĭ şi 8156 hect. ale locuitorilor), 8 hect. teren necultivat (din care 61 hect. ale statuluĭ), 3311 hect. teren izlaz (din care 1350 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ şi 1961 ale locuitorilor). 30 hect. teren viĭ (din care 3 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ şi 27 ale locuitorilor), 45 hect. păduri (din care 45 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ).

In comună sunt: 353 plugarĭ, carĭ aŭ 249 pluguri (105 cu boĭ, 144 cu caĭ), 343 care şi căruţe (6 cu boĭ, 337 cu caĭ), 5 maşinĭ de semănat, 41 maşinĭ de secerat, 6 maşinĭ de bătut porumb, 2 grape de fier, 20 maşinĭ de vînturat, 105 puţurĭ în comună. Comuna are 22067 capete de vite, din carĭ 1357 caĭ, 2016 boĭ, 4 bivolĭ, 8 asinĭ, 18043 oĭ, 637 porcĭ. In comună sunt 2 morĭ pe apă, 4 morĭ de vînt; 17 industriaşĭ (fierarĭ, mecanicĭ, lemnarĭ, etc).

Comerţul se face de către 11 comercianţĭ.

Budgetul com. este de 15547 leĭ la venituri şi 6213 leĭ la cheltueli.

Căĭ de comunicaţie sunt: şoseaua naţională Tulcea-Babadag-Constanţa, ce trece pe la 2 kil. spre V. de comună, apoĭ drumurĭ comunale la Cara-Murad şi Palaz-Taşăul.

Sunt 3 biserici catolice şi 5 giamiĭ cu 5 hogĭ.

Sunt 3 şcolĭ catolice şi 3 turceştĭ alipite pe lîngă geamiĭ.

Cicracci, *sat*, în jud. Constanţa, plasa Constanţa, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Cicracci; situat maĭ mult în partea centrală a plăşeĭ şi a comuneĭ pe valea cu acelaşĭ nume şi în apropierea laculuĭ Taşăul; fiind închis la N. de dealul Cicracci cu vîrful său Dolu-Facî şi la S. fiind dominat de vîrfurile Iuci-Tepe (92 metri) şi Cicracci (89 metri). Populaţia sa, compusă din Germanĭ, Romînĭ şi puţinĭ Bulgarĭ, se ocupă maĭ ales cu pescăria şi puţin cu agricultura. Şoseaua naţională Constanţa-Babadag, trece prin apropierea satuluĭ; un singur drum comunal pleacă spre S.-E. ducînd la Cara-Coium.

Cicracci, *deal*, în plasa şi jud. Constanţa, pe teritoriul comuneĭ rurale Cicracci. Se desface din dealul Cara-Murad; se îndreaptă spre V. şi se întinde pe la N. satuluĭ Cicracci pănă la lacul Taşăul. Are o înălţime de 103 m. pe care o atinge în vîrful Dolu-Facî.

Cicracci, *pîrîŭ*, în plasa şi jud. Constanţa, com. Cicracci; izvoreşte din dealul Cara-Chioi-Bair; se îndreaptă spre N. şi, după un mers de 1 1/2 kil., se varsă în lacul Taşăul, la 1 1/2 kil. spre E. de satul Cicracci.

Cicracci, *punct trigonometric de observaţiune*, avînd 89 m. înălţime, pe marginea şoseleĭ naţionale Constanţa-Babadag; domină satul Cicracci, precum şi o parte din lacul Taşăul, jud. Constanţa.

Cicul-Tarcăul, *masiv muntos*, ce se cuprinde între Oltul, Bicazul, Bistriţa, Siretul, Trotuşul şi Uzul, jud. Neamţu. Cele maĭ principale culmĭ ale luĭ sunt: masivul culmeĭ Tarcăuluĭ, dintre pîrîul Domucul şi Tarcăul, Goşmanul, dintre Tarcăul şi Bistriţa. Acest din urmă se bifurcă la sorgintea Asăuluĭ şi trimite Culmea-Pietroasă între Asăul şi Trotuşul, şi Goşmanul între Asăul, Tazlăul-Sărat şi Tazlăul. Spaţiul dintre Tazlăul-Sărat, Tazlăul şi Bistriţa este umplut de un masiv orografic lipit de masivul Goşmanuluĭ la Sudul pîrîuluĭ Nechid şi care se numeşte Masivul-Tazlăuluĭ-Mare. Culmea acestuĭ din urmă este încă aproape paralelă cu catena centrală. Perpendicular pe culmea Ciculuĭ, se îndreptează spre E. Culmea-Hauşuluĭ, care desparte apele Bicazuluĭ, Domuculuĭ şi Tarcăuluĭ, de ale afluenţilor din stînga Trotuşuluĭ. Culmea Tarcăuluĭ, întinsă între Bicazul şi Trotuşul posedă piscurile: Sim-

www.dacoromanica.ro

ţiaşul (1372 m.), Has-Hauşul (1555 m.), Sălaşul-luĭ-Mihaiŭ (1489 m.), Tarcăul (1664 m.), Ciudomirul-Mare (1681 m.), Arşiţa-Tărcuţiĭ (1372 m.), Torogleşul (1266 m.), Grinduşul (Tarhăuşul).

Dispoziţiunea paralelă a culmelor masivuluĭ Cicul-Tarcăul, face ca văile ce brăzdează acest masiv să fie paralele cu frontiera. Văile Domuculuĭ şi Tarcăuluĭ deschid liniĭ de rocadă paralele cu frontiera; ele posedă potecĭ de caĭ şi comunică prin maĭ multe potecĭ între ele, peste culmea Tarcăuluĭ. Masivul Goşmanului are culmea sa urmată de o potecă de caĭ, care întruneşte comunicaţiunile venind din Valea-Bistriţeĭ, Tazlăelor şi Asăuluĭ. Valea-Bicazuluĭ deschide o trecătoare de al doilea ordin. Văile-Tazlăelor sunt urmate de şosele pietruite, de drumurĭ de care şi, maĭ în sus, de potecĭ ca şi în cele-l'alte vălcele din clina orientală a acestuĭ grup.

Clina occidentală este scurtă, repede, puţin accesibilă; este formată de munţiĭ Ciculuĭ. Clina orientală este accidentată de masivĭ groşĭ, brăzdată de văĭ şi vălcele, reprezintînd munţiĭ Tarcăuluĭ; este mult maĭ accesibilă.

Cierul, *deal*, prelungire spre N.-V. a dealuluĭ Ghilonești, comuna Cristeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Cierul, *deal*, în com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, situată pe moşia Almaşul.

Cierul, *vale*, în comuna Cîrligele, plasa Piatra-Muntele, judeţul Neamţu.

Cierul-luĭ-Goroveĭ, *deal*, situat în raionul com. Matca, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ.

Cierul-Popeĭ, *parte de pămînt arabil*, la V. de tîrgul Podul-Turculuĭ, jud. Tecuciŭ.

Cieruluĭ (Valea-), *vale*, între dealul Cierul şi Dumbrava, în com. Cristeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Cieşti, *sat*, în jud. Argeş, plasa Cotmeâna; face parte din com. rur. Pădureţul-Cieşti. Are 50 capi de familie din 377 de suflete. In sat este o biserică cu hramul Sf. Voevozĭ, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Cilibia, *com. rur.*, în pl. Cîmpuluĭ, jud. Buzăŭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăŭ, la distanţa de Buzăŭ de 20 kil. Limitele sale sunt: la N. albia rîuluĭ Buzăŭ, începînd din hotarul moşieĭ Bentul, com. Tăbărăşti, pănă în Piatra-Grindul, din com. Cotul-Cioariĭ; la E., merge pe hotarul moşiilor: Cotul-Cioariĭ şi Bîlhacul, pănă în hotarul moşieĭ Luciul la apa Strîmba; la S., merge pe apa Strîmba; pănă dă în hotarul moşieĭ Ţuguiatul, la V. se ridică pe hotarul moşieĭ Văleanca şi dă apoĭ în hotarul moşieĭ Bentul, pe care merge pănă în rîul Buzăul.

Suprafaţa acesteĭ comune este de 4450 hect., din carĭ: 3222 arabile, 220 pădure, 56 fîneaţă, 787 izlaz şi 165 sterp.

Terenul e şes şi în mare parte băltos; totuşĭ agricultura se face pe o scară întinsă. N'are industrie, afară de o moară de aburĭ şi 3 stîne pe moşiile Cilibia şi Mînzul. Face un comerţ activ cu cereale, la gara Cilibia, unde se încarcă o mare parte din producţiunea acestuĭ judeţ.

Căĭ de comunicaţie are: calea mixtă Buzăŭ-Brăila, prin Cilibia şi şoseaua vecinală Mizil-Cilibia prin Glodeanul-Silişteа, care o pune în comunicaţie cu maĭ toate comunele din plăşile Tohani şi Cîmpul.

Vite are: 560 boĭ, 505 vacĭ, 286 viţeĭ, 2 bivolĭ, 159 caĭ, 273 epe, 94 mînjĭ, 2820 oĭ, 3 capre, 1 asin şi 298 porcĭ. Stupĭ sunt 150.

Comuna e formată din căt. Cilibia, Mînzul, Movila-Oiĭ şi Posta, avînd o populaţie de 1330 locuitorĭ, din carĭ: bărbaţĭ însuraţĭ 294, neînsuraţĭ 38, văduvĭ 15, divorţaţĭ 1, băeţĭ 331; iar femeĭ măritate 294, văduve 35, fete 322. Locuesc în 268 case. Străinĭ sunt: 5 Grecĭ, 15 Austro-Ungarĭ şi 1 Bulgar. Meseriaşĭ sunt: 5 fierarĭ, 1 lemnar, 1 rotar, 1 cizmar, 1 maşinist şi 1 zidar.

Comuna are 286 contribuabilĭ, din carĭ 16 comercianţĭ romînĭ şi 4 străinĭ. Budgetul comuneĭ e de 5159 leĭ şi 95 banĭ.

Are o şcoală în căt. Cilibia, frecuentată de 72 elevĭ şi 3 eleve. Ştiŭ carte 150 persoane. In com. sunt 3 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Ilie.

Cîrciumĭ sunt 13.

Pe la începutul secoluluĭ se aflaŭ pe acest teritoriŭ numaĭ satele Cilibia şi Jugureanul, în care se fixase poştea, încă din timpul luĭ Alexandru Ipsilante; satele Mînzul şi Movila-Oiĭ s'au înfiinţat după 1830.

Cilibia, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ Cilibia, jud. Buzăŭ, situat pe malul drept al rîuluĭ Buzăŭ, d'alungul şoseleĭ şi la 4 kil. spre N. de gară. Are 320 locuitorĭ şi 67 case.

Cilibia, *staţie* de *dr. d. f.*, judeţul

www.dacoromanica.ro

Buzău, pl. Cîmpul, căt. Cilibia, pe linia Buzău-Făurei, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Tăbăreşti (10.3 kil.) şi Rosetti (10.4 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului mării de 58m,74. Venitul acestei staţii pe anul 1896 a fost de 362846 lei, 45 bani.

Cilibia, (Sforile-Banului), *moşie*, în com. Cilibia, jud. Buzău, fostă proprietate a statului pendinte de mănăstirea Banul, azi particulară. Are ca 440 hect. arături, fîneaţă şi 23 hect. crivină.

Cilibia, *moşie*, în com. Cilibia, jud. Buzău; are 570 hect., mare parte arabile, şi 25 hect. crivina: Cotul-Greceanului.

Cilibia, *numire*, ce se mai dă *moşiei* Ştiubeiul, din com. Cilibia, jud. Buzău.

Cilibiul, *sat.* (Vezi Lăzăreni, sat, com. Golăeşti, plasa Braniştea, jud. Iaşi).

Cilibiul, *iaz*, plasa Bistriţa-d.-s., jud. Bacău, de pe teritoriul comunei Fîntînelele.

Cilianoşul, *izvor*, în com. Goideşti, jud. Buzău. Incepe din muntele Bălescu şi merge de se varsă în pîrîului Bîsca-Mică, puţin mai jos de izvorul Magyarosbochor, făcînd limită despre Transilvania.

Cilci-Dere, un alt *nume* al *pîrîului* Teliţa, jud. Tulcea, nume ce-l păstrează pe o lungime de 10 kil, de la Mănăstirea-Ciliculuĭ, unde primeşte Valea-Ciliculuĭ şi pănă la satul Cataloi, de unde ia numele de Valea-Cataloi. Este cunoscut mai bine sub numele de Teliţa. Sub numele de Cilic-Dere, primeşte pe stînga Valea-Lungă, şi udă satele Poşta şi Frecăţei. Pe valea-i merge drumul comunal Teliţa-Cilic-Poşta-Frecăţei-Cataloi-Babadag.

Cilicul, *mănăstire* de maicĭ, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comunei Teliţa.

In biserică, la stînga, e mormîntul fundatoruluĭ eĭ, anume archiereul Athanasie Lisivencof, cu inscripţia:

«Aci odihneşte primul fundator, zidítor al amîndurora mănăstirĭ, cea de călugărĭ şi cea de călugăriţe, archiereul Athanasie Lisivencof, mort în 1880, Noembrie 15.»

Acest Athanasie, a venit pe la 1835 şi a fundat, pe locul bisericeĭ actuale, o bisericuţă, care a ars. In locul aceleia a construit, la 1870, pe cea actuală, cu cheltuiala sa. In biserică este epitaful care a costat peste 3000 de galbenĭ şi care a fost trimes din Rusia de către un general rus. Tîmpla bisericeĭ este aurită; icoanele asemenea; icoanele sunt aduse din Rusia. Sunt apoĭ 36 strane şi scaunul stariţeĭ, toate de lemn; în fund sus, se vede corul. Biserica toată e construită în lemn, afară de ziduri, carĭ sunt în paiantă; acoperişul este de tinichea. Mănăstirea avea înainte mai mult pămînt de cît are acum. Acum are 150 hect., din carĭ 15 hect. viĭ. De la stat primeşte mănăstirea o subvenţie anuală de 5000 leĭ. Mai are şi 3 morĭ pe apa Ciliculuĭ. Lîngă mănăstire se mai află şi o peşteră unde se îngroapă moartele începînd de la 1860. Peştera e lungă de cîte-va sute de metri, începînd de la mănăstire şi răspunzînd tocmai la Teliţa. Are mai multe răsuflăturĭ. In curtea mănăstireĭ, de o întindere de 8 pogoane, se află biserica; apoĭ 9 corpurĭ de clădirĭ, din carĭ 2 mai lungĭ. Intr'una, spre Valea-Ciliculuĭ, sunt şcoala, odăile pentru musafirĭ, refectoriul maicelor, şi capela în care se face serviciul în timpul ernei. Maicele sunt în număr de 83. Afară de această mănăstire se mai află o altă mănăstire mai mică (No. 2), care depinde de cea d'întîiŭ şi în care se află o parte din maicĭ, carĭ nu încap în clădirile No. 1. Mai înainte, în această mănăstire se aflaŭ călugărĭ, şi de aceea se numea Cilicul-de-Călugărĭ, însă toţĭ aŭ fost transportaţĭ în urmă în mănăstirea Sauna de pe teritoriul comuneĭ Parcheşul. Această mănăstire are hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, la 15 August.

Ciliculuĭ (Dealul-), *culme de dealurĭ*, în plăşile Isaccea şi Babadag, jud. Tulcea, cu o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E. Formează un sistem aproape independent. Este în legătură cu culmea Isacceĭ prin dealul Fundul-Burţiĭ; brăzdează partea estică a plăşeĭ Isaccea, pe cea sudică a comuneĭ Teliţa, pe cea nordică a plăşeĭ Babadag şi pe a comuneĭ Nalbant. Ramificaţiile sale se întind şi în plasa Tulcea, brăzdînd partea de S.-V. a eĭ şi a com. Frecăţei. Din el se desfac spre S.-V. dealurile: Caraman-Bair, Ghel-Tepe şi Tatar-Bair; la S.-E. dealurile Sarî-Tepe, Denis-Tepe şi Cataloi. Vîrfurile sale sunt: unul de 342 m., Eşil-Tepe (169 m.), Buiuc-Cara-Tepe (177 m.), Chiuciuc-Cara-Tepe (137 m.) şi Denis-Tepe (266 m.). Culmea se întinde printre rîul Teliţa şi valea pîrîuluĭ Teliţa. In partea vestică e acoperită cu păduri; restul e acoperit cu tufărişuri şi

www.dacoromanica.ro

livezĭ, iar poalele şi ramurile cu semănăturĭ.

Ciliculuĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în judeţul Tulcea, pl. Isaccea, com. Teliţa. Izvoreşte din dealul Fundul-Burţiĭ; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea de S.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Curge printre dealurile Ciliculuĭ şi Solda-Copac; trece pe lîngă mănăstirea Cilicul, de unde şĭ-a luat numele, ca şi dealul, şi se aruncă în pîrîul Teliţa, după 5 kil. de curs, nu departe de mănăstire.

Cilieni, *com. rur.*, în plasa Balta-d.-j., judeţul Romanaţi, formată numaĭ din satul cu acelaşĭ nume, situat pe malul drept al Oltuluĭ, între com. Rusăneşti-d.-j. şi Potlogeni. E departe de Corabia de 16 kil., iar de Caracal de 30 kil. Aci se află şi un pod plutitor peste Olt.

Are o populaţie de 572 capĭ de familie, saŭ 1997 suflete, din carĭ 990 bărbaţĭ şi 1007 femeĭ; 925 căsătoriţĭ şi 1072 necăsătoriţĭ. Sunt 396 contribuabilĭ.

Vite marĭ sunt 828, vite micĭ 1040 şi rîmătorĭ 205.

Sunt 7 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul 1886 87 a fost de 4291 leĭ la venitурĭ şi 4047 leĭ la cheltueli.

Are o şcoală primară mixtă de gradul al II-lea, cu un învăţător, frecuentată de 34 elevĭ; o biserică cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Se observă pe aci urma din drumul roman, care ducea de la Izlaz la Romula.

Cilieni, *baltă*, pl. Băileşti, com. Băileşti, jud. Dolj. Se îndreaptă de la E.-V. la naştere de la hotarul moşieĭ, din partea de V., şi traversează comuna. Are o suprafaţă de 33 hect. şi se pierde în partea de S.-E. a moşieĭ, pentru a reapare pe moşia vecină, Coveiul. In această baltă se găseşte mult peşte.

Cilieni, *măgură*, pl. Băileşti, com. Băileşti, jud. Dolj, în dreptul căreia limita de V. către com. Seaca formează cu linia de S. un unghiŭ de 100°.

Cimitirul, *deal*, se întinde în formă de terasă spre N.-E. de satul Romîneşti, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi; şĭ-a luat numele de la cimitirul ce se află pe dînsul. E bogat în păşune.

Cimitirul-Vechiŭ, *loc izolat*, pe teritoriul comuneĭ Buneşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, unde se zice că din vechime a existat sat cu biserică, şi din cauza rîpelor ce s'aŭ format prin scurgerea apelor din ploĭ, satul s'a desfiinţat şi locuitorĭ s'aŭ retras la o aşezare maĭ bună, unde este astă-zĭ satul Băneşti.

Cimitirul-Vechiŭ, *loc*, spre S. de satul Suharăul, comuna cu acelaşĭ nume, plasa Prutul-d.-s., judeţul Dorohoiŭ, unde se află o mare masă de piatră şi o ridicătură de pămînt, ce se zice că a fost altarul bisericeĭ, distrusă de năvălitorĭ, o dată cu satul vechiŭ.

Cimitiruluĭ (Dealul-), *deal*, pe care se află cimitirul satuluĭ Heciul-Lespezĭ, jud. Suceava.

Cimpoereasa, *poiană*, com. Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea.

Cimpoiaş-Tatu, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Valea-Sălcieĭ. (Vezĭ Tatu-Cimpoiaş, pîrîu).

Cimpoiaşul, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Trestia. Incepe din muntele Trestianul şi se scurge în Sărăţelul-Bălăneştilor, făcînd hotar despre com. Pîrscovul.

Cimpoiaşul, *izvor*, în jud. Buzăŭ, comuna Grăjdana, căt. Miluiţi; începe din pădurea Ciolanul şi se scurge în rîul Nişcovul.

Cimpoiaşul, *movilă*, jud. Brăila, la V. tîrleĭ Gulieni, din comuna Cioara-Doiceşti.

Cimpoitorul, *deal*, spre N. comuneĭ Bordeni, pl. Prahova, jud. Prahova. Este acoperit cu viĭ, acum filoxerate, şi pomĭ roditorĭ.

Cimpoiul, *lac*, în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul com. urb. Chilia-Vechie. Este format de gîrla Aliboca-Suhat, primind şi el la rîndu-ĭ lacul Pisceanul, numit ast-fel din cauza formeĭ luĭ. Este înconjurat numaĭ cu stuf. Are 60 hect. întindere. Conţine peşte puţin.

Cincarul, *subdiviziе a cătunuluĭ* Mlăjetul, din com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ, situat pe lunca ce se află pe partea dreaptă a rîuluĭ Buzăul.

Cincărĭ (Dealul-de-la-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Mlăjetul, situată în marginea lunceĭ Cincaruluĭ.

Cincărĭ (Dealul-de-la-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Trestioara. E acoperită de izlaz.

Cincişoara, *deal*, spre E. de satul Comarna-d.-j., com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi.

Cindia, *sat*, în com. Doamna, pl.

www.dacoromanica.ro

Piatra-Muntele, jud. Neamţu, aşezat pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistriţa, sub poalele despre E. şi N. a ramureĭ Cernegura şi în faţa oraşuluĭ Piatra, mărginindu-se spre S. cu Petro-Dava, iar spre N. cu rîul Bistriţa, care face o cotitură spre V., în dreptul Arinilor.

La 1882, era destinat, prin un proect, ca acest sat să se facă anexă a com. Dumbrava - Roşie. Insă fiind-că acea comună a rămas încă neconstituită, interesele satuluĭ se administrează tot de com. căreia aparţine.

Are o populaţie de 59 capĭ de familie, saŭ 231 suflete, din carĭ 114 bărbaţĭ şi 117 femeĭ. Ştiŭ carte 15 persoane.

Contribuabilĭ sunt 29.

In sat sunt: 1 biserică; 2 ferăstrae pentru tăiat scîndurĭ de brad; o şchelă pentru plute; 2 morĭ de apă; o piuă pentru făcutul sucmanilor; 3 rotarĭ; 1 stoler.

Numărul vitelor se urcă la 98 capete, dintre carĭ: 30 boĭ, 25 vacĭ, 3 caĭ, 20 rîmătorĭ şi 20 juncĭ.

Cineli, *sat*, în pl. Babadag, jud. Tulcea, cătunul comuneĭ Baş-Chioi, situat în partea nord-vestică a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ, la 4 kil. spre V. de cătunul de reşedinţă Baş-Chioi, pe malul drept al pîrîuluĭ Taiţa, la poalele orientale ale dealuluĭ Consul. Numele săŭ e turcesc, şi e o prescurtare a luĭ Cini-Ali = decoraţiunea luĭ Ali. Se mărgineşte la N. cu com. Alibei-Chioi; la V. cu cătunul Dautcea, al căt. Orta-Chioi; la E. şi S. cu căt. Baş-Chioi. Dealurile carĭ brăzdează teritoriul săŭ sunt: Stamuni-Culac la N., Tatar-Bair la E., Consul la V., Dautcea, Dealul-Feteĭ, Cuz-Bair la S. Rîul Taiţa trece prin mijlocul luĭ şi pe lîngă sat. Intinderea teritoriuluĭ săŭ este de 534 hect., din carĭ 12 hect. ocupate de vatra satuluĭ, restul de păşunĭ pe dealurĭ, loc arabil şi 7 hect. grădinărĭĭ. Populaţiunea este toată bulgară: 76 familiĭ, cu 380 suflete. Pămîntul produce puţine cereale, păşunĭ multe. Sunt şi pădurĭ. Locuitorĭĭ se servesc de şcoala şi biserica din cătunul de reşedinţă, care e la 4 kil. spre E. Drumurĭ sunt: cel judeţean Babadag-Măcin, şi altele comunale ce-l unesc cu cătunul Baş-Chioi, cu com. Nalbant la E., Alibei - Chioi la N., Orta-Chioi la V., Ciucurova la S.

Cineul, *colină*, în com. Mlăjetul, căt. Stănila, jud. Buzăŭ, acoperită de fineţe şi pădure.

Cinghelele, *căţine*, jud. Brăila, situate între japşa Băroaia şi privalul Băndoiul.

Cinghineaoa - Mare, *iusulă*, în Dunăre, în dreptul Zimniceĭ, judeţul Teleorman. Este acoperită cu zăvoiŭ de salcie.

Cinghineaoa - Mică, *insulă*, în Dunăre, situată maĭ la vale de Cinghineaoa-Mare, jud. Teleorman.

Cinghineni, *deal*, pe teritoriul satuluĭ Movila-Ruptă, com. Movila-Ruptă, pl. Stefăneşti, jud. Botoşani.

Cinghir, *deal*, plasa Dumbrava-d.-s., com. Terpeziţa, jud. Dolj, înalt de aproape 200 m. şi acoperit cu vĭĭ.

Ciniĭ (Muchea-de-la), *culminaţie* a colineĭ Cineul, jud. Buzăŭ, care servă de hotar despre com. Colţi. Se numeşte adesea şi Dealul-Ciniilor.

Cinterezul, *culme*, în com. Chiojdul-din-Bîsca, căt. Chiojdul, judeţul Buzăŭ.

Cintul, *deal*, cu vĭĭ şi cu pometurĭ, com. Filipeşti-de-Pădure, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Cinucul, *deal* cultivabil, între Cristeşti şi Moţca, judeţul Suceava.

Cinurile, *lac*, în plasa Ialomiţa-Balta, insula Balta, pe teritoriul comuneĭ Dudeşti, jud. Ialomiţa.

Cioabă (Măgura-luĭ-), *măgură*, la Nordul com. Bogdana, jud. Teleorman.

Cioaca, *deal*, pl. Jiul-d.-s., com. Filiaşi, jud. Dolj, acoperit în toată întinderea cu pădurĭ. Se maĭ chiamă şi Racoviţa.

Cioaca, *deal*, pl. Jiul-d.-s., com. Fratoştiţa, jud. Dolj, înalt de 92 m.

Cioaca, *deal* cu vĭĭ, în com. rur. Prunişorul, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi; se termină în dreptul comuneĭ Cremenea.

Cioaca, *deal*, la E. com. Slăveşti, pl. Olteţul-d.-s., judeţul Vîlcea.

Cioaca, *măgură*, în jud. Vlaşca, pe proprietatea Cacaleţi.

Cioaca-Cerbuluĭ. *mahala*, în judeţul Mehedinţi, plasa Motrul-d.-s.; ţine de comuna rurală Ploştina.

Cioaca-cu-Rechiţĭ, *munte*, al comuneĭ Dobriţa, jud. Gorj, spre N. de comună. Pe acest munte se face vara păşunarea vitelor locuitorilor.

www.dacoromanica.ro

Cioaca-Ducheĭ, *deal*, în com. rur. Sura, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Cioaca-Ileneĭ, *deal*, în com. rur. Jidostița, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Cioaca-Roșie, *deal*, în com. rur. Văgiulești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Cioara, *com. rur.*, la extremitatea de S. a plășeĭ Călmățuiul, jud. Teleorman, pe partea stîngă a malurilor Dunăriĭ.

Se mărginește la V. cu comuna Seacă, la E. cu comuna Vînători, la S. cu bălțile Cioara și Roșia, și cu fluviul Dunărea; iar la N. cu moșia Lisa.

Suprafața comuneĭ cu a moșieĭ statuluĭ este de 3506 hect., în care intră și bălțile de maĭ sus, formate din vărsăturile Dunăriĭ. Pămîntul arabil este numaĭ ca la 400 hect. Viile locuitorilor sunt situate în partea de S.-E., de unde începe un alt deal numit Părușelul. Intinderea acestor viĭ este de 60 hect. și produc vinurĭ bune. Locuitoriĭ împroprietăriți sunt în număr de 140 pe 350 hect.

Pe moșia statuluĭ aŭ maĭ fost împroprietăriți în 1880 un număr de loc. din diferite comune.

Solul în partea despre deal este de bună calitate, iar cel din vale este mlăștinos și rareorĭ se cultivă, din cauza inundațiunilor Dunăriĭ la care este expus; în schimb însă cînd Dunărea se revarsă, aduce mult pește în lacul numit al-Porculuĭ. Din bălțĭ se recoltează mult stuf și papură. Aci vin la ernatic turme de oĭ, carĭ se coboară de la munte.

Populația comuneĭ este de 694 suflete, din carĭ 155 capĭ de familie și 121 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 4650 capete, din carĭ 208 caĭ și 14 măgarĭ, 684 vite marĭ cornute, 3452 vite micĭ și 295 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 3371 banĭ 36 la venitурĭ și de leĭ 2734 la cheltuelĭ.

Are o școală, care este frecuentată de 15 elevĭ și e dotată cu 8½ hect. pămînt arabil; o biserică deservită de doĭ preoți și doĭ cîntăreți.

Drumurĭ de comunicație are la V. cu com. Seaca și la E. cu com. Vînători, pe șoseaua mixtă Turnul-Zimnicea.

In dreptul satuluĭ se află în Dunăre insula Belina și picheta pentru paza frontiereĭ No. 7.

Cioara, *sat*, în plasa Cîmpuluĭ, pendinte de com. Malul, jud. Ialomița. Este situat pe malul stîng și pe lunca rîuluĭ Ialomița, spre V. și în depărtare de 3 kil. de satul de reședință. De lîngă sat se întinde spre N. valea Cioara.

In acest sat se află 81 familiĭ Romînĭ și 2 familiĭ Țigaĭ.

Are o biserică, deservită de un preot și un dascăl.

Vite sunt: 120 boĭ, 200 caĭ, 1000 oĭ, 6 capre și 230 porcĭ.

Spre E. este pădurea Cioara. La N., la distanță de un kil., trece calea județeană Slobozia-Urziceni.

Cioara, *sat.* (Vezĭ Fîntînelele, sat, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași).

Cioara, *stație de dr. de fer*, jud. Brăila, pl. Balta, com. Cioara-Doicești pe linia Făurei-Fetești, pusă în circulație la 21 Noembrie 1886. Se află între stațiile Murgeni (9.5 kil.) și Dudești (10.2 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului mării de 39m., 15. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 107304 leĭ.

Cioara, *movilă*, jud. Brăila, pendinte de com. rur. Cioara, situată spre S.-E. de com., la distanță de 6 kil.

Cioara, *coastă de deal*, din comuna Bălești, jud. Gorj, situată în partea despre V. Incepe din sat și se termină la eșire.

Cioara, *deal*, pe teritoriul satului Fîntînelele, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Cioara, *deal*, la marginea de E. a satuluĭ Taula, com. Onceștĭ, pl. Stănișești, jud. Tecuciŭ.

Cioara, *iaz*, pe teritoriul satuluĭ Fîntînelele, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Cioara, *loc de izvoare*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Jăvreni, de pe teritoriul satuluĭ Flocești, de unde își are obîrșia pîrîul Chilia.

Cioara, *movilă*, lîngă pădurea cu același nume, în partea de E. a satuluĭ Torcești, pl. Bîrlad, jud. Tecuciŭ.

Cioara, *pădure*, jud. Ialomița, în pl. Cîmpuluĭ, între satele Cioara și Malul.

Cioara, *pădure*, la E. de satul Dealul-Perjuluĭ, com. Onceștĭ, jud. Tecuciŭ.

Cioara, *pădure*, la E. de satul Torcești, com. Torcești, jud. Tecuciŭ.

Cioara, *pădure*, proprietatea statuluĭ, la N. de satul Lespezile, com. Homocea, jud. Tecuciŭ.

Cioara, *vale*, jud. Brăila, care începe dintre satele Cioara-Radu-Vodă și comuna Doicești, merge

www.dacoromanica.ro

spre S.-E., adîncindu-se din ce în ce pănă la satul Murgeanca, la hotarul despre județul Ialomița.

Cioara, *vale*, în pl. Cîmpului, pe teritoriul com. Malul, jud. Ialomița. Se întinde din lunca rîului Ialomița spre N. La S. văeĭ este satul Cioara.

Cioara-Doicești, *com. rur.*, numită altă dată Cioara-Mică, pl. Călmățuiului, jud. Brăila. Este situată pe loc șes. Se mărginește la E. cu comuna Mihaiŭ-Bravul; la N.-E. cu căt. Corcanul; la S.-V. cu com. Cioara-Radu-Vodă; la N. cu căt. Caragica; și la S.-E. cu com. Murgeanca (Ialomița). Populația este de 1637 suflete, din carĭ 368 capĭ de familie. Știŭ carte 179 persoane, nu știŭ 1458.

Sunt 206 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ este de 6055 leĭ la venitурĭ și de 5557 leĭ și 50 banĭ la cheltuelĭ. Sătenĭ împroprietărițĭ, după legea din 1864, sunt 139, și neîmproprietăriți, 96. Sunt 8 debite de tutun și 12 cîrciumĭ. Suprafața comuneĭ e de 6944 hect.

Comuna are 1 biserică, fondată la 1852—1858, de Costache Frăe, proprietarul moșieĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Drumurĭ: la Brăila spre N.-E. pe șoseaua județeană Brăila-Călărași, 61 kil.; la Bertești-d.-j. și la Lacul-Reziĭ, pe la cantonul 21 al căeĭ ferate Făurei - Fetești și șoseaua județeană; și apoĭ pe la căt. Padina, 20 kil.; la comuna Mihaiŭ-Bravul, spre E., prin capul proprietățiĭ locuitorilor, 16 kil.; la com. Luciul; jud. Ialomița, traversînd căile ferate spre S.-V.; la com. Murgeanca (Ialomița), spre S.-E., la Slujitori - Albotești, cam spre N.-N.-V., traversînd căile ferate Făurei-Fetești la cantonul 21, pe lîngă movila Ivănuși, 15 kil. la Cioara-Radu-Vodă, spre S., 1 kil.; la Dimitrești (Ialomița) spre S. pe șoseaua județeană. Sunt 10 strade și o piață în comună.

Se află 1 moară de vaporĭ, a d-luĭ Milona. Comuna este înființată la 1836, de proprietarĭ Doicești.

Acum 75 anĭ, spun bătrîniĭ, comuna era așezată între poziția de azĭ și com. Cioara-Radu-Vodă, la punctul numit Uncheși. Acel sat s'a desființat din cauza ciumeĭ, mutîndu-se apoĭ în locul ce l ocupă azĭ.

Cioara-Doicești, *sat*, jud. Brăila, în partea de S.-V. a comuneĭ cu același nume, la extremitatea de N. a văeĭ Cioara, ca la 62 kil. spre S. de orașul Brăila. Acest sat s'a înființat la 1836 de locuitoriĭ din Cioara-Radu-Vodă, numit la început Cioara - Mică, dar maĭ tîrziŭ Cioara - Doicești, după numele proprietaruluĭ. Suprafața satuluĭ este 150 hect., avînd 260 case, 13 cîrciumĭ; o moară de aburĭ; o lipscănie și o brutărie. Are o școală de fete; înființată la 1870, întreținută de stat, servind pentru ambele sate și frecuentată de 26 eleve. Biserica este de zid, clădită la 1858, de Manda Frăe, proprietara moșieĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 2 paracliserĭ.

Populația satuluĭ e de 297 capĭ de familie, saŭ 1307 suflete, din carĭ 664 bărbațĭ și 653 femeĭ; 537 căsătoriți și 770 necăsătoriți; 172 știŭ carte și 1148 nu știŭ. Animale sunt: 51 caĭ, 4 asinĭ, 1337 vite cornute, 1797 oĭ, 2 capre și 569 rîmătorĭ.

Cioara-Doicești, *moșie*, județul Brăila, pendinte de com. cu același nume. Proprietatea d-luĭ C. Danielescu și alțiĭ, cu suprafața de 4078 hect. și cu venit anual de 70050 leĭ.

Cioara-Mitropolieĭ, *moșie* a statuluĭ, în jud. Teleorman, plasa Călmățuiuluĭ, com. Cioara, avînd ca la 100 hect. zăvoiŭ.

In «Istoria» de Dionisie Fotino, moșia Cioara figurează ca hotar al țăriĭ despre Dunăre. Era proprietatea banuluĭ Constantin Crețulescu. Maĭ în urmă a fost închinată Mitropolieĭ din București. După secularizare, averile mănăstireĭ aŭ trecut în stăpînirea statuluĭ și produc un însemnat venit anual. Din partea arabilă s'a vîndut cea maĭ mare parte locuitorilor. Din viile, carĭ se cultivaŭ cu drept de otașniță, s'aŭ rescumpărat asemenea o mare parte de către locuitoriĭ din com. Cioara.

Cioara-Radu-Vodă, *com. rur.*, pl. Călmățuiul, jud. Brăila. Se maĭ numea Cioara-Mare. Este situată pe loc șes. Se mărginește la N. cu com. Tătarul, la E. cu Cioara-Doicești, la N. cu Slujitori - Albotești și la S. cu Iazul (Ialomița). Are forma unuĭ trapez neregulat.

Suprafața comuneĭ este de 7062 hect. Populația este de 836 suflete, din carĭ 207 capĭ de familie. Știŭ carte 103 și 733 nu știŭ.

Sunt 102 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ este de 3702 leĭ și 85 banĭ la venitурĭ și de 3671 leĭ și 50 banĭ la cheltuelĭ. Sătenĭ împroprietăriți după legea din 1864, 78 și din 1878 sunt 70; neîmproprietăriți sunt 36. Sunt 5 debite de tutun și 5 cîrciumĭ.

Vite cornute: 1034 (boĭ 419,

www.dacoromanica.ro

vacĭ 390, taurĭ 13, viţeĭ 212); caĭ 502, oĭ 2018 şi rîmătorĭ 314.

In comună sunt 3 morĭ de vaporĭ.

Drumurĭ: la Cioara-Doiceştĭ, spre N.-E., 1 kil.; la Brăila, spre N., pe şoseaua judeţeană Brăila-Ialomiţa, 62 kil.; la Slobozia, din jud. Ialomiţa, spre S.-E.; la comuna Roşiori, spre N.-V., prin proprietatea locuitorilor şi cătunul Vînătoriĭ, 11 kil.; la Tătarul spre N.-V. 8 kil.; la gara Cireşul, pe la cantonul 29.

In comună sunt 2 strade nealiniate. Intre com. Cioara-Radu-Vodă şi Tătarul s'a plantat o pădure de salcîmĭ, în întindere de 400 pogoane.

Această comună este înfiinţată cam de pe la 1770. Numele de Cioara vine de la proprietara moşieĭ, iar Radu-Vodă vine după numele mănăstireĭ din Bucureşti a căreĭ proprietate a devenit moşia. La 1821 a fost invadată de Turcĭ, iar locuitoriĭ aŭ fugit în jud. Muscel. După o lună de la plecarea Turcilor, s'aŭ întors în sat, care nu suferise nicĭ o stricăciune.

Se maĭ aminteşte că Grigorie-Ghica-Vodă în trecerea de la Bucureşti la Iaşi, în drumul săŭ, a dormit în această comună, în noaptea de 15 Septembre 1822.

Cioara-Radu-Vodă, *sat*, judeţul Brăila, la S.-E. comuneĭ cu acelaşĭ nume, pe muchea capului văeĭ Cioara, la 62 kil. spre S. de oraşul Brăila. Acest sat s'a înfiinţat la 1835, sub numele de Cioara-Radu-Vodă, iar maĭ înainte purta numele de Cioara, după numele Movileĭ-Cioareĭ. Acest sat se desparte de Cioara-Doiceştĭ numaĭ prin valea Cioara. Are o şcoală de băeţĭ pentru ambele sate, înfiinţată la 1837; e întreţinută de stat şi frecuentată de 76 elevĭ.

Biserica este clădită de sătenĭ la 1854; e acum deservită de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser.

Populaţia satuluĭ este 187 capĭ de familie, saŭ 756 locuitorĭ, din carĭ 397 bărbaţĭ, 359 femeĭ, 307 căsătoriţĭ şi 449 necăsătoriţĭ. Ştiŭ carte 192, nu ştiŭ 654.

Vite sunt: 901 vite marĭ cornute, 490 caĭ, 2 asinĭ, 2020 oĭ, 4 capre şi 320 rîmătorĭ.

Suprafaţa vetreĭ este de 48 hect., cu: 120 case; 5 cîrciumĭ; 2 morĭ de abur.

Cioara-Radu-Vodă, *moşie*, jud. Brăila. Impreună cu moşia Lacul-Tătaruluĭ, aparţine com. Cioara-Radu-Vodă şi com. Tătarul. E proprietatea statuluĭ. Are suprafaţa de 9000 hect. Venitul: 89202 leĭ anual.

Cioara-Roşie, *gîrliţă*, judeţul Teleorman, provenind parte din izvoare, parte din scursorile băltiĭ de pe moşia Lisa. Curge între această moşie şi comuna Vînători.

Cioareĭ (Cotul-), *com. rur.*, în plasa Cîmpuluĭ, jud. Buzăŭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăŭ, la eşirea sa din judeţ şi la distanţă de Buzăŭ de 31 kil. Limitele sale sunt: La N. apa rîuluĭ Buzăul, începînd de la Piatra-din-Grind, comuna Cilibia, pănă în hotarul moşieĭ Vizireni (jud. Brăila) în matca vechie a rîuluĭ Buzăul; la E., se lasă în jos pe hotarul moşieĭ Vizireni, pănă în apa Strîmba; la S., merge pe apa Strîmba, pănă în hotarul moşieĭ Movila-Oiĭ; la V., urcă în sus pe hotarul moşieĭ Movila-Oiĭ, pănă la Piatra din drumul Brăileĭ, o ia pe hotarul moşieĭ Cilibia, trece pe la Piatra din răspîntia drumurilor şi ajunge apoĭ la Piatra-din-Grind, din marginea rîuluĭ Buzăul. Suprafaţa eĭ este de 7495 hect., din care 6058 arabile, 304 pădure, 73 fînaţe, 600 izlaz şi 460 sterp. Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Cotul-Cioareĭ (a statuluĭ) şi Bîlhacul. Terenul e şes şi foarte mocirlos. Agricultura însă se face pe o scară întinsă, cultivîndu-se maĭ cu seamă porumb şi orz. Sunt 6 stîne situate: 4 la Movila-Ştefuluĭ şi 2 pe Lunca-Nohaiuluĭ. Căĭ de comunicaţie are: şoseaua Buzăŭ-Brăila şi linia ferată, avînd în apropiere gara Cilibia, unde se desface şi se încarcă maĭ toate producţiunile sale.

Vite sunt: 650 boĭ, 420 vacĭ, 246 viţeĭ, 6 bivolĭ, 200 caĭ, 254 epe, 50 mînjĭ, 4400 oĭ, 6 capre, 6 asinĭ şi 200 porcĭ. Stupĭ sunt 70.

Comuna e formată din cătunele: Bîlhacul, Cotul-Cioareĭ, Rosetti şi Ştefuĭ. Populaţiunea sa e de 1350 locuitorĭ. Locuesc în 338 case.

Meseriaşĭ sunt: 5 lemnarĭ, 2 cizmarĭ şi 1 fierar.

Comuna are 247 contribuabilĭ, din carĭ 12 comercianţĭ Romînĭ şi 1 străin. Stabilimente sunt 12.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 41843 1.

Comuna are o şcoală, în cătunul Cotul-Cioareĭ, frecuentată de 54 elevĭ şi 2 eleve. Carte ştiŭ 39 locuitorĭ. Sunt 2 biserici, în cătunele Cotul-Cioareĭ şi Bîlhacul, deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Adormireĭ. Cîrciumĭ sunt 9.

Comuna e nouă şi era reprezentată la început prin satul Ciorani. Cătunul Rosetti este format de 200 însurăţeĭ, împroprietăriţĭ aci în anul 1883. Numele i s'a dat după acel al răposatuluĭ bărbat politic, C. A. Rosetti.

www.dacoromanica.ro

Cioareĭ (Cotul-), (Bălteni, Ciorani, Pojorești), *cătun* de reședință, al com. Cotul-Cioareĭ, jud. Buzău, cu 740 locuitorĭ și 203 case.

Cioareĭ (Cotul-), (Bălteni, Ciorani). *moșie* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, în com. Cotul-Cioareĭ, jud. Buzău. Are 5457 hect., din care 1060 s'aŭ dat, în 1883, însurățeilor din com. Rosetti. Această moșie a fost în vechime a Grecenilor. Vistierul Drăghicĭ Greceanu a vîndut-o în 1741, Maiŭ 24, Episcopuluĭ Metodie și în urmă a rămas Episcopieĭ, care a încorporat-o cu moșia Găvănești.

Cioareĭ (Cotul-), *pădure* a statuluĭ, pe moșia Cotul-Cioareĭ, jud. Buzău, făcînd un corp cu coturile Găvănești, de pe moșia Priviți. Are 433 hect., mare parte crivină. Este împărțită în cantoanele: Cioara, Cățelul-Pîrlit, Banița, Șteful și Cilibia.

Cioareĭ-Găvănești (Cotul-), *moșie*. (Vezĭ Găvănești-Cotul-Cioareĭ, jud. Buzău).

Cioareĭ (Dealul-), *deal*, în partea de N.-V. a com. Boțești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, paralel cu Dealul-Guguluĭ.

Cioareĭ (Dealul-), *deal*, în partea de E. a comuneĭ Moiĭ, din plasa Jiul, județul Gorj. Incepe de la N., din hotarul comuneĭ Rovinari, merge spre S. și se termină la extremitatea satuluĭ. Pe dînsul nu se află nicĭ o plantație. Acest deal se ramifică din Dealul-luĭ-Bran, pendinte de comuna Pești-eana-d.-s.

Cioareĭ, (Măgura-), *măgură*, la Nord-Vestul comuneĭ Adămești, jud. Teleorman.

Cioareĭ (Valea-), *vale*, continuare din Valea-Lupeĭ, com. Barcea, jud. Tecuciŭ; merge spre S. până în drumul ce duce din Ivești la Călmățuiul.

Cioareĭ (Vălceaua-), *vălcea*, în pl. Călmățuiul, jud. Teleorman, între comunele Crîngeni și Băsești. Este o ramificațiune a Văeĭ-Călmățuiuluĭ. Pe timpurĭ ploioase și la topirea zăpeziĭ, se formează un pîrîiaș, care se varsă în Călmățuiul, în dreptul comuneĭ Crîngeni. Inceputul acesteĭ vălcele este aproape de cătunul Gîlmelele, comuna Poiana, din județul Olt.

Ciotea, *deal*. (V. Podul-Lat, deal, com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ).

Cioatelor (Dealul-), *deal*, în comuna Pleșești, jud. Suceava.

Cioata, *deal*, numit ast-fel dela cioatele (rădăcinele) ce se află pe el, rămase dela tăerea pădureĭ. Se întinde în partea de N. a satuluĭ Răduești, comuna Chetrești, pl. Stemnicul, județul Vasluiŭ.

Ciobani, *sat*, jud. Argeș, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. Martalogi-Ciobanĭ. (V. a. nume).

Ciobanilor (Movila-), *movilă*, în plasa și jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Agi-Ghiol și pe al cătunuluĭ Sabandgea, situată între dealurile Pietrosul și Dealul-cu-Pomĭ, în partea sudică a plășeĭ și ceă de mijloc a comuneĭ, la 4 kil. spre N.-V. de satul Sabandgea, d'asupra văeĭ Cazangea, lîngă Drumul-Pădureĭ. Este de natură stîncoasă. S'a numit așa, pentru că aci îșĭ făceaŭ colibe ciobaniĭ ardelenĭ, cînd îșĭ aduceaŭ oile să ierneze în aceste cîmpiĭ ale Dobrogeĭ.

Ciobanisa, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătunul comuneĭ Agemler, situat în partea de V. a plășeĭ și cea centrală a com., fiind unit cu cătunul de reședință Agemler. Este situat în valea Canara-Dere, fiind închis la N. de dealul Ciobanisa-Bair; la V. de dealul Arabi-Iuc-Bair; la S.-V. de dealul Chedreanul. Are o suprafață de 300 hect., dintre care 2 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ, de grădinĭ și de cele 10 case. Populațiunea, în întregime turcească, este de 20 familiĭ, cu 62 suflete. Drumurĭ comunale duc la satele învecinate: Osmancea, Casîcci, Sofular, Beșoul, Copadin, mergînd în toate direcțiunile și întretăindu-se cu alte drumurĭ comunale.

Ciobanisa-Bair, *deal*, în jud. Constanța, plasa Mangalia, pe teritoriul comuneĭ rurale, Agemler. Merge de la N.-E. către S.-E., în formă de arc de cerc, printre văile Canara-Dere și Arabi-Alciala și se întinde până la Nordul satelor Agemler și Ciobanisa. E situat în partea de V. a plășeĭ și cea nordică a com. E acoperită cu verdeață și semănăturĭ.

Ciobanisa-Dere, *vale*, în jud. Constanța, plasa Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Cuciuc-Biulbiul, situată în partea estică a plășeĭ și cea meridională a comuneĭ. Se desface din dealul Bair-Biulbiul-Chiuciuc, îndreptîndu-se spre N., cu o direcție de la N.-V. către S.-E. Se deschide în valea Canara-Dere.

Ciobanul, *cîmpie*, în com. rur.

www.dacoromanica.ro

Oreviţa, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Ciobanul, *deal,* pl. Siretul-d.-s., jud. Bacău, pe teritoriul com. Buhociul.

Ciobanul, *pisc,* com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Ciobanul, *pod,* în jud. Vlaşca, peste Valea-Milcovuluĭ, la Ruşiluĭ-Asan.

Ciobanul, *vălcea,* plasa Siul-d.-s., jud. Olt. Se formează pe teritoriul de V. al comuneĭ Bărcăneşti, apoĭ se varsă în Iminog.

Ciobanuluĭ (Crucea-), *loc izolat,* în com. Măgura, jud. Buzău, făcînd tot de o dată hotar despre com. Grăjdana.

Ciobanuluĭ (Gîrla-), *gîrlă,* în pl. şi jud. Tulcea, pe teritoriul comunelor rur. Malcocĭ şi Beş-Tepe. Se desface din braţul Sulina, de la mila No. 41, de lîngă satul Iolganul; se întinde spre E., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi a comunelor. Ambele sale maluri sunt acoperite cu cîte două rînduri de sălciĭ. După 9 kil. de curs se aruncă iar în braţul Sulina, la mila No. 34, lîngă pescăria cu acelaşĭ nume.

Ciobanuluĭ (Mormîntul-), *loc izolat,* în jud. Buzău, comuna Sărăţi, cătunul Chiuhoiul.

Ciobanuluĭ (Pescăra-), *pescărie,* în pl. şi jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Beş-Tepe, situată în partea nordică a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe malul stîng al braţuluĭ Sulina, între milele No. 34 şi 35, la locul unde gîrla cu acelaşĭ nume, se varsă în Dunăre.

Ciobanuluĭ (Pîrîul-), *pîrîu,* izvoreşte de sub dealul Strahotinuluĭ, trece prin Iacobeni-Vechĭ, com. Dîngeni, pl. Jijia, jud. Botoşani, şi se varsă în Jijia.

Ciobanuluĭ (Teiul-), *loc izolat,* jud. Buzău, cu o poziţie foarte frumoasă, în com. Lapoşul, în marginea platouluĭ Poiana-Doamneĭ. Aci, spune tradiţia, ar fi fost spînzurat de Turcĭ, un cioban al Doamneĭ Neaga.

Ciobanuluĭĭ (Valea-), *vale,* în pl. Borcea, teritoriul comunelor Ciocăneşti-Sîrbĭ şi Ciocăneşti-Mărginenĭ, jud. Ialomiţa.

Ciobanulu (Valea-), *vale,* comuna Goleşti, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Ciobanuluĭ (Valea-), *vale,* udă centrul com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, şi se varsă în gîrla Cungrea-Mare, tot în com. Dobroteasa.

Ciobanuluĭ (Vălceaua-), *vălcea,* trece prin com. Salcia, din pl. Călmăţuiuluĭ, jud. Teleorman, venind din spre com. Caravaneţi, de la N. spre E.

Ciobarciul, *baltă,* în cîmpia satuluĭ Prisăcani, com. Prisăcani, pl. Braniştea, jud. Iaşi. E cea maĭ mare dintre bălţile comuneĭ. Este formată din vărsările rîuluĭ Jijiea. Peste această baltă se află un pod mare, pe care trece drumul de comunicaţie între satele Prisăcani şi Costuleni.

Ciobălaia, *pîrîu,* începător de pe Horlăceni, com. Văculeşti, pl. Coşula, jud. Dorohoiu. Formează iazul Ciobălăul, şi se varsă în Strahova.

Ciobălaia, *vale,* între dealurile Pietrosul şi Recea, de pe teritoriul com. Văculeşti, pl. Coşula, jud. Dorohoiu, prin care trece pîrîul cu asemenea numire.

Ciobălăul, *iaz,* în suprafaţă ca de 12 hect., pe teritoriul satuluĭ Văculeşti, com. cu asemenea numire, pl. Coşula, jud. Dorohoiu. E format de pîrîul Ciobălaia.

Ciobăneluluĭ (Drumul-), *drum,* la S.-E. moşieĭ Lisa. Porneşte din spre Dunăre şi merge pănă la gura văeĭ numită Bulgănoaia, la N. com. Vînători, jud. Teleorman.

Ciobăneşti, *sat,* comuna Găneşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Ciobăneşti, *loc* de fîneţe, situat în com. rur. Mioveni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Ciobăniţa, sau **Pietrosul,** *pîrîu,* mic afluent al Şomuzuluĭ-Mic, com. Liteni, jud. Suceava.

Ciobănoaia, *cătun,* al com. Lipia, jud. Buzău, situat pe valea Ciobănoaia. Are 139 locuitorĭ şi 28 case.

Ciobănoaia, *subdivizie* a *cătunuluĭ* Nisipul, din comuna Valea-Teanculuĭ, jud. Buzău, situat pe valea Ciobănoaia.

Ciobănoaia, *vechiu schit* de lemn, pe valea Ciobănoaia, jud. Buzău. Inscripţiĭ n'are. Tradiţia îĭ atribue o vechime de peste 400 de anĭ, adăugînd tot de o dată că monahiĭ de aci s'ar fi retras în munte şi ar fi pus fundamentul schituluĭ Ciolanul. Azĭ serveă ca biserică de mir.

Ciobănoaia, *deal,* în jud. Buzău,

www.dacoromanica.ro

comuna Lipia, căt. Ciobănoaia. E acoperit cu vii moșnenești..

Ciobănoaia, *vale*, între comunele Lipia și Valea-Teancului, jud. Buzău; începe din Fundul-Leurdei și merge, deschizîndu-se din ce în ce, până dă în șes. Malurile ei sunt acoperite cu vii.

Ciobănușul, saŭ **Ciubănușul**, *sat*, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, jud. Bacău, situat pe malul drept al Trotușuluĭ, lîngă confluența sa cu pîrîul Ciobănușul. Inainte de noua împărțire administrativă făcea parte din comuna Comănești. Are o populațiune de 37 capĭ de familie, cu 95 suflete.

Ciobănușul, *pădure*, pl. Munteluĭ, jud. Bacău, de pe teritoriul comuneĭ Brusturoasa, proprietatea d-luĭ G. N. Ghica.

Ciobănușul, *pîrîŭ*, pl. Muntelui, com. Brusturoasa, jud. Bacău. Izvorește din Transilvania; curge de la V. spre E. pe graniță, pe o distanță de 4½ kil. și, după ce se încarcă cu pîrîașele Cărunta, pe stînga, și Muerușul, pe dreapta, se varsă, de-a dreapta, în Trotușul.

Ciobea, *pisc*, com. Bîrsești, plasa Ocolul, jud. Vîlcea.

Ciobîntăul, *vale*, județul Teleorman; începe din dreptul comuneĭ Văleni, din jud. Olt, de pe moșia Cotorga. Prin această vale curge și pîrîul cu același nume, care se varsă în rîul Vedea, pe partea dreaptă, la cătunul Știrbeți, aproape de punctul numit La-Uidumac.

Cioboata, saŭ **Cibota**, *pîrîŭ*, pl. Bistrița-d.-s., jud. Bacău. Izvorește din Dealul-Bălăceanuluĭ; curge de la V. spre E. și se varsă de-a dreapta Bistrițeĭ, după ce se încarcă cu pîrîiașul Cristoiul.

Cioboata, saŭ **Cibota**, *vale*, jud. Bacău, plasa Bistrița-d.-s., com. Blăgești, ce se confundă cu șesul Bistrițeĭ.

Ciobota, *movilă*, în jud. Buzău, com. Caragelele, pe moșia Țuguiatul.

Ciobotarului (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Brăești, căt. Pinul, pe moșia statuluĭ Pinul. E acoperită de izlaz.

Ciobotea, *sat*, jud. Argeș, plasa Pitești, pendinte de com. rur. Valea-Mărului. Are 34 familiĭ, cu 209 suflete.

Cioboți, *sat*, face parte din com. rur. Casa-Vechie, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Cioboți, *deal*, pl. Jiul-d.-mj., comuna Drănicul, jud. Dolj, înalt de 25 m.

Cioc (Piscul-luĭ-), *pisc*, în raionul com. Frîncești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Cioca-Boca, *sat*, com. Ipatele, plasa Funduri, jud. Vasluiŭ, la N.-E. de satul Ipatele și la o depărtare de el de aproape 7 kil.

E situat parte pe șes și parte pe coasta despre E. a Dealuluĭ-Mare, care-l desparte de Ipatele.

Are o suprafață de 72 hect., din carĭ 35 hect. ale locuitorilor, cu o populațiune de 40 familiĭ, saŭ 200 suflete, împroprietăriți după legea rurală.

Prin partea de E. a satuluĭ, trece pîrîul Urșița, peste care, în dreptul satuluĭ, este un pod, servind pentru circulație spre Iași; lîngă pod se află o cîrciumă.

Vite sunt: 43 vite marĭ cornute, 10 oĭ, 9 caĭ și 7 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri și 10 care cu boĭ, 2 pluguri și 3 căruțe cu caĭ; 10 stupĭ cu albine.

Ciocadia, *com. rur.*, plaiul Novaci, jud. Gorj, situată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Ciocadia, la S. comuneĭ Cărpinișul, la o distanță de 31 kil. de T.-Jiul, capitala județuluĭ. Se compune din 2 cătune: Ciocadia și Huluba.

Are o suprafață de 1440 hect., din carĭ 200 hect. arătură, 60 hect. vie, 120 hect. livezĭ și 1060 hect. pășune și tufăriș.

Are o populație de 331 familiĭ, saŭ 835 suflete, din carĭ 298 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 42 pluguri, 90 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ; 150 stupĭ.

Vite sunt: 350 vite marĭ cornute, 59 caĭ, 160 oĭ, 60 capre și 210 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 1130 la venitur̆ și de leĭ 969 la cheltuelĭ.

Comuna este udată de apa Ciocadia, de la care și-a luat numele.

Comunicația se face prin șoseaua comunală Novaci-Ciocadia și prin șoseaua T.-Jiul-Horezul care o atinge la S.

Comuna are: 4 biserici, deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți; o școală, frecuentată de 22 elevi; 4 morĭ pe apă; 30 puțurĭ.

Ciocadia, *cătun* de reședință al com. cu același nume, jud. Gorj. Are o suprafață de 1340 hect., cu o populație de 266 familiĭ, saŭ 630 suflete, din carĭ 253 contribuabilĭ.

www.dacoromanica.ro

Locuitorii posedă: 32 pluguri, 4 căruțe cu cai, 75 care cu boi.

Vite sunt: 238 vite mari cornute, 46 cai, 114 oi, 43 capre și 165 rîmători. Stupi sunt 50.

In cătun sunt 20 puțuri.

Ciocadia, *pîrîu*, izvorește din muntele Plășala, plaiul Novaci, jud. Gorj. Curge în direcție N.-S.-E.; primește pe stînga pîraiele: Aninișul și torentele Ciura și Făgetul; pe dreapta torentele: Vlăduțoaia, Piscul-Corbului, Ulmetul și Cărpinișul, care dau naștere la văile cu același nume. Se varsă la com. Bengești, în rîul Gilortul.

Valea Ciocadicî este productivă, populată și viabilă.

Mijloacele de trecere peste Ciocadia, afară de vaduri, sunt 2 poduri, unul în comuna Ciocadia și al doilea în Huluba.

Ciocanele, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Braloștița. Are o populațiune de 167 suflete, din cari 84 bărbați și 83 femei. Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Braloștița, ce este la 6500 m. depărtare. Cu vîrstă de școală sunt 36 copii. Știu carte 16 locuitori.

Ciocanele. *deal*, la E. comunei Alunul, pl. Olteț-ul-d.-s., județul Vîlcea.

Ciocanele, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Braloștița, satul Ciocanele. Aparține d-lui N. Săulescu. Pe această moșie este și pădure.

Ciocanele, *pădure*, pl. Jiul-d.-s., com. Braloștița, județul Dolj, în satul Ciocanele, pe moșia Ciocanele. Aparține d-lui N. Săulescu. Are o întindere de 30 hect. Felul arborilor sunt: fag, gîrniță și cer; acesta din urmă predominînd.

Ciocani, *com. rur.*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, pe pîrîul Tutova, la 12 kil. spre V. de Bîrlad. Este formată dintr'un singur sat, Ciocani, cu cătunul Movileni. Are 416 locuitori, din cari 96 contribuabili, locuind în 116 case. Comerciul se face de 8 persoane.

Budgetul comunei se ridică la suma de 5526 lei, 97 bani. In com. sunt 3 biserici.

Ciocani, *sat*, pl. Bistrița-d.-j., com. Fundul-Răcăciuni, jud. Bacău, situat pe pîrîul Răcăciuni. Are o biserică catolică, clădită în 1704 de locuitori. Capi de familie sunt 43, cu 130 suflete. Animale sunt: 10 cai, 69 vite cornute, 33 porci și 4 capre.

Ciocanul, *sat*, face parte din com. rur. Grădinari-Fălcoianca, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situată spre E. de Grădinari, pe malul drept al rîului Argeșul. Se întinde pe o suprafață de 279 hect., avînd o populație de 229 locuitori.

D-na Paulina Butculescu are 100 hect. și locuitorii 129 hect.

Proprietara și locuitorii cultivă tot terenul.

Numărul vitelor mari e de 214 și al celor mici de 364.

Comerciul se face de un cîrciumar.

Satul Ciocanul și-a luat numele de la proprietarul Canili-Ciocanu, pe moșia căruia trăiau locuitorii.

Ciocanul, *numire* ce poartă *comuna* și *moșia* Măgureni, din plasa Tîrgului, jud. Teleorman.

Ciocanul, *schit de călugări*, județul Muscel, situat din sus de Cîmpulung, în mijlocul unei livezi, înconjurată de păduri, cu vederea spre Dragoslavele și Mateiașul.

Din hrisoave, aflăm că s'a fondat către începutul secolului al XVI-lea, de locuitorii de la Mal, și s'a dedicat Sf. Nicolae. Arzînd, s'a preînoit la anul 1600, făcîndu-se schit de călugărițe, cu hramul Intrarea-în-Biserică. Arzînd a doua oară, s'a reparat la 1610, August 10, și s'a prefăcut iar în schit de călugări.

Posedă 3 hrisoave: unul de la Duca-Voevod, cu data de 7185 (1677) Martie 20; altul de la Alexandru Ipsilante, 1775, Decembrie 20 și al treilea cu data de 1827, Februarie 24.

In schitul Ciocanul s'au refugiat adesea Romînii din partea locului, cînd străinii invadau țara.

Intre cărțile vechi ale acestui schit numărăm pe cele următoare: O evanghelie de la 1683, un Apostol dela 1684 și Faptele Apostolilor, tot de la 1684.

Schitul se administrează de un superior. Monahii sunt în număr de 5, toți bătrîni și infirmi.

Cu întreținerea schitului, statul cheltuește anual 1433 lei.

Ciocanul, *baltă*, în comuna Gorbănești, pl. Miletinul, județul Botoșani.

Ciocanul, *baltă*, formată din izvoare în vatra satului Mileanca, com. cu același nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu.

Ciocanul, *munte*, din culmea Făgărașului, județul Argeș, plaiul Loviștea.

In sînul lui se găsesc granate; ele sunt de obiceiu încrustate în micaschist. Cîte odată, de

www.dacoromanica.ro

asemenea, respîndite pe povîrnişul munteluĭ şi duse de apă, se găsesc în pietrişurĭ pe marginele cîtor-va rîurĭ.

Ciocanul, *vîrf de deal*, judeţul Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., comuna Fundul-Răcăciunĭ, lîngă satul cu acelaşĭ nume.

Ciocanul, *deal*, în comuna Măciuca, plasa Cerna-d.-j., judeţul Vîlcea.

Ciocanul, *loc izolat*, comuna Berevoeşti-Pămîntenĭ, plaiul Nucşoara, judeţul Muscel, de unde izvoreşte pîrîul Ciocanul.

Ciocanul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, proprietate a moşnenilor Berevoeşti-Pămîntenĭ, plaiul Nucşoara, jud. Muscel, în întindere de 200 hect.

Ciocanul, unul din cele 6 *pichete* ale judeţuluĭ Muscel pentru paza fruntarieĭ, 20 kil. departe de pichetul Podul-Rîuluĭ şi 3 kil. departe de pichetul Pajera.

Ciocanul, *pîrîŭ*, judeţul Bacăŭ, plasa Trotuşul, de pe teritoriul com. Hîrja; se varsă d'a dreapta Oituzuluĭ.

Ciocanul, *pîrîŭ*, jud. Botoşani. Izvoreşte din iazul Ciocanul, lîngă satul Ciornohal, com. Ringhileşti; curge pe moşia Pogoreşti, com. Comăndăreşti şi se varsă în iazul Chişcata, de pe moşia Glăvăneşti, com. Epureni, jud. Iaşi.

Ciocanul, *pîrîŭ*, izvoreşte de pe teritoriul satuluĭ Stolniceni, com. Epureni, pl. Turia, jud. Iaşi, şi se varsă în Iazul-de-la-Răchiţĭ.

Ciocanul, *pîrîŭ*, izvoreşte din vîrful Ciocanul, com. Berevoeşti-Pămîntenĭ, plaiul Nucşoara, jud. Muscel. Se uneşte cu Pîrîul-Tîrguluĭ şi formează Valea-Satuluĭ, care se varsă în rîul Bratia, tot pe teritoriul comuneĭ Berevoeşti-Pămîntenĭ.

Ciocanuluĭ (Dealul-), *deal*, judeţul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul comuneĭ Schitul-Frumoasa.

Ciocanuluĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte din raionul comuneĭ Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud Vîlcea, şi se varsă în rîul Cerna, tot pe teritoriul acesteĭ comune, pe care o udă în partea de V. Valea-Ciocanuluĭ curge numaĭ în timpurĭ ploioase, saŭ cînd se topeşte zăpada.

Ciocaţi, *mahala*, în com. rur. Dragoteşti, pl. Văilor, judeţul Mehedinţi.

Ciocazana, *pîrîŭ*, în plaiul Novaci, jud. Gorj. Izvoreşte din munţiĭ Florile-Albe, Băileasa şi Rotunda. Curge, trecînd la V. de plaiul Gruiul, despre comuna Tapoşi şi se varsă în apa Aninişul.

Ciocazana, *pîrîŭ*, în plaiul Novaci, jud. Gorj. Izvoreşte din plaiurile Văratic şi Gruiul, din locul numit Ghiocelul.

Ciocălăul, *deal*, în com. rurală Văgiuleşti, plasa Văilor, judeţul Mehedinţi.

Ciocănari, *sat*, face parte din com. rur. Poenari-Vulpeştĭ, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la E. de Vulpeşti, pe Valea-Sticlărieĭ şi la S. de pădurea Radu-Vodă.

Se întinde pe o suprafaţă de 110 hect.; e proprietatea locuitorilor, şi are o populaţiune de 326 locuitorĭ. Spre E. trece calea ferată Bucureşti-Ploeşti. Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 221 şi al celor micĭ de 161.

Ciocănari, *sat*, face parte din com. rur. Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 320 locuitorĭ. Este la distanţă de 2 kil. de satul Oveselul, unde este reşedinţa comuneĭ.

Ciocănari, *pîrîŭ*, pl. Dumbrava-d.-j., com. Caraula, jud. Dolj; curge prin valea Ciocănari.

Ciocănari, *vale*, pl. Dumbrava-d.-j., com. Caraula, jud. Dolj, prin care curge pîrîul Ciocănari.

Ciocănari, *vale*, pl. Dumbrava-d.-j., com. Rudari, jud. Dolj.

Ciocănari-de-Rudarĭ, *moşie* a statuluĭ, pl. Dumbrava-d.-j., comuna Rudari, jud. Dolj, arendată de la 1893-98 cu 12250 leĭ anual.

Inainte aparţinea mănăstireĭ Brîncoveanu. Pe această moşie, ce este dată în loturĭ, sunt cete de moşnenĭ şi se găsesc şi păduriĭ.

Ciocănari-de-Rudarĭ, *pădure* a statuluĭ, pl. Dumbrava-d.-j., com. Rudari, jud. Dolj, în întindere de 13 hect., 3 ariĭ şi 12 centiariĭ. Inainte aparţinea mănăstireĭ Brîncoveanu. Felul arborilor ce se găsesc sunt: frasinĭ, ulmĭ, ceriĭ şi gîrniţă; gîrniţa predomineză.

Ciocănea, *movilă*, com. Nedelea, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Ciocăneasa, *vale*, în partea de V. a comuneĭ Mărgineni, plasa Filipeşti, jud. Prahova. Udă şi com. Mărgineni-d.-j.

www.dacoromanica.ro

Ciocănei (Dealul - Ciocăneilor), *sat,* jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Moșoaia.

Ciocănelul, *cătun,* în județul R.-Sărat, pl. Orașul, com. Andreiași. Și-a luat numele de la pîrîul Ciocănelul, care-l udă prin mijloc. E așezat în partea de E. a comunei, la poalele dealului Ciocănelul.

Ciocănelul. (Vezi Dăroaia, jud. Vîlcea).

Ciocănelul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Andreiași. Se desface din Culmea-Scorușului, și brăzdează partea de V. a comunei. E acoperit cu păduri și pășuni.

Ciocănelul, *pîrîu,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Andreiași. Izvorește din dealul Ciocănelul; udă Estul comunei; trece prin căt. Ciocănelul, și se varsă în rîul Valea-Largă, după un curs de 5 kil.

Ciocănești, *com. rur.,* pl. Znagovul, jud. Ilfov, situată la N.-V. de București, pe malul drept al rîului Ciorogîrla, 29 kil. departe de București. Stă în legătură cu căt. Fălcoianca printr'o șosea vecinală.

Este formată din satele: Alești-Ciocănești, Ciocănești, Crețul și Urziceanca; cu o populație de 2036 locuitori, cari trăesc în 435 case.

Se întinde pe o suprafață de 4375 hect. Statul, d-l Vlad. Ghica, Epitropia bisericei Amza din București și d-l G. Cociu au 3192 hect. și locuitorii 1183, Proprietarii cultivă 1154 hect. (80 rămîn sterpe, 525 izlaz și 1433 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul, afară de 70 hect., cari rămîn sterpe.

Sunt 385 contribuabili.

Budgetul comunei este de 6476 lei la venituri și de 5800 lei la cheltueli. In anul 1885 erau 438 contribuabili.

In comună sunt 3 biserici; 1 școală mixtă; 1 moară cu aburi; 2 mașini de treierat cu aburi; 3 păduri stătătoare.

Numărul vitelor mari e de 1375 (213 cai și epe, 616 boi, 470 vaci și viței, 43 tauri, 33 bivoli și bivolițe) și al celor mici de 2068 (32 capre, 507 porci și 1529 oi).

Dintre locuitori, 478 sunt plugari, 21 au diferite profesiuni.

Arătura se face cu 155 pluguri: 142 cu boi și 13 cu cai.

Locuitorii au 283 care și căruțe: 236 cu boi și 47 cu cai.

Ciocănești, *com. rur.,* în plasa Ocolul, jud. Romanați, formată numai din satul cu același nume, situat între com. Radomirul și Zănoaga și în apropiere de șoseaua Caracal-Craiova, 15 kil. spre V. de Caracal, pe valea Ruiul. Altitudinea terenului este de 140 m. d'asupra nivelului mării.

Are o populație de 140 capi de familie, sau 504 suflete, din cari 249 bărbați și 255 femei; 25 căsătoriți și 248 necăsătoriți.

Sunt 115 contribuabili.

Are o biserică, cu hramul Sf. 40 Mucenici (1855), deservită de un preot și doi cîntăreți. Budgetul comunei pe 1886/87 a fost de 1561 lei la venituri și 1494 lei la cheltueli.

Sunt 2 cîrciumi.

Ciocănești, *sat,* jud. Ilfov, face parte din com. rur. cu același nume, pl. Znagovul. Este situat la N.-V. de București, pe malul drept al rîului Ciorogîrla și la E. de pădurea Cerchezoaia. Aci rîul Ciorogîrla formează o baltă mare, numită Ciocănești.

Acest sat este însemnat în istorie prin victoria ce a repurtat aci Radu de la Afumați asupra lui Mehemet-Bei, la anul 1521.

Suprafața satului e de 110 hect.; e proprietatea statului, avînd o populație de 1412 loc.

Are 2 biserici, cu hramul Adormirea și Tăerea-capului-Sf.-Ioan, deservite de 2 preoți și 3 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 7 elevi și 2 eleve, cu care statul și comuna cheltuesc 1810 lei anual. Aci mai este 1 moară cu aburi; 1 mașină de treerat cu aburi; 2 poduri stătătoare.

Numărul vitelor mari e de 884 și al celor mici de 1621.

Comerciul se face de 7 cîrciumari. In sat s'au stabilit 12 străini.

Ciocănești, *sat,* face parte din com. rur. Văleni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Acest sat este așezat pe coasta și pe poalele despre S. ale dealului Ciocănești. Are o populație de 102 capi de familie, sau 484 suflete, din cari 252 bărbați și 232 femei.

Ciocănești, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Hociungi, pe malul stîng a pîrîului Puiul, afluent pe dreapta al pîrîului Poarca. Acest sat formează un tot cu satul Hociungi, de care este despărțit numai prin pîrîul Puiul. Are vii multe și bune.

Ciocănești, *cătun,* al com. Trestia, jud. Buzău; cu 89 locuitori și 15 case.

Ciocănești, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Ilfov, plasa Znagovul, căt. Ciocănești, pe linia Chitila-Pi-

www.dacoromanica.ro

teşti, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Chitila (13.6 kil.) şi Ghergani (12.8 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului mării e de 109m,46. Venitul acestei staţii, pe anul 1896, a fost de 64019 leĭ, 25 b.

Ciocăneşti, *baltă*. (Vezĭ Ciocăneşti, sat, jud. Ilfov).

Ciocăneşti, *colină*, în com. Trestia, jud. Buzău, ramificaţie din Chiciora, acoperită de fineaţă.

Ciocăneşti, *deal*, com. Văleni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Ciocăneşti, *moşie*, în com. Trestia, jud. Buzău; face parte din Micheea, şi e posedată de locuitorĭ.

Ciocăneşti, *pădure*, pl. Znagovul, jud. Ilfov, în suprafaţă de 1434 hect., proprietatea D-luĭ Vlad. Ghica, a statuluĭ şi a Bisericeĭ Amza din Bucureşti.

Ciocăneşti, *surpătură*, în com. Băjeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Ciocăneşti-Mărgineni, *comună rurală*, în plasa Borcea, jud. Ialomiţa, situată între comunele Ciocăneşti-Sîrbĭ şi Rasa, la o distanţă de 24 kil. de oraşul Călăraşi.

Teritoriul comuneĭ are o suprafaţă de 7000 hect. şi se întinde din Dunăre spre N. până la com. Mihaiŭ-Viteazul, coprinzînd parte băltiş în lunca Dunăreĭ, parte cîmp şes. De această comună ţin două moşiĭ, carĭ sunt proprietăţĭ ale statuluĭ: Ciocăneşti-Mărgineni, foastă pendinte de mănăstirea Mărgineni, cu 6000 hect., din carĭ 2000 hect. băltiş, 500 hect. izlaz şi 3500 hect. pămînt de cultură şi care a fost arendată pe periodul 1883—93 cu suma anuală de 50000 leĭ; Găunoşi, foastă pendinte de mănăstirea Radu-Vodă, cu 1000 hect. pămînt de cultură şi care a fost arendată pe acelaşĭ period cu 34050 leĭ.

Sunt 211 locuitorĭ împroprietăriţĭ.

Se compune din satele: Ciocăneşti-Mărgineni, Ciocăneşti-Pămînteni şi Găunoşi şi din cătunele (tîrlele): Fundeni, Mănăstireni şi Odaia, avînd reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în satul Ciocăneşti-Mărgineni.

Populaţiunea comuneĭ este de 1807 locuitorĭ, cu 467 capĭ de familie, din carĭ 1795 Romînĭ, 2 Grecĭ, 6 Bulgarĭ, 2 Ungurĭ şi 2 Turcĭ. Sunt 1803 creştinĭ ortodoxĭ, 2 catolicĭ şi 2 mahometanĭ. Din aceştia sunt: 485 agricultorĭ, 2 meseriaşĭ, 18 comercianţĭ, 3 cu profesiunĭ libere, 25 muncitorĭ şi 30 servitorĭ. Ştiŭ carte 186 persoane, iar 1621 nu ştiŭ.

Vite: 1369 boĭ, 945 caĭ, 76 bivolĭ, 1746 oĭ şi 280 porcĭ.

Budgetul comuneĭ în 1887—1888 avea 6102 leĭ la venitur şi 8286 leĭ la cheltuelĭ.

Instrucţiunea se predă la 121 băeţĭ şi 60 fete, în treĭ şcolĭ; una de băeţĭ, una de fete şi una mixtă, de doĭ învăţătorĭ şi o învăţătoare.

In comună sunt două bisericĭ, deservite de douĭ preoţĭ şi patru dascălĭ.

Ciocăneşti-Mărgineni, *sat*, în pl. Borcea, jud. Ialomiţa, pendinte de comuna cu acelaşĭ nume. Este situat pe malul stîng al braţuluĭ Botul, lîngă satul Ciocăneşti-Sîrbĭ, de care este lipit spre V. Spre E. este lipit de satul Ciocăneşti-Pămînteni.

Populaţiunea satuluĭ este de 170 familiĭ, din carĭ 30 familiĭ Ţiganĭ.

In sat se află: o şcoală de băeţĭ cu un învăţător; o şcoală de fete; o biserică, deservită de doĭ preoţĭ şi doĭ dascălĭ.

Vite sunt: 861 boĭ, 41 bivolĭ, 518 caĭ, 1055 oĭ şi 280 porcĭ.

Ciocăneşti-Pămînteni, *sat*, în pl. Borcea, jud. Ialomiţa, pendinte de com. Ciocăneşti-Mărgineni. Este situat lîngă satul de reşedinţă, de care este alăturat.

Ciocăneşti-Sîrbĭ, *com. rur.*, în pl. Borcea, jud. Ialomiţa, situată între comunele Ciocăneşti-Mărgineni şi Vărăşti, la o distanţă de 25 kil. de oraşul Călăraşi.

Teritoriul comuneĭ se întinde din Dunăre, spre N., până în teritoriul comuneĭ Mihaiŭ-Viteazul, coprinzînd parte loc băltos în lunca Dunăreĭ şi parte loc şes, avînd suprafaţa de 14900 hect., din care 4000 hect. băltiş, 1000 hect. izlaz şi 9900 hect. pămînt de cultură. Moşia poartă numele de Ciocăneşti-Mihaiŭ-Vodă, proprietate a statuluĭ, foastă pendinte de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă din Bucureşti. Pe periodul 1883 — 1893 a fost arendată cu suma de 135000 leĭ. Pe această moşie este şi comuna Mihaiŭ-Viteazul.

Comuna se compune dintr'un singur sat, situat pe ţărmul stîng al braţuluĭ Căcîna şi spre V. de satul Ciocăneşti-Mărgineni, de care este lipit.

Populaţiunea comuneĭ este de 338 capĭ de familie, cu 1437 suflete, saŭ 720 bărbaţĭ şi 717 femeĭ, din carĭ 1419 Romînĭ, 8 Grecĭ, 7 Ungurĭ şi 3 Turcĭ; 1427 creştinĭ, 7 catolicĭ şi 3 mahometanĭ; 355 agricultorĭ,

www.dacoromanica.ro

7 meseriaşĭ, 21 comercianţĭ, 6 cu profesiunĭ libere, 24 muncitorĭ şi 10 servitorĭ. Ştiŭ carte 137 persoane.

Vite sunt: 669 caĭ, 451 boĭ, 2735 oĭ, 10 capre, 251 bivolĭ şi 377 porcĭ.

Budgetul comuneĭ în 1887—1888 era la venitură de 4661 leĭ şi la cheltueli de 5452 leĭ.

Sunt 2 şcolĭ, una de băeţĭ, cu 74 elevĭ şi una de fete, cu 57 eleve; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Aicĭ se ţin 2 bîlciurĭ, unul la 8 Septembrie şi altul la Dumineca-Floriilor.

Prin comună trece calea judeţeană Slobozia-Urziceni.

Ciocea, *movilă*, jud. Brăila, la 3 kil. spre N. de satul Strîmbul.

Cioceanca, *pădure*, în pl. Cîmpuluĭ, jud. Ialomiţa, pe teritoriul comuneĭ Moldoveni. Este proprietate a statuluĭ. Are o suprafaţă de 60 hect. Esenţe: stejar, ulm şi plop.

Cioceni, *sat*, face parte din com. rur. Tomşani, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Cioceşti, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de comuna rurală Bărbăteşti; are 40 locuitorĭ.

Cioceşti-Mîndra, *com. rur.*, în pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman, la N.-E. plăşeĭ, pe valea Cotmeneĭ, la 84 kil. de T.-Măgurele. Are două sate: Mîndra, situat parte pe deal, parte pe valea Cîrna, spre N.; satul de reşedinţă, Cioceşti, care se află numaĭ pe deal.

Se învecineşte la N. cu comuna Malul, la S. cu comuna Bîrla, la V. cu rîul Cotmeana, la E. cu hotarul moşieĭ Miroşi şi cu Valea-Tecuciuluĭ.

Populaţiunea este de 261 capĭ de familie, saŭ 1477 suflete, din carĭ 290 contribuabilĭ.

Intinderea comuneĭ, cu moşiile aflate pe dînsa, este de aproape 800 hect. In cătunul Cioceşti sunt afară de moşneni, 49 locuitorĭ împroprietăriţĭ pe 224 hect.

Proprietar principal este familia răposatuluĭ Nicolae Butculescu, care posedă 400 hect. arabile, 20 hect. pădure şi un hect. vie; iar restul de 200 hect. aparţine moşnenilor.

Solul este mediocru pentru agricultură; mare parte este nisipos, maĭ cu osebire cel din Valea-Cotmeneĭ.

Vite sunt: 2367 capete, dintre carĭ: 569 boĭ şi vacĭ, 113 caĭ, 1410 oĭ şi capre şi 275 porcĭ.

Are o şcoală, cu un învăţător, frecuentată de 15 elevĭ; 2 biserici, una în cătunul Cioceşti şi alta în Mîndra. Cea din Cioceşti este deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ. Localul primărieĭ este sub acelaşĭ acoperămînt cu şcoala. Ca stabilimente industriale are un atelier pentru fringhiĭ, o piuă pentru abale şi o moară cu aburĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 2525 la venitură şi de leĭ 2505, banĭ 73 la cheltueli.

Comuna Cioceşti-Mîndra este străbătută de la N. spre S. de şoseaua judeţeană Roşiori-Urlueni. Cu comuna Malul şi cu cătunul Podişorul se leagă prin şosele vecinale.

Satul Cioceşti este foarte vechiŭ. El se vede trecut în catagrafia satelor şi a cetelor de moşteni, întocmită la jumătatea secoluluĭ al XVIII-lea. Făcea parte din judeţul Teleorman, pl. Cotmeneĭ. La modificarea administrativă a judeţelor, în 1836, a fost trecut la plasa Teleormanuluĭ, din care face parte şi astăzĭ. Satul Mîndra s'a format maĭ în urmă.

Ciocheni, *mahala*, în com. rur. Merţi-din-Faţă, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Ciochina, *com. rur.*, în pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomiţa, între comunele Căzăneşti şi Andrăşeşti, la o distanţă de 51 kil. de oraşul Călăraşi, capitala judeţuluĭ.

Teritoriul comuneĭ este proprietate particulară şi coprinde 3500 hect., din carĭ 175 hect. pădure, 80 hect. băltiş şi restul loc pentru cultură.

Sunt împroprietăriţĭ pe moşie 91 locuitorĭ.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe malul stîng al rîululuĭ.

Populaţiunea comuneĭ este de 238 capĭ de familie, saŭ de 979 locuitorĭ (502 bărbaţĭ şi 477 femeĭ), din carĭ 971 Romînĭ, 2 Greci şi 6 Bulgarĭ. Sunt 973 creştinĭ şi 6 catolicĭ; 261 agricultorĭ, 7 meseriaşĭ, 10 comercianţĭ, 10 de profesiune liberă, 13 muncitorĭ şi 37 servitorĭ. Ştiŭ carte 156 persoane; nu ştiŭ 823.

Vite: 415 caĭ, 708 boĭ, 2363 oĭ, 55 capre, 28 bivolĭ, 5 asasinĭ şi 1120 porcĭ.

Budgetul comuneĭ în 1887—1888 era la venitură de 7230 leĭ, şi la cheltueli de 6062 leĭ.

Sunt 2 şcolĭ, una de băeţĭ, frecuentată de 66 elevĭ, şi avînd un învăţător retribuit de stat şi comună, şi una de fete, frecuentată de 59 eleve şi avînd o învăţătoare, retribuită de comună. Localul este construit de com.

Ciochina, *iaz*, pe teritoriul sa-

www.dacoromanica.ro

tului Onești, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Ciochina, *loc izolat*, în comuna Odăile, jud. Buzău.

Ciochina, *trup de moșie*, la N.-E. moșiei Ștorobăneasa, județul Teleorman, care se întinde dincolo de jud. Teleorman. Se învecinește spre V. cu proprietățile locuitorilor din com. Ștorobăneasa. Face însă parte din corpul moșiei Ciochina, din județul Vlașca. Locuitorii din Ștorobăneasa zic acestui trup de moșie La-Ciochină.

Ciochina, saŭ Racoviță, *trup de moșie*, nelocuit, pendinte de com. Cacaleți, plasa Marginea, jud. Vlașca, încorporat în proprietatea Cacaleți. Are o suprafață de 679 hect. loc șes. A fost proprietatea statului. Aparținea mănăstirei Sf. Gheorghe. Azi, aparține succesorilor lui Marghiloman.

Ciochina, *măgură*, jud. Vlașca, situată pe proprietatea Cacaleți.

Ciochindel (Măgura-lui-), *măgură*, la S.-V. comunei Bogdana, jud. Teleorman.

Ciochinului (Izvorul-), *izvor*, în com. Odăile, jud. Buzău; începe din culmea muntelui Ciochinul și dă în Sărățelul-Bălănești.

Ciochinului (Vîrful-), *colină*, în com. Odăile, jud. Buzău, pe hotarul său despre com. Brăești.

Ciochița, *măgură*, în com. Adămești, jud. Teleorman.

Ciochițăi (Dealul-), *deal*, în comuna Diculești, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vîlcea.

Ciocii (Valea-), *vale*, com. Cacova, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Ciocile, *com. rur.*, pl. Călmățuiului, jud. Brăila, așezată pe partea de S. a lacului Plașcul, în depărtare de 78 kil. de orașul Brăila. Se mărginește la S.-S.-E. cu com. Chichinețul, la N.-N.-E. cu com. Jugureanul, la N.-E. cu com. Colțea și la S. cu jud. Ialomița. Comuna este pe șes și are forma unui trapez regulat. Suprafața ei e de 3472 hect.

Are o populație de 328 capi de familie, saŭ 1468 suflete, din cari 131 contribuabili. Știŭ carte 97 persoane; nu știŭ 1371.

Budgetul com. este de 14582 lei, 80 bani la venituri și de 14105 lei, 15 bani, la cheltueli.

Sătenii împroprietăriți după legea din 1864, sunt 235; neîmproprietăriți 68. In Ciocile sunt 5 debite și 10 cîrciumi.

Vite mari cornute sunt 2119 (1114 boi, 967 vaci, 12 tauri, 21 viței, 5 bivoli); cai 946, oi 2005, rîmători 879 și capre 9.

Comuna are o biserică, clădită între anii 1875—79 de comună, cu ajutorul locuitorilor și al proprietarului, G. San-Marin. E deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Are o școală de băeți, înființată la 1834, frecuentată de 25 elevi și una de fete, înființată la 1875 și frecuentată de 7 eleve.

Drumuri sunt: la Rușețul, spre N.-V., pe la coada lacului Plașcul, prin Movilele-Gemene, 16 kil.; la Buzău, prin moșia Macoveiu, la V.; la căt. Nicolești (jud. Ialomița) spre S.; la Chichinețul, drept pe la Crucea-lui-Drăghici, 3 kil.; la Colțea, spre N.-E., tot drept, pe drumul Chichinețului, 7 kil.; la Jugureanul, spre N., pe la Crucea-lui-Toader, 44 kil.

La o depărtare de 3—4 kil. spre S., se află cîte-va cruci, urmele vechiului sat, care fiind așezat cam în vale, a cauzat strămutarea com. în locul actual.

Ciocile, *sat*, jud. Brăila, la mijlocul com. Ciocile, în partea de E., pe malul despre S. a lacului Plașcul, la 78 kilom. spre S.-V. de orașul Brăila. Acest sat este înființat de vr'o 100 de ani și s'a numit ast-fel după numele movilelor Ciocile ce sunt la Sudul lui.

Vatra satului e de 50 hect., cu 385 case, 9 cîrciumi, o brutărie și o moară cu aburi.

Are o școală de băeți, întreținută de stat, frecuentată de 50 elevi, și una de fete, înființată la 1875, întreținută de comună și frecuentată de 16 eleve. Ambele școli aŭ un local propriŭ de zid. Biserica este zidită de loc. la 1873 și e acum deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser. Populațiunea satului și a comunei este de 328 capi de familie, saŭ 1468 suflete, din cari 751 bărbați și 717 femei; 721 căsătoriți și 747 necăsătoriți. Știŭ carte 97 persoane, nu știŭ 1371.

Vite sunt: 946 cai, 2119 vite mari cornute, 2005 oi, 9 capre și 876 rîmători.

La 500 m. în partea de E. a satului se află armanul arendașului cu o moară de aburi.

Ciocile, *moșie*, pendinte de com. Ciocile, pl. Călmățuiul, județul Brăila, proprietatea moștenitorilor G. San-Marin; are o întindere de 2650 hect. și aduce un venit anual de 40960 lei.

Ciocile, *movilă*, la 4½ kil. spre S.-V. de satul Ciocile. La această movilă se întîlnesc hotarele județelor Brăila, Buzăul și Ialomița.

www.dacoromanica.ro

Ciocile-Goale, *deal,* în com. rur. Jidoştiţa, plasa Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Ciocîltani, *deal,* în com. rur. Oreviţa, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Ciocîlteiul, *sat,* face parte din com. rur. Roeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 614 locuitorĭ (305 bărbaţĭ şi 309 femeĭ). Aci e o biserică, reparată la anul 1845.

Ciocîlteilor (Dealul-), *deal,* la E. com. Lăpuşata, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Ciocîrlanilor (Dealul-), *munte,* în com. Dorna, jud. Suceava.

Ciocîrlanul, *izvor,* în jud. Buzăŭ, comuna Chiojdul; ese din muntele Pitica şi se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Ciocîrlanul, *loc cu izvoare,* pl. Tazlăul-d.-s., com. Solonţul, jud. Bacăŭ, de unde izvoreşte pîrîiaşul Cucueţi.

Ciocîrleşti, *sat,* în partea de S. a com. Valea-Satuluĭ, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ. E situat pe valea dealuluĭ ce mărgineşte comuna la V., pe o întindere de 604 hect., din carĭ 111 hect. sunt pădure, iar 58 hect., loc de arătură şi vatra, sunt ale locuitorilor. Are o populaţie de 32 familiĭ, saŭ 157 suflete.

De acest sat maĭ ţin cătunele: Golia, Corcodelul şi Lunca, a căror întindere şi populaţie este coprinsă în acest sat.

Vite sunt: 140 vite marĭ cornute, 40 oĭ, 17 caĭ şi 9 rîmătorĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 29 pluguri şi 24 care cu boĭ.

Ciocîrlia, *cătun,* al comuneĭ Scurteşti, jud. Buzăŭ, situat pe malul stîng al rîuluĭ Buzăŭ, cu 170 locuitorĭ şi 43 case; are subdivizia Mălureni; în vechime se numea Ulmi şi Tătuleşti.

Ciocîrlia, *deal,* pe care sunt plantate viĭ, situat pe moşia statuluĭ Dorobanţul, jud. Teleorman. Aceste viĭ aŭ fost date cu embatic locuitorilor din com. Cîrligaţĭ, care acum le-aŭ rescumpărat.

Ciocîrlia, *lac,* jud. Teleorman, la N.-E. com. Băseşti, spre hotarul despre moşia Roşiorilor.

Ciocîrlia, *movilă,* pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, cătr. Ciocîrlia, com. Scurteşti, jud. Buzăŭ.

Ciocîrlia, *movilă,* în jud. Buzăŭ, com. Scurteşti, cătr. Vadul-Paşiĭ, numită şi Movila-de-la-Vadul-Paşiĭ, în locurile date însurăţeilor Băscenĭ. Această movilă a fost explorată în 1881, la locul unde s'aŭ găsit osemintele unuĭ militar, îngropat cu calul săŭ şi resturĭ de armăturĭ: o sabie, o zea mare şi altele, depuse acum în Muzăul de Antichităţĭ din Bucureşti.

Ciocîrlia, *munte,* în com. Broşteni, jud. Suceava.

Ciocîrlia, *pădure,* pe moşia Cernăteşti, comuna Cernăteşti, jud. Buzăŭ. Are 12 hect.

Ciocîrlia, *pîrîŭ,* izvoreşte din partea de N. a satuluĭ Gîrceni, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, de la locul numit Răciul; curge spre S., prin satul Gîrceni, şi se varsă în Pîrîul-Stuhuluĭ.

Ciocîrlia, *vălcea,* ce se formează pe teritoriul com. Coteana, pl. Siul-d.-s., judeţul Olt. Străbate comuna de la N. la S.

Se întîlneşte cu vălcelele: Milcoveanul, Purcelul şi Fîntîneaua şi formează vălceaua numită Coteniţa.

Cioclești, *deal,* cu direcţia S.-E., com. Diţeşti, pl. Filipeştĭ, jud. Prahova. Pe dealurĭ sunt plantate viĭ, prunĭ, nucĭ şi merĭ.

Cioclovina, *deal,* în com. Govora, pl. Ocolul, jud. Vilcea.

Cioclovina, *vale.* (V. com. rur. Menţi-din-Jos).

Cioclovina-de-Jos, *schit,* situat sub creasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la N. de mănăstirea Tismana, jud. Gorj. S'a fondat la 1715, de Stanca Glogoveauu.

Tot la această dată s'a fondat şi schitul din vîrful Cioclovineĭ cu ajutorul luĭ Obedeanu Vel Serdarul.

Schitul Cioclovina-d.-j. are 1 călugăr, 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Ciocoaica, *deal,* între com. Văleni şi Lăicăi-Runceasa, pl. Argeşelul, judeţul Muscel. Acestuĭ deal îĭ maĭ zice şi Olarul. Vîrful săŭ poartă acelaşĭ nume.

Ciocoeşti, *sat,* jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa, cătr. com. Colibaşi.

Ciocoeşti, *loc izolat,* com. Aninoasa, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Ciocoiul, *vălcel,* comuna Ciomăgeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se varsă în Cungrea-Mare, pe ţărmul stîng, tot în com. Ciomăgeşti.

Ciocova, *pădure.* (V. Tîrnauca, pădure, com. Tîrnauca, plasa Herţa, jud. Dorohoiŭ).

Ciocoveni, *sat,* face parte din

www.dacoromanica.ro

com. rur. Valea-Dragului, plasa Negoești, jud. Ilfov. Este situat la V. de Valea-Dragului, pe malul stîng al rîului Sabarul. In dreptul satului e o mică insulă, formată de rîul Sabarul.

Se întinde pe o suprafață de 1107 hect., avînd o populație de 468 locuitori.

D-l I. Niculescu are 850 hect. și locuitorii 257 hect. Proprietarul cultivă 750 hect., 50 sunt sterpe și 50 izlaz. Locuitorii cultivă 239 hect., 15 sunt rezervate pentru izlaz și restul este vie. Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Are 1 pod stătător; 1 mașină de treerat cu aburi.

Numărul vitelor mari e de 267 și al celor mici de 765.

Ciocracul, *numire*, ce se mai da cât. Cosmina-d.-s., pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Ciocracul, *mahala*, din comuna Drajna-d.-j., pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Ciocracul, *deal*, la S. și S.-E. de com. Drajna-d.-s., pl. Telcajenul, jud. Prahova, avînd ca piscuri mai înalte: Scafele și Malul-de-Răsună.

Ciocracul, *trup de moșie*, a statului, pendinte de schitul Cheia și Cotroceni, jud. Prahova, care, pe periodul 1888-93, s'a arendat cu 5872 lei anual. Această moșie s'a arendat, împreună cu Valea-Schitului, Văleni și Valea-Satului, afară de părțile vîndute de vecii.

Ciocul, *cătun*, în plasa Tîrgului, jud. Teleorman, situat pe calea județeană Turnul-Roșiori-Strîmbeni, la distanță de 2 kil. de com. Scrioștea. Ține de com. Cucueți. Are o populațiune de 159 suflete, din cari 39 contribuabili.

Ciocul, *măgură*, situată pe teritoriul comunei Alimănești, pl. Siul-d.-s., jud. Olt. S'a numit ast-fel fiind-că multă vreme a stat pe vîrful ei o cruce.

Ciocul, *poiană*, plasa Jiul-d.-mj., com. Podari, jud. Dolj.

Cioculani, *deal*, în com. rur. Menți-din-Jos, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Ciofeni, *sat*, în partea de S.-V. a com. Telejna, plasa Mijlocul, jud. Vasluiu, situat între două dealuri cu loc deschis.

Are o suprafață cam de 858 hect., din cari: 114 hect. pădure, și 601 hect. loc de cultură, fînaț, imaș ale proprietățeĭ și 143 hect. ale locuitorilor, cu 8 hect. vie. Are o populațiune de 45 familii, saŭ 240 suflete. In sat este o cîrciumă și o moară cu aburi.

Moșia satului Ciofeni este proprietate, parte a d-lui Dimitrie Castroianu și parte a răzeșilor.

Vite sunt: 282 vite mari cornute, 300 oi, 14 cai și 20 rîmători.

Locuitorii posedă: 36 care cu boi, 32 pluguri, 2 căruțe cu cai; 30 stupi.

Cioflanul, *cătun*. (V. Gostavățul, jud. Olt).

Cioflecul, *pîriŭ* mic, lîngă satul Ciofliceni, plasa Znagovul, jud. Ilfov.

Cioflecul. (V. Dridul, movilă, pl. Mostiștea, jud. Ilfov).

Cioflești, *sat*, jud. Argeș, plasa Gălășești; face parte din com. rur. Răscăeți-Drăghineasca.

Ciofliceni, *sat*, plasa Znagovul, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Tîncăbești. Este situat spre E. de Tîncăbești și spre V. de balta Znagovul.

Se întinde pe o suprafață de 925 hect., din cari statul are 798 hect. și locuitorii 127 hect. Statul cultivă prin arendașii săi numai 50 hect., iar 748 sunt pădure. Locuitorii cultivă tot terenul, fără să aibă locuri pentru fînețe.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți și o baltă. Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Populația lui e de 493 locuitori.

Ciofliceni, pl. Negoești, județul Ilfov. (V. Preana-Vechie).

Ciofliceni, *moșie*, a statului, județul Ilfov, pendinte de mănăstirea Gruiul; s'a arendat, împreună cu Tîncăbești, pe periodul 1889-94, cu 9880 lei anual.

Ciofliceni, *pădure*, a statului, județul Ilfov, în întindere de 200 hect. (V. Tîncăbești-Ciofliceni, pădure).

Cioflicul, saŭ **Buhaiul**, *cătun*, pendinte de com. Naipul, pl. Cîlnișlea, jud. Vlașca, situat între apele Cîlnișlea și Glavaciocul, proprietatea d-lui Ilie Stan Dorobanțu. Suprafața moșiei este de 527 hect., din care s'a dat la 42 locuitori 177 hect.

Cioflicul, *pădure*, a statului, în jud. Vlașca, pe proprietatea cu același nume, pendinte de com. Naipul. Această pădure de tufă are o suprafață de 249 hect.

Ciofrîngeni-Pămînteni (Burluși), *sat*, pe apa Topologului, jud. Argeș, pl. Topologul, pen-

www.dacoromanica.ro

dinte de com. rur. Alimăneşti-Ciofrîngenĭ. Are o populaţie de 55 familiĭ. In sat sunt: o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de un preot şi un cîntăreţ; o şcoală primară rurală.

Ciofrîngeni-Ungureni, *sat*, pe rîul Topologul, pl. Topologul, jud. Argeş, pendinte de com. rur. Alimăneşti-Ciofrîngenĭ. Are o populaţie de 70 familiĭ. In sat e o biserică vechie, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Ciohoranca. Vezĭ Rangul, pîrîŭ, jud. Suceava.

Ciohoreni, *sat*, pe moşia şi în com. Miroslăveşti, jud. Suceava. Aşezat pe ambele ţărmurĭ ale pîrîuluĭ Rangul. Are o populaţie de 217 capĭ de familie, saŭ 948 suflete, (479 bărbaţĭ şi 469 femeĭ), din carĭ 12 izraeliţĭ. Sunt 195 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă suprafaţa de 75 fălcĭ şi 78 prăjinĭ. Locuitoriĭ împroprietăriţĭ după legea din 1864 sunt: 45 fruntaşĭ, 51 mijlocaşĭ şi 38 pălmaşĭ, stăpînind 337 fălcĭ şi 35 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Niculae, zidită la 1864 de locuitorĭ ajutaţĭ de prinţul Gr. M. Sturdza, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Improprietărită la 1864 cu 8 fălcĭ şi 40 prăjinĭ. Şcoala din Miroslăveşti servă şi acestuĭ sat. Drumurile principale sunt: la Muncel (2120 m.), la Verşeni (5375 m.), la Cozmeşti (2968 m.) şi la Miroslăveşti (2060 m.).

Ciohoreni, *deal*, pe coastele căruia stă satul cu acest nume, jud. Suceava.

Cihorinul, *loc.* (Vezĭ Şcrbăneşti, localitate, com. Buneşti, plasa Mijlocul, jud. Fălciŭ).

Cioiana, *pîrîu*, izvoreşte din sus de cătunul Tunşi, de la Creţeşti, com. Ţicleni, pl. Jiuluĭ, judeţul Gorj; udă cătunele Tuşi, Ţicleni, Răşina şi Peşteana-d.-s., şi se varsă în Jiŭ, în dreptul com. Peşteana, unde este şi 1 pod de lemn, numit Podul-Cioeneĭ.

Cioiana, *vale*, plasa Jiul, judeţul Gorj, aparţinînd la origină comuneĭ Ţicleni. Are direcţie N.-S. pănă la cătunul Tunşi, iară de aci la Ţicleni, schimbă direcţia, îndreptîndu-se către S.-V. şi dînd în Valea-Jiuluĭ.

Valea îşĭ are numele de la pîrîul Cioiana, afluent de partea stîngă a Jiuluĭ.

Cioinagi, *cătun*, cu vr'o 8—10 case, în com. Bălinteşti, plasa Horincea, jud. Covurluiŭ.

Cioinagi, *moşie* particulară, de 325 hect., com. Bălinteşti, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Cioinagi, *pîrîiaş*, pe teritoriul comuneĭ Bălinteşti, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ; se varsă în pîrîul Chineja.

Ciolacul, *pîrîŭ*, ce curge prin jud. Roman, pl. Fundul, com. Bălueşti şi Iucşeşti. Izvoreşte la E. de satul Tabăra; curge de la E. spre V.; udă satul Iucşeşti-d.-j. şi se varsă în rîul Siretul, de a stînga, maĭ spre S. de satul Iucşeşti-d.-j. Primeşte pîrîul Băluşeşti.

Ciolaculuĭ (Iazul-), *iaz*, pe cursul Volovăţuluĭ, în suprafaţă de 31 hect., 51 arĭ, pe teritoriul satuluĭ Adăşan, comuna Avrămeni, pl. Başeiul, judeţul Dorohoiŭ.

Ciolanul, *schit de călugărĭ*, în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, cătunul Haleşul, cu 70 monahĭ, fost fondat de Doamna Neaga, cam pe la 1590, dar nu mult după aceea, din cauza invaziunilor, a fost părăsit. Pe la începutul secoluluĭ al XVIII-lea, niştе monahĭ de la schitul Ciobănoaia, vizitîndu-l, găsesc biserica cu totul ruinată şi în interior crescute numaĭ bălăriĭ. Eĭ se decid a rămîne aci, în mijlocul secularelor păduriĭ, ce-l înconjuraŭ, ca să se poată deda cu totul unei vieţe sufleteştĭ şi ascetice. Reparară dar biserica şi in curînd Ciolanul deveni u 1 schit înfloritor şi avut prin multele donaţiĭ ce primea şi crescînd tot de odată şi numărul monahilor. Vechea biserică, (Sf. Gheorghe), nu le maĭ fu încăpătoare; de aceea se simţi necesitate aĭ ridica o altă. Episcopul Chesarie, în 1818, o zidi cu cheltuiala sa, dîndu-ĭ hramul S-ţiĭ Apostolĭ Petru şi Pavel. In 1855 Iunie 24, această biserică a ars. Starițul Ioanichie o reconstrui şi în 1862 se termină. Ambele bisericĭ sunt înconjurate cu chiliĭ bune şi curat întreţinute.

In apropiere de această mănăstire, se află biserica Cetăţuia, situată pe un deal înalt, împrejurul căruia se cunosc urmele unuĭ şanţ, pe care, se zice, că doamna Neaga l'ar fi făcut ca apărare contra invaziunilor turceştĭ. Chiar a existat o cetăţue, de aceea a şi luat biserica numele de Cetăţuia. Ea a fost fondată de repausatul Iosif Singel, în anul 1859, dinpreună cu alţĭ părinţĭ aĭ mănăstireĭ.

Pe lîngă serviciul bisericeĭ şi al gospodărieĭ caselor lor monahiĭ maĭ lucrează şi alte lucruri de lemnărie, ca: linguri, icoane, etc. Aci se fabrică şi renumita apă de melisa.

www.dacoromanica.ro

Ciolanul, *deal*, în județul Roman, pl. Fundul, com. Averești, spre E. de satul Averești-Răzășĭ. Este acoperit cu pădure seculară. In acest deal sunt cariere de piatră de o bună calitate. Se maĭ numește și Mîrșavul.

Ciolanul, *lac*, pl. Băilești, com. Catanele, jud. Dolj. Seacă cu desăvîrșire în timpul verei.

Ciolanul, *movilă*, în plasa Ialomița-Balta, județul Ialomița, pe teritoriul comuneĭ Poiana.

Ciolanul, *pădure*, pl. Bistrița-d.-s., jud. Bacău, de pe teritoriul comuneĭ Berești.

Ciolanul, *vale*, jud. Vlașca, trece prin com. Ciolanul și se varsă în apa Cîlnișteа.

Ciolanul-Pangăl, *com. rur.*, cu 570 loc. cu căt. Petru-Rareș, pl. Marginea, jud. Vlașca, proprietatea fraților Pangăl; are suprafața de 2448 hect. S'a dat la 66 locuitorĭ suprafața de 358 hect.

Budgetul comuneĭ în 1887 a fost de 2136 leĭ la venitorĭ și de 1945 leĭ la cheltuelĭ.

In comună sunt 2 bisericĭ, din care una are hramul Sfinților Voevozĭ și s'a zidit la 1859 cu ajutorul proprietaruluĭ; sunt deservite de 1 preot și 3 dascălĭ.

Comuna este situată la extremitatea de N. a plășeĭ în coasta uneĭ vîlcele numită Valea-Vladuluĭ, pe care se află un heleșteŭ.

Prin pădurea acesteĭ proprietățĭ trece drumul vechiŭ numit de sătenĭ Brazda-luĭ-Traian.

Este departe de Giurgiu de 25 kil., de Stănești, reședința plășeĭ, de 16 kil., iar de București de 50 kil. Prin sat trece o șosea, care duce la comuna Pangăl.

Vite sunt: 342 boĭ și vacĭ, 20 caĭ, 650 oĭ și capre și 270 porcĭ.

Ciolanuluĭ (Linia-), *cătun*, al com. Tisăul, jud. Buzăŭ, cu 260 loc. și 56 case, format de foștiĭ Țiganĭ aĭ schituluĭ Ciolanul. Are sub-diviziile: Ciolăneanca și Miluiți.

Ciolanuluĭ, (Morile-), *mică proprietate* a statuluĭ, în comuna Cândești, jud. Buzăŭ, avînd 27 hect. și 4 morĭ pe rîul Buzăŭ, zise ale Ciolănenilor, fiindcă aparțineaŭ de schitul Ciolanul.

Ciolanuluĭ (Munții-), *serie de coline*, ce începe din com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, de la Vîrful-Predealuluĭ și se termină în comuna Tisăul în Vîrful-Braduluĭ, despărțind valea rîuluĭ Buzăŭ de Valea-Nișcovuluĭ. Ele sunt formate maĭ mult din stîncĭ calcaroase, de unde se extrage pietre de construcțiunĭ, de var, etc. E acoperită de pădurĭ seculare. Cea maĭ mare înălțime a lor e în com. Grăjdina, căt. Miluiți, în punctul numit Vîrful-Ciolanuluĭ.

Ciolanuluĭ (Poiana-), *poiană*, în ramificațiile munteluĭ Ciolanul din com. Măgura, jud. Buzăŭ.

Ciolanuluĭ (Vălceaua-), *vălcea*, între moșiile Plopi și Zîmbreasca, din pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman. Inceputul eĭ este aproape de com. Balaci; se termină în Valea-Beoceĭ.

Ciolăneanca, *subdivizie* a *cătunuluĭ* Linia-Ciolanul, din com. Tisăul, jud. Buzăŭ.

Ciolăneanca (Vatra-Schituluĭ-Ciolanul), *proprietate* a schituluĭ Ciolanul, în com. Tisăul, jud. Buzăŭ, în jurul mănăstireĭ. Are ca 30 hect. fînețe, livede, etc.

Ciolăneanca, *pădure*, a statuluĭ, pendinte de Ciolanul în com. Tisăul, jud. Buzăŭ. Are 595 hect., acoperite de stejarĭ seculariĭ, în mijlocul cărora e ascuns schitul Ciolanul.

Ciolănești, *cătun*, în com. Mănăstioara, pl. Zăbrăuțul, jud. Putna. Este situat pe Dealul-luĭ Ciolan, ce face parte din Dealul-Mare și despărțit de com. prin pîrîul Zăbrăuțul-Mic.

Are o populațiune de 246 suflete, care locuesc în 67 case.

Ciolănești-Baldovinești, *moșie*, a statuluĭ, în com. Ciolănești-din-Deal, pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman.

Ciolănești-din-Deal, *com. rur.*, în pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman, situată pe Valea-Cîinelui, la distanță de 26 kil. de Roșiori-de-Vede, 70 kil. de reședința județuluĭ și 47 kil. de la Alexandria.

Se învecinește cu comunele Siliștea-Gumeștĭ, Zîmbreasca, Ciolănești, Lada, Slăvești, Zlotești și Tătărești-d.-j.

Populațiunea acesteĭ comune este de 575 capĭ de familie, saŭ 2365 suflete, din carĭ 537 contribuabilĭ.

Suprafața comuneĭ, cu vatra satuluĭ și cu moșiile de pe dînsa, este de 3800 hect., dintre carĭ 1827 pămînt arabil și 300 pădure. Pe această moșie sunt împroprietăriți 398 locuitorĭ, pe o întindere de 1673 hect. Pădurea, proprietatea statuluĭ, se numește de către locuitorĭ și Teleormănelul; oficial e recunoscută sub numele de Ciolănești-Baldovinești; e compusă din: stejărică, cer, arțar, frasin, ulm, jugastru, carpen, alun și teiŭ. Este pădure bătrînă și se găsește printr'însa

www.dacoromanica.ro

arborĭ până la 70 centimetri circumferinţă. Solul este maĭ mult şes, mediocru pentru agricultură.

Numărul vitelor este de 10303 capete, din carĭ 1522 boĭ şi vacĭ, 574 caĭ, 7706 oĭ şi 501 porcĭ.

Are un local de primărie; o şcoală, frecuentată de 16 elevĭ; 2 biserici, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Aci se ţin şi 2 bilciurĭ anuale, la 14 Septembre şi la Duminecа-Tomeĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 12618 banĭ 63 la venitурĭ, şi leĭ 10493 la cheltuelĭ.

In această comună, pe cînd exista vechiul drum al Craioveĭ, cunoscut sub denumirea de Drumul-Olaculuĭ (acum 50 anĭ), se afla un releŭ poştal important. Ruinele grajdurilor de caĭ se văd încă şi azĭ.

Drumurile de comunicaţiune sunt: la comunele Ciolăneşti-din-Vale, Zîmbreasca, Ciurari, Zloteşti şi Gumeşti prin căĭ vecinale. Ia partea despre V., ca la 2 kil. de sat, se văd ruinele uneĭ bisericĭ, unde se spune că a fost mănăstirea Baldovineşti. Zidirea, care se arată a fi fost solidă, este astăzĭ adăpostul vitelor şi al gunoaielor; împrejurul eĭ se văd urme de locuinţe şi un şanţ care o înconjură. S'aŭ găsit şi morminte.

Moşia Ciolăneşti a fost a mănăstireĭ Baldovineşti. Satul Ciolăneşti este unul din cele maĭ vechĭ ale judeţuluĭ. In catagrafia satelor făcută sub Domnia luĭ C. Mavrocordat, în secolul trecut, îl vedem figurînd în pl. Mijlocul; după anul 1836 a fost trecut în pl. Teleormanuluĭ.

Ciolăneşti-din-Vale, *com. rur.*, în pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman, situată pe Valea-Cîineluĭ, la Sudul comuneĭ Ciolăneşti-din-Deal. Este aşezată pe coasta văeĭ. Poartă şi numirea de Capul-Lunciĭ.

Populaţiunea comuneĭ este de 956 suflete, dintre carĭ 168 capi de familie.

Suprafaţa comuneĭ, dimpreună cu proprietatea statuluĭ şi cu moşia Slăveşti-Zloteşti, tot a statuluĭ, care cade tot pe teritoriul eĭ, este de 2240 hect., la carĭ se maĭ adaugă şi 250 hect. pădure. Trupurile de pădure poartă numirile de Bulgăreasca, Cornetul şi Teleormănelul; conţin arborĭ bătrînĭ până la o sută de anĭ şi alţiĭ între 20—50 anĭ.

Pe această moşie sunt împroprietăriţĭ 136 locuitorĭ, pe o întindere de 678 hect.

In com. e o şcoală frecuentată de 12 elevĭ; o biserică deservită de un preot şi un cîntăreţ; o moară cu aburĭ.

Comuna se leagă cu comuna Ciolăneşti-din-Deal, cu cătt. Belciugul şi cu com. Ciurari prin şosele vecinale.

Budgetul este de leĭ 4299, banĭ 8 la venitурĭ şi de leĭ 3983, banĭ 34 la cheltuelĭ. Sunt 235 contribuabilĭ.

Satul care se numeşte astăzĭ Ciolăneşti-din-Vale, a purtat numele de Capul-Lunciĭ. Ast-fel îl găsim trecut în catagrafia satelor de sub a treia Domnie a luĭ C. Mavrocordat, în secolul al XVIII-lea; făcea parte din pl. Mijlocul.

După modificarea din 1836 a împărţiriĭ judeţuluĭ, a făcut parte din pl. Teleormanuluĭ, avînd alipit şi cătunul Belciugul, care astăzĭ ţine de com. Gărdeşti. Numirea, ca şi reşedinţa comuneĭ, era după al cătunuluĭ Belciugul, până la 1859.

Ciolăneşti, Tisa şi Zăbrăuţul, *pădure*, jud. Putna, în suprafaţă de 160 hect., situate pe moşia Ciolăneşti, pendinte de com. Mănăstioara. E limitată la N. şi E. cu răzeşiĭ Fitioneşti; la V. cu pădurea d-luĭ V. Apostoleanu; la S. cu răzeşiĭ din Străoane-d.-s.

Ciolcăĭ (Fîntîna-), *fîntînă*, în comuna Slătioara, plasa Horezul, jud. Vîlcea.

Ciolpani, *sat*, face parte din com. rur. Ţigăneşti, plasa Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la N. de Bucureşti, între lacul Ţigăneşti şi pădurea Znagovul. Se întinde pe o suprafaţă de 794 hect., cu o populaţie de 648 locuitorĭ.

Din teritoriul satuluĭ, 400 hect. aparţin d-luĭ I. Popescu, care cultivă 125 hect.; 25 sunt izlaz, 250 pădure; 393 hect. sunt ale locuitorilor. In acest sat se află o biserică, cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, zidită, la anul 1843, de starița mănăstireĭ Ţigăneşti, cu ajutorul locuitorilor; o şcoală mixtă, frecuentată de 32 elevĭ şi 4 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 1980 leĭ. Localul s'a construit de judeţ, în anul 1887. Aci este reşedinţa primărieĭ.

In Ciolpani este 1 heleşteŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 239 şi al celor micĭ de 460.

S'aŭ stabilit în sat 9 străinĭ.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Acest sat s'a format din familiile clăcaşe ale mănăstireĭ Ţigăneşti, din argaţiĭ şi robiĭ mănăstireĭ şi din cîte-va familiĭ venite de aiurea.

Locuitoriĭ şi-aŭ făcut casele de locuit într'o răritură de pădure.

S'a înfiinţat după anul 1800

www.dacoromanica.ro

și s'a populat mai mult după emanciparea Țiganilor.

Ciolpani, *deal*, com. Valea-Lungă, pl. Prahova, jud. Prahova. Pe acest deal se află livezi și locuri de cultură.

Ciolpani, *iaz*, pe moșia statului Trușești, jud. Botoșani, în partea de V. a comunei Trușești, pl. Jijia. Are o suprafață de 1 hect.

Ciolpani-Țigănești, *pădure*, a statului, având o suprafață de 250 hect., pendinte de com. Țigănești, plasa Znagovul. E formată din 2 trupuri: Despre-Schit (150 hect.) și Despre-Zăvoiu (100 hect.).

Ciolpanul, *sătișor*, în com. Costișa, pl. Bistrița, jud. Neamțu, situat spre marginea comunei Buhușul.

Ciolpanul, *fost schit*, în satul cu aceeași numire, jud. Neamțu, și acum biserică de mir.

Ciolpanul, *vechie numire*, a Bechetului, jud. Dolj.

Ciolpanului (Lacul-), *lac*, în pl. Borcea, com. Gîldăul, jud. Ialomița.

Ciolpănești, *parte* din com. Capul-Pisculuĭ, plasa Rîurile, jud. Muscel.

Ciomaga, *izvor*, în com. Niculești, căt. Petrăchești, jud. Buzău. Incepe din fundul văeĭ Ciomaga și se scurge în rîul Slănicul.

Ciomageĭ (Valea-), *cătun*, al com. Mănești, jud. Buzău. Are 280 locuitorĭ și 64 case.

Ciomagul, *deal*, în jud. Vasluiu. Este o prelungire a dealurilor: Codrul-d.-s. și Codrul-d.-j., cu direcția de la V. spre E. Spre platoul de d'asupra are o dumbravă de stejarĭ.

Acest deal formează limită între com. Mircești și Șoronești. Spre E. formează un semicerc de la V. la S.-E., de unde ia numirea de Holm. Extremitatea de S. a acestuĭ semicerc, se termină în platoul com. Codăești. Pe coasta sa de E. se află satul Rădiul.

Ciomagul, *pisc*, în centrul comuneĭ Bîrzești, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Ciomagul, *podiș*, județul Iași, prelungire în lat a podișuluĭ Ciorani-Ruși, traversînd moșia com. Belcești, din pl. Bahluiul, în direcție nord-sudică. Incepe de la hotarul Hodoreĭ, sat din com. Cotnari, pl. Bahluiul, și se întinde până în șesul Bahluiul, pe o lungime cam de 2300 m. Unindu-se în partea de S. cu dealul Balhuiul prin o iezătură vechie, formează o vale adîncă, în care a existat din vechime un iaz. Tradiția este că acel iaz, format din apa Bahluiuluĭ, avea întinderea de la iezetura, ce era făcută din pămînt amestecat cu lînă, din satul Belcești, până din sus de tîrgul Hîrlăuluĭ, distanță aproape de 20 kil., care iezătură ar fi fost făcută de Stefan-cel-Mare, în scop de a împiedeca, prin strînsura apeĭ, năvălirea barbarilor, către vechea reședință din tîrgul Hîrlăuluĭ.

Că acest iaz a fost pe o întindere destul de mare, se dovedește din rădicătura iezăturei, ce se află și astăzi, în marginea despre V. a satuluĭ Belcești și care are acum o lungime de mai bine de 1 kil., în cît a putut să întrețină apă pe o întindere de cîțĭ-va kil.

Ciomagul, *vale*, în partea de E. a comuneĭ Todireni, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Ciomagul, *vălcea*, izvorește din dealul cu acelașĭ nume, com. Bîrzești, jud. Muscel, și se varsă în valea Bîrzeasca, în raionul aceleeașĭ comune.

Ciomăgești, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Oltul, la 35 kil. de com. rur. Tigveni, reședința subprefectureĭ, și la 15 kil. de Pitești. Se compune din 4 sate: Bratia, Ciomăgești, Cungrea și Giuclani, având peste tot 166 familiĭ, cu 721 suflete. In comună sunt 2 bisericĭ și o școală primară rurală. Budgetul comuneĭ, pe anul 1882—83, a fost de 1341 leĭ la venitурĭ și de 1285 leĭ la cheltuelĭ. Această comună se află aproape de limita județelor Argeș și Olt.

După o publicație oficială (1887), această comună numără 150 contribuabilĭ, și are un budget de 1374 leĭ la venitурĭ și de 1457 leĭ la cheltuelĭ.

Prin comună trece pîrîul Cungrul-Mare.

Numărul vitelor era în anul 1887 de 304 capete vite marĭ (290 boĭ și vacĭ, 14 caĭ) și de 536 vite mărunte (406 oĭ, 30 capre și 100 rîmătorĭ).

Ciomăgești, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, compusă din 7 cătune: Răduțești, Fedeleșoiul, Beculești, Dogari, Bădărăi, Păunești și Stănuleasa.

Este situată, parte pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Cungrea-Mare, parte pe dealurile Păunești și Dogari și parte pe pîr. Lăunele, la 52 kil. departe de capitala jud. și la 11 kil. de reșed. plășeĭ.

www.dacoromanica.ro

Comuna, de la început, a fost situată pe acest loc, afară de cătunul Stănuleasa, care a fost mai întîiŭ așezat pe Valea-Sîmburuluĭ și s'a mutat pe Valea-Lăuneluĭ, cînd cu facerea șoseleĭ.

Are o populațiune de 1228 locuitorĭ, în care intră și 7 familiĭ de Țigani. Capĭ de familie sunt 300; contribuabilĭ 259; locuesc în 320 case.

In comună sunt 3 bisericĭ, la Fedeleșoiŭ, Beculești și Stănuleasa, deservite de 2 preoți; cea din Stănuleasa nu funcționează.

Locuitoriĭ împroprietăriți la 1864 sunt: 106 pe moșia Eforieĭ, 45 pe moșia statuluĭ, 50 pe moșia d-luĭ C. Trepteanu și 2 pe moșia d-luĭ I. Zisidis, dîndu-li-se în total 709 hect. Eĭ aŭ 21 caĭ și epe, 80 boĭ, 150 vacĭ, 30 capre, 600 oĭ și 50 porcĭ.

Pe rîul Cungrea-Mare este o moară de măcinat.

Cu pădure, izlaz, delimitarea oamenilor și proprietățile statuluĭ, ale Eforieĭ și ale d-lor C. Trepteanu și Zisidis, comuna are vr'o 4350 hect.

Școala se frecuentă de 50 copiĭ, din numărul de 209 în vîrstă de școală. Cu întreținerea școaleĭ, statul cheltuește anual 1080 leĭ. Știŭ carte 39 bărbațĭ și 2 femeĭ.

Stupĭ cu albine sunt 50.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ este de 2072 leĭ, 45 banĭ la venitурĭ și de 2072 leĭ, 45 banĭ la cheltuelĭ.

Șosele în această comună sunt: șoseaua comunală care trece prin centrul eĭ și o pune în comunicație cu comuna Ciomăgești-de-Argeș la N. și cu comuna Sîmburești la S. și o altă ramură, care pune în comunicație cătunul Dogari cu șoseaua comunală.

E brăzdată de dealurile: Pădureĭ, Sîmbureluĭ, Lăuneluĭ, Stănulești și Gorunuluĭ, toate cu direcția de la N. spre S., și de piscurile: Sglînboaca, Fătăciunea-Mare, Bisericeĭ, Barza, Turiga, Popeĭ, Rîmboaca, etc. Dealurile și piscurile servesc, parte pentru cultură, parte pentru pășunarea vitelor.

E udată de gîrlele: Cungrea-Mare, Sîmburul și Lăunele, și de văile: Ciocoiul, Balomirul, Ciuta, Fîntînele, Sglîmboaca, Fătăciunea-Mare și Fătăciunea-Mică, Rudărimea și Hotarul, etc.

Se mărginește cu județul Argeș și comunele Topana, Păroși și Sîmburești.

Ciomăgești, *sat*, cu 240 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. cu acelașĭ nume.

Aicĭ este reședința primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț.

Ciomăgești, *deal*, în raionul comuneĭ Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 31 hectare vie.

Ciomăgești, *proprietate* a statuluĭ, în com. Ciomăgești și Mănești, jud. Buzăŭ, pendinte de schitul Găvanul; are 5 hect., pădure, fîneață și livede.

Ciomărca, *munte*, lîngă satul Poiana-Grințieșuluĭ, com. Bistricioara, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Ciomîrneĭ (Pîrîul-), *afluent* al Șomuzuluĭ-Mic, în com. Pleșești, jud. Suceava (2500 metri).

Ciomîrtanul, *sat*, com. Zămostia, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ. (Vezĭ Ruși-Ciomîrtan).

Ciomîrtanul, *deal*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Avereștĭ, spre S.-E. de satul Avereștĭ-Răzășĭ. Este acoperit cu pădure mare. Are carierĭ de piatră.

Ciomîzga, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Recea, din com. Văscani, jud. Suceava.

Ciopîrceni, *mahala*, com. Teșila, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Ciopîrceni, *munte*, în partea de E. a com. Teșila, pl. Peleșul, jud. Prahova. Servă de pășune.

Ciopîrceni, *vale*, com. Teșila, pl. Peleșul, jud. Prahova. Curge de la E. spre V., și se varsă în rîul Doftana, pe malul stîng, tot în raionul com. Teșila.

Ciopîrceni (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Muntele-Ciopîrceni, pendinte de com. Teșila, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Ciopîrceni-de-Jos, *com. rur.*, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Este situată pe malul stîng al rîuluĭ Cricovul-Sărat, la 38 kil. departe de capitala județuluĭ și la 6 kil. de reșed. plășeĭ.

Populația sa e de 2061 loc. (1036 bărbațĭ și 1025 femeĭ), din carĭ: 12 familiĭ de Țigani, 4 de Grecĭ și 4 de Turcĭ.

Capĭ de familie sunt 511; contribuabilĭ 427; case de locuit 545.

In comună e o singură biserică, cu următoarea inscripție:

«Această sfîntă biserică este zidită din temelie și înfrumusețată cum se vede și pe din lăuntru și pe din afară de Dumneaeĭ jupîneasa Joița Stolniceasa a Dum-

www.dacoromanica.ro

nealuï răposatul Stolnicul Tudorache Gușatul și cocon Dumnealor Ion Vel comis și întru ciustea și lauda Adormireï Născătoareï de Dumnezeŭ și pururea Fecioareï Maria și întru Nașterea sfîntuluï Ioan Botezătorul, în zilele Prea Luminatuluï Domn Ion Constantin Nicolae Voevod, fiind Mitropolit Neofit. Maï 30 anul 1776.

Această biserică s'a reparat în 1873, prin contribuțiunile locuitorilor; este deservită de 3 preoți.

Locuitoriï, în număr de 142, s'aŭ împroprietărit la anul 1864 pe moșia Principeluï G. Bibescu, dîndu-li-se 1113 hect. Eï aŭ: 204 caï, 1103 boï, 279 vacï, 775 porcï, 6972 oï, 36 capre și 27 asinï.

In com. e o moară de aburï.

Școala datează în comună de la 1864; a fost frecuentată în anul 1892—93 de 141 copiï, din numărul de 434 în vîrstă de școală. Cu întreținerea personaluluï se cheltuește anual 1566 leï. Știŭ carte 30 bărbați și 7 femeï.

Comerciul se exercită de 9 cîrciumarï.

Budgetul com. este de 10000 leï la venituri și de 8000 leï la cheltueli.

Are o șosea comunală, care se desparte în 6 ramuri, adică: Sălciile-Urziceni, Albești-Urlați-Ploești, Fulga-Mizil, Adîncata-București și Rădulești-București.

Comuna e brăzdată de 8 movile, făcute din timpuri îndepărtate. La cîte-va din ele sê găsesc oase de mărimi neexistente în prezent și cosciuge de stejar.

Se mărginește cu comunele: Adîncata, Jilava (jud. Ilfov), Sălciile, Fulga, Ciorani-d.-s. și rîul Cricovul-Sărat.

Ciopîrtaculuï (Vîrful-), *munte*, în comuna Boziorul, jud. Buzăŭ, pe hotarul despre comunele Goidești și Gura-Teghiï.

Cioplea, *sat*, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Dudești-Cioplea. Este situat între București și Dudești și însemnat în istorie prin bătălia ce Racoți cu Transilvăneniï dete la anul 1657 armateï care se revoltase în contra luï Const. Basarab, Domnul Țăreï-Romînești.

Suprafața totală a satuluï e de 1405 hect. Proprietarul, d. T. Eftimiu, are 1183 hect. și locuitoriï 222 hect. Proprietarul cultivă 493 hect., (470 rămîn sterpe, 220 izlaz). Locuitoriï cultivă 150 hect. (50 rămîn sterpe, 22 sunt rezervate pentru izlaz).

Are o biserică catolică, deservită de preoți catolicï și o școală particulară (seminar) condusă de 3 profesorï și întreținută din fondurile bisericeï catolice.

Populația satuluï e de 399 sufl.

Numărul vitelor marï e de 243 și al celor micï de 819.

Comerciul se face de 2 cîrciumarï și 1 hangiŭ.

Aicï se îngropaŭ, maï nainte vreme, ceï morți de ciumă.

Cioplești, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni. Are 10 capï de familie; 12 contribuabilï; 60 locuitorï. Sunt 15 vite marï cornute.

Cioponea, *deal*, la N.-V. de com. Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, pe care sunt plantate viï.

Cioponești, *sat*, face parte din com. rur. Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 195 locuitorï. Cade la E. comuneï și este udat de rîul Cerna și Valea-Rea și e străbătut la V. de dealul Nimoiul.

Aci e o biserică fondată la anul 1851.

Cioraca, *sat*, jud. Argeș, pl. Oltul, cu 220 locuitorï; face parte din com. rur. Uda-d.-j. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și un cîntăreț; o școală primară rurală.

Cioraca, *sat*, jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. Valea-Ungureni.

Cioraci, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Bucșești; se scurge în Pîrîul-Cernuluï.

Cioranca, *com. rur.*, în plasa Cîmpuluï, jud. Buzăŭ, situată în jurul laculuï Glaveșul, departe de Buzăŭ de 21 kil. Limitele sale sunt: La N., începînd de la Movila-Banuluï, hotarul merge pe la capul moșieï Stîlpul, până dă în hotarul moșieï Urseasca și Căldărușa; trece pe la capetele moșiilor Costești, Gomoiasca, Budișteni, Gheräseni și Sudiți; la E. din Sudiți, se lasă pe hotarul moșieï Brebeanca și atinge hotarul moșieï Mărgineanul; la S., după ce a intrat puțin în corpul moșieï Mărgineanul, ia pe hotarul moșieï Bugheni, până dă în hotarul moșieï Miroși, (a luï N. Vasilescu), apoï în hotarul moșieï Miroși (a luï Sf. Nicolaŭ); la V., ajunge de aci în hotarul moșieï Vintileanca, pe care merge până la hotarul moșieï Lespezeanca, de unde dă în hotarul moșieï Stîlpul și continuă pe dînsul până în Movila-Banuluï. Suprafața sa e de 4175 hect., din care 3413 arabile, 187 pădure, 33 fîneață, 328 izlaz și 214 sterp. Proprietățï maï însemnate sunt: Movila - Banuluï, Urseasca saŭ Căldărușa, Cioranca și Sărata - Bugheni, parte ale statuluï, parte particulare. Terenul este un vast șes arabil, întrerupt de puțină pădure, de

www.dacoromanica.ro

apa laculuĭ Glăveşul şi izvorul Leoteasca. Se cultivă cu deosebire porumb. Căĭ de comunicaţie are şoseaua Buzăŭ-Urziceni prin Cioranca şi drumul natural: Costeşti-Mihăileşti prin Movila-Banuluĭ.

Vite sunt: 517 boĭ, 353 vacĭ, 36 viţeĭ, 7 bivolĭ, 107 caĭ, 193 epe, 5 mînjĭ, 160 oĭ, 3 capre şi 443 porcĭ. Stupĭ sunt 80.

Comuna e formată din comunele Bugheni, Cioranca, Limpezişul şi Movila-Banuluĭ. Populaţia sa e de 980 locuitorĭ. Eĭ locuesc în 245 case. Străinĭ sunt: 15 Austro-Ungarĭ şi 5 Bulgarĭ. Meşteşugarĭ sunt: 2 lemnarĭ, 1 fierar şi 1 maşinist.

Sunt 193 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 3159, banĭ 51.

Comuna are o şcoală în cătunul Movila-Banuluĭ, frecuentată de 60 elevĭ şi 6 eleve. Ştiŭ carte 45 locuitorĭ. Are o biserică în cătunul Movila-Banuluĭ, deservită de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser, şi una în com. Limpezişul. Cîrciumĭ sunt 9.

Această comună e formată după 1831. Primiĭ locuitorĭ, carĭ aŭ dat naştere satuluĭ Cioranca, aŭ fost aduşĭ de Grigorie Costescu, în vara anuluĭ 1831. Satul Movila-Banuluĭ s'a format în 1854 de locuitoriĭ aduşĭ de Matache Pandelescu, avocat şi supraveghetor peste moşiile mănăstireĭ Văcăreşti. Cătunul Bugheni s'a format pe la 1859, iar Limpezişul s'a format acum, din însurăţeiĭ împroprietăriţĭ în 1882.

Cioranca, *cătun*, al comuneĭ Cioranca, jud. Buzăŭ, are 200 locuitorĭ. Locuesc în 47 case.

Cioranca (Zisuleasa), *moşie*, în com. Cioranca, jud. Buzăŭ. Are 700 hect., din carĭ 89 pădure, restul arăturĭ şi puţină fîneaţă.

Ciorani. Vezĭ Belceşti, *sat*, jud. Iaşi.

Ciorani, *cătun*, în com. Pufeşti, pl. Şuşiţa, jud. Putna. Este aşezat pe malul Siretuluĭ şi despărţit de Pufeşti prin pîrîul Caregna.

Are o populaţiune de 480 suflete, care locuesc în 150 case. Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae; o şcoală mixtă, frecuentată de 13 copiĭ, din 116, în vîrstă de şcoală.

Ciorani, *vechie numire* a *moşieĭ* Cotul-Cioareĭ, jud. Buzăŭ.

Ciorani, *moşie*, judeţul Brăila, de 1500 hect.; formează partea de S. a comuneĭ Gurgueţi, proprietatea doamneĭ Maria Anghel Mavrodin.

Ciorani, *vale*, judeţul Ilfov, care este o continuare din valea Mostiştea, ce începe cam de prin pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov. Are o direcţiune dela N. spre S., avînd pe teritoriul com. Obileşti-Vechĭ, pl. Negoeşti, o lungime de vr'o 4 kil. Pe această vale trece Apa-Vînătă, care vine din plasa Mostiştea, şi care, de la locul unde intră în această vale, ia numele eĭ.

Ciorani, *vale*, judeţul Ilfov, prin care curge pîrîul cu acelaşĭ nume.

Ciorani (Coturile-), *pădure*. (Vezĭ Cotul-Cioareĭ, Găvăneşti, jud. Buzăŭ).

Ciorani-de-Sus, *com. rur.*, plasa Cîmpul, jud. Prahova. Este situată pe malul stîng al rîuluĭ Cricovul-Sărat, pe loc şes, la 37 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 5 kil. de reşed. plăşeĭ.

Populaţia sa e de 883 loc. (464 bărbaţĭ, 419 femeĭ), din carĭ 3 familiĭ de Ţiganĭ.

Capĭ de familie sunt 274.

In comună e o singură biserică, fondată la 1873 prin stăruinţa epitropilor Preotul Nic. Stoenescu, Pîrvu Niculae şi alţiĭ, cu ajutorul locuitorilor; e deservită de un preot.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ, la 1864, sunt 115, cînd li s'aŭ dat 559 hect. pe moşia d-luĭ I. Creţulescu. Eĭ aŭ: 71 caĭ, 26 epe, 454 boĭ, 158 vacĭ, 50 bivolĭ, 8 capre, 781 oĭ şi 340 porcĭ.

Şcoala datează în comună de la 1872. In anul 1892-93 s'a frecuentat de 28 elevĭ şi 3 eleve din numărul de 164 copiĭ în vîrstă de şcoală. Cu personalul eĭ se cheltueşte anual leĭ 1080. Ştiŭ carte 36 bărbaţĭ şi 13 femeĭ.

Comuna, cu pămînt arabil şi izlaz, are 2525 hect.

Stupĭ cu albine sunt 32.

Comerciul se exercită de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ este de 2803 leĭ la venitурĭ şi de 2793 leĭ la cheltueli.

Şoseaua Albeşti-Ciorani trece prin comună. Această şosea pune în comunicaţie jud. Prahova cu comunele Jilavele, Fierbinţi, Moldoveni, etc., din jud. Ialomiţa.

Se mărgineşte cu comunele: Ciorani-de-jos, Sălciile, Fulga, Hătcăraŭl, Drăgăneşti şi cătunul Baraitarul.

Ciorani-Ruşi, *podiş*, în comuna Belceşti, pl. Bahluiul, jud. Iaşi. (Vezĭ Ciomagul, podiş).

Ciorari, *sat*, pl. Amaradia, com. Stoina, jud. Dolj, situat la 4 kil. spre N. de Stoina, pe malul drept al Amaradieĭ; cu reşedinţa primărieĭ. Are 379 loc. (201 bărbaţi şi 178 femeĭ). Locuesc în 85 de case, construite maĭ toate

www.dacoromanica.ro

din bîrne. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Stoina (comuna Stoina), ce este la 2 kil. depărtare. Știŭ carte 20 locuitorĭ. Satul este situat pe valea Ciorari.

Ciorari, *moșie* particulară, plasa Amaradia, comuna Stoina, jud. Dolj, satul Ciorari.

Ciorari, *pădure* particulară, pl. Amaradia, com. Stoina, județul Dolj, satul Ciorari; aparține moșnenilor. Esențe: cer, frasin, fag, ulm. Stejarul predomină.

Ciorari, *vale*, pl. Amaradia, com. Stoina, jud. Dolj, pe care este situat satul Ciorari.

Ciorăești, *cătun*, aparținînd comuneĭ Glodeni, plasa Amaradia, jud. Gorj, situat pe loc șes și în partea de S.-E. a cătunuluĭ de reședință.

Are o întindere de 223 hect., dintre care 80 hectare arabile, 79 hect. fînețe, 13 hect. viĭ, 30 hect. pădure, 3 hect. vatra satuluĭ, toate proprietăți ale locuitorilor.

Are o populație de 41 familiĭ, cu 152 suflete, din carĭ 32 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă: 4 pluguri și 10 care cu boĭ.

Vite sunt: 13 vite marĭ cornute, 97 oĭ, 7 caĭ și 20 rîmătorĭ.

Sunt 306 stupĭ.

In cătun se maĭ găsește 1 puț și 2 fîntînĭ.

Cătunul are o biserică, deservită de preotul de reședință de la comuna Glodeni.

Ciorăneanul, *loc izolat*, în com. Scăeni, plasa Podgoria, județul Prahova.

Ciorăni, *pîrîiaș*, numit și Pîrîul-Velniței, în com. Bozieni, pl. de Sus-Mijlocul, județul Neamțu. Ia naștere din scursoarea a vr'o 30 de izvoare situate pe ambele laturĭ ale văeĭ Ciorăni. Curge în direcțiune N.-S. pe o întindere de 2 kil., formînd cu apele sale vr'o 5 iazurĭ (heleștae), situate pe teritoriul com. Bozieni.

Ciorăni, *vale*, în com. Bozieni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, formată din dealul Chiciora și prelungirea despre S. a dealuluĭ Cetățuia. Are o întindere de vr'o $2^1/_2$ kil., urmînd direcțiunea N.-S. Partea sa superioară prieste fînețelor, iar cea despre S. cerealelor și maĭ cu seamă porumbuluĭ.

Ciorăști, *com. rur.*, în pl. Marginea-d.-j., jud. R.-Sărat, pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul.

Este așezată în partea estică a jud., la 22 kil. spre N.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de S. a plășeĭ, la 18 kil. spre S.-E. de com. Măicănești, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Slobozia-Mihălceni, la 2 kil.; Bălești și Măcrina, la 7 kil.; Pueștĭ, la 8 kil.

Se mărginește la N. cu Slobozia-Mihălceni, la E. cu Gulianca, la V. cu Niculești și Bălești, la S. cu Vîlcelele.

Rîul Rîmnicul-Sărat o udă la V., de la S.-V. la N.-V. Sunt în Ciorăști 141 puțurĭ (10—12 m. adîncime).

Cătunele carĭ compun această comună sunt: Ciorăști, reședința, la N.; Sfoara, la S.; Spătăreasca și maĭ la S.; și Codrești, la S.-V.

Suprafața comuneĭ este de 5663 hect., din carĭ: 100 hect. vatra com., 2250 hect. ale locuitorilor, 3313 hect. ale particularilor.

Din acestea: 5400 hect. sunt arabile, 100 hect. imaș, 25 hect. pădure, 20 hect. fînețe, 10 hect. neproductiv.

Populația comuneĭ este de 435 familiĭ, cu 1929 suflete: 999 bărbațĭ, 964 femeĭ; 870 căsătoriți, 974 necăsătoriți, 85 văduvĭ; 185 știŭ carte; 5 sunt străinĭ.

In comună sunt 2 bisericĭ: Una, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, în cătunul Ciorăști, zidită în anul 1867, de către locuitorĭ, are 305 leĭ venit anual și e deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. A doua, în cătunul Codrești, cu hramul Schimbarea-la-Față, zidită în anul 1858, tot de locuitorĭ, are 305 leĭ venit anual și e deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Are o școală mixtă, fundată în anul 1886 de comună, cu 1 învățător și frecuentată de 70 elevĭ.

In Ciorăști sunt: 341 pluguri; 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de secerat.

Vite sunt 4105 capete, din carĭ: 827 boĭ, 531 vacĭ, 355 caĭ, 359 epe, 1631 oĭ și 402 rîmătorĭ.

Meseriașĭ sunt: 1 rotar, 8 fierarĭ, 2 cojocarĭ, 11 potcovarĭ, 2 plăpămarĭ, 2 tîmplarĭ, 1 boiangiŭ și 7 cizmarĭ. Stația Sihlea se află la 20 kil. spre N.-V. de comună. Comerciul se exercită de 16 cîrciumarĭ.

Căile de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Slobozia-Mihălceni-Mărtinești, spre Băbești-Voetin, spre Nicolești-Macrina, Ștubeiul-Obidiți-Rîmnicul-Sărat, spre Gulianca, Vîlcele-Balta-Albă-Gradiștea-d-s.

Sunt 475 contribuabilĭ.

Budgetul com. este de 9845 leĭ, 52 banĭ, la venitur și de 9516 leĭ, 21 banĭ, la cheltuelĭ.

Ciorăști, *sat*, pendinte de com. Buzești, plasa Mijlocul, județul Olt, situat sub coasta unuĭ deal înalt, pe malul drept al Vedeĭ și în dreptul cătunuluĭ Buzești,

www.dacoromanica.ro

reședința comunei. Are 94 locuitori. Se află o biserică fondată la anul 1825, reparată la 1882, și înzestrată cu 10 hect. pămînt, de ctitorul ei, Ioan Buzescu, protopop.

Ciorăşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul de reședință al comunei Ciorăști. Și-a luat numele de la moșia cu același nume. Este așezat în partea de N. a comunei, pe malul drept al rîului Rîmnicul. Are o întindere cam de 53 hect., cu o populațiune de 306 familii, saŭ 1388 suflete, din cari 390 contribuabili. Știŭ carte 149 persoane. Sunt 5 străini.

Are o biserică, deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser; o școală comunală.

Ciorăşti, saŭ Slobozia-Ciorăşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul de reședință al comunei Slobozia-Ciorăști, așezat în partea de N. a comunei, pe malul stîng al rîului Rîmna. Are o întindere de 1768 hect., cu o populațiune de 209 familii, saŭ 906 suflete, din cari 217 contribuabili. Știŭ carte 114 loc. Are o biserică, deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț; o școală comunală.

Ciorăşti, *sat*, în pl. Pereschivul, com. Liești, jud. Tutova, pe pîrîul Pereschivul, spre V. de satul Liești. Are 633 locuitori, din cari 28 știŭ carte; 127 case.

Ciorăşti, *sat*, face parte din com. rur. Sirineasa, plasa Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populațiune de 633 locuitori, 330 bărbați și 303 femei. Locuitorii sunt moșneni. Aci e o biserică fondată la anul 1797 de moșnenii Ciorăști, după cum se vede într'un vechiŭ hrisov. S'a reparat la anul 1882.

Satul cade în partea de V. a comunei și este udat pe la N. de rîul Luncavățul. La S. are locuri de fînețe și un zăvoiŭ. Copiii urmează la școala din căt. Sirineasa, care e la distanță de 1 ½ kil. de Ciorăști.

Ciorăşti, *deal*, la S. com. Sirineasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, de la care și-a luat numele satul Ciorăști.

Ciorăşti-Slobozia, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., pe rîul Rîmna. (V. Slobozia-Ciorăști).

Ciorba, *deal*, situat în raionul com. Corbița, jud. Tecuciŭ, la ale căruĭ poale se află satul Covragul, com. Valea-Rea.

Ciorba, *pădure*, pe dealul cu același nume, com. Corbița, județul Tecuciŭ.

Ciorbeni, *numele vechiŭ* al *satuluĭ* Codreni, com. Mileanca, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Ciorbeni, *deal*, pe teritoriul comunei Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Ciorbeni (Pustoaia), *deal*, începe de la podul de piatră Ieșanca, de pe moșia Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, prelungindu-se pănă de-asupra satului Bivolul.

Ciorbolea, *pîrîŭ*. (V. Corbîea, pîrîŭ, com. Brăești, pl. Cîrligătura, jud. Iași).

Ciorbolea, *vale*, com. Brăești, pl. Cîrligătura, jud. Iași. Se află după Dealul-Frătenilor, de lîngă satul Albești.

Ciorecul, *munte*, jud. Argeș, pl. Loviștea, avînd o întindere de 1060 pogoane, proprietatea statuluĭ; aparținea maĭ nainte Episcopieĭ de Argeș. Are o arendă de 335 leĭ anual.

Cioreni. (V. Dracsini, *sat*, com. Dracșani, pl. Miletinul, jud. Botoșani).

Cioreşti, *sat*, jud. și pl. Argeș; face parte din com. rur. Bascovele; are 9 familiĭ, cu 15 suflete.

Ciorgul, *pîrîŭ*, ce curge prin jud. Roman, pl. Moldova, com. Agiudeni. Izvorește din marginea de E. a platouluĭ ce separă basinul Moldoveĭ de al Siretuluĭ. Curge de la V. spre E. prin șesul Siretuluĭ și se varsă la satul Agiudeni, în rîul Siretul, de-a dreapta.

Cioriceşti, *sat vechiŭ*, care s'a desființat de o dată cu satele: Rîsnarul, Ștefănoaia și Chira, pentru a se forma com. Ghirdoveni, pl. Filipești, jud. Prahova.

Ciorile, *lac*, în com. Vizirul, jud. Brăila, pe lunca Dunăreĭ, la 4 kil. spre S.-E. de satul Băjani.

Ciorîca, *sat*, face parte din com. rur. Făgețelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populație de 270 loc. Cade în partea de E. a comuneĭ, pe Dealul-Băjănieĭ. E udat de gîrla Ciorîca. Aci e o biserică, zidită la anul 1845, cu hramul Sf. Nicolae și Cuvioasa-Paraschiva.

In raionul satuluĭ, pe gîrla Ciorîca, sunt 2 morĭ pentru măcinat.

Ciorîca, *deal*, com. Făgețelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, ce merge paralel cu gîrla Ciorîca. Acest

www.dacoromanica.ro

deal servă locuit. pentru agricultură și păşunatul vitelor. Și-a luat numele de la gîrla Ciorîca. Are o lungime de peste 30 de kil. Cade în partea de E. a comuneĭ.

Ciorîca, *deal,* coprins între rîul Vedea și Ciorîca, com. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, cu direcția de la N. la S. Pămîntul său e prielnic pomilor roditorĭ. Pe coaste e acoperit cu tufăriș; pe lunca dintre Ciorîca și Vedea se cultivă tot felul de cereale și plante textile.

Ciorîca, saŭ **Profa,** *moșie* a statuluĭ, jud. Olt, foastă pendinte de Mitropolia din Bucureşti; pe periodul 1888—93, s'a arendat cu 5885 leĭ anual.

Ciorîca, *pădure* a statuluĭ, jud. Olt. (V. Profa și Ciorîca).

Ciorîca, *pîrîŭ,* izvorește despre N., din jud. Argeș, curge spre S.; intră în jud. Olt și formează la E. limita între comuna Chilia și comunele Govora și Gura-Bouluĭ; trece prin com. Făgețelul, și se varsă în rîul Vedea.

Ciorîța, *sat,* în partea de S.-E. a com. Dănești, plasa Mijlocul, jud. Vasluiŭ. E situat în valea dintre dealurile: Ulmul la E. și Ciorîța la V.

Are o suprafață de 429 hect., din carĭ 28 hect. pădure, cu o populație de 23 familiĭ, saŭ 74 suflete.

In sat este o biserică făcută de d. Racoviță, fost proprietar al moșieĭ, la anul 1872; un iaz.

Prin acest sat curge pîrîul Ciorîța, care izvorește din partea de N. a satuluĭ și se varsă în iazul numit al-Ciorîțeĭ.

Vite sunt: 51 vite marĭ cornute, 85 caĭ și 2 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 3 pluguri, 6 care cu boĭ și 6 căruțe cu caĭ.

Ciorlăteşti. V. Ciorobești, jud. Dolj.

Ciorneiul, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, pe malul drept al rîuluĭ Bîrlad și la confluența pîrîuluĭ Oceĭ cu acesta. Este așezat pe șes, spre S.-E. de satul Oniceni. Are 50 de familiĭ, saŭ 213 suflete, carĭ locuesc în 52 case. Sunt 23 contribuabilĭ.

Acest sat se maĭ numește și Cotul-luĭ-Cîrneiŭ.

Locuitoriĭ aŭ 50 capete de vite.

Ciornohal, *sat,* în partea de S. a com. Ringhilești, plasa Ștefănești, jud. Botoșani. E situat parte pe coastă de deal, parte pe valea ce se întinde în coada iazuluĭ Chișcata.

Moșia este proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Fîstîci. Are o suprafață de 2071 hect., din carĭ 1430 hect. ale statuluĭ și 641 hect. ale locuitorilor împroprietăriți la 1864, cu o populație de 183 familiĭ, saŭ 579 suflete, din carĭ 133 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ acestuĭ sat sunt aduși de călugăriĭ ce stăpîneaŭ moșia, din satele Coșula și Oneaga, ca chiriași de pămînturĭ.

In partea de V. a satuluĭ, pe dealul Ciornohal, se află o pădure de stejar, în întindere de 286 hect.; se exploatează sistematic și produce un venit anual de 1500 leĭ.

Are o biserică, zidită la anul 1864, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Pe moșie sunt: 5 iazurĭ, 1 cîrciumă. In sat sunt 4 meseriași și 2 comercianțĭ.

Vite: 177 boĭ și vacĭ, 47 caĭ, 602 oĭ și 28 mascurĭ.

Locuitoriĭ posedă 75 de stupĭ.

Ciornohal, *deal,* în partea de V. a moșieĭ Ciornohal, com. Ringhilești, pl. Ștefănești, jud. Botoșani. E acoperit cu pădure.

Ciornoi, *ostrov,* al brațuluĭ Chilia, pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Sfistofca, și pe al cät. Periprava. Este închis între brațul principal Chilia și cele secundare Cernofca și Babinof. Are o lungime de 5 kil. și o lățime medie de 1 ½ kil. Intinderea sa totală e de 700 hectare. Nicĭ o ridicătură nu se vede pe neîntreruptul său șes. Este acoperit cu stufăriĭ întinse, ce aparțin statuluĭ.

Ciornuleasa, *pădure* a statuluĭ, pl. Oltenița, jud. Ilfov, în întindere de 450 hect., pendinte de com. Tăriceni.

Ciornuleasa, *vale,* pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Cioroaica, *moșie,* în pl. Margineĭ, jud. Teleorman, în hotar cu moșia Lăceni.

Ciorobești, *sat,* plasa Amaradia, com. Goești, jud. Dolj. E situat la 4 kil. la N. de Goești. Are o populație de 178 loc. (92 băr bați și 86 femeĭ), ce locuesc în 43 case. Copiiĭ din sat învață la școala mixtă din satul Goești, care este la o depărtare de 5 kil. In anul 1892—93 aŭ urmat 5 băeți. Cu vîrstă de școală sunt 16 băeți. Știŭ carte 25 persoane.

Ciorobești, *mahala,* face parte din com. rur. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Este situată

www.dacoromanica.ro

pe ambele maluri ale rîuluĭ Costești. Are o biserică de zid vechie. Inscripția de d'asupra ușeĭ este săpată pe o lespede de piatră și sună ast-fel:

«Această sfîntă și Dumnezeească biserică întru care se cinstește și se prăznuește Ovedenia prea sfinteĭ de Dumnezeŭ Născătoare, pururea Fecioara Maria, care din temelie este zidită din bun gîndul și cu toată cheltuiala sf. s. părinteluĭ kir Antonie Egumenul Bistrițeĭ, în zilele prea luminatuluĭ Domn Ion Grigorie Voevod, la curgerea anilor cu blagoslovenia prea sf. sale iubitoruluĭ de Dumnezeŭ Părintele nostru kir Grigorie Episcopul Rîmniculuĭ Nouluĭ Severin și ale părinteluĭ Pro-egumen Ilarion Leatul 7258 (1750) Aprilie 12.»

Cioroești, *lac*, jud. Teleorman, la N.-V. comuneĭ Saelele, în lunca Oltuluĭ, la capătul pădureĭ din această luncă. Formează hotarul dintre trupul de moșie Tiia din jud. Romanați, care se întinde și în jud. Teleorman.

Ciorogîrla (Samurcășești, saŭ Ciorogîrla-luĭ-Varlam), *sat*, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Ciorogîrla-Dîrvari, pl. Sabarul. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Ciorogîrla. Pe șoseaua județeană București-Pitești, între căt. Ciorogîrla și Bolintinul-din-Deal, este un pod de lemn peste rîul Ciorogîrla.

A fost moșia luĭ Vodă-Caragea, care a vîndut-o Vodă-Suțu, la anul 1819, pentru plata proviantuluĭ ce rămăsese dator Rusieĭ, din timpul invaziuneĭ de la 1806.

Se întinde pe o suprafață de 925 hect., cu o populație de 804 locuitorĭ.

D-na Eliza Mușicu are 547 hect. și locuitoriĭ 378 hect. Proprietara cultivă 500 hect. Sunt 6 hect. sterpe, 20 izlaz, restul vie și pădure. Locuitoriĭ cultivă 343 hect. (22 sterpe, restul vie).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 21 elevĭ și 10 eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 2162 leĭ. Localul s'a construit de d. N. I. Gherassi.

In sat este 1 mașină de treerat cu aborĭ și 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 376 și al celor micĭ de 226.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Ciorogîrla, *mănăstire*, jud. Ilfov. (Vezĭ Samurcășești).

Ciorogîrla. (Vezĭ Olteni, pl. Sabarul, jud. Ilfov).

Ciorogîrla, *pîrîŭ*, jud. Ilfov. In trecut era o mică viroagă, care își lua naștere din apropiere de rîul Dîmbovița, dintre comunele Lunguleț și Poienele, jud. Dîmbovița. De la canalizare, Ciorogîrla a devenit un braț al rîuluĭ Dîmbovița, căcĭ de la 3 kil. la vale de com. Lunguleț, rîul Dîmbovița se desparte în două brațe drepte și adîncĭ: unul sub numele de Dîmbovița, apucă spre S.-E. și trece prin București; iar cel-l'alt sub numele de Ciorogîrla apucă spre S. și după ce trece pe lîngă com. Căscioarele, mănăstirea Ciorogîrla și com. Bragadirul, se împreună cu rîul Răstoaca și formează rîul Sabarul (la S. de căt. Vîrtejul). Lîngă Lunguleț e un mare stabiliment idraulic și un stăvilar, făcut de Primăria orașuluĭ București, în vederea canalizăreĭ rîuluĭ Dîmbovița.

Direcția acestuĭ rîŭ este de la N.-V. spre S.-E.

Ciorogîrla-Dîrvari, *com rur.*, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată la E. de București, între rîul Ciorogîrla și rîul Răstoaca, 18 kil. departe de București.

E formată din satele: Ciorogîrla, Dîrvari și Cațichea, cu o populație de 1744 locuitorĭ, carĭ locuesc în 359 case.

Se întinde pe o suprafață de 2410 hect.

D-na Elena Mușicu, d. I. Niculescu-Dorobanțu și statul aŭ 1628 hect. și locuitoriĭ 782 hect. Proprietariĭ cultivă 1300 hect. (13 sunt sterpe, 62 izlaz, 247 pădure și restul vie). Locuitoriĭ cultivă 714 hect. (51 sterpe și restul vie).

Comuna are 414 contribuabilĭ. Budgetul eĭ este de 4146 leĭ la ven. și de 4074 leĭ la chelt.

In Ciorogîrla sunt 5 biserici, deservite de 6 preoțĭ; 2 școlĭ mixte (la Ciorogîrla și Dîrvari); 1 moară de apă; 2 mașinĭ de treerat cu aburĭ; 2 podurĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 726: 79 caĭ și epe, 460 boĭ, 174 vacĭ și viteĭ, 11 bivolĭ și bivolițe; 1269 vite micĭ, 12 capre, 60 porcĭ și 1197 oĭ.

Dintre locuitorĭ, 417 sunt plugarĭ și 3 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 167 pluguri: 157 cu boĭ și 10 cu caĭ.

Locuitoriĭ aŭ 231 care și căruțe: 210 cu boĭ și 21 cu caĭ.

Improprietăriții sunt 186 locuitorĭ, iar neîmproprietăriții 241.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Ciorogîrla-luĭ-Varlam. (Vezĭ Ciorogîrla, sat, jud. Ilfov).

Cioroi-Ceair, *vale*, jud. Constanța, pl. Mangalia. Este continuarea văeĭ Cadmular-Alceac.

Se întinde pe teritoriul a treĭ comune: Osmancea, Enghes și Agemler. Are o direcțiune de la S.-E. către N.-V.; merge printre dealul Chedreanul și se deschide în valea Canara-Dere. Drumurile

www.dacoromanica.ro

comunale Edil-Chioi-Sofular și Osmancea-Chiuciuc-Enghes se încrucișează tocmaĭ în ea și la hotarul celor 3 comune.

Cioroiașul, *com. rur.*, pl. Băilești, jud. Dolj, situată pe loc șes, la 46 kil. de Craiova și la 11 kil. de Băilești.

Se învecinește la V. cu com. Intorsura, pl. Jiul-d.-mj., la N.-V. cu com. Galiciuica și Giubega, la N. cu com. Perișorul, la S. cu com. Siliștea-Cruceĭ.

Hotarul de N. începe de la com. Rudari; merge în linie dreaptă spre E. trecînd spre S. de Giubega, prin pădurea Perișorul, pănă în hotarul Intorsura. De aci începe hotarul de E., cu îndreptarea de la N. la S., către com. Siliștea-Cruceĭ pănă în hotarul moșieĭ Galiciuica. Hotarul de V., cu direcțiunea S.-V. trece pe la V. de Galiciuica pănă în hotarul Rudari, unde se întîlnește cu linia de N.

In comună sunt treĭ fîntînĭ: una la N.-E. comuneĭ, numită Fîntîna-Șindilița; a doua spre E., numită Fîntîna-din-Drumul-Silișteĭ; a treia spre V. de com., între Galiciuica și Cioroiașul, numită Fîntîna-Tițăĭ.

Comuna își trage numele de la balta Cioroiul, curățită de Rușĭ la anul 1828 și de la primiĭ locuitorĭ Cioroeșenĭ veniți aicĭ ca moșnenĭ din vechiul Cioroiul, care s'a desființat la 1828, în urma războiuluĭ dintre Rușĭ și Turcĭ. După plecarea armatelor rusești, spărgîndu-se vechiul Cioroiul, se așează Cioroiașul de azĭ, iar în jurul săŭ alte sate.

Comuna se compune din două cătune: Cioroiașul și Trocheștĭ. Cioroiașul este și cătunul de reședință; ambele cătune sunt închise cu o tabie.

In comună se află o singură biserică, fondată la anul 1847 și terminată la anul 1851. Are hramul Sf. Andreiŭ.

Se găsește în tinda bisericeĭ o inscripție în care se arată data fondăreĭ, precum și numele fondatorilor.

Biserica este deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Are o populație de 17 pogoane.

In comună se află o școală mixtă întreținută de stat. Localul este construit din cărămizĭ.

Școala are o proprietate de 8½ hect. arabile, iar în vatra satuluĭ are 1 hect.

In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 42 băeți și 3 fete din cătunul Cioroiașul; de 36 băeți și 1 fată din Trocheștĭ.

Știŭ carte în Cioroiașul 63 bărbați și 2 femeĭ, în Trochești 38 bărbați și 3 femeĭ.

Populația comuneĭ este de 1890 suflete, din carĭ 931 bărbați și 959 femeĭ. După legea rurală din 1864 sunt 80 împroprietăriți, iar după cea din 1879 sunt 26 însurățeĭ.

In comună sunt 3 străinĭ.

Case sunt 159, bordee 192.

Suprafața teritoriuluĭ este de 4830 pogoane. Moșiile se numesc Cioroiașul și Trocheștĭ. Moșia Cioroiașul aparține moșnenilor Cioroeșenĭ. Are o întindere de 800 hect. pămînt arabil și aduce un venit anual de 32000 leĭ.

Moșia Trocheștĭ este a statuluĭ, trup pendinte de moșia Perișorul în întindere de 1150 hect. pămînt arabil, cu un venit anual de 46000 leĭ.

Viile aparțin moșnenilor; se găsesc pe moșia statuluĭ și pe a Cioroeșenilor în întindere de 158 hect.; produc vin roșu.

Pe proprietatea d-lor Iancu și Ghiță Cioroianu, sunt două morĭ de aburĭ.

In comună se află cazane pentru fabricarea rachiuluĭ de tescovină.

Meseriașĭ sunt 4: 2 cizmarĭ, 1 lemnar și 1 fierar.

Locuitoriĭ își desfac productele la schela Calafat saŭ Bistrețul.

Transportul îl fac cu carele pe șoseaua comunală Cioroiașul-Calafat și Cioroiașul-Bistrețul.

O cale comunală o unește cu Siliștea-Cruceĭ, o altă cu Intorsura și o a treia cu Galiciuica și Perișorul.

In cătunul Cioroiașul sunt 3 cîrciumĭ cu articole de băcănie și manufactură. In Trocheștĭ se află o singură cîrciumă. Pe lîngă cîrciumarĭ mai sunt 6 comercianți de cereale.

Budgetul com. este de 2947 leĭ, 18 banĭ la venitură și de 1984 leĭ, 58 banĭ la cheltuelĭ.

Vite cornute sunt 114, caĭ 96, oĭ 48 și porcĭ 18.

Cioroiașul, *sat*, pl. Băilești, comuna Cioroiașul, jud. Dolj, situat la 6 kil. N.-V. de Siliștea-Cruceĭ. Are o populație de 820 suflete, 385 bărbați și 435 femeĭ. Locuesc în 82 case și 69 bordee.

In sat este o școală mixtă, întreținută de stat; are 8½ hect. proprietate. Localul școaleĭ este închiriat, construit din cărămidă și în bună stare. In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 78 băeți și 4 fete: din Cioroiașul, 42 băeți și 3 fete și din Trocheștĭ, 36 băeți și 1 fată. Cu vîrstă de școală sunt 78 copiĭ. Știŭ carte 63 bărbați și 2 femeĭ. In sat este o biserică de zid, fondată în 1847 și terminată în 1851, cu hramul Sf. Andreiŭ, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți. Are 17 pogoane

www.dacoromanica.ro

proprietate. In tinda bisericeĭ se găseşte scrisă data începereĭ şi a terminăreĭ clădireĭ, precum şi numele ctitorilor.

Cioroiaşul, *cătun*, al com. Cioroiul, pl. Olteţul-Oltul d.-s., jud. Romanaţi, situat aproape de vărsarea Olteţuluĭ, maĭ sus de satul Cioroiul. Are 70 de familiĭ şi o biserică, cu hramul Sf. Impăraţiĭ (1856), deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi.

Cioroiaşul, *moşie* particulară, pl. Băileşti, com. Cioroiaşul, jud. Dolj; aparţine moşnenilor Cioroeşeni. Are o întindere de 800 hect. pămînt arabil şi aduce un venit anual de 32000 leĭ. Pe această moşie, şi anume pe porţiunea de pămînt ce aparţine fraţilor Iancu şi Ghiţă Cioroianu, sunt 2 morĭ de aburĭ.

Cioroiaşul, *moşie* a statuluĭ, în judeţul Romanaţi, arendată pe 1887—88 cu 670 leĭ.

Cioroiaşul, *pădure*, pe proprietatea cu acelaşĭ nume, jud. Romanaţi, cu o suprafaţă de 223 pogoane, pendinte de mănăstirea Brîncoveni.

Cioroiul, *com. rur.*, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, formată din satul Cioroiul şi cătt. Cioroiaşul, situată pe partea stîngă a Olteţuluĭ, aproape de vărsarea sa şi în faţa comuneĭ Fălcoiul, după partea dreaptă. E departe de Balş de 24 kil., iar de Caracal de 14 kil.

Are o populaţie de 293 capĭ de familie, saŭ 1304 locuitorĭ, din carĭ 640 bărbaţĭ şi 664 femeĭ; 626 căsătoriţĭ şi 676 necăsătoriţĭ. Sunt 264 contribuabilĭ.

Budgetul com. pe 1886—87 a fost de 3685 leĭ la venitурĭ şi 3604 leĭ la cheltuelĭ. Vite marĭ sunt 861, vite micĭ cornute 480.

Are o şcoală prim. rur. mixtă gradul II cu 1 învăţător, frecuentată de 48 elevĭ, din 70 în vîrstă de şcoală; 2 bisericĭ: una în Cioroiul, cu hramul Sf. Voevozĭ (1799), clădită de D. Gănescu şi Popa Mateiŭ; a doua în Cioroiaşul; sunt deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţi; sunt 11 cîrciume.

Cioroiul, *sat*, pl. Ocolul, com. Izvorul, jud. Dolj, cu 408 suflete, 207 bărbaţĭ şi 201 femeĭ. Locuesc în 93 case. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1834. Este întreţinută de stat şi de comună. Localul şcoaleĭ este construit din zid. Are un singur învăţător. In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 60 şcolarĭ: 16 din Izvorul, 20 din Cioroiul, 24 din Cornetul. Cu vîrstă de şcoală sunt 51 copiĭ. Ştiŭ carte 62 locuitorĭ.

Cioroiul, fost *sat*, azĭ silişte, pl. Băileşti, com. Galiciuica, judeţul Dolj.

Cioroiul, *baltă*, pl. Băileşti, com. Cioroiaşul, jud. Dolj, de la care-şĭ trage com. Cioroiaşul numele. A fost curăţită, la 1828, de Ruşĭ.

Cioroiul, *numire*, ce se maĭ dă *satuluĭ* Roseţi-Volnaşĭ, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Cioroiul, *deal*, pl. Ocolul, com. Secuiul, jud. Dolj.

Cioroiul, *insulă*, în Dunăre, jud. Teleorman, între comunele Flămînda şi Seaca, în dreptul căreia este şi un pichet militar.

Cioroiul, *ostrov*, în jud. Vlaşca, pe malul Dunăreĭ, în faţa oraşuluĭ Giurgiŭ. Inainte de 1829 era aci un sat turcesc numit Garga-Adas, pe care l'aŭ stricat Turciĭ. In 1854 s'a întîmplat aci lupte între Turcĭ şi Ruşĭ.

In acest ostrov păşunează azĭ vitele oraşuluĭ Giurgiŭ. In timpul primă-vereĭ este acoperit tot cu apă. Pe dînsul se află 3 pichete, unul la Veriga şi două maĭ în jos, spre Mocanul. In faţa acestuĭ ostrov s'a făcut canalul din marginea oraşuluĭ, unde staţionează vasele. Din aleia oraşuluĭ Giurgiu se poate vedea, peste ostrovul Cioroiul, marginele Bulgarieĭ, cum şi toate vasele ce plutesc pe Dunăre.

Cioroiul, *moşie*, jud. Dolj, plasa Ocolul, com. Izvorul, în satul Cioroiul.

Cioroiul, *pădure*, jud. Dolj, pl. Ocolul, satul Cioroiul. Esenţe: frasin, corn, alun, cer, gîrniţă şi stejar; acesta din urmă predomină.

Cioroiul, *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Siliştea-Cruceĭ. Izvoreşte din satul Cioroiul-Noŭ; curge cu direcţia de la V. spre E., şi se varsă pe rîpa stîngă a pîrîuluĭ Baboaia, în dreptul comuneĭ Afumaţi. Are un vad cu 7 podeţe de lemn, 2 spre S. şi 5 spre V. comuneĭ.

Cioroiul, *vale*, în com. Hodivoaia, saŭ Vieriĭ, pl. Marginea, jud. Vlaşca; se scurge în Dunăre.

Cioroiul-Noŭ, *sat*, jud. Dolj, pl. Băileşti, comuna Siliştea-Cruceĭ. Are 888 loc. (443 bărbaţĭ şi 440 femeĭ), carĭ locuesc în 99 case şi 55 bordee. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1889, fiind întreţinută de comună. Are un învăţător şi 8 1/2 hect. proprietate. In anul 1892—93 a fost frecuentată de 44 băeţĭ şi 2 fete.

www.dacoromanica.ro

In vîrstă de şcoală sunt 50 de băeţi şi 40 de fete. Este o biserică fondată de locuitorĭ, cu hramul Sf. Haralambie, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Cioroiul-Noŭ este la 4 kil. depărtare de satul de reşedinţă, Siliştea-Cruceĭ. In sat se găsesc două cetăţĭ de pămînt, despre care se zice că sunt: una din timpul Dacilor şi alta din timpul celor din urmă războae ale Ruşilor cu Turcii. De aci izvoreşte pîrîul Cioroiul.

Cioroiul-Vechiŭ, fost *sat*, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Siliştea-Cruceĭ.

Cioroiuluĭ (Dealul-), *deal*, în partea nordică a satuluĭ Goho-rul, jud. Tecuciŭ, de sub poalele căruia izvoreşte pîrîul Gohorul.

Ciorovăţul, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna. Izvoreşte din muntele Meterezul-luĭ-Tudor, înalt de 730 m. şi se varsă în apa Bahneĭ, în apropiere de com. rur. Vîrciorova, din plasa Motrul-d.-s.

Ciorsaci, fost *sat*, jud. Suceava, în apropierea moareĭ cu acelaşĭ nume. Existenţa luĭ şi hotarele moşieĭ Ciorsaci le aflăm în următoarele acte:

1. Hrisovul de la Antioh Constantin Voevod, dat în Iaşi, la 9 Iunie 7213 (1705), prin care dă drept mănăstireĭ Solca «a opri satul Ciorsaci de la ţinutul Sucevei, cu tot locul şi venitul aceluĭ sat şi să aibă a lua de a zecea parte din ţarine, din pîine şi din fînaţ, şi din grădinĭ, şi din prisăcĭ, după obiceiŭ, şi din poamete, şi din jir, şi din tot locul şi venitul cît va hi pe hotarul aceluĭ sat, care acest sat este sfinteĭ mănăstireĭ danie şi miluire de la răposatul Vasile Cantacuzino, ce aŭ fost spătar mare, şi de la fratele d-sale Ilie Cantacuzino, ce aŭ fost comis mare...»

2. La 1768, Venedict, egumenul mănăstireĭ Solca se judecă cu Vasile Raţă, căpitan, şi Toader Giurgiuveanu, căpitan, strănepoţiĭ Bouluĭ Logofăt. Aceştĭ din urmă arată că moşia şi satul Ciorsaci aŭ fost făcute danie moşuluĭ lor Dumitraşcu Boul Logofăt, prin diata mameĭ sale Alexandra Vorniceasa, la 7187, diată întărită de Duca Vodă la 7188. Mai arată «o carte domnească, dată de stăpînit neamuluĭ lor, asupra acesteĭ moşiĭ, de la răposatul Nicolae Vodă.»

Egumenul arată hrisovul de mai sus, din 7213, «făcut în urma danieĭ ce aŭ arătat Raţă şi Giurgiuveanul» şi spune că aŭ avut şi un zapis de danie către mănăstire al boerilor Vasile şi Ilie Cantacuzino, dar cerîndu-i-se zapisul, călugărul a spus că nu-l poate da fiind «răsărit» (pierdut).

A mai adăugit călugărul că mănăstirea stăpîneşte de 90 anĭ această moşie, nesupărată de nimenĭ.

3. Faţă cu aceste mărturisirĭ, în acelaşĭ an, 1768, Ghenarie 18, Vodă Grigorie Ioan Calimah hotăreşte: «După judecata cercetăriĭ d-sale veliţilor boerĭ, dovedindu-se că mănăstirea stăpîneşte de 90 anĭ, iar cea-l'altă parte n'aŭ stăpînit nicĭ o dată, nicĭ părinţiĭ lor, nicĭ eĭ, hotărîm Domnia mea ca să stăpînească mănăstirea şi de acum înainte moşia această... iar Vasile Raţă şi Giurgiuveanul neodihnindu-se, uşa divanuluĭ Domnieĭ mele este deschisă...»

4. La 1778, Septembrie 29, Vodă Constantin Dimitrie Moruzzi Voevod, însărcinează pe ispravniciĭ ţinutuluĭ Suceveĭ, să facă hotărnicia moşieĭ Ciorsaci «fiind-că răzăşiĭ... de prin prejur o împresoară cu strîmbătate... ca să poată să facă mănăstireĭ şi întăritură cu hrisovul Domnieĭ.»

5. Prin hrisovul, din 3 Decembrie 1803, de la Alexandru Constantin Moruzzi Vodă, se întăreşte stăpînirea mănăstireĭ Solca asupra moşieĭ Ciorsaci, pentru care a avut judecată cu Tănase, fiul Medelniceruluĭ Ştefan Feştilă şi Mihalache Giurgiuveanul.

Astăzĭ, la Ciorsaci, nu mai e de cît o moară şi o cîrciumă, ţinînd de moşia Hîrtopul.

Ciorsaci, *iaz*, format de Şomuzul-Mare, în com. Şoldăneşti, jud. Suceava, în suprafaţa de peste 100 fălcĭ.

Ciorsaci, *pîrîŭ*, în com. Şoldăneşti, jud. Suceava. Izvoreşte de la Vărărie şi se varsă în iazul cu acelaşĭ anume (2510 m.).

Ciorta, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila, situat pe deal şi pe valea Tazlăuluĭ-Mare, la o depărtare de 900 m. de satul Brătila (şcoala). In anul 1891, din acest cătun, aŭ urmat la şcoală 2 băeţi, din 7 copiĭ în vîrstă de şcoală. Capĭ de familie sunt 35, din 126 suflete.

Vite sunt: 4 caĭ, 97 vite cornute, 27 porcĭ şi 7 capre.

Ciorta, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Brătila.

Ciorta, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila, de pe teritoriul satuluĭ cu acelaşĭ nume.

Ciortan (Dealul-luĭ-), *deal*, în

www.dacoromanica.ro

com. Tohani, com. Valea-Scheilor, jud. Buzău. E acoperit de vii.

Ciortea, *munte*, în lungime de 2 kil., spre N. de com. Călugăreni, pl. Cricovul, jud. Prahova, în care se află carieri de piatră și mine de sare. In partea de S.-V. se află și cărbuni de pămînt.

Ciorteĭ (Dealul-), *colină*, în com. Bălănești, jud. Buzău, între cât. Turburea și Chiliile, acoperită de pădurea statului și livezile locuitorilor.

Ciorteĭ (Piatra-), *colină*, în com. Gura-Aninoasei, pe hotarul despre comuna Tîrcovul, județul Buzău.

Ciorteşti, *com. rur.*, în partea de N.-E. a plășei Crasna, jud. Vasluiu, la distanță de 42 kil. de orașul Vasluiu și de 17 kil. de Codăești, reședința plășei. Se află situată pe dealuri, văi și șesuri, parte acoperite cu păduri, iar parte cu fînețe și imașe.

Se compune din satele: Ciorteşti, Şerbeşti, Pribeşti, Deleni, Coropceni și Crasna, pe o întindere de 9614 hect., din cari: 1845 hect. pămînt de cultură, imaș și fînaț ale proprietățeĭ, iar 2207 hect. ale locuitorilor. Are o populație de 681 familiĭ, sau 2784 suflete, din cari 12 familiĭ Evreĭ, cu 62 suflete; 61 familiĭ Țigani, cu 198 suflete. Sunt 1220 căsătoriți.

Știu carte 193 persoane.

In această comună sunt: 5 biserici, deservite de 5 preoți și 7 cîntăreți; o școală; 2 morĭ cu vaporĭ; 16 cîrciumĭ. Comerciul se face de 23 Romînĭ și 8 străinĭ.

Prin mijlocul comuneĭ trece șoseaua națională Iași-Vasluiu, paralel cu pîrîul Văsluețul.

Budgetul e de 6875 leĭ la venituri și de 6675 leĭ 45 banĭ la cheltueli.

Vite 1448: vite marĭ cornute, 3330 oĭ, 60 capre, 187 caĭ și 364 rîmătorĭ; sunt 550 stupĭ.

Locuitoriĭ posedă: 181 pluguri cu boĭ și 8 cu caĭ, 147 care cu boĭ și 44 căruțe cu caĭ.

Ciorteşti, *com. rur.*, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, compusă din 2 cătune: Olteţul și Mecea. Datează cam de vr'o 160 anĭ.

E situată pe valea Olteţul și pe Dealul-Olteţuluĭ și Dealul-Mare, la 65 kil. de capitala județuluĭ și la 10 kil. de a subprefectureĭ.

Are o populație de 966 locuitorĭ (505 bărbați și 461 femeĭ), din cari: 233 capĭ de familie; 213 contribuabilĭ. Locuesc în 258 case.

In comună sunt 2 bisericĭ: una în cât. Olteţul, fondată la anul 1814 și reparată la 1854 și a doua în cât. Mecea, fondată la anul 1809 și reparată în anĭ 1855 și 1892.

Locuitoriĭ sunt moșneni. Eĭ aŭ: 280 boĭ, 117 vacĭ, 57 viteĭ, 14 caĭ și epe, 62 capre, 315 oĭ și 286 porcĭ.

Știŭ carte 63 bărbați.

Toată comuna, cu izlaz cu tot, are 818 hect.

Veniturile comuneĭ se ridică la 1300 leĭ anual și cheltuelile la 1160 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Dealul-Olteţuluĭ, Dealul-Mare, Mecea și udată de văile: Pesceana, Burcești, Bocșa, Rogojina, Lazareaua și Doanda.

Se mărginește la E. cu comuna Săscioara, la V. cu Dealul-Mueriĭ, la N. cu comuna Văleni, la S. cu comuna Zătreni.

Ciorteşti, *sat*, în centrul com. Ciorteşti, plasa Crasna, județul Vasluiŭ, situat între 2 dealurĭ, unul la E. și altul la V. Curge prin mijlocul satuluĭ Pîrîul-Balosineĭ.

Are o suprafață de 870 hect. și o populație de 195 familiĭ, saŭ 847 suflete, din carĭ: 3 familiĭ Evreĭ, cu 14 suflete; 5 familiĭ Țiganĭ, cu 17 suflete.

Aicĭ este o școală, înființată la 1867, frecuentată de 27 elevĭ; o biserică făcută de obștia locuitorilor pe la 1788, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți. Sunt și 2 cîrciumĭ.

Numărul vitelor e de: 352 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 1200 oĭ, 20 capre și 130 rîmătorĭ.

Locuitorĭ posedă: 60 pluguri și 80 care cu boĭ, 3 pluguri și 12 căruțe cu caĭ; 120 stupĭ.

Ciorteşti, *deal*. Vezĭ Morilor (Dealul-), din comuna Ciorteşti, plasa Crasna, județul Vasluiu.

Ciortolanul, *deal*, acoperit de vii, în comuna Văscani, județul Suceava.

Ciortolomul, *sat*, în jud. Tutova, plasa Corodul, com. Vizureni, pe malul stîng al rîuluĭ Bîrlad. Are 294 loc., din carĭ 13 știŭ carte; 95 case. Are grădinăriĭ.

Ciortolomul, *șiră de dealurĭ*, jud. Bacăŭ și Putna, care străbate pe la E. comunele Rîpile, Jăvreni și Bogdana (Bacăŭ) și formează ultimele ramificărĭ din ridicăturile ce despart Trotușul de Siret. Șira ține pe stînga Trotușuluĭ, de la satul Jăvreni pînă la Adjudul-Vechiŭ, (Putna), urmînd direcția de N.-V. spre S.-V. și sfîrșindu-se maĭ sus de confluența celor două rîurĭ. Piscurile sunt: Ciortolomul, Ghidionul, Ruptura și Căzăturile. Poa-

www.dacoromanica.ro

lele luĭ sunt acoperite cu viĭ şi pomĭ roditorĭ; maĭ cu seamă podgoriile din judeţul Putna, în sus pe apa Trotuşuluĭ, scot vinurĭ foarte bune.

Ciortolomul, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Bogdana.

Ciortolomul, *pădure*, jud. Bacău, plasa Trotuşul, în com. Căiuţul; proprietatea fraţilor Răducanu Rosetti. Este foioasă (fag şi stejar). Are o întindere de 70 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Cioruşca, *cătun*, jud. Brăila, pendinte de com. Cioara-Radu-Vodă. E situat la S.-E. de reşedinţă, la 6½ kil. depărtare de dînsa. Are 12 capĭ de familie, saŭ 120 suflete, din carĭ 12 contribuabilĭ.

Ciotea, *moară de apă*, pl. Jiul-d.-j., com Sadova, jud. Dolj, pe lîngă care merge hotarul de V. către moşia Domeniuluĭ Coroaneĭ, Sadova.

Ciotic, *pescărie*, în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez. E situată în partea de S.-E. a plăşeĭ şi în cea de S.-V. a comuneĭ, pe grindul Carasevschi, nu departe de pescăria cu acelaşĭ nume. Are 7 colibe.

Ciotoroaba, *faringă*, pe costişa despre S. a dealuluĭ Stejăruşul din com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iaşi.

Ciovei, *cătun*, com. Bumbeşti-Piţicul, din plaiul Novaciul, jud. Gorj. E situat în albia pîrîuluĭ Baia-de-Fier (Galbenul), maĭ sus de comuna Cîrligeĭ, şi cam în punctul unde pîrîul îşĭ schimbă direcţia de la N. spre E. Are o suprafaţă de 152 hect.

Are o populaţie de 57 familiĭ, cu 255 suflete, din carĭ 35 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri, 150 vite marĭ cornute, 25 caĭ, 124 oĭ, 12 capre, 58 rîmătorĭ şi 15 stupĭ.

In cătun se maĭ găseşte: 5 morĭ; 2 joagăre; 6 puţurĭ şi 3 cîrciumĭ.

Are 1 biserică zidită de locuitorĭ.

Ciovici, *lac*, pl. Ocolul, com. Secuiul, jud. Dolj, cu o suprafaţă de ½ hect.

Ciovina, *fîntînă*, situată cam la la mijlocul văeĭ Miloveanul, la 500 metri spre N. de Coteana; face parte din com. Coteana, pl. Jiul-d.-s., jud. Olt.

Ciovliculuĭ (Movila-), *movilă*, în comuna Albeşti, jud. Buzăŭ, făcînd punct de hotar între moşiile Albeşti, Unguriul, Sfoara-Berca, Vîrtoapele şi Bentul.

Circovniculuĭ (Fîntîna-), *fîntînă*, situată pe moşia Crîngeni, jud. Teleorman, pe drumul numit al-Oiĭ. Are o vechime de peste 100 de anĭ.

Ciorcovul, *loc izolat*, în comuna Goleşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Cireaşovul, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, compusă din 3 cătune: Cireaşovul, Sărăceşti şi Pîrliţi. Este situată pe Dealul-Cireaşovuluĭ, la 4 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 5 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 118 capĭ de familie, saŭ 650 suflete, din carĭ 133 contribuabilĭ. Locuesc în 102 case. Şĭ-a luat numele de la valea Cireaşovul. Bătrîniĭ spun că această comună s'a înfiinţat cam pe la anul 1778 şi a suferit multe nevoĭ de la Turcĭ.

Are 2 biserici, una în căt. Cireaşovul şi a doua în căt. Pîrliţi, deservite de 2 preoţi, plătiţĭ din fondurile comuneĭ. Locuitoriĭ sunt toţĭ plugarĭ.

S'aŭ împroprietărit, după legea din 1864, 76 locuitorĭ, pe moşia statuluĭ Strihareţul, dîndu-li-se 342 hect. Loc. aŭ: 58 caĭ şi epe, 189 boĭ, 215 vacĭ, 32 capre, 689 oĭ şi 115 porcĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 48 elevĭ, din numărul de 93 în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea şcoaleĭ, statul cheltueşte anual 1404 leĭ. Ştiŭ carte 185 bărbaţĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Budgetul com. este de 2878 l.

O şosea comunală înlesneşte comunicaţia comuneĭ Cireaşovul cu gara Slatina. E brăzdată de dealul Cireaşovul şi udată de pîraiele: Porcul, Cireaşovul şi Barbul, ce curg de la N. la S. făcînd maĭ multe zigzagurĭ, şi, care unindu-se, se varsă în rîul Oltul.

Se mărgineşte cu comunele: Dobrotinetul, Priseaca, Turia, cu oraşul Slatina şi rîul Oltul.

Cireaşovul, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Cade în partea de E. a comuneĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, fondată la anul 1828, şi reparată la anul 1890.

Cireaşovul, *deal*, în raionul comuneĭ Cireaşovul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, pe care se cultivă 46 hect. 75 ariĭ vie.

Cireaşovul, *deal*, pe care este situată com. Cireaşovul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, în lungime de 3 kil.

www.dacoromanica.ro

Cireaşovul, *moşie* a statuluĭ, jud. Olt. Impreună cu vatra schitului Strihareţ şi trupul Secuţa a mănăstireĭ Cozia, fostă pendinte de Glavacioc, Mitropolia din Bucureşti şi Cozia; s'a arendat pe periodul 1888—93, cu 10500 leĭ anual, afară de terenul cedat şcoaleĭ de Agricultură din Strihareţ.

Cireaşovul, *pîrîŭ*, udă com. Cireaşovul de la N. la S., face maĭ multe zigzaguriĭ, se împreună cu pîraiele Porcul şi Barbu, şi se varsă în rîul Oltul, în raionul com. Cireaşovul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, din care izvoreşte.

Cireş (Piscul-luĭ-), *pisc*, situat în partea de N. a com. Scorţeni, pl. Prahova, judeţul Prahova.

Cireşeanca, *numire vechie* a *satuluĭ* Bălţeşti, din comuna Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, judeţul Prahova.

Cireşeanca, *moşie*, în com. Şarînga, căt. Dara-d.-s., jud. Buzăŭ. Are aproape 127 hect., din carĭ 78 pădure, 8 vie, restul parte viĭ în otaşniţă, parte arăturĭ.

Cireşeanca, *moşie*, pe care la 1864, s'aŭ împroprietărit parte din locuitoriĭ comuneĭ Colceag, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Cireşeanul, *cătun*, al com. Mizil, jud. Buzăŭ, cu 200 locuitorĭ şi 44 case. Are sub-divizia Şindrilita.

Cireşeanul, (Şindrilita), *moşie*, în com. Mizil, căt. Cireşeanul, jud. Buzău. Are 448 hect. arăturĭ, fineaţă şi izlaz.

Cireşeĭ (Dealul-). (Vezĭ Horodiştea, *deal*, com. Tîrnauca, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ).

Cireşelul, *deal*, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Drăgugeşti.

Cireşul, *deal*, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Gropile.

Cireşelul, partea *dealuluĭ*, ce se află spre E. de satul Popeşti, com. Micleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Cireşi, *staţie de dr. de f.*, jud. Brăila, pl. Balta, com. Slobozia-Cireşul, pe linia Făurei-Feteşti, pusă în circulaţie la 21 Noembrie 1886. Se află între staţiile Dudeşti (10 kil.) şi Făurei (15.5 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului mărĭĭ de 30.49 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896, a fost de 50667 leĭ, 29 banĭ.

Cireşoaia, *munte*, plasa Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul, jud. Bacăŭ, din culmea Slăniculuĭ, situat lîngă muntele Pietrişul.

Cireşoaia, *pîrîŭ*, plasa Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul, jud. Bacăŭ. Ese din muntele Fînaţul şi se scurge d'a stînga Slăniculuĭ.

Cireşul, *com. rur.*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, la distanţă de 28 kil. de oraşul Turnul-Severin, de 21 kil. de gara Vîrciorova, iar de Baia-de-Aramă, reşedinţă plăşeĭ, de 36 kil. Formează comună cu cătunele: Jupăneşti şi Negruşca. Are o populaţie de 1018 locuitorĭ, din carĭ 168 contribuabilĭ. Locuesc în 232 case.

Comuna Cireşul se mărgineşte: la E. cu com. Marga, de care se desparte prin apa Balta, ce se ascunde sub stîncele Prosiculuĭ, intrînd într'o peşteră şi care apoĭ, eşind la Gura-Găureĭ, curge sub numele de apa Topolniţeĭ. Spre S. se mărgineşte cu Găniacul, de care se desparte prin ogaşul Găniacul-Boclazul şi Furca-Moiseştilor de căt. Moiseşti. La V. se mărgineşte cu hotarul Mircească, de care se desparte prin Locul-cu-Amiciĭ, Crucea-din-Povîrna, Cîrşovăţul, Fîntîna-la-Iovinţ şi Culmea-Calinovăţuluĭ. Spre N. se învecineşte tot cu Mircească, de care se desparte prin Fîntîna, de unde se începe scursura Călineşti şi cu comuna Podeni, de care se desparte prin vîrfurile Comorîştea, Ciocaltea, Lunca-cu-Spiniĭ, Cracul-Godeanuluĭ, Piatra-Tăiată, Piatra-Pîrciuluĭ.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguriĭ, 16 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ şi 360 stupĭ. In com. e o biserică, cu un preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, cu un învăţător, frecuentată de 20 elevĭ.

Budgetul comuneĭ este la veniturĭ de 834 leĭ şi la cheltueli de 672 leĭ.

Numărul vitelor este de 2089: 500 vite marĭ cornute, 39 caĭ, 700 oĭ, 609 capre şi 241 rîmătorĭ.

Cîmpiile în această comună sunt: Lunca-Cireşuluĭ, Lunca-Balta-Răchiţuiul, Cîmpul-Peţinuiul şi Cîmpul-Cîrcioranilor, Cioaca-Negruşa, Cîrsovăţul, Boclazul şi Furca-Moiseştilor. Dealurĭ sunt: dealul Băsălia, Vîrful-Stoichiĭ, Ocoliştul, Caluiaväţul, Cîrşovăţul, Găniacul, Reciţa şi Prosecul. Ape sunt: Bahanul, care-îşĭ ia sorgintea din muntele Baia şi trece în com. Vîrciorova. Ogaşele: Negoiul, Topologul, Dragoviţa, Piscul-Caruluĭ, Ogaşul-Ciuciuruluĭ, Ogaşul-Boclazuluĭ, ogaşul Vîrful-Stoichiĭ, Ogaşul-Mare, Găniacul,

www.dacoromanica.ro

Nuci, Ciromoşnicul, al-Ţiganului, Peţimea şi Topolniţa.

Din punct de vedere istoric în această comună este dealul numit Bătălia, unde se găsesc întăriturĭ de pămînt, numite metereze, în care loc se zice că locuitoriĭ plăeşĭ aveaŭ conflicte cu Turciĭ din Ada-Calé ce veneaŭ să jefuiască în acele părţĭ.

Locuitoriĭ Cireşenĭ, ca şi ceĭ de la com. Podeni, posedă hrisoave din timpul luĭ Mircea-cel-Bătrîn şi alţĭ Domnĭ romînĭ.

Cireşul, *com. rur.*, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Este situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Cerna, la 58 kil. departe de reşedinţa judeţuluĭ şi la 18 kil. de a plaiuluĭ.

Are o populaţie de 447 locuitorĭ, în care intră şi 4 familiĭ de Ţiganĭ; sunt 120 capĭ de familie; 97 contribuabilĭ; locuesc în 126 case.

Locuitoriĭ sunt toţĭ agricultorĭ şi desfac produsul munceĭ lor la Tîrgul-Horezul şi la Craiova.

In comună e o singură biserică, fondată la anul 1864.

Pe rîul Cerna, în raionul comuneĭ, sunt 2 morĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşnenĭ, 74 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia fraţilor Iancovescu, cînd li s'au dat 188 hect.

Ştiŭ carte 35 bărbaţĭ.

In comună sunt 30 stupĭ cu albine. Ţuică se fabrică pănă la 2800 decal. Vatra satuluĭ are 88 hect., iar toată comuna 488 hect.

Şoseaua vecinală de pe Valea-Cerneĭ, înlesneşte comunicaţia cu com. Slăveşti la N. şi Pojogi la S.

Cireşul e brăzdat de dealurile: Drăganuluĭ, Glemea, Măgura şi udat de văile: Bisericeĭ, Boldeĭ, Pietreĭ, Suhani, Bordeelor şi Groapelor. Intre surpăturĭ citĕm: a-Glemeĭ, a-Boldeĭ, a-Pietreĭ, a-Corbuluĭ şi a-Scoruşuluĭ.

Se mărgineşte cu comunele Pojogi, Turceşti, Mateeşti şi Stroeşti.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 600 leĭ anual.

Cireşul, *sat*, cu 110 familiĭ, saŭ 340 suflete, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, face parte din com. rur. Cacaleţi-Cireşul. In sat este o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală primară rurală.

Cireşul, *cătun*, al com. Mînzăleşti, situat între muntele Cireşul şi pîrîul Sturdza, cu 60 locuitorĭ şi 16 case, jud. Buzăŭ.

Cireşul, *cătun*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani; ţine de com. rur. Balta-d.-j.

Cireşul, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.; ţine de com. rur. Malovăţul. Această mahala se maĭ numeşte şi Treĭ-Cireşĭ.

Cireşul, *mahala*, în com. rur. Ploştina, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Cireşul, *munte*, în comuna Mînzăleşti, jud. Buzăŭ, avînd înălţimea de 1166 m. E coprins între Izvorul-Găvanuluĭ şi pîrîul Sturdza şi acoperit în mare parte de pădure şi puţin suhat. Maĭ toată masa sa e un conglomerat de conchiliĭ şi gips, numit în localitate sigă.

Cireşul, *deal*, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Brătila.

Cireşul, *deal*, în partea de N.-E. a moşieĭ Hîrlăul, jud. Botoşani.

Cireşul, *deal*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Cireşul.

Cireşul, *movilă*, jud. Brăila, la 1 ½ kil. spre N. de satul Slobozia-Cireşul.

Cireşul, *deal*, în partea de E. a comuneĭ Poeneşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Cireşul, *deal*, în raionul comuneĭ Cireşul, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 17 hect., 50 arĭ vie.

Cireşul, *luncă*, în com. rur. Cireşul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Cireşul, *moşie*, în com. Mînzăleşti, jud. Buzăŭ, ocupînd jumătate a munteluĭ Cireşul. Are 300 hect. pădure, apoĭ fîneţe, izlaz şi locurĭ arabile, proprietate în mare parte a moşnenilor.

Cireşul, (jumătate din muntele Cireşul), *moşie* a statuluĭ, în com. Mînzăleşti, jud. Buzăŭ, pendinte de Găvanul; are 150 hect. pădure, puţin suhat şi curătură.

Cireşul, *loc* de cultură, pe moşia Hîrlăul, pe dealul Cireşul, jud. Botoşani.

Cireşul, *fost pichet de graniţă*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, pe munte.

Cireşul, *pîrîŭ*, izvoreşte din raionul comuneĭ Rîjleţul-Vieroşi, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, şi intră în raionul com. Rîjleţul-Govora.

Cireşul, *vale*, în com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, formată din Cire-

www.dacoromanica.ro

şul-Mare şi Cireşul-Mic. Incepe din pădurea Izvoranul şi se scurge în rîul Nişcovul.

Cireşul, *vale*, com. Strîmbeni, plaiul Vărbilăul, judeţul Prahova.

Cireşuluĭ (Dealul-), *deal*, lung de 3200 metri, com. Rîjleţul-Vieroşi, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, cu direcţia de la N. la S. Pămîntul său, îngrăşat, e prielnic la cultura porumbuluĭ, a grîuluĭ şi a prunilor.

Cireşuluĭ (Dealul-), *deal*, com. Rîjleţul-Govora, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Cireşuluĭ (Dealul-), *deal*, pe coasta căruia stă partea de E. a satuluĭ Ciumuleşti, jud. Suceava.

Cireşuluĭ (Dealul-), *deal*, începe din malul stîng al Bîrladuluĭ, merge în direcţie V.-E., pănă în poiana Doroşi, com. Ţigăneşti, jud. Tecuciŭ.

Cireşuluĭ (Muchea-Văeĭ-), *colină*, în com. Grăjdana, căt. Izvoranul, jud. Buzăŭ; e acoperită de pădure.

Cireşuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, unul dintre afluenţiĭ pîrîuluĭ Rîşcuţa, jud. Suceava.

Cireşuluĭ (Valea-), *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul comuneĭ Jideni. Şi-a luat numele de la pîrîul Valea-Cireşuluĭ. E aşezat în partea de E. a comuneĭ, pe pîrîul Valea-Cireşuluĭ.

Cireşuluĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în pl. Marginea-d.-s., jud. R.-Sărat. Izvoreşte din dealul Jinurul, udă partea de miază-zi a comuneĭ Slobozia, cea de E. a comuneĭ Jideni; trece prin cătunul Valea-Cireşuluĭ, comuna Voetinul, şi se varsă în pîrîul Coţatcul, lîngă această comună, pe dreapta luĭ.

Cireşuluĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, comuna Cîmpineanca. Izvoreşte din Dealul-Caprie, udă partea de V. a comuneĭ, şi merge de se varsă în rîul Milcovul, maĭ jos de cătunul Slobozia-Pînteceşti, al aceleaşĭ comune.

Cireşuluĭ (Valea-), *şes*, în com. Colţi, jud. Buzăŭ, acoperit de fîneaţă.

Cireşuluĭ (Vîrful-), *munte*, în cătunul Colţi, com. cu acelaşĭ nume, jud. Buzăŭ. E maĭ tot gol, fiind format din stîncĭ.

Ciriagi-Iol-Bair, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul atît bulgăresc cît şi cel romînesc al comuneĭ rurale Gărvan şi anume pe acela al căt. său Gărvanul-Mare. Se desface din ramificaţiile sudice ale dealuluĭ Sîrt-Iol-Bair; se întinde spre S., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., mergînd printre văile Cara-Culac şi Ciali-Ceair şi brăzdînd partea de S. a plăşeĭ şi cea de S.-E. a comuneĭ. Pe muchea luĭ trece hotarul spre Bulgaria, prin picheţul No. 11, situat la 122 metri înălţime, şi care ast-fel domină satul Gărvanul-Mare şi drumul com. Cranova-Gărvanul. Este acoperit cu tufişurĭ şi pădurĭ, dintre carĭ maĭ însemnate sunt Saidi-Orman şi Echenli-Orman.

Cirimoşnicul, *ogaş*, în com. rur. Cireşul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Cirişoaia, *fîntînă*, com. Foleşti-d.-j., plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Cirişoaia-Mare, *vale*, care izvoreşte de pe teritoriul comuneĭ Glăvile, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Pesceana, tot pe teritoriul comuneĭ Glăvile.

Cirişoaia-Mică *vale*, com. Glăvile, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Cirita, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Şerbeşti, de pe teritoriul satuluĭ Bradul.

Cirita, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., de pe teritoriul com. Ciumaşi.

Ciritei, *deal*, pe moşia Dobîrceni, comuna Dobîrceni, judeţul Botoşani.

Ciritei, *deal*, ramificare a dealuluĭ Turia. Se întinde de la N. la S., pe teritoriul satuluĭ Stolniceni, com. Epureni, pl. Turia, jud. Iaşi.

Ciritei, *deal*, în ramura Balauruluĭ, pe teritoriul com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Parte este acoperit cu pădure, parte cu fineţe şi arătură.

Ciritei, *deal*, în partea estică a satuluĭ Horodniceni, jud. Suceava, parte cultivabil, parte acoperit de fineţurĭ.

Ciritei, *loc izolat*, pe cuprinsul moşieĭ cu acelaşĭ nume, com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Ciritei, *moşie*, în comuna Gîrcina, plasa Piatra-Muntele, judeţul Neamţu.

Ciritei, *pădure*, de stejar, în întindere de 21 hect., pe moşia

www.dacoromanica.ro

statului Trușești, com. Trușești, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Ciritei. (Vezi Dumbrava-Neagră, *pădure,* în comuna Bărbulești, plasa Ștefănești, județul Botoșani).

Ciritei, *pădure,* în partea de E. a moșiei Dobîrceni, com. Dobîrceni, plasa Ștefănești, județul Botoșani. Are întindere de 71 hect. și e compusă mai mult din stejar.

Ciritei, *pădure,* pe moșia Gorbănești, în partea de S.-E. a com. Gorbănești, plasa Miletinul, jud. Botoșani.

Ciritei, *vale,* scăldată de pîrîul Braniștea, din com. Brădățelul, jud. Suceava.

Ciritei-lui-Drîncă, *pădure,* pe moșia Buhăceni, com. Dîngeni, plasa Jijia, jud. Botoșani, în întindere de 20 hect.

Ciritei-lui-Vrabie, *pădure,* pe moșia Dîngeni, com. Dîngeni, jud. Botoșani, în întindere de 15 hect.

Cisla, *loc izolat,* comuna Tina, plasa Mijlocul, județul Vîlcea.

Cislăul, *com. rur.,* în plaiul Buzău, jud. Buzău, situată pe malul drept al rîurilor: Bîsca-Chiojdului și Buzăul, la o distanță de Buzău de 45 kil. Limitele sale sunt: la N., rîul Bîsca-Chiojdului, de la vărsătura sa în Buzău; la E., hotarul merge pe albia rîului Buzăul, până în lunca Predeștilor, de unde apucă pe Izvorul-cu-Sălcii le și prin pădure ajunge în muntele Fîntîna-Hoților; la S., din Fîntîna-Hoților, merge în muntele Stîna-Bătrînă și, prin pădurea Butuceana, coboară în apa Cricovului; la V., începînd din rîul Cricovul, o ia pe izvorul Sofronia, pe la Călugărul, urcă în muntele Runcul, ajunge în Vîrful-Cocioabei, și, continuînd drept pe slemne, suie în muntele Gîlma, apoi dirigindu-se spre S.-V. și, făcînd o mare proeminență, ajunge în muntele Salcia, de unde se lasă peste plaiuri în apa Bîsca-Chiojdului. Suprafața acestei comune este de 7420 hect., din care 1597 arabile, 4857 păduri, 121 fînețe, 538 izlaz, 142 livezi, 43 vii și 122 sterp. Proprietăți mai însemnate sunt: Cislăul, cu trupurile Buda, Bărăști, Scărișoara (ale statului,) și Crăciunești a școalei din Mizil și o altă sfoară, a ceței de moșneni Crăciunești. Terenul e muntos și acoperit de păduri, dar are fertila luncă a Cislăului, pe care se cultivă mult porumb, precum și mai multe coline, acoperite de vii și livezi. Din punct de vedere geologic, e de o deosebită importanță muntele Nicovanul. Din substanțe minerale are: păcură, sare, fer, etc. In com. sunt 8 mori de apă. Comerciul constă în transportul și vinderea lemnelor, precum și în creșterea rîmătorilor. Are 3 tîrguri: la 29 Martie, 8 Septembrie și 20 Decembrie. Căi de comunicație are șoseaua Buzău-Frontiera, precum și un drum peste muntele Scărișoara, prin Buda la Mizil; tot acest drum servea, cînd plaiul Buzău făcea parte din jud. Săcuieni, ca să lege acest plaiu cu Bucovul din Prahova.

Vite sunt: 568 boi, 229 vaci, 122 viței, 4 bivolițe, 25 cai, 17 iepe, 8 mînji, 1450 oi și 620 rîmători. Stupi sunt 129.

Comuna e formată din cătunele: Bărăști, Buda, Cislăul și Scărișoara, cu sub-diviziunile lor: Aninoasa, Bîrlești, Ciuciurul, Crăciunești și Ungureni. Are o populație de 2586 locuitori. Case sunt 661. Străini sunt: 3 Greci și 6 Austro-Ungari. Meseriași sunt: 8 lemnari, 3 tîmplari, 20 rotari, 8 butnari, 5 zidari, 4 cizmari, 6 fierari, 3 croitori, 1 boiangiu, 1 cojocar, 2 brutari, 1 vărar, 2 bărbieri și 20 mangalagii.

In com. sunt 497 contribuabili. Budgetul e de lei 4954, bani 90.

Comuna are o școală în cât. Cislăul, frecuentată de 59 elevi. Biserici sunt 4, deservite de 4 preoți, 3 cîntăreți și 3 paracliseri. Catedrala e mănăstirea Cislăul. Cîrciumi sunt 9. Comuna era în vechime reședința protopopiei plaiului Buzău, acum desființată. Locuri însemnate sunt: ruinele de la Aninoasa, Siliștea din lunca Cislăului, mănăstirea Cislăul, schitul Crăciunești, muntele Scărișoara și mai cu seamă ruinele palatului Doamnei Neaga din Buda.

Comuna și-a luat acest nume, pentru că în vechime aci se strîngeau fruntașii satelor și fixau dările, numite cislă, pentru întregul plaiu.

Mulți din locuitorii acestei comune sunt Țigani, foști robi ai mănăstirei Cislăul.

Cislăul, *cătun* de reședință, al comunei Cislăul, jud. Buzău, cu 1140 locuitori și 311 case. Are două sub-diviziuni: Aninoasa și Ungureni.

Cislăul, *fostă mănăstire* de călugări și metoh al Episcopiei Buzău, în com. Cislăul, pe drumul Penteleului, jud. Buzău, iar azi biserică de mir. După tradiție, această biserică a fost zidită pentru prima oară de Doamna Neaga, care a mutat aci pe călugării de la Aninoasa, schit

www.dacoromanica.ro

ce era aproape în ruine și care îndată s'a și desființat, abia mai cunoscîndu-i-se astăzi urmele. Episcopul Metodie a rezidit-o în anul 1749, iar Episcopul Chesarie, în 1839, văzînd-o cu totul prădată și ruinată, puse să o edifice din nou. Intre obiectele demne de văzut sunt: Ușile de la intrare, sculptate cu o rară artă și frumusețe, purtînd pe un canat marca țăreĭ și inițialele luĭ Alexandru Ipsilante Voevod, iar pe altul un corb, înconjurat de cruce și cîrje cu inițialele luĭ Cozma, Episcopul Buzăului, toate acestea înconjurate cu ghirlande, încărcate cu frunze, fructe, leĭ și păsărĭ. Sfeșnicele sunt de alamă, făcute în timpul Episcopuluĭ Cozma.

Pe frontispiciul bisericeĭ se găsește următoarea inscripție:

«Această sfîntă biserica s'a zidit din temelie spre cinstea și lauda prea sfinteĭ de D-zeŭ născătoare, prin osîrdia și toată cheltueala iubitoruluĭ de D-zeŭ Episcopul Buzăuluĭ Chir Chesarie, într'acelaș loc, unde a fost cea de la 1749, care a fost zidită din temeliile de fericitul întru pomenire, Episcopul Buzăuluĭ Chir Metodie. Slăbind fiind de cutremure, s'a dărîmat și așa împodobindu-se aceasta pe din năuntru și pe din afară, s'a înfrumusețat pe alocurea cu zugrăvelĭ și cu toate cele trebuincioase până la cel mai mic lucru, fiind învechite de vreme și stricate celel-alte. Ale căreia lucru săvîrșindu-se s'a și sfințit în zilele prea înălțatuluĭ Domn Alexandru Dimitrie Ghica Voevodul, cîrmuindu-se sf. Mitropolie de ceĭ trei Archierei ai țarei, fiind anul 1839, Decembrie 20 Zugrav, Gavril Andronescu.»

Dipticul D-niĭ:

Mateĭ, Constantin, Vintilă, Zamfira Doamna, Șerban Grigore, Radu, Antonie, Gucea, Ghica, Constantin, Doamna Neaga. Archierei: Metodie, Teodosie, Cozma, Ștefan, Serafim, Filaret, Cristofor, Mitrofan, Rafael, Ioasaf, Antim, Misail, Iosef, Grigorie, etc.

Sunt mai multe sfeșnice și pe unul din ele se află următoarea inscripție:

«Aceste sfeșnice s'aŭ făcut în zilele sfinției Sale Episcopul-Buzăuluĭ, Chir Cozma, de răposatul robul luĭ D-zeŭ, Dosifteiŭ Iermonahul, Archimandrit, 1786.»

Cislăul, *pădure*, în com. Cislăul, județul Buzăŭ, făcînd parte din marea pădure Cislăul-cu-Trupurile. Are 960 hect. cu lemne bune de construcție, în partea numită Fundul-Căcîceĭ.

Cislăul-cu-Trupurile, *pădure* a statuluĭ, în comuna Cislăul, jud. Buzăŭ, formată din 5 trupurĭ: Bărăști, Buda, Cislăul, Predești și Scărișoara, formînd împreună un corp de 4692 hect. Esențele principale sunt: fag, tufă, jugastru, paltin, ulm, arțar, anin și plop.

Cislăul (Vatra-Schituluĭ-), *moșie* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, în com. Cislăul, județul Buzăŭ, ca de 580 hect., din care 500 fertila luncă a Cislăuluĭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăul; restul e islaz și crivină.

Cislăuluĭ (Piatra-), *colină stîncoasă*, în com. Cislăul, județul Buzău, în dreptul obîrșieĭ izvoruluĭ Cîrsteĭ; servă și ca limită despre com. Viperești.

Cismarul, *deal* cu viĭ, în com. rur. Vînjul-Mare, plasa Blahnița, jud. Mehedinți.

Cismăroaia, *fîntînă*, com. Tesluiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Cison, *pîrîiaș*, jud. Neamțu, în partea despre E. a munteluĭ Ceahlăul; situat în partea unde se crede că este stînca Dochieĭ, lîngă locul numit Poiana-sub-Ponoară, în partea cea mai sălbatică a masivuluĭ.

Cistia, *ostrov*, al statuluĭ, județul Brăila, situat în ostrovul Bregoloiul; se mărginește la E. cu Dunărea-Vechie și la V. cu Lacul-Rezeaua.

Cișmănești, *sat*, așezat pe deal în partea de N.-E. a com. Dobîrceni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani, cu o suprafață de 1138 hect., din carĭ 1000 hect. proprietatea mare, cu 42 hect. pădure și 138 hect. ale locuitorilor. Are o populație de 68 familiĭ, saŭ 232 suflete, din carĭ 130 bărbați și 122 femeĭ, cu 55 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Biserica este adusă de locuitorĭ, din satul Solonețul, jud. Iași, pe la anul 1750.

Vite sunt: 433 boĭ și vacĭ, 86 caĭ, 1210 oĭ și 97 porcĭ.

Cișmăneștilor (Dealul-), *deal*, pe teritoriul satuluĭ Cișmănești, com. Dobîrceni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Cișme, *deal*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rurale Enigea și pe al cătunuluĭ Molceova. Este îndreptat de la N.-V. către S.-V., avînd forma uneĭ linĭĭ curbe. Brăzdează partea vestică a plășeĭ, cea centrală a comuneĭ și cea estică a cătunuluĭ Molceova. Are o înălțime de 164 metri. Se întinde printre văile Molceova și Chireslic-Culac. Este acoperit cu fînețe și icĭ-colo sunt arborĭ răspîndițĭ. Este tăiat de calea județeană Medjidia-Cuzgun și de drumurile vecinale Molceova-Cocargea și Molceova-Idres-Cuiusul. Partea sa sudică se termină, în valea Diordin-Giorman, prin niște malurĭ rîpoase.

Cișme-Culac, *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Caranlîc. Se

www.dacoromanica.ro

desface din poalele nordice ale dealuluĭ Sari-Iol-Bair. Se îndreaptă spre N., într'o direcţiune generală de la S. spre N., brăzdînd partea estică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; trece prin mijlocul satuluĭ Caranlîc şi, mergînd printre dealurile Arpalic la dreapta şi Distraiul la stînga, se deschide, după un drum de 8 kil., în valea Beilicul, pe stînga. Printr'însa merge drumul comunal Beilicul-Caranlîc-Dobromirul.

Cişme-Culac, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ Enigea şi pe al satuluĭ Molceova. Se desface din dealul Canlî, purtînd numele de valea Calfa. Merge în direcţiune N.-E. către S.-V. Brăzdează partea sud-vestică a plăşeĭ şi cea nord-estică a comuneĭ. Face hotar între com. Enigea şi Cocargea. Trece printre dealurile Canlî şi Piribei şi se deschide în valea Diordin-Giorman. Este străbătută în toată lungimea eĭ de drumul Medjidia-Enigea.

Cişme-Culac, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Hazarlîc şi pe al cătunuluĭ Ghiol-Punar, care se află aşezat chiar pe această vale. Se desface din poalele estice ale dealuluĭ Ghiol-Punar, avînd o direcţiune de la N.-V. spre S.-E. Brăzdează partea vestică a plăşeĭ şi cea nord-estică a comuneĭ. Trece prin mijlocul satuluĭ Ghiol-Punar, mergînd printre dealurile Ceşme-Bair şi Mezarlîc-Borungea-Bair. Are o lungime de 3 kil., şi este acoperită în cea maĭ mare parte de tufărişurĭ.

Cişmeaua, *sat*, în partea de N. a oraşuluĭ Botoşani, com. Popouţi, jud. Botoşani, pe pîrîul Sicna. Are o populaţie de 64 familiĭ, saŭ 252 suflete şi o suprafaţă de 164 hect. ale locuitorilor. Sunt 92 contribuabilĭ.

Numele satuluĭ se crede a veni de la cişmeaua zidită în partea de N.-V. a satuluĭ, despre care se zice că ar fi foarte vechie, zidită de Ştefan-cel-Mare, Domnul Moldoveĭ.

Inscripţia, de pe zid, spune că cişmeaua a fost prefăcută din noŭ la anul 1831 Maiŭ, în 20, de diaconul Panaitescu Neculaĭ din Botoşani.

Acest sat se crede a fi vechiŭ. Are o biserică zidită la 1847.

Numărul vitelor este de: 129 vite cornute, 12 caĭ, 202 oĭ şi 26 mascurĭ. Sunt 8 stupĭ cu albine. Este o cîrciumă.

Cişmeaua, *iaz*, pe teritoriul satuluĭ Cişmeaua, com. Popouţi, jud. Botoşani, format din pîrîul Sicna.

Cişmeaua, *loc*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Oneşti, de pe şesul Maluluĭ.

Cişmeaua-Albă, *fîntînă*, în comuna Călăraşi, jud. Dolj, plasa Jiul-d.-j.

Cişmeaua-de-la-Zăvoiul-luĭ-Popa-Mihalache, *cişmea*, în tîrgul Horezul, jud. Vîlcea, vestită pentru apa eĭ cea bună şi uşoară. E aşezată pe moşia statuluĭ.

Cişmeaua-luĭ-Vasile, *fîntînă*, în com. Călăraşi, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j.

Cişmeleĭ (Dealul-), *deal*, jud. Botoşani. Incepe pe teritoriul com. Botoşani, şi se prelungeşte pănă în satul Cişmeaua, com. Popouţi, plasa Tîrgul. In acest deal, în partea de mijloc, despre satul Cişmeaua, s'aŭ găsit cuţite, bucăţi de sabie şi chiar arme întregĭ.

Cişmeleĭ (Măgura-), *măgură*, la Vestul com. Bogdana, jud. Teleorman.

Cişmeleĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvoreşte din dealul Deleni, com. Fîntînele, jud. Botoşani, şi se varsă în Gîrla-Săpata, comuna Fîntînele.

Cişmeleĭ (Ponorul-), *ponor*, comuna Zlătunoaia, pl. Miletinul, jud. Botoşani.

Cişmeleĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în plăşile Isaccea şi Babadag, jud. Tulcea, pe teritoriul comunelor rurale Meidan-Chioi (Isaccea) şi Alibei-Chioi (Babadag). Izvoreşte din dealul Fundul-Burţiĭ; se îndreaptă spre S., în o direcţie generală de la N. la S., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ Isaccea şi a comuneĭ Meidan-Chioi; şi pe cea de N. a plăşeĭ Babadag şi a comuneĭ Alibei-Chioi, curge pe lîngă dealurile Bostănăriilor şi Eni-Ormangic-Tepe, şi după 7 kil. de curs, se uneşte cu valea Chioserelic, în satul Accadîn, pentru a forma pîrîul Accadîn.

Cişmeleĭ (Valea-), *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bărsăneşti.

Cişmeleĭ (Valea-), *vale*, la N. de Onceşti-Noĭ, com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ.

Cişmelele, *sat*, în com. Tulucesti, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ. Are 138 familiĭ. Face parte din parohia Odaia-Manolache.

Cişmelele, *fîntînă*, pl. Olteniţa,

www.dacoromanica.ro

jud. Ilfov, cu trei izvoare, în drumul care leagă cât. Radovanul cu cât. Căscioarele. Are apă lună şi curge în mare cantitate, prin 3 ţevi.

Cişmelele, *moşie* a statului, în întindere de 1000 fălci, foastă pendinte de biserica Precista din Galaţi, în com. Tulucești, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Cişmelele-Micĭ, *moşie* particulară, de 386 hect., în com. Fileşti, plasa Siretul, judeţul Covurluiŭ.

Ciubida, *lac*, în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul comunei rurale Cara-Orman, situat în partea de V. a plăşei şi cea de N.-V. a comunei. S'a format din revărsarea anterioară a gîrlei Litcovul, cu care acum comunică prin două gîrliţe. Este înconjurat de toate părţile cu stuf. Are o întindere aproximativă de 70 hect. Conţine peşte de apă dulce, adus de gîrla Litcovul. Venitul său aparţine statului.

Ciubota-Roşie, *pîrîŭ*, ce curge prin jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni, de la N. spre S. şi se varsă în rîul Bîrlad, de a stînga, lîngă hanul Ciubota-Roşie şi la S. de el.

Ciubotarul, *pîrîaş*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, ce izvoreşte din muntele Cepoiul şi, după ce trece prin com. Mănăstirea-Caşinul, se varsă în Caşinul, pe malul său drept.

Ciubotaruluĭ (Balta-), *baltă*, pe teritoriul com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Ciubucciţa, *pădurice*, pe malul Siretuluĭ, jud. Tecuciu, pl. Bîrladul, com. Bucești.

Ciubucluc-Bair, *deal*, în plasa Măcin, pe teritoriul com. rur. Cîrjelari, şi pe al cătunuluĭ său Iaila. Se desface din dealul Cale-Bair (un vîrf al dealuluĭ Sacar-Bair, din pl. Babadag, com. Atmagea). Se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea sud-estică a plăşeĭ şi pe cea estică a comuneĭ. Se prelungeşte spre V. cu dealul Orta-Cuirac şi spre E. cu dealul Ghiobilche-Bair. Din el îşĭ iaŭ naştere două văĭ care formează valea Orta-Chioi, precum şi valea Homurlar. Se ridică până la o înălţime de 305 m. Este tăiat de drumurile comunale Iaila-Atmagea-Homurlar-Orta-Chioi. Este acoperit cu livezĭ, tufărişurĭ şi puţine pădurĭ.

Ciubucul, *munte*, jud. Suceava, între comunele Broşteni şi Şarul-Dorneĭ.

Ciubuculuĭ (Valea-), *vale*, pe proprietatea Stăneşti, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Ciucanica, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Broşteni. Se desface din muntele Chiciura, brăzdează partea de V. a comuneĭ, prin cătunul Vulcăneasa, şi se termină în rîul Milcovul. Este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Ciucăneasa, *numire vechie* a *satuluĭ* Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Ciucăneasca, *vale*, com. Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Ciucea, *cătun*, la N.-V. com. Tichileşti, în dreapta şoseleĭ Brăila-Călăraşi, ca la 5 kil. spre N.-V. de Tichileşti. Vatra satuluĭ cu izlazul locuitorilor este de 700 hect. Are o populaţie de 270 locuitorĭ (144 bărbaţĭ şi 124 femeĭ), carĭ locuesc în 38 case. Ştiŭ carte 6 persoane.

Vite sunt: 473 vite marĭ cornute, 65 caĭ şi 21 rîmătorĭ.

Ciucea, *dijmă* mare a Domeniuluĭ Brăileĭ, cu case de locuit pentru arendaş şi pentru oamenii de serviciŭ, la 3 kil spre S.-V. de cătunul Ciucea, pe partea stîngă a şoseleĭ Brăila-Călăraşi. Intinderea terenuluĭ dijmeĭ e de 50 hect.

Ciucea, *movilă*, jud. Brăila, în dreptul cătunul ıĭ Ciucea, tăiată de şoseaua Brăila-Călăraşi.

Ciuceveni, *numire* ce se dă de locuitoriĭ *satuluĭ* Suceveni, jud. Tutova.

Ciucheri, *baltă*, în com. rur. Gogoşi, plasa Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Ciuchilă, *deal*, situat în raionul com. Matca, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciu.

Ciuchinarilor (Vatra-), partea estică a *satuluĭ* Dolhasca, jud. Suceava.

Ciuchiţi, *mahala*, din com. rur. Sineşti, plasa Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Ciuciucul, *deal*, la V. com. Segarcea-din-Deal, judeţul Teleorman, spre pîrîul Siuluĭ. Pe acest deal sunt sădite viile locuitorilor.

Ciuciucul, *ogaş*, în com. rur. Cireşul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

www.dacoromanica.ro

Ciuciul, *sat*, pendinte de comuna Ursoaia, pl. Mijlocul, jud. Olt. E situat pe luncă, în dreapta gîrleĭ Plapcea și sub dealul Golașul. Are 180 locuitorĭ, ceĭ maĭ mulțĭ moșnenĭ. Sunt 7 loc. împroprietărițĭ după legea rurală. Eĭ posedă: 80 boĭ, 30 vacĭ, 25 caĭ, 540 oĭ și 70 porcĭ. Aci se află o biserică, fondată la anul 1819 de Mateiŭ Ciuciu, Dumitru Ciuciu și alțiĭ.

Ciuciul, *vale*, în com. Sărulești, cătr. Țurloești, jud. Buzău. Începe din localitate și se scurge în valea Pecenega.

Ciuciure (La-), *sorginte* de apă în com. Măgura, cătr. Unguroiul, jud. Buzău, care curge în mare volum, pe patru gurĭ sau ciuciure

Ciuciureanca, *vale*, în comuna Cislăul, cătr. Scărișoara, județul Buzău. Începe din Fundul-Seciuluĭ și se scurge în Buzău. In timp de ploaie vine mare și inundă adesea lunca Cislăuluĭ, cauzînd pagube.

Ciuciurele, *cătun*, al com. Băești, jud. Buzău, cu 110 locuitorĭ și 23 case.

Ciuciurele, *pîrîŭ*, în județul R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Bordești. Izvorește din Dealul-Nucilor, udă partea de E. a comuneĭ și merge de se varsă în rîul Rîmna, maĭ sus de cătunul Ferchești, al comuneĭ Dragosloveni, după un curs de 5 kilom.

Ciuciurelor (Dealul-), *deal*, în comuna Măgura, cătr. Unguriul, jud. Buzău, acoperit cu livezĭ și porumb; de sub dînsul începe izvorul apeĭ de la Ciuciure.

Ciuciurul, *sub-divizie* a *cătunuluĭ* Scărișoara, din comuna Cislăul, jud. Buzău.

Ciuciurul, *izvor*, vine din raionul com. Chiojdeanca, județul Prahova. Se împreună în com. Salcia, pl. Podgoria, cu alte izvoare și formează gîrla Salcia.

Ciuciurul, *gîrlă*, izvorește din muntele Ciortea și udă comuna Călugăreni, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Ciuciurul, *vale*, comuna Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Ciuciuruluĭ (Coasta-), *colină*, în com. Tisaul, cătr. Pisculeni, județul Buzău, acoperită de pădure.

Ciuciuruluĭ (Izvorul-), *izvor*, com. Mărunțișul, cătr. Măguricea, jud. Buzău. Începe de la coasta Boldanuluĭ și se scurge în rîul Buzău.

Ciuciuruluĭ (Muchea-), *colină*, parte goală, în comuna Băești, cătunul Ciuciurele, județul Buzău, d'alungul maluluĭ stîng al rîuluĭ Slănic.

Ciuciuruluĭ (Vîrful-), *pisc*, în cătunul și com. Pătîrlagele, jud. Buzău, culminație a munteluĭ Muscelul.

Ciuciuveni, *pădure*, în com. Rogojeni, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Ciuciuluĭ (Dealul-), *colină*, în com. Mănești, jud. Buzău, pe hotarul despre com. Mînzălești, acoperită de pădure.

Ciucur-Chioi, *sat*, în jud. Constanta, pl. Silistra-Nouă, cătunul comuneĭ Enișenlia. Situat în partea de E. a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ, la 10 kil. spre N.-V. de satul Enișenlia, reședința comuneĭ, pe ambele malurĭ ale văeĭ Ciucur-Chioi, la poalele estice ale dealuluĭ Arpalic și la cele vestice ale dealuluĭ Ciucur-Chioi; satul e înconjurat cu pădurĭ și tufărișurĭ.

Intinderea totală e de 966 hect., din carĭ 40 hect. ocupate de vatra și grădinile satuluĭ.

Populația e de 42 familiĭ, saŭ 151 suflete.

Ciucur-Chioi, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Enișenlia, cătr. Ciucur-Chioi, de la care și-a luat și numele. Se desface din dealul Baș-Punar-Sîrtî; se întinde spre N., într'o direcție de la S. la N., printre văile Derinea-Ceair, saŭ Beilicul, și adiacenta sa, valea Ciucur-Chioi, brăzdînd partea estică a plășeĭ și cea nord-vestică a comuneĭ. La poalele sale vestice e așezat satul Ciucur-Chioi și la cele estice satul Bazîrgian, pe carĭ le domină prin înălțimea sa de 115 m. E tăiat de un drum comunal Bazîrgian-Ciucur-Chioi. Este acoperit cu pădurĭ frumoase, tufărișurĭ și pășunĭ. De aci, vederea se întinde d'asupra văeĭ Beilicul și orășeluluĭ Cuzgun.

Ciucur-Chioi, *vale*, în județul Constanța, plasa Silistra-Nouă, com. Enișenlia, cătunul Ciucur-Chioi, de la care și-a luat numele. Se desface din Baș-Punar-Sîrtî; se îndreaptă spre N., în direcție S.-N., prin pădurĭ și tufărișurĭ, printre dealurile Ciucur-Chioi și Arpalic. Trece prin satul Ciucur-Chioi, și, brăzdînd partea estică a plășeĭ și nord-vestică a comuneĭ, se deschide în valea Beilicul, pe stînga, nu departe de orășelul Cuzgun,

www.dacoromanica.ro

după un drum de 5 kil. Printr'însa merge un drum vecinal Ciucur-Chioi-Teche-Chioi.

Ciucurova, *com. rur.*, în pl. Babadag, jud. Tulcea, situată în partea vestică a județului, la 38 kil. spre S.-V. de orașul Tulcea, capitala județului, și în partea vestică a plășeĭ, la 16 kil. spre N.-V. de orașul Babadag, reședința plășeĭ.

Hotarul amănunțit al comuneĭ este acesta: Plecînd din vîrful Sivri-Tepe, al dealuluĭ Bac-Ceiș, se îndreaptă spre S.-E. printre dealurile Jidini și Pelitu, până în vîrful Jidini; de aci o ia spre S., pe la poalele dealuluĭ Jidini, taie valea Jidini, urmează puțin Valea-Călugăruluĭ, pe care o părăsește spre a tăia pîrîul Ciucurova, saŭ Slava-Cercheză, printre satele Ciucurova și Slava-Cercheză și urcă dealul Ciucurova; urmează spre V. muchea acestuĭ deal, până în dreptul satuluĭ Ciucurova; de aci o ia spre S.-V. pe drumul comunal Ciucurova-Topologul, taie valea Chirișliva, urcă dealul Baș-Punar, și dă în hotarul județuluĭ; o ia spre N.-V. pe muchea dealuluĭ Baș-Punar, trece peste dealul Chirișliva și se oprește în dealul Topologul, nodul central al dealurilor Dobrogeĭ; din acest deal o ia spre N.-E., pe la poalele luĭ, taie pîrîul Aram-Ceșme, saŭ Slava-Cercheză, valea Atmagea, valea Dulgherul, până în dreptul satuluĭ Atmagea; de aci o ia spre E., pe muchea dealuluĭ Bac-Ceiș până în vîrful Sivri-Tepe, de unde am plecat. Forma luĭ este aceea a unuĭ trapez neregulat; lungimea perimetruluĭ e de 44 kil., iar întinderea totală este de 5982 hect.

Marginile comuneĭ sunt: la N. și N.-V. se învecinește cu com. Atmagea, de care se desparte prin dealul Bac-Ceiș, valea Dulgherul și dealul Topologul; la V. cu com. Topologul, jud. Constanța, despărțită prin dealul Baș-Punar; la S. și E. cu com. Slava-Rusă, despărțită prin dealul Ciucurova și Valea-Călugăruluĭ; la N.-E. cu comuna Baș-Chioi, de care se desparte prin dealul Pelitul.

Dealurile sunt numeroase; maĭ tot teritoriul eĭ este brăzdat de ele; principale sunt: dealul Cîrjelaruluĭ, la N.-V.; la V. Baș-Punar, Topologul; dealul Bac-Ceiș, la N.; dealurile Dulgherul și Chirișliva, la V.; dealul Pelitul, la N.-E.; dealul Sivri-Tepe (deal ascuțit), la N.; dealul Ciucurova, la S.; dealul Crîșlui, la V.; Dealul-Alb (numit așa de la coloarea pămîntuluĭ, fiind maĭ multă cretă într'însul), lîngă Ciucurova; Dealul-Călugărilor, la E., (la poalele luĭ trăiaŭ niște călugărĭ, ce voiaŭ se fundeze și o mănăstire, de unde și numele luĭ); dealul Cetatea-Vechie, tot la E. (numit ast-fel după niște ruine ce se aflaŭ pe muchea luĭ); la N.-E. maĭ este dealul Jidina, saŭ Jidini, cu multe izvoare; la poalele-ĭ estice este o carieră de piatră a statuluĭ; dealul Jidina-Mică; dealul Caragea, la E. și N. Pe valea dealuluĭ Caragea să găsesc două fîntînĭ săpate de niște familiĭ romîne, carĭ voiaŭ să fundeze aci un sat, însă aŭ fost gonite pe malul Dunăreĭ de către Turcĭ. Toate aceste dealurĭ sunt acoperite cu pădurĭ întinse și frumoase; unele din ele sunt pietroase.

Apele carĭ udă com. sunt: valea Ciucurova, saŭ Slava-Cercheză, numită maĭ sus de Ciucurova. valea Haram-Ceșme, la S.; afluenții săĭ sunt: Valea-Popeĭ, la V.; valea Chirișliva, la S.; Valea-Dulgheruluĭ unită cu valea Atmagea, la V.; valea Jidina, afluent al pîrîuluĭ Taița, la N.; Valea-Călugăruluĭ, la E. Valea Ciucurova trece prin mijlocul satuluĭ, despărțind mahalaua tătărească de cea rusească.

Are un singur cătun, cel de reședință, împărțit în două mahalale: tătărească și rusească.

Intinderea totală a comuneĭ este de 5982 hect., din carĭ 97 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 1885 hect. ale locuitorilor, și 4000 hect. ale statuluĭ, maĭ toate pădurĭ.

Populațiunea este amestecată și compusă din cinci naționalități: Germanĭ, Ruși, Turcĭ, Romînĭ și Evreĭ. Sunt în comună 144 familiĭ, cu 759 suflete. După naționalitate sunt: Germanĭ, 77 fam., cu 404 sufl.; Ruși, 33 familiĭ, cu 201 suflete; Tătarĭ, 28 familiĭ, cu 125 suflete; Romînĭ, 6 familiĭ, cu 19 suflete, și Evreĭ, 3 familiĭ, cu 11 suflete.

In comună e o școală, fondată, în anul 1883, de locuitorĭ; are 10 hectare pămînt. In anul 1893—94 a fost frecuentată de 66 elevĭ. E o biserică ortodoxa rusească, făcută de lemn, în anul 1820, de unul Naum; azĭ deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

In com. sunt: 240 plugarĭ, 1 tîmplar și 1 dulgher. Se află 2 morĭ pe apă și 1 cu aburĭ.

Vite sunt 1736 capete, din carĭ: 375 caĭ, 24 boĭ, 187 vacĭ, 450 oĭ, 170 capre și 530 rîmătorĭ.

Sunt 2 comercianți.

Budgetul comuneĭ este la venitură de 3230 leĭ și la cheltueli de 3100 leĭ.

Sunt 110 contribuabilĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile comunale ce trec prin comună, ca: Topolog (Constanța) Ciucurova, ce duce prin co-

www.dacoromanica.ro

mina Baș-Chioi la Tulcea, spre Cîrjelari, spre Urumbeni (Constanța), spre Atmagea și spre Baș-Punar; Slava-Cercheză-Slava-Rusă-Babadag. Aceste drumurĭ sunt neșoseluite, maĭ mult naturale.

Ciucurova, *șir de dealurĭ*, în plasa Babadag, județul Tulcea, și pe teritoriul comunelor rurale Ciucurova, și Slava-Rusă. Este o prelungire estică a dealuluĭ Chirișliva, cu o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., în formă de semicerc, brăzdînd partea vestică a plășeĭ, cea sudică a comuneĭ Ciucurova și cea vestică a comuneĭ Slava-Rusă. Se întinde printre pîraiele Slava-Cercheză (numit prin dreptul luĭ, Valea-Ciucuroveĭ) și Slava-Rusească (purtind pe aci numele de valea Baș-Punar). Valea Ciucurova curge pe la poalele luĭ nordice. Are o înălțime de 335 m., dominînd asupra satelor Ciucurova, Baș-Punar, a văilor cu acelașĭ nume, și asupra drumurilor carĭ îl întretaie. Este acoperit în cea maĭ mare parte cu pădurĭ, și pe muchiĭ cu pășunĭ.

Ciucurova, alt *nume* al *pîrîuluĭ* Slava-Cercheză, județul Tulcea, nume pe care îl poartă pe întreg teritoriul comuneĭ Ciucurova, de la care și-a luat numele, și pănă în satul Slava-Cercheză, de unde îșĭ ia numele luĭ adevărat.

Ciudin (Iazul-luĭ-), *iaz*, în suprafață de 1 falce, 40 prăjinĭ, pe moșia Lămășeni, județul Suceava.

Ciudomirul, saŭ **Ciudamirul** *șiră de munțĭ*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, comuna Brusturoasa, care se ramifică din munțiĭ Tarcăul-Mare, trece pe graniță, prin vîrfurile Ciudomirul-Mare, Ciudomiraș și se curmă pănă în Valea-Camîncăĭ și a Trotușuluĭ. Prezintă și vîrful Sociurul. Înălțimea mijlocie a culmeĭ este de 590 m. în aproximație.

Ciudomirul, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, comuna Brusturoasa, din șira Ciudomirul, așezat pe granița austriacă, în colțul de N.-V. al districtuluĭ Bacău. Înălțimea luĭ e de 1664 m.

Ciudomirul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, care obîrșește pe povîrnișul meridional al munteluĭ cu acelașĭ nume. Are cursul întreg pe graniță, de la N. la S., cu o lungime de 7500 m. și se varsă d'a stînga Trotușuluĭ, la Palanca.

Ciudomirul-Mare, *munte*, jud. Neamțu, pe hotarul Transilvanieĭ, situat lîngă muntele Tîrhoașul. Are o înălțime de 1681 metri.

Ciudomirul-Mic, saŭ **Ciudomiraș**, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, comuna Brusturoasa, din șira Ciudomirul, situat la S. de Ciudomirul-Mare.

Ciuduluĭ (Izvorul-), *izvor*, în com. Calvini, jud. Buzăŭ. Incepe din muntele Teișul și se scurge în Bîsca-Chiojduluĭ.

Ciufa (Ciufa-Neamțuluĭ), *numire* dată *munteluĭ* Titilele, din com. Pătîrlagi și *munteluĭ* Salcia, din com. Calvini, de pe hotarul jud. Prahoveĭ, jud. Buzăŭ. Ambele sunt puncte trigonometrice.

Ciufoiul, *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Goidești, căt. Brătilești.

Ciugheșul, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, situat pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Ciughieșul, pănă la confluența sa cu Trotușul, și anume pe o lungime de 10 kil. Centrul satuluĭ este la o depărtare de 8920 m. de satul Brusturoasa. Are o biserică catolică, clădită de locuitorĭ, cu ajutorul primărieĭ, în anul 1888; 3 cîrciumĭ. Capĭ de familie sunt 138, saŭ 608 sufl., dintre care aproape jumătate Ungurĭ, ce s'aŭ stabilit în această localitate de maĭ multe secole.

Vite sunt: 50 caĭ, 316 vite cornute, 38 porcĭ și 36 capre. Se găsesc 5 herestraie de apă și o moară.

Ciughșeul, *moșie*, județul Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, cu o întindere de aproape 5000 hectare.

Ciugheșul, *pîrîŭ*, județul Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, care, venind din Ardeal, de la satul Codărești, curge pe graniță pe o lungime de 3 kilometri și apoĭ prin Romînia, cu direcția S. spre N. Se varsă d'a dreapta rîuluĭ Trotușul, la satul Ciugheșul, după un curs de 14 kilometri și după ce se încarcă pe stînga cu pîrîașele Haușul și Voica.

Ciuha, saŭ **Malul-Sărat**, *deal*, jud. Gorj, formează țărmul drept al Gilortuluĭ, de la confluența pîrîuluĭ Baia-de-Fĭer cu Gilortul, pănă în dreptul cătunuluĭ Bălcești, separînd apele pîrîuluĭ Ciocadia de ale Gilortuluĭ.

Ciuha, *deal*, la N. comuneĭ Sirineasa, plasa Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Ciuha (In-deal-la-Ciuhă), *deal*.

www.dacoromanica.ro

com. Poenărei, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Ciuha (In-vîrf-la-Ciuhă), *loc izolat*, în căt. Piatra, com. Bădeni-Ungurenĭ, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Ciuhoiul, *cătun*, al comuneĭ Gura-Sărăţiĭ, jud. Buzău, situat pe coastele de Sud ale munteluĭ Ciuhoiul. Se află situat într'o frumoasă poziţie. Are 60 locuitorĭ, locuind în 21 case.

Ciuhoiul, *colină*, în jud. Buzău, com. Gura-Sărăţiĭ, care începe din Vîrful-Vladimiruluĭ şi se continuă până în dealul Gruiul. E acoperită de păduriĭ, livezĭ şi viĭ renumite. Face hotar despre com. Pietroasa-d.-j.

Ciuhoiul, *moşie*, în jud. Buzău, com. Gura-Sărăţiĭ, căt. Ciuhoiul. Are 230 hect., din care 100 vie şi arăturĭ, restul pădure.

Ciuhuiul, *prelungire* a *dealuluĭ*, dintre şesul Prutuluĭ şi Valea-Paruluĭ, com. Măstăcani, plasa Prutul, jud. Covurluiŭ.

Ciuhurezul, *pisc*, la E. de com. Valea-Popeĭ, pl. Rîurile, judeţul Muscel.

Ciulceşti, *mahala*, în com. rur. Stîngăceaua, pl. Motrul-d.-j., judeţul Mehedinţi.

Ciuleĭ (Iazul-luĭ-), *iaz*, format de Şomuzul-Mic, în com. Giurgeşti, jud. Suceava, în suprafaţă de o falce.

Ciuleiul, *deal*, spre E. comuneĭ Scundul, pl. Oltul-d.-s., judeţul Vîlcea, care separă valea Cîrstea de Valea-cu-Apă.

Ciuleiul, *pîrîŭ*, judeţul Bacău, pl. Trotuşul, comuna Doftana, care desparte moşia Doftana de Bogata şi se varsă de-a stînga Trotuşuluĭ.

Ciuleiul, *vale*, com. Şuşani-d.-s., pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Ciuletele, *vale*, în partea de S. a comuneĭ Dîrmoneşti, plasa Filipeşti, jud. Prahova.

Ciulina, *baltă*, formată din revărsările Siretuluĭ, situată în partea de V. a satuluĭ Homocea, pl. Berheciul, jud. Tecuciu.

Ciulineşti. (Vezĭ Silineşti, *sat*, com. Bivolari, pl. Turia, jud. Iaşi).

Ciulineşti (Vezĭ Unsa, *mănăstire*, com. Feredieni, pl. Coşula, judeţul Botoşani).

Ciulineţul, *baltă*, formată din vărsăturile Prutuluĭ, în comuna Folteşti, plasa Prutul, judeţul Covurluiŭ.

Ciulini-Marĭ, *iezere*, jud. Brăila, situate la S. de iezerele Frumoasele, între Vîlciul şi Bîndoiul.

Ciulini-Micĭ, *iezere*, jud. Brăila, situate la S. de Ciulini-Marĭ, între Vîlciul şi Băndoiul.

Ciulinoara, *baltă*, pe şesul Siretuluĭ, în com. Călineşti, plasa Siretul, jud. Botoşani.

Ciulinosul, *mlaştină*, în suprafaţă de 800 m. p., în comuna Dolhasca, jud. Suceava.

Ciulneţul, *rîŭ*, în jud. Tulcea, plăşile Măcin şi Isaccea, pe teritoriul comunelor rurale Pisica, Văcăreni (Măcin) şi Luncaviţa (Isaccea). Se desface din Dunăre, din dreptul mileĭ 87, de lîngă Movila-Candonuluĭ; se îndreaptă spre E., tăind d'alungul grindul Pisica; trece prin satul Pisica, o ia apoĭ spre S.-V., până în dreptul grinduluĭ Ciupitoaia, de unde se îndreaptă spre S.-E., trecînd pe la 2 kil. spre E. de satele Gărvanul şi Văcăreni. Face apoĭ un cot spre S., până la confluenţa cu Gîrla-Mare; până aci curge numaĭ prin stuf: de aci, întrînd pe teritoriul comuneĭ Luncaviţa, se apropie de uscat, mergînd paralel cu el; ia o direcţie continuă spre E. cu micĭ cotiturĭ, trece pe la poalele nordice ale dealuluĭ Milanul, de unde apucă spre S., trecînd aproape de satul Luncaviţa, de unde apucînd spre E., maĭ sus de satul Rachel, merge de se varsă în Dunăre, pe dreapta, în dreptul mileĭ No. 71. Cursul săŭ are o lungime de 22 kil., brăzdînd partea nordică a plăşilor Măcin şi Isaccea şi a comunelor Pisica, Văcăreni şi Luncaviţa. Malurile sale sunt joase, şi, de la dreptul satuluĭ Văcăreni până la vărsare, sunt plantate în mod natural, pe două şiruri, sălciĭ, carĭ îĭ daŭ aspectul uneĭ alee. Pe lîngă ea merge drumul comunal Pisica-Luncaviţa. In ea se scurg, pe dreapta bălţile Tinda, a-Cluciuluĭ, Gîrla-Mare, Valea-Nevestelniţeĭ, a-Gloduluĭ, pîrîul Luncaviţa, văile Ciairuluĭ şi Turiacul; pe stînga, balta Crapia.

Ciulniţa, *com. rur.*, în plasa Ialomiţa-Balta, judeţul Ialomiţa, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomiţa, între comunele Larga şi Bora.

Teritoriul comuneĭ coprinde treĭ moşiĭ şi se întinde din rîul Ialomiţa, spre S., pe cîmpia Bărăganul, până maĭ spre S. de linia ferată Bucureşti-Feteşti, pe o suprafaţă de 12910 hect., din

www.dacoromanica.ro

cari 80 hect. pădure și restul pămînt de cultură.

Sunt împroprietăriți 176 locuitori și neîmproprietăriți 126.

Se compune din satele Ciulnița și Livedea și din cătunele (tîrlele): Rădana, Grindul, Patru-Punți, Ulucile-Lungi, Maicanul-Mare, Maicanul-Mic, Vîrtopul, Măcrișul, Sălcioara, Moș-Mihaiu, Puțul-Nou, Calul, Lunca, Băjești, Frînghiile și Valea-lui-Asan.

Populațiunea comunei este de 1379 locuitori, din cari 290 capi de familie și 1089 membrii de familie. Sunt: 724 bărbați și 655 femei; 1372 Romîni, 1 Grec, 4 Bulgari și 2 Germani; 1377 creștini ortodoxi și 2 catolici; 391 agricultori, 5 meseriași, 4 comercianți, 4 avînd profesiuni libere, 98 muncitori și 52 servitori.

Știu carte 213 persoane.

Vite: 603 cai, 1204 boi, 3600 oi, 80 capre, 45 bivoli, 6 asini și 250 porci.

Venitul com., în 1887—1888, era de 4592 lei și cheltuelile de 5288 lei.

Sunt 2 școli, una de băeți, cu 58 elevi și una de fete, cu 16 eleve.

In comună este o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascăli.

Partea de S. a teritoriului comunei este traversată de linia ferată București-Fetești, avînd pe teritoriul comunei stația Ciulnița, pe Bărăganul. De la S. spre N. trece linia ferată Călărași-Slobozia.

Ciulnița, *com. rur.*, pl. Podgoria, jud. Muscel, la S. de Cîmpulung, 74 kil. departe de acest oraș și 18 kil. departe de subprefectură.

Se compune din 2 cătune: Ciulnița și Prundeni. Inainte vreme s'a numit Podul-Piuliței.

Este situată pe ambele maluri ale gîrlei Budișteanca, care străbate com. de la N. spre S.

Are o populație de 768 locuitori, 371 bărbați și 397 femei, cu 185 capi de familie, cari trăesc în 165 case.

Locuitorii se ocupă cu agricultura și puțini cu comerciul. In comună sunt 42 stupi cu albine.

Locuitorii au 122 boi, 147 vaci, 22 cai, 964 oi, 133 porci și 2 bivoli.

Comuna este înconjurată spre N. de vii și păduri cu stejar, fag și gîrniță; iar în cele-l'alte părți, de livezi cu pruni, meri, peri, cireși și nuci.

S'au împroprietărit, după legea din anul 1864, 102 loc., pe moșiile: Mănăstirea-Cotrocenî și a d-lui Lazăr Calenderoglu.

Comuna are 125 contribuabili. Venitul ei (1889—90) se urcă la suma de lei 1680 și cheltuelile la 1450 lei.

Peste gîrla Budișteanca este un pod de lemn, numit Podul-Piuliței, care înlesnește comunicația spre Leurdeni și Glîmbocata. Prin comună trece șoseaua națională București-Pitești și alte trei șosele comunale.

Până la construcția șoselei naționale comuna era situată mai sus; apoi locuitorii s'au strămutat, așezîndu-se pe linia șoselei. Aci sunt 2 biserici: una cu hramul Sf. Paraschiva, așezată afară din comună, zidită cu cheltuiala locuitorilor, la anul 1814, și a doua, cu hramul Sf. Impărați, clădită în anul 1888, de d-l M. Eustatiade, pe moșia sa, Ciulnița. Atît clădirea, cît și materialul destinat serviciului este bogat. Ambele biserici sunt deservite de 2 preoți și 3 cîntăreți.

In anul 1890, d-l M. Eustatiade, proprietar, a construit un local de școală, cu care a cheltuit 25000 lei, dotîndu-l cu mobilier și cu toate cele trebuincioase.

Ciulnița, *sat*, în județul Ialomița, plasa Ialomița-Balta, situat parte pe țărmul drept al rîului Ialomița, sub coasta Bărăganului, parte d'asupra coastei.

In acest sat se coprinde și fostul sat separat Amza, care astăzi este contopit cu Ciulnița.

Are o școală de băeți și una de fete.

In sat este o biserică deservită de un preot și doi dascăli.

Ciulnița, *sat*, face parte din comuna cu același nume, județul Muscel. Are o populație de 378 locuitori, 178 bărbați și 200 femei, din cari 90 capi de familie. Aci este reședința primăriei.

Ciulnița, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Ialomița, pl. Balta-Ialomița, com. Ciulnița, pe linia București-Fetești, pusă în circulație la 17 Noembrie 1886, între stațiile Ghimpați (13 kil.) și Mărculești (12.2 kil.) și pe linia Călărași-Slobozia, între stațiile Siliștea (12 kil.) și Mărculești (12 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului Mării de $38^{m},67$. Venitul acestei stații pe anul 1896, a fost de 77692 lei, 75 b.

Ciulnița, *nume*, ce purta *satul* Malul-Mare, jud. Dolj, pl. Ocolul, către 1845, cînd se afla pe malul drept al rîului Jiul.

Ciulnița, *deal*, în raionul comunei cu același nume, jud. Muscel, pe care se cultivă 10 hectare vie.

Ciulnița, *baltă*, pl. Jiul-d.-j., comuna Grindeni, jud. Dolj.

www.dacoromanica.ro

Ciulniţa, *baltă*, formată de pîrîul Ciulniţa, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, comuna Vălcelele. Este aşezată în partea de E. a comuneĭ; se întinde şi în teritoriul comuneĭ Gradiştea-d.-j. Este proprietatea statuluĭ. Are o întindere de 400 hect., şi produce un venit de 1000 leĭ anual.

Ciulniţa, *insulă*, în Dunăre, proprietate a statuluĭ, în dreptul com. Celeiul, din pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Ciulniţa, *pădure* de salcie, în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, com. Ciulniţa, pe ţărmul drept al rîuluĭ Ialomiţa. Are o suprafaţă de 50 hect.

Ciulniţa, *pichet de graniţă*, pe Dunăre, al VII-lea, începînd din spre Dolj, în dreptul comuneĭ Gura-Padineĭ, judeţul Romanaţi.

Ciulniţa, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Grădiştea, com. Vălcelele. Se formează din maĭ multe pîraie, ce brăzdează teritoriul comuneĭ, şi din ploĭ; udă mijlocul comuneĭ, trecînd chiar prin cătunul de reşedinţă, şi merge de se varsă, după un curs de 10 kil., în balta Ciulniţa, la E. comuneĭ.

Ciulniţa, *vălcea*, în jud. Vlaşca, ce vine din Corbi-Marĭ, trece pe proprietatea Corbi-Ciurgĭ, despre Argeş şi se scurge apoĭ în Argeş.

Ciulpanul, *deal*, în com. rur. Jidoştiţa, pl. Ocolul-d.-s., judeţul Mehedinţi.

Ciumacov, *grind*, în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe (Cadîrlez), situat în partea sudică a plăşeĭ şi S.-V. a comuneĭ. Se desface din Grindul-Călugărilor; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la V. la E., brăzdînd partea de S. a stufuluĭ care-l înconjoară, şi se termină pe malul măriĭ. Distanţa nu e de cît de 1 kil. între el şi apele măriĭ. Forma luĭ e lunguiaţă şi se aseamănă cu aceea a unuĭ herăstrăŭ. Lungimea sa e de 100., iar întinderea sa totală e de vre o 80 hect. Este neproductiv, fiind acoperit cu nisip.

Ciumagi, *com. rur.*, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, compusă din treĭ cătune: Păsculeşti, Buneşti şi Bărluiul. Este situată pe Piscul-Bisericeĭ, până în dealul Inurilor, la 80 kil. departe de capitala judeţuluĭ. Are o populaţie de 792 loc. (384 bărbaţĭ şi 408 femeĭ); 290 capĭ de familie; 200 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 300 case.

In comună sunt 2 bisericĭ de zid.

Locuitoriĭ sunt moşneni. Ştiŭ carte 50 de persoane.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 500 hect.

Veniturile comuneĭ se urcă la 1307 leĭ anual şi cheltuelile la 1153 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Cerneĭ şi Inurilor şi udată de văile: Bărluiul şi Pietroasa.

Ciumagi, *deal*, comuna Ciumagi, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 17.50 hect. vie.

Ciumalul, *deal*, lîngă satul Todireşti, com. Văscani, jud. Suceava.

Ciumalul, *pădure* de stejar, ce acopere dealul cu acest nume, jud. Suceava.

Ciumalul, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Boldeşti, com Văscani, jud. Suceava.

Ciumaşi, *com. rur.*, pl. Bistriţa-d.-s., jud. Bacăŭ, situată la poalele dealurilor şi pe şesul Bistriţeĭ. Cuprinde cătunele: Iteşti, reşedinţa, Ilieşul, Ciumaşi, Făgeţelul şi Borleanul, înşirate d'a-lungul maluluĭ stîng al Bistriţeĭ.

Pe la anul 1803, Ciumaşi răzăşeştĭ se găseaŭ în jud. Neamţu, ocolul Siret.

In statistica din 1874 nu se găsesc de cît cele d'intiiŭ treĭ cătune.

Teritoriul comuneĭ se mărgineşte: la V. cu Bistriţa, care îl desparte de com. Gîrleni; la S. cu com. Săucesti; la E. cu secţia Pădureni (com. Bereşti) şi la N. cu Racova.

Are o şcoală mixtă, care funcţionează din 1884, în satul Iteşti, întreţinută de stat şi care a fost frecuentată în 1891 de 39 copiĭ, dintre carĭ 15 fete.

Biserică sunt 3, deservite de 2 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ. Sunt 288 case de locuit. Cîrciumĭ sunt 4.

Are o populaţie de 287 capĭ de familie, saŭ 1125 suflete, dintre carĭ 1110 Romînĭ şi 15 Izraeliţĭ, de protecţiune romînă. După felul ocupaţiuneĭ sunt: 460 agricultorĭ, 3 meseriaşĭ, 5 comercianţĭ, 13 avînd profesiuni libere, 33 muncitorĭ şi 8 servitorĭ. Mulţĭ dintre eĭ sunt plutaşĭ.

Contribuabilĭ, după recensămîntul pentru periodul 1891—1896, sunt 237.

Budgetul comuneĭ, pe exerciţiul 1891—92, are la venituri leĭ 6412, banĭ 55 şi la cheltuelĭ leĭ 2658, banĭ 39.

Teritoriul comunal este de 1822 hect.

Proprietarĭ sunt: Principesa Lucia Schoenburg de Waldenburg, cu o moşie de 1991 hect.;

www.dacoromanica.ro

moştenitorii lui S. Pisoschi, cu 24 hect. şi Al. Chiribău, cu 48 hect. Pădurea după moşie se numeşte Cirita.

Viile ocupă o întindere de 78 arii. După controalele diviziunei filoxerice (1891), viea lucrătoare ocupă 8 hect.

Vite sunt: 39 caĭ, 525 vite marĭ cornute, 238 rîmătorĭ şi 86 oĭ.

Stupĭ de albine sunt 76.

Distanţele: la Bacău, capitala districtuluĭ, 16 kil.; la com. Gîrleni, staţia de drum de fer cea maĭ apropiată şi reşedinţa plăşeĭ, 6 kil.; la com. Racova, 7 kil.; la com. Săucesti, 11 kil.; la com. Bereşti, 3 kil.

O cale vecinală leagă reşedinţa acesteĭ comune, pe de o parte cu satul Hemeiuşul, comuna Fîntînelele, tăind calea naţională Bacău-Piatra; iar pe altă parte cu satul Bereşti.

Ciumaşi, *sat*, jud. Bacău, plasa Bistriţa-d.-s., comuna cu acelaşĭ nume. Are o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 327 suflete. Are biserică, zidită la 1831 şi deservită de preotul din Iteşti şi de 2 cîntăreţĭ. Sunt 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 15 caĭ, 181 vite marĭ cornute şi 80 rîmătorĭ.

Este la o depărtare de Iteşti de 3 kil.

Ciumaţi, *com. rur.*, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Asupra înfiinţăreĭ acesteĭ comune, bătrîniĭ povestesc următoarele: Maĭ de demult, pe locul unde azĭ e comuna, era o pădure seculară şi în mijlocul eĭ o mare poiană. Pe timpul ciumeĭ celeĭ marĭ, în această poiană se aduceaŭ bolnaviĭ de ciumă, pe careĭ aşezaŭ în niste colibe făcute din frunzar. Mulţĭ aŭ pĭerit, dar şi maĭ mulţĭ s'aŭ însănătoşit. Ceĭ ce s'aŭ făcut sănătoşĭ, considerînd acea poiană de bun augur, nu s'aŭ maĭ reîntors la satele lor, ci aŭ rămas pe loc, făcînd la început bordee şi maĭ în urmă case. Pădurea s'a tăiat şi pe loc s'a întins satul Ciumaţi.

Este situată pe loc şes, pe ţărmul drept al rîuluĭ Prahova, la 21 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 5 kil. departe de Drăgăneşti, reşedinţa plăşeĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 682 hect.

Se compune din 3 cătune: Ciumaţi, Olari şi Funari, cu o populaţiune de 642 locuitorĭ (318 bărbaţĭ şi 324 femeĭ), avînd 318 capĭ de familie, 246 contribuabilĭ, sunt 269 case de locuitorĭ.

In comună e o singură biserică, cu hramul Sf. Impăraţĭ, zidită în anul 1869, cu ajutorul locuitorilor şi altor persoane; e deservită de un preot.

Pe lîngă agricultură, locuitoriĭ se maĭ ocupă cu olăria şi rogojinăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la oraşele Ploeşti, Bucureşti, Giurgiu, Mizil, etc.

S'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia Domeniuluĭ Coroaneĭ Gherghiţa, 190 locuitorĭ, dîndu-li-se 654 hect. Locuitoriĭ aŭ: 152 caĭ şi epe, 84 vacĭ, 312 boĭ, 3 bivolĭ, 9 capre, 1072 oĭ şi 348 porcĭ.

Şcoala funcţionează în comună de la 1875. Localul e proprietatea comuneĭ. Cu întreţinerea personaluluĭ se cheltueşte 1728 leĭ anual. S'a frecuentat în 1892 de 50 băeţĭ şi 4 fete, din numărul de 190 copiĭ cu vîrsta de şcoală.

Ştiŭ carte 74 bărbaţĭ şi 2 femeĭ.

Stupĭ cu albine sunt 91.

Comerciul se exercită în comună de 5 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la suma de 4240 leĭ anual.

Şoselele sale o pun în comunicaţie cu Ploeşti, Călăraşi, Gherghiţa şi Balta-Doamneĭ.

Ciumaţi, *sat*, face parte din com. rur. Izvoarele, pl. Oltenita, jud. Ilfov. Este situat la S. de Izvoarele, pe malul drept al rîuluĭ Argeş. Aci Valea-Seacă se varsă în rîul Argeş.

Se întinde pe o suprafaţă de 830 hect., cu o populaţiune de 199 locuitorĭ.

D-l A. Stolojanu are 702 hect. şi locuitoriĭ 128 hect. Proprietarul cultivă 582 hect. (10 sterpe, 110 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 90 hect. (25 izlaz şi 13 vie). Comerciul se face de un cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 119 şi al celor micĭ de 105.

Ciumaţi, *sat*, face parte din comuna rurală Ciumaţi, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Are o populaţie de 255 locuitorĭ (126 bărbaţĭ şi 129 femeĭ).

Ciumaţi, *tîrlă*, jud. Buzău, pe Buzeelul-Sec, de pe ţărmul stîng al rîuluĭ Buzău, la 5 1/2 kil. spre N.-V. de satul Scorţarul-Noŭ. Vatra satuluĭ e de 5 hect. Are 14 case locuite de 17 capĭ de familie, cu 58 suflete. Animale sunt: 27 caĭ, 82 vite cornute, 136 oĭ şi 12 rîmătorĭ.

Ciumaţi, *loc izolat*, în jud. Buzău, com. Similcasca, căt. Bănceasca, în crivina dintre Iazul-Morilor şi rîul Buzăul.

Ciumaţi, *localitate*, pe malul drept al Putneĭ, în direcţia comuneĭ Joreşti, jud. Putna. S'a numit ast-fel pentru că a servit ca loc de înmormîntare în timpul ciumeĭ.

Ciumaţilor (Izvorul-), *izvor*, în

www.dacoromanica.ro

com. Pătîrlagi, jud. Buzău. Ese din muntele Titila şi se scurge în Valea-Muscelului.

Ciumaţilor (Movila-), *movilă*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pe teritoriul comunei Cocargea. Are o înălţime de 18 m. Numirea i s'a dat astfel pentru că, la 1828, cînd satele erau bîntuite de ciumă, mulţi oameni se adăposteau aici.

Ciumeasca, *pădure*, supusă regimului silvic, com. Mioveni, pl. Rîul-Doamnei, jud. Muscel. Are, împreună cu trupul de pădure Mioveanca, o întindere de 750 hect.

Ciumei (Vălceaua-), *vălcea*, jud. Teleorman, trece prin com. Segarcea-din-Vale, la N. Incepe de aproape de hotarul despre moşia Rîioasa şi se înfundă spre com. Segarcea-din-Deal, luînd direcţiunea dela N. spre E.

Ciumerna. (Vezi Obcina-Ciumerni, jud. Suceava).

Ciumerna, *pîrîu*, afluent al pîrîului Suha-Mica, jud. Suceava.

Ciumernicul, *poiană*, pe valea rîului Teleajenul, com. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, judeţul Prahova.

Ciumernicul, *vale*, izvoreşte de sub muntele Faţa-lui-Gherghel, curge de la N.-V. către S.-E. şi se varsa în rîul Teleajenul, pe ţărmul drept, în raionul comunei Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Ciumeşti, *com. rur.*, plasa Rîul-Doamnei, jud. Muscel, la S.-V. de Cîmpulung, 26 kil. departe de acest oraş.

Este aşezată pe malul drept al rîului Doamna (la E.) şi de-a-lungul Dealului-Boli (la V.).

Se mărgineşte la N. cu com. Micesti, la S. cu com. Mărăcineni, la V. cu jud. Argeş, de care se desparte prin gîrla Budeasa-Mică, şi la E. cu com. Colibaşi, de care se desparte prin rîul Doamna.

Are 3 cătune: Ciumeşti, Ulităsca şi Sărăreşti, cu o populaţie de 629 loc., 315 bărbaţi şi 314 femei, cu 145 capi de fam.

Sunt 129 contribuabili. Are un venit (1889—90) de 1599 lei şi cheltueli în suma de 1504 lei.

Se întinde pe o suprafaţă de 742 hect. Moşia e a locuitorilor, parte posedînd-o din moşi-strămoşi, parte căpătată prin împroprietărire, la 1864. Proprietari în comună sunt: Nae I. Micescu, I. Micescu şi Trandafirescu.

Locuitorii în majoritate se ocupă cu agricultura şi parte cu zidăria.

Ei au: 420 boi şi vaci, 80 porci, 450 oi şi 25 cai.

In jurul comunei, spre E., sunt livezi, spre V. păduri cu stejari şi fagi, şi în comună multe ograzi cu pruni.

Rîul Doamna udă com. Ciumeşti la E., iar de la V. spre E. este străbătută de văile: Micestilor, Ulităsca, Saviu, Boliu şi Budeasa-Mică. Intre rîul Doamna şi calea ferată Goleşti-Cîmpulung este lacul Băzdăvanul şi Rugina.

Calea ferată Goleşti-Piteşti, avînd staţia Ciumeşti, şi şoseaua naţională Piteşti-Frontieră, străbat această comună de la N. spre S. şi merg aproape paralel, pe malul drept al rîului Doamna, peste care este un pod de fier al căei ferate.

Are o biserică şi o şcoală.

Ştiu carte 124 bărbaţi şi 12 femei.

Ciumeşti, *sat*, face parte din comuna rurală cu acelaşi nume, pl. Rîul-Doamnei, jud. Muscel. Este situat pe malul drept al rîului Doamna şi pe Dealul-Boliu. De la V. spre E. îl străbate Gîrla-Savei şi Gîrla-Boliu, care formează în partea de E. a satului lacul Băzdăvanul şi Rugina. Calea ferată Goleşti-Cîmpulung trece pe la E. cătunului, pe malul drept al rîului Doamna; are pe teritoriul satului, staţia Ciumeşti.

Populaţia lui e de 450 locuitori.

Are o şcoală, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte anual 1242 lei; e frecuentată de 43 elevi, din numărul de 108 copii în vîrstă de şcoală. Localul şcoalei s'a clădit în anul 1868.

Biserica, zidire vechie, s'a clădit sub epitropia Pitarului Istrate Micescu, în unire cu comuna. Ea este deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Ciumeşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamnei, com. Ciumeşti, pe linia Goleşti-Cîmpulung, pusă în circulaţie la 1 Iulie 1887. Se află între staţiile Gropeni (5 kil.) şi Clucereasa (7.8 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mării de 280m,17. Venitul acestei staţii pe anul 1896, a fost de 44398 lei, 58 bani.

Ciumeşti, *nume*, ce purta în vechime *com.* Pieleşti, din jud. Dolj, pl. Ocolul.

Ciumeşti, *pădure*, supusă regimului silvic, com. Ciumeşti, pl. Rîul-Doamnei, jud. Muscel, în întindere de 1000 hect., compusă din stejar, fag şi carpen.

Ciumeşti (Zăvoiul-de-la-), *pădurice*, jud. Muscel. (V. Colibaşi-Vieroşul).

www.dacoromanica.ro

Ciumuleşti-Ganea, *com. rur.*, în pl. Moldova-d.-j., jud. Suceava, spre S. şi la 16 kil. de Fălticeni. Aci e acum reşedinţa subprefecturei plăşei. Se mărgineşte la E. cu com. Uideşti, la V. cu com. Fîntîna-Mare, la S. cu com. Boroaia şi la N. cu com. Şoldăneşti şi Preuteşti. Formată din satele: Ciumuleşti, Ioneasa, Negoteşti, Movileni, Mesteceni, Leucuşeşti-Softa, Leucuşeşti-Dumitriu, Ganea, Bărăşti şi Cămîrzani, cu reşedinţa în cel d'întîiu. Are o populaţie de 666 capi de familie, saŭ 2610 suflete, 1276 bărbaţi şi 1334 femei, din carî 54 izraeliţi. Contribuabilî sunt 735. Are cincî biericî, deservite de 2 preoţi şi 7 cîntăreţi; 2 şcoale rurale mixte, frecuentate de 71 elevi.

Budgetul comunei, pe anul 1892—1893, are la venituri 7090 leî şi la cheltuelî 7072 leî, iar al drumurilor 1458 leî venit şi 1182 leî la cheltuelî.

Vite sunt: 303 caî, 512 boî, 572 vacî, 2400 oî, 544 porcî şi 4 bivolî. Pe Şomuzul-Băeî sunt 4 morişte.

Altitudinea comunei de la nivelul mării variază între 335—345 m. E udată de Moldova şi de pîraiele: Mediasca, Movileni, Tătărani, Cucoşeni, al-Stîneî, Găvanul, al-Focşeî, Horaiţa, Brudul şi Calna.

Suprafaţa teritoriului comunei e de 3154 fălcî şi 50 prăjinî, din carî 425 pădure, 1262 cultivabile, 276 fînaţ şi restul nefolositor. Improprietăriţi la 1864 sunt 110 fruntaşi, 211 pălmaşi şi 178 codaşi, stăpînind 996 fălcî şi 68 prăjinî.

Ciumuleşti-Ganea, saŭ **Ciumuleşti-Mîrza**, *sat*, pe moşia şi în com. cu acelaşi nume, jud. Suceava. Aşezat pe văile şi coastele a treî dealurî: Severinul, al Cireşului şi Gorbăneşti. Are 91 case, populate cu 103 capi de familie, saŭ 342 suflete, 166 bărbaţi şi 176 femeî. Sunt 123 contribuabilî. Vatra satului ocupă suprafaţa de 13 fălcî şi 65 prăjinî. Moşia e proprietatea d-luî Emanoil Morţun, cumpărată de la Zoiţa Ganea. E în întindere de 171 fălcî, din carî loc de cultură 90 fălcî, 12 fălcî fînaţ, una pădure şi 68 nefolositor. Impropriet. la 1864 sunt: un fruntaş, 90 pălmaşi şi 11 codaşi, stăpînind 221 fălcî şi 61 prj.

Are o biserică, cu hramul Schimbarea-la-Faţă, zidită de fraţii Ioniţă şi Mateî Ganea, la 1790 şi care arzînd, în 1871, cu toate odoarele, distrugîndu-se şi inscriipţiile, a fost restaurată la 1871, mai mult cu cheltueala fostului proprietar, Al. Agioglu. E deservită de un preot şi doî cîntăreţi şi împroprietărită cu 8 fălcî şi 40 prăjinî.

Este o şcoală rurală mixtă, cu un învăţător, plătit de stat, înfiinţată la 1868 şi frecuentată de 38 elevi, din numărul de 121 copiî în vîrstă de şcoală.

Drumurî principale sunt: la Fălticeni (16 kil.), la Negoteşti (18 kil.), la Drăguşeni (13 kil.).

La 1803 «Ciumuleşti, a cluceruluî Ioniţă Ganea, aveaŭ 38 liuzî, plătind bir 608 leî pe an, fiind şi 3 liuzî de ceî fără bir. La aceştia se adăugeaŭ «breslaşiî ot tam», 7 liuzî cu 72 leî pe an.»

Ciunca, *deal*, situat la N.-E. comunei Topeşti, plaiul Vulcan, jud. Gorj. Are o suprafaţă de 40 hect. Este parte stîncos şi rîpos, iar parte cultivabil.

Ciunca, *deal*, pe teritoriul satului Brăeşti, com. Brăeşti, pl. Cîrligătura, judeţul Iaşi, aproape de dealul şi satul Buda.

Ciunca, *pîrîŭ*, (Vezî Corbîea, pîrâŭ, com. Brăeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi).

Ciunciuleşti, *cătun*, în judeţul Mehedinţi, plasa Văile; ţine de com. rur. Horăşti.

Ciunga, *movilă*, în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, pe cîmpul Bărăganuluî. Această movilă formează punctul de întîlnire al maî multor moşiî.

Ciunga, *pădure* a statuluî, în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, comuna Hagieni; formează trup de 180 hect. cu pădurea Cotul-Mieluluî; e compusă din stejar şi salcie.

Ciunga-Mare, *movilă*, în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, comuna Hagieni.

Ciunga-Mică, *movilă*, în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, comuna Hagieni.

Ciungarilor (Dealul-), *deal*, la V. de comuna rurală Poinărei, plaiul Nucşoara, situat între judeţul Muscel şi judeţul Argeş.

Ciungălanuluî (Pădurea-), *pădure*, în judeţul Buzăŭ, comuna Gura-Sărăţiî, cătr. Atîrnaţi. Are 13 hect. pe moşia Bengeasca.

Ciungetul, *sat*, face parte din comuna rurală Mălaia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Este situată pe rîul Latoriţa la 58 kil. de com. Olăneşti, reşedinţa plaiuluî. Are o populaţie de 119 locuitorî (60 bărbaţi şi 59 femeî). Ca populaţie şcolară are 7 copiî (4 băeţi şi 3 fete). E la distanţă de 8 kil. de cătr. Mălaia unde e şcoala.

Aci e o biserică clădită de moşnenî.

www.dacoromanica.ro

Ciungetul, *loc de fînețe*, com. Bunești, plasa Ocolul, județul Vîlcea.

Ciungetul, *pîrîiaș*, jud. Bacău, pl. Trotușul, comuna Doftana. Ese din muntele Băsaca și se varsă d'a stînga pîr. Doftana.

Ciungi, *izvor* de ape minerale, jud. Neamțu, situat în Pădurea-Văraticului, lîngă localitatea cu același nume. Apa ce conține e feruginoasă, destul de concentrată, prin faptul că pietrele dimprejur sunt acoperite de un strat gros de sesquioxid de fier.

Ciungi, *locuință izolată*, în com. Filiorul, pl. de-Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, la locul numit Poiana-Țigăncei, în vecinătatea munteluĭ cu același nume.

Aicĭ este ocolul vitelor mănăstireĭ Văratic; o curte, cîte-va chiliĭ, hambare, toate în mijlocul uneĭ cîmpiĭ, bogată în fînețe.

Ciungi. (Vezĭ Bicazul, județul Neamțu).

Ciungi, *șir de dealurĭ*, plasa Tazlăul-d.-j., județul Bacău, care începe în vîrful Ciungiĭ, din com. Tîrgul-Valea-Rea, străbate com. Drăgugești, urmînd malul stîng al Tazlăuluĭ-Mare, pănă în hotarul com. Brătila. Prezintă și piscurile: Măgura, Boțul, Bourul, Peștera și Loghinul.

Ciungi, *vîrf de deal*, jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Tîrgul-Valea-Rea.

Ciungi, *deal*, în județul Neamțu, com. Mastacăul, plasa Bistrița. Se află situat în prelungirea dealuluĭ numit Codrul-Neaguluĭ.

Ciungi, *munte*, spre V. de mănăstirea Văratecul, în comuna Filiorul, plasa de Sus-Mijlocul, județul Neamțu. Suișul său este anevoios. De pe vîrful său se desfășoară privirilor de o parte cîmpia bogată a Moldoveĭ, șesul întins dintre rîul Bistrița și apa Moldoveĭ, pănă dincolo de satul Cristești, pănă la Dealul-Păscanilor, de altă parte pănă la dealul ce apără vederea orașuluĭ Piatra, muntele Cozla; către V., creștetul uriaș și rîpos al Ciahlăuluĭ, mărginește vederile maĭ departe.

Ciungi, *munte*, între com. Broșteni și Dorna, jud. Suceava.

Ciungi, *pădure*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., din comuna Bărsănești.

Ciungi, *pîrîu*, în județul Suceava, comuna Sasca, tributar al Sasceĭ-Marĭ.

Ciungiĭ-luĭ-Marcu, *munte*, în județul Suceava, com. Mălini.

Ciungilor (Dealul-), *munte*, între comuna Sasca și Mălini, jud. Suceava, acoperit de padure de brad.

Ciungilor (Valea-), *pîrîu*, jud. Bacău, plasa Munteluĭ, de pe teritoriul comuneĭ Comănești; se scurge d'a stînga Trotușuluĭ.

Ciungilor (Valea-), *vale*, pe teritoriul comuneĭ Cudalbi, pl. Zimbrul, județul Covurluiu, între Cudalbi și comuna Măcișeni, cu direcție spre E., către com. Mînjina.

Ciungitura, *munte*, în județul Suceava, com. Dorna.

Ciungiul, *deal*, în com. rur. Gogoși, plasa Blahnița, județul Mehedinți.

Ciungul, *despărțire* a *comuneĭ* Dăbuleni, județul Romanați, în spre V. E despărțit de Dăbuleni prin un pod al șoseleĭ Corabia-Bechet. Are 2 morĭ pe apă. (Vezĭ Dăbuleni).

Ciungului (Lacul-), *lac*, la Nordul comuneĭ Măgureni, județul Teleorman.

Ciungului (Muchea-), *culme*, a coasteĭ Bărăganuluĭ, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, teritoriul comuneĭ Bordușeani.

Ciunta, *deal*, începe din marginea de S. a satuluĭ Lipovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, și se termină la satul Deleni, după ce se leagă cu Dealul-Făgădăuluĭ.

Ciunta, *pămînt arabil*, pe teritoriul comuneĭ Buciumeni, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ.

Ciunteĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Roșia, spre S.-E. de comună, ramificație din Dealul-Bătrîn. Aparține comuneĭ Teișani; începe din matca Roșieĭ și se termină în comună, în Valea-Ciunteĭ. Acest deal este acoperit de viĭ, pruni și pădure.

Ciupa. (V. Lagărul, județul Argeș).

Ciupa, *pîrîu*, udă partea de E. a comuneĭ Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea; se varsă în rîul Luncavățul.

Ciupa-luĭ-Mavrodolu, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, căt. com. Pătroaia.

Ciupa-Mănciulescu, *sat*, jude-

www.dacoromanica.ro

ţul Dîmboviţa, pl. Cobia, cătunul com. Pătroaia.

Ciupagea, saŭ **Popeşti-Ciupagea**, *cătun*, pendinte de com. Ueşti-Goleasca, plasa Neajlovul, jud. Vlaşca. E situat pe Valea-Drîmbovniculuĭ. (V. com. Ueşti-Goleasca).

Ciupagul, *sat.* (V. Humele, jud. Argeş).

Ciupagul, *moşie.* (V. Bălteni, judeţul Argeş).

Ciupagul, *moşie*, jud. Argeş, pl. Cotmeana, com. Ungheni-Colţi, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă pendinte de mănăstirea Colţea din Bucureşti. Are o întindere de 834 pog., din carĭ 48 pog. pădure, producînd o arendă de 4850 leĭ.

Ciupăgioaia, *mahala*, în judeţul Mehedinţi, pl. Dumbrava; ţine de com. rur. Greci.

Ciupelniţa, *com. rur.*, plasa Cîmpul, jud. Prahova. In vechime a fost reşedinţa plăşeĭ.

Este situată pe valea rîuluĭ Vîtnăul, la 21 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 5 kil. de a plăşeĭ.

Se compune din două cătune: Ciupelniţa şi Trestienĭ. Are o populaţie de 167 capĭ de familie, saŭ 693 suflete (357 bărbaţĭ şi 336 femei), din carĭ 6 familiĭ de Ţiganĭ. Sunt 129 contribuabilĭ şi 131 case de locuit.

In comună sunt 2 bisericĭ: una în cătunul Trestieni, făcută de zid de familia G. Sterin; a doua în cătunul Ciupelniţa, de lemn, reparată de Mihail Ciupelniţeanu. Ambele bisericĭ aŭ hramul Adormirea, şi sunt deservite de 2 preoţĭ.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864. Eĭ aŭ: 30 caĭ, 34 epe, 174 vacĭ, 8 bivolĭ, 218 boĭ, 404 oĭ şi 238 porcĭ.

Pe apa Vîtnăul, în raionul comuneĭ, este o moară de măcinat.

Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 81, din carĭ 14 urmează şcoala din com. Cornurile. Ştiŭ carte 26 bărbaţĭ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 1400 hect.

Sunt 130 stupĭ cu albine.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Venitul com. este de 2350 leĭ anual.

Ciupelniţa, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Aci e reşedinţa comuneĭ.

Ciuperca, *sat*, în jud. şi plasa Tutova, com. Tuleşti, spre S.-E. de satul Tuleşti. Are o populaţie de 84 locuitorĭ, carĭ locuesc în 22 case. Ştiŭ carte 4 persoane.

Ciuperca, *privaL*, jud. Brăila, ce începe din Dunăre şi dă în iezerul Botea.

Ciupercari, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Grădiştea, cătun. com. Domniţa, aşezat în partea de V. a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, la 3 ½ kil. spre V. de cătun. de reşedinţă Domniţa. Are o întindere cam de 50 hect., cu o populaţie de 55 familiĭ, saŭ 189 locuitorĭ, din carĭ 90 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 45 persoane.

Ciuperceanca, *moşie*, în plasa Tîrguluĭ, jud. Teleorman, care, împreună cu moşia Cotorga, face parte din domeniul Văleni, din jud. Olt, proprietatea d-luĭ Constantin Colibăşanul. Are o întindere de 500 hect.

Ciuperceni, *com. rur.*, în judeţul Dolj, plasa Cîmpul, situată în stînga Dunăreĭ, cam la 1 kil. depărtare, socotind din marginea de V. a comuneĭ, în faţa satuluĭ Novesălţul, din Bulgaria. Este despărţită de Dunăre prin balta Ciuperceni şi prin fineţele locuitorilor ciupercenĭ. Se află la 9 kil. spre S.-V. de Craiova şi la 9 kil. spre S.-V. de Calafat.

Se învecineşte la N. cu comuna Calafat, la S. cu Dunărea, la E. cu comunele: Desa, Smîrdan şi Poiana, iar la V. tot cu Dunărea. Limita linieĭ de N. începe de la V., din Dunăre, merge în direcţia de V.-E., despărţind pămîntul delimitat locuitorilor ciupercenĭ în 1864 şi loturile locuitorilor din Ciuperceni-Noĭ, de moşia Calafat şi urmează această direcţiune pănă la proprietatea bisericeĭ din comuna Smîrdan, de unde ia direcţiunea N.-S. pănă la proprietatea şcoaleĭ din comuna Smîrdan; de acolo apucă spre E.-V. pănă la movila de hotar din colţul de N.-V. al comuneĭ Smîrdan. De la această movilă ia direcţiunea N.-S. pănă la movila de hotărnicie Bistriceanca, colţul de S.-V. al comuneĭ Smîrdan; de la movila Bistriceanca ia direcţiunea de la V. spre E. pănă la movila de hotărnicie Fîntîna-Agieĭ în colţul de S.-E. al comuneĭ Smîrdan; de la movila Fîntîna-Agieĭ merge de la S. spre N. pănă la movila de hotărnicie de la V. de Grindul-luĭ-Tutun, colţul de N.-E. al comuneĭ Smîrdan. De la movila aceasta, merge puţin spre V., apoĭ spre N. pănă la altă movilă de hotărnicie, formînd hotarul despărţitor între loturile

www.dacoromanica.ro

locuitorilor din Ciuperceni-Noĭ şi între pămîntul delimitat locuitorilor din com. Smîrdan. De la această din urmă movilă urmează direcţiunea de la S. spre N., pănă la movila care vine în linie de la V. spre E. cu Fîntîna-de-Piatră, din delimitarea locuitorilor călăfăteni; de la movila Fîntîna-de-Piatră, ia direcţiunea V. spre E. şi merge pe valea dintre nisipurile de la Grindul-luĭ Tutun şi nisipurile de pe Drăcila, pănă la movila de hotărnicie de la N. de Grindul-luĭ-Tutun, colţul de N.-E. al nisipurilor plantate de salcîmĭ pe moşia satuluĭ Ciuperceni, formînd hotarul despărţitor între delimitarea călăfătenilor, numită Drăcila şi între loturile locuitorilor din căt. Ciuperceni-Noĭ, apoĭ între Drăcila şi nisipurile plantate cu salcîmĭ, unde se termină limita de N. Limita linieĭ de E. începe de la movila despre N. de Grindul-luĭ-Tutun şi merge spre S. şi puţin spre V.-N. şi N.-E. formînd hotarul despărţitor între pămîntul delimitat locuitorilor din comuna Poiana şi între loturile locuitorilor din căt. Ciuperceni-Noĭ, între loturĭ şi pămîntul delimitat locuitorilor din comuna Desa, apoĭ între moşia statuluĭ Ciuperceni şi moşia Desa, trecînd pe lîngă fîntîna de la hotarul Poeneĭ pănă în Dunăre aproape şi puţin la E. de pichetul 39. Are ca limită liniile de S. şi cea de V. formate din cursul Dunăreĭ, care formează hotarul despărţitor între Romînia şi Bulgaria. Cursul Dunăreĭ începe de la limita de N. şi curge în direcţiunea de N. şi N.-E. spre S. şi S.-V. pănă în dreptul pichetuluĭ 33, Schela-Vechie, de unde ia direcţiunea N. spre S., pănă la pichetul 35, Bogdan; de la acest punct, pănă la pichetul 37, Rîiosul, curge iarăşĭ în direcţiunea N. şi N.-E. spre S. şi S.-V.; de la pichetul 36, Rîiosul, pănă la pichetul 37, Canapa, curge în direcţiunea N.-V. spre S.-E.; astfel, de la pichetul 35, Bogdan, pănă la pichetul 37, Canapa, cursul Dunăreĭ înfăţişează un mare arc, aruncîndu-se spre S.-V. către Bulgaria şi cu deschizătura arculuĭ spre N.-E. către Romînia.

Din dreptul pichetuluĭ Canapa, Dunărea ia direcţiunea de la V. către E. şi curge în direcţiune, pănă trece de hotarul între Ciuperceni şi Desa, formînd în cursul său ostroavele: Schela-Vechie, Bogdan şi Canapa, în dreptul teritoriuluĭ comuneĭ Ciuperceni.

Satele şi localităţile de a lungul Dunăreĭ, pe malul său drept, în faţa localităţilor romîne sunt: Tatîrgicul şi Novesalţul, aproape în faţa comuneĭ Ciuperceni; Hanul şi Nazir-Mala, aproape în faţa pichetuluĭ romînesc (şi a măgurieĭ) Bogdan; Idegliţa şi Gloniţa, în faţa pichetuluĭ romînesc Rîiosul; Botova, în faţa pichetuluĭ romînesc Canapa; oraşelul Arcer şi satul Slivia, în faţa pichetuluĭ romînesc Arcer.

Terenul n'are alte accidente naturale de cît cîte-va movile, numite de locuitorĭ măgurĭ sau grindurĭ, între carĭ maĭ însemnate sunt, începînd cu cele maĭ apropiate de comună: Măgura-Oprineĭ, cu înalţimea aproximativă de 8 m. în direcţiunea S.-V. de comună şi Măgura-Mare, cu înălţimea aproximativă de 9 m. la N.-V.; Grindurile din faţa pichetuluĭ Schela-Vechie, înălţime aproximativa de 9 m., la N.-V.; Grindurile Ghidicelului, de 13 m., spre N.-E.; Grindul-Mare, înălţime aproximativă de 12 m., la S.; Măgura-Bogdan, în înălţime de 10 m., spre S. şi S.-V.; Grindul-Chesmiĭ, cu înălţimea aproximativă de 10 m., la S.; Măgura-Gheşiĭ, înălţime aproximativă 12 m., la S. şi S.-E.; Măgura-Viilor, înălţime aproximativă de 12 m., spre S.-E.; Măgura-Inşiratelor, înălţime aproximativă de 12 m., spre S.-E.; Măgura-luĭ-Minciună, înălţime aproximativă de 8 m., spre S. şi S.-E. Măgura-Radeĭ, înălţime aproximativă de 10 m. spre S.-E.; Măgura-Murtiĭ, înălţimea proxim. de 13 m., spre S. şi S.-E.; Grindul-Tinoaseĭ, înălţime aproximativă de 10 m., spre S.; Grindurile-Arceruluĭ, între care cel maĭ înalt are 18 m., spre S.-E.; Grindurile-Golniceanuluĭ, între care cel maĭ înalt are 18 m. aproximativ, spre S.; şi Grindul-luĭ-Tutun, în înălţime aproximativă de 13 m., spre E.

Direcţiunea este socotită de la cătunul de reşedinţă Ciuperceni.

Măgura-Mare, Grindurile din faţa pichetuluĭ Schela-Vechie şi Grindurile Ghidicelului se află pe teritoriul cătunuluĭ de reşedinţă Ciuperceni, Grindul-luĭ-Tutun se află pe teritoriul vîndut în loturĭ locuitorilor din cătunul Ciuperceni-Noĭ. Toate cele-l'alte se află pe moşia statuluĭ Ciuperceni.

Terenul fiind şes, se află maĭ multe bălţĭ formate din revărsările Dunăreĭ, între carĭ maĭ însemnate sunt: Balta satuluĭ Ciuperceni, spre E. de comună, cu o întindere aproximativă de 150 hect; începe la jumătatea căeĭ între Calafat şi Ciuperceni şi se scurge în Dunăre; Lacul-Şchiopuluĭ spre S.-E. de com., în întindere aproximativă de 420 m. p.; Lacul-cu-Salcie spre S. de com., în întindere aproximativă de 2 hect.; Lacul-Gogoneţ, spre S. de Lacul-cu-Salcia, în întindere aproximativă de 50 ariĭ; Lacul-Sărat spre S. de Lacul Gogoneţ, în în-

www.dacoromanica.ro

tindere aproximativă 3 1/2 hect.; Balta-Paşii, spre S.-V. de Lacul-Sărat, formată din mai multe bălţi, cu întindere aproximativă în total de 20 hect.; Lunga, la S. de Balta-Paşii, în întindere aproximativă de 15 hect., se scurge în Dunăre, numai cînd sunt apele mari (vărsate); Mancinița la S. şi S.-E. de comună şi spre E. de Lunga, cu întindere aproximativă de 250 hect., cînd sunt apele vărsate, comunică cu Lunga şi prin aceasta, cu Dunărea. De Mancinița ţin: Lacul-lui-Guţă spre V. de Mancinița, Balta-Oproaica spre N.-E. şi E. de Mancinița, Lacul-lui-Dumitru-Stoian şi Lacul-Enei spre S. şi alte vărsături, cu întindere aproximativă în total de 90 hect.; Balta-Rotundei spre E. de cät. Ciuperceni-Noi, întindere aproximativă 10 hect.; Balta-Radei, spre Sud-Est de Mancinița, în întindere aproximativă de 40 hect. De Balta-Radei ţin o mulţime de vărsături, cu întindere aproximativă de 80 hect. excluziv Balta-Radei; Buicliul, spre S. şi S.-V. de Mancinița, în întindere aproximativă de 20 hect.; Agia, spre S. de Buicliul, în întindere aproximativă de 15 hect. comunică cu Buicliul; Murta spre E. de Agia, în întindere aproximativă de 15 hect. Rîiosul, spre E. şi spre N. de pichetul Rîiosul, în întindere aproximat. de 15 hect., se scurge în Dunăre. De Rîiosul ţin: Strîmba şi alte vărsături, cu întindere aproximativă de 10 hectare; Idegla, spre S. de comună, în întindere aproximativă de 80 hectare, se scurge în Dunăre, prin Rîiosul. De Idegla ţin: Topilele-Mari şi Topilele-Mici, la N.-E. de Idegla, cu întindere aproximativă de 20 hect.; Tinoasa, la E. de Idegla, în întindere aproximativă de 80 hect., comunică cu Idegla; Ovesele spre E. de Tinoasa, în întindere aproximativă de 80 hect., comunică cu Tinoasa, numai cînd sunt apele vărsate; Lungulița, spre S.-S.-E. de Tinoasa, în întindere aproximativă de 34 hect.; Balta-Arcerului spre S. de Lungulița, în întindere aproximat. de 210 hect., începe la pichetul Canapa şi se scurge în Dunăre între pichetele Dervent şi Arcer. De balta Arcer ţin multe vărsături: Canapa şi altele, cu întindere aproximativă în total de 70 hect.; Lacul-Gloniceanul, lîngă Grindul-Gloniceanul, în întindere aproximativă de 10 hect., scurgere n'are, însă cînd sunt apele vărsate, comunică cu Rîiosul şi prin acesta cu Dunărea.

Balta Ciuperceni se află în delimitarea locuitorilor din cät. de reşedinţă Ciuperceni; Lacul-Şchiopului şi Balta-Rotundei, se află în locurile Ciuperceni-Noi; iar toate cele-l'alte se află pe moşia statului, Ciuperceni.

Conacul moşiei e un loc izolat spre S.-E. de comună şi la o depărtare cam de vre-o 11 kilometri.

Izlazuri sunt: Izlazul cătunului Ciuperceni-Noi şi izlazul de pe moşia statului, Ciuperceni.

Poene se află printre salcîmii plantaţi pe nisipurile din moşia statului Ciuperceni, însă nu aŭ numele deosebite.

In această comună se găsesc cîte-va cruci: Crucea de la biserica ridicată în anul 1879, cînd a fost angină în sat. Crucea din marginea satului spre N. lîngă şoseaua comunală vecinală Ciuperceni-Smîrdan, ridicată tot în anul 1879. Crucea lui Mocofan, lîngă şoseaua comunală vecinală Ciuperceni-Calafat. Crucile (două) lui M. Cîrjaliul în Grindul-Ghidicelului. Crucea-Mologului, lîngă drumul Viilor-Pechii, Crucea-Rîiosului, Crucile-Ghinciĭ (două), pe o înălţime, între Agia şi Buicliul.

Comuna este udată de fluviul Dunărea, care formează limita sa de V. şi de S.

In această comună aflîndu-se cîmpii întinse şi acoperite de păşuni şi finețe îmbelşugate, mai ales în vechime, Romînii de la Carpaţi coboară cu vitele, oile şi caii lor, şi vin de petrec iarna aci, unde găsesc în abundenţă finețe şi păşune pentru vite. Poate mai mulţi crescători de vite, din satul Ciuperceni, din judeţul Gorj, venind cu vitele la ernat şi stabilindu-se pe aceste locuri pe timpul întemeierei acestei comune, mica lor colonie s'a numit Ciuperceni, după numele satului de origine; cu timpul numărul locuitorilor crescînd, satul a devenit comuna cu numele de Ciuperceni.

Pe timpul războaelor dintre Ruşi şi Turci (1828, 1853, etc.), locuitorii comunei aŭ fost siliţi de către Turci să părăsească comuna şi să treacă în satele vecine ale Vidinului, unde eraŭ ţinuţi până după încheerea păcei, cînd slobozîndu-i, veneaŭ iarăşi la vetrele lor şi populaŭ din noŭ comuna.

In cătunul de reşedinţă se află o silişte numită Siliştea-Bătrînă, spre S. şi S.-V. de com.

Tot în cătunul de reşedinţă se află o măgură, care de la 1798 s'a numit Măgura-Oprinei şi a cărei legendă este încă neuitată de locuitorii comunei.

Metereze (întăriturĭ de pămînt) vechi sunt: Meterezul de lîngă şoseaua Ciuperceni-Smîrdanul, spre N. meterezul Măgura-Mare. Meterezul de lîngă şoseaua Ciuperceni-Calafat, în limita munteluĭ Bălanul. Meterezul din faţa pichetului Schela-Vechie. Meterezul Măgura-Oprinei şi Meterezul Bogdanul.

www.dacoromanica.ro

In războiul Romîno-Ruso-Turc de la 1877—1878, bateriile de la Ciuperceni, Schela-Vechie, Măgura-Mare, Măgura-Oprineĭ, Bogdanul și Rîiosul, aŭ luat parte la bombardarea Vidinuluĭ și asupra vapoarelor turcești.

Cătunele carĭ compun comuna sunt: Ciuperceni care este cătunul de reședință și cătunul Ciuperceni-Noĭ, situată spre S.-E. de precedentul pe un loc puțin mai înalt de cît cătunul de reședință. Intre aceste 2 cătune, distanța este de 6 kil. Altădată comuna s'a compus din cătunul de reședință Ciuperceni și din Smîrdanul; azĭ, com. cu reședință, s'a deosebit.

In cătunul de reședință se află biserica Sf. Gheorghe, fondată de locuitoriĭ comuneĭ. E începută la 1852 și terminată în 1856. In tinda bisericeĭ se află inscripția: «Această sfîntă și dumnezeiască biserică s'a zidit și s'a isprăvit și s'a zugrăvit cu cheltuiala locuitorilor satuluĭ Ciuperceni și a sfinteĭ mănăstirĭ Horez și cu facerea de bine și ajutor de Gheorghe Coandă și cu alegerea și îndemnarea maĭ mult de G. Despa în anul 1856, Februarie 28. Zugrav H. Dimitriu.»

Un preot și un cîntăreț oficiază la această biserică.

Două școlĭ sunt în comuna Ciuperceni.

O școală mixtă în cătunul de reședință, ce funcționează din 1840.

A doua școală mixtă în căt. Ciuperceni-Noĭ ce funcționează din 1892.

Totalul locuitorilor în comună este de 3152, din carĭ bărbațĭ 1597 și femeĭ 1555. Din aceștia sunt 300 împămînteniți după legea rurală din 1864, iar după legea din 1879 sunt 6 însurățeĭ.

In Ciuperceni sunt 298 case și 68 bordee; iar în Ciuperceni-Noĭ, 215 case și 93 bordee.

Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 14170 hect., adică: pămînt arabil 6629 hect., fîneață 2121 hect., izlaz 1926 hect., teren sterp 358 hect., pădure 1769 hect., bălțĭ 1206 hect.

Moșia statuluĭ Ciuperceni se numea maĭ înainte Cibrul și Căluiul. Are o suprafață de 3008 hect., și un venit de 112800 leĭ; din această moșie a statuluĭ s'a vîndut în loturĭ 2668 hect., în anul 1890. Se seamănă pe ea grîŭ, porumb, secară, orz, rapiță, meiŭ, linte, fasole, cînepă și pepenĭ.

Fînețele aŭ întindere de 116 hect. și se întind pe teritoriul delimitat locuitorilor Ciuperceni, în 1864; iar 2005 hect. se găsesc pe moșia statuluĭ, Ciuperceni; 225 hect. viĭ aparțin locuitorilor, se găsesc pe teritoriul delimitat lor în 1864; produce vin roșu de bună calitate; 25 hect. viĭ, aparțin statuluĭ, ele se găsesc pe moșia statuluĭ Ciuperceni.

Păduriĭ de salcîmĭ sunt pe o suprafață de 1603 hect.; păduriĭ de sălciĭ pe o suprafață de 166 hect. Sunt situate pe moșia statuluĭ Ciuperceni și aparțin statuluĭ. Sunt compuse din salcîmĭ, sălcĭ, plopĭ, duzĭ, stejarĭ, ulmĭ și puținĭ pinĭ. Predomină însă salcia și salcîmul. Pădurile de sălciĭ, plopĭ, etc., sunt amenajate, iar cele de salcîmĭ nu.

In comună sunt 20 de meseriași, 1 cizmar, 1 strungar, 1 cojocar, 1 brutar, 2 butnarĭ (dogarĭ), 7 dulgherĭ și 7 fierarĭ (Țigani); toțĭ sunt în cătunul de reședință.

In comună sunt 21 de comercianțĭ, dintre carĭ 4 băcanĭ și 4 cîrciumarĭ, la cele opt cîrciumĭ din cătunul Ciuperceni; 3 băcanĭ și treĭ cîrciumarĭ, la cele treĭ cîrciumĭ și la cele treĭ băcăniĭ din căt. Ciuperceni-Noĭ. Locuitoriĭ își desfac productele în orașul Calafat.

Locuitoriĭ se duc și la bîlciurĭ, la Poiana în ziua de 25 Martie, la Rusaliĭ, în ziua de 15 August, unde vînd lînă, vite și pepenĭ. Comuna are zi de tîrg în Calafat, odată pe săptămînă, anume Sîmbăta.

Comuna este străbătută de: șoseaua comunală vecinală Ciuperceni-Calafat, în întindere de 6 kil., trece în apropiere la E., de balta Ciuperceni și de Dunăre. Șoseaua comunală vecinală Ciuperceni-Smîrdanul în întindere de 5 kil. trece pe lîngă viile locuitorilor, printre Grindurile-Ghidicelului și pe lîngă Fîntîna-de-la-lotul-luĭ-Tunăreanu calea naturală Ciuperceni-Ciuperceni-Noĭ 6 kil., apoĭ de la Ciuperceni-Noĭ la Conacul-Moșieĭ, 5 kil. aproximativ. De la conac se maĭ prelungește încă spre S. calea naturală de la Ciuperceni la Arcerul-Balta-Arcerul și locul de scurgere al bălțiĭ numit Gîrla-Arcerului, trece pe lîngă: Viea statuluĭ Lacul-cu-Salcia, Lacul-Gogonețul și Lacul-Sărat; la S. de Lacul-Sărat această cale se ramifică în treĭ: una trece pe lîngă Lunga și prin Idegla și Tinoasa (Privlacul-Barbului); a doua, cea principală, trece pe lîngă (spre V. de Buicliul) Agia, pe lîngă (spre E.) Tinoasa și Lungulița; a treia trece pe lîngă (spre V.) Mancinița, (spre E.) Buicliul, Agia (spre N. și spre E.), Oveasă și duc cîte trele la Arcerul. Calea naturală de la Ciuperceni la Prundul-Arcerului trece pe lîngă: (spre E.), Balta-Ciuperceni, Dunăre și Bogdanul, la N. de Bodganul această

www.dacoromanica.ro

cale se ramifică în două: una merge tot pe lîngă Dunăre, a doua merge mai spre E. și trece pe la Rîiosul, pe lîngă E. de Lacul-Gloniceanu și se întîlnesc amîndouă la pichetul Canapa și de aci, împreună, merg în Prundul-Arceruluĭ.

Intinderea este de 27 kil. aproximativ; iar calea Ciuperceni-Arcerul, 25 kil. aproximativ. Calea naturală Ciuperceni-Noĭ-Smîrdanul, în întindere aproximativă de 2 kil.

Veniturile pe exercițiul 1893—94 aŭ fost de leĭ 5719, banĭ 82; cheltuelile aŭ fost de leĭ 5691, banĭ 95.

Vite cornute sunt 425, oĭ 214, caĭ 128, porcĭ 86.

Ciuperceni, *com. rur.*, în partea de S. a com. Pîrîul, din plasa Ocolul, jud. Gorj, compusă din mahalalele: Fometești, Priporul, Vălceaua și Didilești, formînd o singură comună. Are o suprafață de 1140 hect., din carĭ 600 hect. pădure, 280 hect. arabile, 90 hect. izlaz, 161 hect. fînețe și 9 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 309 familiĭ, din carĭ 5 fam. de Țigani, cu 1594 suflete. Sunt 195 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 80 pluguri, 85 care cu boĭ, 7 căruțe cu caĭ. Sunt 20 de stupĭ.

Vite: 1624 vite marĭ cornute, 101 caĭ, 475 oĭ, 47 capre și 729 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ este la venitur de leĭ 903 și la cheltuelĭ de leĭ 896, banĭ 66.

Cursurile de apă ce udă comuna sunt: rîul Tismana și pîrîul Peșteana.

Prin comună trece șoseaua comunală ce vine de la N., din comuna Pîrîul, și se leagă spre S. cu șoseaua județeană Tîrgul-Jiŭ-Severin.

Comuna are: 2 morĭ pe apă, 45 puțurĭ și 12 fîntînĭ.

Are o școală, fondată la anul 1858, frecuentată de 44 elevĭ, din 47 înscrișĭ; 2 bisericĭ de lemn, deservite de 3 preoțĭ și 6 cîntărețĭ.

Ciuperceni, *cătun*, face parte din comuna Poenari, jud. Gorj, la N. comuneĭ Sîrbești, pe valea Oltețuluĭ. Are o suprafață de 1770 hect., cu o populație de 35 familiĭ, saŭ 184 suflete, din carĭ 25 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguri, 17 care cu boĭ și 2 căruțe cu caĭ.

Vite: 194 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 248 oĭ, 63 capre și 28 rîmătorĭ. Sunt 16 stupĭ.

Este udat de rîul Olteț.

Comunicația se face pe șoseaua județeană T.-Jiŭ-Vîlcea.

Cât. are: o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 4 morĭ de apă; 4 pive; 8 fîntînĭ; 1 cîrciumă.

Ciuperceni, *sat*, jud. Dolj, plasa Cîmpul, com. Cîmpul.

Ciuperceni, *cătun*, în județul Teleorman, plasa Călmățuiul, pendinte de com. Flămînda. Are o populațiune de 354 suflete, din carĭ 83 contribuabilĭ.

Ciuperceni este sat vechiŭ; făcea parte din jud. Olt. Dionisie Fotino, reproducînd punctele de hotar ale țărĭ, fixate în urma păcĭ de la 1741, arată că aci hotarul urma pe măgură, printre viile Ciupercenilor, dintre carĭ jumătate rămîneaŭ la Culă (raiaua Turnuluĭ), jumătate în Țara-Romînească.

Pe la marginea acestuĭ cătun trece Drumul-luĭ-Traian, venind despre com. Flămînda și îndreptîndu-se pe deal, de unde se pierde, pană la com. Putineiul, unde reapare.

Ciuperceni, *cătun*. (V. Butească-d.-j., plasa Glavaciocul, județul Vlașca).

Ciuperceni, *mahala*, în com. rur. Padina-Mică, plasa Dumbrava, jud. Mehedinți.

Ciuperceni, *moșie* a statuluĭ, jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, comuna Ciuperceni, arendată de la 1889 la 1894, cu 165100 l. anual. Suprafața moșieĭ este de 10460 hect.

Ciupești, fost *sat*, pe dealul cu acelașĭ nume, jud. Suceava.

Ciupești, *deal* cultivabil, în com. Stoiniceni, jud. Suceava.

Ciupești, *afluent* al pîrîuluĭ Bahna, com. Stolniceni, jud. Suceava.

Ciupitoaeĭ (Grindul-), *loc ridicat*, deasupra stufuluĭ înconjurător, în plasa Măcin, județul Tulcea, pe teritoriul com. Văcăreni, și pe al cât. săŭ Gărvan. Este situat în partea nordică a plășeĭ și cea a comuneĭ; începe de pe malul stîng al Gîrleĭ-Marĭ, se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune de la S.-V. spre N.-E.; comunică cu Grindul-Pisiceĭ, cu care se confundă. Are o formă lunguiață. Este presărat cu cîte-va micĭ lacurĭ și udat la V. de Gîrla Lățimeĭ și Gîrla-Mare, la E. de Gîrla-Luncaviței. Pe la E. de el trece drumul vecinal Luncavița-Pisica. Are o întindere cam de 80 hect. Este înconjurat de treĭ părțĭ cu stuf și nu este productiv.

Ciupuria, *cătun*, al com. Popînzălești, plasa Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați. E situat la N. de satul Popînzălești, pe malul drept al rîuluĭ Tesluiul, pe un teren cu o altitudine de 180 m.

www.dacoromanica.ro

d'asupra nivelului mării. E departe de Balș de 7 kil. și de Caracal de 28 kil. Are o populație de 60 familiĭ, saŭ 200 locuitorĭ. In Cimpuria este o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1837), deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Ciura (Lespezeanca), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Amarul, căt. Miroși, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București. Are 420 hect., din carĭ 180 arabile, 50 fîneață, 150 izlaz și restul sterp. Depindea de schitul Lespezile, din care cauză e cunoscută sub numele de Lespezeanca.

Ciurari, *com. rur.*, în pl. Tîrgului, jud. Teleorman. Se învecinește la E. cu com. Gărdești, din plasa Teleorman, la V. cu com. Drăgșănei, la N. cu com. Zîmbreasca din pl. Teleormanului și la S. cu com. Săceni. Este situată pe ambele malurĭ ale văeĭ Tinoasa.

Suprafața comuneĭ este de 900 hect., aparținînd mai toate locuitorilor moșneni. Numaĭ 5 locuitorĭ sunt împroprietăriți.

Populațiunea comuneĭ este de 1450 suflete, din carĭ 246 capĭ de familie; 193 contribuabilĭ.

Numărul vitelor din comună este de 4189 capete, din carĭ 764 vite marĭ cornute, 239 caĭ, 2850 oĭ, 30 capre și 306 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 2936, banĭ 8 la venitură și de leĭ 2394, banĭ 92 la cheltuelĭ.

Are o școală, frecuentată de 17 elevĭ; două bisericĭ, deservite de doĭ preoți și treĭ cîntăreți.

Căile de comunicațiune sunt: spre com. Ciolănești-din-Deal la N.; la com. Gărdești și la gara Beuca, prin șosele vecinale.

Distanța de la comună pănă la reședința județuluĭ este de 65 kil., pănă la Rosiori de 24 și pănă la Alexandria de 42 kil.

Ciurari, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, căt. com. Văcărești.

Ciurari, *sat*, pl. Oltenița, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Izvoarele. Este situat la E. de căt. Izvoarele, pe malul drept al rîuluĭ Argeș. Are 1 heleșteŭ.

Se întinde pe o suprafață de 869 hect., cu o populație de 643 locuitorĭ.

Statul are 477 hect., din carĭ cultivă prin arendașiĭ săĭ 401 hect. (62 izlaz și 14 vie), și locuitoriĭ aŭ 392 hect., din carĭ cultivă 345 hect. (25 sterpe și 22 vie). Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 300 și al celor micĭ de 385.

S'aŭ stabilit în sat 2 străinĭ.

Ciurarul (Coasta), *deal*, acoperit de tufiș și fînaț, în com. Dolhasca, jud. Suceava.

Ciurarul, *podiș*, pe teritoriul comuneĭ Lătăĭ, pl. Coșula, jud. Botoșani. Acest deal se prelungește și în com. Flămînzi, pl. Coșula.

Ciurarului (Movila-), *movilă*, pe dealul Ciurarul, din comuna Flămînzi, pl. Coșula, jud. Botoșani. Pe această movilă se zice că era loc de observație în vechime.

Ciurarului (Valea-), *vale*, izvorește din raionul comuneĭ Aninoasa, pl. Rîurile, jud. Muscel, și se varsă într'un iaz format de rîul Bratia, pe teritoriul aceleĭ comune.

Ciurăria, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Cleja.

Ciurbele, *localitate sărată*, în comuna Soveja, plasa Zăbrăuțul, jud. Putna.

Ciurbești, *sat*, în com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iași, situat pe coasta de S.-E. a dealuluĭ Recea, cu o populație de 45 familiĭ, saŭ 198 loc. Are o biserică, deservită de un cîntăreț.

Numărul vitelor e de 314 capete, din carĭ: 226 vite marĭ cornute, 30 caĭ și 58 rîmătorĭ.

La 7087, Martie 12, Alexandru-Vodă, fratele luĭ Potcoavă, a fost prins în marginea iezeruluĭ ce se afla în acest sat, urmărit fiind de oastea luĭ Petru-Vodă.

Satul Ciurbești se află pe moșia Statuluĭ.

Ciurbești, *pîrîŭ*, izvorește de sub coasta dealuluĭ Recea, com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iași, trece prin satul și valea cu acest nume, și se varsă în ochiul din șesul Bîrcă.

Ciurca, *pădure*, în com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu.

Ciurca, *pîrîiaș*, în com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu. Se varsă pe stînga pîrîuluĭ Calul.

Ciurcica, *pădure*, în partea de S. a com. Poiana-Cîrnuluĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, în hotar cu com. Ciorteștĭ.

Ciurdea, *deal*, în partea despre S. a com. Cucuteni, pl. Stavnicul, jud. Iași. Se întinde de la N. spre S., din pîrîul Stavnicul, pănă la dealul Meriĭ-Jupîneselor din com. Voinești. E acoperit cu pădure.

www.dacoromanica.ro

Ciurdea, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea Cucuteni, com. Cucuteni, pl. Stavnicul, jud. Iași, curge spre S.-E., și, lîngă satul Slobozia, din com. Voinești, se varsă în pîrîul Stavnicul.

Ciurea, *com. rur.*, din pl. Codrul, jud. Iași, spre S. de orașul Iași. Terenul eĭ prezintă maĭ multe dealurĭ, acoperite cu pădurĭ, viĭ și livezĭ. Este formată din satele: Ciurea, Piciorul-Lupuluĭ, Curăturile, Slobozia, Poiana-cu-Cetatea, Lunca-Bîrnoveĭ, Todirel și Cercal, pe o suprafață de 8593 hect., cu o populație de 420 fam., saŭ 2009 sufl.

Toate satele din această comună nu datează de mult timp, căcĭ pe locurile unde se află ele acum, eraŭ în vechime codri nestrăbătuțĭ; de la un timp nu tocmaĭ depărtat, aŭ început a se așeza pe aceste locurĭ muncitorĭ, cu carĭ se serveaŭ călugăriĭ grecĭ de la mănastirile Bîrnova și Dobrovățul, la exploatarea pădurilor și facerea mangaluluĭ.

Locuitoriĭ stabilițĭ aicea maĭ înainte se numeau Toporașĭ, pentru-că în fie-care an eraŭ luațĭ de beilic la Iași cu topoarele, ca să taie lemne pe la autoritățile publice.

In com. Ciurea sunt 4 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntăreț; 2 școlĭ, cu 3 învățătorĭ și 75 școlarĭ, 62 băeți și 13 fete. Este o moară de aburĭ.

Budgetul com. e de 10206 leĭ, 79 banĭ la venitурĭ și de 9726 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor se urcă la 2689 capete, din carĭ: 1779 vite marĭ cornute, 149 oĭ, 232 capre, 212 caĭ și 317 rîmătoriĭ.

Ciurea, *sat*, în com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iași. Maĭ înainte se numea Ciurel. Este situat pe podișul și pe coasta despre V. a dealuluĭ numit Șeapte-Teĭ, spre S. de orașul Iași, la o distanță de 8 kil. Are o populație de 74 familiĭ, saŭ 383 locuitorĭ romînĭ, carĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

E reședința comuneĭ. Are: o casă comunală; o biserică vechie de lemn, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarc; o școală, înființată în anul 1868, frecuentată de 60 elevĭ, cu 2 învățătorĭ

Numărul vitelor e de 411 capete, din carĭ: 328 vite marĭ cornute, 31 caĭ și 47 rîmătorĭ.

Ciurea, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Dagîța, spre S. de satul Dagîța. Are 70 capĭ de familie, saŭ 70 contribuabilĭ, 278 suflete, din carĭ 6 știŭ carte; locuesc în 81 case. Sunt 208 vite marĭ cornute. Are o biserică de lemn.

Ciurea, *cătun* (tîrlă), în pl. Ialomița-Balta, pe cîmpul Bărăganuluĭ, teritoriul comuneĭ Cosîmbești, jud. Ialomița.

Ciurea, *stație de dr.-d.-f.*, județul Iași, pl. Codrul, com. Galata, pe linia Vasluiŭ-Iași, pusă în circulație la 1 Maiŭ 1892. Se află între stațiile Bîrnova (9.9 kil.) și Iași (8.5 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Măriĭ de 58m,93. Venitul acesteĭ stațiĭ, pe anul 1896, a fost de 22.777 l. 55 b.

Ciureĭ (Dealul-), *deal*, spre V. de dealul Curmăturile, din comuna Șoldănești, jud. Suceava.

Ciureĭ (Pîrîul-), *afluent* al pîrîuluĭ Buciumeni, în com. Șoldănești, jud. Suceava. Izvorește din Fîntîna-luĭ-Briciŭ, avînd de tributar, de a stînga, pîrîul Tîmpești.

Ciureĭ (Pîrîul-), numit și Pîrîul-Rupturеĭ, jud. Suceava, *pîrîŭ*, izvorește din Bucovina și se varsă în Iazul-Bunеștilor (1250 m.).

Ciureĭ (Valea-), *vale*, izvorește din Dealul-d.-j., com. Bălilești, pl. Rîurile, jud. Muscel, și se varsă în rîul Bratia, în raionul comuneĭ.

Ciurel, *moșie*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, com. Roșul, proprietatea statuluĭ. Trupul de cîmp din Ciurel s'a vîndut locuitorilor în 41 loturĭ.

Ciurești, *sat*, contopit cu cătunul Nițulești, com. Vața, plasa Vedea-d.-s., jud. Olt.

Ciurești, *sat*, face parte din com. rur. Profa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Ciurești, *com. rur.*, în jud. Tutova, pl. Corodul. (Vezĭ Ciurești, sat.)

Ciurești, *sat*, în județul Tutova, pl. Corodul, spre S. de oraș, pe pîrîul Murgociul. Are 1175 locuitorĭ, din carĭ 71 știŭ carte; 290 contribuabilĭ; locuesc în 273 case. Formează singur o comună, com. Ciurești. Teritoriul com. prezintă 2 dealurĭ separate prin pîrîul Murgociul. Se cultivă tutunul și viea; aceasta din urmă pe o suprafață de 95,50 hect., din care 1 hect. nelucrătoare. Cu comerciul se ocupă 16 locuitorĭ, toțĭ Romînĭ, în 15 stabilimentele comerciale, din carĭ 4 cîrciumĭ. Are o școală primară de băeți. In com. sunt 2 bisericĭ.

Ciureștilor (Dealul-), *deal*, comuna Vața, plasa Vedea-d.-s., jud. Olt. Își trage numele de la un fost proprietar Ion Ciurariŭ. Pe el sunt așezate cătu-

www.dacoromanica.ro

nele: Ciureşti, Bondoci, Niţuleşti, Floreşti şi Chiriţeşti.

Ciureşuluĭ (Valea-), *vale*, jud. Gorj, pleacă, de la N.-E. spre S.-V., din Cracul-Lung. Are o întindere de 4 kil. Primeşte întrînsa Valea-Albuluĭ, vale situată spre N. de com. Topeşti, plaiul Vulcan.

Ciurezul, *surpătură*, spre E. de com. Sîmbureşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. E acoperită cu păduriĭ.

Ciurgăul, *deal*, puţin înalt, în partea de N.-V., pe moşia Răuseni, lîngă Jijia, com. Comîndăreşti, pl. Jijia, jud. Botoşani.

Ciurila, *deal*, pe teritoriul com. Văculeşti, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Ciurila, *pîrîŭ*, în com. rur. Lîmnicul, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi. Se uneşte cu pîrîul Desăragi şi ambele se varsă în apa Cerveniţa.

Ciurla, *deal*, în partea de N. a com. Podoleni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Ciurla, *pîrîŭ*, izvoreşte din satul Podoleni, pl. Podoleni, jud. Fălciu, din partea numită Ciurla, şi, unit cu pîrîul numit Valea-Adînca, în mijlocul satuluĭ, formează pîrîul Podoleni, care în partea de E. a com. Podoleni, se varsă în pîrîul Moşna.

Ciurlicul, *pîrîŭ*, ce curge prin jud. Roman, pl. Moldova, comunele Boteşti, Pildeşti şi Ghirăeşti. Izvoreşte la S. de satul Boteşti şi curge de la N. la S. Udă satele Pildeşti şi Ghirăeşti şi se varsă, la S. de acest din urmă sat, în rîul Moldova, de-a stînga.

Ciurubucul, *schit*, în com. Buhalniţa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Este aşezat pe cursul superior al Pîrîuluĭ-Alb, lîngă Stînca-Dochieĭ, şi între nişte stîncĭ numite Tabăra-Vulturilor.

Legenda înfiinţăriĭ schituluĭ spune că numele cel faimos al acestuĭ loc a îndemnat a se zidi aci un schit, care a fost pănă la 1704, dar în ziua de Paşte, pe cînd se serba în biserică Sf. Inviere, un munte de omăt desfăcîndu-se din Vîrful-Pionuluĭ şi surpînd stîncile, a îngropat schitul cu toţĭ sihastriĭ; o icoană ce a scăpat din acea catastrofă, a însemnat locul fostuluĭ schit, şi maĭ în urmă a pricinuit facerea schituluĭ Ciurubucul, unde se află şi pănă astă-zĭ. Din acea întîmplare şi chipul Dochieĭ a suferit schimbare.

Ciurubucul, *deal*, se întinde de la S. de satul Dumeşti, com. Dumeşti, plasa Funduri, judeţul Vasluiŭ.

Ciurubucul, *vale*, formată din prelungirea dealuluĭ Ciurubucul, ce se întinde la S. satuluĭ Dumeşti, com. Dumeşti, pl. Funduri, jud. Vasluiu.

Ciurucul, *cătun*, în com. Cîmpurile, plasa Zăbrăuţul, jud. Putna. Este aşezat pe malul Şuşiţeĭ, avînd înaintea luĭ, tot pe malul Şuşiţeĭ, catunul Cîmpurile-d.-j.

Are o populaţiune de 524 suflete, carĭ locuesc în 135 case; o biserică filială, cu hramul S-ta Paraschiva. Copiiĭ în vîrstă de şcoală urmează la şcoala din cătunul Cîmpurile-d.-j.

Ciurucul, *trup de pădure*, situat în com. Cîmpurile, pl. Zăbrăuţul, jud. Putna, în întindere de 30 fălcĭ, proprietatea luĭ Gh. Ghiţescu.

Ciurucul, *pădure*, în com. Cîmpurile, pl. Zăbrăuţul, jud. Putna, în întindere de 35 fălcĭ, proprietatea locuitorilor răzeşĭ din com. Cîmpurile.

Ciurul, *sat*, în centrul com. Ostopcenĭ, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani. E aşezat pe coasta de N.-E. a dealuluĭ Ciurul, pe un loc ponoros, pe ţărmul din dreapta Prutuluĭ. E compus din două părţĭ: Ciurul-din-Deal şi Ciurul-din-Vale.

Moşia este proprietate vechie a loc. răzaşĭ, se zice din timpul luĭ Ştefan-cel-Mare. Ar fi stăpînit-o şi familia Bogdan. Acest Bogdan a împărţit-o la treĭ fiĭ, dînd luĭ Ştefan partea numită astă-zĭ Bîscăceni, luĭ Dumitru partea din mijloc, numită astă-zĭ Ciurul, şi luĭ Andronic, al treilea fiŭ, partea numită Romîneşti, saŭ Ostopceni-Baloş.

Părţile Romîneşti şi Bîscăceni s'aŭ înstrăinat şi a rămas răzaşilor numaĭ partea din mijloc, numită astă-zĭ Ciurul, care se întinde din Prut pănă în pîrîul Corogea. Maĭ pe urmă aŭ vîndut partea de lîngă Prut, aşa că astă-zĭ stăpînesc numaĭ pănă în pîrîul Başeul. Are o suprafaţă de 292 hect., cu o populaţie de 61 familiĭ, saŭ 234 suflete. Este o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală a judeţuluĭ, cu un învăţător, frecuentată de 36 elevĭ.

Satul e străbătut de şoseaua judeţeană Ştefăneşti-Iaşi, pietruită. Sunt 4 cîrciumĭ şi 6 comercianţĭ.

Vite: 480 vite marĭ cornute, 160 caĭ marĭ şi micĭ, 2463 oĭ, 2 bivolĭ şi 60 mascurĭ.

Stupĭ de albine sunt 100.

Ciuşanul, *vale*, în com. rur. Govodarva, pl. Motrul-d.-s., judeţul Mehedinţi.

www.dacoromanica.ro

Ciuşlea, *com. rur.*, în plasa Şuşiţa, jud. Putna.

Este situată pe malul Siretuluĭ, nu departe de unde se varsă gîrla în partea dreaptă a Putneĭ. Distanţa comuneĭ de reşedinţa sub-prefectureĭ (Mărăşeşti) e de 5 kil., iar de capitala judeţuluĭ e de 13 kil.

Înălţimea e de 72 m. deasupra niveluluĭ măriĭ.

Mărginile acesteĭ com. sunt: la N. Mărăşeşti, peste apa Şuşiţeĭ, la S. comuna Miriceşti, la E. rîul Siretul, care-l desparte de judeţul Tecuciu, iar la V. Făurei, peste rîul Putna.

Comuna este udată de rîul Siretul şi de Gîrla-Morilor. Apele Siretuluĭ venind marĭ, mănîncă chiar din vatra satuluĭ.

Comuna Ciuşlea se compune din următoarele cătune: Ciuşlea (unde e şi primăria comunei), Doaga şi Străjescul.

Populaţiunea eĭ, după cel din urmă recensămînt, a fost de 358 capĭ de familie, sau 1379 suflete, 724 bărbaţĭ şi 652 femeĭ. Această populaţiune se împărţea ast-fel:

După naţionalitate: 1368 Romînĭ, 2 Grecĭ, 6 de diferite naţionalităţĭ. După religiune: 1370 creştinĭ-ordodoxĭ şi 6 mozaicĭ. După ocupaţiunĭ: 311 agricultorĭ, 4 meseriaşĭ, 24 industriaşĭ, 113 comercianţĭ, 113 muncitorĭ şi 8 servitorĭ. Ştiŭ carte 90 persoane (83 bărbaţĭ şi 7 femeĭ). Numărul caselor de locuit e de 342.

In com. sunt 2 biserecĭ filiale, una cu hramul Adormirea şi a doua cu hramul Sf. Ion Botezătorul, în cătunul Străjescul.

Instrucţiunea publică se predă într'o şcoală mixtă, situată într'un local închiriat şi frecuentată de 33 copiĭ, 29 băeţĭ şi 4 fete, din 143 în vîrstă de şcoală.

Pentru întreţinerea şcoaleĭ, comuna prevede în budgetul săŭ 502 leĭ anual.

In comună sunt 338 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1893/94 a fost de 4182 leĭ, 10 b. la venitурĭ şi de 4177 leĭ, 45 b. la cheltueliĭ.

Pămîntul este nisipos argilos.

Locuitoriĭ aŭ: 1 maşină de treerat cu abur, 12 plugurĭ de lemn, 82 de fier, 6 grape de fier şi 4 morĭ de apă.

Vite sunt: 1670, din tre carĭ: 473 boĭ, 305 vacĭ, 78 caĭ, 608 oĭ şi 206 porcĭ.

Sunt 85 stupĭ de albine.

In comună sunt: 3 fierarĭ, 1 grădinar, 6 băcanĭ, 2 dogarĭ, 2 fabricanţĭ de rachiŭ, 3 cizmarĭ şi 6 cîrciumarĭ.

Maĭ multe şosele comunale şi vecinale pun Ciuşlea în legătură cu comunele: Mărăşeşti la N., Biliești şi Mircești la S., şi Făurei la V. Pe aci trece şoseaua naţională Focşani-Tecuciŭ. Pe Siret se află un mare pod de şeicĭ, servind de trecătoare drumuluĭ judeţean Focşani-Tecuciŭ.

Ciuşlea, *cătun*, în comuna cu acelaşĭ nume, plasa Şuşiţa, jud. Putna. Este aşezat pe malul Siretuluĭ, nu departe de unde dă gîrla în partea dreaptă a Putneĭ. Are o biserică parohială, cu hramul Adormirea; o şcoală mixtă, frecuentată de 33 copiĭ, 29 băeţĭ, şi 4 fete, din 143 în vîrstă de şcoală.

Ciuşlea, *parohie*, în com. cu aculaşĭ nume, plasa Şuşiţa, judeţul Putna, formată din 1 biserică parohială, cu hramul Adormirea, în cătunul Ciuşlea şi din 1 biserică filială, coprinzînd satele Străjescul şi Doaga, cu hramul Sf. Ioan Botezătorul, în cătunul Străjescul.

Ciuşlea, *pădure*, jud. Putna, depinzînd de moşia Ciuşlea, cu siliştele mănăstireĭ Răchitoasa, proprietate a statuluĭ. Are 4 trupurĭ în întindere de 220 fălcĭ: Danciul, 189 fălcĭ; Ciuşlea, 8 fălcĭ; Rădulești, 20 fălcĭ şi partea despre Biliești, 3 fălcĭ.

Ciuşlic, *vale*, jud. Tecuciŭ, plasa Bîrladul, comuna Bucești. Incepe din partea stîngă a Siretuluĭ, continuă spre S.-V., prin locul numit Baltă, face o cotitură spre E. şi se varsă în Siret, pe moşia d-luĭ Nicolescu.

Ciuşmeaua-Antonieĭ, *izvor* cu apă minerală, în com. Ciurea, plasa Codrul, jud. Iaşi, aproape de satul Piciorul-Lupuluĭ, în pădurea Birnova. Acum e ruinat şi nu are de cît un apeduct de lut, prin care iese apa izvoruluĭ, împrejurul căruia se formează un sediment roşu.

Depărtarea de la oraşul Iaşi pănă la izvor, e de 1 ½ oră.

Ciuşmeleĭ (Dealul-), Făunoaia, *deal*, în com. Bîrzeşti, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ. (V. Ludeşti-Budăiul).

Ciuşmeleĭ (Dealul-), *deal*, în partea despre S. şi în faţa satuluĭ Cucuteni, com. Cucuteni, plasa Stavnicul, jud. Vasluiŭ. Se întinde de la N. la S. şi se termină la satul Bogdăneşti, formînd în partea despre E. valea iazuluĭ Bîrdăhanul.

Ciuta, *cătun*, al comuneĭ Măgura, jud. Buzăŭ, cu 400 locuitorĭ şi 96 case; e subdivizat în treĭ: Izvorul-Ciuteĭ, Ciuta-Moşnenească şi Ciuta-Huidăneşti.

Ciuta, *deal*, în judeţul Mehedinţi, plaiul Cloşani; ţine de com. rur. Cloşani.

www.dacoromanica.ro

Ciuta, *deal*, la V. com. Bunești pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Ciuta, *carieră de piatră*, în jud. Buzău, com. Măgura, cătr. Ciuta, sub muntele Cetățuia. Exploatarea se face prin 20 guri, dintre care cele mai bogate sunt Văcăria și Ciuciurele. Această piatră, grație uniformității ei și fragilității ei, se întrebuințează cu succes în construcțiuni, precum: canale, trepte, etc., și mai cu seamă pentru ornamentațiuni, ceea ce o apropie mult de cea extrasă din cariera Albești, din Muscel. Din blocurile neîntrebuințate se fabrică var de calitate superioară.

Ciuta, *lac*, în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, com. Dudești.

Ciuta (Țintești), *moșie*, în jud. Buzău, com. Măgura. Are 500 hect., din cari: 390 hect. pădure, 18 hect. arabile, 50 hect. fineață și izlaz, restul livezi și sterp.

Ciuta, *movilă*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Goicea-Mică.

Ciuta, *movilă*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul-d.-j., de lîngă care începe limita de N. către com. Măceșul-d.-s.

Ciuta, *pîrîu*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Cloșani; se varsă în apa Motrului.

Ciuta, *pîrîu*, jud. Tecuciu. Se unește cu pîrîul Găiceana, pe teritoriul com. Găiceana și, împreună, se varsă în Berheciu.

Ciuta, *vălcea*, com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se varsă în Cungrea-Mare, pe țărmul stîng, în raionul com. Ciomăgești.

Ciuta-Moștenească, *moșie*, în jud. Buzău, com. Măgura, cătr. Ciuta. Are 90 hect. arături, fineață, livezi și pădure proprietate moșnenească.

Ciuta-Picleanca, *moșie*, în jud. Buzău, com. Măgura, cătr. Ciuta. Are 510 hect., din cari 480 pădure, restul livezi, fînețe și arături.

Ciutaci, *movilă*, jud. Brăila, situată la N.-E. satului Scorțarul-Vechiu, la 1 1/2 kil. depărtare, la locul unde se întîlnesc moșiile: Nazîrul, Cotul-Lung, Scorțarul-Vechiu și Domeniul-Brăilei.

Ciutacul, *tîrlă*, jud. Brăila, la N. com. Urleasca, pe moșia Esna, la 9 kil. spre N.-V. de com. Urleasca.

Ciutați, *sat*, face parte din com. rur. Domnești-Călțuna, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Cade la V. de Domnești-d.-j., între rîul Ciorogîrla și Răstoaca.

Are o suprafață de 70 hect., din cari proprietarul, d. G. Mavrache, are 35 hect. și locuitorii 35. Locuitorii cultivă viea pe o suprafață de 2 hect.

Are o populație de 159 loc. Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 77 și al celor mici de 136.

Ciutările, *loc*, în com. rur. Negomirul, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Ciutei (Izvorul-), *izvor*, în comuna Măgura, jud. Buzău. Incepe de la Ciuta-Moșnenească și se scurge în Buzău. E renumit prin apa sa bună.

Ciutei (Plaiul-), *colină*, în jud. Buzău, com. Grăjdana, cătr. Izvoranul, pe hotarul despre comuna Măgura. E acoperită de pădure.

Ciutești, *sat*, cu 80 de familii, jud. Argeș, pl. Topologul; face parte din com. rur. Ciutești-Căzănești. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Ciutești-Căzănești, *com. rur.* jud. Argeș, plasa Topologul, aproape de rîul Topologul; se compune din satele: Căzănești, sau Dealul-Cucului, și Ciutești, avînd împreună 140 familii, sau 580 suflete. In comună sunt 2 biserici vechi și o școală primară rurală. După o publicație oficială (1887), această comună are 113 contribuabili, și un budget de 1959 lei la venituri și de 1886 lei la cheltueli.

Vite sunt: 336 capete vite mari și 226 capete vite mărunte.

Ciutul, *rîpă*, care desparte satul Toflea de Brăhășești, com. Brăhășești, jud. Tecuciu.

Ciutura, *com. rur.*, jud. Dolj, din plasa Jiul-d.-mj., la 21 kil. de Craiova și la 21 kil. de reședința plășei Segarcea.

Situată pe valea Ciutura și pe ambele maluri ale pîrîului Ciutura care străbate com. de la N.-S.

Se învecinește la E. cu com. Vîrvorul, la V. cu com. Tîncănăul, pl. Dumbrava-d.-j., la N. cu com. Terpezița, plasa Dumbrava-d.-s., și la S. cu com. Perișorul, pl. Dumbrava-d.-j. Limita linieî de N. începe de la S.-V. comuneî Terpezița, merge drept spre E. și după o lungime de 12 kil. se împreună la lunca Rupturi cu capătul de N. al linieî de E. Limita linieî de E. începe de la lunca Rupturi, merge de la N. spre S. până

www.dacoromanica.ro

la movila Ulmul-cel-Mare, unde se împreună cu capătul de E. al linieĭ de S. Limita linieĭ de S. începe de la movila Ulmul-cel-Mare, merge de la E. spre V. până la hotarul moşieĭ luĭ Tecu Ghenea, la movila Drăgoaia. Limita linieĭ de V. începe de la hotarul Drăgoaia, merge drept spre S. până la comuna Terpeziţa.

Terenul comuneĭ este accidentat de următoarele dealurĭ: la S. de Dealul-Viilor, cu o înălţime de 100 m., la N. de Dealul-Gabruluĭ acoperit cu păduriĭ şi înalt de 150 m., la E. de Dealul-Vîrvoruluĭ şi la V. de dealul Scumpia.

Comuna este udată de pîrîul Ciuturica ce izvoreşte din micĭ văĭ pe teritoriul acesteĭ comune şi merge de se varsă în Dăsnăţuiul la Podul-Bisericeĭ.

Comuna Ciutura şi-a luat numele de la pîrîul Ciuturica. A fost fondată la anul 1575 de locuitoriĭ veniţĭ din alte comune, carĭ la început s'aŭ aşezat pe dealurile ce ocolesc com., iar maĭ tîrziŭ s'aŭ aşezat în vale, pe locul unde se află azĭ. Se compune dintr'un singur cătun, în care se află reşedinţa autorităţilor comunale şi care se numeşte Ciutura.

In comună se află un schit numit Ciutura, fondat la 1540—1542, făcut din zid, aproape ruinat.

In tinda bisericeĭ se află următoarea inscripţie: «Fondată de Constantin Voevod Basarab, la anul 1540—1542.» Este deservită de un preot şi un cîntăreţ. Are o proprietate de 17 pogoane pămînt arabil, dat după legea rurală din 1864.

Se află în comună o şcoală mixtă, ce funcţionează din anul 1832; e întreţinută de stat. Are 8 1/2 hect. pămînt arabil. Localul şcoaleĭ e făcut din zid, cu cheltuiala comuneĭ. In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 52 băeţĭ şi 15 fete. In vîrstă de şcoală sunt 150 de băeţĭ şi 100 de fete. Ştiŭ carte 130 bărbaţĭ şi 20 femeĭ.

Populaţia comuneĭ este aproape de 1200 sufl. din care 470 femeĭ şi 730 bărbaţĭ. După legea rurală din 1864, sunt 200 locuitorĭ împămînteniţĭ, iar după cea din 1879, sunt 8 însuraţeĭ.

Sunt 300 case şi 80 bordee.

Suprafaţa teritoriuluĭ comunal este de 2730 pogoane din care 1100 pogoane pămînt arabil, 400 pogoane fineaţă, 200 pogoane izlaz, 30 pogoane pămînt sterp, şi 900 pogoane pămînt.

Moşia se numeşte Ciutura, aparţine statuluĭ. Suprafaţa vîndută este de 418 hect., suprafaţa remasă 133 hect. Suprafaţa vîndută este împărţită în 82 loturĭ.

Pădurea de pe moşia statuluĭ se numeşte Ciutura; aparţine statuluĭ. Lemnul ce o compune este: stejarul, cerul şi gîrniţa; predomină cerul.

Viile aŭ o întindere cam de 600 pogoane, din care 300 aparţin statuluĭ şi se găsesc pe moşia sa; iar 300 pogoane aŭ fost rescumpărate de locuitorĭ.

In com. se găsesc 4 cîrciumĭ şi 4 comercianţĭ. Transportul se face cu carele pe căile comunale ce o unesc cu Calafat şi cu Cetatea.

In com. se ţin două bîlciurĭ anuale: unul la Rusaliĭ şi cell'alt la Florĭĭ.

Venitul com. este de 2648,19 leĭ şi cheltuelile de 2440,30 leĭ.

Vite marĭ cornute sunt 260, oĭ 140 şi caĭ 20.

Ciutura, *sat*, pl. Jiul-d.-mj., com. Ciutura, jud. Dolj. (Vezĭ com. Ciutura).

Ciutura, *moşia* statuluĭ, pl. Jiul-d.-mj., com. Ciutura, jud. Dolj, în întindere de 133 hect. Arendată de la 1893—98, pe 5500 leĭ. Din această moşie, care înainte era mult maĭ mare, s'aŭ dat 418 hect., în 82 loturĭ.

Moşia, înainte de secularizarea averilor mănăstireşti, era pendinte de mănăstirea Jitia.

Ciutura, *pădure* a statuluĭ, plasa Jiul-d.-mj., com. Ciutura, jud. Dolj, pe moşia Ciutura. Lemnul care se găseşte este stejarul, gîrniţa şi cerul; cerul predomină.

Ciutura-Fărămată, *mahala*, în jud. Mehedinţi, plasa Blahniţa, com. rur. Oreviţa.

Ciutureşti, *com. rur.*, în pl. Fundul, spre S.-E. de oraşul Roman, jud. Roman, şi la o depărtare de 39 kil. de el şi de 14 de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezată în extremitatea de S.-E. a judeţuluĭ pe un teren deluros. Este formată din satele: Alexandri, Ciutureşti, Misăhăneşti, Poiana-Humeĭ şi Strîmba, cu reşedinţa comuneĭ în satul Ciutureşti. Are 212 capĭ de familie, saŭ 987 locuitorĭ, din carĭ 212 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 233 case. Ştiŭ carte 24 persoane. Are o biserică de lemn. Venitul anual este de leĭ 2024,34; iar cheltuelile de leĭ 2024.

Sunt 1272 capete de vite marĭ.

Ciutureşti, *sat*, în jud. Roman, plasa Fundul, com. Ciutureşti, spre S.-E. de oraşul Roman la o depărtare de 39 kil. de el şi de 15 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezat pe coasta unuĭ

www.dacoromanica.ro

deal, spre N. Are 97 capete de familie, saŭ 479 suflete, din carĭ 104 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 111 case. Ştiŭ carte 10 persoane. Este reşedinţa comuneĭ Ciutureşti. Are o biserică de lemn. Vite sunt 580 capete.

Ciutureşti, *moşie* a statuluĭ, în jud. Roman, plasa Fundul, comuna Ciutureşti, arendată (1887) cu 6440 leĭ anual.

Ciutureşti, *pădure*, proprietatea statuluĭ, în judeţul Roman, pl. Fundul, com. Ciutureşti, în întindere de 400 hect.

Ciutureşti - Mischiĭ, *nume* ce purta în vechime *com.* Mischiĭ, pl. Ocolul, com. Mischiĭ, jud. Dolj.

Ciuturica, *pîrîŭ*, pl. Jiul-d.-mj., com. Ciutura, jud. Dolj, izvoreşte din dreptul satuluĭ Ciutura şi se varsă în stînga rîuluĭ Dăsnăţuiul, la Podul - Bisericeĭ, curgînd prin valea Ciuturica.

Ciuturica, *vale*, pl. Jiul-d.-mj., com. Ciutura, jud. Dolj, prin care curge pîrîul Ciuturica.

Ciuturoaia, alt *nume* al *com.* Ştirbeiul, jud. Romanaţi.

Ciuturoaia. (Vezĭ Ştirbeiŭ-Vodă, jud. Vîlcea).

Cîcacea, *baltă*, aflătoare în marginea-d.-s. a satuluĭ Vădeni, comuna Rogojeni, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Cîcaina, *deal*, jud. Fălciŭ, pe a căruĭ coastă de E., se află aşezată o mare parte a satuluĭ Novaci, com. Duda, pl. Podoleni.

Cîineanca, *vălcea*, judeţul Teleorman, între moşiile Bîrla şi Podişorul.

Cîineacca, *sat*, în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna Ţîndărei, este situat pe malul drept al rîuluĭ Ialomiţa, în dreptul satuluĭ de reşedinţă, care este malul stîng şi cu care comunică printr'un pod de lemn.

Pe lîngă acest sat, în partea de Vest, trece calea ferată Feteşti-Făurei.

In sat, pe rîul Ialomiţa, sunt două morĭ cu cîte 6 pietre.

Cîineasca, *trup* din *moşia* Tufeni, la hotarul eĭ despre comuna Surduleşti, judeţul Teleorman.

Cîineasca, *numire*, dată de locuitorĭ Pîrîuluĭ-Cîineluĭ, judeţul Teleorman. Această numire se vede trecută şi în diferite acte de hotărnicieĭ de moşiĭ.

Cîineluĭ (Gîrla-), *gîrlă*, izvoreşte dela N. de comuna Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova, de sub Rîpa - Stîneĭ, se împreună în raza comuneĭ cu izvoarele Ciuciurul, Bîlcilor, Păcureĭ, Oanceĭ, Stupina-Popeĭ, Burlacul şi Vulpea şi formează gîrla Salcia. Această vale e acoperită cu pădure; are şi puţine locurĭ de fineţe şi semănăturĭ.

Cîineluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, străbate toată plasa Teleormanuluĭ de la N. spre S., începînd de la hotarul comuneĭ Strîmbeni în jud. Argeş. Cursul săŭ urmează valea cu acelaşĭ nume, începînd de pe cîmpia Burdeĭ din judeţul Argeş. După ce intră în judeţul Teleorman, udă comunele Strîmbeni, Rîpa, Siliştea, Ciolăneşti, Gărdeşti şi Necşeşti din plasa Teleorman; Gărăgăul, Vîrtoapele, Bivolita până la comuna Mavrodin din plasa Tîrguluĭ, unde se împreună cu pîrîul Tinoasa, pentru a se scurge amîndouă în rîul Vedea, între comunele Nenciuleşti şi Mavrodinul.

Cîineluĭ (Valea-), *vale*, judeţul Teleorman. Inceputul eĭ este în judeţul Argeş, aproape de comuna Ioneşti, pe cîmpia Burdea. La distanţă de cîţi-va kilometri, se formează pîrîul cu acelaşĭ nume. Valea, primind din amîndouă părţile diferite ramurĭ de văĭ şi vîlcele, dintre carĭ maĭ principale sunt Valea-Cesculuĭ, a Pietrişuluĭ şi Tinoasa, se termină în valea.

Cîineluĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte din hotarul comuneĭ Pojogi, jud. Vălcea, trece prin mahalaua Iriştе şi dă în rîul Tirîia, pe teritoriul comuneĭ Turceşti, pl. Olteţul-d.-s.

Cîineni (Căineni), *com. rur.*, în partea de S.-V. a plaiuluĭ Novaci, jud. Gorj. E situată pe loc şes în albia şi pe partea stîngă a Jiuluĭ; e formată din 2 cătune: Cîineni, unde e şi reşedinţa şi Şofrăceni. Se mărgineşte la N. cu comuna Titila, la V., cu rîul Jiul, la S., cu comuna Curtişoara şi la E., cu Gruiul şi Voiteşti de care se desparte prin pîrîul Inoasa.

Are o întindere de 1590 hect., din carĭ 200 hect. arabile, 500 hect. fineţe, 46 hect. pomet, 800 hect. pădure, 30 hect. vie, şi 14 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 160 familiĭ saŭ 670 suflete, din carĭ 117 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 80 plugurĭ, 130 care cu boĭ, şi 4 căruţe cu caĭ.

Vite: 1290 vite marĭ cornute, 137 caĭ, 774 oĭ şi 1059 rîmătorĭ.

www.dacoromanica.ro

Venitul comunei este de lei 906, bani 14, iar cheltuielele lei 800, bani 93.

Apele ce udă această comună sunt: Jiul și părîul Unguroaia, care curge numaĭ în timpurĭ de iarnă saŭ în timpurĭ ploioase.

Comunicația se face prin: șoseaua națională, care trece la V. Comunei; șoseaua comunală, care străbate comuna de la N. la S.; un drum ordinar, care o pune în legătură cu șoseaua națională și altul, care o leagă cu comuna Gruiul și care a fost transformat în șosea vecinală.

In comună se găsesc 14 puțurĭ și 3 fîntînĭ.

Are 1 școală primară înființată în anul 1881 de locuitorĭ și frecuentată de 42 elevĭ și 4 eleve din 57 înscrișĭ.

Are 2 biserici deservite de 1 preot și 1 cîntăreț, biserica din Cîineni, este fondată la 1853 de locuitorĭ și reparată la anul 1882.

Cîineni, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Loviștea. (V. Căineni, com. rurală).

Cîineni (Căineni), *com. rur.*, în pl. Grădiștea, jud. R.-Sărat, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul.

Este așezată în partea de S. a jud., la 32 kil. spre S.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de V. a plășeĭ, la 13 kil. spre V. de Grădiștea-d.-s., reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Drog, la 8 kil., Vișani, la 6 kil., Amara, la 8 kil.

Se mărginește la N.-E. cu com. Grădiștea-d.-s.; la E. cu Șuțești, din jud. Brăila, de care e despărțită prin rîul Buzăul; la S. cu Vișani; la V. cu Drog; la N.-V. cu Amara, de care se desparte prin balta Amara.

Rîul Buzăul o udă la S., de la S.-V. la N.-E.; balta Amara la N., Sărata la V. In Cîineni sunt și 12 puțurĭ (8—13 m. ad.).

Cătunele carĭ o compun sunt: Stăvărești, reședința, la V.; Plăsoiul, la E.; Maralaiul, maĭ la E.; Cîineni, la S.

Suprafața comuneĭ e de 4552 hect., din carĭ 45 hect. vatra comuneĭ, 505 hect. ale locuitorilor, 4000 hect. ale particularilor.

Populația e de 207 familiĭ, cu 883 suflete. Știŭ carte 170 persoane.

In com. sunt 2 biserici: una în cătunul Stăvărești, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1835 de vechiul proprietar, Alex. Bagdat și reparată în 1880 de Maria Stavăra, are 17 pogoane pămînt și deservită de 1 preot, 1 cîntăreț; a doua biserica, în cât. Cîineni, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1843 de pitarul Pantazi Bagdat, reparată în 1866 de Grigorie Bagdat și zugrăvită în 1868; are 17 pogoane pămînt.

Este o școală de băeți, în cât. Stăvărești, fundată în 1885 de locuitorĭ; are 1 învățător și e frecuentată de 22 elevĭ.

Comuna are 3000 hect. pămînt arabil, 500 hect. imaș, 56 hect. pădurĭ, 150 hect. fînețe, 300 hect. neproductiv.

In com. sunt 125 plugurĭ.

Vite sunt 3215 capete, din carĭ: 560 boĭ, 250 vacĭ, 190 caĭ, 155 epe, 4 măgarĭ, 2000 oĭ, 6 capre și 50 rîmătorĭ. Comerțul constă în importul de țesuturĭ, gaz, vin, țuică, și în exportul de cereale și vite; transportul se face prin gara Făurei (jud. Brăila), la 15 kil. spre S.-V. Sunt în comună 6 comercianți, din carĭ 5 cîrciumarĭ.

Căile de comunicație sunt drumurile vecinale spre Amara; spre Grădiștea-d.-s.; la Vișani; la Drog.

Comuna are 196 contribuabilĭ. Veniturile sunt de 5245 leĭ, 35 banĭ, iar cheltuelile sunt de 3188 leĭ, 69 banĭ.

Cîineni (Căineni), *com. rur.*, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. La 7 kil. depărtare se află cătunașul Rîul-Vaduluĭ, unde se află vama și trecătoarea la Turnul-Roșu în Transilvania. Locuitoriĭ și chiar străiniĭ numesc maĭ lesne această comună Rîul-Vaduluĭ. Aci e trecătoare prin munțĭ, în Austro-Ungaria. Din vechime există trecătoare la punctul Cîineni.

Este situată pe valea Oltuluĭ, pe Valea-Ureĭ și Rîul-Vaduluĭ, la 65 kil. departe de reședința județuluĭ și la 47 kil. de a subprefectureĭ.

Are o populație de 380 locuitorĭ, în care intră și 5 familiĭ de Țiganĭ; sunt 85 capĭ de familie, 90 contribuabilĭ; locuesc în 100 case.

In comună e o singură biserică, fondată de Petru, Petcu și Stoian și reparată la anul 1865. Inscripția e cea următoare: «Acest sfînt și Dumnezeesc locaș s'a zidit și s'a înălțat întru numele și lauda sfîntuluĭ și făcătoruluĭ de minunĭ Nicolae de la Miralichia, cu toată osteneala și cheltuiala d-lor Jupan Petcu, Petru și Stoian.»

Locuitoriĭ se ocupă maĭ mult cu lemnăria, cu pescuitul și vînătoarea. Produsul munceĭ îl desfac la R.-Vîlcea, Slatina, Drăgășani, ducînd plutele pănă la Dunăre.

In comună sunt 1200 oĭ, 500 capre, 150 vacĭ, 80 boĭ și 10 caĭ. Pe Valea-Ureĭ, în raionul comuneĭ, sunt 3 morĭ și 2 herăstrae.

Locuitoriĭ sunt moșneni. De această comună ține și muntele Coasta, unde se fabrică brîn-

www.dacoromanica.ro

ză, la 2 stîni, numite «Stînele-Cîinenilor.»

Şcoala datează în comună de 80 ani. Clădirea e bună şi e proprietatea comunei. Se frecuentă (1895) de 14 copii, 13 băeţi, 1 fată, din numărul de 28, 17 băeţi, 11 fete, în vîrstă de şcoală. Ştiu carte 50 bărbaţi şi 10 femei. Cu întreţinerea şcoalei statul cheltueşte anual 1080 lei. Toată com. are 450 hect. pămînt.

Prin Cîineni trece şoseaua naţională R.-Vîlcea-Rîul-Vaduluĭ. Veniturile com. se urcă la 2635 lei şi cheltuelile la 1687 lei anual. Dispune d'un capital de 1629 lei.

E brăzdată de dealurile: Scăuelele, Dealul-luĭ-Vlad, Călicelele, Cătănelul şi Runcul şi udată de rîul Olt, Rîul-Vaduluĭ, valea Scăuelele, Negoiasa şi Valea-Urei.

Pe rîul Olt se văd încă, în dreptul acestei comune, urme din Podul-luĭ-Traian, făcut pentru a trece în jud. Argeş, pe ţărmul stîng. Pe aci trecea drumul luĭ Traian, reparat de Carol al VI-lea. La anul 1848, prin această comună, aŭ trecut Ruşiĭ, mergînd în potriva Ungurilor.

Cîineni a fost în toate timpurile un punct strategic însemnat: astăzĭ încă se maĭ cunosc urmele a două fronturĭ bastionate, construite de către Austriacĭ şi Turcĭ în războiul lor de la 1710. In această privinţă, iacă cum se exprimă răposatul căpitan Filip, în studiul său asupra Olteniei: «Poziţia de la Cîineni este tare prin natura sa, şi are o însemnătate militară destul de mare, pentru a atrage asupra-ĭ atenţiunea barbaţilor competinţĭ.»

Cîineni maĭ este important, prin faptuluĭ că aci se întîlnesc amîndouă drumurile, care din Valahia-Mică, cît şi din Valahia-Mare, duc în Transilvania; sub Regulamentul Organic eraŭ drumurĭ de poştă pe amîndouă liniile: drumul de la Piteşti prin Curtea-de-Argeş, Sălătruc, Pripoarele, la Cîineni şi drumul poştei din R.-Vîlcei prin Cozia, Călineşti la Cîineni şi de aci la Turnul-Roşu.

Tot aci, la Cîineni, sus, d'asupra satuluĭ, se află o mare lespede de marmură albă cu o inscripţie latinească, în forma şi stilul lapidar a monumentelor romane, prin care se perpetua trecerea Olteniei sub sceptrul Habsburgilor şi construcţia şoseliĭ d'a lungul Oltuluĭ de la Turnul-Roşu până la Rîmnicul-Vîlcei.

Iată această inscripţie:

Sta viator
Ubi natura stare jubet
Et virtus Trajani stetit.
Hic
Sub auspiciis
Caroli sexti
Sub acta brevi bello sed forti animo
Eugenio
Caesaris vicario duce
Ripensi Dacia
Ut mediae mutuis commerciis
jungeretur alpestris
Effractis nupibus praecipitatis in
planum ductis Alpibus pante juxtis
XI horarum via vehicularis aperta est
Opus egit
Stephanus comes a Steinville
Legatus et praeses in Daciis
Architecto Friderico Schwanicio
Quid providentia Augusti
Pro salute publica per fidele
ministerium passet
Gratae posteritate perenne monumentum
Jam valde prospere et memineris
Virtuti Caroli inviam nulla esse
Viam
Quedum Alpes eviscerat et flumina
damat
Bellum sistit populosque montibus
nudatos
Imperio frenat obsequio felices
Via Carolina
Haec est
MDCCVII.

(Anul aci indicat este greşit şi trebue să fie: MDCCXVII).

Se ştie că în urma păcii de la Pasarovitz în anul 1718, Turcia cedă Austriei, între altele şi întreaga Oltenie, care rămase sub coroana imperială până la încheerea păcii de la Belgrad, în anul 1739. De atunci a rămas în toată Oltenia zicătoarea: «de cînd cu Nemţiĭ cu coadă.»

Cea dîntîiŭ îngrijire a guvernuluĭ Austriei, luînd în posesiune Oltenia (1718), a fost de a uni prin comunicaţiunĭ mutuale Dacia-Alpestră (Transilvania) cu Dacia-de-Mijloc (Oltenia).

De aceea, pe de o parte, a pus a se curăţi albia Oltuluĭ de stîncile care împiedicaŭ orĭ-ce transport pe apă; iar pe de alta se deschise cu multe greutăţĭ Via Carolina, care mergea de la Turnul-Roşu până la Bogdăneşti, aproape de Rîmnicul-Vîlciĭ. La Turnu-Roşu se săpă în piatră următoarea inscripţiune:

Haec via
In Dacia
Aperta est
Anno MDCCXVII.

Această şosea pe marginea Oltuluĭ fu considerată în acele vremurĭ ca o lucrare extraordinară şi fu asemănată cu construcţiile Romanilor, căcĭ, zice inscripţia de la Cîineni: «chiar vitejia luĭ Traian s'a oprit aci.» Construcţia acestuĭ drum costase 60000 de fiorinĭ. Dificultăţile erau într'adevăr marĭ, avînd a învinge stîncoasa rezistenţă a Carpaţilor şi capriciile furioase ale Oltuluĭ.

Cîineni (Căineni), *sat*, jud. Argeş, plasa Loviştea, comuna Cîineni. (Vezĭ Căineni, sat).

Cîineni (Căineni), *cătun* de reşedinţă, al comunei cu acelaşi nume, jud. Gorj, situat în albia, şi pe partea stîngă a Jiuluĭ.

www.dacoromanica.ro

Are o întindere de 770 hect., din carĭ 110 hect. arabile, 255 hect. fînețe, 28 hect. pomet, 16 viĭ, 357 islaz și pădure și 8 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 85 fam., saŭ 340 sufl., din carĭ 62 contrib.

Locuitoriĭ posedă 40 plugurĭ, 70 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 650 vite marĭ cornute, 67 caĭ, 424 oĭ și 659 rîmătorĭ.

In cătun se găsesc 9 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Aci este 1 biserică și 1 școală. Serviciul bisericeĭ se face de preotul din cătunul Șofrăceni.

Cîineni (Căineni), *sat*, în județul R.-Sărat, pl. Grădiștea, căt. com. Cîineni. Este așezat în partea de miază-zi a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, în apropiere de lacul mineral Balta-Sărată. Are o întindere cam de 15 hect. (vatra satuluĭ), cu o populațiune de 65 familiĭ, saŭ 237 suflete, din carĭ 60 contribuabilĭ. Știŭ carte 30. Are o biserică, la care deservește preotul din cătunul Stăvărești. Aci e și o școală a comuneĭ.

Cîineni, *moșie*, în jud. Rîmnicul-Sărat, proprietatea familieĭ Bagdat; se întinde peste rîul Buzăul.

Cîinenilor (Culmea-), *culme de munte*, jud. Vîlcea, care pleacă din Muntele Vîrful-Mare, și se îndreaptă către E. Este coprinsă între rîul Cîineni și Rîul-Vaduluĭ, avînd ca piscurĭ maĭ principale; muntele Coasta-Cîinenilor și Dealul-luĭ-Vlad. Această din urmă culme constitue prin contraforturile sale, două poziținĭ tactice, situate una la comuna Cîineni și cea-l'altă la frontieră, chiar pe malul stîng al Rîuluĭ-Vaduluĭ.

Cîineștilor (Dealul-), *deal*, la poalele căruia se află situată comuna Surpatele, plasa Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Se maĭ numește și Pleștioara.

Cîjma, *deal*, în com. rur. Ivarna-d.-j., plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Cîlbotinul, *ostrov*, în jud. Vlașca, avînd 340 hectare pădure de salcie, situat pe domeniul Giurgiul, în dreptul satuluĭ Malul-d.-j.; depinde de ocolul silvic Giurgiul.

Cîlcea, *platoŭ*, acoperit cu pădurice, pe teritoriul satuluĭ Ghermănești, com. cu acelașĭ nume, pl. Podoleni, județul Fălciŭ, în partea de E. Pe acest platoŭ, pe o lungime de 2 kil., se întinde un șanț vechiŭ, adînc de 3 metri și larg de 5 metri. Locuitoriĭ spun că aŭ găsit pe aicĭ, lucrînd pămîntul, gloanțe și fărîmăturĭ de boambe.

Cîlcești, *com. rur.*, în partea de S. a comuneĭ Godinești, din plaiul Vulcan, jud. Gorj, în apropierea rîuluĭ Tismana, și în partea dreaptă a luĭ, situat sub dealul Pietrișul. Are o suprafață de 225 hect., din care 50 hect. pădure, 115 hect. arabile, 40 hect fînețe și 20 hectare livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 180 familiĭ, saŭ 693 suflete, din carĭ 140 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 plugurĭ, 95 căruțe cu boĭ, 1 căruță cu caĭ, 205 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 40 oĭ, 12 capre și 125 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ este de leĭ 650, banĭ 88 și cheltuelile de leĭ 602, banĭ 88.

Rîul Tismana ce vine din spre N. udă partea de E. a acesteĭ comune.

Prin Cîlcești trece șoseaua comunală care o leagă la N. cu cătunul Racoți, iar la N.-E. tot prin șoseaua comunală se leagă cu cătunul Pîrîul.

In această comună se găsesc 2 morĭ pe apă, 9 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Comuna are 1 școală, fondată la 1836, frecuentată de 51 băeți și 1 fată, din 49 înscrișĭ; 2 bisericĭ de lemn, una fondată la 1832, iar a doua reedificată la 1888, deservite de un preot și doĭ cîntăreți.

Locuitoriĭ sunt moșneni.

Cîlnăeni, *numire vechie* a *satuluĭ* Miloșești, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Cîlnăianul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. și căt. Colți, format din stîncĭ și acoperit de pădurĭ. Extremitatea sa de V. se termină în muntele Vîrful-Oiĭ, iar cea de E. în muntele Vîrful-Sboiuluĭ.

Cîlnăianuluĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Colți. Incepe din vîrful munteluĭ Cîlnăianul și se scurge în Valea-Coltilor.

Cîlnăul, *deal*, în plaiul Rîmnicul, jud. R.-Sărat. Se desface din vîrful Dinul; trece pe la izvoarele rîuluĭ Cîlnăul; se întinde spre E., lăsînd la stînga culmile Cătăuțuluĭ și Scărișoara; de aci se prelungește spre S., intră în pl. Rîmnicul-d.-s., și sub diferite numirĭ, ca: Dealul-Spidelor, Poiana-Mălaiuluĭ, Ernatica, Streaja și Străjești, se întinde pănă la hotarul județuluĭ, despărțind afluențiĭ rîuluĭ R.-Sărat de aceia aĭ Cîlnăuluĭ. Este acoperit cu pădurĭ întinse și pășunĭ.

Cîlnăul, *rîŭ*, în jud. R.-Sărat și

www.dacoromanica.ro

jud. Buzău. Izvorește din dealul Fundul-Çîlnăului, jud. R.-Sărat, com. Valea-Sălcieĭ. Se îndreptează spre S. pe lîngă hotarul jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul; udă în drumul său cătunul Modreni, com. Valea-Sălcieĭ; intră apoĭ în plasa Rîmnicul-d.-s., udă cât. Costomir, comuna Valea-Rațeĭ, cătunele Murgești, Mocani, Suditul, Matohani, Nisipeni, Racoviței și Petrișorul, ale comuneĭ Racoviței; în județul Buzău, păstrînd aceeașĭ direcție, udă comunele Vadul-Soreștilor, Zernești-de-Cîlnău, Fundeni, Slobozia-de-Cîlnău, Haimanalele, și se varsă în rîul Buzău, pe stînga luĭ, în dreptul orașuluĭ Buzău, după un curs de 70 kil. Cursul luĭ e repede în jud. R.-Sărat și lin în jud. Buzău. Basinul său e cuprins între culmile Cîmpulungeanca, Dimieni, Clociți și Blejani, la V.; și între culmile Cîlnăului, Spidele, Poiana-Părului și Ernatica, la E., coprinzînd decĭ, în jud. R.-Sărat, o mică parte din plaiul Rîmnicul (com. Valea-Sălcieĭ), o bună parte din pl. Rîmnicul-d.-s. (com. Mărgărițești, Cîmpulungeanca, Valea-Rațeĭ și Racoviței).

Cîlnăul primește ca afluent principal Hîrboca, care se varsă în el la comuna Hîrboca, după ce primește Cărpinișul.

Cîlnăul-Găvanele, *cătun*, al comuneĭ Zilișteanca, jud. Buzău, alipit de marele cătun Haimanalele, format din însurățeĭ, în 1880. Are 40 locuitorĭ și 12 case.

Cîlnăul-Găvanele, *moșie* a statuluĭ, jud. Buzău, pendinte de schitul Gavanele. Are 182 hect. arabile, acum date însurățeilor.

Cîlnăul-Gîrboveĭ, *cătun*, al comuneĭ Zilișteanca, jud. Buzău, alipit de marele cătun Haimanalele, format din însurățeĭ în 1880.

Are 70 locuitorĭ și 30 case.

Cîlnăul-Gîrboveĭ, *moșie* a statuluĭ, în jud. Buzău, com. Zilișteanca, pendinte de schitul Nifon. Are 820 hect., din carĭ 8 hect. pădure, 42 hect. izlaz și restul arabil. Parte din corpul acesteĭ moșiĭ s'a dat însurățeilor (190 hect.) în 1880 și 77 împroprietăriților din 1864, iar 553 hect. s'aŭ vîndut la particularĭ.

Cîlnăul-Sărindăreanca, *moșie*, în jud. Buzău, com. Zilișteanca, cât. Slobozia, fostă pendinte de mănăstirea Sărindarul și azĭ particulară. Are 580 hect., toate arabile.

Cîlnăul-Șeineașca, *moșie*, în județul Buzău, com. Zilișteanca, cât. Haimanalele. Are 190 hect. arabile și puțin izlaz.

Cîlnăuluĭ (Gura-), *cătun*, al comuneĭ Zilișteanca, jud. Buzău, alipit cât. Haimanalele, format din însurățeĭ. Are 70 locuitorĭ și 20 case.

Cîlnăuluĭ (Gura-), *moșie*, în comuna Zilișteanca, jud. Buzău, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie. Are 700 hect., din carĭ 27 hect. crivină, 30 hect. izlaz și restul arabil. Din această moșie, 270 hect. s'aŭ dat însurățeilor, iar restul a devenit proprietate particulară.

Cîlnia, saŭ **Canlia**, *com. rur.*, în plasa Silistra-Nouă, jud. Constanța. Este situată în partea vestică a județuluĭ, spre V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea nordică a plășeĭ, spre E. de orășelul Ostrov, reședință. Comunele învecinate sunt: Bugeam, la 5 kil. spre S.-V.; Gîrlița, la 5 kil. spre S.-V.; Lipnița, la 5 kil. spre S.-E.; Satul-Noŭ, la 5 kil. spre N.-E.

Se mărginește la N. cu com. Satul-Noŭ, de care se desparte prin dealul Ghivizlicul; la E cu comuna Lihnița, de care se desparte prin culmea Coșlugea; la S. și V. cu com. Gîrlița, de care e despărțită prin dealul Draca și valea Scorci; iar la N.-V. cu jud. Ialomița, de care desparte Dunărea.

Solul este accidentat de prelungirile vestice și nord-vestice ale culmeĭ Coșlugea. Printre dealurĭ însemnăm ca principale: Ghivizlicul (140 m.), la N.; Coșlugea, cu vîrful Coșlugea (138 m.), la V.-E.; Cîlnia, cu vîrful Cîlnia (102 m.), în interior; Licirna (122 m.), Draca, cu vîrful Draca (125 m.), la V. și S.-V., ele aparțin toate culmeĭ Coșlugea și sunt acoperite cu fînețe, imașurĭ și cîte-va pădurĭ, resturĭ din întinsele pădurĭ de odinioară.

Dunărea udă com. la N.-V., pe o distanță de 3 kil., avînd malul înalt și stîncos, din pricina pietroaselor dealurĭ ce-și trimet ramificațiunile până la fluviŭ. Văĭ sunt puține; toate se deschid în Dunăre și aŭ apă numaĭ în timpul ploilor toamneĭ; printre ele distingem: Ghivizlicul-Mare, la N., cu o direcție de la E. spre V.; Cîlnia, formată din unirea văilor Cîlnia-Mare ce trece prin satul Cîlnia și Canli-Dere; Cîlnia-Vechie, care brăzdează com. prin mijloc; Licina, cu malurile-ĭ ripoase și păduroase, la V.; valea Gîrlița saŭ Scorci, la S.-V.

Este formată numaĭ dintr'un singur cătun, Cîlnia, în valea Cîl-

www.dacoromanica.ro

nia, închis și dominat la N. de dealul Cîlnia, la E. de dealul Coșlugea, la S. și V. de dealul Licina. Satul e mare, așezat într'o poziție frumoasă și încon-jurat de vii și livezi.

Suprafața lui este de 3040 hect.

Populațiunea totală pe 1896 este de 187 familii, cu 933 suflete, din cari: 505 bărbați, 488 femei.

Sunt 503 agricultori și meseriași; 2 cîrciumari.

Contribuabili sunt 185.

Budgetul comunei este la venituri de 5651 lei și la cheltueli de 2281 lei.

Căi de comunicație sunt numai niște drumuri comunale sau vecinale ce duc la satele apropiate: Bugeacul, Pîrjoaia, Satul-Nou, Galița și Coșlugea.

In com. este o biserică, cu hramul Sf. Voevozi, zidită și întreținută de comună, avînd și de la stat 10 hect. și deservită de 1 preot, 1 paracliser și 1 cîntăreț; o școală rurală mixtă cu 1 învățător și 71 elevi; școala e întreținută de stat și are 10 hect. de pămînt.

Cîlnia, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Cîlnia, de la care și-a luat numele. Se desface din ramificațiile vestice ale dealului Coșlugea; se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la E. spre V., întinzîndu-se printre valea Cîlnia-Vechie și o altă vale mai mică, ambele adiacente ale văiei Cîlnia, brăzdînd astfel partea nordică a plășei și cea centrală a comunei. Are o înălțime cam de 105 m., dominînd astfel satul Cîlnia, care în parte este așezat la poalele sale sudice, valea Cîlnia, al cărui mal drept este înalt și rîpos, valea Cîlnia-Vechie și drumul Cîlnia-Dunăre. Este acoperit cu tufărișuri, resturi din întinse păduri și cu fînețe.

Cîlnia, *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Cîlnia. Sub numele de valea Canlî-Dere, se desface din poalele nordice ale dealului Canlî-Dere; se îndreaptă spre N., într'o direcție generală de la S.-E. spre N.-E., și, cum se apropie de com. Cîlnia, ia numele de valea Cîlnia; străbate această comună prin mijloc, trecînd pe la poalele vestice ale dealului Cîlnia; face un arc și, după un drum de 10 kil., se deschide pe malul drept al Dunărei, la 4 kil. mai jos de satul Pîrjoaia. Brăzdează partea de N. a plășei și cea centrală a comunei. Malurile sale, de la comuna Cîlnia până în Dunăre sunt înalte și rîpoase, de oare-ce este strînsă de aproape de dealul Cîlnia, și de o ramificație a dealului Canlî-Dere.

Ca văi adiacente mai însemnate are valea Cîlnia-Vechie, pe dreapta. Intreg teritoriul, străbătut de această vale și adiacentele sale, este cuprins între dealurile Coșlugea la E. și Canlî-Dere la V., coprinzînd întreg teritoriul com. Cîlnia, care se află în interiorul ei ca într'un basin. Această vale nu are apă de cît numai toamna și primăvara, după topirea zăpezilor. Pe malul său drept, merge drumul comunal ce duce de la Cîlnia la malul Dunărei.

Cîlnia-Vechie, *vale*, în județul Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Cîlnia. Se desface din poalele vestice ale dealului Coșlugea; se îndreaptă spre V., într'o direcție generală de la V. spre E.; face un mare arc de cerc, ocolind dealul Cîlnia și mergînd pe la poalele movilei Coșlugea, și, după un drum de 2½ kil., se deschide în valea Cîlnia, pe dreapta, ceva mai sus de deschiderea acesteia în Dunăre, brăzdînd astfel partea nordică a plășei și a comunei. Este tăiată de un drum comunal ce duce de la Cîlnia la Pîrjoaia.

Cîlnicul, *com. rur.*, pl. Ocolul, județul Gorj, la S.-V. comunei Hodoreasca, aproape de șoseaua județeană T.-Jiul-Severin. Numirea o are de la apa Cîlniculuî ce o udă de la N. la S.

Are o suprafață de 1494 hect., din care 1000 hect. pădure și vatra satului, 80 hect. fînețe și 414 hect. arătură.

Are o populație de 185 familii, saŭ 717 suflete, din carî 10 Țigani. Sunt 250 contribuabili.

Locuitorii posedă: 50 pluguri, 62 care cu boi și vaci, 1 căruță cu cai, 552 vite mari cornute, 26 cai, 221 oi și capre și 240 porci.

Venitul comunei e de 785 lei anual, și cheltuelile de 776 lei, bani 64.

Comunicația se face prin șoseaua comunală care la N.-E. o pune în legătură cu comuna Șomănești, iar la S.-V. cu șoseaua județeană T.-Jiul-Severin.

Are o școală, frecuentată de 47 elevi, din 50 înscriși; 2 biserici de lemn, fondate de locuitori în secolul trecut și acum deservite de 1 preot și 2 cîntăreți.

In comună sunt 2 mori de apă; 1 cîrciumă.

Cîlnicul, *cătun*, al comunei Bîrzeiul-de-Gilort, plasa Amaradia, jud. Gorj, situat pe malul stîng al rîului Gilort și la S. de com. Albeni. Are o suprafață cam de 800 hect., din carî 124 hect. ara-

www.dacoromanica.ro

bile, 4 hect. vie, 6 hect. prunet, 666 hect. pădure, tufăriș și fînețe.

Are o populație de 80 familiĭ saŭ 250 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ. Locuitoriĭ aŭ 17 pluguri și 36 care cu boĭ. Sunt 20 stupĭ.

Cătunul este udat de apa Cîlniculuĭ.

Comunicația cu comuna Albeni și cu cătunul săŭ de reședință, Bîrzeiul-de Gilort, se face printr'o șosea comunală.

In cătun se găsesc 3 puțurĭ cu cumpănă și 7 izvoare acoperite.

Cătunul are 3 bisericĭ, din carĭ una reparată de defunctul general Gheorghe Magheru, e deservită de preotul din Bîrzeiul-de-Gilort.

Cîlnicul, *pîrîŭ*, județul Gorj. Izvorește din Dealul-Sporeștilor; udă comuna Cîlnicul; se îndreaptă spre S. și se varsă în rîul Tismana la comuna Hodoreasca.

Cîlnicul, *pîrîŭ*, în plaiul Novaci, jud. Gorj, format din 2 pîraie: Ursoaia și Crețul. Cel d'întîiŭ izvorește din partea Dealuluĭ-Muereĭ, numit Dealul-Alimpeștilor, iar cel d'al 2-lea din Dealul-Poenarilor. Se întrunesc amîndouă la hotarul Zorleștilor, unde Cîlnicul primește pîrîul Prizlocul, care izvorește din malul Bumbești-Pițicul. De la Zorlești la vale, pîrîul ia numirea de Cîlnicul. Primește în dreapta Lia și Cornetul, iar pe stînga Prigoria și Hotopelul și apoĭ se varsă în Gilort, la comuna Albeni.

Pe acest pîrîu sunt 6 podurĭ de lemn, 2 în comuna Albeni, 2 în Negoești și 2 în comuna Prigoria.

Lățimea sa medie este de 10 metri, iar adîncimea de 0,40 m.

Cîlnișlea, *plasă*, în partea de mijloc a jud. Vlașca, se hotărește la N. cu plășile Neajlovul și Glavaciocul, la E. cu jud. Ilfov, la V. cu jud. Teleorman, la S. cu plasa Marginea. Numele i s'a dat după acel al rîuluĭ Cîlnișlea, de care este udată pe toată întinderea sa, fiind străbătută de acest rîu prin mijlocul eĭ.

Reședința acesteĭ plășĭ este la cătunul Călugăreni (proprietatea D-luĭ Vartiade) ce ține de comuna Uzunul.

Suprafața acesteĭ plășĭ este de 120000 hectare, cu o populație de 48544 suflete.

După statistica făcută în 1889 de Sinod, populația ar fi de 39515 suflete. La 1860, spune Frunzescu în Dicționarul săŭ Geografic, această plasă avea 27 comune, cu 28950 locuitorĭ.

In această plasă, afară de Epureștĭ-Sîrbĭ, Copăceni și Bila, unde sunt Bulgarĭ, cele-l'alte sate sunt populate cu Romînĭ.

Plasa în total are 28 comune, cu 69 sate și anume:

1. *Adunați-Copăceni*, cu satele: Adunați-Copăceni și Pîrlita.
2. *Bălăriile*, cu satele: Bălăriile, Căminească-d.-j., Căminească-d.-s. și Stîlpeni.
3. *Brănișlari*, cu satele: Brănișlari-d.-j., Brănișlari-d.-s., Brănișlari-Mănăstire și Năneasca.
4. *Căminească*, cu satele: Căminească și Bila.
5. *Comana*, cu satele: Comana, Falaștoaca și Vla-Țepeș.
6. *Copaciul*, cu satele: Crovul și Copaciul.
7. *Dadilov*, cu satul: Dadilov.
8. *Dărăști*, cu satele: Dărăști-d.-s., Dărăști-d.-j. și Dărăști-Mărcuțeĭ.
9. *Drăgănești*, cu satul: Drăgănești.
10. *Ghimpați*, cu satul: Ghimpați.
11. *Grădiștea*, cu satele: Grădiștea-d.-s. și Grădiștea-d.-j.
12. *Epureștl*, cu satele: Epureștl-Romînĭ, Epureștl-Sîrbĭ și Mateiŭ-Basarab.
13. *Letca-Vechie*, cu satul: Letca-Vechie.
14. *Măgura*, cu satele: Măgura-Luceanca, Gurueni, Măgura-Buească, Vitănești și Găvănești.
15. *Mihăileștl*, cu satele: Tufele, Bănești, Costieni, Mihăileștl-d.-j. și Mihăileștl-d.-s.
16. *Naipul*, cu satele: Balaci, Cioflicul și Naipul.
17. *Novaci*, cu satul: Novaci.
18. *Păngăleștl*, cu satul: Păngălești.
19. *Popeștl*, cu satul: Popești.
20. *Prunarul*, cu satele: Carapancea și Prunarul.
21. *Singureni*, cu satul: Singureni.
22. *Stăneștl-Chirculeștl*, cu satele: Stănești și Chirculești.
23. *Stoeneștl*, cu satele: Stoenești-Moșnenĭ, Stoenești-d.-j. și Stoenești-d.-s.
24. *Strîmba*, cu satele: Crîngurile, Strîmba-d.-j. și Strîmba-d.-s.
25. *Tangărul*, cu satele: Gubavia, Mirăul, Petru-Rareș și Tangărul.
26. *Tîrnava-de-jos*, cu satele: Comoara, Dandara și Tîrnava-d.-j.
27. *Tîrnava-de-sus*, cu satul: Tîrnava-d.-s.
28. *Uzunul*, cu satele: Călugăreni-Moșnenĭ, Călugăreni-Mănăstirenĭ și Uzunul.

Această plasă are 7336 contribuabilĭ. Venitul pe anul 1888 a fost de 113545 leĭ și cheltuelile de 94053 leĭ.

In această plasă numaĭ treĭ comune aŭ tîrgurĭ anuale saŭ bîlciurĭ, și anume: Drăgănești, la 25 Martie; Căminească, la 29 Iunie; și Strîmba, la 6 Aug.

www.dacoromanica.ro

Sunt în total 53 biserică, deservite de 38 preoți și 91 dascăli.

Școli sunt 30, din cari 9 de zid și 21 de nuele; cursurile sunt predate de 17 învățători și 13 învățătoare.

In anul 1888 aŭ fost frecuentate de 970 băeți și 185 fete, din 2409 băeți și 1509 fete în vîrstă de școală.

Vii sunt în 23 comune, în întindere de 2328 hect.

S'a cultivat tutun în anul 1888 în următoarele comune:

Căminească, 113 hectare 40 arii; Bălăriile, 35 hect. 40 arii; Copăceni, 153 hect. 37 arii; Epurești, 8 hect. 85 arii; Ghimpați, 154 hect. 14 arii; Naipul, 16 hect. 62 arii; Pîngărești, 52 hect. 23 arii; Tîngărul, 57 hect. 41 arii.

In total s'a cultivat o suprafață de 591 hect. și 62 arii, pe care s'a produs 240632 kgr. tutun, în valoare de 182175 lei.

In tot județul Vlașca s'a cultivat în anul 1888, de către 2171 loc., o suprafață de 988 hect. cu tutun care a produs 412677 kgr., în valoare de 350424 lei. Din aceasta se vede că plasa Cîlnișstea, singură, a produs mai mult ca jumătate din total.

Păduri ale statului în această plasă sunt pe o întindere de 5500 hect. și particulare, pe 7000 hect.

In plasă, afară de rîul Cîlnișstea, curg apele Teleormanul și Clenița la marginea sa de V. și udînd Măgura, Gurueni, Lăceanca, Budăiasca, Vitănești și Găvănești.

Rîul Glavaciocul trece pe la extremitatea de N. a plășei, udînd satele Letca-Vechie și Copăceni.

Valea-Milcovului trece pe la Ghimpați. Valea Bălăriile pe la com. cu același nume.

Apa Neajlovul udă satele: Epurești, Stoenești, Chirculești, Singureni, Crîngurile și Ioneasca, saŭ Călugăreni-Vartiadi. Pe rîul Argeșul care face limita de E., sunt satele: Mihăilești, Novaci, Dărăști, Adunați-Copăceni și Grădiștea.

Pe apa Cîlnișteĭ sunt situate satele: Tîrnava-d.-s., Tîrnava-d.-j., Drăgănești, Tunari, Naipul, Căminească, Pîngălești, Strîmba, Stoenești, Tîngarul, Uzunul, Călugăreni, Brăniștari, Dadilovul, Comana și Falaștoaca.

In această plasă sunt șase morĭ de apă pe Neajlovul și opt morĭ de aburĭ.

Partea plășeĭ care produce maĭ mult grîŭ și porumb este partea de V.; partea de E. produce mult fîn. In plasă se cultivă inul, cînepa și gogoșiĭ de mătase. Partea despre N. este productivă în cartoffĭ, și tutun; de asemenea are viĭ multe.

Locurĭ istorice sunt: Călugăreni, Uzunul, Hulubești, Cruce-de-Piatră, Strîmba, Stoenești, Comana și Grădiștea.

Plasa e străbătută de următoarele căĭ de comunicație: șoseaua națională Giurgiu-București, care trece prin Călugăreni și ese la Copăceni la Argeș; șoseaua județeană ce merge pe la Pangăl în Glavaciocul; șoseaua județeană ce duce la Alexandria; șoseaua județeană ce duce la Letca; șoseaua vecinală de la Strîmba-Grădiștea, prin satele Călugăreni, Brăniștari, Budești. Linia ferată Giurgiu-București intră în această plasă, la Comana și ese la Grădiștea.

Cîlnișstea, *rîŭ*, jud. Vlașca. Vine din sus de Letca-Nouă, de la satul Tîrnava-d.-s. și se varsă în rîul Argeș, în jos de satul Falaștoaca, tot din acest județ. Primește în cursul eĭ apele: Milcovul, din sus de satul Letca-Nouă; apoĭ Glavaciocul, din jos de Dușanca; Neajlovul, care se varsă într'însul la Pari-Moreĭlŭ-Varlam, hotar între Hulubești și Călugăreni saŭ Ionești a fraților Vartiadi; Uzunul; apele văilor: Stoenești, Tîngarul, Sasi, Dadilovul și Gurbanul. In jos de satul Călugăreni, un braț din această apă poartă și numirea de Neajlovul, ast-fel că de la Călugăreni în jos spre Brăniștari se văd două ape, una Neajlovul și alta Cîlnișstea; se unesc apoĭ amîndouă în dreptul comuneĭ Dadilovul sub denumirea de Cîlnișstea. Lungimea acestuĭ rîŭ, de la sorginte pănă la gura luĭ, este de 57 kil.

De la numele rîuluĭ și a văeĭ poartă numele și plasa Cîlnișstea. Satele de pe ambele laturĭ ale Cîlnișteĭ sunt: Tîrnava-d.-s., Tîrnava-d.-j., Naipul, Căminească, Pîngălești, Tîngarul, Stoenești, Strîmba, Uzunul, Călugăreni, Brăniștari, Dadilovul, Budeni, Comana și Falaștoaca.

Lîngă acest rîu s'a întîmplat vestita bătălie dintre armata romînă, comandată de Mihaiŭ-Viteazul și armata turcească, comandată de Sinan-Pașa, la anul 1595.

Peste rîul Cîlnișstea sunt 5 podurĭ stătătoare și anume: la Căminească, la Pangăl, la Strîmba, la Călugăreni, acestea patru de lemn, iar al 5-lea de fĭer, așezat în fața satuluĭ Comana și peste care trece linia ferată București-Giurgiu.

Cîlțea, *semn de hotar*, la Nordul comuneĭ Merișani, jud. Teleorman; desparte moșia statuluĭ Merișani, de moșia Doagele.

Cîlțești (Borcănești), *cătun*, al

www.dacoromanica.ro

com. Gura-Sărăței, jud. Buzău, cu 80 locuitori și 63 case. Mare parte din locuitori sunt Țigani.

Cîlțești, *moșie*, comuna Mihăești, pl. Rîurile, jud. Muscel, proprietate a statului. Are 50 hect. 5796 m. p. loc de cultură și 191 hect. pădure. S'a arendat pe periodul 1886—95, cu 615 lei anual.

Cîmp (Poiana-din-), *poiană*, în com. Cetățeni-din-Deal, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Cîmpeni, *com. rur.*, pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați, formată numai din satul cu același nume, situată în partea de V. a plășei, în valea Balșița. Se mărginește la V. cu jud. Dolj, tocmai unde Tesluiețul formează hotarul județului. Se află, spre V. de Balș, la 7 kil.; e departe de Caracal cu 37 kil., fiind la 185 metri d'asupra nivelului Mării-Negre.

In Cîmpeni sunt 110 familii, cu 646 locuitori, toți Romîni, din cari 330 bărbați și 316 femei; 268 căsătoriți și 378 necăsătoriți, 10 știu carte și 636 nu.

Budgetul comunei e de 1403 lei la venituri și 1395 lei la cheltueli. Sunt 114 contribuabili.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1871), deservită de un preot și doi cîntăreți.

Ocupațiunea de căpetenie a populațiunei este agricultura și industria domestică. Numărul vitelor mari este de 385; porci sunt 117 și oi 728.

Cîmpeni, *sat*, cu 25 familii, județul Argeș, plasa Topologul; face parte din com. rur. Giurgiuveni-Vătășești.

Cîmpeni, *sat*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., al com. Săcuieni, așezat pe strînga pîrîului Valea-Mare. Acest cătun a fost reședință a comunei pănă la 1864. Capi de familie sunt 69 și suflete 221. Animale se numără: 15 cai, 143 vite cornute și 4 porci.

Cîmpeni, *sat*, jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., al com. Băhnășeni, situat în stînga rîului Tazlăul-Mare, alăturea de satul Pustiana, com. Scorțeni, în depărtare de 7744 m. de satul Băhnășeni, reședința comunei. Are o biserică, zidită de Epitropia Sf. Spiridon din Iași, în anul 1861, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Aci se găsesc 2 cîrciumi. Capi de familie sunt 126, suflete 518. Animale se numără: 11 cai, 230 vite mari cornute și 40 porci.

Aci se află și puțuri cu păcură galbenă, mult căutată.

Cîmpeni, *sat*, face parte din com. rur. Șerbănești, plasa Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populație de 383 locuitori, 190 bărbați și 193 femei.

Cîmpeni, *moșie*, jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., comuna Băhnășeni, despre care Th. Codrescu zice: «moșie cu părți și răzășească, în care moșia are parte și Sfînta Mănăstire Tazlăul, închinată Sf. Mormînt; iară din răzășî Iordache Cîrlan și Iosib sin Ghiorghe Intuneric, vînd, la 1841, d-sale Gh. Obreja, 6 stînjeni de acole, părtași cu partea din Obreja, 220 stînjeni, bez de 303 stînjeni analogon din codrul, după alegerea făcută; răzeși mai sunt și diaconul St. Lazăr, Iftimie Barescu, postelnicul Vasilie Vicol, Maria lui Vasilie Pelin, Iancu Cîrlan și alți mai mulți răzășî și părtași în ea. Are sat, cu 1 biserică, 1 preot, 2 dascăli, 2 privilegiați, 9 nevolnici, 15 vădane, 8 slujbași volnici, 2 jidovi; pe lîngă moșiile Schitul-Frumoasa, Băsești, Băhnășeni și altele, cu un număr de 85 locuitori».

Cîmpeni, *moșie*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Săcuieni, despre care Th. Codrescu, zice: «în care moșie are parte d-lui Vornicul Grigorie Done, și d-lui comisul Manolachi Lupașcu, iară din răzășî sunt și Petrea Epure, Iordache Căruntu, din partea Zăhărească, Toader Foamete, Tudosie Gog din Bălăneasa, și alți mai mulți. Are sat, cu 1 biserică, 2 preoți, 2 dascăli, 2 privilegiați, 95 mazili, 5 căpătîieri, 3 nevolnici, 7 vădane, 3 jidovi; pe lîngă moșiile Chiticeni, Silivestri, Berbenceni, Săcuieni și altele, cu un număr de 80 locuitori».

Cîmpeni, *pădure*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Săcuieni, foioasă, de 40 hectare.

Cîmpia, *deal*, pe teritoriul satului Arsura, com. Ghermănești, plasa Podoleni, jud. Fălciu, în partea de E.

Cîmpia-Radovanului, *cîmpie* întinsă, la N. de mănăstirea Curtea-de-Argeș, jud. și plasa Argeș, care se întinde pănă subt poalele ultimelor ramificații ale Carpaților.

Cîmpina, *com. urb.*, plaiul Prahova, jud. Prahova, la $45^0.7.50$ latitudine nordică și la $12^0.24.00$ longitudine estică.

Această com. e vechie. Datează cu mult înainte de anul 1503 și aceasta o învederează relațiunile sale comerciale ce avea pe atunci cu Brașovul.

www.dacoromanica.ro

Este situată pe malul rîuluĭ Prahova, la 36 kil. departe de Ploești. Aci este reședința plaiuluĭ Prahova.

Se compune din 5 cătune: Măcelarul, Broștelul, Slobozia, Păcureți și tîrgul Cîmpina, cu o populațiune de 2716 loc., 1363 bărbațĭ, 1353 femeĭ; dintr'aceștia 16 familiĭ Țigani, 15 Evreĭ, 3 Bulgarĭ, 17 Unguri, 1 Francez, 7 Germani, 3 Italienĭ și 3 Grecĭ.

Capĭ de familie sunt 644; contribuabilĭ 700; case 524.

In comună sunt 3 bisericĭ, toate în tîrgul Cîmpina. Una fondată la anul 1828, reparată la anul 1887, are următoarea incripție:

«Această sfîntă și Dumnezeiască biserică ce prăznuește hramul sf. Troiță, este ridicată din temelie și cu toate carĭ se văd prin prejur cu cheltuiala Dumnealuĭ Căminaruluĭ Grigorie Bujoreanul și prin ipistășia și ajutorul Dumnealuĭ Vistierul Radul Plopeanul, în zilele Rușilor, cînd Grigorie Ghica Voevodul Țăreĭ-Romînești era pribeag în Cîmpina, 1828, Iulie 15».

Biserica Adormirea a fost zidită din temelie, la anul 1727, avînd de ctitorĭ pe Grigorie Bujoreanul și soția sa Maria, carĭ aŭ hărăzit pentru întreținerea eĭ a patra parte din moșia Cîmpineĭ, ce o aveaŭ ca proprietate.

La 1833 s'a rezidit de către Arhimandritul Calinic, starețul sf. mănăstirĭ Cernica, din fondul moșieĭ ce lăsase Grigorie Bujoreanul mănăstireĭ Cernica.

La 1888 s'a maĭ reparat iar, din cauza unuĭ incendiŭ ceĭ distrusese acoperișul.

La ușa bisericeĭ este inscripția următoare:

«Această sfîntă și Dumnezeiască biserică s'a zidit din temelie și s'a înfrumusețat după cum se vede întru cinstea Adormireĭ Născătoareĭ de Dumnezeŭ și a sfîntuluĭ ierarh Nicolae prin Sfinția sa Părintele Calinic Arhimandritul, starițul sfinteĭ mănăstirĭ Cernica, cu cheltuiala D-luĭ răposatuluĭ Grigorie Căminarul Bujoreanul, soția D-luĭ Maria, fiind-că acești fericiți ctitorĭ a patra parte din moșia Cîmpineĭ aŭ hărăzit-o Sfinteĭ mănăstirĭ Cernica, în zilele binecredinciosuluĭ Impărat a toată Rusia Nicolae Pavlovicĭ și Mitropolit al Ungro-Vlahieĭ Chir Chir Grigorie. Anul 1833 Octombrie 14, ajutînd și chir Ștefan sin Albut de aicĭ, epistășiud cu osteneala Dionisie Ximnahul Cernicanul și D-luĭ Vistiernl Radul Plopeanul».

A treia biserică are hramul S-țiĭ Voevozĭ. Toate aceste bisericĭ sunt deservite de 5 preoți, 3 plătițĭ de stat și 2 de comună.

Locuitorĭ se ocupă cu agricultura, comerciul și industria. Sunt aci 4 olarĭ, 30 dulgherĭ, 10 zidarĭ și 5 rotarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ lor în localitate, la tîrgul săptămînal din Breaza-d.-s., precum și la diferite bîlciurĭ anuale din Telega și Filipești.

Locuitorĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864, cînd li s'aŭ dat 928 hect. pe moșia Cîmpina, care se poseda în devălmășie de Mitropolia din București, Domnica Căicoianul și Prințul Barbu Știrbeiŭ.

Din raportul adresat de Scarlat Crețulescu, Șeful Ministeruluĭ Cultelor, către Măria Sa Prințul Alexandru D. Ghica, Caimacamul țăreĭ, se vede că, la anul 1854, între Mitropolia din București și Mănăstirea Cernica, s'a săvîrșit un schimb, prin care Mitropolia dă mănăstireĭ Cernica, moșia Brănești, din jud. Ilfov, în schimbul moșieĭ Cîmpina, jud. Prahova, moșie care pe acea vreme se arenda cu 18000 leĭ vechĭ anual.

In comună sunt: 92 caĭ, 10 epe, 418 vacĭ, 51 bivolĭ, 38 capre, 665 oĭ și 912 porcĭ.

Pe rîul Doftana, în raionul comuneĭ, este o moară.

Sunt două școlĭ: una de băeți și alta de fete, înființate la 1863. Localul e proprietatea comuneĭ. Cu întreținerea școalelor, statul cheltuește anual 16000 leĭ. Școala de băeți e frecuentată de 114 elevĭ, iar cea de fete de 118 eleve.

Carte a început să se învețe aci pe la 1835. Știŭ carte peste 1000 persoane. Despre înființarea școaleĭ, iacă ce găsim în «Curierul Romîn», No. 39, din 9 Martie, 1839:

«In Martie 1839 (după ce Vodă Ghica vizitase orașul), obștia locuitorilor de la Cîmpina cer a li se da școală, căcĭ răposata Căminăreasă Maria Bujoreanca a lăsat un venit pentru asemenea școală obștească în limba romînă, maĭ adăugînd că răposata a lăsat ca executor al testamentuluĭ pe Arh. Calinic de la Cernica. Cîmpineniĭ roagă pe Domnitor a-l obliga să facă o nouă școală.

In acelașĭ an, Domnitorul Ghica vizită școala din acel oraș, în care intrînd, toțĭ elevĭĭ cu o detunare de glasurĭ, îĭ urară îndelungarea vieteĭ.

D-l Profesor I. P. Brezoianu, cu voia Măriei-Sale, făcu deosebite întrebărĭ școlarilor asupra Aritmeticeĭ, Gramaticeĭ, Geografieĭ, la care, după sigurele răspunsurĭ ale școlarilor, dovedi deosebita sa sîrguință, după care M. S. cercetă și la caligrafie pe maĭ mulțĭ, apoĭ săvîrși mulțumind d-luĭ profesor de rîvna d-sale. In urmă întorcîndu-se către școlarĭ, le zise: «Vedeți copiĭ că toate piedicile ce vă opreaŭ de a vă folosi și lumina, s'aŭ rupt. Siliți-vă dar și maĭ mult, ca să fiți o dată folositorĭ neamuluĭ și vouă înși-vă.» După aceea se auzi o strigare de o mulțime de glasurĭ: Să trăești Măria-Ta».

www.dacoromanica.ro

Comuna se întinde pe o suprafață de 1569 hect.

In raionul orașuluĭ se presupune a fi mine de sare, căcĭ se găsește multă în pămînt, cînd se sapă puțurile de păcură.

Comerciul se exercită de 17 cîrciumarĭ; sînt și alte diferite prăvălĭĭ cu diferite obiecte de vînzare; hoteluri, cafenele; este o piață destul de bogată și alte diferite stabilimente industriale.

Cîmpina are peste 20 de strade; unele din ele aŭ devenit frumoase prin lărgimea lor, prin plantația și prin poziția lor pitorească.

Orașul are patru barierĭ: Telega, la E.; Măcelarul, la N.; Gara la V. și Ploești, la S.

Șoseaua națională îĭ înlesnește comunicația cu comunele: Băești, Breaza, Cornul, Poiana. Altă cale de comunicație este șoseaua Cîmpina-Telega.

Veniturile comuneĭ pe anul 1893—94, aŭ fost de 40615 leĭ și cheltuelile de 40387 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Curiacul numit și Boboc, în partea de N. a comuneĭ și Muscelul, tot la N. Primul servește de pășune și arătură, iar cel de al doilea are pe dînsul numaĭ livezĭ.

Comuna e străbătută de văile: Prahova, Doftana și Curiacul.

In partea de N. are două lacurĭ marĭ: Șipotul, zis al-Bisericeĭ și Curiacul. In cătunul Măcelarul se află o fîntînă de leac, de unde poporul în ziua de Izvorul-Tămăduireĭ se duce de ia apă spre a spăla pe ceĭ ce suferă de ochĭ.

In oraș, maĭ este o judecătorie de pace, un spital, o farmacie, o stație telegrafo-poștală, reședința uneĭ companiĭ de dorobanțĭ și un stabiliment balnear, pe proprietatea Prințuluĭ D. Știrbeiŭ. (In ceea ce privește stabilimentul balnear, apele minerale și istoricul lor, v. Gahița.)

La 11 Iulie 1788, oastea Domnuluĭ N. Mavrogheni, care avea tabăra la Cîmpina, plecă de aci spre Predeal, și, străbătînd pe la Timeș în Ardeal, se întîlni cu oastea austriacă, unde lovindu-se răŭ, i-aŭ zdrobit pe Austriacĭ, luînd o mulțime de soldațĭ și robĭ, cu steagurile lor, dimpreună și cu tobele.

La 1821, Ipsilante, care se afla la Tîrgoviște, dete poruncă luĭ Duca, comandantul corpuluĭ de oștire din Ploești, să pornească cu oștirea către Tîrgoviște și să îngrijească de proviziunĭ pentru 1500 călărețĭ.

Duca tăbărî la Băicoiŭ, lăsînd la Cîmpina streji spre a-ĭ da de veste de cele ce s'ar întîmpla în urma plecăreĭ luĭ.

Boerii liberațĭ de Tudor de la Belvedere, plecară spre Brașov. Duca, care primise ordin de la Ipsilante să-ĭ întîmpine și să-ĭ aducă la Tîrgoviște, le eși înainte la Cîmpina. Boeriĭ se înspăimîntară cu atît maĭ mult că nu se puteaŭ opune luĭ Duca, care avea întreițĭ ostașĭ de cît dînșiĭ; se cotizară dar cu toțiĭ și răscumpărară cu banĭ libertatea lor.

Arnăuțiĭ rebelĭ, emigrațĭ în Austria, prinzînd de veste despre plecarea boerilor, eșiră prin munțĭ înaintea lor în cete și se puseră la pîndă pe la strîmtorile munților din Prahova, Muscel și Buzău; eĭ jefuiră pe fugarĭ.

Boeriĭ reclamară Pașeĭ de la Silistra și Sultanuluĭ, care dete ordin către Chehaia-Beĭ pentru încetarea acestor desordine. Chehaia-Beĭ puse pe drumul Ploeștilor un Cîrc-Serdar cu 50 neferĭ de pază, carĭ se preumblaŭ din vama Predeal pănă în Cîmpina.

Cîmpina, *fostă vamă* a țăreĭ, în secolul trecut, jud. Prahova. Pe vremea domnieĭ luĭ Alexandru Ghica-Vodă, vama a fost mutată de la Cîmpina la Breaza și de aci la Predeal, în anul 1852.

La Posada era p'atunci a doua controlă vamală și reședința căpitănatuluĭ de plaiesĭ. In Romînia veniturile vamale aŭ aparținut «Domnuluĭ stăpînitor a toată țara» și se dedeaŭ în arendă. Cel din urmă arendaș al vămeĭ Predeal a fost repausatul Lazăr Kalinderu.

La 1864 vămile aŭ trecut la stat.

Cîmpina, *stație de dr. de f.*, jud. Prahova, pl. Plaiul-Prahova, căt. Poiana, pe linia Ploești-Predeal, pusă în circulație la 10 Iunie 1879. Se află între stațiile Băicoiŭ (14 kil.) și Comarnic (14.3 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului mării e de 403.82 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896, a fost de 235677 leĭ, 11 banĭ.

Cîmpina, *deal*, com. Cîmpina, pl. Prahova, jud. Prahova, pe care se cultivă ½ hect. vie.

Cîmpina, *platoŭ*, pe care este situat orașul Cîmpina, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Cîmpineanca, *com. rur.*, în pl. orașuluĭ, jud. R.-Sărat, așezată pe malul drept al rîuluĭ Milcov.

Este așezată în partea de N. a județuluĭ, la 40 kil. spre N. de orașul R.-Sărat, și în partea de mijloc a plășeĭ Orașul, la 13 kil. spre N. de comuna Cotești, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Faraoane, la 8 kil.; Nolești, la 8 kil.; Mîndrești și Vîrteșcoiŭ, la 9 kil.; Cîrligele, la 10 kil.

Se mărginește la N. cu co-

www.dacoromanica.ro

muna Pățești (jud. Putna), de care se desparte prin rîul Milcovul; la E. cu Focșani; la S. cu comuna Cîrligele, de care se desparte prin valea Dălhăuțul; la V. cu Faraoane și Vîrteșcoiŭ, de care se desparte prin pîrîul Valea-Seacă.

Este o comună din regiunea cîmpuluĭ.

Rîurile care o udă sunt: Milcovul, la N., de la N.-V. la S.-E. și cu afluenții săĭ: pîraiele Pietrosul și Valea-Cireșuluĭ prin interiorul eĭ; Dălhăuțul la S. Sunt 7 puțurĭ (26—32 m. adîncime) și 2 cișmele, care se scurg în canalul Focșanilor.

Cătunele, carĭ compun această comună, sunt: Pîntecești, reședința, în spre V. pe rîul Milcovul; Vălcelele, la E; Paraschiveni, la S.; Slobozia, la mijloc.

Suprafața comuneĭ este de 1370 hect., din carĭ 500 hect. ocupate de vatra comuneĭ, 870 hect. ale locuitorilor.

Populațiunea comuneĭ este de 395 familiĭ, saŭ 1111 suflete, din carĭ 588 bărbațĭ și 523 femeĭ. Știŭ carte 184 persoane.

In comună sunt două biserici: una, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ, zidită în anul 1835 de locuitorĭ; a doua, cu hramul Sf. Dumitru, zidită în anul 1843 de Alecu Bălțatul, ajutat de locuitorĭ; amîndouă deservite de un preot și un cîntăreț.

Este o școală de băeți, fondată în 1893 de comună; are un învățător și e frecuentată de 20 elevĭ.

Comuna are 771 hect. pămînt arabil, 98 hect. viĭ.

Căile de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Focșani, spre Broșteni și spre Cîrlige-Cotești-Plaineștĭ-R.-Sărat.

Comuna are 435 contribuabilĭ. Veniturile sunt de 8974 leĭ, 24 banĭ anual și cheltuelile de 8451 leĭ, 94 banĭ.

Cîmpineanca, *moșie*, jud. Brăila, pendinte de com. Cazasul, pl. Vădeni, proprietatea d-lor Sulioti; are o suprafață de 3000 hect., producînd un venit anual de 40000 leĭ.

Cîmpineanca, *pădure*, în com. Gherăseni, jud. Buzăŭ, pe moșia Rotunzeni; are 100 hect.

Cîmpiniță, *sat*, face parte din com. rur. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova. Are o populație de 45 locuitorĭ (20 bărbațĭ și 25 femeĭ).

Cîmpiniță, *stație de dr. de f.*, jud. Prahova, pl. Prahova, com. Poiana, pe linia Cîmpina-Doftana. Înălțimea d'asupra nivelului mărĭ e de 443.52 m.

Cîmpiniță, *deal*, com. Cîmpina, pl. Prahova, jud. Prahova, acoperit cu pădure particulară, supusă regimuluĭ silvic, de la 1883.

Cîmpiniță, *gîrlă*, izvorește de la N.-E. de com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova, curge spre S.-V. și după ce face o curbă pe la N. de orașul Cîmpina, se varsă în rîul Prahova.

Cîmpșorul, *sat*, face parte din com. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Este situat în centrul comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Argeșelul și la poalele dealuluĭ Păducelul. La N. este udat de valea Bănească. In dreptul satuluĭ, pe rîul Argeșelul, este o moară. Populația luĭ este de 297 locuitorĭ (163 bărbațĭ și 134 femeĭ), cu 67 capĭ de familie.

Cîmpșorul, *deal*, com. Fometești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Cîmpul, *plasă*, județul Buzăŭ, mărginindu-se la N. cu plaiul Slănic și plasa Sărata; la V. cu plasa Tohani; la S. cu jud. Ialomița și la E. cu județele Brăila și Rîmnicul-Sărat. Suprafața eĭ e de 121098 hect., din carĭ: 94890 arabile, 4323 pădure, 2979 fînețe, 15143 izlaz, 4 vie și 3759 șterp. Terenul este un vast șes, întrerupt puțin de malul stîng al rîuluĭ Buzăul și malul drept al rîuluĭ Călmățuiul, din care cauză partea de teren, coprinsă între aceste două rîurĭ, formează o vale adesea băltoasă, smîrcoasă, cu sărăturĭ și nisipurĭ, ceea ce-ĭ răpește din fertilitate. Apele carĭ o udă sunt: rîul Buzăul și rîul Călmățuiul cu afluenții lor; lacurile: Costeiul, Bîlhacul, Bentul, Glaveșul, apoĭ viroagele: Strîmba, Călugărul, etc. și maĭ multe alte bălțĭ și smîrcurĭ neînsemnate. Clima e plăcută, dar expusă vînturilor și adesea seceteĭ. Industrie nu are alta, afară de 10 morĭ de aburĭ, din carĭ maĭ însemnată e cea din com. Pogoanele; o căsărie la Luciul și 49 stîne. Toată activitatea locuitorilor e concentrată în munca pămîntuluĭ; se cultivă de preferință porumb, orz, grîŭ, secară, meiŭ, etc. Căĭ de comunicație are: linia ferată Buzăŭ-Brăila, șoseaua mixtă Buzău-Brăila, șoseaua Buzău-Urziceni, șoseaua Glodeanul-Siliștea-Cilibia, șoseaua Buzăŭ-Albești cu ramificațiile eĭ și șoseaua Pogoanele-Padina, precum și maĭ multe drumurĭ naturale, din carĭ maĭ însemnate sunt: Drumul-Feruluĭ, Drumul-Săreĭ, drumul Buzăŭ-Frîndul, pe la Movila-Manciuluĭ, etc.

Vite are: 14968 boĭ, 10993 vacĭ, 5208 viteĭ, 50 bivolĭ, 96 bivolițe, 5800 caĭ, 5284 epe, 1472 mînjĭ, 62150 oĭ, 121 capre, 44 asinĭ și 9590 porcĭ.

www.dacoromanica.ro

Stupĭ sunt 630.

Plasa e formată din 22 comune rurale: Albeşti, Brădeanul, Caragele, Căldăreşti, Cilicia, Cioranca, Cochirleanca, Costeşti, Cotul-Ciorii, Găvăneşti, Gherăseni, Largul, Luciul, Maxenul, Meteleul, Padina, Pogoanele, Săgeata, Scurteşti, Smeeni, Tăbăreşti şi Ţinteşti, cu o populaţie de 33380 suflete, din carĭ: bărbaţĭ însuraţĭ 7019, neînsuraţĭ 580, văduvĭ 443, divorţaţĭ 15, băeţĭ 9016; iar femeĭ măritate 7019, văduve 681, fete 8607. Eĭ trăiesc în 7052 case. Străinĭ sunt: 165 Austro-Ungarĭ, 51 Grecĭ, 9 Izraeliţĭ, 12 Bulgarĭ, 5 Germanĭ şi 2 Polonĭ. Meseriaşĭ sunt: 35 lemnarĭ, 2 tîmplarĭ, 15 rotarĭ, 15 zidarĭ, 14 croitorĭ, 25 cizmarĭ, 74 fierarĭ, 13 maşinişti, 5 boiangiĭ, 7 cojocarĭ şi 11 brutarĭ.

In plasă sunt 6263 contribuabilĭ, din carĭ 349 comercianţĭ romînĭ, 44 străinĭ şi 3 izraeliţĭ.

Budgetul comunelor e de 108202 leĭ, 77 banĭ.

Plasa are 23 şcolĭ, din carĭ 2 de fete, cu un număr de 23 învăţătorĭ şi 2 învăţătoare. Şcoalele sunt frecuentate de 1417 elevĭ şi 146 eleve. Carte ştiŭ 2428 locuitorĭ. Biserică are 41, deservite de 49 preoţĭ, 40 cîntăreţĭ şi 31 paracliserĭ. Cîrciumĭ sunt 10. Tîrguri sunt 12.

Cîmpul, *plasă*, din jud. Dolj, numită ast-fel din cauză că fiind situată pe loc şes, coprinde multe cîmpiĭ. Este situată în colţul sud-vestic al judeţuluĭ, pe malul stîng al Dunareĭ. Forma sa se poate asemăna cu un sector de cerc, ale căruĭ raze ar fi formate de limitele de N. şi E. şi al căruĭ arc ar fi reprezentat prin fluviul Dunărea.

Se mărgineşte la N. cu plasa Dumbrava d.-j., de care se desparte printr'o linie convenţională cu direcţia de la V.-E., ce pleacă din dreptul jud. Mehedinţi până în dreptul com. Moţăţei. La E. se mărgineşte cu pl. Băileşti, de care se desparte printr'o linie convenţională, cu direcţia N.-S. începînd din dreptul comuneĭ Moţăţei şi mergînd spre S. până la Dunăre (com. Ghidiciul şi Rastul). La S. şi E. se mărgineşte cu fluviul Dunărea, care începînd din comuna Cetatea, curge cu direcţia de N.-S. până în faţa insuleĭ Golenţi şi de aci se îndreptează spre V. până în dreptul insuleĭ Independenţa, descriind un mare arc de cerc cu convexitatea spre această plasă. Din dreptul insuleĭ Independenţa o ia spre S. până în dreptul com. Desa, de unde se îndreptează direct spre E. până în dreptul com. Ghidiciul. In acest din urmă parcurs descrie un şi maĭ mare arc de cerc cu concavitatea către această plasă. Limita de E. maĭ este formată, în dreptul jud. Mehedinţi şi de o linie convenţională cu direcţia N.-S.

Terenul acesteĭ plăşĭ este şes. Se găsesc însă cîte-va dealurĭ de înălţime mică, precum dealul Cetatea, în dreptul comuneĭ Cetatea, continuaţiune a dealuluĭ Dobridorul şi un mare număr de movile înşirate pe marginea Dunareĭ, carĭ au servit ca puncte de observaţiune, în timpul războaelor de la 1828 şi 1877 (vezi com. Ciuperceni şi Desa).

Aceasta plasă este udată de Dunărea, din dreptul comuneĭ Cetatea până în dreptul comuneĭ Ghidiciul, despărţind această plasă de Bulgaria. Incepînd de la com. Cetatea şi până la comuna Ciuperceni, malul stîng al Dunăreĭ este maĭ înalt de cît cel drept, iar de aci înainte malul drept se înalţă maĭ mult de cît al nostru până la com. Bistreţul, plasa Băileşti.

De la comuna Ciuperceni şi până la comuna Ghidiciul, se întind, de alungul Dunareĭ, adevărate dune mişcătoare formate de nisipurĭ tîrîte de vînturĭ. Intinderea şi năvălirea dunelor care ameninţaŭ proprietăţile mărginaşe lor aŭ fost împiedicate prin plantaţiĭ de dafinĭ şi salcîmĭ. (Vezĭ com. Maglavit, proprietatea bisericeĭ Madona-Dudu).

Băltile carĭ, cele maĭ multe sunt formate din revărsările Dunareĭ, comunică cu acest fluviŭ, sunt: Maglavit, Moţăţeĭ, Golenţi, Comani, Ciuperceni, Desa, Topile-Marĭ, Topilele-Micĭ, Mancinita, Tinoasa, Ovesăle, Tunarĭ, Piscul şi Poiana. Maĭ în toate aceste băltĭ se găseşte mult peşte.

In Dunăre se află maĭ multe insule şi ostroave: Cetatea, în dreptul comuneĭ Cetatea; Golul, com. Golenţi; Calafat, numită Independenţa de la 1877; Chichinetele-Mic, în dreptul Calafatuluĭ; Bogdanul, com. Ciuperceni; Alicul, com. Desa.

Plasa Cîmpul coprinde 15 comune, carĭ sunt: Basarabi, Ciuperceni, Calafat (com. urb.), Cetatea, Desa, Dobridor, Fîntîna-Banuluĭ, Ghidiciul, Hunia, Maglavit, Moţăţeĭ, Piscul, Poiana, Tunari şi Smîrdan.

Inainte de 1892, cînd s'a făcut noua împărţire administrativă, coprindea Sudul plăşeĭ Dumbrava-d.-j. şi o parte din plasa Băileşti, cu comunele: Cornul, Corlatele, Risipiţi, Rudari, Galicea-Mare, Galiciuica, Giubega, Caraula, Orodelul, Poenita şi Poiana-Plenita.

Intinderea plăşeĭ e de 94562 hect.

Populaţiunea plăşeĭ Cîmpul e de 13685 capĭ de familie, saŭ 54724 suflete, din carĭ 28633

www.dacoromanica.ro

bărbaţi şi 26091 femei. Ştiu carte 6495 persoane, nu ştiu 48229.

Numărul caselor şi al bordeelor e de 14265.

Reşedinţa plăşei e în com. urb. Calafat; tot în Calafat se află şi reşedinţa judecătoriei de ocol.

In plasa Cîmpul sunt 19 biserici, din cari 14 de zid şi 5 de lemn, deservite de 16 preoţi parohi, 6 preoţi supranumerari, 23 cîntăreţi şi 2 paracliseri.

Instrucţiunea primară se predă de 4 institutori şi 24 învăţători, precum şi de 4 institutoare şi 3 învăţătoare. Localuri de şcoli sunt 25, din cari 13 mixte.

Numărul copiilor cari frecuentă şcoalele din această plasă este de 1924, din cari 1570 băeţi şi 354 fete, din 8958 copii în vîrstă de şcoală.

Plasa produce cereale de tot felul şi finețe, precum şi vinuri bune (Caraula şi Pleniţa); iar din Dunăre şi lacuri se prinde peşte, care produce mult venit locuitorilor şi comerţului.

Localităţile cele mai principale din plasă sunt: Calafatul, care e port mare la Dunăre şi face comerţ însemnat cu cereale. Aci ancorează vasele plutitoare pentru import şi export. Are o căpitănie de port, vamă, biurou telegrafo-poştal.

Cetatea şi Maglavitul, de şi comune rurale, au o mică schelă pe Dunăre, pentru încărcarea cerealelor.

Locurile istorice din plasă sunt: Calafatul, care prin poziţiunea sa geografică-topografică, a avut în toate timpurile o mare însemnătate strategică; el a fost teatrul mai multor războaie între Ruşi şi Turci (1828 şi 1835); între Romîni şi Austriaci (1790); între Romîni-Ruşi şi Turci la 1877, cînd de aci s'a tras primul foc asupra Vidinului.

Poiana şi Ciuperceni au însemnătate tot din războiul din 1877—78. Desa, Pleniţa şi Maglavitul au în jurul lor ruine antice, romane şi dace.

La localitatea care poartă azi numele de Basarabi a existat mult timp un tunel cît putea să treacă un om singur; tunelul se credea a fi din timpul Hunilor, pe unde, zice tradiţia, se strecurau ei în ascuns şi făceau devastaţiuni în ţară. Localitatea din această cauză se numeşte Hunia.

La localitatea Desa se află un izvor de apă minerală, neexploatat, a căruia apă e de mult folos locuitorilor.

Prin această plasă trec: calea ferată Craiova-Calafat; calea judeţeană Craiova-Calafat prin Golenţi şi Calafat, cu ramura laterală Calafat-Poiana; calea judeţeană Craiova-Cetatea; calea comunală Cetatea-Calafat prin Fîntîna-Banului, Hunia, Maglavit şi Basarabi; calea comunală Calafat-Ciuperceni-Moţăţei prin Desa şi o mulţime de alte căi comunale, servind comunelor între ele.

Cîmpul, *plasă*, în jud. Ialomiţa, situată în partea de N.-V. a judeţului.

Pănă la anul 1832, jud. Ialomiţa fusese împărţit în 7 plăşi şi comunele plăşei Cîmpului făceau parte din trei plăşi: din plasa Gîrbovi, care coprindea sate şi din jud. Buzău, din pl. Jilavele, care coprindea sate ce astăzi sunt în jud. Prahova şi din pl. Dridul, cu sate ce sunt în jud. Ilfov. La 1832, jud. Ialomiţa s'a împărţit în 4 plăşi, iar comunele din prejurul tîrgşorului Urziceni au format pl. Cîmpului.

Plasa Cîmpului se mărgineşte la E. cu pl. Ialomiţa-Balta, de care se desparte printr'o linie dreaptă, ce pleacă din limita de S. a judeţului Buzău, spre E. de satul Grindul şi atinge rîul Ialomiţa spre E. şi aproape de satul Malul. De aci limita merge pe cursul rîului pănă în siliştea satului Vadul-Pietros şi apoi spre S. pănă în Valea-Seacă. Limita plăşei despre S. merge din satul Valea-Seacă spre V. pănă în jud. Ilfov. Limita de V. o formează rîul Prahova, lîngă satul Patru-Fraţi, apoi rîul Ialomiţa, pănă lîngă satul Moldoveni, de unde apucă spre S.-E. în linie dreaptă pănă în dreptul satului Valea-Seacă. Limita de N.-V. merge din rîul Prahova spre N.-E., pănă lîngă satul Boldescu din jud. Prahova, de unde pleacă limita de N., care se termină lîngă satul Grindul, despărţind pl. de jud. Buzău.

Terenul plăşei este puţin accidentat. Deosebit de văile: Săpunari, Ileana, Sărata şi Plopului, cari sunt mai pronunţate şi cari taie cîmpia plană, nu este de cît coasta rîului Ialomiţa, cu înălţimea de la 30—50 metri, care se întinde pe partea dreaptă a rîului şi formează o largă luncă, care în unele puncte e în lăţime de peste patru kil.

Prin această plasă curg rîurile: Ialomiţa, care udă terenul plăşei de la V. spre E.; Prahova, care o udă pe o mică întindere, despărţind-o de jud. Ilfov; pîrîul Sărata, ce-şi ia curgere de pe valea Sărata din jud. Buzău şi curge despre N. spre S.; în fine pîrîul Ghighiul. Lacuri mai însemnate sunt: Jilavele, Urziceni, Cioara, Lehliul şi Săpunari.

Sunt în plasă 23 comune, formate din 42 sate şi anume:

www.dacoromanica.ro

1. *Urziceni,* cu tîrgușorul Urziceni și satul Cotorca.

2. *Gîrbovi,* cu satele: Gîrbovi și Bozianca.

3. *Grindul,* cu satelc: Grindul și Grindași.

4. *Armășești,* cu satele: Armășești și Rădulești.

5. *Bărbulești,* cu satele: Bărbulești și Poșta.

6. *Manasia,* cu satul Manasia.

7. *Alexeni,* cu satele: Alexeni și Pupăzeni.

8. *Broșteni-Noĭ,* format dintr'un singur sat.

9. *Malul,* cu satele: Malul, Broșteni-Vechĭ și Cioara.

10. *Jilavele,* cu satele: Slătioarcle și Jilavele.

11. *Moldoveni,* cu satele: Moldoveni, Pantoiul și Patru-Frați.

12. *Coșoreni,* format dintr'un singur sat.

13. *Borănești,* cu satele: Borănești și Sintești.

14. *Speteni,* format dintr'un singur sat.

15. *Bărcănești,* format dintr'un singur sat.

16. *Elisa - Stoenești,* format dintr'un singur sat.

17. *Condeești,* format dintr'un singur sat.

18. *Ulești,* format dintr'un singur sat.

19. *Frumușica,* cu satele: Brătia, Pîrlitul, Panduri și Frumușica.

20 *Axintele,* cu satele: Axintele și Bărbătești.

21. *Arțari,* cu satele: Arțari și Vlăiculești.

22. *Ștefănești,* cu satele: Odaia și Ștefănești.

23. *Lehliul,* cu satele: Săpunari și Lehliul.

După statistica din 1891, s'a constatat că populațiunea plășeĭ este de 36962 locuitorĭ, cu 9372 capĭ de familie și 27590 membrĭ de familie, din carĭ 18768 bărbațĭ și 18194 femeĭ; sunt 10097 agricultorĭ; 322 meseriașĭ; 9 industriașĭ; 309 comercianțĭ; 128 avînd profesiunĭ libere; 809 muncitorĭ și 857 servitorĭ.

Știŭ carte 5653 persoane; nu știŭ 31309.

Pămîntul de cultură al plășeĭ este pămînt negru argilo-nisipos și produce mult grîŭ, porumb, orz, ovăz, secară, fasole, tutun, etc., de aceea arenda moșiilor plășeĭ este maĭ mare de cît în cele-l'alte plășĭ ale județuluĭ. Pe amîndouă țărmurile rîuluĭ Ialomița și prin Sudul plășeĭ, sunt pădurĭ de diferite esențe, bune pentru foc și lucru. Pășunile sunt maĭ restrînse, din cauza întindereĭ ce se dă agriculturel, totușĭ în anul 1887 eraŭ 72479 capete de vite, și în 1888 eraŭ 81217.

Producțiunile plășeĭ se transportă, cu căile ferate București-Feteștĭ, Ploești-Buzăŭ și cu carele, în București și în porturile: Oltenița, Călărași și Gura-Ialomițeĭ. Micul comerciŭ se face cu băuturĭ, coloniale și manufacturĭ, în fie-care comună și cu deosebire în tîrgușorul Urziceni, unde se face tîrg săptămînal și două tîrgurĭ anuale de vite.

Căĭ de comunicație în această plasă sunt: șoseaua națională împietrită, ce pleacă din Urziceni, trece prin satul Coșoreni și duce spre București și șoseaua județeană, ce pleacă tot din Urziceni spre Slobozia.

Subprefectura e cu reședința în Urziceni.

In Urziceni este un spital înființat de județ.

Venitul anual al comunelor din plasă e de 136433 leĭ, 06 banĭ și cheltuelile de 129781 leĭ, 82 banĭ.

Instrucțiunea se predă în 34 școlĭ primare rurale la 1136 elevĭ și 284 eleve, de 34 învățătorĭ și învățătoare, din carĭ 15 retribuițĭ de stat și comună, iar ceĭ-l'alțĭ de comună și județ. In com. Armășești este o școală de agricultură practică și de meseriĭ cu internat pentru băețĭ și fete. (V. acest nume).

In plasă sunt 38 de biserici, cu 115 deserventĭ.

Stat il posedă în această plasă 6 proprietățĭ: Grind il, Cotorca, Odaia - Protopopuluĭ, Broșteni-Vechĭ și Gîrbovi.

Cîmpul, *plasă,* în jud. Mehedinți, ce-șĭ ia numele de la frumoasele și întinsele cîmpiĭ ce posedă. Se întinde în partea de S. a județuluĭ și se mărginește: la E. cu jud. Dolj; la S. cu Bulgaria, de care e despărțită prin fluviul Dunărea; la V. cu plasa Blahnița; și la N. cu pl. Dumbravă.

Această plasă coprinde 21 comune și anume:

1. *Almăjelul,* cu cătunul Almăjelul.

2. *Braniștea,* cu cătunele: Braniștea și Goanțul.

3. *Corlățelul,* cu cătunul Corlățelul.

4. *Caşmirul,* cu cătunele: Caşmirul și Aurora.

5. *Darvari-de-Jos* cu cătunul Darvari-d.-j.

6. *Dobra,* cu cătunele: Dobra, Ostrovul și Cosanda.

7. *Drîncea,* cu cătunele: Drîncea și Cearîngul.

8. *Gîrla Mare,* cu cătunele: Gîrla-Mare și Atîrnați.

9. *Gemeni,* cu cătunul Gemeni.

10. *Izimșea,* cu cătunul Izimșea.

11. *Obîrșea,* cu cătunul Obîrșea.

12. *Oprișorul,* cu cătunul Oprișorul.

13. *Prisăceaua,* cu cătunele: Prisăceaua și Scorila.

www.dacoromanica.ro

14. *Pristolul*, cu cătunele: Pristolul și Insurăței,

15. *Punghina*, cu cătunul Punghina.

16. *Recea*, cu cătunul Recea.

17. *Salcea*, cu cătunul Salcea.

18. *Valea-Anilor*, cu cătunele: Valea-Anilor și Rudari.

19. *Vînători*, cu cătunul Vînători.

20. *Vlădaia*, cu cătunele: Vlădaia și Ștircoviță.

21. *Vrata*, cu cătunul Vrata.

Reședința plășeĭ e în comuna rurală Vînători.

Suprafața totală a plășeĭ Cîmpul este de 79497 hect., din care 36000 hect. sunt cultivabile, 10000 cu păduri, 1456 cu vii și restul necultivabile.

In această plasă, statul posedă treĭ moșii, aducînd un venit anual de leĭ 121500.

In plasă sunt 18 școlĭ și 26 biserici.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor, cultura viei, iar ceĭ de pe marginea Dunăreĭ, cu pescuitul din Dunăre.

In plasă se produce în mare cantitate: porumb, secară, grîŭ, orz, ovăz, etc.

Vin renumit este cel produs de viile de pe dealul Golul-Drînceĭ.

Localităţĭ istorice în această plasă sunt: Cleanovul, Pristolul, Gîrla-Mare, Almăjelul și altele.

In plasa Cîmpul sunt 2 bîlciurĭ anuale maĭ principale: al Corlățeluluĭ și al Cleanovuluĭ. Plasa Cîmpul are o mică schelă, la marginea Dunăreĭ, la Gîrla-Mare, pentru încărcatul cerealelor.

Cîmpul, *plasă*, jud. Prahova. Se mărginește la E. cu jud. Buzăŭ, de care se desparte printr'o linie oblică, dusă dela N. la S. și care trece pe la E. de com. Adîncata, Ciorani-d.-j., Ciorani d.-s. și Fulga; la N. se mărginește cu plasa Cricovul, de care se desparte printr'o linie curbă, dusă din limita județuluĭ Buzăŭ (E.), pănă la plasa Crivina (V.), care trece pe la N. de comunele Parepa și căt. Trestieni, tăind pîrîul Cricovul-Sărat, care curge printre aceste comune; la V. se mărginește cu plasa Crivina, de care se desparte printr'o linie aproape perpendiculară, dusă de la N. la S. și care trece pe la V. de comunele Buda-Palanca și Balta-Doamneĭ, oprindu-se în rîul Ialomița; la S. se mărginește cu județul Ilfov, de care se desparte puțin prin rîul Ialomița și cu parte din pîrîul Cricovul-Sărat, precum și printr'o linie convențională dusă pe la S. de com. Hătcărăul.

Din punctul de vedere administrativ, pl. Cîmpul se compune din 16 comune rurale, adică: Adîncata, Balta-Doamneĭ, Buda-Palanca, Ciorani-d.-j., Ciorani-d.-s., Ciupelnița, Cornurile, Ciumați, Drăgănești, Fulga, Gherghița, Hătcărăul, Netoți, Parepa, Sălciile și Sicrita.

Reședința plășeĭ e în com. Drăgănești, căt. Drăgănești.

Cele maĭ populate comune din plasa Cîmpul sunt: Ciorani-d.-j., Fulga și Gherghița, apoĭ vin comunele: Sălciile, Drăgănești și Adîncata. Cele maĭ puțin populate. sunt: Ciupelnița, Sicrita, Cornurile și Ciorani-d.-j.

Terenul acesteĭ plășĭ e prielnic agriculturеĭ. Dintre toate plășile județuluĭ s'ar putea zice că numaĭ plasa Cîmpul este excluziv agricolă. Locuitoriĭ sunt cu totul dedațĭ agriculturеĭ și cultivă pămîntul cu oare-care îngrijire.

Iarna, eĭ se îndeletnicesc și cu alte meșteșugurĭ, precum: facerea de oale, străchinĭ, rogojinĭ, roate, fringhiĭ și altele.

Populația plășeĭ e de 15216 locuitorĭ, din carĭ 4170 contribuabilĭ.

Rîurĭ principale sunt Ialomița și Cricovul-Sărat.

Această plasă s'a împărțit în 16 parohiĭ, avînd și 8 filiale:

1. *Parohia Ciumați*, cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătunele: Olari, Ciumați și Fînari.

2. *Parohia Balta-Doamneĭ*, cu biserica parohială Sf. Impărați, compusă din cătunele: Curcubeiul, Lacul-Turculuĭ și Bîrla.

3. *Parohia Gherghița*, cu biserica parohială Sf. Procopie, compusă din cătunele: Independența, Ungureni și Malamucul, și avînd ca filiale bisericile: Sf. Dumitru, Adormirea și Sf. Haralambie.

4. *Parohia Hătcărăul*, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din cătunul Tufari.

5. *Parohia Buda-Palanca*, cu biserica parohială Sf. Nicolae.

6. *Parohia Netoți*, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din cătunele: Trestieni-d.-s. și Zănoaga, avînd filială biserica Sf. Treĭ-Erarhĭ.

7. *Parohia Drăgănești*, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din cătunele: Meri, Baraictarul, Belciugul, avînd ca filiale bisericile: Sf. Nicolae și Adormirea.

8. *Parohia Sicrita*, cu biserica parohială Sf. Nicolae.

9. *Parohia Ciupelnița*, cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătunele: Trestieni-d.-j., Cornul-d.-s. și Cornul-d.-j. (com. Cornurile), avînd ca filiale bisericile: Adormirea și Duminica-Tuturor-Sfinților.

10. *Parohia Sălciile*, cu biserica parohială S-ții Impărați.

www.dacoromanica.ro